

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

Digitized by Google

iwGoogle

BX 375 .M5 A2 1881

MHNAIA

TOY

ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ.

ΤΟΜΟΣ Ε΄

ΠΕΡΙΈΧΩΝ

ΤΗΝ ΑΝΗΟΚΥΣΑΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ

TON

MAÏOY καὶ ΙΟΥΝΙΟΥ

MHNON.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

>⊱€&⊙}<==

έν πλείστοις μέρεσι ακριβώς διορθωθείσα κατά παλαιότατα χειρόγραφα, καὶ αὐζηθείσα τῆ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκη.

EN PΩMH

1900.

MHNAIA

TOY

ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ.

ΤΟΜΟΣ Ε΄

<>€XX3<>

ΠΕΡΙΕΧΩΝ

ΤΗΝ ΑΝΗΟΚΥΣΑΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ

TΩN

MAÏOY καὶ ΙΟΥΝΙΟΥ

MHNON.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

<>>EC&>>3<---

έν πλείστοις μέρεσι ἀκριβώς διορθωθείσα κατά παλαιότατα χειρόγραφα, καὶ αὐζηθείσα τῆ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκη.

EN PΩMH: 1900.

Greek church. Liturgy and ritual. menais.

MHNAIA

TOT

ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ.

ΤΟΜΟΣ Ε΄

ΠΕΡΙΕΧΩΝ

ΤΗΝ ΑΝΗΚΟΥΣΑΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ

 $T\Omega N$

MAÏOY xal IOYNIOY

MHNON.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

έν πλείστοις μέρεσι ακριβώς διορθωθείσα κατά παλαιότατα χειρόγραφα, καὶ αὐξηθείσα τῆ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκη.

EN PΩMH: 1899.

BX 375 ,M5 A2 1888 V.5

Ref. St. Sammati 9-27-27 15305

MHN

ΜΑΪΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΜΙΑΝ.

H HMEPA EXEL OPAZ IA'. KAI H NYZ OPAZ I'.

ΤΗι Α΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Αγίου Προφήτου Ίερεμίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Αγίου γ΄.

Στιχηρά τοῦ Αγίου,

 7 Hχος πλ. δ'. Κύριε, * εἰ καὶ κριτηρίφ.

Κύριε, * σὺ πρό τοῦ πλασθήναι προέγνως * Ἱερεμίαν τὸν ἔνδοξον, * καὶ πρό τοῦ τεχθήναι ἐκ μήτρας * ὑπορήτην καθηγίασας * ὡς προειδὼς ἀληθῶς * τῆς γνώμης τὸ ἐλεύθερον· * οῦ ταῖς πρεσβείαις ἡμᾶς σῶσον * ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Κύριε, * εί και έν βορβόρω έβλήθη * 'Ιερεμίας ὁ ἔνδοξος, * άλλὰ τῆς τερπνῆς εὐωδίας * νοητῶς ἀντελαμβάνετο, * ἐν Παραδείσου σκηναῖς * οἶά περ αὐλιζόμενος * οὐ ταῖς πρεσβείαις ἡμᾶς σῶσον * ὡς ἀγαθὸς και φιλάνθρωπος.

Κύριε, * εἰ καὶ θρηνφδίας ἐλάλει * Ἱερεμίας ὁ δοῦλός σου, * ἀλλὰ τὴν πρὸς σὲ εὐφροσύνην * ὡς Προφήτης οὐκ ἡμαύρωσε· * τὴν γὰρ ψυχήν σοι, Χριστὲ, * τῷ πόθφ συνηρμόσατο, * καὶ θυμηδίας τῆς ἀνεκφράστου * διαπαντὸς ἐνεπίμπλατο.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς.
Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.
᾿Απολυτίκιον, ὁμοίως.
Καὶ ᾿Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ὁ Κανών τοῦ Ἁγίου.

'Ωδή α'. ΊΙγος πλ. δ'. Υγράν διοδεύσας.

Πρό τοῦ σε πλασθήναι προγνωστικώς * μητρός ἐκ κοιλίας * ἡγιάσθης, καὶ τῶν ἐθνῶν * Προφήτης ἐχρίσθης, ἀνακράζων· * Τῷ Λυτρωτῆ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἔσωμεν.

Ο πάντων την γνώσιν προειληφώς * σοῦ τῆς διανοίας * τάς χινήσεις προθεωρών, * ὧ Ίερεμία θεοφάντορ, * χαθηγητήν σε λαοῦ

προχειρίζεται.

Σοῦ τῆς διανοίας τό ὁπτικόν * σαρῶς ἐκκαθάρας * μολυσμάτων τῶν τῆς σαρκός, * ἀληθείας μάρτυς ἀνεδείχθης * τῷ Ποιητῆ σου ποθεινότατος. Θεοτοκίον.

Σχηνώσαντα Λόγον τον τοῦ Πατρός * ἐπὶ σοὶ, Παρθένε * Θεοτόχε, ὑπερρυῶς * ἐν σαρχὶ τεχοῦσα ἀνεφάνης * τῶν ποιημάτων ἀπάντων δεσπόζουσα.

'Ωδή γ'. Σύ εἶ τὸ στερέωμα. *

τοῦ, * καὶ τοῖς πλανωμένοις * ὁδηγὸν ἐξαπέστειλας.

Χάρις σοῦ τοῖς χείλεσιν * ἐγκατοικήσασα Πνεύματος, * φωτιστικὴν * οἶά περ λαμπάδα * τοῖς ἐν σκότει ἀνέδειξεν.

Μύρον εὐωδίας σου * μὴ ὑποφέροντες δῆμός σε * τοῦ Ἰσραὴλ * βεβορβορωμένος * ἐν τῷ λάκκω καθείργνυσιν.

Θεοτοχίον.

Διὰ σοῦ, Πανάχραντε, * ὁ ὑπερούσιος ἄναρχος * Υἰὸς Θεοῦ * συναναστραφήναι * τοῖς ἀνθρώποις εὐδόχησεν.

Ο Είρμός.

» $\sum_{k=0}^{\infty} \sum_{j=0}^{\infty} \sum_{k=0}^{\infty} \sum_{k=0}^{\infty} \sum_{j=0}^{\infty} \sum_{k=0}^{\infty} \sum$

Ο ἄνομος λαός * σὲ τὸν νόμους δικαίους * κρατύνοντα, σορὲ, * ὑποβάλλει βορβόρφ, * ὀσμὴν θείας γνώσεως * μὴ βουλόμενος δέξασθαι· * ὄν ἐθρήνησας * ὑπὸ βαρβάρων ἀθέων * ἀπαγόμενον * ἀχμαλωσία βιαία, * Προρῆτα μακάριε.

Και της Εορτής.

'Ωδη δ'. Είσακήκοα, Κύριε. *

Η ύπέρρωτος ελλαμψις * ή τοῦ παναγίου καὶ θείου Πνεύματος * τῆ καρδία σου ἀστράψασα, * τοῖς ἐν σκότει φέγγειν *
ἀπειργάσατο.

Προρητών συμπαθέστατος * πάντων περηνώς, παμμάχαρ Θεόληπτε, * συμπαθείας με άξίωσον * τον ἀπεγνωσμένον * πολλοῖς πάθεσιν.

'Ως μεσίτης γενόμενος * έχραντορικής καὶ θείας ἐλλάμψεως, * μεσιτείαις σου εἰρήνευσον * πολυτάραχόν μου * βίου κλύδωνα.

Θεοτοκίον.

Θ σπερ ἀστραπὴν * τόν Προφήτην σου ἀπέστειλας * Ἱερεμίαν τόν ἱερώτατον * τοῖς ἐν τῷ σκότει * τό φῶς σε, Χριστὲ, μη-νύοντα.

Βέλος ἐκλεκτον * ἐν φαρέτρα σε κρυπτόμενον, * Ἱερεμία, τῆ προγνώσει αὐτοῦ * ὁ σὸς Δεσπότης * οἰς ἔδει καιροῖς ἀνέδειξεν.

³Ωτα καθαρὰ * διανοίας ἔχων, ἔνδοξε, * προσομιλοῦντός σοι τοῦ Πνεύματος * κατηξιώθης, * Προφήτα, ἐπακροάσασθαι. Θεοτοκίον.

Μέγα καὶ φρικτὸν * τῆς Παρθένου τὸ μυστήριον· * τὸν γὰρ ὀρθέντα ἐπὶ γῆς δι' αὐτῆς * Θεὸν ἀνθρώποις * μητρικῶς ἐτιθηνήσατο.

'Ωδή ς'. "Αβυσσος άμαρτιῶν. *

 \mathbf{E} ίλχυσας τον φωτισμον * χαὶ τὴν χάριν δαψιλῶς, θεοφόρε, * πνευματιχῶς το στόμα * τῆς ψυχῆς ὡς ἐπλάτυνας * χαὶ πλησθεὶς χοινωνιχῶς * πᾶσι μετέδωχας, ὡ Προφῆτα, * τοῖς βουλομένοις τῆς ἐλλάμψεως.

Θάλασσαν τὴν κοσμικὴν * ὑψουμένην πειρασμῶν τρικυμίαις * ἐωρακὼς, ἐσχάτους * τοὺς σταθμοὺς ἐπεπόθησας * καὶ πηγὴν ποταμηδὸν * βρύουσαν δάκρυα, τὸν λαόν σου * τὸν δυσμενῆ πικρῶς ἐδύρεσθαι.

Θάνατον τοῦ Λυτρωτοῦ * προεδήλους μυστικῶς, Θεηγόρε· * ὡς γὰρ ἀμνὸν τῷ ξύλῳ * τὸν Χριστὸν ἀπηώρησε * τῆς ζωῆς τὸν ἀρ-χηγὸν * δῆμος ὁ ἄνομος Ἰουδαίων, * τὸν εὐεργέτην πάσης κτίσεως.

(Θεοτοχίον.

Λόγος ὁ ἐχ τοῦ Πατρὸς * πρὸ αἰώνων γεννηθεὶς ἀσωμάτως, * ἐχ σοῦ, 'Αγνὴ, ἐν χρόν ϕ * σαρχιχῶς ἀποτίχτεται, * χαὶ αὐτοῦ ἐν τῆ σχιᾳ * πάντες ζησόμεθα, ώσπερ πάλαι * Ἱερεμίας προεφήτευσεν.

Ο Είρμός.

» Αβυσσος άμαρτιών * και πταισμάτων καταιγίς με ταράττει, *
» Α και πρός βυθόν βιαίως * συνωθεί ἀπογνώσεως. * άλλὰ σὺ

» τὴν κραταιὰν * χεῖρά μοι ἔκτεινον * ὡς τῷ Πέτρφ, * καὶ ἐκ » φθορᾶς με ἀνακάλεσαι.

Κοντάχιον τῆς Εορτῆς.

Συναξάριον.

Μὴν Μάϊος, ἔχων ἡμέρας λα΄.
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιδ΄. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ι΄.
Τῆ Α΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Αγίου Προφήτου Ἱερεμίου.
Στίχοι.

Ψυχαὶ λιθώδεις καὶ ξέναι θείου φόβου, Λίθοις ἀνείλον θείον Ἱερεμίαν.

Πρώτη εν Μαίοιο λίθοις κτάνον Ίερεμίαν.

Ταῖς τοῦ 'Αγίου σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν. Ωδη ζ΄. Παῖδες Έβραίων.

Σύ νῦν οὐκέτι ἐν ἐλπίσιν * ἀλλὰ πράγματι, Προφήτα, τὰς προβρήσεις * πληρουμένας τὰς σὰς * θεώμενος κραυγάζεις· * Εὐρητός εἰ, Κύριε * ὁ Θεός, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οργανον θεΐον ἀνεδείχθης * χυβερνώμενον χειρί τοῦ Παρακλή-του, * οὐρανίους φωνὰς * φθεγγόμενος καὶ μέλπων· * Εὐλογητός εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θρήνους συγγράφων, ὧ Προφήτα, * οὐκ ἡμαύρωσας τὴν θείαν εὐρροσύνην, * ἡ ἐκ βρέφους τρανῶς * συνήκμασας κραυγάζων· * Εὐλογητός εἶ, Κύριε * ὁ Θεός, εἰς τοὺς αἰῶνας.
Θεοτοκίον.

Μήτραν Παρθένου ὑπεισδῦναι, * ὡς εὐδόχησας, ἀνθρώπους θέλων σῶσαι * τοὺς Προρήτας σαρῶς * ἐδίδαξας τὸ θαῦμα, * Εὐλογητός εἰ, χράζοντας, * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

 Ω δή η΄. Νιχηταὶ τυράννου. * Ο ὑρανῶν ἐπέβης * γεγηθώς, θεόπνευστε * Ἱερεμία, * χαὶ σὺν ᾿Ασωμάτοις * θρόνον τοῦ Παντάναχτος * περιπολεύεις, * Εὐλογεῖτε, μέλπων, * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεϊκής ἀκτίνος * τῷ πυρσῷ λαμπόμενος * ἀντανακλάσεις * τοῖς ποθοῦσι πέμπεις, * ἔσοπτρον πολύφωτον * ὡς δεδειγμένος, * Εὐλογεῖτε, μέλπων, * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐσεβείας χήρυξ * ὁραθείς, πανεύρημε, * ἱερωμένος * τὴν τῆς ἀθείας * ἤλεγξας ἀσθένειαν, * Ἱερεμία, * Εὐλογεῖτε, μέλπων, * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Τὴν ἐμὴν οὐσίαν * ἐχ σοῦ ἀνεδέξατο * ὁ Ζωοδότης, * καὶ τῶν πρὶν κηλίδων * ταύτην ἐξεκάθηρεν, * ὧ Θεομῆτορ· * Εὐλογοῦμεν τοίννν * τὰ ἔργα τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦμεν * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

- » Νικηταὶ τυράννου * καὶ φλογός τῆ χάριτι * σοῦ γεγονότες *
- » ¹ οι των έντολων σου * σφόδρα άντεχόμενοι * Παΐδες έβόων· *
 » Εὐλονείτε, πάντα * τὰ ἔονα, τὸν Κύριον * καὶ ὑπερικυροῦτε *
- » Εὐλογεῖτε, πάντα * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον * καὶ ὑπερυψοῦτε *

» είς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Κυρίως Θεοτόχον. *

 Φ ωτὶ συνανεκράθης * τῷ ἀκραιφνεστάτ ψ * τῆ τῆς Θεότητος αἴγλη, Μακάριε, * ῆς ἐπὶ γῆς τὰς ἐμφάσεις * τρανῶς ἐκέκτησο.

Πηγής τής ἀχηράτου*μέχρι χαταντήσας * ἀπαυγασμάτων τῶν τήδε, Θεόπνευστε, * τοῦ ποθουμένου σοι τέλους * σαρῶς ἐπέτυχες.

Τη αίγλη τη φωσφόρω * ής νον ἀπολαύεις * τοὺς ἀνυμνοθντας σὴν μνήμην φαιδρύνεσθαι, * Ἱερεμία παμμάχαρ, * πάντας ἀξίωσον.

Λιμένα σωτηρίας * οἱ πεπιστευχότες * τῷ παναχράντῳ σου τόχῳ γινώσχοντες, * ἐχ τῶν χινδύνων ῥυσθῆναι * σὲ ἰχετεύομεν. Ο Εἰρμός.

. » Κ υρίως Θεοτόχον * σε όμολογούμεν * οι διά σού σεσωσμένοι, Παρθένε άγνη, * σύν 'Ασωμάτοις χορείαις * σε μεγαλύνοντες.
'Έξαποστειλάριον της Έρρτης.

> Είς τον Στίχον, Στιχηρά τῆς Έρρτῆς. Καὶ ἡ λοιπὴ ᾿Ακολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ᾿Απόλυσις.

ΤΗ: Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς 'Ανακομιδῆς του Λειψάνου τοῦ ἐν 'Αγίοις Πατρός ἡμῶν 'Αθανασίου τοῦ μεγάλου, Πατριάρχου 'Αλεξανδρείας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄.

Προσόμοια τοῦ Αγίου,

Ήχος δ΄. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι. *

 Δ ιωγμούς ἐκαρτέρησας * καὶ κινδύνους ὑπέμεινας, * θεορρήμον Όσιε 'Αθανάσιε, * ἔως τὴν πλάνην ἐξώρισας * 'Αρείου τὴν

ἄθεον, * καὶ τὴν ποίμνην τῆς αὐτοῦ * ἀσεβείας διέσωσας * ὁμοούσιον * τῷ Πατρὶ δογματίσας * τὸν Υίόν τε * καὶ τὸ Πνεῦμα ὁρθοδόξως, * ἱερουργὲ ἱερώτατε.

Α στραπαϊς τοῦ χηρύγματος * τοὺς ἐν σκότει ἐρώτισας, * καὶ . Α τὴν πλάνην ἄπασαν ἀπεδίωξας * προχινδυνεύων τῆς πίστεως, * στερρὲ ᾿Αθανάσιε, * ὡς ποιμὴν ἀληθινός, * ὡς ἐδραίωμα ἄσειστον, * παναοίδιμε, * τῆς Χριστοῦ Ἐχχλησίας * διὰ τοῦτο * συνελθόντες σε τιμώμεν * μελφδιχῶς ἀγαλλόμενοι.

Αρετήν πάσαν ήσκησας * ἐπιμόνως, Θεόπνευστε, * καὶ χρισθεὶς Τῷ Πνεύματι χρίσμα άγιον * ἱερουργὸς ἱερώτατος * σαρῶς ἐχρημάτισας, * καὶ ποιμὴν ἀληθινὸς, * καὶ τῆς πίστεως πρόμαχος. * ὅθεν ἄπασα * Ἐκκλησία δοξάζει * σοῦ τὴν μνήμην * ἱερῶς ἐπιτελοῦσα, * καὶ τὸν Σωτῆρα δοξάζουσα.

Δόξα, ΊΙχος πλ. β΄. Γερμανού.

Αρείου τὰ διδάγματα πάντα κατήργησε, * καὶ τῆς 'Αγίας Τριάδος τὸ κράτος * εἰς πάντα τὸν κόσμον τρανῶς καταγγέλλει * ἔνα Θεὸν ἐν τρισὶ προσώποις ἀμέριστον * ῷ καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν * τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νον, της Έρρτης.

Είς τον Στίγον, Στιγηρά Προσόμοια του Αγίου. Τηγος πλ. α΄. Χαίροις άσκητικών.

Χαίροις τῶν ἀρετῶν ὁ κανὼν * ὁ ὑπὲρ πίστεως ἀθλήσας στερρότατα, * καὶ λύσας * τὴν τοῦ 'Αρείου * κακοδοξίαν νευραῖς * τῶν σεπτῶν σου λόγων, 'Αθανάσιε, * τρανῶς * ἐκδιδάσκων μιᾶς Θεότητος δύναμιν * ὁριζομένην * ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι, * παρ' ἦς ἄπαντα * νοητὰ καὶ φαινόμενα * μόνην δι' ἀγαθότητα * παρήχθη πρός γένεσιν, * καὶ σαφηνίζων τῆς θείας * δημιουργίας τὰ δύσληπτα. * Χριστὸν καταπέμψαι * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει * τὸ μέγα ἔλεος.

 $\Sigma \tau i \chi$. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Αίροις Πατριαρχών ή κρηπὶς, * σάλπιγξ ή εὖηχος, ὁ νοῦς ὁ περίβλεπτος, * ή γλώσσα * ή όξυτάτη, * ὁ διαυγὴς ὁρθαλμός, * τῶν ὁρθῶν δογμάτων ή σαφήνεια· * ποιμὴν * ἀληθέστατος ὁ λαμπτὴρ ὁ φανότατος· * πέλεχυς κόπτων * ὑλην πᾶσαν αἰρέσεων, * καταφλέγων τε * τῷ πυρὶ τῷ τοῦ Πνεύματος· * στύλος ὁ ἀπερίτρεπτος, * ὁ πύργος ὁ ἄσειστος· * ὁ τῆς Τριάδος κηρύξας * τὴν ὑπερούσιον δύναμιν * τρανῶς· ἢν δυσώπει * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

 $\Sigma^{\tau i} \chi$. Οι ίερεις σου, Κύριε, ενδύσονται δικαιοσύνην, και οί δσιοί σου άγαλλιάσονται.

Χαίροις ἀτελευτήτου ζωής * ἐπωνυμία ἀληθῶς κλειζόμενος· *
τρυγών τε * ὡραιοτάτη * σὺν νεοττοῖς ἱεροῖς * καὶ τῷ ὁμοζύγῳ ἐκπετάσασα * ἐκ γῆς * πρὸς οὐράνια, ἔνθα νέφος εὐφραίνεται * σεπτῶν Μαρτύρων· * ἔνθα φῶς τὸ ἀνέσπερον, * ὅπου ἀπαυστος * εὐφροσύνη γνωρίζεται, * τάγματα ἐπουράνια, * Αγίων λαμπρότητες· * ὅπου ὁ ἡχος ὁ θεῖος * ἐορταζόντων ἀκούεται· * Χριστὸς ἔνθα πέλει * ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ήχος γ΄. Γερμανού.

Πάλιν ἡμῖν ὁ χρυσορρόας Νεῖλος * καὶ τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμος * διὰ τῆς ἐτησίου μνήμης ἐπιδημῶν, * ταῖς καλαῖς ἀναβάσεσι * πλημμυρεῖ τὰ χρυσόρρειθρα * τῆς ἀθανασίας χεύματα * καὶ τροφὴν ἀμβροσίας καρποδοτῶν * διὰ τῆς ὑψηλῆς θεηγορίας * Τριάδος ἀδιαίρετον κράτος * ἐκδιδάσκει προσκυνεῖν * καὶ πελαγίζων τὰ θεῖα διδάγματα * τῶν πιστῶν κατάρδει τὰς διανοίας, * καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Έορτῆς. Απολυτίχιον, Ήγος γ΄.

Στύλος γέγονας ὁρθοδοξίας * θείοις δόγμασιν ὑποστηρίζων * τὴν Ἐκκλησίαν, Ἱεράρχα ᾿Αθανάσιε· * τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἰὸν ὁμοούσιον * ἀνακηρύξας κατήσχυνας Ἅρειον. * Πάτερ "Οσιε, * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Εορτῆς. Καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἡχος γ΄. Θείας πίστεως.

Είοις δόγμασιν ὁρθοδοξίας, * Πάτερ, ὥπλισας τὴν Ἐκκλησίαν· * ταϊς διδαχαϊς σου τὰς αἰρέσεις ἐξέτεμες· * τῆς εὐσεβείας τὸν δρόμον τετέλεκας, * καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν πίστιν τετήρηκας· * λοιπὸν ἀπόκειται * καὶ σοὶ, παναοίδιμε, * ὁ δίκαιος τῶν πόνων σου στέφανος.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἡχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον. *

Ωσπερ άστρον άδυτον * καὶ μετὰ πότμον * σῶν δογμάτων λάμψεσι * φωταγωγεῖς διὰ παντός * τῶν 'Ορθοδόξων τό πλήρωμα, * ἱερομύστα * σοφὲ 'Αθανάσιε.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς. Οἱ Κανόνες τοῦ Πάσγα, καὶ τοῦ Ἁγίου. Καταβασίαι τοῦ Πάσγα. Ὁ Κανών τοῦ Ἁγίου. 'Ωδη α'. Ήχος γ'. "Ασωμεν τῷ Κυρίφ. *

Ως ἀθάνατον * ἐν τῆ Ἐκκλησία * κεκτημένον εὔκλειαν * ἐν θεοπνεύστοις λόγοις * πάντες 'Αθανάσιον * τιμήσωμεν ἀξίως, * ὅνπερ καὶ μετὰ θάνατον * ἐδόξασε Χριστός ὁ Θεὸς * ὡς οἰκεῖον θεράποντα.

Είς θεωρίας βάθος * ἐχταθεὶς τὰς φρένας * ἐν ἀγίφ Πνεύματι, * ἱερομύστα Πάτερ, * τὸν πλοῦτον ἀνίχνευσας * τῶν θείων νοημάτων, * καὶ τὸν κόσμον ἐπλούτισας * τῶν θησαυρῶν τῆς γνώσεως * Τριάδα προσχυνεῖν εὐσεβῶς.

Τοὺς ἐν πελάγει πλάνης * χειμαζομένους, Πάτερ, * ὡς πυρσός μετάρσιος * ἐνθέων διδαγμάτων * ἰθύνεις ἐκάστοτε * τῆ γαλήνη τῶν λόγων σου * πρὸς λιμένα τῆς χάριτος. Θεοτοκίον.

Ταϊς ἀστραπαϊς τῶν λόγων σου, Ἱεράρχα, * τὴν τυφλὴν ἡμαύρωσας τοῦ ᾿Αρείου * διδασχαλίαν, γενόμενος * ὀρθαλμὸς τῶν πιστῶν.

Έξυφανθέντα πόνοις σου καὶ ιδρώσιν * ἐνεδύσω, "Όσιε, τὸν ποδήρη * τῆς ἀληθείας ἐν χάριτι * ἰερουργήσας Χριστῷ.

'Ως ταξιάρχης παραστάσεως θεολέκτου * συνασπισμόν διέκοψας θεομάχων, * τῆ μαχαίρα τοῦ Πνεύματος * ὁπλισάμενος.

Ή τον Θεόν εν μήτρα σου δεξαμένη, * καὶ τεκούσα τοῦτον σεσαρχωμένον, * καὶ ἀνθρώπους τῆς ρθορᾶς ἀπαλλάξαντα, * Θεοτόκε, ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Κοντάχιον τῆς Έορτῆς. Εἶτα,

Κάθισμα τοῦ 'Αγίου, 'Πχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.
Τὴν τῶν αἰρέσεων * πλάνην διήλεγξας, * καὶ τὴν ὁρθόδοξον * πίστιν ἐτράνωσας· * ὡς Ἰεράρχης εὐσεβὴς * ἐκήρυξας ἐν τῷ κόσμῳ * μίαν τὴν Θεότητα * ἐν Τριάδι γνωρίζεσθαι, * φύσει ὁμουσιον * καὶ προσώποις ἀσύγχυτον· * διὸ καὶ συνελθόντες ἐν πίστει, * 'Αθανάσιε Πάτερ, τελοῦμεν τὴν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Εορτῆς.

'Ωδή δ'. Είσακήκοα * την άκοην σου.

Τάσαν ἤρδευσας * τὴν οἰκουμένην, Όσιε Πάτερ, * τὴν πηγὴν ἐν τῆ καρδία σου * τῆς ζωῆς κεκτημένος.

'Ανεπλήρωσας * έν τῆ σαρκί σου, "Οσιε Πάτερ, * τοῦ Κυρίου τὰ παθήματα * ὑπὲρ τῆς 'Εκκλησίας.

 Δ ιωχόμενος * ὑπὸ ἀθέων, "Οσιε Πάτερ, * ἀπεδίωξας τῆς ποίμνης σου * ἀρειόφρονα πλάνην.

Θεοτοχίον.

Μήτηρ ἄχραντε, * εὐλογημένη, άγνη Παρθένε, * τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε * ἀπό πάσης ἀνάγχης.

'Ωδή ε'. Την σην είρηνην δός ημίν.

Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες τὴν γτην * ᾿Αθανασίου τοῖς λόγοις παιδευόμενοι· * στόμα γὰρ τοῦ Λόγου * τοῦ πρό αἰώνων ἀνεδείχθη διὰ πίστεως.

Πύργος φανείς, Μακάριε, ἀκατάβλητος * τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, * πάσας τοῦ ᾿Αρείου * μηχανουργίας διεσάθρωσας.

Ταϊς ίκεσιαις, Κύριε, τοῦ Ἱεράρχου σου * τοὺς οἰκτιρμούς σου ἡμιν ἀντικατάπεμψον, * καὶ τῆς βασιλείας * σοῦ ἀξίους ποίησον ὡς εὕσπλαγχνος. Θεοτοκίον.

Τὴν ἐχ Δαυίδ βλαστήσασαν ἀνυμνήσωμεν, * ὡς τὸν Τίὸν τοῦ Θεοῦ συλλαβοῦσαν ἐν γαστρὶ * καὶ σαρκὶ τεκοῦσαν, * καὶ μείνασαν Παρθένον μετὰ τόκον ἀγνήν.

 $^{\prime}\Omega$ δή arphi. $^{\prime}$ Εβόησα * ἐν στεναγμοῖς ἀσιγήτοις. *

Παράδεισον * άληθῶς ἀπειργάσω, * Μάχαρ, τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, * κατασπείρας ἐν αὐτῆ * τὸν λόγον τὸν εὐσεβῆ, * καὶ τῶν αἰρέσεων * ἐκτεμών τὰς ἀκάνθας.

Τῆς χάριτος * ποταμός, Θεοφόρε, * Νείλος ἐδείχθης νοητός, * καρποδότης εὐσεβῶν * διδαγμάτων τοῖς πιστοῖς, * ποτίζων ἄπαντας * καὶ τὰ πέρατα τρέφων. Θεοτοκίον.

Τὴν ἄχραντον * ἀνυμνοῦμεν Μητέρα * τὴν μετὰ τόχον Παρθένον, * τὴν χωρήσασαν γαστρὶ * τὸν ἀχώρητον παντὶ, * τὸν συναίδιον τῷ. Πατρὶ * καὶ τῷ Πνεύματι Λόγον.

Κοντάχιον, Ήχος β΄. Τοῖς τῶν αἰμάτων σου.

Ο οθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα, * χαχοδοξίας ἀχάνθας ἐξέτεμες, * χαὶ τὸν τῆς πίστεως σπόρον ἐπλήθυνας * τῆ ἐπομβρία τοῦ Πνεύματος, "Όσιε· * διὸ εὐφημοῦμεν τὴν μνήμην σου.
Ο Οἶχος.

Αθανασίου τὴν πανέορτον μνήμην * ἐν ψδαῖς οἱ πιστοὶ * ἀνευφημήσωμεν σήμερον. * Οὖτος γὰρ "Αρειον τὸν πλάνον * καὶ
Εὐνόμιον ἄμα σὺν Σαβελλίφ * τοῖς τῆς ἀληθείας κατέβαλε δόγμασι, * πυρὶ τῷ αἰωνίφ παραδοὺς * αὐτοὺς κατακαίεσθαι * ὡς
βλασφημήσαντας ἄδικα * κατὰ τῆς τοῦ Σωτῆρος σαρκώσεως, *
ἢν πάντες Προφήται προκατήγγειλαν· * διὸ εὐφημοῦμεν τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Συναξάριον.

Τῆ Β΄. τοῦ αθτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς 'Ανακομιδής τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν 'Αγίοις Πατρός ἡμων 'Αθανασίου, Πατριάρχου 'Αλεξανδρείας.

Στίγοι.

'Αθανάσιε, ποῦ χομίζη; μὴ πάλιν Καὶ νεχρόν ἐξόριστον ἐχπέμπουσί σε; Δευτερίη νέχυς 'Αθανασίου ἐξέδυ τύμβου.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωδή ζ'. Τρεῖς Πατδες έν καμίνφ. *

Ος σύμβλον τὴν καρδίαν * τῶν καλῶν ἐργασάμενος * ἀναβλύ-Σεις γλυκασμόν ὁρθοδοξίας ἡμῖν, * ὅν τρυγῶντες βοῶμεν· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Αθέων δυναστείαν * οὐ κατέπτηξας, "Όσιε, * εὐσεβοῦς δὲ παρρησίας ἐμπιπλάμενος * πνεύματι ἀνεβόας * Εὐλογητός εἰ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Πνεύματος ὑπάρχων * ἀδιαίρετος, "Οσιε, * διετήρησας ἀμέριστον τὸ χήρυγμα * τῆς Τριάδος, χραυγάζων· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Έτέχθης ἐχ Παρθένου * ὡς εὐδόχησας, Κύριε, * καὶ ἐρρύσω ἐχ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν· * διὰ τοῦτο βοῶμεν· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ωδή η'. Τον έξ άνάρχου τοῦ Πατρός. *

Καὶ τοῖς πράγμασι σαρῶς * ἀνεδείχθης 'Αθανάσιος * τῆ οἰχουμένη, τῆς ἀθανασίας * δόγματα φθεγξάμενος * διὸ Χριστὸν εὐσεβῶς * σὺν 'Αγγέλοις καὶ ἡμεῖς * ὑμνοῦμεν, εὐλογοῦμεν * καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Τριάδα εὐσεβῶς * δογματίσας ὁμοούσιον, * τὴν τοῦ 'Αρείου καὶ τοῦ Σαβελλίου * ἤλεγξας κακόνοιαν· * διὸ ρυγόντες τὴν αὐτῶν * ἐναντίαν συμπλοκὴν, * ὑμνοῦμεν, εὐλογοῦμεν * καὶ ὑπερυψοῦμεν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Τον ἐνοιχήσαντα, πιστοὶ, * ἐν κοιλία τῆς Παρθένου Μητρος, * καὶ γεννηθέντα ἐξ αὐτῆς ἀφράστως, * καὶ πάλιν μετὰ γέννησιν * Παρθένον φυλάξαντα, * ὡς Θεὸν ἀληθινὸν * ὑμνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, * καὶ ὑπερυψοῦμεν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ωοη θ'. Σε την ακατάφλεκτον βάτον. *

Τσοπτρον Θεού τὴν ψυχήν σου * ἀχηλίδωτον δείξας * πρακτικώς χαὶ λογικώς, * τῆ οἰχουμένη * ἀστράπτεις τὰς θείας * ἐμφάσεις, Παμμαχάριστε.

Σάλπιγξ γνωστικής εὐφωνίας * ἀνεδείχθης, Θεόφρον, * τὰ φρογήματα ήμων * ἀνδρείας λόγοις * κατὰ των θεομάχων * ἀνδρων

διεγείρουσα.

Σὲ τὸν ἀληθῶς δεδειγμένον * τῆς σορίας χρατῆρα, * χαὶ ποτίζοντα ἡμᾶς * τῆς εὐσεβείας * τὸ νηφάλιον πόμα * ἐν ὑμνοις μεγαλύνομεν. Θεοτοχίον.

Σὲ τὴν ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσαν * τὸν ἀχώρητον Λόγον * καὶ τεκοῦσαν ἐν σαρκὶ * ἀνερμηνεύτως, * Θεοτόκε ἀγνὴ, * οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

'Εξαποστειλάριον.

Ήχος δ΄. 'Ο οὐρανόν τοῖς ἄστροις. *

Αρχιερέων το κλέος * καὶ τῆς Αἰγύπτου το θρέμμα, * ἀθανασίας το κῦδος * ὑμνήσωμεν ἐν αἰνέσει * ὡς καθαιρέτην 'Αρείου, * καὶ τῶν πιστῶν ὡς προστάτην.

Καὶ τῆς Έορτῆς.

Είς τούς Αίνους ίστωμεν Στίχους δ΄, και ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια του Άγίου,

Ήχος δ΄. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσι. *

Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι * τῶν αἰρέσεων ἄπασα * φρυγανώδης φλέγεται ὕλη, πάνσοφε· * τῶν νοημάτων τοῖς βάθεσι * βυθίζεται στράτευμα * ἀπειθούντων δυσσεβῶν, * 'Αθανάσιε 'Όσιε· * σοῖς δὲ δόγμασι * καλλωπίζεται, μάκαρ, * καθ' ἐκάστην * τῶν πιστῶν ἡ Ἐκκλησία * μεγαλοφώνως τιμῶσά σε.

Τή των λόγων λαμπρότητι * των ἐνθέων σου, "Οσιε, * Ἐκκλησία ἄπασα ὡραίζεται, * καὶ εὐσεβῶς καλλωπίζεται * ὡραίοις ἐν κάλλεσι, * καὶ τιμὰ χρεωστικῶς * τὴν πανέορτον μνήμην σου, * ᾿Αθανάσιε, * ἱερέων τὸ κλέος, * εὐσεβείας * ὁ λαμπρὸς καὶ μέγας κήρυξ, * ὁ τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος.

Τής Χριστοῦ ἀπεδίωξας * νοητούς λύχους, Πάνσοφε, * Έχχλησίας σχίμπωνι τῶν δογμάτων σου, * καὶ ταύτην χύχλφ ἐτείχισας * λόγων ὀχυρώμασι, * παραστήσας τῷ Χριστῷ * ἀσινῆ καὶ
ἀλώβητον· * ὀν ἰχέτευε * ἐχ φθορᾶς καὶ χινδύνων * λυτρωθῆναι *
τοὺς ἐν πίστει ἐχτελοῦντας * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα, Ήχος γ΄.

Τό μέγα κλέος των ἱερέων * ᾿Αθανάσιον τὸν ἀήττητον ἀριστέα * ἱεροπρεπως εὐφημήσωμεν· * οὕτος γὰρ των αἰρέσεων

συγκόψας τὰς φάλαγγας * τἢ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, * τὰ τῆς ὁρθοδοξίας τρόπαια * ἀνεστήσατο καθ' ὅλης τῆς οἰκουμένης, * ἀριθμῶν εὐσεβῶς τὸ τῆς Τριάδος μυστήριον * διὰ τὴν τῶν προσώπων ἰδιότητα, * καὶ πάλιν συνάπτων ἀσυγχύτως εἰς εν * διά τὴν τῆς οὐσίας ταυτότητα. * καὶ χερουβικῶς θεολογῶν * πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Εορτῆς.

Εί βούληται ο Προεστώς, Δοξολογία μεγάλη, και 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς 'Ωδὴ γ'. καὶ ἐκ τοῦ 'Αγίου 'Ωδὴ \mathbf{c} '.

Προχείμενον, Ήχος βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν 'Οσίων αὐτοῦ.

 $\Sigma_{\tau \ell \chi}$. Τι άνταποδώσωμεν τῷ Κυρίφ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωχεν ἡμῖν.

'Ο 'Απόστολος, Πρός 'Εβραίους.

'Αδελφοί, τοιούτος ήμεν επρεπεν 'Αρχιερεύς.

'Αλληλούτα, 'Ηγος β'.

Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

 $\Sigma \tau (\chi)$. Ότι έξελέξατο Κύριος την Σιών, ηρετίσατο αὐτην εἰς κατοικίαν έαυτ $\vec{\phi}$.

Εύαγγέλιον, κατά Λουκᾶν.

Είπεν ο Κύριος. Ο ακούων ύμων, έμου ακούει.

Κοινωνικόν. Είς μνημόσυνον αίώνιον.

THE Γ' . TOY AYTOY MINOS.

Μνήμη των Αγίων Μαρτύρων Τιμοθέου και Μαύρας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ερρτῆς γ΄. καὶ τῶν Αγίων γ΄. Στιχηρὰ τῶν Αγίων, 'Ήγος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.*

Τό ζεῦγος τό ἄγιον * Χριστοῦ, * ξυνωρίς ἡ ἔνθεος, * τό τῶν Μαρτύρων καλλώπισμα, * μέγιστοι Μάρτυρες, * οἱ τὴν θείαν ζεύγλην * ἐν βασάνοις στέρξαντες, * καὶ μάστιγας τυράννων μἡ πτήξαντες. * καὶ νῦν πρεσβεύσατε * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μορρή ἀστραπτούση, * ὧ σεμνὴ * Μαύρα παμμακάριστε, * καὶ τῷ φωτὶ τῆς σῆς χάριτος * ὄψεις ἡμαύρωσας * τοῦ δεινοῦ τυράννου, * καὶ σπασμοῖς τριχῶν τῶν σῶν * Θεῷ ἀναφανδόν προτοῦ Βελίαρ * ἐντεῦθεν ἔρλεξας * τῶν λεβήτων ἐν τοῖς βράσμασι * τοῦ Βελίαρ * τὴν κάραν τὴν ἄδικον.

Τσχύϊ, Τιμόθεε, * ψυχῆς * καὶ καρδίας ὅλης σου * Θεόν τιμῶν τόν ὑπέρτιμον, * πυρὶ φλεγόμενος * καὶ τοῖς ὁβελίσκοις * εἴληφας φω-νῆς Θεοῦ * καρδίας ἐν ὡσὶ τὴν τερπνότητα· * καὶ ἐν κρεμάσματι * ἀντιστρόρφ πρὸς οὐράνιον * δρόμον τρέχων * τὸ στέφος εἰσδέδεξαι.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Έορτῆς. 'Απολυτίχιον όμοίως. Καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἐορτῆς καὶ τῶν Ἁγίων. Ὁ Κανών τῶν Ἁγίων οῦ ἡ Ἁκροστιχίς. Τιμοθέου Μαύρας τε τοὺς πόνους σέβω, Ἰωσήφ. Ὠδὴ α΄. Ἡγος πλ. β΄. Ὠς ἐν ἡπείρω πεζεύσας. *

Τών ἱερών 'Αθλορόρων * τὴν ἱεράν * καὶ σεπτὴν πανήγυριν, * ὁ λαὸς ὁ ἱερὸς, * ἱερώς τιμήσωμεν, αὐτών * ταῖς δεήσεσι δεινών * ὅπως ῥυσθείημεν.

Ίερονίχους στεράνους * παρὰ Χριστοῦ * εἰληφέναι σπεύδοντες, * τὸ θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν * οἱ γενναῖοι Μάρτυρες σαφῶς * ἡρετίσαντο· διὸ * δόξης ἐπέτυχον.

Μή δειλιάσαντες πόνους * τους τῆς σαρχός, * μἡ χολάσεις πτήξαντες, * μἡ τὸ πῦρ τῶν διωχτῶν, * ἀθλοφόροι Μάρτυρες, Χριστὸν * ἐν σταδίψ ἀνδριχῶς * ἀνεχηρύξατε. Θεοτοχίον.

Ο ὑπερούσιος Λόγος * οὐσιωθεὶς * ἐξ ἀγνῶν αἰμάτων σου * ἐθεούργησεν ἡμᾶς, * καὶ ρθορᾶς ἐἐβύσατο, 'Αγνή' * διὰ τοῦτό σε πιστῶς * ἀεὶ δοξάζομεν.

 $^{\prime}\Omega\delta\dot{\gamma}$ γ $^{\prime}$. Οὐχ ἔστιν ἄγιος ὡς σύ. *

Εσῦ τὰς βίβλους τῷ λαῷ * ἱερῶς ὑπανοίγων, * καὶ φωτίζων καρδίας, * στρατιῶτα τοῦ Χριστοῦ * Τιμόθεε, τῷ σεπτῷ * μαρτυρίῳ * χαίρων ἐπιβέβηκας.

'Ενθέφ πόθφ τὴν ψυχὴν * πυρπολούμενος, Μάρτυς, * τῷ πυρὶ τῶν βασάνων * προσωμίλεις χαρτερῶς· * διό σε ἡ τοῦ Χριστοῦ * θεία δρόσος, * μάχαρ, ἐπανέψυχεν.

Ο νους σου νεύσει πρός Θεόν * λαμπρυνόμενος, Μάρτυς, * οὐχ ἡσθάνετο ὅλως * τῶν σιδήρων τὰς δεινὰς * προσψαύσεις διὰ πυρός * γινομένας, * ἔνδοξε Τιμόθεε.

(-) so toxiov.

Υπάρχων φύσει ἀπαθής * ὁ Υίός σου, Παρθένε, * προσελάβετο σάρκα * ἐξ αἰμάτων σου ἀγνῶν, * καὶ διὰ πάθους Σταυροῦ * τῶν παθῶν με, * ἄχραντε, ἐἰρύσατο.

Ο Είρμός.

» Ο ὑχ ἔστιν ἄγιος ὡς σὺ, * Κύριε ὁ Θεός μου, * ὁ ὑψώσας τὸ κέρας * τῶν πιστῶν σου, ἀγαθέ, * χαὶ στερεώσας ἡμᾶς * » ἐν τῆ πέτρα * τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, ^{*}Ηχος α΄. Τον τάφον σου, Σωτήρ. *
Μεμήσαντες Θεόν * ἀπημαύρωσαν πλάνην * Τιμόθεος σαφως *
χαὶ ἡ ἔνδοξος Μαύρα· * χαὶ πᾶσαν ὑπομείναντες * οἱ πανένδοξοι βάσανον, * ἐλαμπρύνθησαν * ὑπὲρ ἀχτίνας ἡλίου, * χαὶ γεγόνασι * συλλειτουργοὶ των 'Αγγέλων· * οῦς πίστει δοξάσωμεν.

Kal tris Epptris.

'Ωδή δ'. Χριστός μου δύναμις. *

Πεγίστην εὔχλειαν * ἐπιποθήσαντες * ήξιώθητε ταύτης, * τέχνα φωτός * θείου χρηματίσαντες, * Μεγαλομάρτυρες Χριστοῦ, * τῶν Αγγέλων ἰσοστάσιοι.

'Αγίων τάγμασι * συναριθμούμενος, * καὶ εὐήκοα ὧτα * πρὸς θεϊκοὺς * νόμους ἔχων, ἔνδοξε, * τὰς διατρήσεις σταθερῶς * ἔκαρτέρησας, Τιμόθεε.

Ύψοῦντες ξύλφ σε * οἱ ματαιόρρονες * προσβαρύνουσι λίθφ * τὴν χεραλὴν, * ἔνδοξε Τιμόθεε· * ἀλλ' ἐδυνάμου σε Χριστός * θείφ πάθει σεμνυνόμενον.

'Ρεόντων ἄστατον * φορὰν, Μακάριοι, * ἐβδελύξασθε ὄντως, * καὶ ἐαυτοὺς * πόνοις ἐξεδώκατε, * τὰ δι' αἰῶνος ἀγαθὰ * διὰ τοῦτο ἀπειλήφατε. Θεοτοκίον.

Αγνείας σχήνωμα, * χατοιχητήριον * τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων,* τῶν Προρητῶν * πάντων περιήχημα, * θεοχαρίτωτε Ναὲ, * τοὺς ὑμνοῦντάς σε οἰχτείρησον.

'Ωοη ε΄. Τῷ θείφ φέγγει σου, 'Αγαθέ. *

Συζύγου, Μαύρα, φωτοειδεζ * λόγους ήπροάσω εὐμενῶς, * καὶ τὴν ζορώδη κακόνοιαν * ἀποβρίψαμένη * φῶς ἐχρημάτισας * διὰ τοῦ μαρτυρίου, * θεομακάριστε.

Τῷ θείφ Πνεύματι σεαυτήν, * Μαύρα, θωρακίσασα, σεμνή, * πρός συμπλοχήν τοῦ ἀλάστορος * χαίρουσα ἐξήλθες, * καὶ τοῦτον ἔτρεψας, * καὶ νίκης τοὺς στεράνους, * Μάρτυς, ἀπείληφας.

"Ενα σε Κύριον Ίησοῦν * καθομολογοῦσα ἡ Σεμνὴ, * χειρὶ τὸν ἄνθρωπον πλάσαντα, * τέμνεται δακτύλους * χειρὸς, τὴν ἄδικον * ἀνδρείως τιμωρίαν * καθυποφέρουσα.

Θεοτοχίον.

Τὴν καταιγίδα τῶν λογισμῶν, * τὰς ἐπαναστάσεις τῶν παθῶν, * τῶν πειρασμῶν τὸ κλυδώνιον, * κόπασον, Παρθένε * θεοχαρίτωτε, * καὶ σῶσὸν με ὑμνοῦντα * τὰ μεγαλεῖά σου.

'Ωδή ς'. Του βίου την θάλασσαν. *

 \mathbf{O}^{i} "Αγιοι Μάρτυρες * τῷ ἱστίῳ τοῦ Σταυροῦ * πνευματιχῶς πτερούμενοι, * τῶν πειρασμῶν τὸ πέλαγος ἀβλαβῶς * ἐν πίστει παρέδραμον, * χαὶ πρὸς θείους λιμένας ἀνεπαύσαντο.

Υφάψαντες λέβητα, * ἐν αὐτῷ σε τὸν Χριστὸν * ὁμολογοῦσαν ῥίπτουσιν * οἱ δυσσεβεῖς· ἀλλ' ἔμεινας ἀβλαβὴς * τὴν δρόσον τοῦ

Πνεύματος * εύραμένη σε, Μαύρα, ἀναψύγουσαν.

Στρεβλούμενοι, Μάρτυρες, * πάσας στρέβλας τοῦ ἐχθροῦ * ἀνδρείως διελύσατε, * καὶ τῆ ἀγάπη τέλειον τοῦ Χριστοῦ * ψυχὰς συνεδήσατε * τῆς σαρκός ἀποθέσει, παναοίδιμοι. Θεοτοκίον.

ΙΙανάγαθε Δέσποινα, * τον πανάγαθον Θεόν * ή ἐν σαρχὶ χυήσασα, * χεχαχωμένην πάθεσι τὴν ἐμὴν * χαρδίαν ἀγάθυνον, * ἵνα πίστει χαὶ πόθ φ μεγαλύν φ σε.

O Eiguós.

» τη οῦ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην καθορών * τῶν πειρασμῶν » τῷ κλύδωνι, * τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών * βοῷ σοι:

» 'Ανάγαγε * έχ φθορᾶς την ζωήν μου, Πολυέλεε.

Κοντάχιον, Ήχος δ΄. Ο ύψωθείς έν τῷ Σταυρῷ.

Τούς πολυτρόπους αίχισμούς ένεγχόντες, * χαὶ τούς στεράνους έχ Θεοῦ εἰληρότες, * ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσατε πρός Κύριον * μνήμην τὴν πανίερον * τὴν ὑμῶν ἐχτελούντων, * μέγιστε Τιμόθεε, * χαὶ ἀοίδιμε Μαῦρα, * τοῦ εἰρηνεῦσαι πόλιν καὶ λαόν * αὐτός γὰρ ἐστὶ * πιστῶν τὸ χραταίωμα.

Συναξάριον.

 Υ η Γ' . τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων Γ ιμοθέου καὶ Μαύρας.

Στίχοι.

"Ηπλωσε Χριστός χεϊρας έν σταυρῷ πάλαι, "Ηπλωσε και νϋν Μαύρα σύν Τιμοθέφ.

Σταυρῷ Τιμόθεος τριτάτη τανύθη άμα Μαύρα.

Ταΐς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. Δροσοβόλον μέν.

Ο ὑχ ἡσθάνου ταῖς λαμπάσι, Παναοίδιμε, * φλογιζομένη πάντοθεν, * πῦρ ἐγχάρδιον * τὴν ἀγάπην φέρουσα Χριστοῦ, * καὶ
Μεπ. Τοπ. ΙΥ.

τούτφ βοώσα έμμελώς: * Εὐλογητός εί, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρουν ἡμῶν.

Νυσταγμόν ἀπό βλεράρων ἀπωσάμενος * κακίας, ὧ Τιμόθεε, * ἐκαρτέρησας * ὀφθαλμῶν πηρώσεις, τὸν Χριστὸν * καρδίας τοῖς ὅμμασιν ὁρῶν, * καὶ μελφδῶν· Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ τὰ κάτω παριδόντες, θεῖοι Μάρτυρες, * τῶν ἄνω δὲ τὴν οἴκησιν * κληρωσάμενοι, * ἰεραῖς τιμάσθωσαν ψδαῖς, * βοῶντες ἀπαύστως σὺν ἡμῖν * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Υπερύμνητε Παρθένε, ὑπερύμνητον * Θεόν ἀποχυήσασα, * τοὺς ὑμνοῦντάς σε * χοινωνοὺς ἀνάδειξον φωτός, * χαὶ ῥῦσαι γεέννης χαὶ φλογός * χαὶ πάσης βλάβης τοῦ ἐχθροῦ * ταῖς ἰχεσίαις σου. 'ὑρὸἡ η'. Έχ φλογός τοῖς ὀσίοις. *

Συντηρούντες τοὺς νόμους * τοῦ Παντοχράτορος, * ἀνομούντων τῷ χράτει * οὐχ ὑπεχύψατε· * σέβας πονηροῖς * οὐχ ἐνείματε δαίμοσι, * Μάρτυρες γενναῖοι, * Κυρίου χληρονόμοι.

Συζυγία ἀρίστη * σαρῶς συνδούμενοι * τὸν ζυγόν τοῦ Κυρίου * τὸν ἐλαρρότατον * ἡρατε ὁμοῦ * ἐπαυχένιον, Μάρτυρες, * καὶ ταῖς τῶν Μαρτύρων * συνήφθητε ἀγέλαις.

Έπὶ ξύλου ταθέντες * σταυροῦ, Πανεύφημοι, * ἐπὶ πλείστας ἡμέρας, * ἐξειχονίσατε * πάθος τὸ σεπτὸν * τοῦ παθόντος βουλήματι: * δν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Βιαιότατον δντως * θάνατον, "Αγιοι, * παρατάσει των πόνων * καθυπεμείνατε· * ἄπονον διό * πρός ζωήν μετετέθητε * ἀνυμνολογούντες * Χριστόν εἰς τοὺς αἰωνας.

()εοτοχίου.

'Ωραιώθης, ΙΙαρθένε, * ἀποχυήσασα * ὡραιότατον χάλλει * Χριστόν τὸν Κύριον * θείαις τοὺς πιστοὺς * ἀγλαίαις φαιδρύνοντα· * δ ν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αίῶνας.

Ο Είρμός.

Τχ φλογός τοῖς όσιοις * δρόσον ἐπήγασας, * καὶ δικαίου θυ σίαν * ὑδατι ἔφλεξας· * ἄπαντα γὰρ δρᾶς, * Χριστὲ, μόνω
 τῷ βούλεσθαι. * Σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωρ'η θ' Θεόν * άνθρώποις.

Τδεΐν * τὴν δόξαν κατηξιώθητε * τοῦ ἐαυτόν * κενώσαντος δι' οἶκτον, Πανεύρημοι· * τοὺς αὐτοῦ γὰρ νόμους ἐρυλάξατε, * καὶ κοινωνοὶ τοῦ πάθους * τούτου γεγόνατε· * ὅθεν συνελθόντες 'Ωρών * ἰσάριθμον διηνύσατε * μέτρον, Σοροί, * νυχτῶν καὶ ἡμερῶν προσηλούμενοι * τοῦ δι' οἰχτον Σταυρῷ ὁμιλήσαντος * δν καθομολογοῦντες * πάντων δεσπόζοντα, * τούτου ἐν χεροὶ τὰ ἐαυτῶν * πνεύματα ἔθεσθε.

Στρατός * 'Αγγέλων, χορός μαχάριος * τῶν Προφητῶν, * Μαρτύρων, 'Αποστόλων, 'Οσίων τε * τῆ ἀνόδω ὑμῶν ἐπεχρότησε· * πάντων δὲ ὁ Δεσπότης * στέρει χατέστεψε, * Μάρτυρες, ὑμᾶς νιχητιχῷ, * ὡς ὑπεράγαθος.

Ήμιν * τοῖς πόθω ὑμᾶς γεραίρουσι * καὶ τὴν σεπτὴν * ὑμῶν ἐπιτελοῦσι πανήγυριν, * ᾿Αθλοφόροι Χριστοῦ γενναιότατοι, * λύσιν ἀμαρτημάτων, * βίου διόρθωσιν, * πάντων τε δεινῶν ἀπαλλαγὴν, * σοφοί, αἰτήσασθε.

Θεοτοχίον.

Φωτὶ * τῷ σῷ με, θεοχαρίτωτε * ἐν γυναιξὶ * Παρθένε, καταλάμπρυνον, δέομαι, * καὶ πυρὸς αἰωνίου με λύτρωσαι, * ὅπως σε μεγαλύνω, * ὅπως δοξάζω σε, * ὅπως κατὰ χρέος ἀνυμνῶ * τὰ μεγαλεῖά σου.

΄() Είρμός.

• Ο εόν * ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, * ῷ οὐ τολμᾳ * ᾿Αγγέλων

• ἀτενίσαι τὰ τάγματα· * διὰ σοῦ δὲ, Πάναγνε, ὡράθη

• βροτοῖς * Λόγος σεσαρχωμένος, * ὄν μεγαλύνοντες, * σὺν ταῖς

» οὐρανίαις Στρατιαϊς * σὲ μαχαρίζομεν.

Έξαποστειλάριον τῆς Εορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Εορτῆς: καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ Ἀπόλυσις.

THE Δ' . TOY AYTOY MHNOS.

Μνήμη τζε Αγίας Μάρτυρος Πελαγίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Εορτῆς γ΄. καὶ τῆς Αγίας γ΄.

Στιχηρὰ τῆς 'Αγίας, 'Ηχος δ'. "Εδωκας σημείωσιν. *

Β άπτισμα το πάνσεπτον * καὶ ἱερὸν καὶ σωτήριον, * Πελαγία, ποθήσασα * σπουδη ἐπεζήτησας· * καὶ εὐροῦσα, Μάρτυς, * τὸν μυσταγωγοῦντα * μετ' εὐρροσύνης καὶ χαρᾶς * τῷ ποθουμένῳ θᾶττον ι προσέδραμες, * καὶ ξένων κατηξίωσαι * θεωριῶν, ἀξιάγαστε· * ὡς νεάνις ὁπίσω δὲ * τοῦ νυμρίου σου ἔδραμες.

Τόσμον τον ἐπίγειον * χαταλιπούσα ὡς πρόσχαιρον * χαὶ ρθαρτόν χαὶ εὐμάραντον, * τὴν θείαν εὐπρέπειαν * ὡς ἀεὶ ἐστῶσαν * καὶ ὡς κεκτημένην * διηνεκή τὴν χαρμονὴν * καὶ θυμηδίαν καὶ καθαρότητα * συντόνως κατεδίωξας, * καὶ παρθενία προσείληρας * τῶν Μαρτύρων τὴν εὕκλειαν, * δι' ἀμροῖν ἀναλάμψασα.

Απειρον και άφραστον * τῶν σῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος, * Πεδία * και τελειοτάτη, * τῶν αἰκισμῶν και τοῦ πυρὸς * και τῶν βασάνων καταπεφρόνηκας. * διό σε, καρτερόψυχε, * θαλαμηπόλον " Τοῦν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Εορτῆς.

Είς τον Στίχον, Στιχηρά τῆς Έρρτῆς. 'Απολυτίχιον όμοίως, καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἐρρτῆς καὶ τῆς Ἁγίας. Ὁ Κανών τῆς Ἁγίας, οῦ ἡ Ἁκροστιχίς. Πελαγία τὸν αίνον εἰκότως πλέκω.

Ποίημα Θεοράνους.

'Ωδή α'. Τιγος δ'. Θαλάσσης το έρυθραϊον.

Τελάγει τῶν σῶν θαυμάτων πλέοντι * αὕραν τοῦ Πνεύματος * νοῦν μοι παράσχου, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, * Πελαγία πανεύ- φημε, * καὶ πρός λιμένα εὕδιον * τῶν σῶν ἐπαίνων καθοδήγησον.

Έχ βρέρους προγνωστιχώς τῷ Κτίστη σου * ἀνατεθεῖσα, σεμνὴ, * τὴν τῶν ρθαρτῶν ἀπέρριψας στοργὴν, * Πελαγία πανένδοξε· * ἀρρενωπῶς τὰ πάθη δὲ * θεία δυνάμει κατεπάτησας.

Λουτρόν μεν επιθυμούσα δέξασθαι * τό του Βαπτίσματος, * ἱερουργόν εὐρούσα δε Χριστού, * Πελαγία, προσέδραμες, * καὶ μετασχούσα γέγονας * φωτός ἐνθέου, Μάρτυς, ἔμπλεως.

(-)-o-ox(ov

'Αγίων άγιωτέρα πέρηνας, * Παρθένε άχραντε, * τὸν τῶν 'Αγίων "Αγιον Χριστὸν * ἐν ἀγκάλαις βαστάσασα, * τὸν θεϊκαῖς δυνάμεσι * πᾶσαν τὴν κτίσιν περιέχοντα.

΄ Φόη γ΄. Ευρραίνεται έπὶ σοί. *

τη ωσπερ τις άγαθή * προσηχαμένη λογικά σπέρματα, * Μάρτυς Χριστού πάνσορε, * ταύτα δαψιλώς έγεώργησας.

'Ιθύνθης ὡς ἐκλεκτὴ * πρός τὸν Δεσπότην καὶ Θεόν σπεύδουσα, * Μάρτυς Χριστοῦ ἔνδοξε, * θείοις ρωννυμένη διδάγμασιν.

Θεοτοχίον.

'Ανέστησας, ω Σεμνή, * την πεπτωχυϊάν μου μορφήν, τέξα-σα * τόν προφανώς αϊτιον * τῆς ὑπερφυοῦς ἀναστάσεως.

Ο Είρμός.

» Το υφραίνεται έπὶ σοὶ * ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστὲ, κράζουσα· *
Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε, * καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, ήχος α΄. Τον τάφον σου, Σωτήρ. *

Τῷ πόθῳ τοῦ Χριστοῦ * τὴν ψυχὴν πυρουμένη * ὑπῆλθες ἀνδριχῶς * τῷ σφοδρῶς ἐχχαέντι, * θεόφρον, χαλχουργήματι, *
Πελαγία, χαὶ γέγονας * τῷ Δεσπότη σου * εὑωδεστάτη θυσία· *
δθεν σήμερον * τὴν παναγίαν σου μνήμην * φαιδρῶς ἐορτάζομεν.
Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

'Φόη δ΄. Έπαρθέντα σε ιδούσα.

Τη ήν του Δεσπότου πορφύραν ένδεδυμένη * διά λουτρού, πανένδοξε, * παλιγγενεσίας, * πάσαν την του βίου τερπνήν * πορούραν έχδεδυσαι, * Μάρτυς Πελαγία πανέντιμε.

Ο πόθος των οὐρανίων ώραιοτήτων * τοὺς ἐπὶ γῆς ἡμαύρωσε * πόθους, 'Αθλορόρε· * ὅθεν ἐπτερώθης Χριστῷ * βοῶσα καὶ λέ-γουσα· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Νενοθευμένην θρησκείαν καταλιπούσα, * τῆ τοῦ Χριστοῦ προσέδραμες * σορῶς, Πελαγία * Μάρτυς παναοίδιμε, * εἰδώλων πατήσασα * πᾶσαν τὴν ἀπάτην, θεόληπτε.

'Απειρογάμως έχύησας, ὧ Παρθένε, * καὶ μετὰ τόχον ὥρθης * παρθενεύουσα πάλιν: * ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς * τὸ Χαῖρέ σοι, Δέστοινα, * πίστει ἀδιστάχτω χραυγάζομεν.

'Ωος ε. Σύ, Κύριε μου φώς. *

Τσχυσας του έχθρου * καταλύσαι το φρύαγμα, * πανεύφημε Πελαγία, * τῷ Σταυρῷ του Δεσπότου * σωθείσα καὶ τῇ χάριτι.

Νου χαίρεις άληθως * συναφθείσα νυμφίω σου, * ὑπέρλαμπρε, μαρτυρέου * καὶ τῆς σῆς παρθενίας * τὰς λαμπάδας κατέχουσα. Θεοτοκίου.

Ο Κύριος έν σοὶ, * Θεομήτορ, έσκηνωσε, * τὸν ἄνθρωπον ἀναπλάττων, * τὸν φθορξ πεπτωκότα * ἀπάτη τη τοῦ ὅρεως. $\frac{120}{120}$ ης. Θύσω σοι * μετὰ φωνής.

Τομίμως * τῷ Χριστῷ νυμρευθεῖσα, διήνυσας * τοῦ μαρτυρίου τόν δρόμον * ἐπικαλουμένη τόν σόν νυμφίον, * καὶ λιμένι * γαληνοτάτῳ τούτου προσώρμισας.

Έπλάκη * σῆ κορυφῆ ώραίως ὁ στέρανος * δικαιοσύνης, θεόφρον * Πελαγία Μάρτυς στεφανηφόρε· * τὴν γὰρ πίστιν * μέχρι τέλους ἐτήρησας ἄτρωτον. (Θεοτοκίον.

Ίον μεν *πριν ἀχοαίς τῆς Εὕας ἐξέχεεν * ὁ σχολιώτατος ὅρις· * σὰ δὲ μόνη τοῦτον ἐξετινάξω, * Θεομῆτορ, * τὸν ἀναιρέτην τούτου χυήσασα.

Ο Είρμός.

» Θ ύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐχχλησία βο \bar{x} » σοι, * ἐχ Δαιμόνων λύθρου χεχαθαρμένη * τῷ δι' οἶχτον * » ἐχ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αίματι.

Κοντακιον της Εορτης.

Συναξάριον.

 $T\ddot{\eta}$ Δ΄, του αύτου μηνός, Μνήμη της Αγίας Μάρτυρος Πελαγίας.

Στίχοι.

Βοός τό χαλχούργημα πῦρ φανέν φλέγον, Βληθεῖσαν ἔνδον τὴν Πελαγίαν φλέγει. 'Αμρί τετάρτη Πελαγίη χαύθη βοί χαλχῷ.

Ταϊς αὐτῆς ἀγιαις πρεσβείαις, Χριστε ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωοη ζ΄. Έν τη καμίνω * 'Αβραμιαίοι.

Καμίνου δίχην * τὸ χεχαυμένον, Μάρτυς, ὅργανον * θείφ * πυρσουμένη ἔρωτι τοῦ Χριστοῦ * ὑπομένουσα ἐχραύγαζες· * Εὐλογημένος εἶ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Ό περιβάλλων * τὸν οὐρανὸν νερέλαις, ἔνδοξε * Μάρτυς, * γυμνωθεῖσαν θεία περιβολή * κατεραίδρυνέ σε ψάλλουσαν· * Εὐ-λογημένος εἶ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

(HEOTOXIOV.

Τό τοῦ 'Υψίστου * ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, * χαῖρε· * διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, * Θεοτόκε, τοῖς κραυγάζουσιν· * Εὐλογημένη σὐ * ἐν γυναιξί, πανάμωμε Δέσποινα.

'Ωδή η'. Χεϊρας έκπετάσας Δανιήλ. *

Ος Μάρτυς ώς λίαν ἀψευδής * Χριστοῦ, Πανεύρημε, * τὴν τούτου δύναμιν * ἐθεολόγησας, ἄπαντας * θεορρόνως ἐκδιδάσκουσα, * καὶ πρός εὐσέβειαν λαούς * εἴλκυσας ψάλλοντας· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τόν Κύριον.

Σαφῶς μνηστευθεῖσα τῷ Χριστῷ, * τὴν τοῦ τυράννου ὁρμὴν * πᾶσαν κατέσβεσας * σορίας πέλαγος βρύουσα, * Πελαγία πανσεβάσμιε, * καὶ διαδήμασι δυσὶ * Μάρτυς κεκόσμησαι, * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα, βοῶσα, τὸν Κύριον.

() EOTOXIOV.

Πατρός έξ ἀνάρχου τὸν Υίὸν * καὶ Πνεῦμα "Αγιον * ὁμολογοῦμεν πιστοί, * ἐκ σοῦ, Πανάμωμε, λέγοντες * σεσαρκῶσθαι τὸν συνάναρχον * μονογενῆ Λόγον Πατρὶ * καὶ θείω Πνεύματι, * καὶ βοῶμεν· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ο Είρμός.

μενοι * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παῖδες χραυγάζοντες. * Εὐλο μενοι * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παῖδες χραυγάζοντες. * Εὐλο-

» γείτε, * πάντα τὰ έργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

'Ωοή θ'. Λίθος άχειρότμητος.

Λόγος έξειπεῖν οὐκ ἰσχύει * τοὺς σοὺς ἐπαίνους, Πελαγία· * πέλαγος θαυμάτων γὰρ βρύεις * τοῦ σοῦ νυμρίου * ρωμη καὶ χάριτι· * ὅνπερ καὶ νῦν δυσώπησον * πάντας σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

"Εστης τῆς ἐφέσεως, νύμφη * στεφανοφόρε Πελαγία, * τῷ τῶν ὁρεκτῶν ἀκροτάτῳ * ἀξιωθείσα, * Μάρτυς, παρίστασθαι, * καὶ τὴν τρυρὴν ἀπείληφας * τῆς αἰωνίου ἀπολαύσεως.

Κόσμφ την εἰρήνην βραβεύειν * τόν σόν νυμφίον ἐκδυσώπει, * Μάρτυς Πελαγία θεόρρον, * την Έκκλησίαν * διαφυλάττουσα * ἐκ πειρασμών, καὶ χάριτι * τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταυγάζουσα.
Θεοτοκίον.

'Ωράθης Παρθένος καὶ Μήτηρ * ὑπερρυῶς, Θεογεννῆτορ, * Λόγον συλλαβοῦσα τοῦ Θεοῦ, * καὶ σαρκωθέντα * τοῦτον γεννήσασα· * δι' οὖπερ νῦν σωζόμενοι, * σὲ, Θεοτόκε, μεγαλύνομεν. Ο Είρμός.

» Λίθος άχειρότμητος όρους * έξ άλαξεύτου σου, Παρθένε, * άχρο-» Υωνιαΐος έτμήθη, * Χριστός, συνάψας * τὰς διεστώσας ρύ-» σεις· * διὸ ἐπαγαλλόμενοι, * σὲ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον τῆς Ερρτῆς.
Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Εορτῆς·
καὶ ἡ λοιπἡ ᾿Ακολουθία ὡς σύνηθες,
καὶ ᾿Απόλυσις.

THE E'. TOY ATTOY MILNOS.

Μνήμη τής Αγίας και ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Έορτῆς γ΄. καὶ τῆς Αγίας γ΄.

. Στιχηρά της Αγίας,

'Πχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες. *

Πορφύραν έξ αξματος * λαμπρὰν * τοῦ οἰχείου, Πάνσεμνε, * περριθεμένη ἀνέδραμες * πρὸς δν ἐπόθησας * Βασιλέα, χτίστην *

τοῦ παντός καὶ Κύριον· * πρός τούτου σε τῆς νίκης τὸν στέρανον * ὄντως ἀπείληρας, * σὺν αὐτῷ νῦν βασιλεύουσα * ὡς παρθένος * καὶ Μάρτυς πολύαθλος.

Πυρός καταφλέγοντος * όρμην * ήνεγκας, Πανεύρημε, * ξέσεις τε πάσας τοῦ σώματος, * ἐνατενίζουσα * πρός τὰς ἀντιδόσεις * τὰς ἐκεΐσε, πάνσεμνε, * ᾶς μόνοις Ἰησοῦς προητοίμασε * τοῖς ἀγαπήσασι * καὶ θερμῶς αὐτόν ποθήσασιν * ὡς νυμρίον * ψυχῶν ὡραιότατον.

Εθέλχθης τῷ ἔρωτι * Χριστοῦ, * καὶ θεοὺς ἐμίσησας * ἐθνῶν καὶ ἄψυχα ξόανα, * Εἰρήνη ἔνδοξε, * καὶ θεογνωσίας * στήλην ἐμρανέστατα * σαυτήν τοῖς καθορώσιν ἀνέστησας,* ὡς ἐναθλήσασα,* καὶ τὸν δρόμον τελειώσασα, * καὶ τὸν πίστιν * ἄμωμον τηρήσασα.

Δόξα, καὶ νοῦν, τῆς Ἐορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς. ᾿Απολυτίκιον. Ἡ ᾿Αμνάς σου, Ἰησοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οι Κανόνες τῆς Εορτῆς και τῆς Αγίας.

Ό Κανών τῆς Αγίας, οὖ ἡ Ακροστιχίς.

Σαϊς με προσευγαϊς, μάρτυς Είρηνη, σχέπε. 'Ωδή α'. 'Ηγος δ'. 'Ασομαί σοι, Κύριε.

Στέρανος ὑπάρχων τῆς ᾿Αθληρόρου, * ταύτης, Χριστὲ, ταῖς πρεσβείαις * εἰρήνην τῷ κόσμῳ * καὶ δόξαν τὴν ἀμάραντον * τοῖς ὑμνοῦσί σε δώρησαι.

Αίγλη διαλάμπουσα παρθενίας, * και κοσμουμένη τῷ κάλλει * τῆς σῆς μαρτυρίας, * Εἰρήνη μεγαλώνυμε, * σῷ νυμφίῳ παρίστασαι.

Τλεων γενέσθαι ταῖς Ἐκκλησίαις * τὸν σὸν δυσώπει νυμρίον, * Εἰρήνη θεόρρον, * καὶ πταισμάτων τὴν ἄρεσιν * παρέχειν τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Θεοτοχίον.

Σάρκα γεγονότα τὸν Θεὸν Λόγον * καὶ περηνότα καθ' ἡμᾶς, * ἀγία Παρθένε, * ἀρράστως ἀπεκύησας * ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν. ΄ Ω οὴ γ΄. Τόξον * δυνατῶν ἡσθένησε. *

Μύρου * κενωθέντος αἴσθησιν * τοῦ τὴν οἰκουμένην εὐωδιάσαντος χάριτι * δεξαμένη ἀνεπτερώθης * πρός τόν τούτου πόθον, "Ενδοξε.

"Εσχες * τον Θεόν συλλήπτορα * έν τοῖς σοῖς ἀγῶσι καὶ συνασπίζοντα, Ιλάνσορε· * διὰ τοῦτο στερανωθεῖσα * τοὺς τυράνγους κατεπάλαισας.

Πύργος * άρετων άκλόνητος * καὶ θεοσεβείας κατοικητήριον γέγονας, * καὶ άνδρείας καὶ σωφροσύνης * ἐνδιαίτημα, Πανεύφημε. Θεοτοκίον.

θέων * μέχρι σοῦ ὁ θάνατος * ἔστη προσβαλών τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντ, Πανάμωμε· * διὰ τοῦτο ἀθανασίας * ἀπαρχήν σε ὀνομάζομεν. Ο Εξρμός.

» Τόξον * δυνατών ήσθένησε, * και οι ἀσθενούντες περιεζώσαντο . δύναμιν· * διὰ τοῦτο ἐστερεώθη * ἐν Κυρίφ ἡ καρδία μου. Κάθισμα, Ήχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ. *

Τῷ κάλλει σου, Χριστέ, * ἡ παρθένος τρωθεῖσα * παρέδραμε σπουδή * τὰ ὁρώμενα πάντα, * καὶ πᾶσαν τὴν τοῦ σώματος * εὐμορίαν ἐκδέδωκε * ταῖς κολάσεσι * καὶ ταῖς πικραῖς τιμωρίαις * ἀρανζεσθαι * ἡν εἰς ὡραίους νυμφῶνας * εἰσήγαγες, Δέσποτα.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ερρτῆς.

'Ωδή δ'. Τής σής ἐπὶ τής γής παρουσίας.

Ο την ειρήνην σοι βραβεύων, ειρηνώνυμε, * δι' αὐτόν μαχομέγιν σε θεώμενος * ἀνδροπρεπούς φρονήματος, * Μάρτυς, καὶ δυνάιεως ἔπλησεν.

Συντονωτάταις προθυμίαις ὑπερβέβηκας * τό τοῦ θήλεος χαῦνον, παμμακάριστε, * καὶ σταθερῶς διήλεγξας, * Μάρτυς, τοὺς τῆ ιλάνη δουλεύοντας.

Ενθεωτάτην χαρτερίαν ἐπιδέδειξαι, * καὶ τυράννων τὸ θράσος ιαταβέβληκας * τῷ σῷ νυμφίῳ κράζουσα· * Δόξα τῆ δυνάμει :ου, Κύριε.

Γμνολογίαις ἀσιγήτοις καὶ δεήσεσι * τον Δεσπότην, Θεόρρον, ύμνολόγησας, * καὶ πρός αὐτον ἀνέδραμες * δόξαν ὁψομένη τὴν ἄρρατον. Θεοτοκίον.

Ιαρμονικήν σοι γεγηθότες φωνήν, πάναγνε, * διά σοῦ οἱ σωθέντς ἀνακράζομεν· * Χαϊρε, Παρθένε πάνσεμνε, * χαϊρε, Θεοτόκε πανμνητε.

'Ωδη ε΄. Τον φωτισμόν σου, Κύριε. *

Αδρειοτέρω, "Ενδοξε, * φρονήματι Χριστόν * Θεόν των δλων * τρανώς ώμολόγεις: * λόγω δε στεβρώ * τους άντιπάλους, * 'Αθηρόρε, κατήσχυνας.

Ίχνηλατεῖν ἐπόθησας * τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, * καὶ τῆ μιμήσει* θερμῶς ἡκολούθεις * ἀγωνιστικῶς * ὑπεραθλοῦσα * τοῦ Δεσπότο, Πανόλβιε.

Στίρη Μαρτύρων, "Ενδοξε, * προσήνεγκας Χριστῷ, * τῆ σῆ σρίᾳ * καὶ θεολογίᾳ * τούτους ἀληθῶς * μυσταγωγοῦσα * καὶ τῷ λγφ τῆς χάριτος.

Θεοτοχίον.

Μεμυημένοι μυστήριον * συλλήψεως τῆς σῆς * καὶ τοῦ ἀφράστου * καὶ θείου σου τόχου, * σὲ πανευσεβῶς * ὑμνολογοῦμεν, * Θεοτόχε πανύμνητε.

'Ωδή ς'. Έβόησε, * προτυπών.

Ανώρθωσας * τῆς προμήτορος Εὕας τὴν ἔκπτωσιν, * 'Αθληφόρε, * τοῦ ἐχθροῦ καθελοῦσα τὴν δύναμιν, * καὶ κατκβαλοῦσα * τὴν ἐκείνου ὀφρὺν θεία χάριτι.

Ρωμαλέον * κεκτημένη, Εἰρήνη, τὸ φρόνημα * τοῖς τεράννοις * ἀντετάξω ψυχῆς γενναιότητι, * καὶ στεράνω νίκης * πρὸς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἐστεφάνωσαι.

Τῷ αἴματι * τῆς ἀθλήσεως, Μάρτυς, ραιδρότερον * ἀπειργάσω * τὸ τῆς ρύσεως χάλλος τὸ ἄχραντον, * γεννιχοὺς ἀγῶιας * ὑποστᾶσα στερρῶς, χαλλιπάρθενε.

Θεοτοχίον.

Υπέρηνε * το μυστήριον σου της χυήσεως * ο Θεόπτης * ταιομένην την βάτον θεώμενος * χαὶ μη φλεγομένην, * Θεοτόχε ίγνη ἀειπάρθενε.

Ο Είρμός.

* $\mathbf{E}^{\beta \delta \eta \sigma \epsilon}$, * προτυπών τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, * ὁ Προφή- της * Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· * Ἐκ φθορᾶς μι ρῦ- » σαι, * Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάχιον, ΊΙχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.*

Παρθενίας κάλλεσι * πεποικιλμένη, παρθένε, * καὶ Μαρτίρων στέμμασι * στερανωθείσα, Εἰρήνη, * αίματι * τοῦ μαρτιρίου ἐρραντισμένη, * θαύμασι * καταστραφθείσα τῶν ἰαμάτων * ὑσεβῶς, Μάρτυς, ἐδέξω * βραβείον νίκης * τῆς σῆς ἀθλήσεως.
Ο Οἶκος.

Τοῦ νυμφίου Χριστοῦ * ἔρωτι, Πανασίδιμε, * ἀπό βρέφους, σεμνή, * πυρποληθεῖσα ἔδραμες * δορκὰς ὡς διψῶσα * πηαῖς ἀειβρύτοις· * καὶ τῆ ἀθλήσει * σαυτὴν συντηρήσασα * ἐν τῷἀρθάρτω ὅντως τοῦ Κτίστου σου * θαλάμω, ἔνδοξε, * ὡς νώρη εὐκλεὴς, * ἐστολισμένη, * πεποικιλμένη * εἰσῆλθες ὡς ἐκλεκὴ * στερανηφόρος ὁραθεῖσα, * ἐξ ἀρθάρτου νυμφίου * δεξαμένη ὡς χυσίον * βραβεῖον νίκης * τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Συναξάριον.

Τἤ Ε΄. του αύτου μηνός, Μνήμη τής Αγίας Μεγαλομάτυρος Είρήνης.

Στίχοι.

Είρει θανούσα, και βιώσασα ξένως, Είρηνικώς τέθνηκας αύθις Είρηνη.

Είρηνη τμηθείσα, άνέγρετο και θάνε πέμπτη.

Ταῖς αὐτῆς ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωο'ς ζ'. 'Αβραμιαΐοι ποτέ. *

Στερανηρόρος, Σεμνή, * παρισταμένη θρόνω * τοῦ σοῦ Δεσπότου, περιφρούρησον * τοὺς πίστει κραυγάζοντας · * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Έν οὐρανίαις σκηναῖς * περιχορεύειν, Μάρτυς, * κατηξιώθης, ἀξιάγχστε * Εἰρήνη, κραυγάζουσα· * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ίμειρομένη τυχεῖν * τοῦ ἐραστοῦ σου κάλλους * βασάνων πόνους ἐκαρτέρησας, * Εἰρήνη, κραυγάζουσα· * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

'Ρήσει χειλέων των σων * ἀκολουθοῦντες πίστει * σὲ, Θεομῆτορ, μακαρίζομεν, * βρώντες τῷ τόκῳ σου· * 'Ο των Πατέρων ἡμων * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

'Ωδη η'. Πατδας ευαγείς.

Τολησας, Εἰρήνη μακαρία, * γενναίως καὶ τοὺς τυράννους καταβέβληκας, * ἔχουσα συμπράττουσαν * τὴν ἀκαταμάχητον * τοῦ σοῦ Δεσπότου δύναμιν * καὶ συνεργοῦσάν σοι, * καὶ, Κύριον ὑμνεῖτε, ἐβόας, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεάνις ἀγάπη τετρωμένη * ὁπίσω τοῦ σοῦ νυμφίου ἡκολούθησας, * Εἰρήνη πανένδοξε, * τούτου τὰ παθήματα * ἐν τῆ σαρχί σου φέρουσα * καὶ ἀναμέλπουσα· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ή ση ἐν βασάνοις καρτερία, * Εἰρήνη στερανηφόρε, κατεγέλασε * τῶν τῆς ματαιότητος * καὶ τῆς ἀθεότητος * ἀντεχομένων, ἔνδοξε· * πίστει δὲ ἔψαλλες· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

(θεοτοχίον.

Σορία Θεού πάντων τεχνίτις * γαστρί σου, Παρθενομήτορ, σχηνώσασα, * οίχον ώχοδόμησεν * έννουν 'τε χαὶ ἔμψυχον * τόν . ἐαυτής, χαὶ ἔσωσε * χόσμον χραυγάζοντα· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

» Παΐδας εὐαγεῖς ἐν τῆ καμίν ϕ * ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, * τότε μὲν τυπούμενος * νῦν δὲ ἐνεργούμενος * τὴν

» οἰχουμένην ἄπασαν * ἀγείρει ψάλλουσαν· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, » τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Εὐα μέν τῷ τῆς παραχοῆς. *

Ι΄ ύχλω περί τον σον έραστην * χορεύουσα έν ύψιστοις, * χαλλιπάρθενε, * αίτησαι χόσμω την είρηνην, * Είρηνη, χαὶ πταισμάτων την ἄρεσιν * τοῖς πίστει ἐπιτελούσι την μνήμην σου * την ρωτορόρον χαὶ πανίερον.

"Ενδον τῆς παστάδος σε Χριστός * ὡς Μάρτυρα καὶ Παρθένον * κατεσκήνωσεν, * ἔνθα Παρθένοις συναγάλλη * καὶ σὺν τοῖς τῶν Μαρτύρων στρατεύμασιν, * Εἰρήνη στερανηρόρε πανεύρημε· *

δθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Πύλας διανοίξας ουρανών * ἐδέξατο τὴν ψυχήν σου * τὴν πανάμωμον * μόνος ὁ πάντων βασιλεύων * καὶ τῆς δικαιοσύνης ὁ πρώτανις, * Εἰρήνη, θείας εἰρήνης ἐπώνυμε· * ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοχίον.

Έχουσα πρός τόν έκ σοῦ Γίον, * πανάχραντε, παρρησίαν * άνεπαίσχυντον, * τοῦτον δυσώπει, Παναγία, * τῷ κόσμῳ τὴν εἰρή-νην δωρήσασθαι, * καὶ πάσαις ταῖς Έκκλησίαις ὁμόνοιαν, * ίνα σε πάντες μεγαλύνωμεν.

Ό Είρμός.

» Το μεν τῷ τῆς παρακοῆς * νοσήματι τὴν κατάραν * εἰσφ» Χίσατο: * σὸ δὲ, Παρθένε Θεοτόκε, * τῷ τῆς κυοφορίας βλα» στήματι * τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας: * δθεν σε πάντες
» μεγαλύνομεν.

Εξαποστειλάριον. Γυναϊκες ακουτίσθητε. *

Φωσθείσα, καλλιπάρθενε,* Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου σου,* τυράννων ἔλυσας θράσος* ἀθλοῦσα, Μάρτυς, γενναίως· * καὶ πρὸς Χριστοῦ ἀπείληφας * βραβεῖα νίκης, πάνσοφε * Εἰρήνη μεγαλώνυμε, * ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα * τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Καὶ τῆς Ερρτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Έρρτῆς. Καὶ ἡ λοιπἡ "Ακολουθία, καὶ "Απόλυσις.

TH: G'. TOY AYTOY MHNOS.

Μνήμη του Αγίου και δικαίου Ίώβ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΗΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραζα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Έρρτῆς γ΄. καὶ τοῦ 'Αγίου γ΄.

Στιχηρά τοῦ 'Αγίου, 'Ήγος δ'. 'Εδωκας σημείωσιν. *

Τροωκας υπόδειγμα * υπομονής, υπεράγαθε, * και άνδρειας τον δίκαιον * Ἰωβ τον πολύαθλον * ἀρεταῖς και λόγοις * και τοῖς θείοις ἔργοις, * και σωρρονίζεις ἀληθῶς * τοὺς μετεώρους τοῖς ἀτυχήμασι. * διό σου τὴν ἀνείκαστον * οἰκονομίαν δοξάζομεν, * Ἰησοῦ παντοδύναμε, * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

λ (καιος και ἄκακος, * ἀληθινός τε και ἄμεμπτος * και παντός Δ ἀπεχόμενος, * Ἰωβ, κακοῦ πράγματος * ἐγνωρίσθης, μάκαρ, * κατηγλαϊσμένος * ταῖς ἀρεταῖς ὡς ἀληθῶς, * καὶ εὐσεβεία καταλαμπόμενος * διό σε μακαρίζομεν, * καὶ τὴν ἀγίαν σου σήμερον * καὶ σεπτὴν ἐορτάζομεν * γεγηθότες πανήγυριν.

πλούτον την εὐσέβειαν * καὶ ὡς πορφύραν πολύτιμον * στολιζόμενος, ἄμεμπτε * Ἰωβ, την συμπάθειαν, * την δικαιοσύνην * ώσπερ θεῖον στέφος * περιβαλλόμενος, παθών * των τυραννούντων σὰ ἐβασίλευσας· * διὸ πρὸς τὰ βασίλεια * τὰ νοητὰ

άναβέβηχας, * Βασιλεί τε, ἀοίδιμε, * αἰωνίω παρίστασαι.

Δόξα, "Πχος πλ. β.

Την ἀχριβεία τὸν βίον τηρήσας * τῶν ἐν νόμφ οὐ διήμαρτες: *

Τὴν γὰρ ἐχ Θεοῦ ἐπαινετὴν εὑρημίαν σύμμαχον ἔχων * ὡς

στρατιώτης χαρτερώτατος * πρὸς τὸ γυμνάσιον τῆς ἀρετῆς ἐξεοὐσω. * χαὶ ἀφορήτοις μώλωψι * τῶν ἰχώρων χαταπαλαίσας * τὸν

ἄμετρα χαυχώμενον χατέβαλες. * ἐντεῦθεν τὸ νίχης βραβεῖον *
παρὰ Χριστοῦ ἀναδησάμενος, * αὐτὸν ἰχέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς. ᾿Απολυτίκιον, Ἡίχος β΄. Τοῦ Δικαίου σου Ἰώβ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Έρρτῆς καὶ τοῦ Άγίου.

Ο Κανών του Αγίου, οδ ή Ακροστικές (ἄνευ των Θεοτοκίων):

Τόν μυρίαθλον ἄξιον μέλπειν Ίώβ.

Ποίτιμα του Αγίου Κοσμά: οι δέ, Ιωάννου Μοναχού.

'Ωδή α΄. ΊΙγος δ΄. Χοροί Ισραήλ, ανίκμοις.

Τη όν καρτερικόν άδάμαντα * τῆς ὑπομονῆς τῷ στεράνῳ κατακοσμούμενον * ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία * νοεροῖς ὁρῶσα ὁρθαλμοῖς, πανηγυρίζει * ἐν ἀγαλλιάσει μέλπουσα· * ᾿Ασωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ού γλώσσα σορών δυνήσεται, * ούδὲ νοῦς βροτών ἐρικέσθαι τῶν ἐγκωμίων σου· * ἡ γὰρ ἄκτιστος γλώσσα * σὲ θεοσεβῆ, ἀληθινόν, ἄμεμπτον ἔρη· * ὅθεν σοὶ συμρώνως βοώμεν· * Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Νομίσας πλούτφ φραττόμενον, * ώς ούχ εύχερες αύτφ, άνατρέπειν τον Δίχαιον * έξαιτεί ὁ ἀλάστωρ, * καὶ γυμνῷ βιαίως προσπαλαίσας χατερράγη: * δι' ὑπομονῆς γὰρ ἐβόα: * "Ασωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

(θεοτοχίον.

Χοροί Προφητών ύμνουσιν, 'Αγνή, * και τών 'Ασωμάτων σε τάξεις γεραίρουσι· * τόν γὰρ Κτίστην τών ὅλων * ἐκ νηδύος σου ἀρράστως προελθόντα καθορώντες, * τούτω ἀσιγήτως βοώσιν· * "Ασωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

'Ωδή γ'. Τόξον * δυνατών ήσθένησε. *

Μ ένεις * ἀκλινής το φρόνημα, * των φιλτάτων τέκνων καὶ τοῦ πλούτου στερούμενος, * ἀναμέλπων· Εὐλογημένον * τοῦ Κυρίου μου το δνομα.

"Ίλην * άρετζε πεποίησαι * πλούτον καὶ πενίαν. δι' άμφοϊν γάρ πυρούμενος * ώς χρυσίον έπταπλασίως, * άνεδείχθης δοχιμώτατος.

'Ρήσει * γυναικός προσέβαλεν * ώς τῷ ἀρχεγόνῳ ὁ ἀρχέκακος ὅρις σοι· * ἀλλ' ἐψεύσθη τῆς πανουργίας * ὁ εἰς ἄμετρα καυχώμενος.

() εο τοκιον.

Χαΐρε, * Μήτερ ἀπειρόγαμε, * ή τὸν Θεὸν Λόγον ἐν γαστρί σου χωρήσασα, * καὶ τεποῦσα σεσαρχωμένον * ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

Ο Είρμός.

» Γρόξον * δυνατών ήσθένησε, * καὶ οι ἀσθενοϋντες περιεζώσαντο » δύναμιν· * διὰ τοῦτο ἐστερεώθη * ἐν Κυρίφ ἡ καρδία μου. Καθισμα, Ήχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Τώβ τον ἄμεμπτον καὶ καθαρώτατον, * στύλον τον ἄτρεπτον καὶ καρτερώτατον * ταϊς μεθοδείαις τοῦ ἐχθροῦ * γενόμενον ἐν Πνεύματι * πάντες μακαρίσωμεν, * καὶ πιστῶς εὐρημήσωμεν *

μέγιστον θεράποντα * του Χριστου χρηματίσαντα, * καὶ τουτον έκτενῶς δυσωπούντα * σῶσαι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νου, τῆς Έρρτης.
'Ωρη δ'. Είσακήκοα την ενδοξον. *

 \mathbf{I} κανώτατον ὑπόδειγμα, * καὶ στήλη έμπνους, καὶ εἰκὼν ἀρετής * Ἰωβ ὁ ἄμεμπτος ἀνεδείχθη· * οὖ ζηλωτὰς ἡμᾶς βοῶντας ποίησον· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

'Αθλοθετεί σοι γυμνάσιον * ὁ πληρωτής τῶν ἀγαθῶν, ἀθλητὰ, * ἐξ ὑπογαίου ἀνακαλύπτων * τῶν ἀρετῶν σου πᾶσι τὴν λαμπρότητα, * ἄμεμπτε 'Ιὼβ παμμακάριστε.

Θεραπεύει σου τὸ εὕτονον, * καρτερικόν τε τῆς ἀκάκου ψυχῆς * ἐν τῆ σαπρία ὁ ᾿Αθλοθέτης, * τῆς ἐν Ἑδὲμ ὑπάρχον παραβάσεως * ἰαμα, Ἰωβ παμμακάριστε.

Αργισμῷ κρίνων τὸ δσιον * ἀνεμελώδει ὁ Ἰώβ· ᾿Αγαθὰ * οἰ δεδεγμένοι παρὰ Κυρίου * τὰ ἀλγεινὰ γενναίως οὐχ ὑποίσομεν; * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε. Θεοτοκίον.

Απειρόγαμε Θεόνυμφε, * ή τον Σωτήρα τεξαμένη σαρκί, * σε άνυμνοϋμεν, δεδοξασμένη, * καὶ άσιγήτως ύμνον σοι κραυγά-ζομεν. * Χαϊρε, προστασία των δούλων σου.

 $\Omega \delta \eta \epsilon'$. O avateldas to pos. *

 \mathbf{O}^{i} παρακλήτορες πρὶν * τῶν δεινῶν προστιθέντες * τοῖς τραύμασί σου ἄλγος, * πλείονάς σοι ἔπλεξαν * τοὺς στεράνους, Ἰώβ ἔνδοξε.

Νεανικώς εν δεινοΐς * άκατάπτωτος ώφθης, * καὶ εν περιφανείαις * πρός τὴν ἄτακτον ὕβριν * οὐκ ἐπήρθης, Ἰώβ ἄμεμπτε.

'Ακαταγώνιστον συ * της ψυχης το φρουριον * δειμάμενος γενναίως * έφερες, "Ενδοξε, * του έχθρου τον δεινον κλυδωνα.

Θεοτοχίον.

Τὴν τοῦ ᾿Αγγέλου φωνὴν * ἀσιγήτως ἡ κτίσις * προσφέρει σοι, Παρθένε * Χαϊρε, Μῆτερ ἄχραντε * Ἰησοῦ τοῦ Υίοῦ τοῦ Θεοῦ. ᾿Ωρη ς ΄. Ἐβόησε * προτυπών.

Ενίζεται * ἀχοὴ ἐντρυφῶσα τοῖς λόγοις σου, * ὅτι στόμα * μυστηρίου ἐδείχθης ἀνάπλεων * τοῦ ποιήσαντός σε * καὶ διδάξαντος θείω ἐν Πνεύματι.

Ίωμενος * λυπουμένης χαρδίας το άλγημα * έχ βλεφάρων * συμπαθείας προέχεας δάχρυα, * προϊστάμενος * όρφανῶν χαὶ χηρῶν, Ἰωβ ἐνδοξε.

'Ο βίος σου * εὐσεβής καὶ φιλόθεος πέρηνε· * διὰ τοῦτο * καὶ ό θάνατος ὤρθη ἀνάπαυσις, * καὶ πρός ἄληκτον * εὐφροσύνην, Ἰωβ, μεταβέβηκας.

Θεοτοχίον.

 Δ εόμεθα, * ύπερ των οἰκετων σου, ἀλόχευτε * Θεοτόκε, * τὸν ἐκ σοῦ σαρχωθέντα ἰκέτευε, * ὅτι σὲ καὶ μόνην * προστασίαν ἡμων ἐπιστάμεθα.

Ο Είρμός.

» Τρουπων την ταφήν την τριημερον, * ο προφή» της * Ίωνας έν τῷ κήτει δεόμενος * Έχ φθορας με ρῦναι, * Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ήγος πλ.δ'.

'Ως άπαρχάς της φύσεως. *

Ος άληθης και δίκαιος, * θεοσεβής και άμεμπτος, * ηγιασμέδας νος τε ώρθης, πανένδοξε * Θεοῦ θεράπον γνήσιε· * και ἐδίδαξας κόσμον * ἐν τῆ σῆ καρτερία, * Ἰώβ πολύαθλε· * δθεν πάντες τιμώντες ὑμνοῦμέν σου τὸ μνημόσυνον.

O Oixos.

Τῶν ὅλων Θεός τε καὶ Κύριος * σὺν Υἰῷ βασιλεύων καὶ Πνεύματι * ἐν μιᾳ τῷ Θεότητι ἔλαμψε, * καὶ πιστοὺς εὐσεβεῖς ἀπειργάσατο. * Ὁ αὐτὸς καὶ τὸν Ἰωβ ἐμαρτύρησεν, * ἡ γλωσσα ἡ ἄκακος, ἄκακον, * θεοσεβῷ τε καὶ δίκαιον, * πάντων τῶν κακῶν ἀπεχόμενον. * Διὰ τοῦτό σε, Ἰωβ, * ἐν ψαλμωδίαις τιμῶντες ᾶπαντες ὑμνοῦμέν σου * τὸ μνημόσυνον.

Συναξάριον.

Τζ ζ΄, του αύτου μηνές, Μυήμη του Αγίου καὶ δικαίου καὶ πολυάθλου Προφήτου Τώβ.

Stryon.

Εί καὶ θανών, ἄληστος ἀνδρίας πέτρα. Καὶ πῶς, Ἰώβ, κρύψω σε τῆ λήθης πέτρα; Εκτη Ἰώβ πολύτλαν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο διασώσας έν πυρί. *

Τομίμων ἄγευστος ἐπῶν, * ἀλλὰ προρητῶν τε καὶ νόμου * ρέρων τὸ πλήρωμα, Ἰωβ, * δι' ἀγάπης Θεῷ εὐηρέστησας, * μελωδῶν: Ὑπερύμνητε * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Μὴ θησαυρίσας ἐπὶ γῆς, * ἀλλ' ἐν οὐρανοῖς τὴν ἐλπίδα, * ὡς χοῦν λελόγισαι χρυσόν, * τῷ Θεῷ ἐκβοῶν ἀγαλλόμενος· * Ὑπερ- ὑμνητε Κύριε * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητός εἶ.

Έλκει σε παίσας πονηρώ, * και των ύπαρχόντων γυμνώσας * ό των Δικαίων δυσμενής,* τῆς ψυχῆς σου τόν τόνον οὐκ ἔκαμψε· * μελωδών δὲ ἐκραύγαζες· * Ο Θεός ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητός εἰ.

Τριαδικόν.

Λόγον καὶ Πνεϋμα ἐκ Πατρὸς * μίαν τρισυπόστατον φύσιν * θεολογοϋντες εὐσεβῶς, * οἱ θεόφρονες, πίστει βοήσωμεν· * Ὑπερύμνητε Κύριε * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοχίον.

Τὴν ἀλοχεύτως ἐν γαστρὶ * καὶ ὑπερφυῶς δεξαμένην * τόν ἀναλλοίωτον Θεόν, * εὐσπλαγχνία βροτοῖς όμιλήσαντα, * εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμέν σε * ὡς Μητέρα τοῦ Υψίστου εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή η'. Τον έν μορφή 'Αγγέλου.

Πανηγυρίζει πᾶς έορταζόντων * ἐν ὑψίστοις χορὸς * τῷ θεσπεσίῳ * συμμέλπων Ἰωβ, * καὶ ἀνακράζων· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε· *
λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Εδιπλασίασέ σοι τοὺς στεράνους * ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ * ὁ ἀθλοθέτης, * θεόρρον Ἰώβ· * διὸ κραυγάζεις· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε· * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ιάματα ψυχῶν τε καὶ σωμάτων * οἱ ἰχῶρες, 'Ιὼβ, * οἱ τῆς σαρκός σου * ὑπάρχουσι νῦν τοῖς μελφδοῦσιν· * 'Ιερεῖς, εὐλογεῖτε· * λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νόσος, ὑγεία, πλοῦτος καὶ πενία * ἐναβρύνονται σαφῶς * τῆ βιοτῆ σου, * Ἰωβ ἀθλητά· * λαμπρός φανεὶς γὰρ * διὰ πάντων κραυγάζεις· * Λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Τὴν ἀπορρήτω λόγω συλλαβοῦσαν * καὶ τεκοῦσαν τὴν χαρὰν * τῆ οἰκουμένη, * Χριστόν τὸν Θεὸν, * ὑμνεῖτε, Παΐδες· * ἰερεῖς, εὐλογεῖτε· * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

O Eigués.

» Τόν ἐν μορφῆ ᾿Αγγέλου ὁραθέντα * ἐν καμίνφ πυρὸς * τοῖς
» Ι ὑμνολόγοις, * Χριστὸν τὸν Θεὸν, * ὑμνεῖτε, παΐδες * ἱερεῖς,
» εὐλογεῖτε * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Εὐα μέν τῷ τῆς παραχοῆς. *

μώβ μέν τη της υπομονής * λαμπρότητι έπαζίως * έστεφάνωται· * συ δέ πενθεῖς καὶ σκυθρωπάζεις * ου φέρων τοῦ Δικαίου τὸν στέρανον· * διακενής γὰρ ἐλπίσας ἡσχύνθης, Σατᾶν, * μόνε Δικαίων δυσμενέστατε.

'Ως θέμις ἀνθρώπω κατιδεῖν * τὴν δόξαν σου κατοπτεύσας * τὴν ἀθέατον, * φόβω κραθεὶς καὶ εὐλαβείς * ἐβόησεν Ἰωβ λίαν ἔντρομος· * Σποδὸς ὑπάρχω καὶ γῆ, σὸ δὲ Κύριος· * δθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Βίβλος σε άξίως της ζωής * έδέξατο καὶ ταμεῖα * ἐπουράνια * σῖτον ὡς ὥριμον ἀχθέντα * καὶ πλήρη ἡμερῶν τῶν τοῦ Πνεύ-

Men. Tom. V.

ματος, * Ἰώβ θεράπον Κυρίου μακάριε· * ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν. (Θεοτοκίον.

Σορίας χωρίον ὑπὲρ νοῦν * τῆς κρείττονος ἀνεδείχθης, * Κόρη ἄμωμε, * ἔμψυχος θρόνος τε καὶ πύλη· * διὸ ὡς βασιλίδα ἡγάπησαν * παρθένοι σε, Παρθένε, ὁπίσω σου * ἀπενεχθεῖσαι τῆς θεόπαιδος.

Ο Είρμός.

» Γ΄ ὕα μέν τῷ τῆς παρακοῆς * νοσήματι τὴν κατάραν * εἰσφχίσατο: * σὐ δὲ, Παρθένε Θεοτόχε, * τῷ τῆς χυοφορίας

» βλαστήματι * τῷ κόσμφ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. * δθεν σε

» πάντες μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον τῆς Έορτῆς. Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ ε Ζ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του έν ούρανῷ φανέντος σημείου του τιμίου Σταυρού, ὥρὰ τρίτη τῆς ἡμέρας, ἐπὶ Κωνσταντίου βασιλέως, υίου Κωνσταντίνου του Μεγάλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΙΙΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμ. τῆς Έρρτῆς γ', καὶ τοῦ τιμίου Σταυροῦ γ'.

Στιχηρά του τιμίου Σταυρού, Τίχος δ΄. Ο έξ ύψιστου κληθείς.

Σταυρός ἐν πέρασι· * λάμπει αἰθὴρ φῶς ἀπρόσιτον· * ἀὴρ αὐγάζει * καὶ γῆς τὸ πρόσωπον ὡραίζεται· * μέλπει θείοις ἔσαιν * ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ· * σέβει τιμῶσα τὸν ἄνωθεν * αὐτὴν φρουροῦντα * Σταυρὸν τὸν θεῖον καὶ ὑπερθαύμαστον· * οῦ τῆ δυνάμει * κραταιούμενοι, τῷ Δεσπότη * προσέλθωμεν κράζοντες * εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον * καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τη τημωτάτη ὡς κλίμαξ καθωράθη * σήμερον ὁ πάντιμος * Σταυρὸς καὶ ἔνδοξος, * ἀπὸ τῆς γῆς πρὸς οὐράνια * μετάγων πίστει * τοὺς ἀδιστάκτψ τοῦτον γεραίροντας.* Χαίρει ἔθνη ἄπαντα * θερμῶς προστρέχοντα * τῷ βαπτισμῷ καὶ ἀγάλλεται, * καὶ Ἐκκλησίας * νυμφοστολεῖται μορφὴ ἡ ἔνθεος· * δν γὰρ συγκρύπτειν * ἐγκατέσπευδον Ἰουδαζοι, * ἐξ ὕψους αἰθέριος * καταυγάζει, καὶ σώζει * τοὺς πιστῶς αὐτῷ προστρέχοντας.

Αγαλλιάσθω ή κτίσις καὶ σκιρτάτω. * σήμερον γὰρ ἤστραψε * Σταυρός ἐν πέρασιν * ἐξ οὐρανοῦ τὰ ἐπίγεια * καταφωτίζων, * καὶ συνημμένα δεικνὺς τὰ ἄμικτα. * Σήμερον συγχαίρουσι * χοροῖς ᾿Αγγέλων βροτοί· * τὸ γὰρ διεῖργον μεσότοιχον * Σταυρῷ ἡρμένον * εἰς ἐν τὰ πάντα σαφῶς συνήγαγεν· * ὅθεν προλάμπων * ὑπὲρ ἡλιον, πᾶσαν κτίσιν * φαιδρύνει τῷ χάριτι * καὶ λαμπρύνει, καὶ σώζει * τοὺς πιστῶς αὐτὸν γεραίροντας.

Δόξα, 'Hyoς πλ. β'.

Α νήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δόξαν σου, Κύριε, * τὸ φοβερὸν τοῦ Σταυροῦ σου σημεῖον, * καὶ ἡ γῆ ἄπασα μετὰ φόβου προσεκύνησεν· * ἡμεῖς δὲ δοξολογοῦντες * εὐχαρίστως σοι βοῶμεν· * Θεὸς τὰ ἀπαθὴς, * σαρκὶ παθεῖν δι' ἡμᾶς * ἐκουσίως κατεδέξω· * διὸ σῶσον λαὸν * δν περιεποιήσω οἰκείω αἴματι.

Καὶ νῦν, τῆς Έρρτῆς.

Είς του Στίχου, Στιχηρά τῆς Έρρτῆς. Απολυτίκιου, του Σταυρού. Ήχος α΄.

Τοῦ Σταυροῦ σου ὁ τύπος * νῦν ὑπὲρ ἥλιον ἔλαμψεν, * ὅνπερ ἐξ ὅρους ἀγίου * τόπφ Κρανίου ἐρήπλωσας, * καὶ τὴν ἐν αὐτῷ σου, Σῶτερ, ἰσχὺν ἐτράνωσας, * διὰ τούτου κραπύνας καὶ τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν· * οῦς καὶ περίσωζε διαπαντός ἐν εἰρήνῃ * πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ τῆς Έορτῆς.

Τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς Έορτῆς, οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

'Ο Κανών τοῦ Σταυροῦ. Ἰωάννου Μοναχοῦ. ἸΩδὴ α΄. Ἦχος δ΄. «Αρματα Φαραώ. *

τοῦ φανας ἐπὶ γῆς * τὰς ἀκτῖνας τοῦ Σταυροῦ, * ἐν ῷ τὸν διάβολον * καταβαλών, τῶν ἀνθρώπων * ἔσωσας τὸ γένος, Κύριε· * διὸ ὑμνοῦμεν τὴν δόξαν σου.

Γεύσεως ἀπειθοῦς * τῷ Σταυρῷ ὁ Λυτρωτὴς * ἔλυσε τὸ δέλεαρ * τῆ τοῦ Πατρὸς εὐδοχία. * "Ασωμεν αὐτῷ ἄσμα χαινὸν, * ὅτι ἐν-δόξως δεδόξασται.

Σχήπτρον νιχοποιόν * χατεφύτευσας, Χριστέ, * ζωής ξύλον ἄχραντον * ὡς ἐν Ἐδὲμ τὸν Σταυρόν σου, * δς φωτοειδής ἐξέλαμψεν * ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἄγιον.

Θεοτοχίον.

"Ην περ των Προρητων * προεώρακε χορός * και πύλην οὐρά-

νιον * και ἀκατάφλεκτον βάτον, * σέ, Παρθενομήτορ ἄχραντε, * Θεόν τεκοῦσαν ἐπέγνωμεν.

'Ωδή γ'. Τόξον * δυνατών ήσθένησε.

Τοπερ * θυρεώ φραττόμεθα * τῷ τοῦ ἀηττήτου σου Σταυροῦ τύπφ, Δέσποτα· * δν μὴ ρέρων ὁ ἀπευχταῖος * δραπετεύει τῶν δαιμόνων ἐσμός.

Πάντας * ὁ Σταυρός σου ηὔρρανε * τοὺς ἐσταυρωμένον σε Θεόν καταγγέλλοντας * δς ἐκλάμπρφ καὶ ἀπροσίτφ * ὡραιότητι ἐξέλαμψεν.

Χαίροις, * ὦ Σταυρὲ πανάγιε· * ὅτι σοῦ ὁ τύπος ὑπὲρ τρίον ἤστραψε, * καὶ τὴν πλάνην πᾶσαν διώξας, * τοὺς πιστοὺς ἡμᾶς ἐφώτισεν. ()εοτοκίον.

Χατρε, * Μήτερ ἀπειρόγαμε, * ἡ τὸν Θεὸν Λόγον ἐν γαστρί σου χωρήσασα, * καὶ τεκοῦσα σεσαρκωμένον * ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

O Eigués.

γ τόξον * δυνατών ήσθένησε, * καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο
 δύναμιν· * διὰ τοῦτο ἐστερεώθη * ἐν Κυρίφ ἡ καρδία μου.

Κοντάκιον της Έορτης. Είτα Κάθισμα του τιμίου Σταυρού.

Ήγος δ'. Ο ύψωθείς έν τῷ Σταυρῷ.

διανοίξας ούρανούς κεκλεισμένους, * έν ούρανῷ περιφανεῖς τὰς ἀκτῖνας * ἐπὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν ὁ ἄγραντος Σταυρός: * ὅθεν οἱ τὴν ἔλλαμψιν * τῆς αὐτοῦ ἐνεργείας * δεξάμενοι πρὸς ἄδυτον * ὁδηγούμεθα φέγγος, * καὶ ἐν πολέμοις ἔχομεν αὐτὸν * ὅπλον εἰρηνης, * ἀἡττητον τρόπαιον.

Καὶ τζε Έρρτζε.

'Ωδη δ'. Είσακήκοα * την ακοήν σου, Κύριε. *

Τό παράνομον * τῶν θεοκτόνων τόλμημα * σταυροτύπω σου, Σωτὴρ, * ἐθριάμβευσας φωτὶ, οἰκτίρμον.

Έβεβαίωσας * Χριστιανών τὸ θρήσκευμα,* τῷ ἀύλφ σου φωτί *

τον Σταυρόν ήμιν, Χριστέ, χαράξας. Θεοτοχίον.

Μήτηρ ἄχραντε * εὐλογημένη Δ έσποινα, * δν ἐχύησας Θεόν * ταῖς λιταῖς σου ἐξιλέωσαι ἡμῖν.

 Ω ος ε΄. Ο του φωτός διατμήξας. * Ω ος ε΄. Ο του φωτός διατμήξας. * ανατηφόρον το ξύλον, * ο Σταυρός ζωηφόρος * τοῖς τῆς Έδὲμ ἀποίχοις ἐδείχθη, Χριστὲ, * ἔννοιχον αὖθις * διὰ χαχούργου

τον 'Αδάμ έργασάμενος.

'Ο ὑποστήσας τῷ Λόγφ * τὸ πρωτόχτιστον σέλας, * ὡς Υἰῷ Πατὴρ φωταυγῆ τὸν Σταυρὸν * νῦν διαγράφει, * τῷ σταυρωθέντι μαρτυρῶν τὴν Θεότητα.

Έν τῷ φωτὶ τῷ ἀδύτῳ * τὸ ὑπέρτατον φάος * ἐν τῷ Πατρὶ ὀψόμεθα πίστει, Χριστὲ, * σὲ τὸν Υίὸν * καὶ σοῦ τὸ Πνεῦμα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ἔλλαμψον.

Θεοτοχίον.

Έν τῷ ὡδίνειν σε, Κόρη, * τὰ μητέρων οὐχ ἔγνως, * ὑπερφυῶς ἐπεὶ συλλαβοῦσα Θεὸν * τέτοχας σαρχί· * διό σε πάντες ἐπαξίως δοξάζομεν.

'Ωδή ς΄. Έν τῷ θλίβεσθαί με.

Τον Σταυρον ἐχλάμπεις * τοῖς πέρασι, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * καὶ ἐφώτισας δὲ * δι' αὐτοῦ τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Καλυπτέτωσαν μέν * τὸ ὅμμα οἱ παράνομοι * τοῦ Σταυροῦ τὸ κάλλος * ἐξαστράπτον γὰρ οὐ φέρουσιν.

Έντρυφάτωσαν δὲ * τῆ αἰγλη τοῦ ἀχράντου Σταυροῦ * οἰ Θεὸν εἰδότες * τὸν ἐν ξύλφ προσπαγέντα σαρχί.

Θεοτοχίον.

Ή Θεόν τεχούσα, * Παρθένε ἀπειρόγαμε, * ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύση * τὸν Υίόν σου ἰχετεύουσα.

Ο Είρμός.

" \mathbf{F} ν τῷ θλίβεσθαί με * ἐβόησα πρὸς Κύριον, * καὶ ἐπήκουσέ μου * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάχιον, Ήχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάγφ.

Τρισμακάριστε Σταυρέ και πανσεβάσμιε, * σε άνυμνων και προσκυνών νῦν ἀγιάζομαι, * εν ῷ Χριστὸς ἀνυψούμενος κόσμον εσωσεν· * ἀλλὰ πρόφθασον και σῶσον τῆ δυνάμει σου, * και παντοίων με κινδύνων * ελευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· * Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

'Ο Οίκος, πρός τό. "Αγγελος πρωτοστάτης.

Α νοιξόν μου τό στόμα, * Βασιλεῦ τῶν αἰώνων· * καταύγασόν μου τὸν νοῦν καὶ τὰς φρένας, * καὶ ἀγίασόν μου τὴν ψυχὴν * ἴνα ὑμνήσω, Λόγε, τὸ σεπτὸν ξύλον σου· * κατάπεμψον τὸ Πνεῦμά σου * καὶ δίδαξόν με, ἵνα πόθω κραυγάζω· *

Χαΐρε, Σταυρέ, * οἰχουμένης δόξα· * χαΐρε, Σταυρέ, * Ἐχχλησίας χράτος. *

Χαΐρε, ἱερέων * προπύργιον ἄσειστον· * Χαΐρε, βασιλέων * διά-δημα τίμιον. *

Χαΐρε, σκήπτρον τοῦ παντάνακτος * Δημιουργοῦ τοῦ παντός· * χαΐρε, ὅτι κατεδέξατο * προσπαγήναί σοι Χριστός. *

Χαΐρε, των θλιβομένων * παραμύθιον μέγα· * χαΐρε, των έν πολέμοις * το άήττητον δπλον. *

Χαΐρε, Σταυρέ, * 'Αγγέλων εὐπρέπεια· * χαΐρε, Σταυρέ, *

πιστών ή άντίληψις. *

Χαΐρε, δι' οὖ * κατεπόθη ὁ "Αδης: * χαΐρε, δι' οὖ * ἐξανέστημεν πάντες. '

Χαΐρε, Ξύλον μαχάριον.

Συναξάριον.

Τῆ Ζ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὴν Ανάμνησιν ἐορτάζομεν τοῦ έν ούρανῷ φανέντος σημείου τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἐπὶ Κωνσταντίου Βασιλέως, υίου του Μεγάλου Κωνσταντίνου, και Κυρίλλου 'Αργιεπισχόπου Ίεροσολύμων.

Στίγοι.

Σταυροῦ παγέντος ἡγιάσθη γῆ πάλαι. Καὶ νῦν φανέντος, ἡγιάσθη καὶ πόλος.

Έβδομάτη Σταυροΐο τύπος πόλφ άμφετανύθη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Ακακίου.

Στίχ. Είπέρ τις άλλος ἐν χορῷ τῶν Μαρτύρων Κάλλιστος 'Αχάχιος έχτμηθείς ξίφει.

Ταζς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

 $^{\prime}\Omega\delta\eta$ ζ' . $^{\prime}$ O δ ιασώσας ἐν πυρί. *

Δύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ * "Ηλιος μεσούσης ἡμέρας, * δν χαθορῶν Ο ό αίσθητός * τὰς ἀκτίνας συνέστειλεν ήλιος, * ὑπερύμνητε Κύριε * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Ο τῷ Θεόπτη ἐν πυρὶ * πάλαι ὁμιλήσας καὶ γνόρφ, * σταυροφανεί δε άστραπη * ώς Θεός δοξαζόμενος σήμερον, * ύπερύμνητε

Κύριε * ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητός εἶ.

Τὸ ἐχ φωτὸς καὶ ἐν φωτὶ * φῶς συναϊδίως ἐχλάμπον, * καὶ τῷ ἀχράντφ σου φωτί * τοῦ Σταυροῦ σου δοξάσας τὸ τρόπαιον, * ύπερύμνητε Κύριε * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

()EOTOXIOV.

Τὴν ἀλοχεύτως ἐν γαστρὶ * καὶ ὑπερφυῶς δεξαμένην * τὸν άναλλοίωτον Θεόν * εύσπλαγχνία βροτοϊς όμιλήσαντα, * εύσεβῶς άνυμνήσωμεν * ώς Μητέρα τοῦ ἡψίστου εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή ή'. Τὸν ἐν μορφῆ 'Αγγέλου. ττον έπι θρόνου δόξης όραθέντα, * και έν ξύλφ Σταυροῦ * κα-Φηλωθέντα * οὐσία σαρχός, * ὑμνεῖτε, Παῖδες· * ἱερεῖς, εὐλο-

γείτε· * λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τον εν φωτι άχράντω τυπωθέντα * και εκλάμψαντα Σταυρον * επι το όρος * το άγιον * ύμνεῖτε, Παίδες· * ιερεῖς, εὐλογεῖτε· * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δοξολογούντες ένα τῆς Τριάδος, * τὸν τῆ αἴγλη τοῦ Σταυροῦ * τὴν οἰκουμένην * φωτίσαντα * ὑμνεῖτε, Παΐδες * ἱερεῖς, εὐλογεῖτε * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

(HESTOXIS).

Τὴν ἀποἐρἡτῷ λόγῷ συλλαβοῦσαν * καὶ τεκοῦσαν τὴν χαρὰν * τἢ οἰκουμένη, * Χριστὸν τὸν Θεὸν, * ὑμνεῖτε, Πατδες· *
ἰερεῖς, εὐλογεῖτε· * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

O Eiguós.

» Τον εν μορφή 'Αγγέλου όραθέντα * εν καμίνω πυρός * τοῖς ὑμνολόγοις, * Χριστόν τον Θεόν, * ὑμνεῖτε, Παΐδες· * ἱερεῖς,
εὐλογεῖτε· * λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

 $\Omega_{\delta \eta} = 0$. Albox axelpotuntos.

Τάλαι πυρί τε και γνόφφ * τῷ ἀπειθεῖ νομοθετήσας,* νῦν τῷ πιστοτάτφ σου λαῷ * τὸν τοῦ Σταυροῦ σου * τύπον διέγραψας * ὑπὲρ φωστῆρας λάμποντα: * δν ἐπαζίως μεγαλύνομεν.

Έπένθησε ζόφφ ή κτίσις * τῶν σταυρωσάντων σε τὴν τόλμαν· * νῦν εὐπρεπεστάτφ δὲ φωτὶ * ὁ ζωηφόρος * λάμψας Σταυρός σου, Χριστὲ, * τῆς Ἐκκλησίας ἔδειξε * τὴν κεκρυμμένην ώραιότητα.

Έχ σοῦ τὰς ἐλπίδας ἀνάψας * ὁ περιούσιος λαός σου, * σοὶ πρὸς ἰχεσίαν τὸν Σταυρὸν * χαὶ τὸ φριχτόν σου * αἴμα προβάλλεται· * ἀλλ' εὐμενῶς ἐπίνευσον * πρὸς τὴν ἡμῶν, Παντάναξ, λύτρωσιν.

Θεοτοχίον.

Φώτισον ήμᾶς ή τεχοῦσα * φῶς τὸ ἀπρόσιτον, Παρθένε· * ἔμπλησον ήμᾶς εὐφροσύνης * καὶ θυμηδίας * καὶ θείας γνώσεως * τοὺς καθαρᾳ καρδία σε * εὐσεβοφρόνως μακαρίζοντας.

Ό Είρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος όρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε, *
 Λάκρογωνιαΐος ἐτμήθη, * Χριστός, συνάψας * τὰς διεστώσας
 φύσεις * διὸ ἐπαγαλλόμενοι, * σὲ, Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριου.

Σπαυρός, ό φύλαξ πάσης τῆς οἰχουμένης· * Σταυρός, ἡ ὡραιότης τῆς Ἐχχλησίας· * Σταυρός, βασιλέων τὸ χραταίωμα· * Σταυρός, πιστῶν τὸ στήριγμα· * Σταυρός, ᾿Αγγέλων ἡ δόξα * καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Καὶ τῆς Έρρτῆς.

Είς του Στίχου, Στιχηρά της Έρρτης.

Είς τὴν Λειτουργίαν, ζήτει την Ακολουθίαν τῆς ιδ΄. Σεπτεμβρίου, ἤγουν Απόστολον, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν σταυρώσιμον.

Περί τῆς Έρρτῆς τοῦ Αγίου Ιωάννου και Εὐαγγελιστοῦ, τοῦ Θεολόγου, εἰ τύχη τῆ Κυριακῆ τῶν Μυροφόρων, ἢ τοῦ Παραλύτου, ἣ τῆς Σαμαρείτιδος, ἢ τοῦ Τυφλοῦ.

▼ρὴ εἰδέναι ὅτι, εἰ τύχη ἡ Ἐορτὴ τοῦ Ἁγίου Αποστόλου κα: Α΄ Εὐαγγελιστού Ιωάννου, του Θεολόγου, τῆ Κυριακῆ τῶν Μυροφόρων, ή του Παραλύτου, ή της Σαμαρείτιδος, ή του Τυρλού, έν μέν τῷ μικρῷ Ἐσπερινῷ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρά 'Αναστάσιμα δ'.. Δόξα, του 'Αγίου' Καὶ νῦν, Θεοτοχίον, τὸ πρώτον του αύτου Τιχου. Είς τὸν Στίχον, τὸ Αναστάσιμον Στιχηςον τοῦ Στίχου καὶ τοῦ Αγίου Προσόμοια γ΄, τὰ εἰς τὸν Στίχον λέγόμενα μετά των Στίχων αύτων. Δόξα, του Αγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοχίον, τό πρώτον του αύτου Ήγου. Έν δὲ τῷ μεγάλῳ Έσπερινώ, μετά την συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραζα, ίστωμεν Στίχους τ΄, καὶ ψάλλομεν 'Αναστάσιμα του Ήχου γ΄, τζέ Έρρτης, γ΄. και του Αγίου Προσόμοια γ΄. δευτερούντες το πρώτον. Δόξα, της Έρρτης: Καί νον, Θερτοχίον, τό πρώτον του Ήχου. Τὰ Άναγνώσματα τοῦ Άγίου. Εἰς τὴν Λιτὴν, τὸ Σπχηρόν του Αγίου της Μονής, και Ιδιόμελα του Αγίου τους τετάρτους πρώτους. Δόξα, ΊΙχος πλ. β΄. Απόστολε Χριστού Καί νου, της Έρρτης. Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά Αναστάσιμα τοῦ Στίχου καὶ τὰ κατὰ ᾿Αλφάβητον Δόξα, τοῦ ᾿Αγίου Καὶ νῦν, της Έρρτης. Είς την Εύλόγησιν των άρτων, Θεοτόχε Παρθένε, δίς καὶ τοῦ Αγίου Τροπάριον, ἄπαξ. Η Ανάγνωσις εἰς τὰς Πράξεις. Αἱ δὲ ἔτεραι Άναγνώσεις, τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Άγίου αί περίοδοι.

Έν τῷ "Ορθρῷ, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Τροπάριον τὸ 'Λναστάσιμον, δίς Δόξα, τοῦ 'Λγίου Καὶ νῦν, τῆς Έρρτῆς, ἢ τὸ Θεοτοχίον τοῦ αὐτοῦ "Ηχου. (Εἰ ἔστι Κυριαχὴ τῶν Μυροφόρων, Καὶ νῦν, τῆς Έρρτῆς. Εἰ ἔστι Κυριαχὴ τοῦ Παραλύτου, ἢ τῆς Σαμαρείτιδος, ἢ τοῦ Τυρλοῦ, Καὶ νῦν, Θεοτοχίον, τὸ πρῶτον τοῦ αὐτοῦ "Ηχου). Εἰς τὰ Καθίσματα τῆς Στιχολογίας, Καθίσματα 'Λναστάσιμα μετὰ τῶν Θεοτοχίων αὐτῶν. Ὁ "Αμωμος, ἡ

Υπακοή, ό Πολυέλεος, καὶ Καθισμα τοῦ Αγίου. Δόξα καὶ νῦν, Θεοποχίον, τὸ πρώτον τοῦ αὐτοῦ ἸΗχου. Οἱ Άναβαθμοὶ τοῦ ἸΗχου. Προκείμενον, Πάσα πνοή, Εύαγγέλιον Αναστάσιμον. Τό, Ανάστασιν Χριστού θεασάμενοι. () Πεντηχοσπός, Στιγηρόν το Άναστάσιμον. Οι Κανόνες, Αναστάσεως ήμέρα, μετά τῶν θεοτοχίων αύτοῦ είς ζ΄. και τοῦ Αγίου είς δ΄. και τῆς Έρρτῆς εἰς δ΄. Καταβασία, του Είρμου της Έρρτης, όμου οι δύο Χοροί. Από γ΄. 'Ωθής, Κοντάκιον του Άγίου, και Κάθισμα· Δόξα και νου, τής Έρρτης. 'Αρ' Έχτης, Κοντάχιον της Έρρτης. Έν τη Έννάτη 'Ωδή, ή Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, εἰ μὴ τύχη τή Κυριακή τών Αγίων Παπέρων. Έξαποσπειλάριον, Σαρκί ὑπνώσας ώς θνητός, και του 'Αγίου, και της Έρρτης. Είς τους Λίνους, Πάσα πνοή, Στιγηρά 'Αναστάσιμα του 'Ηγου, δ'. και του 'Αγίου Προσόμοια γ΄. καὶ Ἰδιόμελον, ἸΙχος πλ. δ΄. Εὐαγγελιστά Ἰωάννη, μετά των Στίχων αύτου, Είς πάσαν την γην έξηλθεν ο φθόγγος αύτου. Στίγος, Οι ούρανοι διηγούνται δόξαν Θεού. Δόξα, τῆς Έρρτης. Και νύν, Υπερευλογημένη υπάρχεις, Θεοτόχε Παρθένε. Δοξολογία μεγάλη. Τροπάριον τὸ 'Αναστάσιμον, καὶ μόνον. Ή Έκτενής, ή Κατήγησις, καὶ ἡ Απόλυσις. Δίδοται δὲ καὶ Άγιον Έλαιον. Η συνήθης Λιτή· Δόξα, το Έωθινόν καὶ ή Πρώτη "Ωρα έν τῷ Νάρθηκι. Έν ταῖς "Ωραις, Τροπάριον τὸ 'Αναστάσιμον, καὶ του 'Αγίου' Κοντάχιον τῆς Έρρτῆς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ Ἡχου εἰς δ΄. Ἡ γ΄. Ὠδὴ τῆς Ἑρρτῆς εἰς δ΄. καὶ ἡ ϛ΄. Ὠδὴ τοῦ Ἁγίου εἰς δ΄. Τροπάριον τὸ ἀναστάσιμον, καὶ τοῦ Ἁγίου Δόξα, Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Καὶ νῦν, τῆς Ἑρρτῆς. ἀπόστολον, Ἁλληλουϊάριον, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικὸν, τῆς Ἑρρτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου Ἡρσενίου Ἁκολουθία καταλιμπάνεται, καὶ ψάλλεται ὅταν θέλη ὁ Ἐκκλησιάρχης.

Η ερί της Έρρτης του 'Αγίου 'Αποστόλου και Εύαγγελιστου Ίωάννου του Θεολόγου, εί τύχη τη Μεσοπεντηκοστή.

Χρη είδεναι δτι, έὰν τύχη ἡ Ἑρρτη τοῦ Αγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου τῆ Μεσοπεντηχοστῆ, ἐν τῷ μιχρῷ Ἑσπερινῷ, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς δ΄. Δόξα, τοῦ Αγίου Καὶ νῦν, τῆς Ἑρρτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, τοῦ Αγίου τὰ εἰς τὸν Στίχον μέτὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα, τοῦ Αγίου Καὶ νῦν, τῆς Ἑρρτῆς. Τροπάριον τοῦ

Αγίου Δόξα καὶ νῦν, τῆς Ἑρρτῆς. Ἐν τῷ μεγάλφ Ἐσπερινῷ, στιχολογοῦμεν τὸ α΄. Αντίρωνον, τὸ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ; Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ τῆς Ἑρρτῆς δ΄. καὶ τοῦ Αγίου δ΄. Δόξα, τοῦ Αγίου Καὶ νῦν, τῆς Ἑρρτῆς. Εἰσοδος, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Αναγνώσματα τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Αγίου. Εἰς τὴν Λιτὴν, τὸ Στιχηρὸν τοῦ Αγίου τῆς Μονῆς, καὶ τὰ Ἰδιόμελα τοῦ Αγίου Δόξα, τοῦ Αγίου Καὶ νῦν, τῆς Ἑρρτῆς. Εἰς τὸν Στίχων αὐτῶν. Δόξα, τοῦ Αγίου Καὶ νῦν, τῆς Ἑρρτῆς Εἰς τὸν Στίχων αὐτῶν Τῶν ἄρτων, Τροπάριον τῆς Ἑρρτῆς, δίς, καὶ τοῦ Αγίου, ἄπαξ. Ἡ Ανάγνωσις τῆς Ἑρρτῆς καὶ τοῦ Αγίου.

Είς τον 'Ορθρον, είς το, Θεός Κύριος, Τροπάριον της Ερρτής, δίς: Δόξα, του 'Αγίου, άπαξ: Καὶ νῦν, τῆς Έρρτῆς. Εἰς τὰ Καθίσματα της Στιχολογίας, Καθίσματα της Έρρτης, και Άνάγνωσις της ημέρας και του Αγίου. Ο Πολυέλεος, και Κάθισμα του 'Αγίου Δόξα και νον, της Έρρτης. Οι 'Αναβαθμοί, το πρώτον 'Αντίφωνον τοῦ δ'. 'Ηγου. Προκείμενον, Πάσα πνοή, καὶ Εύαγγέλιον του 'Αγίου. 'Ο Πεντηχοστός: το Στιγηρόν του 'Αγίου. Οι Κανόνες, της Έρρτης ο δ΄. μετά των Είρμων είς δ΄. καί του 'Αγίου είς ς'. καὶ ὁ πλ. δ'. τῆς Έρρτῆς είς δ'. Καταβασία, τον Είρμον του αύτου Κανόνος, όμου οι δύο Χοροί. Από γ΄. 'Ωόῆς, Κοντάχιον του Αγίου, και Κάθισμα. Δόξα και νύν, της Έρρτης. 'Αρ' Έκτης, Κοντάκιον τῆς Έρρτῆς. Έν τῆ θ΄. 'Ωδῆ, ἡ Τιμιωτέρα ού στιγολογείται. Έξαποστειλάριον του Αγίου, καὶ τῆς Έρρτης. Είς τοὺς Λίνους, Πᾶσα πνοή, Στιγηρά της Έρρτης, γ΄καὶ τοῦ Αγίου, γ΄. Δόξα, τοῦ Αγίου Καὶ νῦν, τῆς Έρρτῆς. Δοξολογία Μεγάλη. Τροπάριον του Αγίου Δόξα και νου, τής Έρρτῆς. Ἡ Έκτενης, ἡ Κατήχησις, καὶ ἡ ᾿Απόλυσις. Ἡ συνήθης Λιτή, καὶ ἡ Α΄. "Ωρα ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν ταῖς "Ωραις, Τροπάριον της Έορτης καὶ τοῦ Αγίου Κοντάκιον της Εορτής.

Είς τὴν Λειτουργίαν, ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς ἡ γ΄. 'Ωδὴ τοῦ δ΄. 'Ήχου τοῦ Κανόνος τῆς Εορτῆς εἰς δ΄. καὶ τοῦ 'Αγίου ἡ ϛ΄. 'Ωδη εἰς δ΄. Τροπάριον τῆς Έορτῆς καὶ τοῦ 'Αγίου Δόξα, Κοντάκιον τοῦ 'Αγίου Καὶ νῦν, τῆς Εορτῆς. Προκείμενον, 'Απόστολον, 'Αλληλουϊάριον, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικόν, τῆς Έορτῆς καὶ τοῦ 'Αγίου.

Περί τῆς Έορτῆς τοῦ Άγίου, Ένδόξου Άποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ίωάννου τοῦ Θεολόγου, εἰ τύχη τῆ Κυριακῆ τῆς Σαμαρείτιδος.

Χρή εἰδέναι ὅτι, εἰ τύχη ἡ Ἑορτή τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου τῆ Κυριακῆ τῆς Σαμαρείτιδος, καταλιμπάνεται ἡ Ἁκολουθία τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, καὶ ψάλλεται ἡ Ἁναστάσιμος Ἁκολουθία, τῆς Σαμαρείτιδος, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ηερὶ τῆς Ἐορτῆς τοῦ Ἁγίου, Ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, εἰ τύχη τῆ Κυριακῆ τῶν Ἁγ(ων Πατέρων.

Φσαύτως και τη Κυριακή των Αγίων Πατέρων καταλιμπάνεται ή Ακολουθία της Αναλήψεως, και ψάλλεται ή Αναστάτιμος 'Ακολουθία, και του 'Αγίου 'Ιωάννου, και των 'Αγίων Πατέρων.

Περί τῆς Έορτῆς τοῦ ἀγίου ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, εἰ τύχη τῆ Τετράδι πρὸ τῆς ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Χρή εἰδέναι δτι, εἰ τύχη ἡ Εορτή τοῦ Αγίου Ἰωάννου τοῦ θεολόγου τῆ Τετράδι πρό τῆς Αναλήψεως, ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, Στιχηρὰ καὶ Τροπάριον τοῦ Αγίου. Έν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ στιχολογοῦμεν τὸ α΄. ᾿Αντίρωνον τοῦ ψαλτηρίου, τὸ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στιχηρὰ ι΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Τυρλοῦ ξ΄. καὶ τοῦ Αγίου Προσόμοια γ΄. δευτεροῦντες τὸ πρῶτον Δόξα, τοῦ Αγίου Καὶ νῦν, τοῦ Τυρλοῦ, Ἡχος πλ. δ΄. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου. Εἴσοδος, καὶ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ᾿Αναγνώσματα τοῦ ᾿Αγίου. Εἰς τὴν Αιτὴν, τὸ Στιχηρὸν τοῦ ᾿Αγίου τῆς Μονῆς, καὶ τοῦ Θεολόγου Ἰδιόμελα τοὺς τετάρτους πρώτους Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον τοῦ ᾿Αλραβήτου, εἰς τὸν αὐτὸν Ἡχον. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ ᾿Αγίου μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν εἶτα τὸ, ᾿Αναστήτω ὁ Θεὸς, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα,

τοῦ 'Αγίου' Καὶ νῦν, 'Αναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθώμεν. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἄπαξ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου. Τὸ Τρισάγιον. Εἰς τὴν Εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, Τροπάριον τοῦ 'Αγίου, ἐκ δευτέρου' καὶ τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, ἄπαξ. Ἡ 'Ανάγνωσις, ἡ τοῦ 'Αγίου 'Αποκάλυψις. Αὶ δὲ ἔτεραι 'Αναγνώσεις, αὶ περίοδοι αὐτοῦ.

Έν τῷ "Ορθρφ, εἰς τὸ, **Θεὸς Κύριος,** Τροπάριον τὸ 'Αναστάσιμον, δίς: Δόξα, που Αγίου: Και νον, Θεοποκίον, πό πρώπον του "Ηγου. Είς το α΄. Καθισμα της Στιγολογίας, Κάθισμα 'Αναστάσιμον. Είς πό β΄. Κάθισμα που Τυρλού. Είς πόν Πολυέλεον, Κάθισμα του 'Αγίου· Δόξα και νον, Θεοτοκίον, το πρώτον του αύτοῦ Τηγου. Οἱ Αναβαθμοὶ, τὸ α΄. Αντίσωνον τοῦ δ΄. Τηγου. Προκείμενον, τό, Πᾶσα πνοή, καὶ Εθαγγέλιον του Αγίου. Τό, Ανάστασιν Χριστού θεασάμενοι ο Πεντηχοστός το Στιγηρόν σου 'Αγίου. Οἱ Κανόνες, 'Πγος α'. 'Αναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθώμεν λαοί, (ἄνευ τῶν θεοτοχίων) μετὰ τών Είρμῶν εἰς ζ΄. και του Αγίου είς δ΄. και του Τυρλου είς δ΄. (Λέγεται γάρ κατ' 'Ωδήν τό Τροπάριον του Τυρλού, δίς Δόξα, τό Τριαδικόν Καὶ νύν, το Θεοτοχίον). Καταβασία, Τῷ Σωτῆρι Θεῷ, ὁμοῦ οἱ δύο Χοροί: ό γὰρ Προεόρτιος ένταϋθα καταλιμπάνεται. 'Από γ'. 'Ωδῆς, Κοντάκιον τοῦ 'Αγίου. 'Αρ' Έκτης, τὸ Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον τοῦ Πάσχα. Έν τῆ θ'. 'Ωδῆ οὐ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Έξαποστειλάριον, Σαρχί ύπνώσας ώς θνητός του Αγίου, καί του Τυρλού. Είς τούς Αίνους, Πάσα πνοή: Στιχηρά Προσόμοια τού Άγίου γ΄. δευπερούντες το πρώπον. Είπα, Άναστήτω ο Θεός, καί διασχορπισθήτωσαν οι έγθροι αὐτοῦ καὶ τὰ Στιγκρὰ τοῦ Πάσγα μετά των Στίχων αυτών. Δόξα, του Αγίου. Καὶ νου, Αναστάσεως ήμέρα. $T\delta$, Χριστός άνέστη έχ νεχρών, $\tilde{\alpha}\pi\alpha\xi$. Δοξολογία μεγάλη. Τροπάριον το 'Αναστάσιμον: Δόξα, του 'Αγίου' Καί νύν, Θεοτοχίου, το πρώτου του αύτου Ήγου. Ή Έκτενής, ή Κατήγησις καὶ ἡ 'Απόλυσις. 'Η συνήθης Λιτή, καὶ ἡ Α'. "Ωρα ἐν τώ Νάρθηκι. Έν ταϊς Ώραις, Τροπάριον τὸ Άναστάσιμον, καὶ τόδ 'Αγίου' Κοντάκιον τοῦ Πάσγα.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά καὶ ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς ἡ γ΄. 'Ωδἡ τοῦ Πάσχα εἰς δ΄. καὶ τοῦ 'Αγίου ἡ ϝ΄. 'Ωδἡ εἰς δ΄. Τροπάριον τὸ 'Αναστάσιμον, καὶ τοῦ 'Αγίου Δόξα, Κοντάκιον τοῦ 'Αγίου Καὶ νον, τοῦ Πάσχα. Προκείμενον τοῦ Πάσχα, καὶ τοῦ 'Αγίου 'Απόστολον τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ 'Αγίου Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ 'Αγίου Κοινωνικόν Αίνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ τοῦ 'Αγίου, Εἰς μνημόσυνον.

Περί τῆς Έρρτῆς τοῦ Αγίου Ίωάννου τοῦ Θεολόγου, εἰ τύχη τῆ Πέμπτη τῆς Άναλήψεως.

👽 ρὴ εἰδέναι ὅτι, εἰ τύχη ἡ Ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγελιστοῦ 🛕 Ίωάννου, ήγαπημένου, τοῦ Θεολόγου, τῆ Πέμπτη τῆς Άναλήψεως, έν τῷ μικρῷ Έσπερινῷ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρά Ίδιόμελα της Έρρτης δ΄. Ήχος πλ. β΄. Δόξα, τοῦ Αγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ερρτῆς. Εἰς τὸν Στίγον, Στιγηρά Προσόμοια τοῦ Άγίου μετά τῶν Στίχων αὐτῶν, τὰ εἰς τὸν Στίχον λεγόμενα: Δόξα, του Αγίου Καὶ νῦν, τῆς Εορτῆς. Τροπάριον τοῦ Αγίου καὶ τῆς Εορτῆς. Ἐν τῷ μεγάλῳ Εσπερινῷ στιχολογοῦμεν τὸ α΄. Αντίρωνον, τό, Μακάριος άνήρ. Είς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ίστωμεν Στίγους ι΄. καὶ ψάλλομεν Στιγηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἐορτῆς, Ἡγος πλ. $oldsymbol{eta}$ ΄. δευτερούντες το $oldsymbol{lpha}$ ΄. χαὶ τοῦ $oldsymbol{A}$ Υίου προσόμοια $oldsymbol{\gamma}$ ΄. $oldsymbol{H}$ Χρς $oldsymbol{lpha}$ ΄. Δόξα, τοῦ Αγίου Καὶ νῦν, τῆς Εορτῆς. Εἰσοδος τὰ Αναγνώσματα τῆς Ἐρρτῆς καὶ τοῦ Αγίου. Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ τῆς Ἐρρτης, τούς πρώτους και τούς τετάρτους \cdot Δόξα, τοῦ ' Λ γίου \cdot Και νου, της Έρρτης. Είς τον Στίχον, Ιδιόμελα της Έρρτης, τούς δευτέρους μετά των Στίχων αύτων· Δόξα, του 'Αγίου· Και νυν, της Έρρτης. Είς την Ευλόγησιν των άρτων, Τροπάριον της Έρρτης, δίς, και του Αγίου, άπαζι και ἡ Ανάγνωσις της Έρρτης. Αί δὲ ἔτεραι 'Αναγνώσεις τῆς Έρρτῆς καὶ τοῦ 'Αγίου.

Έν τῷ "Ορθρώ, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Τροπάριον τῆς Έρρτῆς, δίς. Δόξα, του Αγίου. Και νύν, της Ερρτής. Είς τὰ Καθίσματα της Στιχολογίας, Καθίσματα της Έρρτης. Οι 'Αναβαθμοί, τὸ α'. Άντίρωνον τοῦ δ΄. Ήγου. Προκείμενον, Πᾶσα πνοή, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Έορτῆς. Τὸ, Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι ὁ Πεντηκοστός το Στιχηρόν της Έορτης. Οι Κανόνες, της Έορτης Ήχος πλ. α΄. μετὰ τῶν Ειρμῶν εἰς 🕳. καὶ τοῦ Αγίου εἰς δ΄. καὶ της Εορτης ο δ΄. είς δ΄. Καταβασία, Θείφ καλυφθείς, όμου οι δύο Χοροί. 'Από γ'. 'Ωδής, Κοντάκιον, καὶ Κάθισμα τοῦ 'Αγίου· Δόξα καὶ νον, τῆς Έρρτῆς. 'Αφ' Εκτης, Κοντάκιον τῆς Έρρτῆς. 'Εν τῆ θ΄. 'Ωδη ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. 'Εξαποστειλάριον τοῦ Αγίου και της Εορτής. Είς τους Αίνους, Πάσα πνοή ιστώμεν Στίχους 🗲 . καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Έρρτῆς γ΄. Ήχος α΄. καὶ τοῦ Αγίου γ΄. Δόξα, τοῦ Αγίου· Καὶ νῦν, τῆς Έρρτης. Δοξολογία Μεγάλη. Τροπάριον του 'Αγίου. Δόξα και νύν, τῆς Έρρτῆς. Ἡ Ἐκτενής, ἡ Κατήγησις, καὶ ἡ ᾿Απόλυσις. Δίδοται καὶ "Αγιον "Ελαιον, ἐν ῷ ψάλλονται Στιχηρὰ τῆς Εορτῆς.

Ή συνήθης Λιτή, καὶ ἡ Α΄. "Ωρα ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν ταῖς "Ωραις, Τροπάριον τῆς Ερρτῆς, καὶ τοῦ Αγίου Κοντάκιον τῆς Ερρτῆς.

Είς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς, ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς τοῦ πλ. α΄. 'Ωδὴ γ΄. εἰς δ΄. καὶ τοῦ 'Αγίου ἡ ϛ΄. 'Ωδὴ εἰς δ΄. Εἰσοδικόν τῆς Ἑορτῆς, Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ 'Αγίου Δόξα, Κοντάκιον τοῦ 'Αγίου Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Προκείμενον, 'Απόστολον, 'Αλληλουϊάριον, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικόν, τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ 'Αγίου. Ἡ δὲ τοῦ 'Αγίου 'Αρσενίου 'Ακολουθία καταλιμπάνεται νῦν, καὶ ψάλλεται ὅταν θέλη ὁ Ἑκκλησιάρχης.

TH! H'. TOY AYTOY MINOΣ.

Μνήμη του 'Αγίου ἐνδόξου 'Αποστόλου και Εύαγγελιστου 'Ιωάννου του Θεολόγου, και του 'Οσίου Πατρός ήμων 'Αρσενίου του Μεγάλου.

Εί βούλη, ποίησον Αγρυπνίαν έν ή,

ΕΝ ΤΩι ΜΙΚΡΩι ΕΣΠΕΡΙΝΩι.

Είς πό, **Κύριε ἐκέκραξα,** Ιστιόμεν Στίχους δ', ναὶ ψάλλομεν · τὰ παρόντα Προσόμοια,

ΤΙγος β΄. "Ότε * ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν. *

εῦτε * τῆς σορίας τὸν βυθὸν * καὶ τῶν ὁρθοδόξων δογμάτων *

τὸν συγγραφέα, πιστοὶ, * ὑμνοις στεφανιώσωμεν * ἐνθέοις σήμερον, * Ἰωάννην τὸν ἔνδοξον * καὶ ἡγαπημένον * οὕτος γὰρ ἐβρόντησεν * Ὁ Λόγος ἡν ἐν ἀρχῆ * δθεν * βροντορῶνος ἐδείχθη, *

ὡς τὸ Εὐαγγέλιον κόσμω γράψας * πολυσόρως ὁ ἀοίδιμος.

"Ο ντως * σὺ ἐράνης ἀληθῶς * φίλος ἐπιστήθιος μέγας * τῷ Διδασκάλφ Χριστῷ· * στήθει γὰρ ἀνέπεσας, * δθεν ἐξήντλησας * τῆς σορίας τὰ δόγματα, * ἐν οἶς καὶ πλουτίζεις * πᾶσαν
τὴν περίγειον * ὡς θεηγόρος Θεοῦ· * δθεν * καὶ κατέχουσα ταῦτα,*
ἡ τερπνὴ Χριστοῦ Ἐκκλησία * νῦν εὐρραινομένη ἐπαγάλλεται.

Χριστοῦ 'Απόστολον μέγαν * καὶ ἡγαπημένον μακαρίζομεν.

 Δ όξα, ³Ηχος β'.

Ο εολόγε Παρθένε, * Μαθητὰ ἠγαπημένε τοῦ Σωτῆρος,* ταῖς ἰχεσαίας σου ἡμᾶς * περίσωζε, δεόμεθα, * ἀπό βλάβης παντοίας,* ὅτι σοῦ ἐσμεν ποίμνιον.

Καὶ νον, Θεοτοχίον.

Ο σεὶ ἐλαία κατάκαρπος * ἡ Παρθένος ἐβλάστησε * σὲ τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, * καρποφοροῦντα κόσμφ * τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

> Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια, Ήχος πλ. β΄. Τριήμερος ἀνέστης, Χριστέ.*

Τήν μνήμην τοῦ σεπτοῦ Μαθητοῦ * Χριστοῦ τοῦ βασιλέως ήμῶν * ἐπαξίως * ἀνυμνήσωμεν, πιστοί· * αὐτὸς γὰρ τῆς Τριάδος * τὴν γνῶσιν ἀριδήλως * πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἐχήρυξεν.

Στίχος. Είς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ είς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

τητην ζάλην μετεποίησε * της πλάνης των είδωλων πρίν * είς γαλήνην * ὁ ᾿Απόστολος Χριστοῦ, * τὸν κόσμον ὁδηγήσας * ἐν πίστει ὁρθοδόξω. * καὶ νῦν πρεσβεύει ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Στιχ. Οι οὐρανοι διηγούνται δόξαν Θεού, ποίησιν δὲ χειρών αὐτοϋ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Δόξα και νον, όμοιον.

τη τριάς άπειροδύναμε, * Μονάς ή τρισυπόστατος, * ταϊς πρε-Βείαις * Θεολόγου τοῦ σεπτοῦ * καὶ τῆς ἀειπαρθένου * καὶ μόνης Θεοτόκου * σῶσον ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Άπολυτίκιου, Ήγος β΄. Απόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡγαπημένε. Όρα εἰς τὸν μέγαν Εσπερινόν.

ΕΝ ΤΩι ΜΕΓΑΛΩι ΕΣΠΕΡΙΝΩι.

Μετὰ τὸν Προσιμιακὸν στιγολογοῦμεν τὸ α΄. 'Αντίφωνον τοῦ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους η΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ 'Αποστόλου τρία, δευτεροῦντες τὰ δύο, καὶ τοῦ 'Οσίου τρία Προσόμοια. Εἰ τύχη τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἰστῶμεν Στίχους η΄. καὶ ψάλλομεν τῆς Έρρτῆς δ΄. καὶ τοῦ Αγίου δ΄. Δόξα, τοῦ 'Αγίου Καὶ νῦν, τῆς Έρρτῆς. Εἰ δὲ ἐν τῆ δ΄. τῆ πρὸ τῆς 'Αναλήψεως τύχη, καὶ ἐν τῆ 'Αναλήψει, ἰστῶμεν Στίχους ι΄. καὶ ψάλλομεν τοῦ Τυρλοῦ 'Ιδιόμελα ς΄. καὶ τοῦ 'Αγίου δ΄. Δόξα, τοῦ 'Αγίου Καὶ νῦν, τοῦ Τυρλοῦ, Τίς λαλήσει. 'Ωσαύ-

τως εί τύχη καὶ ἐν τῆ 'Αναλήψει, τῆς Ερρτῆς ς'. καὶ τοῦ 'Αγίου δ'. Δόξα, τοῦ 'Αγίου Καὶ νῦν, τῆς 'Ερρτῆς.

Στιχηρά Προσόμοια, τοῦ ᾿Αποστόλου,

'Ηχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. *

Θεατής τῶν ἀρρήτων * ἀποκαλύψεων, * καὶ ἐρμηνεὺς τῶν ἄνω * τοῦ Θεοῦ μυστηρίων, * ὁ παῖς τοῦ Ζεβεδαίου * γράψας ἡμῖν * τὸ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, * θεολογεῖν τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἰὸν * καὶ τὸ Πνεῦμα ἐξεπαίδευσεν.

Η θεοχίνητος λύρα * τῶν οὐρανίων ψδῶν, * ὁ μυστογράφος οὐτος, * τὸ θεόπνευστον στόμα, * τὸ ἄσμα τῶν ἀσμάτων *
ἄδει τερπνῶς, * τὰ μὲν χείλη χινῶν ὡς νευρὰς, * ὡσπερ δὲ πλῆχτρον τὴν γλῶτταν ἀναχινῶν· * καὶ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.
σορίας * τὸν ἀπόχρυρον λόγον, * Θεῷ Ἡγαπημένε, * χράζεις
ἀεὶ * ἀναπτύσσων τὰ χείλη πυχνῶς, * τὸ, Ἐν ἀρχῆ ἡν ὁ Λόγος· χαὶ δάδουχεῖς * πάντα ἄνθρωπον πρὸς γνῶσιν Θεοῦ.

Καὶ τοῦ Όσίου, γ΄. Ἡχος πλ. δ΄.

Ω του παροδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόρρον 'Αρσένιε, * ταῖς τῶν δακρύων πηγαῖς * λαμπρυνθεὶς τὴν διάνοιαν * τῷ Θεῷ ὡμιλησας * ἀνενδότοις καθάρσεσι *
καὶ τῆ ἐλλάμψει στύλος ὁλόρωτος * θεοσεβείας πυροῷ λαμπόμενος *
ικριφρούρησον * ταῖς ἰκεσίαις σου.

Ο σιε Πάτερ 'Αρσένιε, * σὺ τὸν Θεὸν ἐκζητῶν, * καὶ ταῖς τούτου ἐλλάμπεσθαι * φωτοβόλοις λάμψεσιν * εὐσεβῶς ἐφιέμενος, * περιφανείας πᾶσαν λαμπρότητα * καὶ βασιλείους αὐλὰς κατέλιπες, * καὶ τὴν ἀθάνατον * κληρουχίαν εἴληφας * μετὰ Χριστοῦ * νῦν συναυλιζόμενος, * θεομακάριστε.

Λόγου και γνώσεως έμπλεως * είπερ τις άλλος όρθεις * άρεταῖς τε κατάκοσμος * πάσης δόξης γέγονας * τῆς ἐντεῦθεν ἀνάπλεως * άλλὰ τῷ θείῳ ζήλῳ πυρούμενος * και τῶν ἀρρήτων καταγλιχόμενος * φεύγεις εἰς Αἴγυπτον, * ἔνθα βίον ἔζησας * ἀσκητικόν, * βάρος δόξης ἄρρητον * ἀνταλλαττόμενος.

Δόξα, ΊΙχος β΄. Γερμανού.

Τόν υίδν τῆς βροντῆς, * τον θεμέλιον τῶν θείων λόγων, * τον ἀρχηγόν τῆς θεολογίας * καὶ κήρυκα πρώτιστον * τῆς ἀληθοῦς δογμάτων Θεοῦ σορίας, * τὸν ἡγαπημένον * Ἰωάννην καὶ παρθένον, * μερόπων γένος, * κατὰ χρέος εὐρημήσωμεν. * Οὕτος γὰρ ἄληκτον ἔχων * τὸ Θεῖον ἐν ἑαυτῷ, * τὸ, Ἐν ἀρχῆ μὲν ἔρησε τοῦ Λόγου, * αὖθις δὲ * τὸ πρὸς τὸν Πατέρα ἀχώριστον, * καὶ τὸ

ίσον μετὰ ταῦτα * τῆς τοῦ Πατρὸς οὐσίας * δειχνύων ἡμῖν δι' αὐτοῦ * τὴν ὀρθοδοξίαν τῆς 'Αγίας Τριάδος, * δημιουργόν τε ὄντα σὺν τῷ Πατρὶ, * καὶ ζωὴν φέροντα, * καὶ φῶς ἀληθινόν * τὸν αὐτὸν ἔδειξεν ἡμῖν. * 'Ω θαύματος ἐχστατιχοῦ * καὶ πράγματος σοριστιχοῦ! * ὅτι πλήρης ὧν τῆς ἀγάπης, * πλήρης γέγονε καὶ τῆς θεολογίας, * δόξη καὶ τιμῆ καὶ πίστει * θέμεθλον ὑπάρχων * τῆς ἀχραιφνοῦς ἡμῶν πίστεως. * δι' ἡς τύχοιμεν * τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν * ἐν τῆ ἡμέρα τῆς χρίσεως.

Καὶ νον, τῆς Έρρτῆς.

Εἰ τύχη τῆς 'Αναλήψεως, 'Αναγνώσματα τῆς Έρρτῆς, εἶτα τοῦ 'Αγίου.

Εί δ' οὖν, Εϊσοδος, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ 'Αναγνώσματα τοῦ 'Αγίου.

Καθολικής Α΄. Έπιστολής Ἰωάννου τὸ Ἰνάγνωσμα.

Α γαπητοί, έὰν ή καρδία ήμων μή καταγινώσκη ήμων, παβρηπαρ' αύτοῦ. ὅτι τὰς ἐντολὰς αύτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολἡ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ Υίοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγαπώμεν άλλήλους, καθώς έδωκεν ήμιν έντολήν. Καὶ ό τηρών τὰς έντολας αύτου, έν αύτῷ μένει, καὶ αύτός έν αὐτῷ καὶ έν τούτῳ γινώσχομεν ότι μένει έν ήμιν, έχ τοῦ Πνεύματος οὖ ἔδωχεν ἡμιν. Άγαπητοί, μὴ παντί πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοχιμάζετε τὰ πνεύματα εί έχ του Θεου έστιν. δτι πολλοί ψευδοπροφήται έξεληλύθασιν είς τον χόσμον. Έν τούτω γινώσχετε το πνεθμα τοθ Θεού· πᾶν πνεύμα δ όμολογεί Ίησούν Χριστόν έν σαρκί έληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστιν· καὶ πᾶν πνεῦμα, δ μὴ ὁμολογεῖ Ἰησούν Χριστόν έν σαρχί έληλυθότα, έχ του Θεού ούχ έστι καί τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ ᾿Αντιχρίστου, δ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν έν τῷ κόσμφ ἐστὶν ἤδη. Ύμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστε, τεκνία, καὶ νενικήκατε αὐτούς. ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν, ἡ ὁ ἐν τῷ κόσμφ. Αύτοι έχ του χόσμου είσι, διὰ τουτο έχ του χόσμου λαλουσι, καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει. Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν. Ὁ γινώσχων τον Θεόν άχούει ήμων ος ούχ έστιν έχ του Θεού, ούχ άχούει ήμων έχ τούτου γινώσχομεν το Πνεύμα τῆς άληθείας χαὶ το Πνεύμα της πλάνης. Άγαπητοί, άγαπώμεν άλληλους, ότι ή άγάπη ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστι· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται, καὶ γινώσκει τὸν Θεόν. Ὁ μὴ ἀγαπῶν, οὐκ ἔγνω τὸν Θεόν· ότι ό Θεός ἀγάπη ἐστίν. Ἐν τούτω ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη του Θεου έν ήμιν, ότι τον Υίον αύτου τον Μονογενή απέσταλχεν

Κεφ. Γ'. 21.

Κεφ.

Digitized by Google

ό Θεός είς τον χόσμον, ΐνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ. Ἐν τούτφ ἐστὶν ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἡγαπήσαμεν τον Θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτος ἡγάπησεν ἡμᾶς, χαὶ ἀπέστειλεν τον Υίον αὐτοῦ ἰλασμον περὶ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν.

Καθολικής Α΄. Έπιστολής Ίωάννου το 'Ανάγνωσμα.

Αγαπητοί, εἰ οῦτως ὁ Θεὸς ἡγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὁρείλο
Α μεν ἀλλήλους ἀγαπᾳν. Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται. Ἐἀν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τοὐτφ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Υίὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. "Ος ᾶν ὁμολογήση ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Υίὸν τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην, ἡν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. 'Ο Θεὸς ἀγάπη ἐστί· καὶ ὁ μένων ἐν τῷ ἀγάπη, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ. 'Εν τούτφ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῷ ἡμέρα τῆς κρίσεως· ὅτι καθως ἐκεῖνός ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν τῷ κόσμφ τούτφ. Φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῷ ἀγάπη, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει· ὁ δὲ φοβούμενος οὐ

Καθολικής Α΄. Έπιστολής Ιωάννου τὸ Ανάγνωσμα.

τετελείωται έν τη άγάπη. Ήμεις άγαπωμεν αύτον, ότι αύτος

Κεφ. Δ'. 20. πρώτος ήγάπησεν ήμας.

γαπητοί, ἐάν τις είπη, ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφόν Λ αύτου μισεί, ψεύστης έστιν ό γὰρ μη άγαπῶν τον άδελφον αύτου, δν έώραχε, τον Θεόν, δν ούχ έώραχε, πως δύναται άγαπαν; Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔγομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεόν άγαπᾳ καὶ τὸν άδελρὸν αύτου. Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησους έστιν ὁ Χριστός, έχ του Θεού γεγέννηται και πᾶς ὁ άγαπων τον γεννήσαντα, άγαπα καὶ τον γεγεννημένον έξ αὐτοῦ. Ἐν τούτφ γινώσχομεν ότι άγαπώμεν τὰ τέχνα τοῦ Θεοῦ, όταν τὸν Θεὸν άγαπώμεν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρώμεν. Αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἀγάπη του Θεου, ίνα τὰς έντολὰς αὐτου τηρώμεν και αι έντολαι αὐτου βαρείαι ούχ είσιν. "Ότι παν το γεγεννημένον έχ του Θεου, νικά τὸν κόσμον καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ήμων. Τίς έστιν ό νιχών τον χόσμον, εί μή ό πιστεύων, δτι Ίησους έστιν ο Υίος του Θεου; Ούτος έστιν ο έλθων δί ύδατος καὶ αϊματος, Ίησους Χριστός οὐκ ἐν τῷ ύδατι μόνον, άλλ' έν τῷ ὕδατι καὶ έν τῷ αἵματι: καὶ τὸ Πνεῦμά ἐστι τὸ μαρτυρούν, δτι τὸ Πνεϋμά ἐστιν ἡ ἀλήθεια. "Οτι τρεῖς είσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ Πατὴρ, ὁ Λόγος καὶ τὸ "Αγιον Πνεῦμα καὶ οὕτοι οἱ τρεῖς ἔν εἰσιν. Καὶ τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῆ γῆ, τὸ Πνεῦμα καὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὸ αἷμα· καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἔν εἰσιν. Εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ, ἡν μεμαρτύρηκεν περὶ τοῦ Υἰοῦ αὐτοῦ.

Είς τὴν Λιτὴν, λέγομεν Ἰδιόμελον ἕν τῆς Ἑορτῆς εἶτα τὰ παρόντα τοῦ ᾿Αποστόλου, καὶ τοῦ Ὀσίου.

Ήχος α΄. Γερμανοῦ.

Ποταμοί θεολογίας * ἐκ τοῦ τιμίου σου στόματος * ἀνέβλυσαν, 'Απόστολε· * ἐξ ὧν ἡ Ἐκκλησία * τοῦ Θεοῦ ἀρδευομένη, * προσκυνεῖ ὀρθοδόξως Τριάδα ὁμοούσιον· * ἡν καὶ νῦν αἴτησαι, * Ἰωάννη Θεολόγε, * στηριχθήναι, καὶ σωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τό φυτόν τῆς ἀγνείας, * τὸ μύρον τῆς εὐωδίας * πάλιν ἀνέτειλεν ἡμτν * εἰς τὴν παροϋσαν ἐορτὴν βοῆσαι πρός αὐτόν· Ὁ ἀναπεσών ἐπὶ τὸ στῆθος τὸ δεσποτικόν, * καὶ ἐπομβρίσας τῷ κόσμφ τὸν λόγον, * Ἰωάννη ᾿Απόστολε, * ὁ τὴν Παρθένον φυλάξας ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, * αἴτησαι ἡμῖν παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

΄Ο αὐτός.

Ος τῶν ἀποβρήτων μυστηρίων αὐτόπτης * ἐκέκραγες βοῶν * τὸν προαιώνιον Λόγον * ἐν ἀρχῆ ὑπάρχειν πρὸς Θεὸν, * καὶ αὐτὸν εἶναι τὸν Θεὸν, * Ἰωάννη ᾿Απόστολε, * ἐπιστήθιε Χριστοῦ καὶ φίλε γνήσιε, * τῆς Τριάδος τὸ ἡδυσμα, * τῆς Ἐρέσου καὶ Πάτμου τὸ στήριγμα τὸ ἄσειστον, * ἡμῶν δὲ βοήθεια. * Πρέσβευε, Θεολόγε παμμακάριστε, * ἐκ δυσσεβῶν ἐχθρῶν, * αἰσθητῶν καὶ νοητῶν, * λυτρωθῆναι λαὸν * τὸν τὴν μνήμην σου ἀεὶ ἐκτελοῦντα πιστῶς.

 5 H χ o ς β' .

Τήν των 'Αποστόλων ἀχρότητα, * τῆς θεολογίας τὴν σάλπιγγα, * τόν πνευματιχόν στρατηγόν * τόν τὴν οἰχουμένην Θεῷ καθυποτάξαντα, * δεῦτε οἱ πιστοὶ μαχαρίσωμεν * Ἰωάννην τόν ἀοίδιμον, * ἐχ γῆς μεθιστάμενον * χαὶ γῆς οὐχ ἀριστάμενον, * ἀλλὰ ζῶντα χαὶ μένοντα * τὴν φοβερὰν τοῦ Δεσπότου δευτέραν ἔλευσιν * εἰς ἢν ἀχαταχρίτως ὑπαντῆσαι ἡμᾶς * αἴτηται, φίλε μυστιχὲ * Χριστοῦ ἐπιστήθιε, * τοὺς ἐχ πόθου τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Τοῦ 'Οσίου, ဪχος πλ. β΄. ΄ Ο σιε Πάτερ, * εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν * ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, * δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς * εὕρες μισθὸν των καμάτων σου. * Των δαιμόνων ώλεσας τὰς φάλαγγας, * των 'Αγγέλων ἔρθασας τὰ τάγματα, * ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. * Παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, * αἴτησαι εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, 7 Ηχος πλ. β΄. Λέοντος Μαΐστορος.

Απόστολε Χριστοῦ * Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, * τῶν ἀπορρήτων μύστης γενόμενος * τῆς σορίας τὰ ἀπόρρητα * ἡμῖν ἐβρόντησας δόγματα, * τὸ, Ἐν ἀρχῆ ἡν τρανώσας τοῖς πιστοῖς, * καὶ τὸ, Οὐ κ ἡν ἀποβαλών, * τῶν αἰρετιζόντων ἀπεκρούσω τοὺς λόγους, * ἐπιστήθιος φανεὶς * καὶ φίλος ἡγαπημένος, * ὡς Ἡσαίας ὁ μεγαλοφωνότατος * καὶ Μωσῆς ὁ θεόπτης. * Παρρησίαν ἔχων πρὸς Θεὸν, * ἐκτενῶς ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Έρρτῆς.

Εί τύχη τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ψάλλομεν Απόστιχα Στιχηρὰ τῆς Έρρτῆς, τὰ εἰς τὸν Στίχον ὁμοίως καὶ ἐν τῆ Αναλήψει. Εἰ δὲ ἐν τῆ Αποδόσει τοῦ Πάσχα τύχη, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Αγίου τὰ εἰς τὸν Στίχον μετὰ τῶν Στίχων τοῦ Αγίου εἶτα τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν.

Ήχος δ΄. 'Ο έξ ύψίστου κληθείς.

Τόν του 'Υψίστου Υίὸν θεολογήσας * Πατρί συναίδιον * καὶ όμοούσιον, * φῶς ἐκ φωτὸς ἀπαράλλακτον * καὶ χαρακτῆρα * τῆς ὑποστάσεως τοῦ Γεννήτορος * ἀχρόνως ἐκλάμψαντα * καὶ ἀπαθῶς ἐξ αὐτοῦ, * Διμιουργόν τε καὶ Κύριον * πάντων αἰώνων, * Ἡγαπημένε, σὺ ἀνεκήρυξας * τοῦτον τῷ κόσμῳ, * τὸν ἐξάγοντα φῶς ἐκ σκότους, * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν. * δν ἰκέτευε σῶσαι * καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίγος. Είς πάσαν την γην έξηλθεν ο φθόγγος αύτου, και

είς τὰ πέρατα τῆς οίχουμένης τὰ ἡήματα αὐτοῦ.

Τοῦ Παρακλήτου τὸ φῶς εἰσδεδεγμένος, * ῷ καὶ φωτιζόμενος * ἐθεολόγησας * ἐκ τοῦ Πατρὸς προερχόμενον, * διὰ Τίοῦ δὲ * τῆ ἀνθρωπότητι φανερούμενον, * ὁμότιμον, σύνθρονον * καὶ ὁμοούσιον * δν τῷ Πατρὶ τῷ ἀνάρχῳ τε * καὶ θείῳ Λόγῳ, * Ἡγαπημένε, πᾶσιν ἐκήρυξας. * ὅθεν ἐν ὑμνοις * σὲ γεραίρομεν ὡς τῆς πίστεως θεῖον θεμέλιον, * ἢν ἀσάλευτον τήρει * ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου.

 $\Sigma au i \gamma$. Οι ούρανοι διηγούνται δόξαν θεού, ποίησιν δέ χειρών

αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Τῆς ὑψηλῆς ἐπιβὰς θεολογίας * ἐμυήθης ἄρρητα * Θεοῦ μυστήρια, *
μίαν οὐσίαν θεότητος, * καὶ μίαν δόξαν * καὶ βασιλείαν καὶ
κυριότητα * τρισίν ὑποστάσεσιν * διαιρουμένην αὐτήν, * οὐσιωδῶς

άδιαίρετον, * καὶ ἐνουμένην * ἐν ἀσυγχύτω θεία ἐνότητι· * οὕτω δοξάζων * ἀνεκήρυξας, Θεολόγε, * Τριάδα ἀχώριστον, * ἢν ἰκέτευε σῶσαι * καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, Thyos o'.

Αναπεσών έν τῷ στήθει τοῦ διδασκάλου Χριστοῦ * έν τῷ δείπνῷ - Κυρίου, * ἡγαπημένε Μαθητὰ, * ἐκεῖθεν ἔγνως τὰ ἄρρητα, * καὶ τὴν οὐράνιον πᾶσιν ἐβρόντησας φωνήν * Έν ἀρχῆ ἡν ὁ Λόγος, * καὶ ὁ Λόγος ἡν πρὸς τὸν Θεὸν, * καὶ ὁ Θεὸς ἡν ὁ Λόγος, * τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν * τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον * εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενον, * Χριστὸς ὁ Θεὸς, * καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νον, τῆς Εορτῆς.

Εἰ δὲ τύχη τῆ δ΄. τῆ πρό τῆς 'Αναλήψεως, λέγε τὸ, 'Αναστάσεως ἡμέρα, τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἄπαξ· τὸ, Νῦν ἀπολύεις Τροπάριον τὸ 'Αναστάσιμον, καὶ τοῦ 'Αγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον τὸ πρῶτον τοῦ 'Ηχου. Εἰ δὲ τύχη ἐν ταῖς προγραμείσαις Έρρταῖς, λέγε πρῶτον τῆς Έρρτῆς, εἶτα τοῦ 'Αγίου, καὶ πάλιν τῆς Έρρτῆς.

'Απολυτίκιου, ή Ηγος β'.

Απόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡγαπημένε, * ἐπιτάχυνον ρῦσαι λαὸν Α ἀναπολόγητον: * δέχεται σε προσπίπτοντα, * ὁ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος: * δν ἰκέτευε, Θεολόγε, * καὶ ἐπίμονον νέρος ἐθνῶν διασκεδάσαι, * αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Λέγεται δὲ ἐν τῆ Εὐλογήσει τῶν Ἄρτων, εἰ τύχη ἐν ταῖς Ἑορταῖς, οὕτως ὡς ἄνωθεν εἴρηται· εἰ δὲ ἐν ἄλλη ἡμέρα τύχη, τοῦ Ἁγίου δὶς, καὶ τῆς Ἑορτῆς, ἄπαζ· όμοίως καὶ εἰς τὸ, Θεός Κύριος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν ${\bf A}'$. Στιχολογίαν, ${\bf K}$ άθισμα τῆς τυχούσης Έρρτῆς· μετά δὲ τὴν ${\bf B}'$. Στιχολογίαν, ${\bf K}$ άθισμα τοῦ ${\bf A}$ γίου.

Ήχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Αναπεσών έν τῷ στήθει τοῦ Ἰησοῦ, * παρρησίας τυγχάνων ὡς Α μαθητὴς * ἡρώτησας· Τίς ἐστιν * ὁ προδότης σου, Κύριε; * καὶ ὡς ἠγαπημένῳ * ὑπάρχοντι, ἔνδοξε, * διὰ τοῦ ἄρτου οὕτος * σαρῶς ὑπεδείχθη σοι· * ὅθεν καὶ ὡς μύστης * γεγονώς τῶν ἀρρήτων, * τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν * ἐκδιδάσκεις τὰ πέρατα, * Θεολόγε ᾿Απόστολε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἀρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ήχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε. *

Τ ἡν μνήμην τιμήσωμεν * τοῦ 'Αποστόλου, πιστοί· * ἐπέστη γὰρ σήμερον * πᾶσι τοῖς πέρασι * φωτίζουσα ἄπαντας. * Οὖτος γὰρ τοῦ Κυρίου * ἀληθὴς Θεολόγος * καὶ ἐν Εὐαγγελίφ * ἀναδέδεικται φίλος· * διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρύει ἰάματα.

Δόξα, το αυτό. Και νον, της Έρρτης.

Οι 'Αναβαθμοί, τό α'. 'Αντίρωνον του δ'. "Ηχου. Προκείμενον, "Ηχος δ'.

Είς πασαν την γην έξηλθεν ό φθόγγος αὐτοῦ, καὶ είς τὰ πέρατα της οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ ποίησιν δὲ χειρῶν

αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Τὸ, Πᾶσα πνοή: Εὐαγγέλιον, κατὰ Ἰωάννην, Ἑωθινὸν ια΄.

Τὸ, ᾿Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Ὁ Ν΄.

Δόξα. Ταῖς τοῦ ἀποστόλου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόχου.

Είτα το Στιχηρόν.

Ήχος β΄. Τὴν τῶν Αποστόλων ἀχρότητα.

Ζήτει εἰς τὴν Λιτήν. Σῶσον, ὁ Θεὸς, τὸν λαόν σου τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ΄. καὶ οἱ Κανόνες τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ϛ΄. καὶ τῶν 'Αγίων ἀνὰ δ΄. Εἰ δὲ ἐν ταῖς προγραφείσαις 'Εορταῖς τύχη, τῆς Μεσοπεντηκοστῆς δηλαδὴ, ὁ δ΄. τῆς Μεσοπεντηκοστῆς μετὰ τοῦ Εἰρμοῦ εἰς ϛ΄. καὶ τοῦ 'Αποστόλου εἰς δ΄. καὶ ὁ πλ. δ΄. εἰς δ΄. Καταβασία, τὸν Εἰρμὸν αὐτοῦ ὁμοῦ οἱ δύο Χοροί. Εἰ δὲ ἐν τῆ πρὸ τῆς 'Αναλήψεως δ΄. τύχη, τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ϛ΄. τοῦ 'Αποστόλου εἰς δ΄. τοῦ Τυρλοῦ τὸ 'Αναστάσιμον Τροπάριον, εῖθ' οὕτως τοῦ Τυρλοῦ, Δόξα, τὸ Τριαδικόν, Καὶ νῦν, τὸ Θεοτοκίον. Καταβασία, Τῷ Σωτῆρι Θεῷ ὁ δὲ Προεόρτιος καταλιμπάνεται. Εἰ τύχη τῆς 'Αναλήψεως, οἱ Κανόνες τῆς 'Εορτῆς εἰς ι΄. καὶ τοῦ 'Αγίου εἰς δ΄. Κανών τοῦ 'Αποστόλου. Ποίημα Θεοράνους.

'Ωδή α΄. 'Αρματηλάτην Φαραώ.

Ως καθαρός ήγαπημένος γέγονας * τῷ ἀκροτάτῳ φωτὶ, * καὶ τοῖς αὐτοῦ στέρνοις * ἐπαναπαυσάμενος * πεπαρρησιασμένη ψυχἢ * ἐξ ἀβύσσου σορίας * τὸ φῶς τῆς γνώσεως εῖλκυσας, * μάκαρ Ἰωάννη ᾿Απόστολε.

Υπερφυώς θεολογών έβρόντησας, * ήγαπημένε Χριστῷ· * Ἡν ἐν ἀρχῇ Λόγος * ζών καὶ ἐνυπόστατος * πρὸς τὸν αὐτοῦ Γεννή-

τορα, * καὶ Θεός ην ὁ Λόγος, * καὶ σὰρξ ὁ Λόγος ἐγένετο, * καὶ Θεός διέμεινεν ἄτρεπτος.

Ocotoxion.

Τπό την σκέπην σου ἀεὶ προσφεύγοντες, * ἀποτρεπόμεθα * τῶν πειρασμῶν πᾶσαν * καταιγίδα, ἄχραντε· * διό καὶ νῦν αἰτούμεθα, * πεπτωκότας εἰς βάθος * πλημμελημάτων ἀνάγαγε * θείαις σου, 'Αγνη, παρακλήσεσιν.

Τοῦ 'Οσίου, 'Ο αὐτός.

Τοῦ τοῦ Δεσπότου πειθαρχών, 'Αρσένιε, * θείφ προστάγματι, * βασιλιχοῦ πλούτου * δόξαν χαταλέλοιπας * ώσπερ ὁ νομοθέτης Μωσῆς, * χαὶ φυγών τοὺς ἀνθρώπους * 'Αγγέλοις γέγονας σύσχηνος, * ἄμα σὺν αὐτοῖς εὐφραινόμενος.

Σὺ τοὺς θορύβους ἐχφυγὼν, ᾿Αρσένιε, * ὡς ἀμαρτίας πηγὰς, * τῆ σιωπῆ γλῶσσαν * ἐχαλιναγώγησας * ὅθεν ἐν ἀταράχῳ τὸν νοῦν * ἡσυχία τηρήσας, * τοῦ θείου Πνεύματος γέγονας * ἀξιοπρεπὲς ἐνδιαίτημα.

Θεοτοχίον.

Δεδοξασμένα περί σοῦ λελάληνται * ἐν γενεαῖς γενεῶν, * ἡ τὸν Θεὸν Λόγον * ἐν γαστρὶ χωρήσασα, * ἀγνὴ δὲ διαμείνασα, * Θεοτόχε Μαρία: * διό σε πάντες γεραίρομεν * τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Καταβασία. 'Αναστάσεως ἡμέρα.

Τοῦ Αποστόλου. ' Ω οη γ'. 'Ο στερεώσας.

 Γ ξ άλιέων άλιεὺς * άνθρώπων καὶ θεολόγος * έχρημάτισας, σοφὲ Ἰωάννη, * άφειδήσας πατρικής * καὶ τής τοῦ κόσμου σχέσεως, * καὶ τῷ Δεσπότη Λόγφ * ἔρωτι θείφ ἐπόμενος.

Κεκαθαρμένος τῆς ψυχῆς * τὸ ὅμμα, ὡ Θεολόγε, * ἐθεάσω τὴν ἀπόρρητον δόξαν * ἐκ Πατρὸς μονογενοῦς * τοῦ Λόγου καὶ Υἰοῦ τοῦ Θεοῦ, * δι' οῦ σαφῶς τὰ πάντα * θείω γεγένηται Πνεύματι.

Θεοτοχίον.

Έπὶ τὴν σὴν προσπεφευγώς, * Θεοχυῆτορ Παρθένε, * προστασίαν, ἀπαλλάττομαι πάσης * ἐπηρείας τοῦ ἐχθροῦ * καὶ σώζομαι πρεσβείαις σου * ἀλλὰ καὶ τῆς μελλούσης, * ἀγνὴ, ἡυσθείην κολάσεως.

Τοῦ 'Οσίου. 'Ο αὐτός.

 \prod άτερ 'Αρσένιε, τῆς σῆς * χριστομιμήτου πτωχείας * τὸ τραχὺ καὶ εὐτελέστατον ῥάκος * τὸ περίδοξον τῆς πρὶν * ἐσθῆτος κατεκάλυπτε, * τὴν τῆς ἀφράστου δόξης * στολήν σοι περιποιούμενον.

Τὰς προσβολὰς τῶν δυσμενῶν * καὶ ἀκαθάρτων πνευμάτων * ἐκ Θεοῦ συντετριμμένη καρδία * δεδεγμένος ἀρωγὴν, * ᾿Αρσένιε, κατέβραξας, * τροπαιορόρος, Πάτερ, * τῆ ταπεινώσει γενόμενος.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβίμ καὶ Σεραφὶμ * ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, * Θεοτόκε· σὸ γὰρ μόνη ἐδέξω * τὸν ἀχώρητον Θεὸν * ἐν σῆ γαστρὶ, ἀμόλυντε· * διὸ πιστοί σε πάντες * ὑμνοις, ἀγνὴ, μακαρίζομεν.

Καταβασία. Δεύτε πόμα πίωμεν καινόν.

Κάθισμα του 'Αποστόλου.

ΊΙγος πλ. δ'. Την Σορίαν και Λόγον.

Τίξς σορίας τῷ στήθει ἀναπεσών, * καὶ τὴν γνῶσιν τῶν ὅντων καταμαθών * ἐνθέως ἐβρόντησας· * Ἐν ἀρχῆ ἢν ὁ Λόγος, * καλλιγραρήσας πρῶτος * τὴν ἄναρχον γέννησιν, * καὶ δογματίσας πᾶσι * τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν· * ὅθεν καὶ τῆ γλώττη * σαγηνεύσας τὰ ἔθνη, * τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος * ἐκδιδάσκεις τοῖς πέρασι, * Θεολόγε 'Απόστολε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Τοῦ 'Οσίου, ὅμοιον.

Τοὺς θορύβους τοῦ βίου ἀπορυγών, * καὶ ἡσύχως τὸν βίον διατελών, * τὰ πάθη ἐνέκρωσας, * καὶ τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας * πρός τὸν Θεὸν, καὶ στύλος * πυρὸς ἐχρημάτισας * καὶ ρωστήρ ἀπάντων * πιστῶν τῶν τιμώντων σε: * ὅμβροις δὲ δακρύων * πιαινόμενος ὥρθης * ὡς δένδρον κατάκαρπον * ἐν αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, * θεορόρε ᾿Αρσένιε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ τῆς Έρρτῆς.

Τοῦ ᾿Αποσπόλου. ᾿Ωδὴ δ΄. Σύ μου ἰσχύς, * Κύριε.

Σὲ τῆς βροντῆς * γόνον ὁ Κύριος ἔρησε, * σὲ βροντῆσαι * πνεύματι ἡξίωσε * τῆς ἐαυτοῦ θείας ἐχ Πατρὸς * χαὶ ἀχαταλήπτου * γεννήσεως τὸ ἀπόρρητον· * διό σου, Θεολόγε, * τὴν πανέορτον μνήμην * ἐν ψδαῖς ἐπαξίως δοξάζομεν.

Σὺ ἀρετῶν * ἡρθης πρὸς ὑψος, 'Απόστολε: * σὰ κατείδες * δόξη ἀπαστράπτοντα * μονογενῆ Λόγον ἐν σαρκὶ, * τὸν ἐν τοῖς πατρώοις * ἀνάρχως κόλποις καθήμενον, * φωνῆς τε ἐπακοῦσαι * πατρικῆς ἡξιώθης * μαρτυρούσης αὐτῷ τὴν υἰότητα.

Θεοτοχίον.

Έπὶ τὴν σὴν * νῦν καταφεύγων ἀντίληψιν * ὁ ἀχρεῖος * δοῦλός σου, Πανάμωμε, * μὴ αἰσχυνθῶ· σὲ γὰρ πρὸς Θεόν * ἔχω προστασίαν * καὶ τεῖχος ἀκαταμάχητον· * ἐν σοὶ καὶ τῆς μελλούσης * ἀπολαύσω γαλήνης, * καὶ τῆς θείας ζωῆς ἐπιτεύξωμαι. Τοῦ 'Οσίου, ὁ αὐτός.

ν βιαστής * φύσεως ὤρθης, 'Αρσένιε, * σὺ τὰ πάθη, * Πάτερ, καθυπέταξας * τῷ νοερῷ ἡγεμονικῷ, * καθάπερ οἰκέτη * τῷ ὑπνῳ ἐγκελευόμενος· * διὸ καὶ ἐν παννύχοις * ἀγρυπνίαις ἐβόας· * Τῆ δυνάμει σου δόξα, Φιλάνθρωπε.

Σύ τὸν Θεόν, * "Όσιε, πόθφ ἐζήτησας, * σὺ φανέντα * πλεῖον ἐπεπόθησας. * καὶ τῆ καθάρσει θεοειδής * δλος χρηματίσας * τῷ ποθουμένφ ὡμίλησας, * καὶ ἔγνως τῆ ἐνώσει * τὸν ὑπέρτερον πάσης * καταλήψεως, Πάτερ 'Αρσένιε.

Θεοτοχίον.

Σὺ τῶν πιστῶν * καύχημα πέλεις, ἀνύμρευτε· * σὺ προστάτις, * σὺ καὶ καταφύγιον * Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμήν· * πρὸς γὰρ τὸν Υίόν σου * ἐντεύξεις φέρεις, Πανάμωμε, * καὶ σώζεις ἐκ κινούνων * τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθφ * Θεοτόκον ἀγνήν σε γινώσκονντας.

Καταβασία. Έπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Τοῦ ᾿Αποστόλου. ἸΩδη ε΄. Ίνα τι με ἀπώσω.*

Τν τῷ σκότει τοῦ κόσμου * λάμψαν θεασάμενος τὸ φῶς τὸ ἄχρονον, * καὶ κραθεὶς τῷ πόθῳ, * καὶ φωστὴρ εὐσεβείας γενόμενος, * τὰ τῶν πολυσπόρων * γένη ἐθνῶν θεολογίας, * Ἰωάννη, ρωτὶ κατελάμπρυνας.

Έπιγνούς ώς ό νόμος * διὰ Μωϋσέως ό σχιώδης δέδοται, * ἡ δὲ θεία χάρις * ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν γέγονε, * θεολόγφ γλώτ-τῃ, * γόνε βροντῆς ἡγαπημένε, * εὐηγγελίσω αὐτοῦ τὴν Θεότητα. Θεοτοχίον.

Σὺ μου σκέπη καὶ κράτος, * Πάναγνε, καὶ στήριγμα καὶ τεξχος ἄρρηκτον, * καὶ σὲ προσκαλοῦμαι· * Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα με ρρούρησον * ἐκ παντοίας βλάβης * ἐπερχομένης τοῦ Βελίαρ, * ἱνα πίστει καὶ πόθω δοξάσω σε.

Τοῦ 'Οσίου. 'Ο αὐτός.

Τόν μεσίτην τῆς πρώτης, * Πάτερ, παραβάσεως τοῦ πρωτοπλάστου 'Αδὰμ * εὐσεβῶς ἀπώσω, * τοῦ ἐχθροῦ εὖ εἰδὼς τὰ σορίσματα· * διὸ ἐν ἀχράντῳ * χοροβατῶν τρυρῆς λειμῶνι * τὸν Δεσπότην Χριστὸν χαθικέτευε.

Σεαυτόν ἀπηρνήσω * πᾶσαν ήδυπάθειαν ἀπαρνησάμενος, * καὶ ἐπὶ τῶν ὧμων * τὸν σταυρόν σου βαστάσας, 'Αρσένιε, * καὶ Χριστόν ποθήσας * ἐν οὐρανοῖς συγκληρονόμος * ἐπαξίως αὐτοῦ ἔχρημάτισας.

Θεοτοχίον.

Μητρικήν παρρησίαν * την πρός τον Υίον σου κεκτημένη, Πάναγνε, * συγγενούς προνοίας * της ήμων μη παρίδης, δεόμεθα, * ότι σὲ καὶ μόνην * Χριστιανοί πρός τον Δεσπότην * ίλασμόν εύμενη προβαλλόμεθα.

Καταβασία. 'Ορθρίσωμεν δρθρου.

Του 'Αποστόλου. 'Ωδή ς'. "Αβυσσος άμαρτιών. *

Ανθρακα θείου πυρός * προκατείδε τυπικώς 'Ησαίας, * ῷ καθαρθείς τὰ χείλη, * προφητείας ἡξίωται· * σαρκωθέντος δὲ Θεοῦ* Λόγου, μακάριε 'Ιωάννη, * σὺ ἀνεδείχθης ἐπιστήθιος.

Λόγος ὁ μονογενής, * ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρός ἰδρυμένος, * σωματωθεὶς ὡράθη, * Ἰωάννη μακάριε, * καὶ ὡς μύστη προσφιλεῖ * σοὶ ἐξηγήσατο ἀσωμάτως * Θεόν οὐδένα ἰδεῖν πώποτε.

θεοτοχίον.

Φώτισόν μου τὴν ψυχὴν * ἡ τεχοῦσα τὸ ἀπαύγασμα δόξης * τῆς τοῦ Πατρὸς, Παρθένε * Θεοτόχε πανύμνητε * τὴν σὴν γὰρ οἱ ἀληθεῖς * χάριν κατέχοντες θιασῶται * τὰς γλωσσαλγίας ἀπεκρούσαντο.

Τοῦ 'Οσίου. 'Ο αὐτός.

 Φ ρόνημα το τής σαρχός * εὐσεβῶς δι' ἀπαθείας νεχρώσας, * οὐχ ἡρετίσω χλήρον * τον ἐπίγειον, "Όσιε, * τής Χριστοῦ ἐπιποθῶν, * Πάτερ 'Αρσένιε, ἐν ὑψίστοις * χληροδοσίας τὴν ἀπόλαυσιν.

"Ηλιος ἐπιφανεὶς * τὴν ὁλόνυκτόν σου ἔλυσε στάσιν, * τοῦ νοητοῦ 'Ηλίου * τὴν ἀσύγκριτον ἔλλαμψιν, * μετὰ τοὺς ἐν τῆ νυκτὶ * βίου καμάτους σου, προμηνύων * περιαυγάσειν σοι, 'Αρσένιε.

(θεοποχίου.

"Έχουσα τὸ συμπαθὲς, * ἡ τεχοῦσα τὸν φιλάγαθον Λόγον, * σῶσον ἡμᾶς βιαίας * καὶ δεινῆς περιστάσεως * σὲ γὰρ μόνην οἱ πιστοὶ, * πάναγνε Δέσποινα, προστασίαν * ἀχαταμάχητον κεκτήμεθα.

Καταβασία. Κατηλθες έν τοῖς κατωτάτοις.

Κοντάκιον αὐτόμελον, η Ηχος β΄.

Τὰ μεγαλεῖά σου, Παρθένε, * τίς διηγήσεται; * βρύεις γὰρ θαύματα, * καὶ πηγάζεις ἰάματα, * καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, * ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Ο Οἶκος, πρὸς τό: Τράνωσόν μου.

Τοψη οὐράνια ἐκμανθάνειν * καὶ θαλάσσης τὰ βάθη * ἐρευνἄν

τὰ τοῦ Θεολόγου εἰπεῖν ἰκανόν. * τοσούτοις αὐτόν στεφάνοις * ὁ

Τολμηρόν * ὑπάρχει καὶ ἀκατάληπτον. * ὡσπερ δὲ ἄστρα

ἐξαριθμῆσαι * καὶ παράλιον ψάμμον οὐκ ἔστιν δλως, * οὕτως οὐδὲ *

τὰ τοῦ Θεολόγου εἰπεῖν ἰκανόν. * τοσούτοις αὐτόν στεφάνοις * ὁ

Χριστός, δυ ἡγάπησευ, ἔστεψευ· * οὖ ἐν τῷ στήθει ἀνέπεσε, * καὶ ἐν τῷ μυστικῷ δείπνφ συνειστιάθη, * ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Συναξάριον.

Τῆ Η΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Αγίου ἐνδόξου Άποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ, ἐπιστηθίου, φίλου, ἡγαπημένου καὶ παρθέρου, Ἰωαννου τοῦ Θεολόγου ἤτοι, ἡ Σύναξις τῆς ἀγίας κόνεως τῆς ἐκπεμπομένης ἐκ τοῦ τάφου αὐτοῦ, ἤγουν τοῦ μάννα. Στίγοι.

Ού βρώσιν, άλλά ρώσιν άνθρώποις νέμει

Τό του τάφου σου μάννα, μύστα Κυρίου.

'Ογδοάτη τελέουσι ροδισμόν βροντογόνοιο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Οσίου Πατρός ἡμῶν Αρσενίου τοῦ Μεγάλου.

Στίχ. Λαθεΐν βιώσας Άρσένιος ἡγάπα,

"Ος ούδὲ πάντως ἐκβιώσας λανθάνει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

Του 'Αποστόλου. 'Ωδή ζ'. Θεού συγκατάβασιν. *

Προθύμως ἐκβέβηκας * δεσμοῦ τῆς ὕλης, ὧ Παμμακάριστε, * ὡς Θεοῦ παραστάτης * καὶ θεοπνεύστου γεγονώς ἄγγελος * θεολογίας * βοᾳν ἐξεπαίδευσας· * Εὐλογητός ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ως χόρτον λελόγισαι * χρυσόν καὶ πλοϋτον, ὧ Παμμακάριστε. * καὶ ὁ χόρτος χρυσός σοι * δι' ἐνεργείας θείας γεγένηται * θεολογοϋντι * τὸν Κτίστην, καὶ ψάλλοντι. * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τό Πνεϋμα τό "Αγιον * Πατρός ἀνάρχου ἐκπορευόμενον, * καὶ ἐκ σοῦ ἀμερίστως * λαμβάνον, Λόγε μονογενὲς τοῦ Θεοῦ, * τοῖς 'Αποστόλοις * κραυγάζειν ἀνήγγειλεν· * Εὐλογητός ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

'Αρρήτφ κυήσει σου * φρικτών ἀρρήτων ήμᾶς ήξίωσας, * Θεοτόκε, πραγμάτων * διό φρικτῆς με ρῦσαι κολάσεως, * καὶ τῆς ἀρρήτου * χαρᾶς καταξίωσον, * ίνα ὑμνώ σε ἀεὶ * τὴν πολυύμνητον. Τοῦ Όσίου, ὁ αὐτός.

T ήν λύμην ἰώμενος * τῶν πάλαι μύρων, Πάτερ 'Αρσένιε, * δυσωδίας ἡνέσχου· * καὶ εὐωδίας μύρον Χριστοῦ γεγονώς * τῆ μετουσία * τῆς χάριτος ἔλεγες· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τόν θείον ἐν σώματι * ὑπέδυς γνόρον, Πάτερ 'Αρσένιε· * ἐν Χριστῷ μυηθεἰς δὲ * Πατρὸς ἐνάρχου γνῶσιν καὶ Πνεύματος * τὴν ἐν Τριάδι * Μονάδα ἀνύμνησας, * Εὐλογητὸς, ἐκβοῶν, * ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Τριαδικόν.

Απάντων μεν Κύριον, * ένος δε μόνου μονογενούς Υίου * όρθοδόξως Πατέρα * θεολογούντες σε καταγγέλλομεν, * και εν είδοτες * σου έκπορευόμενον * Ηνεύμα εύθες, συμφυές * και συναίδιον.

Καταβασία. Ο Παΐδας έχ χαμίνου ρυσάμενος.

Τοῦ Αποστ. 'Ωδη η'. Επταπλασίως κάμινον. *

Ος εὐπρεπής καὶ εὕσημος * ἡ πανένδοξος μνήμη σου, * Εὐαγκλησία ἔλαμψεν· * ὅθεν γεγηθότες οἱ πιστοὶ μελφδοῦμεν· * Οἱ Παϊδες, εὐλογεῖτε· * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε· * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τόν Θεολόγον έχοντες * τῆς χορείας ταξίαρχον, * σὲ τὸν ὑπ' αὐτοῦ, Χριστὲ, θεολογούμενον * Θεόν καταγγέλλομεν * σὺν τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, * καὶ χαρμονικῶς ὑμνολογοῦντες βοῶμεν· * Οἱ Παίδες, εὐλογεῖτε· * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε· * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Σωματωθέντα τέτοχας * Θεόν Λόγον, πανάμωμε· * τοῦτον ἐχδυσώπει τοῦ πυρός με ρύσασθαι· * ίδου γὰρ ὁ βίος μου * ὅλος ἐκδεδαπάνηται, * ὅλος ταῖς δειναῖς ἐχδουλωθεὶς ἀμαρτίαις· * διὸ πρός σὲ, Παρθένε, * χαταφεύγω ὁ τάλας, * χαὶ σὲ ἐπιχαλοῦμαι * τὴν Κεχαριτωμένην.

Τοῦ Όσίου, ὁ αὐτός.

Τῶν ἡδονῶν, ᾿Αρσένιε, * τὴν ψυχόλεθρον πύρωσιν, * τὴν χολαστιχήν τε τῆς γεέννης ἔκχαυσιν * εὐτόνως χατέσβεσας *
τοῖς τῶν δαχρύων ἡεύμασιν· * ἀλλὰ χαὶ ἡμᾶς ἐξ ἀμφοτέρων ἡυσθῆναι * μὴ παύσῃ ἰχετεύων * τὸν Σωτῆρα τοῦ χόσμου, * Χριστὸν,
δν εὐλογοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς κίῶνας.

Έπταπλασίως, Όσιε, * χατανύξεως χάμινον * τῆς Βαβυλωνίας, σεαυτῷ ἐξέχαυσας, * ἐν ἡ δροσιζόμενος * τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, * Τὸν Δημιουργόν χαὶ Λυτρωτὴν, ἀνεβόας, * οἱ Παιδες, εὐλογείτε: * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε: * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Τρισσοφαή Θεότητα, * ένια(αν ἐκλάμπουσαν * αίγλην ἐκ μιᾶς τρισυποστάτου φύσεως, * Γεννήτορα ἄναρχον, * όμορυᾶ τε Λόγον

Πατρός * καὶ συμβασιλεύον όμοούσιον Πνεύμα, * οἱ Παίδες, εὐλογείτε· * ἱερείζ, ἀνυμνείτε· * λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Καταβασία. Αύτη ή κλητή.

Εἰ τύχη Κυριακή, ἢ τῆς Μεσοπεντηχοστῆς, ἢ πρό τῆς 'Αναλήψεως, ἢ τῆς 'Αναλήψεως, ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Εἰ δὲ ἐν τῆ 'Αποδόσει τῆς Μεσοπεντηχοστῆς τύχη στιχολογεῖται, ἢ ἐν ἄλλη ἡμέρα τῆς Έβδομάδος, ἢ ἐν τῆ Κυριακῆ τῶν 'Αγίων Πατέρων.

Τοῦ 'Αποστ. 'Ωδή θ'. 'Εξέστη ἐπὶ τούτφ ὁ οὐρανός. *

Υπαυρῷ τῷ τοῦ Δεσπότου παρεστηχώς, * τὴν Παρθένον τε καὶ
Θεοτόχον ἀγνὴν, * τῶν Μαθητῶν * ὁ ἡγαπημένος, τὸ καθαρὸν * θεολογίας ὅργανον, * οἶά περ παρθένος ἐγχειρισθεὶς, * καὶ φύλαξ τῆς ἀμέμπτου * ὑπάρξας Θεοτόχου, * νῦν ἐπαξίως μαχαρίζεται.

'Αξίως ἀγαπήσας ὁ καθαρός * τὸν σεμνόν καὶ ἀκίβδηλον βίον σου * ἀγγελικῶς * πεπολιτευμένον ἐπὶ τῆς γῆς, * σὲ ἀδελρὸν προσήκατο, * μάκαρ Ἰωάννη, τῆς ἐαυτοῦ * υἰόν σε καταγγείλας * Μητρός, τῆς Θεοτόκου· * μεθ' ἡς σε πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοχίον.

Σωτήριος γενού μοι πύργος, 'Αγνή, * τῶν δαιμόνων ἀπείργων τὰς ράλαγγας, * καὶ πειρασμῶν * ὅχλον καὶ κινδύνων ἀποσοβῶν, * καὶ τῶν παθῶν τὴν ἔροδον * πόρρω ἀπελαύνων, καὶ καθαρὰν * διορύς ἐλευθερίαν, * καὶ θείων χαρισμάτων * τὴν ἀρθονίαν μοι παρέχουσα.

Τοῦ Όσίου, ὁ αὐτός.

μωσής έθαυμαστώθη άξιωθείς * κατιδείν τής Παρθένου τὴν .

Σε κύησιν * συμβολικώς * βάτω τυπουμένην φλογοειδεί· * σὺ
ἐ τῷ θείω Πνεύματι * δλος δι' ἐκστάσεως συγκραθείς * πυρίμορφος
ὡράθης· * διὸ καὶ ἐπαξίως * σὲ μακαρίζομεν, 'Αρσένιε.

'Ανέτειλε Χριστός σοι ἄδυτον φῶς, * εὐφροσύνη δὲ σὲ ὑπεδέξατο * ἐν οὐρανοῖς· * μνήμη γὰρ θανάτου διηνεκεῖ * τὸν σεαυτοῦ διήγαγες * βίον ἀκηλίδωτον ἐμμελῶς· * διὸ καὶ ἐπαξίως * ἀπείληφας τῶν πόνων * ἐπικαρπίας, Παμμακάριστε.

Θεοτοχίον.

΄ Ω ράθης, $\tilde{\omega}$ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, * ὑπὲρ φύσιν τεχοῦσα ἐν σώματι * τὸν ἀγαθὸν * Λόγον, ἐχ χαρδίας τῆς ἑαυτοῦ * δν ὁ ΙΙατὴρ ἡρεύξατο * πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· * δν νῦν χαὶ τῶν σωμάτων * ἐπέχεινα νοοῦμεν, * εἰ χαὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Καταβασία. Φωτίζου, φωτίζου.

Έξαποστειλάριον. Σαρκί ὑπνώσας ὡς θνητός. * Ἡγος β΄. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. *

Θεολογών ἐβρόντησας· * Ἐν ἀρχῆ ἡν ὁ Λόγος, * καὶ πρός Θεολογών ὁ Λόγος ἡν, * καὶ Θεὸς ἡν ὁ Λόγος, * 'Απόστολε 'Ιωάννη· * τοῦ Χριστοῦ γὰρ τῷ στήθει * ἐπιπεσών, κἀκεῖθεν δὲ * πλῆρες θεολογίας * ῥεῖθρον ζωῆς, * μάκαρ, ἀρυσάμενος, Θεολόγε, * τὴν κτίσιν ἄρδεις ἄπασαν, * ἡτις σε καὶ γεραίρει.

Τοῦ 'Οσίου, ὅμοιον.

Tφ τοῦ Δεσπότου, "Όσιε, * πειθαρχῶν θείφ νόμφ * πάντα τὸν χόσμον ἔλιπες, * χαὶ λαβὼν τὸν σταυρόν σου, * Πάτερ 'Αρσένιε, χαίρων * ἡχολούθησας τούτφ, * νηστείαις χαὶ τοῖς δάχρυσι, * θεοφόρε, σχολάζων * χαὶ προσευχῆ, * στάσει τε παννύχφ χαὶ ἡσυχία, * δι' ῆς ἐχράθης, πάνσοφε, * τῆ 'Αγία Τριάδι.

Καὶ τῆς Έρρτῆς, οίας τύχη.

Είς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή. Εἰ τύχη ἐν ταῖς δυσὶν Ἑορταῖς, τῆς Μεσοπεντηχοστῆς δηλαδή καὶ τῆς ᾿Αναλήψεως καὶ ἐν τῆ πρό αὐτῆς δ΄. ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στίχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ ᾿Αγίου γ΄. Εἰ δὲ τύχη ἐν Κυριακῆ, λέγομεν ᾿Αναστάσιμα δ΄. καὶ τοῦ ᾿Αγίου γ΄. καὶ τὸ Ἰδιόμελον τὸ εἰς τὴν Δόξαν μετὰ τῶν Στίχων τοῦ ᾿Αγίου. Δόξα, τῆς Ἑορτῆς. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη.

Εί δὲ τύχη τῆ δ΄. τῆ πρό τῆς 'Αναλήψεως, ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ 'Αγίου δευτεροῦντες τὸ α΄. Εἶτα, 'Αναστήτω ὁ Θεός: καὶ τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα, τοῦ 'Αγίου. Καὶ νῦν, 'Αναστάσεως ἡμέρα. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἄπαξ.

Στιχηρά Προσόμοια του Άποστόλου,

 3 H χ 0 ς $\pi\lambda$. δ' . $^{\circ}$ Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάχαρ Ἰωάννη πάνσοφε, * περιουσία θερμής * πρός Χριστόν ἀγαπήσεως * πλέον πάντων πέρηνας * Μαθητών ἀγαπώμενος * τῷ παντεπόπτη Λόγῳ, καὶ κρίνοντι * δικαίοις πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ζυγοῖς, * τῆς καθαρότητος * καὶ ἀγνείας κάλλεσι * καταυγασθεὶς * σῶμα καὶ διάνοιαν, * θεομακάριστε.

Τό παρθενίας ἀπάνθισμα, * τό των σεπτων ἀρετων * δεκτικόν ἐνδιαίτημα, * τῆς σορίας ὅργανον, * τό τοῦ Πνεύματος τέμενος, * τὸ φωτοφόρον στόμα τῆς χάριτος, * τῆς Ἐκκλησίας τὸ φαεινότατον * ὅμμα τὸ πάνσεπτον, * Ἰωάννην ἔσμασι * πνευματικοῖς * νῦν ἀνευφημήσωμεν * ὡς ὑπηρέτην Χριστοῦ.

Θεολογίας τὰ νάματα * ἐπὶ τοῦ στήθους πεσών * τῆς σορίας ἐξήντλησας, * καὶ τὸν κόσμον ἤρδευσας, * Ἰωάννη μακάρει, * τῆ τῆς Τριάδος γνώσει τὴν θάλασσαν * καταξηράνας τῆς

άθεότητος, * στύλος γενόμενος * καὶ νεφέλη ἔμψυχος, * καθοδηγῶν * πρὸς τὴν ἐπουράνιον * κληροδοσίαν ἡμᾶς.

Τοῦ 'Οσίου, δμοιον.

Πάτερ θεόρρον 'Αρσένιε, * τῆς κοσμικῆς σεαυτόν * ἀποστήσας αὐτὴν ποθήσας τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, * αὐτὸ τὸ ὄντως ἐρετόν ἐρθασας. * οὕ ταῖς ἐλλάμψεσι, * μάκαρ, πυρσευόμενος, * ἀμαρ-

 $\Delta \delta \xi \alpha$, Ήχος πλ. δ΄.

Εύαγγελιστά Ἰωάννη, * ισάγγελε παρθένε, * Θεολόγε θεοδίδακτε, * ὸρθοδόξως τῷ κόσμῳ * τὴν ἄχραντον πλευράν * τὸ αίμα καὶ τὸ ὑδωρ * βλύζουσαν ἐκήρυξας. * ἐν ῷ τὴν αἰώνιον ζωὴν ποριζόμεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νον, τῆς Έρρτῆς.

Δοξολογία Μεγάλη. Δίδοται καὶ άγιον έλαιον τοῖς Αδελφοῖς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα 'Ωδὴ γ'. καὶ ἐκ τοῦ Αγίου 'Ωδὴ ς'. Προκείμενον τοῦ 'Αγίου. 'Απόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ 'Αγίου. Εἰ δὲ ἐν ταῖς δυσὶν 'Εορταῖς τύχη, ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς 'Ωδὴ γ'. τῆς 'Εορτῆς, καὶ ἐκ τοῦ 'Αγίου ἡ ς'. 'Ωδἡ. Τροπάριον τῆς 'Εορτῆς καὶ ἐκ τοῦ 'Αγίου Κοντάκιον, τοῦ 'Αγίου καὶ τῆς 'Εορτῆς. Προκείμενον, 'Απόστολον, 'Αλληλουϊάριον καὶ Εὐαγγέλιον, τῆς 'Εορτῆς καὶ τοῦ 'Αγίου ὑμοίως καὶ Κοινωνικόν.

. Προκείμενον, ΊΙγος πλ. δ'.

Είς πάσαν την γην έξηλθεν ό φθόγγος αὐτοῦ, καὶ είς τὰ πέρατα της οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

 $\Sigma \tau i \chi$. Οι οὐρανοί διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ· ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ό Απόστολος, Καθολικής Επιστολής Ίωάννου το Ανάγνωσμα. Θεόν οὐδείς πώποτε τεθέαται. Έὰν ἀγαπώμεν ἀλλήλους.

'Αλληλούτα, 'Ηγος α'.

Έξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησία Αγίων.

 $\Sigma_{\tau}(\chi)$. Ο Θεός ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῆ ΄Αγίων, μέγας καὶ ροβερός ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλ ϕ αὐτοῦ.

Εύαγγέλιον, έχ τοῦ χατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἰστήκεισαν παρὰ τῷ Σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ. Κοινωνικόν Εἰς πᾶσαν τὴν Υῆν ἐξῆλθεν.

ΤΗ: Θ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Αγίου Προφήτου Ήσαίου, καὶ τοῦ Αγίου Μάρτυρος Χριστοφόρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ιστώμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἀμφοτέρων ἀνὰ γ'.

Στιγηρά του Προφήτου, Ήγος δ'. **Έδωκας σημείωσιν.***

Ανθρακι Θεότητος * τοῦ σαρκωθέντος ρυπτόμενος * προφητείαν Απιστεύεται * ὁ μέγας καὶ ἔνδοξος, * καὶ τὴν θείαν δόξαν * βλέπει Ἡσαίας * διὰ πολλὴν τῆς ἀρετῆς * περιουσίαν καὶ καθαρότητα, * καὶ κήρυξ προχειρίζεται, * καὶ προμηνύει τὴν μέλλουσαν * σωτηρίαν τοῖς ἔθνεσι * καὶ τὴν θείαν ἐμφάνειαν.

Τοῦν τε καὶ διάνοιαν * ἐκκαθαρθεὶς, ἀξιάγαστε * Ἡσαία, τοῦ Πνεύματος * εὐάρμοστον ὅργανον * ἐνεργείαις τούτου * καὶ ταῖς ἐπιπνοίαις * ἀνακρουόμενον ἀεὶ * καὶ θεορρόνως μεθαρμοζόμενον * ἐγένου, παναοίδιμε, * τὸν ἐπὶ θρόνου καθήμενον * ἐπηρμένου θεώμενος, * καὶ τὰ θεῖα μυούμενος.

γείαν χυριότητα * τρισυποστάτου Θεότητος * τρισαγίφ φωνήματι * ἀπαύστως δοξάζοντα * Σεραφίμ τὰ θεῖα, * Μάχαρ, θεωρήσας, * χαὶ μυηθεὶς προφητικὴν * ἐνεπιστεύθης χάριν, θαυμάσιε· * διό σου τὸ πανίερον * ἐπιτελοῦντες μνημόσυνον, * τῷ Χριστῷ σε προσάγομεν * πρεσβευτὴν δυνατώτατον.

> Στιχηρά του Μάρτυρος, Μος α΄. Των οὐρανίων ταγμάτων.*

Τοῦ Χριστοφόρου τοὺς ἄθλους * δεῦτε τιμήσωμεν, * δι' ὧν ἡμῖν κραταιῶς * ἡ ἀένναος χάρις * Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου· * καὶ γὰρ κραταιῶς * τοὺς ἐχθροὺς τροπωσάμενος, * κατὰ παθῶν καὶ δαιμόνων καὶ δδυνῶν * ἐξουσίαν ἐκομίσατο.

Των λειψάνων σου κόνις * θαυμάτων βλύζει πηγάς· * των περαυνών την λύσιν * καὶ λοιμών καὶ κινδύνων * την λύτρωσιν παρέχει· * διό σε καὶ νῦν, * Χριστορόρε πολύαθλε, * ὁ σὸς λαὸς ἰκετεύει ὅπως ἀεὶ * διασώζηται τῆς βλάβης αὐτών.

Σοῦ τὸ μνημόσυνον, Μάρτυς, * εὐωδιάζει τρανῶς * ἐαρινὰ ὡς ρόδα * τὰ πολύαθλα πάθη * τῶν σῶν ἀγωνισμάτων· * δι ὧν ἀσθενεῖς, * ἐμπαθεῖς τε καὶ ἄρρωστοι * τὴν εὐρωστίαν πλουτοῦντες ταῖς σαῖς εὐχαῖς * ἀνυμνοῦσι τὸν δοτῆρα Χριστόν.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος δ΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Υ ογχύλη αίματος τοῦ μαρτυρίου σου * κοσμηθεῖσα ἡ ἘκκληΚ σία τοῦ Θεοῦ * ἡλιακὰς ἀκτῖνας ἐκπέμπει, * Χριστοφόρε πολύαθλε. * Τῷ γὰρ Σταυρῷ καθοπλίσας σεαυτόν, * καὶ τὸ θανεῖν
ὑπὲρ Χριστοῦ προθύμως ἐλόμενος * γενναίως πρὸς παράταξιν *
τοῦ ἀλλοτρίου ἀντικατέστης· * καὶ καταισχύνας πάσας * τὰς
ἐπινοίας τῶν παρανόμων, * νικητὴς στρατιώτης ὡρθης τοῦ Χριστοῦ. * Διὸ δυσωποῦμέν σε, * ὡς παρρησίαν ἔχων, * Μαρτύρων
ἐγκαλλώπισμα, * πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νον, τῆς Έορτῆς.

Είς του Στίχου, Στιχηρά τῆς Έρρτῆς. Δόξα, του Μάρτυρος, Ἡχος δ΄. Ανατολίου.

Δεύτε τῶν πιστῶν τὸ σύστημα * πνευματικὴν χορείαν ἐπικροτήσωμεν, * καὶ τὸν ἀθλορόρον Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ * ἐν ὑμνοις
τιμήσωμεν, * Χριστορόρον τὸν ἔνδοξον. * Σήμερον γὰρ ὡς ἐωσρόρος
ἀνέτειλε, * καὶ καταφωτίζει τὰς διανοίας τῶν πιστῶν * τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ ἐπιτελούντων * τὴν μνήμην αὐτοῦ τὴν σεβάσμιον.

Καὶ νον, τῆς Εορτῆς.

'Απολυτίκιον του Προφήτου, Ήχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Ἡσαίου * τὴν μνήμην, Κύριε, ἐορτάζοντες,* δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν· * Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, του Μάρτυρος.

Ήχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

τολαίς ταϊς έξ αίματος * ώραιζόμενος * Κυρίφ παρίστασαι * τῷ Βασιλεί οὐρανῶν, * Χριστοφόρε ἀοίδιμε· * ὅθεν σὺν ᾿Ασωμάτων * καὶ Μαρτύρων χορείαις * ἔδεις τῆ τρισαγίφ * καὶ φρικτῆ μελφδίᾳ· * διὸ ταϊς ἰκεσίαις ταϊς σαϊς σῶζε τοὺς δούλους σου.

Καὶ νον, τῆς Έρρτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οι Κανόνες τῆς ἡμέρας, και τῶν Αγίων κοινός. Ποίημα Θεοράνους. Τοῦ Προρήτου.

'Ωδή α'. Ήχος δ'. "Ασομαί σοι, Κύριε.

Φάτισόν με, Κύριε ὁ Θεός μου, * καὶ καθοδήγησον φαιδρώς * τοῦ θείου Προρήτου * τὴν ἔνδοξον καὶ ἔντιμον * εὐφημῆσαι πανήγυριν.

Θεόφθογγος σάλπιγξ τοῦ Ἡσαΐου, * περιηχήσασα τὴν γῆν, * τοὺς τῆς Ἐχκλησίας * τροφίμους συνεχάλεσεν * ἐορτάσαι τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Men. Tom. V.

Τὰ πάθη τοῦ σώματος, Θεορόρε, * τῷ λογισμῷ τῷ τῆς ψυχῆς * σαρῶς ὑποτάξας, * τὴν δόξαν κατηξίωσαι * ἱδεῖν τοῦ Παντοκράτορος.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

 Δ εῦτε πάντες σήμερον χριστοφόροι, * τοῦ Χριστοφόρου τὴν μνήμην * τοῦ τῆς ἀληθείας * Μάρτυρος θεόφρονες * εὐσεβῶς ἀνυμνήσωμεν.

'Ανδρείως ήγωνίσω κατὰ τῆς πλάνης, * καὶ τὰς Τυράννων ἀπειλὰς, * Μάρτυς ἀθλοφόρε, * ἰσχύι ρωννύμενος * τοῦ Σταυροῦ κατεπάτησας.

Θεοτοχίον.

Τοῦ Προφήτου. 'Ωδή γ'. Τόξον * δυνατών.

Ολην * την αυγήν του Πνεύματος * υποδεδεγμένος προηγόρευσας, "Ενδοξε, * της του Λόγου οἰχονομίας * το ἀπόρρητον μυστήριον.

"Ηρθης * πρός ύψος οὐράνιον, * καὶ τῆς εὐσεβείας τὴν λαμπρότητα ἔδειξας, * τῶν εἰδώλων ματαιοτάτην * διελέγξας τὴν ἀσθένειαν.

Λίθον * ἐν Σιὼν ὑπέρτιμον, * ἀκρογωνιαῖον, τὴν οἰκουμένην συνδέοντα, * τὸν Δεσπότην, ὁ Ἡσαίας * προφητεύει τεθησόμενον. Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Οπλφ * τοῦ Σταυροῦ φραξάμενος, * Μάρτυς ἀθλοφόρε, τὰς ἀλγηδόνας ὑπέμεινας, * ἀεννάως τῷ ποθουμένφ * ἐντρυφῶν καὶ ἀγαλλόμενος.

Σὰρξ μέν * αἰχισμοῖς ἐτέμνετο, * ἡ θεοριλὴς δέ σου ψυχὴ δι' ἀγάπης ἐτρέρετο * μελετῶσα τῆς Βασιλείας, * Χριστορόρε, τὴν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοχίου.

'Ρῆσις * ἀληθῶς πεπλήρωται * ἡ τοῦ Ἡσαίου· ἡ Παρθένος γὰρ τέτοχε * σαρχωθέντα τὸν ζωοδότην * χαὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο Είρμός.

« Τόξον * δυνατών ήσθένησε, * καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο » δύναμιν· * διὰ τοῦτο ἐστερεώθη * ἐν Κυρίω ἡ καρδία μου. Κάθισμα, Ἡγος γ΄. Θείας πίστεως.

Θείας χάριτος κατηξιώθης * δτι ήκουσας φωνής Κυρίου, * Ήσαία ὧ Προφήτα πανένδοξε * της άληθείας προβρήσεις ἐκήρυξας, * και ανομούντας τυράννους διήλεγξας. * δθεν πρίονι * ξυλίνφ πρισθές παρίστασαι * Χριστῷ ἐκλιπαρῶν * ὑπέρ τῶν δούλων σου,

Τοῦ Μάρτυρος, Ήχος πλ. δ΄. Τὴν Σορίαν.

Εὐσεβείας τὴν γνῶσιν καταλαβών, * ἀγνωσίας τὸν ζόρον ἀποβαλών, * Μάρτυς, κατεπάτησας * τὸν ἀρχέκακον ὅριν· * τῷ γὰρ θείφ πόθφ * τὸν νοῦν πυρπολούμενος, * τῶν εἰδώλων ἔσβεσας * τὸ ἄθεον φρύαγμα· * ὅθεν ἐπαξίως * ἀμοιβὴν τῶν ἀγώνων * ἐδέξω τὸν στέρανον, * καὶ παρέχεις ἰάματα, * Χριστοφόρε πολύαθλε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ τῆς Έορτῆς.

Τοῦ Προφ. 'Ωδή δ'. Τῆς σῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας.

Τής άρετής άνυψώθης πρός την άκρότητα, * και καθαρώς τῷ ποθουμένω προσωμίλησας, * και γεγηθότως ἔψαλλες· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Προρητικήν, Ἡσαία, χάριν πεπίστευσαι,* καὶ Θεοῦ ἐνδιαίτημα θεῖον δέδειξαι,* καὶ οὐρανῶν σκηνώμασι * δόξης ἀκηράτου ἡξίωσαι.

Έγχαινίζεσθαι νήσους έφης αἰνιττόμενος * τὰς ἐθνῶν Ἐχχλησίας τοῦ θείου Πνεύματος * πλησθησομένας, "Ενδοξε, * μύστης τῶν ἀξρήτων γενόμενος.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Τῶν οὐρανῶν τὴν κληρουχίαν, Μάρτυς, εἴληρας * ἐπὶ γῆς ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγωνισάμενος, * καὶ τῶν εἰδώλων ἔσβεσας * πλάνην ἀνδρικῶς δεισιδαίμονα.

Τῶν γυναικῶν σοι τὴν πεῖραν, Μάρτυς, προσέφερεν * ὡς ᾿Αδὰμ τῷ προπάτορι ὁ ὅρις ποτέ· * ἀλλ' ἡττηθεὶς ἡσχύνετο * βρόχους καθ' αὐτοῦ τεκταινόμενος. Θεοτοκίον.

Παιδίον ήμεν έδόθη έχ τῆς Προφήτιδος * το τεχθέν προ ώδινων τῆς Θεομήτορος, * οῦ ἡ ἀρχὴ ἐπώμιος, * θεῖος Ἡσαίας ἐχήρυξεν.

Τοῦ Προφ. 'Ωδή ε΄. Τον φωτισμόν σου, Κύριε.*

Το πεπρυμμένον ἄνωθεν * μυστήριον όρων * παὶ τὴν ἀρχαίαν * βουλὴν τοῦ 'Υψίστου * τῆς περὶ ἡμᾶς * οἰπονομίας, * Θεορρῆμον, πατήγγειλας.

Ή τῶν παθῶν σου, Κύριε, * ἀένναος πηγὴ * τῶν παθημάτων * ἡμᾶς ἀποπλύνει· * ἡχεις γὰρ, Σωτὴρ, * ὡς Ἡσαίας * ὁ Προρήτης ἐδίδαξεν.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

 $T^{\tilde{\phi}}$ φωτισμ $\tilde{\phi}$ της πίστεως * έζώγρησας λαούς, * χαὶ τὴν μα-νίαν * άθέων τυράννων * έλυσας σαφῶς * ένδεδυμένος * τὴν έξ ύψους ἐνέργειαν.

Οὐρανῶν ὡς προέχρινας * ἀπόλαυσιν σαφῶς * τῆς ἐπιγείου, * σοφὲ Χριστοφόρε, * ἔφερες στεῥρῶς * βασάνων πόνους * τῷ Σταυρῷ δυναμούμενος. Θεοτοχίον.

Έπὶ νερέλης, Κύριε, * χαθήμενον, άγνης * της πανυμνήτου * Μητρός, 'Ησαίας * βλέπει σε τρανώς, * των Αίγυπτίων * χαθαιρούντα τὰ ξόανα.

Τοῦ Προφήτου. 'ஹλή ς'. 'Εβόησε, * προτυπών.

Τῷ Πνεύματι * τυπωθείς Ἡσαίας ἐώρακεν * ἐπὶ θρόνου * κυριότητα δόξης ἀστράπτουσαν, * ὑμνολογουμένην * τρισαγία φωνή τὴν τρισάριθμον.

Τῷ στόματι * δεδοικός σοι προσάγει τον ἄνθρακα, * Ἡσαία, * Σεραρὶμ τῆ λαβίδι δραξάμενον, * καὶ Θεοῦ Προφήτην * ἐκτελεῖ

μυστιχώς ἱερώτατον.

Τὴν ἔκβασιν * τηλαυγῶς θεωρῶν τῶν προἐρἡσεων * Ἡσαίας * νοερῶς σὺν Ἁγγέλοις ἀγάλλεται, * καὶ σκιρτῶν δοξάζει * τὸν πληροῦντα αὐτοῦ τὰ κηρύγματα.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

 \mathbf{O}^{i} πρός αΐμα, * οὐ πρός σάρχα τὴν πάλην ἀράμενος * ὁ γενναΐος * ἀλλ' ἀρχὰς, ἐτροπούτο χαὶ δαίμονας * ἀοράτφ σθένει * τοῦ Υίοῦ τοῦ Θεοῦ χρατυνόμενος.

'Αγαπήσας * εὐπρεπῶς ὀρεκτῶν τὴν ἀκρότητα, * ' Δ θλοφόρε, * οὐκ ἠσθάνου τῶν πόνων ξεόμενος, * τὴν διάνοιάν σου * ἐπερείδων ἀεὶ τῷ Δεσπότη σου. (\cdot) εοτοκίον.

Τὴν Παρθένον * ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσαν θεώμενος * καὶ τεκοῦσαν, * Ἡσαίας ὡς ἔρη ὁ ἔνδοξος, * σαρχωθέντα Λόγον * καὶ Υἰὸν τοῦ Θεοῦ, νῦν ἀγάλλεται.

Ο Είρμός.

* \mathbf{E} βόησε, * προτυπών τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον * ὁ Προφήτης * Ἰωνᾶς ἐν τῷ χήτει δεόμενος * \mathbf{E} χ φθορᾶς με ρῦαι, * Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.
Κοντάχιον, Ἦχος β΄.

Τὴν ἐν πρεσβείαις * ἀχοίμητον.

Τής προφητείας * το χάρισμα δεδεγμένος, * προφητομάρτυς * Ήσαία θεοχήρυξ, * πάσιν έτράνωσας τοῖς ὑφ ἡλιον * τὴν τοῦ Θεοῦ φωνήσας * μεγαλοφώνως σάρχωσιν * Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται.

Ο Οίκος πρός τό. Τείχησόν μου.

Θλος ὑπάρχων νενεκρωμένος, * καὶ ἀκάθαρτα χείλη * κεκτημένος, Χριστὲ, * πῶς οἴσω σοι αἶνον; * "Ομως γινώσκων τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν * ὅτι σώζει τοὺς πίστει σοι προσιόντας, *

ώσπερ ποτέ * καὶ ἡ χήρα ἐκείνη τὰ δύω λεπτὰ, * προσφέρω λόγους χειλέων * ἡυπαρῶν, καὶ προσπίπτω κραυγάζων σοι * Τὸν νοῦν μου φώτισον, Δέσποτα, * ἵνα λέγω μετὰ τοῦ Προφήτου σου * Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται.

Συναξάριον.

Τῆ Θ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Αγίου Ἐνδόξου Προφήτου Ἡσαίου.

Στίγοι.

Ός ἄσπορον προείδεν υίομητρίαν, Πρισθείς ἄναρχον είδεν υίοπατρίαν.

'Ησαίας δ' όρόων μέλλοντ' ένάτη χερί πρίσθη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Χριστορόρου.

Στίχ. Τον Χριστοφόρον οίδά σε Χριστοφόρος,

Χριστῷ τυθέντα τῷ Θεῷ διὰ ξίφους. Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ

σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν. Τοῦ Προφήτου. 'Ωδή ζ'. 'Αβραμιαΐοι ποτέ.*

Τὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῖν * παρεσομένην βλέπων * ὁ Ἡσαΐας ἀπολύτρωσιν, * Ἡξει, ἀνεβόησεν, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς εὐλογημένος.

Καὶ προφητείας χάριν, * καὶ μαρτυρίου στέφος * ὁ Ἡσαίας ἀνεδήσατο, * Ἱσχύς μου καὶ ὕμνησις, * ὁ τῶν Πατέρων, βοῶν, * Θεός, εὐλογητός εἶ.

Τῆς εὐσεβείας δρους * καὶ πολιτείας νόμους * θεοφορήτω γλώσση τέθεικας, * Προφήτα θεσπέσιε· * Ο τῶν Πατέρων, βοῶν, * Θεός, εὐλογητός εἶ.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Τῆς Μαρτυρίας όδὸν * τῆ καρτερία τρέχων * ὁ Χριστοφόρος τὰ οὐράνια * πολεύει σκηνώματα· * Ὁ τῶν Πατέρων, βοῶν, * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς ἀσεβείας φλόγα * τῆς εὐσεβείας δρόσω * ὁ Χριστοφόρος κατεμάρανε, * καὶ ὕμνοις ἐκραύγαζεν· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Τῆς παρθενίας ὁρῶν * τὸν ὑπὲρ φύσιν τόχον * καὶ τῆς ἀγνείας τὴν λαμπρότητα, * Ἡσαία, βόησον· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Προφ. 'ஹδη. η΄. Οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παΐδες. *

Εὐφροσύνης τὸν χιτῶνα * νυμφίου περιχείμενος τρόπον, * ἀγάλλεται νῦν χαρμονιχῶς * Ἡσαΐας ὁ ἔνδοζος· * καὶ θείας τρυ-

φῆς * ἀπολαύων * τοῖς 'Αγγέλοις συμφθέγγεται' * Εὐλογεῖτε, πάντα

τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Οί Θεοῦ πρὶν χωρισθέντες * δαιμόνων ἀπατώμενοι λόγοις * ἐνδίχως ἀπανίστανται γῆς * τῆς ἀγίας οἱ τάλανες, * Προφήτου φωναϊς * ἀχολούθως * χαὶ νῦν μέλπειν οὐ δύνανται * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τὴν πλάνην καταλιπόντα * τῷ θείφ προσεπέδραμον φέγγει * τὰ πλήθη τῶν ἐθνῶν, καὶ Χριστοῦ * τῷ κλήρφ προσηρμόσθησαν,* ὡς πάλαι φησίν * Ἡσαΐας, * καὶ ὑμνοῦντες νῦν μέλπουσιν * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τοῦ Μάρτυφος, ὁ αὐτός.

Τό τῆς εἰδωλομανίας * θρασέως προσρηγνύμενον χῦμα * Μαρτύρων προσεθραύσθη στερραϊς * ἀντιτύποις ἐνστάσεσι, * τῶν
ὑπὲρ Χριστοῦ * ἐλομένων * χινδύνους χαὶ μελπόντων αὐτῷ· * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Βασιλικήν άλουργίδα * βαρεΐσαν έξ αίμάτων σου, Μάρτυς, * ώραίως ενδυσάμενος νῦν, * Χριστορόρε ἀήττητε, * 'Αγγέλων χοροῖς * συγχορεύεις, * καὶ συμμέλπεις τῷ Κτίστη σου· * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

Ή παρθενομήτωρ Κόρη * ὡς βρέφος ἀγκαλίζεται Λόγον, * τὸν πᾶσι διδόντα τὴν ζωὴν * και τὰ πάντα ποιήσαντα, * ὡς ἔρη τὸ πρὶν * Ἡσαίας, * ὸς και χαίρων ἐκραύγαζεν· * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ὁ Είρμός.

- Ο ί ἐν Βαβυλώνι Πατδες * τῷ θείφ πυρπολούμενοι ζήλφ, * τυράννου καὶ φλογός ἀπειλήν * ἀνδρείως κατεπάτησαν, * καὶ
- » μέσον πυρός * έμβληθέντες * δροσιζόμενοι εψαλλον· * Εύλογείτε,
- » πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Του Προφήτου.

'Ωοη θ'. Ευα μέν τῷ τῆς παρακοῆς. *

Βήματι παρέστηκας φαιδρώς, * Θεόληπτε, τοῦ Δεσπότου * τῶν Δυνάμεων, * δόξη δὲ τούτου ἐπευφραίνη * τὰς τῆς σῆς εὐσεβείας καρπούμενος * ἐπικαρπίας, παμμάκαρ ἀοίδιμε· * δθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Δεύτε νύν φωτός προφητικού * χαρίσματος οἱ ποθούντες * ἀπαρύσασθε * βίβλω προθύμως 'Ησαίου * τῆ τῆς θεογνωσίας ἐγκύμονι * συντόνω ἐπιθυμία προσέλθωμεν, * καὶ θείας αἰγλης πλησθησόμεθα.

Πνεύματι φωτιστικῷ σαφῶς * λαμπόμενος, 'Ησαία * θεοφόρητε, * πάντας φωτίζεις τοὺς τελοῦντας * τὸ θεῖον καὶ σεπτόν σου

μνημόσυνον, * πρεσβεύων τῆς σωτηρίας τυχεῖν αὐτοὺς * καὶ τῆς τερπνῆς ἀγαλλιάσεως.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Στέρανον ώς νικητής λαμπρόν * δεξάμενος, Χριστορόρε * πανασίδιμε, * συμβασιλεύεις τῷ Δεσπότη * τῷ σὲ ἐν ταῖς βασάνοις κρατύναντι, * καὶ χεῖρα τὴν ζοηφόρον ὀρέξαντι * καταπαλαΐσαι τὸν ἀρχέκακον.

Αίματι μαρτυριχῷ φαιδρῶς * λουσάμενος χατηυγάσθης, * Υπερένδοξε· * νῦν δὲ παρθένων ἐν νυμφῶνι * σὺν τῷ Νυμφίφ χαίρων εἰσέδραμες· * εἰρήνην τῆ οἰχουμένη αἰτούμενος * μὴ διαλίπης, Μάρτυς ἔνδοξε.

Θεοτοχίον.

"Ανθρακα τον νοητον, άγνη * θεόνυμφε, 'Ησαίας * δν τεθέαται, * φέρεις άγκάλαις, Θεομήτορ, * μορρή τη ήμετέρα ένούμενον, * και κόσμφ την σωτηρίαν δωρούμενον * δθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ο Είρμός.

- . \mathbf{E} σωχίσατο· * σὸ δὲ, Παρθένε Θεοτόχε, * τῷ τῆς χυοφορίας
- » βλαστήματι * τῷ κόσμφ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. * δθεν σε

» πάντες μεγαλύνομεν.
'Εξαποσσειλάριου σες 'Ερ

Έξαποστειλάριον τῆς Εορτῆς. Είς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιγηρὰ προσόμοια

τῆς Εορτῆς.

Ή λοιπή 'Ακολουθία, ώς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ: Ι'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Αγίου Άποστόλου Σίμωνος τοῦ Ζηλωτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους **ς**΄. καὶ ψάλλομεν Στίχηρὰ Προσόμοια τῆς Έρρτῆς γ΄. καὶ τοῦ ᾿Αποστόλου γ΄. Στίχηρὰ τοῦ ᾿Αποστόλου,

Ήχος δ΄. Έδωκας σημείωσιν. *

Σίμων ὁ θαυμάσιος, * τῶν ᾿Αποστόλων τὸ καύχημα, * ὡς βολὶς ἐξαστράπτουσα * διῆλθε τὰ πέρατα, * ἐκδιώκων ζόφον * τῆς πολυθείας * σωτηριώδεσιν αὐτοῦ * καὶ φωτοβόλοις θείοις διδάγμα-

σι, * χαὶ πάντας χατεφώτισε * μίαν δοξάζειν Θεότητα * ἐν τρισίν ύποστάσεσιν * άδιαίρετον, άτμητον.

γίμων ο θεόπνευστος, * ο παμφαής καὶ υπέρτιμος, * των έθνων 🚄 ο διδάσχαλος. * σαγήνη ή ένθεος * έχ τῆς ἀπωλείας * τοῦ βυθού ζωγρούσα. * θεολογίας ύψηλής * ὁ άληθέστατος χήρυξ απαντας * Χριστου πρός την ἐπίγνωσιν * νυν δεξιως είστιάσατο, * τὰ αύτοῦ κατορθώματα * προτιθείς πανδαισίαν τερπνήν.

Σίμων ο μακάριος * διαδραμών είς τὰ πέρατα * ώς τρογός κυ-🚄 λιόμενος * πάσαν γήν κατέφλεξεν * είδωλομανούσαν, * καὶ τῆ εύσεβεία * χαταπυρσεύσας τηλαυγείς * πυρσούς ἀνήψε πιστοίς έν χάριτι. * πάντας γάρ κατερώτισε * μίαν δοξάζειν Θεότητα * έν τρισίν ὑποστάσεσιν * ἀδιαίρετον, ἄτμητον. $\Delta \delta \xi \alpha$, ${}^{\dagger} \Pi_{X}$ ος β' .

Τηλου επώνυμος κληθείς, * Σίμων άξιάγαστε, * ζηλών έζή-L λωσας * Θεῷ τῷ παντοχράτορι, * καὶ θείων σε θαυμάτων ξμπλεων ἀνέδειξε· * ξένον γὰρ τον ζήλον έχων * φερωνύμως Ζηλωτής, μακάριε, ἐκλήθης, * καὶ τῷ τρόπῳ τὴν κλῆσιν * σύμφωνον έχτήσω. * Διό * ύψηλός ὑπάρχων * ἐν μεταρσίοις γοροῖς σχηνούμενος * πρέσβευε, θεόπτα, τῷ Λόγφ Χριστῷ τῷ Θεῷ ήμων * δωρηθήναι ήμεν το μέγα έλεος.

Καὶ νον, τῆς Ἐορτῆς.

Είς του Στίχου, Στιχηρά προσόμοια του Αποστόλου. τιχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες. *

νίμων παναοίδιμε, * τρυφής * τον χειμάρρουν ἔπιες, * καί θεο-🚄 φρόνως `ἐπότισας * Θεοῦ ἐπίγνωσιν * τοὺς θερμῶς ποθοῦντας,* τον Χριστόν μιμούμενος. * ῷ νῦν χαρμονιχώς προσεχώρησας * δόξαν θεώμενος * της Τριάδος την υπέρφωτον * καὶ εἰρήνην * την άπειροδύναμον.

Στίχ. Είς πάσαν την γήν.

Σύμων ὑπερθαύμαστε, * Θεόν * χαθορῶν τερπνότατα, * ὡς ἐρι-Ζ΄ χτον, χαὶ ὁρώμενος, * ἐνώσει χρείττονι * ἀπολαύων τούτου, * καὶ θετῶς θεούμενος, * τὸ μόνον ὁρεκτὸν καὶ μακάριον * χαίρων άπέλαβες, * χριστοχήρυξ παναοιδιμε, * τοῖς 'Αγγέλοις * νῦν συναυλιζόμενος.

Στίχ. Οι ούρανοί διηγούνται.

γίμων παμμαχάριστε, * Θεοῦ * χαὶ ἀνθρώπων δέδειξαι * πιστός μεσίτης γενόμενος. * καὶ νῦν εὐίλατον * εὐπαρρησιάστοις * προσευχαίς τιθείς ήμεν, * Χριστόν μή διαλίπης τον Κύριον * πρεσβεύων πάντοτε, * δωρηθήναι ταϊς ψυχαϊς ήμων * την είρηνην * χαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ³Ηχος πλ. β'.

Τὴν κτίσιν ὡς ἀετὸς ὑψιπέτης διῆλθες, * Σίμων ἱερώτατε, * μαθητὰ τοῦ Σωτῆρος καὶ ᾿Απόστολε· * καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων * τοῖς πυριφθόγγοις σου δόγμασιν * ὡς ὕλην πᾶσαν καταφλέξας, * τὰ ἔθνη ἐξ ἀγνωσίας βυθοῦ * πρὸς τὴν θείαν γνῶσιν μετήγαγες. * Καὶ νῦν πρέσβευε Χριστῷ * ὅπως ῖλεως γενήσεται μιῖν * ἐν τῆ ἡμέρα τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς. Απολυτίκιον. 'Απόστολε 'Αγιε Σίμων. Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τὰ Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ ᾿Αποστόλου.

Κανών τοῦ ᾿Αποστόλου, οὕ ἡ ᾿Ακροστιχίς: ᾿Αποστόλου Σίμωνος ἐξάδω κλέος.

Ποίημα Θεοφάνους.

' Ω δη α΄. Ήχος πλ. δ΄. Ασμα * ἀναπέμψωμεν.

Ανω * τῷ Δεσπότη παρεστώς, * 'Απόστολε θεσπέσιε, * τῷ σὲ δοξάσαντι, * καὶ μαθητὴν οἰκεῖον * λαμπρῶς ἀναδείξαντι, * φώτισον τὴν ψυχήν μου, * ἵνα μέλψω * τὴν θείαν σου μνήμην.

Πᾶσαν * ἀρθονίαν ἀγαθών * σοὶ ὁ Χριστὸς δεδώρηται * καὶ τὰς ἀκρότητας * τῶν θείων χαρισμάτων, * ᾿Απόστολον δείξας σε * κρίσει δικαιοτάτη, * Θεοράντορ, * ὁ δίκαιος μόνος.

"Όλην * τὴν τοῦ Πνεύματος αὐγὴν * δεξάμενος, 'Απόστολε,* καταφοιτήσασαν * ἐπὶ σὲ οὐρανόθεν * πυρίπνοος γέγονας, * ἄπασαν καταφλέγων * τὴν ἀπάτην * τῆς πολυθείας.

Θεοτοχίον.

Σύ μου * το θνητόν τε καὶ φθαρτον * ἀθάνατον καὶ ἄφθαρτον, * Σωτὴρ, ἀνέδειξας, * Παρθένου Παναγίας * οἰκήσας πανάχραντον * μήτραν ἀπειρογάμως, * μορφωθείς τε * τὴν βρότειον φύσιν.

 ${}^{\prime}\Omega\delta\dot{\eta}$ $\gamma^{\prime}\cdot$ Oùn éstin "Aylos * $\dot{\omega}_{S}$ & Kúpios. *

 Γ^{\flat} θετον μυστήριον * της σαρχώσεως * έμυήθης, 'Απόστολε * Σίμων θεόληπτε, * παρ' αὐτοῦ τοῦ Σωτήρος * τὴν αἴγλην δεξάμενος * τὴν ὑπερχόσμιον.

Ο Λόγος ὁ ἄναρχος * καὶ ἀίδιος * τον αύτοῦ ὑπηρέτην σε, * Σίμων θεσπέσιε, * ἀστραπαῖς φανοτάταις * πλουσίως ἐλάμπρυνε * ταῖς τῆς θείας χάριτος.

Θεοτοχίον.

 Λ υχνία ή πάγχρυσος * σὲ προέγραψε, * Θεοτόχε, βαστάζουσαν * φῶς τὸ ἀνέσπερον * τὸ φωτίζον τὸν χόσμον * ἀχτῖσι Θεότητος, * Χριστὸν τὸν Θεόν ἡμῶν.

Ο Είρμός.

» Ο ὑχ ἔστιν "Αγιος * ὡς ὁ Κύριος, * χαὶ οὑχ ἔστι δίχαιος * ὡς ο Θεὸς ἡμῶν, * δν ὑμνεῖ πᾶσα χτίσις· * Οὑχ ἔστι δίχαιος * » πλήν σου, Κύριε.

Κάθισμα, Ήχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θείου Πνεύματος τῆ ρωταυγία * σκότος ἔλυσας πολυθείας, * καὶ τῶν πιστῶν τὰς καρδίας ἐρώτισας, * ἀναβοήσας σωτήρια δόγματα, * καὶ καταργήσας Ἑλλήνων μυθεύματα. * Σίμων ἔνδοξε, * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Έρρτῆς.

'Ωοη δ'. Έξ όρους κατασκίου. *

Όλος θησαυρός * ὑπάρχεις χαρισμάτων * εὐαγγελικών * χαρίτων πεπλησμένος· * καὶ φῶς τοῦ κόσμου καὶ ἄλας τῆς οἰκουμένης, * Σίμων παμμάκαρ, ἐχρημάτισας.

"Υλης ἀηδοῦς * ἐμφάσεις ἀπεστράφης. * ἄὐλον δὲ φῶς * ἰδεῖν κατηξιώθης * τὸ τῆς Θεότητος εἶδος ἐπειλημμένον * ὑλης βροτείας, 'Αξιάγαστε.

Σίμων Ζηλωτὰ * ζωῆς τῆς ἀχηράτου, * νέχρωσον ἡμῶν * τὴν ζῶσαν ἀμαρτίαν * τῆ ζωηφόρφ δυνάμει τοῦ Ζωοδότου, * ῆς ὑπεδέξω τὴν ἐνέργειαν.

Θεοτοχίον.

Ίσος πεφυχώς * Πατρί σου χατ' οὐσίαν, * ίσος τοῖς βροτοῖς * ἐγένου χατὰ φύσιν * ἐχ τῆς ἀχράντου Παρθένου τὴν ἡμετέραν,* Δέσποτα, σάρχα προσλαβόμενος.

 $\Omega\delta\eta$ ϵ' . O ϵ x vuxtos $\alpha\gamma$ volas. *

Μετὰ πυρός, Παμμάχαρ, * σὐ ὁρωμένην τὴν γλῶσσαν τοῦ Πνεύματος * ὑπεδέξω προθύμως, * ἐν τῷ ὑπερῷφ χαθήμενος.

Ως ύψηλός ύπάρχων * έν μεταρσίοις χωρίοις σχηνούμενος, * ύψηλὰ χαὶ μεγάλα * δόγματα, ήμιν προσενήνοχας.

Θεοτοχίον.

Νόμος ὁ πρὶν, Παρθένε, * παρεισελθών ἐν τῷ τόκῳ σου πέπαυται, * ἤνθησε δὲ ἡ χάρις * καὶ δικαιοσύνη ἀνέτειλεν.

'Ωδή ς'. Χιτωνά μοι παράσχου. Ο ζήλου ἐπώνυμος κληθεὶς, * Σίμων ἀξιάγαστε, * ζηλῶν ἐζήλωσας * τῷ Κυρίφ καὶ Θεῷ Παντοκράτορι. Σὲ θείων θαυμάτων αὐτουργόν * ὁ Σωτὴρ ἀνέδειξε, * δοὺς ἐξουσίαν σοι * ἐνεργεία τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος.

Θεοτοχίον.

Έμφράττεται τό στόμα δυσσεβών * τών μὴ Θεοτόχον σε * φρονούντων, Πάναγνε, * καὶ ἡ δψις ἐντροπὴν ἐνδιδύσκεται. Ὁ Είρμός.

 \mathbf{X} ιτώνά μοι παράσχου φωτεινόν * ὁ ἀναβαλλόμενος * φως ως. \mathbf{X} ίμάτιον, * πολυέλεε \mathbf{X} ριστὲ ὁ Θεός ἡμων.

Κοντάκιον, Ήχος β΄. Τους άσφαλείς. *

Τόν ἀσραλῶς * τὰ τῆς σορίας δόγματα * ἐν ταῖς ψυχαῖς * τῶν εὐσεβούντων θέμενον, * ἐν αἰνέσει * μαχαρίσωμεν * τὸν θεηγόρον πάντες Σίμωνα. * τῷ θρόνῳ γὰρ τῆς δόξης νῦν παρίσταται, * καὶ σὺν τοῖς ᾿Ασωμάτοις ἐπαγάλλεται, * πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

'Ο Οἶχος, πρὸς τό Τράνωσόν μου.

Τοῦ ᾿Αποστόλου τὴν μνήμην πάντες * ὡς σωτηρίας ἡμέραν * εὐρημήσωμεν νῦν * καὶ εὐσεβῶς μακαρίσωμεν. * αὕτη γὰρ αάση τῆ οἰκουμένη * ὡσπερ ἡλιος λάμπει φωτός ἀκτῖσι * πᾶσαν ἀχλὺν * ἐκδιώκουσα, καὶ καταλάμπουσα * τοὺς πόθφ τούτου τὴν ἀνήμην * ἐκτελοῦντας καὶ πίστει γεραίροντας. * Διὸ προθύμως συνδράμωμεν * ἀνυμνοῦντες αὐτόν. αὐτὸς γὰρ Χριστῷ παρίσταται * πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Tη Ι΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Αποστόλου Σίμωνος τοῦ Ζηλωτοῦ.

Στίχοι.

Έσικε, Χριστέ, τοῦτό σοι Σίμων λέγειν· Ζηλών πάθος σόν, καρτερώ σταυροῦ πάθος.

'Εν ξύλφ ἀμφετάθη Σίμων δεκάτη μεγάθυμος.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδή ζ'. Παίδες Έβραίων.

Εύλογητός εἶ, Κύριε, * ἐκβοῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας.

"Αμα τῷ Λόγφ συνοδεύων * καὶ συνόμιλος αὐτῷ γεγενημένος, * βασιλείας ἐκεῖ * μετέσχηκας, κραυγάζων· * Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Δόλφ τῆς πάλαι εὐκληρίας * τοὺς προπάτορας ἐξώρισεν ὁ ὅρις· * σὺ δὲ τούτους, Θεοῦ * Μῆτερ, ἀνεκαλέσω. * Εὐλογημένος, Πάναγνε, * ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

'Ωδή η'. Μουσικών όργάνων.

Ος ώραζοι, Σίμων, οι σοι πόδες, * εὐπρεπης ὑπάρχει και η γλώσσα * λαλούσα δόξαν του Θεού, * και πείθουσα κραυγάζειν * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * και ὑπερυψούτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καλλοναϊς έμπρέπων φωτοβόλοις, * καὶ θαυμάτων πέμπων λαμπηδόνας * έγνώσθης, Σίμων, τοῖς λαοῖς * σπέρμα εὐλογημένον,* τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε, * βοῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Αογισμός οὐ δύναται τὸν τόχον * σοῦ, Θεογεννῆτορ, ἐρμηνεῦσαι, * χαὶ φράσαι λόγος ἀτονεῖ· * Θεὸν γὰρ συλλαβοῦσα * ἐχτέτοχας, Παρθένε, * δν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. ΄Ο Εἰρμός.

» Μουσικών όργάνων συμφωνούντων, * καὶ λαών ἀπείρων προσχυνούντων * είκονι τῆ ἐν Δεηρᾶ, * τρεῖς Παίδες μὴ πει-

• σθέντες * τον Κύριον ἀνύμνουν * καὶ ἐδοξολόγουν * εἰς πάντας

» τούς αἰῶνας.

 Ω $\hat{\theta}$ $\hat{\theta$

Εμφανής έγένου τοῖς πέρασι * φωτί καταλάμπων. * καὶ τὸ πῦρ τὸ τοῦ Πνεύματος * δεδεγμένος, φωτοειδής ἐδείχθης. * διό σε μακαρίζομεν.

Όλιχῶς Θεῷ ἀναχείμενος * αὐτῷ συνεχράθης· * δν καὶ νῦν καθικέτευε, * Θεοφάντορ, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πίστει * καὶ πόθῳ εὐ-φημούντων σε.

Θ εοτοχίον.

Σωτηρίας πασι τὴν πρόξενον * φανεῖσαν ἀνθρώποις, * καὶ τὸν κόσμον φωτίσασαν * λαμπηδόσι θεοειδοῦς ἀγνείας * ἐν ὑμνοις μεγαλύνωμεν.

Ὁ Είρμός.

» Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν, * λαοί, Θεοτόχον, * τὴν τὸ » πῦρ τῆς Θεότητος * δεξαμένην ἐν τῆ γαστρὶ ἀρλέχτως, * » ἐν ὕμνοις μεγαλύνοντες.

Έξαποστειλάριον. Γυναΐκες ἀκουτίσθητε. *

Αὐτόπτα καὶ ᾿Απόστολε * Χριστοῦ τοῦ πανοικτίρμονος, * εἰρήνην αἰτησαι πάση * τῆ οἰκουμένη καὶ νίκας * τῷ φιλοχρίστῷ Ἦνακτι, * ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν * καὶ σωτηρίαν ἄπασι * τοῖς εὐρημοῦσί σε, Σίμων, * ὡς μαθητὴν θεηγόρον.

ΜΗΝ ΜΑΪ́ΟΣ. ΙΑ΄.

Καὶ τῆς Έορτῆς.

Είς τούς Αΐνους, ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια του 'Αποστόλου γ'. δευτερούντες τὸ α'.

Ήχος δ΄. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσι. *

Τῷ καλάμφ τῆς χάριτος * ἐκ βυθοῦ ματαιότητος * τοὺς βροτοὺς ἀνείλκυσας, Σίμων ἔνδοξε, * τοῦ Διδασκάλου τοῖς νεύματιν * ὑπείκων, μακάριε, * τοῦ φωτίσαντος τὴν σὴν * κατὰ πάντα διάνοιαν, * καὶ ᾿Απόστολον * καὶ σεπτόν θεηγόρον * καὶ ρωσρόρον * ἀναδείξαντα τῆς τούτου * ἀκαταλήπτου Θεότητος.

Τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις * ἐπὶ σὲ καταβέβηκε * τοῦ πυρός ἐν είδει, καὶ σὲ, μακάριε, * θεῖον δοχεῖον εἰργάσατο * συντόνως ἐλαύνοντα * ἀθείας τὴν ἀχλὺν, * καὶ τὸν κόσμον φωτίζοντα * τῆ λαμπρότητι * τῶν πανσόρων σου λόγων, * μυστολέκτα, * ᾿Αποστόλων ἡ ἀκρότης, * Σίμων θεόρρον πανόλβιε.

Τοτραπαϊς τοῦ χηρύγματος * τοὺς ἐν σκότει καθεύδοντας * Α ἀγνωσίας, "Ενδοξε, κατερώτισας, * ἀναγεννήσας, θεσπέσει, * υἰοὺς διὰ πίστεως * τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ· * οῦ ζηλώσας το πάθος τε * καὶ τὸν θάνατον, * καὶ τῆς δόξης ἐγένου * κληρονόμος, * ὡς σορὸς καὶ θεηγόρος * καὶ μαθητὴς ἀληθέστατος.

Δόξα, Ήχος πλ. δ΄.

Ταθητά τοῦ Σωτήρος * καὶ ᾿Απόστολε, Σίμων Ζηλωτά πανένδοξε, * ήμων δὲ πολιοῦχε * καὶ τῆς οἰκουμένης κήρυξ διαπρύσιε, * πρέσβευε ἐκτενῶς * ρυσθήναι ἡμᾶς ἐκ κινδύνων * καὶ

σωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἐρρτῆς.

Δοξολογία Μεγάλη, και 'Απόλυσις.

Είς την Λειτουργίαν, της Έρρτης, και του Αποστόλου.

ΤΗ: ΙΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

'Ανάμνησις τῶν γενεθλίων, ἤτοι τῶν ἐγκαινίων τῆς Κωνσταν-, τινουπόλεως καὶ τοῦ 'Αγίου 'Ιερομάρτυρος Μωκίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐχέχραξά,** ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ερρτῆς γ΄. χαὶ τῶν ἐγχαινίων μετὰ τοῦ Ἱερομάρτυρος γ΄. Τῶν Ἐγχαινίων.

τηχος δ΄. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσι. *

H των πόλεων "Ανασσα * τῆ Κυρία τῆς κτίσεως * τὴν αὐτῆς νον σύστασιν ἀνατίθεται· * ἐν γὰρ αὐτῆ καὶ κρατύνεται, *

και φύλα πολέμια * και ύψαύχενα έχθρων * τοῖς ποσίν ὑποτίθησι * των πιστών αὐττζς * Βασιλέων, βοώσα· * Σὑ, Παρθένε, * καὶ τοῦ στέφους και των σκήπτρων * και των άνάκτων κραταίωμα.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

κωταυγής ώσπερ ήλιος * έχ δυσμών άνατέταλχας * χαταυγά-Φ ζων άπασαν την υρήλιον * ταϊς άστραπαϊς της άθλησεως, * θεόρρον πανόλβιε, * άθλητων ή καλλονή, * ιερέων εὐπρέπεια, * ίσοστάσιε * των άγίων 'Αγγέλων, * ο της πλάνης * την ίσχυν έξαφανίσας, * θεομαχάριστε Μώχιε.

 \mathbf{E} ύσεβείς πυρούμενος, * καὶ άθλήσει στομούμενος, * καὶ άνδρείς, Μώχιε, λιπαινόμενος * οὐρανοχάλχευτος γέγονας, * ἀοίδιμε, μάγαιρα * παρατάξεις δυσμενών * παντελώς ἀφανίζουσα. * δθεν σήμερον * τὴν φωσρόρον ἐχ πόθου * χαὶ ἀγίαν * ἐορτάζομέν σου

μνήμην, * κλέος Μαρτύρων και καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς. Είς του Στίγου, Στιγηρά της Έρρτης. 'Απολυτίχιον τῶν Γενεθλίων, 'Ηγος δ'.

τ∎τής Θεοτόκου ή πόλις * τή Θεοτόκφ προσφόρως * την έαυτής 👢 ἀνατίθεται σύστασιν. * ἐν αὐτῆ γὰρ ἐστήρικται διαμένειν, * και δι' αύτης περισώζεται * και κραταιούται, * βοώσα πρός αύτήν. * Χαΐρε, ή έλπὶς πάντων περάτων τῆς γῆς.

Καὶ τῆς Έρρτῆς, καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, τὰ Καθίσματα της Έρρτης, καί οι Κανόνες της Έρρτης, και του Αγίου μετά των Γενεθλίων. Κανών των Γενεθλίων και του Αγίου.

 $^{\prime}\Omega$ δή lpha'. $^{\dagger}H\chi$ ος δ΄. $^{\prime}$ Ανοίξω το στόμα μου. *

Τήν πόλιν σου, Δέσποτα, * ήν περ ἐπύργωσας φύλαττε, * καὶ ταύτην περίεπε * έξ άλλορύλων έχθρων, * έμφυλίων τε * πολέμων και μαγαίρας, * σεισμού τε άκράδαντον, * λοιμού, πυρός xal limou.

Πρός πλάτος, μακάριε, * των σων ἐπαίνων χυβέρνησον * νοός μου τὴν γαύνωσιν, * καὶ φῶς κατάπεμψον * τῇ καρδία μου * ύμνοθντος την φωσφόρον * και ένδοξον μνήμην σου, * Μάρτυς πανεύφημε.

Σιδήρω ξεόμενος, * και τῷ πυρί λιπαινόμενος * χρυσοῦ ὁβρυζότερος, * Μώχιε, γέγονας, * χαὶ ἐχσφράγισμα * Χριστοῦ τῶν παθημάτων, * καὶ πίστεως πρόμαχος, * θεομακάριστε.

Θεοτοχίον.

Χαράς ἡμιν πρόξενος, * ὡς δεξαμένη τὸ πλήρωμα * τῆς ὅλης Θεότητος, * ὡρθης, Πανάμωμε· * ὅθεν πάντες σοι * τὸ Χαΐρε τοῦ ᾿Αγγέλου * συμρώνως χραυγάζομεν, * θεοχαρίτωτε.

'Ωδή γ'. Οὐκ ἐν σορία. *

Η των πόλεων * βασιλεύουσα πόλις σου, Δέσποτα, * καυχωμένη ἐπὶ σοὶ, * τὴν ἐαυτῆς προσανέθετο * ἡμέραν σωτήριον * τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Ανενδοιάστως * πρός άγωνας, πρός πάλας εχώρησας * τῆ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ * τὸ ἀσθενές σου ρωννύμενος * ὅθεν τὸν μεγάλαυχον * ὄριν χατέβαλες.

Διὰ θανάτου * τοῦ προσκαίρου ἀθάνατον εὕκλειαν· * διὰ πόνου τῆς σαρκὸς * τὴν δι' αἰῶνος ἀπόλαυσιν * εὕρες ὡς ἐπόθησας, * Μάρτυς ἀήττητε.

Θεοτοχίον.

Σὲ ἡ σορία * τοῦ Θεοῦ χαθαρώτατον σχήνωμα.* εὐραμένη, ἐχ τῶν σῶν * ἀγνῶν αἰμάτων σεσάρχωται, * χαὶ μετὰ τὴν χύησιν * ἄφθορον ἔδειξεν.

΄Ο Είρμός. γύχ έν σορία * και δυνάμει και πλούτφ καυχώμεθα, * άλλ' έν

Ο σοὶ τῆ τοῦ Πατρός * ἐνυποστάτω σορία, Χριστέ * οὐ γὰρ
 ἔστιν "Αγιος * πλήν σου, φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἡχος δ΄.

Καυισμα, 11 γος ο . Ταχὺ προκατάλαβε. *

Αστήρ ἀνατέταλχας * ἀπό δυσμών, ἀθλητὰ, * χαὶ πᾶσαν ἐφώ-Α τισας * τὴν οἰχουμένην αὐγαῖς * τῶν θείων ἀγώνων σου *
ρθάσας δὲ βασιλίδα * πόλιν, μάχαρ, δεσμώτης * λέλυσαι διὰ ξίρους, * χαὶ πρός πόλιν τὴν ἄνω * ἀνέδραμες συνείναι Χριστῷ,
Μώχιε ἔνδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ερρτῆς. $^{\circ}$ Ωδη δ΄. Ο καθήμενος εν δόξη. *

 \mathbf{K} νῶν πᾶσαν, * Σῶτερ, τὴν ἐλπίδα ἀνέθετο· * ἢν περιφρούρει, παντάναξ, * καὶ διάσωζε * ἐξαιρούμενος ἐκ πειρασμῶν * καὶ ἐχθρῶν δυσχερῶν.

Τὸν δερμάτινον χιτώνα * τῆς ἀρχαίας νεκρώσεως * ἐξεδύσω, Μάκαρ, * πάντοθεν τὸ σῶμα ξεόμενος· * καταστολὴν ἀφθαρσίας * ἐνεδύσω δὲ, * καὶ τρυφάς τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς * ἀγαλλόμενος.

'Αθείας ὁ βυθός σε * οὐδαμῶς κατεπόντισε· * κραταιᾶ χειρὶ
γάρ* σὲ ὁ πλαστουργὸς διεσώσατο· * οἱ ποταμοὶ τῶν βασάνων *

ούχ ἐσάλευσαν * τῆς ψυχῆς σου τὸν πύργον, σορὲ, * τὸν ἀσάλευτον.

()εοτοχίον.

Ο θελήματι τὰ πάντα * πλαστουργήσας, βουλήματι * ἐχ τῶν σῶν αἰμάτων * σάρχα ἐαυτῷ ψχοδόμησε, * καὶ ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις * εἶς προέρχεται, * Μητροπάρθενε, σώζων ἡμᾶς * ἀγαθότητι.

'Ωοη ε'. Σὰ Κύριέ μου φῶς. *

Σε έχουσα, Χριστε, * κραταιόν καταφύγιον * ή πόλις σου σοὶ προσπίπτει, * καὶ κρατύνεται πίστει * τῆ σῆ στηριζομένη ἀεί.

Σοτς αίμασιν ή γή * ήγιάσθη, Μακάριε, * σοτς στίγμασι κατεστίχθη * των δαιμόνων το στίφος, * θεόφρον άξιάγαστε.

Σὲ ἔχουσα φαιδρόν * μαργαρίτην καὶ ἔντιμον * ἐν στέμματι τῷ οἰκείῳ * ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, * Παμμάκαρ, ὡραίζεται.

Θεοτοχίον.

Φως ἄχρονον ήμεν * τοῦ Πατρός τὸ ἀπαύγασμα * γεγέννηχας, ὑπὸ χρόνον * ἀγαθότητος πλούτφ * γενόμενον, Πανάμωμε. (136), ξ΄. Θύσω σοι * μετὰ φωνής.

Ι πόλις * ή βασιλίς των πόλεων σήμερον * πάσαν την σύστασιν ταύτης * τῷ Σωτῆρι σοὶ προσανέθετο. * ήν περ σώζοις, * ἐχ παντοίων χαχώσεων ἄτρωτον.

'Αγάπη * καὶ ἐλπίδι καὶ πίστει καθώπλισεν * 'Αγωνοθέτης ὁ μέγας * τον στερρόν ὁπλίτην τῆς εὐσεβείας· * διὰ τοῦτο * το τῆς πλάνης καθείλεν ὀχύρωμα.

Φιλίας * τῆς πρός σάρκα τὸν νοῦν σου ἐχώρισας, * καὶ τοῦ νυμφίου τῷ κάλλει * ἀνενδότῳ νεύσει ἐνατενίζων * τὰς βασάνους * εἰς οὐδὲν ἐλογίσω, Πανεύρημε.

()εοτοχίον.

"Αβυσσον * εὐσπλαγχνίας Χριστόν ἡ χυήσασα * ἀμαρτιῶν ἐχ βυθοῦ με, * συμπαθὴς ὡς μόνη, ἀνάγαγε, * καὶ ἐχ βλάβης * λογισμῶν ἐναντίων διάσωσον.

Ο Είρμός.

* Θύσω σοι * μετά φωνής αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοξ * σοι * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἶκτον * ἐκ * τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αίματι.

Κοντάχιον τῆς Έορτῆς.

Συναξάριον.

Tη IA'. του αύτου μηνός, την άνάμνησιν πνευματικώς έπιτελούμεν του Γ ενεθλίου, ήτοι τών \dot{F} Υχαινίων ταύτης της θ ερ-

ρυλάκτου και βασιλίδος των πόλεων, της κατ' έξαίρετον άνακειμένης τη Δεσποίνη ήμων και Αγία Θεοτόκφ, και υπ' αυτης διά παντός σωζομένης.

Στίχοι.

Γενεθλίων σῶν δεῖ με τιμᾶν ἡμέραν, Ἐν σοὶ Πόλις τυχόντα τῶν γενεθλίων. Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Αγίου Ιερομάρτυρος Μωχίου.

Στίχ. Μωχώμενόν σε δεισιδαίμονα πλάνην, Οι δυσσεβεῖς πτείνουσι, Μώπιε, ξίφει.

Μώχιος ενδεχάτη χεφαλήν τμήθη άγανόφρων. 'Ωδή ζ'. 'Ο διασώσας έν πυρί. *

Ηνπερ ἐπύργωσας, Χριστὲ, * πόλιν σου περίεπε ταύτην * ἀπὸ λιμοῦ τε καὶ λοιμοῦ * καὶ πολέμων παντοίων καὶ θλίψεων, * τοῦ βοᾶν εὐχαρίστως σοι· * Ο Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Έν τῆ καμίνω ἐμβληθεἰς * εὕρηκας δροσίζοντα Λόγον, * τόν ἐν μορφῆ ἀγγελικῆ * Νεανίας τοὺς τρεῖς διασώσαντα, * ἐκβοῶν, Παμμακάριστε· * Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Κατὰ ξιφῶν, κατὰ πυρός, * κατὰ πριστηρίων ὁργάνων, * Μάρτυς, ἀντέστης ἀνδρικῶς * τῆ δυνάμει τῆ θεία ρωννύμενος, * καὶ βοῶν ἀγαλλόμενος * Ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητός εἶ. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ἀθάνατον πηγὴν * ὕδωρ τῆς ἀφέσεως μόνην * ἀποχυήσασαν ἡμῖν, * Ἰησοῦν τὸν Χριστὸν, ᾿Αειπάρθενε, * ἀνυμνοῦμεν χραυγάζοντες· * Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ. ᾿Ωδἡ η΄. Παΐδας εὐαγεῖς.

Πόλεων πασών νον ή χρατούσα * την σύστασιν ταύτης προσανέθετο, * Δέσποτα, τῷ χράτει σου, * ην καὶ διαφύλαττε * τῆς προσδοκίας ἄτρωτον * πάντων ἐθνών εἰσαεὶ, * βοώσάν σοι ἐν πίστει, Οἰκτίρμον * Ὑπερευλογώ σε, * Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰώνας.

Πορφύραν οἰχείων ἐξ αἰμάτων * φοινίξας, καὶ ταύτην περιχείμενος, * φέρων ἀντὶ σχήπτρου τε * ὅπλον τὸ ἀήττητον * συμβασιλεύεις, Μώχιε, * τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντὸς, * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, χραυγάζων, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ως ήλιος σήμερον τῷ κόσμῳ * ἡ μνήμη τῆς σῆς ἀθλήσεως ἀνέτειλε * πάντας καταυγάζουσα, * νόσους ἐκδιώκουσα, * δαιμονικῆς κακώσεως * ἐξαιρουμένη ἡμᾶς· * ἐν ἡ περιχαρῶς σε ὑμνοῦνεν, * Μώχιε, ὑμνοῦντες * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Έν σοὶ καθωράθησαν πορεῖαι * μεγάλου τοῦ Βασιλέως τῶν Δυνάμεων, * πύλη ἐπουράνιε, * Κόρη ἀπειρόγαμε, * ἡ τῶν βροτῶν Μοπ. Τοπ. V.

τό φύραμα * ἀποθεώσασα· * διό σε την Παρθένον ύμνοϋμεν * καὶ ὑπερυψοϋμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

» Παίδας εὐαγείς ἐν τῆ καμίνφ * ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο * τότε μὲν τυπούμενος * νῦν δὲ ἐνεργούμενος * τὴν

» οἰχουμένην ἄπασαν * ἀγειρει ψάλλουσαν· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,

» τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. $^{'}\Omega^{5}\dot{\gamma}^{0'}$. Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς. *

Τὴν πόλιν σου φύλαττε, Σωτὴρ, * λυτρούμενος ἐκ παντοίων * περιστάσεων, * νίκας τῷ "Ανακτι παρέχων, * ἐχθρῶν καθυποτάσσων τὸ φρύαγμα * πρεσβείαις τῆς ἀσπόρως τεκούσης σε * καὶ τῶν 'Αγίων, πολυέλεε.'

"Ολβιος και πλήρης φωτισμού * γενόμενος, και τῷ πάθει * σεμνυνόμενος * ἔνδον ἐχώρησας παστάδος * φρονίμοις σὺν παρθένοις γηθόμενος, * και κάλλος κατανοείς τὸ ἀμήχανον, * οὕ τὰς ἐμφάσεις πρὶν ἐκέκτησο.

Πόλεσιν έτέραις προαθλών, * ἀοίδιμε, Βυζαντίδα * πόλιν έφθασας, * Μάρτυς, ἐν ἢ τῶν σῶν ἀγώνων * τὸ πέρας καὶ τῆς νίκης τὸν στέφανον * ἐδέξω ἀθλητὴς ὡς ἀἡττητος· * ἢν περιέποις σαῖς δεήσεσιν.

Θεοτοχίον.

'Ρήμασιν ἐπόμενοι τοῖς σοῖς * ἐχάστοτε, ὧ Παρθένε, * σὲ δοξάζομεν· * Λόγον ἡμῖν γὰρ ἀπορρήτως * Πατρός τὸν πρὸ αἰώνων ἐχλάμψαντα * ἐγέννησας, αὐτὸς ὡς εὐδόχησεν· * δν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Ο Είρμός.

- » Γύα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς * νοσήματι τὴν κατάραν * εἰσφκισατο· * σὺ δὲ, Παρθένε Θεοτόκε, * τῷ τῆς κυοφορίας
- » βλαστήματι * τῷ χόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. * ὅθεν σε

» πάντες μεγαλύνομεν.

'Εξαποστειλάριον τῆς Έορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Έορτῆς. Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΒ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ,

Μνήμη τῶν ἐν ᾿Αγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἐπιρανίου Ἐπισκόπου Κύπρου, καὶ Γερμανοῦ ᾿Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια ἀμεσοτέρων ἀνὰ τρία.

Στιχηρά του 'Αγίου 'Επιρανίου. 'Ηχος δ'. 'Εδωκας σημείωσιν. *

Υόμος ὁ ἐν γράμματι * παιδαγωγός σοι γεγένηται * εἰς Χριστὸν, Έπιφάνιε, * δειχνὺς τὴν ἀστράψασαν * τοῦ Σωτῆρος χάριν * τῆς θεογνωσίας * προγραφομένην μυστιχῶς * καὶ τυπουμένην διαρανέστατα * ἡν περ καὶ ἐρανέρωσας * ταῖς διδαχαῖς σου, πανεύφημε, * τηλαυγῶς ἐχτιθέμενος * τὰ θεόπνευστα δόγματα.

λίαις, πανόσιε, * καὶ τὸ κάλλος τὸ ἄχραντον * τὸ τῆς πίστεως δεξεξας.

Ο βίος ὁ ἔνθεος * τῷ ὁρθοδόξῳ φρονήματι * συνδραμών παρεσχεύασε * τελεῖν τὰ θαυμάσια, * χαὶ δαιμόνων θράσος, * Πάτερ, ἀπελαύνειν, * χαὶ νοσημάτων χαλεπῶν * τὰς ἀλγηδόνας παύειν ἐντεύξεσι· * χαὶ χάριτι χοσμούμενον * ἰεραρχίας σε ἔδειξεν * Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος * χαὶ Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Αγίου Γερμανοῦ.

Ήχος α΄. Πανεύρημοι Μάρτυρες. *

Λεόντιον φρόνημα * στερρώς, * Γερμανέ, κατέβαλες * το δυσσε-Λ βείας ἀνάμεστον· * τὴν γὰρ προσκύνησιν * τῶν σεπτῶν εἰκόνων * τοῦ Χριστοῦ ὁ δείλαιος * καὶ πάντων τῶν 'Αγίων ἡρνήσατο· * ἀλλὰ τοῖς λόγοις σου, * θεοράντορ, ἐξελήλεγκται, * καὶ ὡς ἄνους * ἀνόητος ἔμεινεν.

Ο λέων ὁ ἄθεος, * ὁ θὴρ * ὁ Θεῷ μισούμενος, * τοῦ 'Αντιχρίστου ὁ πρόδρομος, * ὁ τὴν προσχύνησιν * τῆς Χριστοῦ εἰχόνος * ἀθετήσας, "Οσιε, * τοῦ χλήρου τῶν πιστῶν ἐξωστράχισται * διὸ αἰτοῦμέν σε · * 'Ως ἐχεῖνον ταῖς πρεσβείαις σου * τὸν παρόντα * χατεύνασον τάραχον.

Έπρέσεως ἔτυχες * τῆς σοὶ, * θεοράντορ, πόρρωθεν * πεποθημένης σαρέστατα. * τῷ γὰρ Δεσπότη σου * μετὰ παρρησίας, *
Γερμανὲ μαχάριε, * νῦν ἱεροπρεπῶς προσεχώρησας. * ῷ παριστάτούμενος. ἀπολαύεις τῆς θεώσεως, * τὴν εἰρήνην * τῷ χόσμῳ αἰτούμενος.

Δόξα. Του Αγίου Επιρανίου, Ήχος β΄.

μί και Μωσαϊκοῖς νόμοις ὑπέκυψας, * τῆς Ἰουδαϊκῆς λατρείας ὑπάρχων βλάστημα, * ἀλλ' ἡ χάρις, Πάτερ, * ἡ τοῦ Χριστοῦ ἐν σοὶ ἐπιλάμψασα * μαθητὴν τῆς εἰρἡνης τοῦ Εὐαγγελίου σαρῶς ἀπειργάσατο: * ἐντεῦθεν ὡς ἀγχίνους * τὴν ἀμφοῖν διαθηκῶν * κατὰ νοῦν εἰληρὼς ἔκβασιν, * ἀπὸ δουλείας εἰς ἐλευθερίαν μεταβέβηκας. * Διὸ ἰκέτευε ὑπὲρ ἡμῶν * λυτρωθῆναι τῆς τυραννίδος τοῦ ἐχθροῦ, * καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, του Αγίου Ἐπιφανίου, Ἡχος πλ. α΄.

Της δρθοδόξου πίστεως * διὰ τὴν πνευματικὴν σορίαν * διδάπαλος ὥρθης, Ἐπιράνιε μακάριε· * καὶ Χριστὸν εὐρὼν ποδηγέτην, * τὰς βουλὰς τῶν κακοδόξων αἰρετικῶν διεσκέδασας. *
Διὸ * αἰτοῦμέν σε, "Αγιε, * πρεσβεύειν ἄχρι τέλους * τὴν ὑπὸ
σοῦ βεβαιωθεῖσαν ὁρθὴν πίστιν * ἀσάλευτον φυλαχθῆναι ἡμῖν, *
καὶ τὸ μέγα ἔλεος παρ αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος τῶν δλων * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Έρρτῆς. 'Απολυτίκιου.

Ήχος δ΄. 'Ο Θεός των Πατέρων ήμων. Καὶ τῆς Έρρτῆς, καὶ 'Απόλυσις.

ΈΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιγολογίαν, τὰ Καθίσματα τῆς Έρρτῆς, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Έρρτῆς, καὶ τῶν Αγίων.

Κανών του Άγίου Έπιρανίου, ου ή Άκροστιχίς (άνευ των Θεοτοχίων):

Έπιφανίου το χύδος ἔπλησε χθόνα. Ἰωάννου σού Δαμασακηνού.

'With α' . This α' . Sou $\dot{\eta}$ thousand cost.

Το τῷ τοῦ θεράποντος πιστῶς * πολιτευσάμενος νόμῷ τοῦ γράμματος, * τῷ δεσποτιχῷ ὑποχύψας ζυγῷ * διέπρεψας, Πανόλβιε, * καὶ φωστὴρ ἐδείχθης * τῆς γῆς φωτίζων τὰ πέρατα.

Πόθφ θείου νόμου συσχεθείς, * καί τοῦ άδίκου προκρίνας τό δίχαιον, * Πάτερ Ἐπιφάνιε, * συμβολιχώς εδέξω τὴν σωτήριον * πίστιν τής Τριάδος * έχ θείας ώσπερ προγνώσεως.

Ίατηρ σαρχός τε χαὶ ψυχῆς * θεοειδής σοι ἐγένετο ἄνθρωπος * τῷ ὑποζυγίφ σου * τὸ τῶν παθῶν συναποχτείνας ὅρμημα, * χαὶ συνθεραπεύσας * ψυχτζς τὸ ἄπιστον φρόνημα.

() Estaxion.

Όλην τὴν μορφήν μου προσλαβών * ὁ ἐν μορφῆ Θεοῦ πρίν χαθορώμενος * όλην άνεχαίνισε, * τῆ σῆ γαστρί θεοπρεπώς σχηνώσας, Αγνή * δθεν Θεοτόκον * πιστοί σε πάντες δοξάζομεν.

Κανών τοῦ Αγίου Γερμανού, οὖ ἡ Ακροστιγίς:

Τοῦ ποιμενάρχου Γερμανοῦ μέλπω αλέος.

Θεοφάνους. Ήχος καὶ Είρμος ο αύτός.

Τιτής ιερωσύνης τή στολή * χαταχοσμούμενος, Μάχαρ, διέπρε-Ι ψας * λόγω δε της χάριτος * τὰ τῶν πιστῶν πανευσεβῶς συστήματα * ώρθης, θεοράντορ, * χαταφωτίζων τοϊς δόγμασιν.

Όχημα ὑπῆρξας ἀρετῶν, * οὕ ἐπιβὰς τῷ Θεῷ προσεχώρησας, * χόσμου τὴν τερπνότητα * χαταλιπών χαὶ τὸ σαθρόν δοξάριον, * καὶ οὐρανοφοίτης * τῆ σῆ σοφία γενόμενος.

Υπό της προνοίας προγνωσθείς * ώς ίερευς θεηγόρος έσόμενος, * Πάτερ, ὑπεξέφυγες * τυραννικήν μιαιφονίαν, "Οσιε, * τοῦ Θεοῦ φρουρούντος * σε δεξιά παντοχράτορι.

Ποιαν σοι ἐπάξιον ψδὴν * ἡ ἡμετέρα προσοίσει ἀσθένεια, * εί μή την χαρμόσυνον * ην Γαβριήλ ήμας έμυσταγώγησε; * Χαΐρε, Θεοτόχε * Παρθένε, Μήτερ ανύμφευτε.

Τοῦ Ἐπιραν. 'Ωοη γ'. 'Ο μόνος είδώς.

Φαιόν περιβόλαιον ίδων * αίτησαντι τον έλεον * μεταδοθέν τοξς σώματος διμματι * λαιτολίν 1-6~ σώματος διμιασι, * λαμπράν ἐσθῆτα περιβαλλόμενον * νοητώς τεθέασαι, * καὶ τῆ θεία χάριτι * ἐρωτίσθης πρός πίστιν ἀμώμητον.

'Αχούσας ρημάτων εύσεβων * την ύλην έβδελύζω μέν, * χαὶ βίον ἐπεπόθησας ἄϋλον· * ὡς αἴματος δὲ συμμετασχοῦσάν σοι * χαὶ τῆς γνώμης μέτοχον * προσλαβών τὴν δμαιμον, * ἀνεδείχθητε ζεύγος μαχάριον.

Νεχρούς λογισμούς ἀποστραφείς, * παμμάχαρ Ἐπιφάνιε, * έπιποθήσας ζώντι λατρεύειν Θεφ, * τφ θείφ δόμφ πιστώς προσέδραμες, * και έδεξω σύμβολον * τηλαυγές, πανόλβιε, * των νεκρών σου πεδίλων την ξχπτωσιν.

Αγίων τον Αγιον Χριστον άγίως άπεχύησας, άγιωσύνης άγιον σχήνωμα, * τον εν Αγίοις άναπαυόμενον * ῷ βοώμεν. Αγιος * ο ναος ο εμψυχος * της άφράστου σου δόξης, φιλάνθρωπε.

Του Γερμανου, ὁ αὐτός.

Ο θεία προγνώσει προειδώς * σής γνώμης το έλεύθερον * χαὶ τής ψυχής, Σορέ, την εὐγένειαν, * χερσὶν ἀνόμοις ἀναιρεθήναι σε * ὡς Θεὸς ἐχώλυσε, * χαὶ παρθένων τάγματι * εὐνουχία πανσόρως χατέλεξεν.

Ίδεῖν ἐφιέμενος σαφῶς, * ΙΙαμμάχαρ, τὴν λαμπρότητα * τὴν νοητὴν τῆς θείας θεώσεως, * ἰεραρχίαν τὴν σὴν ἐκόσμησας * πολιτεία σώφρονι * καὶ σοροῖς διδάγμασιν, * ὁρθοδόξως ἰθύνας τὸ

ποίμνιον.

Μεγάλης καθέδρας ἐπιβὰς, * μεγάλως κατελάμπρυνας * τῆς Ἐκκλησίας, Πάτερ, τὸ πλήρωμα * διδασκαλίαις καὶ μελφδήμασι, * Γερμανὲ πανεύρημε, * Ἱεράρχα "Όσιε * καὶ φωστὴρ οἰκουμένης ὑπέρτιμε.

Θεοτοχίον.

Έχ σοῦ ἀνεβλάστησεν, 'Αγνή, * τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον * εὐωδιάζον τὴν ἀνθρωπότητα * τῷ θείῳ μύρῳ τῆς αὐτοῦ φύσεως, * ὁ Πατρὶ συνάναρχος * καὶ ἐχ σοῦ γενόμενος * ὑπὸ χρόνον, Παρθένε πανάμωμε.

Ό Είρμός.

» Ο συμπαθώς αὐτην μορφωσάμενος, * περίζωσόν με έξ ύψους

» δύναμιν * τοῦ βοặν σοι· "Αγιος * ὁ νάος ὁ ἔμψυχος * τῆς ἀρρά-

» στου σου δόξης, ριλάνθρωπε.

Κάθισμα του Έπιρανίου.

'Ηχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θείοις δόγμασι τὴν Ἐκκλησίαν, * Πάτερ, ἔπλησας ὁρθοδοξίας. * ταζς διδαχαζς σου αἰρέσεις τρεψάμενος * τῆς εὐσεβείας τὸν δρόμον ἐπλήρωσας, * καὶ σὺν τῷ Παύλῳ τὴν πίστιν ἐτήρησας. * Ἐπιφάνιε, * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τοῦ Γερμανρῦ.

Ήχος πλ. δ΄. Την Σορίαν και Λόγον.

Τερὰν ἀμπεχόμενος τὴν στολὴν, * ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος τοῦ Χριστοῦ * μὴ πτήξας παράνομον * Βασιλέα, Πατὴρ ἡμῶν, * τὸν αὐχένα μὴ κλίνας * ἀθέφ προστάγματι, * ἐαπισμοὺς ὑποφέρων, * ὁνείδη, καὶ σκώμματα: * ὅθεν ὁ ἀλάστωρ * τῷ θυμῷ ὑπερζέσας * φρουρᾳ σε κατέκλεισε * μέχρι τέλους, μακάριε. * Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι: * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Και νον, της Ερρτης.

Τοῦ Ἐπιφαν. ஹοἡ δ΄. "Ορος σε * τῆ χάριτι.

πέτης * ώς δούλος προσελθών τῷ Βαπτίσματι * υἰοθετήθης δι' αὐτοῦ, * καὶ κληρονόμος ἀληθῶς * Θεοῦ, Ἐπιφάνιε, * καὶ τοῦ Χριστοῦ * συγκληρονόμος γεγένησαι * θεοπρεπῶς αὐτῷ πολιτευσάμενος.

Όρα σου * πολλη ήγλαϊσμένον το πρόσωπον * και απορρήτω ο ποιμήν * δόξη, και στέρει εύπρεπει * την ενδοξον κάραν σου * ὑπερφυώς * κατεστεμμένην, 'Αοίδιμε, * της καθαράς σου καρδίας τὰ σύμβολα.

Υπήρξας * δοχεῖον θείας χάριτος, "Οσιε, * καὶ διεσκόρπισας σορῶς * πλοῦτον τὸν πρόσκαιρον Χριστῷ, * καὶ δλβον αἰώνιον * ἐν οὐρανοῖς * ἀσύλητον ἐθησαύρισας * ώσπερ ἀγχίνους κριτὴς, Ἐπιφάνιε.

Των νέων * άμειψας εν νεότητι φρόνημα, * στοιχειωθείς δε πρεσβυτων * παρά σοφών και συνετών * τῷ φόβφ, Μακάριε, * τῷ θεικῷ, * μελέτη λόγων τοῦ Πνεύματος * σὰ ἐραστὴς τῆς σοφίας γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

'Αγίων * 'Αγία Θεοτόχε πανύμνητε, * ή προσδοχία τῶν ἐθνῶν * χαὶ σωτηρία τῶν πιστῶν, * ἐχ σοῦ ἀνεβλάστησεν * ὁ λυτρωτὴς * χαὶ ζωοδότης χαὶ Κύριος * εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ὑμνούντων $\overline{\sigma}$ ε.

Τοῦ Γερμανοῦ, ὁ αὐτός.

Υεκρώσας * πανσόφως τῆς σαρχός τὰ σχιρτήματα, * Ἱερομύστα Γερμανὲ, * φιλοσορίας φωτισμῷ * τὸν νοῦν χατελάμπρυνας * πνευματιχῆ * μυσταγωγία χοσμούμενος, * Χριστῷ χραυγάζων. Δόξα τῆ δυνάμει σου.

'Αρνείσθαι * το πάνσεπτον Χριστοῦ ἐξεικόνισμα * ο δυσμενέστατος ἐχθρός * παραφροσύνη προκληθείς, * ταῖς σαῖς ἐξελή-λεγκται * περιφανῶς * διδασκαλίαις, 'Αοίδιμε. * ἀλλ' ἀνιάτως νοσῶν οὐκ ἡσθάνετο.

'Ρημάτων * τον έλεγχον των σων υφορώμενος * ο θηριώνυμος, Σορέ, * καὶ θηριότροπος τον νοῦν * τοῦ θρόνου κατάγει σε * τοῦ ἱεροῦ, * ἀλλ' ἀντὶ τούτου ἐπλούτισας * ἱερουργίαν, παμμάκαρ, οὐράνιον. Θεοτοκίον.

Χαράν σοι * σαφῶς ἀπ' οὐρανοῦ ἀφικόμενος * ὁ 'Αρχιστράτηγος, 'Αγνὴ, * εὐηγγελίσατο εἰπών· * Θεὸς ἐξελεύσεται * μετὰ σαρκὸς * ἐκ σοῦ, Παρθένε πανάχραντε, * εἰς σωτηρίαν τῶν πόθφ ὑμνούντων σε. Τοῦ Ἐπιραν. Ὠρδὴ ε΄. Ὁ φωτίσας * τῆ ἐλλάμψει. Ο σίως σου * τὴν γαστέρα ἐν ἄρτφ καὶ ὕδατι * ἐστένωσας, * κεχρημένος ὡς δψφ τῷ ἄλατι, * καὶ παθῶν ἐκράτησας * σαρκός, ἐν σώματι τὸν βίον * τῶν ᾿Ασωμάτων μιμούμενος.

Κατφατειρας * τρυχομένους τῷ δίψει ἐν καύσωνι, * καὶ ἤμειψας, * εὐπρεπῶς τῶν σημείων ἀρχόμενος * ὡς θεράπων ἄριστος * τὸν σὸν μιμούμενος Δεσπότην, * οἶνον εἰς ὕδωρ, Μακάριε.

Υπέδρασας * το χενόν των άνθρώπων δοξάριον, * χαὶ ξρημον * ώσπερ ο σος Δεσπότης χατώχησας * πειρασμοῖς δ' ἐχώρησας * δαιμονιχήν πρός πάλην ἀοράτως, * το ἀσθενές σου νευρούμενος.

Θεοτοχίον.

Λόγον θεῖον * διὰ λόγου ἐν μήτρα ἐχώρησας * ὑπὲρ λόγον, * Θεοτόχε· αὐτὸν οὖν δυσώπησον * ἐξ ἀλόγων πράξεων * καὶ ἡδονῶν θανατηφόρων * ἐλευθερῶσαι τοὺς δούλους σου.

Τοῦ Γερμανοῦ, ὁ αὐτός.

Ο λοχλήρως * τον Χριστον άγαπήσας, Θεόληπτε, * ήγαπήθης * παρ' αὐτοῦ ἐπαξίως, καὶ εἴληφας * χαρισμάτων πέλαγος * καὶ γὰρ σορῶς ταῖς διδαχαῖς σου * τὴν Ἐκκλησίαν ἐφώτισας.

Υμνφδίαις, * Γερμανέ, θεοπνεύστοις έφαιδρυνας * τὰς χορείας * τῶν πιστῶν καὶ τὰ θεῖα πληρώματα· * ἡ γὰρ παναρμόνιος * νευρὰ, Πάτερ, τῆς σῆς καρδίας * τοὺς 'Ορθοδόξους ἐλάμπρυνεν.

Γηθόμενος * τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους καὶ τρόπαια * στηλιτεύεις * ἐγκωμίων καὶ λόγων συνθέσεσι· * καὶ αὖθις, 'Αοίδιμε, * εἰκονικαῖς χρωματουργίαις * εἰς ἔν συνάπτων ἀμφότερα. Θεοτοκίον.

Εὐφραίνονται * οὐρανῶν αἰ Δυνάμεις ὁρῶσαί σε, * ἀγάλλονται * σὺν αὐτοῖς τῶν βροτῶν τὰ συστήματα. * τῷ γὰρ τόπφ ἡνωνται * τῷ σῷ, Παρθένε Θεοτόπε. * δν ἐπαξίως δοξάζομεν.

Τοῦ Ἐπιφαν. 'Ωοή ς'. Ἐχύκλωσεν ἡμᾶς.

Δαιμόνων σε οἱ μιμηταὶ ἐχύχλωσαν, * τῆς "Αγαρ οἱ ἀπόγονοι. *
τὸν Δεσπότην δ' ἐχμιμούμενος τὸν σὸν * τὸν ἀντιδιχοῦντα
εὐηργέτησας, * καὶ διραῆ * ἔδειξας, Πάτερ, τὸν ἐτερόρθαλμον.

Ο Πλάστης σου έν σοι άναπαυσάμενος, * τοῦ Πνεύματός σε ὅργανον * καὶ θεόν, ὡς Μωϋσῆν τῷ Φαραὼ, * ἔδειξεν ᾿Αράβων τοῖς σκηνώμασι· * παναληθῶς * ὡρθης τὸν τρόπον τούτου μιμούμενος.

Συνέσεισε τον 'Ασσυρίων ἄνακτα * το πνεθμα διωκόμενον * ἐχρημάτισε δὲ ἄγγελος τῆς σῆς, * Πάτερ, ἀρετῆς καὶ θείας χάριτος· * τοὺς γὰρ αὐτὸν * οἶδε δοξάζειν Θεός δοξάζοντας.

Θεοτοχίον.

Εὐρραίνονται ἐν σοὶ, Παρθένε ἄχραντε, * τοῦ γένους οἱ προπάτορες, * τὴν Ἐδὲμ ἀπολαβόντες διὰ σοῦ, * ἢν ἐχ παραβάσεως ἀπώλεσαν * σὺ γὰρ ἀγνὴ * χαὶ πρὸ τοῦ τόχου * καὶ μετὰ γέννησιν.

Τοῦ Γερμανοῦ, ὁ αὐτός.

 Γ υθμίζεται ταϊς διδαχαϊς σου, Πάνσοφε, * καὶ λόγοις τὸ βασίλειον * ἱεράτευμα, λαός τε τοῦ Χριστοῦ * ὁ ἡγιασμένος καὶ θεόκλητος, * καὶ πρὸς Θεόν * καθοδηγείται ταϊς ὑποθήκαις σου.

Μνημόνευε τῶν σὲ ὑμνούντων, "Οσιε, * Θεῷ νῦν παριστάμενος, * καὶ πληρούμενος τῆς θείας καλλονῆς * καὶ τῆς ἀκηράτου ὑραιότητος * πρὸς τὴν ζωὴν * καθοδηγήσαις ταῖς ἰκεσίαις σου.

'Ανάβασιν σορῶς τὸν βίον τέθειχας * ἐκ δόξης καὶ δυνάμεως * πρὸς οὐράνιον σὰ δόξαν καὶ ἰσχὰν, * Ἐνδοξε, προβαίνων ταϊς ἀσκήσεσιν, * ἔως Χριστῷ * τῷ ποθουμένφ χαίρων ὡμιλησας. Θεοτοκίον.

Νῦν, Πάναγνε, τὸν σὸν οἰκέτην λύτρωσαι * ἐκ πάσης περιστάσεως, * τρικυμίας τε καὶ ζάλης τῶν παθῶν, * καὶ πρὸς σὸν λιμένα καθοδήγησον· * σὸ γὰρ ἐμοῦ * καὶ προστασία καὶ ἐπανόρθωσις.

Ο Είρμός.

Ε κύκλωσεν ήμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, * οὐκ ἔστιν ὁ ρυόμενος. *
 Ε ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς, * σῶσον τὸν λαόν σου, ἐ
 Θεὸς ἡμῶν. * σὺ γὰρ ἰσχὺς * τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις.
 Κοντάκιον κοινόν.

Ήχος δ΄. 'Ο ύψωθεις έν τῷ Σταυρῷ.

Τεραρχών την θαυμαστην ξυνωρίδα * άνευρημήσωμεν, πιστοί, χατά χρέος * σύν Γερμανώ τον ενδοξον Έπιφάνιον * ούτοι γάρ χατέρλεξαν * των άθέων τὰς γλώσσας, * δόγματα σορώ τατα * διαθέμενοι πἄσι * τοῖς ὁρθοδόξως μέλπουσιν ἀεὶ * τῆς εὐτὸβείας * τὸ μέγα μυστήριον.

Ο Οίχος, πρός τό Τη Γαλιλαία.

Ο ε εερέων χαλλονην * χαι δόξαν όρθοδόξων, * δυάδα την άγιαν *

Τιμήσωμεν άξίως * ούτοι γὰρ ώφθησαν ήμεν * πύργοι ἀσφαλείας * χατ έχθρων των όρατων * χαι ἀοράτων πάντοτε, * της πίστεως στύλοι ἀχλόνητοι * χαι της Έχχλησίας * θείος χόσμος, δν φορούσα * όρθοτομεί * εὐθύμως βοώσα * Εὐφράνθη ἐν ἐμοὶ *

τό πνεϋμά μου όντως * την στολήν μου ώσπερ πρὶν * ἀπολαβούση, * ην αίρετιχοὶ * διέρρηξαν, μη ὑμνοϋντες * της εὐσεβείας * τὸ μέγα μυστήριον.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΒ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ ἐν Αγίοις Πατρός ἡμῶν Ἐπιρανίου, Ἐπισκόπου Κωνσταντίας τῆς Κύπρου.

Στίχοι. ος έν Κύπου μέτ

Φανείς Ἐπιφάνιος ἐν Κύπρω μέγας, Κλέος παρ' αὐτῆ καὶ θανών ἔχει μέγα. Τῆ δυοκαιδεκάτη Ἐπιφάνιον μόρος είλε.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Αγίοις Πατρός ἡμῶν Γερμανοῦ, ᾿Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Χαίρων άφεις γήν Γερμανός και γής θρόνον, Γής Δημιουργού τον θρόνον χαίρει βλέπων.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

Τοῦ Ἐπιραν. 'Ωοὴ ζ'. Σὲ νοητὴν, * Θεοτόκε.

 $\mathbf{E}^{\mathbf{x}}$ θεϊχής * δεδεγμένος χάριτος * τὴν τῶν θαυμάτων δωρεὰν * τοῖς αἰτοῦσι σε δωρεὰν, * Πάτερ, τὰ ἰάματα * ἄπασι διένειμας, * ὡς ὁ Δεσπότης προσέταξεν, * ὁ αἰνετὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς χαὶ ὑπερένδοξος.

Πίπτει ποδών * σοῦ προχυλινδούμενος * ὁ ᾿Ασσυρίων βασιλεύς: * εὐλαβεῖσθαι γὰρ ἀρετὴν * οἶδε χαὶ πολέμιος: * ἄπας ὑποπίπτει δὲ * οἶς ἐνοιχών ἀναπέπαυται * ὁ αἰνετὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς χαὶ ὑπερένδοξος.

Λόγος σιγά * τῶν κατορθωμάτων σου * καὶ τῶν θαυμάτων τὴν πληθὺν, * τὸ κατ' ἔπος οὐ δυνηθεὶς * φράσαι, Παμμακάριστε· * ψάμμον ὑπερέβη γὰρ * ὧν ὁ Χριστός σοι δεδώρηται, * ὁ αἰνετός * τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τριαδικόν.

Ή τριφεγγής, * ένια(α, ἄληπτος, * ἀπείρου ἄβυσσός φωτός, * ἐποπτεύοις σοὺς ὑμνητὰς, * ὁ ὑπερυψούμενος, * ἄναρχος ἀρχή, Πατήρ, * Υίὸς, καὶ Πνεῦμα συναίδιον, * ὁ αίνετὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοχίον.

Σὲ Ἰαχώβ, * Θεοτόχε, κλίμακα * προρητικώς κατανοεί- * διὰ σοῦ γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς * ὁ ὑπερυψούμενος * ώρθη, τοῖς ἀνθρώποις τε * συνανεστράφη ὡς ηὐδόκησεν, * ὁ αἰνετός * τῶν Πατέρων Θεός καὶ ὑπερένδοξος.

Τοῦ Γερμανοῦ, ὁ αὐτός.

Το Απν έν σοι * την αυγην του Πνεύματος * εισδεδεγμένος, άληθως * άναβρύεις ως ποταμός, * Πάτερ άξιάγαστε, * δόγματα σωτήρια * θεοτερπή τε διδάγματα, * τον αίνετον * μεγαλύνων Θεόν και ὑπερένδοξον.

Υμνολογών * εὐσεβώς ἐφαίδρυνας * τὰς τοῦ Δεσπότου ἐορτὰς, * ἀναμέλπων μελφδιχώς, * ἔνθεος γενόμενος * πάντας τοὺς
'Αγίους τε * σαζ μουσιχαζ ἐμεγάλυνας, * πρὸς ἀρετὴν * ἐπαλείρων σορώς τοὺς πίστει ψάλλοντας.

Τριαδικόν.

Μίαν ἀρχὴν, * ἐνιαίαν, ἄτμητον * ἐν ὑποστάσεσι τρισὶ * θεολόγω γλώσση βοῶν, * πἄσιν ἀνεχήρυξας * ἄνὰρχον Γεννήτορα, * Μονογενή τε συνάναρχον, * χαὶ συμφυές * θεΐον Πνεῦμα τρανῶς χαὶ ὁμοούσιον. Θεοτοχίον.

Έν σοὶ, ἀγνὴ * Θεοτόχε, τίθημι * πᾶσαν ἐλπίδα, καὶ πρὸς σὲ * καταφεύγω διαπαντός. * Σῶσόν με, πανάμωμε· * ρῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου * τῆς κατεχούσης συγχύσεως * καὶ ταραχῆς * τῶν δεινῶν μου παθῶν καὶ παραπτώσεων.

Τοῦ Ἐπιραν. 'Ωδή η'. Έν καμίνω Παίδες.

Σύ τῷ λόγφ ἤλεγξας σαφῶς * αἰρέσεων τὴν πλάνην, * καὶ φέγγει τῆς εὐσεβείας * ἐφυγάδευσας αὐτὴν, * βοῶν, Ἐπιφάνιε· * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, * τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Έπὶ θρόνου ἤρθης ὑψηλοῦ· * παθῶν γὰρ βασιλεύσας, * σαρκός τε ἐπικρατήσας * σὺ ἐποίμανας Χριστοῦ, * κραυγάζων, τὸ ποίμνιον· * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου,* τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χορευέτω πάσα νοερά * καὶ λογικὴ οὐσία * τῇ μνήμη τοῦ Ἰεράρχου * καὶ θεράποντος Χριστοῦ, * πιστῶς ἀνακράζουσα· * Εὐ-λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, * τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεαρέστως σὺ θεολογῶν * ὡς ἄγχυραν δογμάτων * τοῖς πᾶσι θεολογίαν * χαταλέλοιπας τὴν σὴν, * δι' ἦς ἀναμέλπομεν· * Εὐ-λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, * τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Χαΐρε, θρόνε ἔνδοξε Θεοῦ· * πιστῶν χαΐρε τὸ τεῖχος· * δι' ῆς ρῶς τοῖς ἐν σκότει * ἐξανέτειλε, Χριστὸς, * τοῖς σὲ μακαρίζουσι * καὶ βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου,* τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Γερμανοῦ, ὁ αὐτός.

 Λ αμπηδόσι και μαρμαρυγαϊς * φωτός τῆς τρισηλίου * λαμπάδος, Ίεροφάντορ, * ἐνηδόμενος τανῦν * κραυγάζεις γηθό-

μενας· * Εὐλογείτε, πάντα τὰ έργα Κυρίου, * τὸν Κυριον, ἡμνείτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πολυφώτου και πλησιφαούς, * Πάτερ, ήξιωμένος * χορείας έπουρανίοις * εν σκηνώμασιν ήμων * βοώντων μνημόνευε * Εὐλογείτε, πάντα τὰ έργα Κυρίου, * τον Κύριον, ύμνεθτε * και ύπερυψούτε * εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

'Ως τηρήσας το θεοειδές * καὶ Θεοῦ κατ' εἰκόνα, * εἰκόνας τὰς τῶν 'Αγίων * ἀνεστήλωσας, εἰδώς * ἐπὶ τὸ πρωτότυπον * διαβαίνειν πᾶσάν τιμήν τε καὶ δόξαν, * Πανεύφημε, καὶ γέρας, * Κύρων ὑμνεῖτε, * βοῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον

Καινῷ τρόπφ καὶ ὑπερφυεῖ, * Παρθένε, συλλαβούσα * τὸν Λόγον τὸν τῷ Πατρὶ * συγκαθορώμενον Υίὸν, * Παρθένος διέμεινας. * Σὲ ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα * τὸ Χαϊρέ σοι βοῶντες, * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

O Elpuss.

" Την καμίνω Πατδες Ίσραηλ * ώς εν χωνευτηρίω * τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας * καθαρώτερον χρυσοῦ * ἀπέστιλβον λέγον- τες· * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, * τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε *

» καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Του Έπιφανιου. 'Ωο ή θ'. Τύπον * της άγνης.

Ορος * πραχτικής ὁ βίος σου, * καὶ θεωρίας θείας, Πάτερ, οἱ λόγοι σου * τῷ θεόφρονι ὄντως λαῷ κατελείφθησαν, * Ἐπιφάνιε μάκαρ ἀοίδιμε· * διά σε ἐπαξίως * ἀνευρημούντες μακα-ρίζομεν.

Νύμφης * τοῦ Χριστοῦ προίστασο * τῆς Ἐκκλησίας, ἔνδοξε Ἐπιφάνιε, * καὶ κατεύνασον τὸν κατ' αὐτῆς ἐγειρόμενον * ταζ πρεσβείαις σου ἄγριον κλύδωνα, * ὡς ἔχων παρρησίαν * πρὸς τὸν

Δεσπότην και φιλάνθρωπον.

"Αναξ * των ἀνάκτων, "Αγιε, * μοναρχική Τριὰς, ή πάντων δεσπόζουσα, * τοῖς ὑμνοῦσί σε τὴν των πταισμάτων συγχώρησιν * καὶ τοῦ βίου παντός τὴν κατάστασιν * ἀπείραστον παράσχου * Ἐπιφανίου ταῖς ἐντεύξεσιν. (Θεοτοκίον.

"Απας * ἐγχωμίων, πάναγνε, * νόμος ἡττᾶται τῷ μεγέθει τῆς δάξης σου· * ἀλλὰ, Δέσποινα, παρ' οἰχετῶν ἀναξίων σου, * ἐξ εὐνοίας δέ σοι προσφερόμενον * προσδέχου, Θεοτόχε, * μετ' εὐμενείας τὸ ἐφύμνιον.

Τοῦ Γερμανοῦ ὁ αὐτός.

 Λ ύειν * και δεσμεϊν τὰ πταισματα * τὴν ἐξουσίαν οὐρανόθεν δεξά- μ μενος * ἐννομώτατος ὡς ἱερεὺς, παμμακάρωτε, * τοῖς ὑμνοῦσί σε,

Πάτερ, τὴν ἄφεσιν * πρεσβείαις σου παράσχου, * ίνα σε πάντες μαχαρίζωμεν.

Εύρες * άμοιβάς των πόνων σου, * ἱεροφάντορ Γερμανέ παμμαχάριστε, * τὸ μαχάριον ἀπειληφώς ἐνδιαίτημα, * καὶ ζωῆς αἰωνίου λαβόμενος, * καὶ θείας θεωρίας * ἄκαταπαύστως ἐμφορούμενος.

Όλον * σεαυτόν άνέθηκας * τῷ παντεπόπτη Λόγω καὶ παντοκράτορι, * καλλιέρημα ἀναδειχθεὶς ἱερώτατον, * καὶ θυσίαν δεκτὶν καὶ εὐάρεστον * προσάγων τῷ Κυρίω * σῶν πονημάτων τὰ ἐφύμνεα.

Θεοποχίον.

Στήσον * τῆς σαρχός τὸ ρρόνημα, * χαὶ τῶν παθῶν, Παρθένε, παῦσον τὸν τάραχον * τοῦ προσφεύγοντος, Θεογεννήτορ, τῆ σχέπη σου, * χαὶ ἐλπίδος χρηπίδά σε ἔχοντος, * χαὶ θείαν προστασίαν * πεπλουτηχότος χαὶ ἀντίληψιν.

O Eigués.

τε προκεκτος. * και νων καθ, μίτων των μειδααίτων φλοια(Λοππροκεκτος * και νων καθ, μίτων των καθ, μίτων των μειδααίτων φλοια(Λοππροκεκτος * και νων καθ, μίτων των καθ, μίτων τω

» σαν * κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, * ἴνα σε, Θεοτόκε, *

ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Εξαποσπειλάριον κοινόν. Γυναϊκες ἀκουτίσθητε. *
ξεῦτε πιστοὶ τιμήσωμεν * τὴν θείαν καὶ πανίερον * Ἱεραρχῶν
Δ ξυνωρίδα * ἐν ὑμνφδίαις ἀσμάτων· * τὸν θεῖον Ἐπιφάνιον * καὶ
Γερμανόν, τοὺς λύσαντας * αἰρέσεων σκοτόμαιναν, * καὶ εὐσεβείας
ἀκτῖσι * φωτίσαντας πᾶσαν κτίσιν.

Καὶ τῆς Έρρτῆς. Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ανολουθία ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ: Η', ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μυήμη, στης Αγίας Μάρτυρος Γλυκερίας.

ΕΙΣ ΤΌΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτής γ΄. καὶ τῆς ΄Αγίας γ΄.

ΤΗχος δ΄. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι. *

\ !ὰ πόνων ἀθλήσεως * τὸν Δεσπότην νενύμφευσαι * παρθενίας

**Ακάλλεσι διαλάμπουσα. * καὶ ώσπερ προϊκα προσήγαγες * αὐτῷ,

παναοίδιμε, * των μελών την ἐκκοπην * καὶ τὸν βίαιον θάνατον. *

όθεν έτυχες * ούρανίων θαλάμων, * Γλυκερία, * δυσωπούσα του

σωθήναι * τούς σὲ πιστώς μαχαρίζοντας.

Ος ἀνδρεῖον τὸ φρόνημα * καὶ γενναία ἡ ἔνστασις * τῆς ψυτροθύμω δὲ πνεύματι * τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν * κατεπάτησας λέτρουσα. * Σὰ εἰ, Κύριε, * ἡ ἰσχὰς καὶ τὸ κλέος * τῶν σῶν δούλων, * ὁ δυνάμει ἀηττήτω * τὸν ἰσχυρὸν τροπωσάμενος.

Ο ὑ λιμός, οὐδὲ χίνδυνος * ἀλγεινῶν τε ἐπίτασις * τῆς ἀγάπης, ἐνδοξε, οὐ κατίσχυσαν * Χριστοῦ χωρίσαι, ἀοίδιμε, * οὐ κάθειρξις βίαιος, * οὐδὲ κάμινος πυρός, * οὐ τῶν λίθων κατάστρωσις. * δθεν δέδεξαι * ἐχ Θεοῦ θείαν δρόσον, * Γλυκερία, * καὶ ἐχ Υῆς καὶ τῶν γηίνων * πρός τὴν ζωὴν μεταβέβηκας.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Εορτῆς.
Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Εορτῆς.
'Απολυτικιον, 'Η 'Αμνάς σου, 'Ιησοῦ.
Καὶ τῆς Έρρτῆς. Καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, Καθίσματα της Έρρτης, καὶ οἱ Κανόνες της Έρρτης καὶ της Αγίας.

Κανών τζε Άγίας.

Ωοη α΄. ΊΙχος β΄. Δεῦτε λαοί. *

Το καρετών * σήμερον και των θαυμάτων αυτής * τον μυστικόν πληρώσασα * κρατήρα, απαντας * Γλυκερία ή Μάρτυς * είς πόσιν εύφροσύνης * πιστούς προσκέκληται.

Μαρτυρικαϊς * ήγλαϊσμένη λαμπρότησι * τῷ καθαρῷ παρίστασαι, * Μάρτυς, νυμφίω σου, * ψυχορθόρων πταισμάτων * αίτοῦσα λυτρωθήναι * τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Πρός αἰχισμούς, * πρός ἀλγηδόνας, πρός μάστιγας * πολυειδεῖς ἀπτόητος, * Μάρτυς, ἐχώρησας * συνεργοῦσαν γὰρ εἶχες * τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν * καὶ συναρήγουσαν.

Θεοτοχίον.

Γνώσιν Θεοῦ * ἀπαντες κατεπλουτήσαμεν, * καὶ ἐπιγνόντες, Δ έσποινα, * σὲ Θεομήτορα * καὶ Κυρίαν τιμώμεν * τοῖς πράγμασι τοὺς λόγους * ἐπισφραγίζοντες.

'Ωδή γ'. Στερέωσον ήμᾶς.

 $T^{\dot{\alpha}}$ αίματα Χριστῷ ώσπερ ἀρώματα * καὶ μύρα * κομίσασα, 'Αθληφόρε, * εὐωδία προσηνέχθης αὐτῷ, * πλημμυροῦσα τοῖς πᾶσι τὰ ἰάματα.

Εύρράνθη νοητώς ἐν τοῖς ἀγῶσί σου, * Μαρτύρων * καλλώ-

πισμα, ό Δεσπότης. * εύφροσύνην δθεν θείαν σε * τῶν πιστῶν ταῖς

καρδίαις ἐπεβράβευσεν. Θεοτοκίον.

Έρράγη της άρας, Θεοχαρίτωτε, * το πάλαι * μεσότοιχον, και ή έχθρα * έξηράνισται τῷ τόκφ σου, * και 'Αγγέλοις συνή-ρθημεν οι ἄνθρωποι.

() Είρμός.

Τερέωσον ήμᾶς ἐν σοὶ, Κύριε, * ὁ ξύλφ * νεκρώσας τὴν ἀμαρ Τίαν, * καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον * εἰς τὰς καρδίας
 ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, ΤΙχος δ΄. Ο ύψωθείς έν τῷ Σταυρῷ.

Των νοουμένων το τερπνόν προορώσα, * των ορωμένων το ρευστον παριδούσα, * ταζ θεικαζ ώχύρωσας έλπισι τον νούν. *
δθεν πρός το στάδιον * τῆς ἀθλήσεως, Μάρτυς, * χαίρουσα εἰσέδραμες, * καὶ τον όριν καθείλες, * καὶ ἀνεπλέξω νίκης εὐπρεπῆ, *
ὧ Γλυκερία, * καὶ ἄφθαρτον στέφανον.

Καὶ τῆς Έρρτῆς.

'Ωδή δ'. Είσακήκοα, Κύριε. *

Τών παθών ἀποκτείνασα * τοὺς ἀοράτους θῆρας, Γλυκερία, * ὁρωμένους θῆρας οὺκ ἐδειλίασας.

"Ον ἐχήρυττες Κύριον * πρὸ ὀφθαλμῶν ὀρῶσα, 'Αθληφόρε,* ὑπερείδες πάντα τὰ τῶν αἰσθήσεων. Θεοτοχίον.

Οι προστάτιν σε, Δέσποινα, * και τῆς ψυχῆς, Παρθένε, προσδοκίαν * εὐσεβῶς πλουτοῦντες οὐκ αἰσχυνθήσονται.

 $^{\prime}\Omega$ δη ε $^{\prime}$. Ο φωτισμός. *

φόβον Θεοῦ * ἐν γαστρὶ διανοίας * εἰσδεξαμένη, * πνεῦμα σωτηρίου ὁμολογίας * καὶ μαρτυρίου * ἔτεκες, Γενναιόρρον, *
παραδόξως, στερρῶς ἀθλήσασα, * καὶ τὰς ἐναντίας ἀρχὰς θριαμβεύσασα.

Σοῦ τὸ σεπτὸν * καὶ μακάριον πάθος * ἐκμιμουμένη * ἡ δι' ἀπαθείας σου συναφθεῖσα * πάσχει προθύμως * ἐν πυρὶ βεβλημένη, *
ζωοδότα Χριστὲ, κραυγάζουσα * "Ετερον ἐκτός σου Θεὸν οὐκ ἐκίσταμαι.

Θεοτοκίον.

Ή φωτεινή * τοῦ ἡλίου νερέλη, * λάμψον μοι αἴγλην * λύουσαν τον ζόρον τῆς ἀμαρτίας· * δίδου μοι χεῖρα, * καὶ παθῶν ἐν τῷ βόθρῳ, * Θεοτόκε, κείμενον ἔγειρον, * μόνη τοῦ πεσόντος 'Αδὰμ ἡ ἀνάκλησις.

 $^{\prime}\Omega\delta\gamma$ ς^{\prime} . Έν άβύσσφ πταισμάτων.

Ααμπρυνθείσα τη αίγλη του Πνεύματος * και της καθαρότητος ταίς ώραιότησι * κεκοσμημένη, "Ενδοξε, * τῷ Δεσπότη Χριστῷ νῦν παρίστασαι. Τον καλον όντως άθλον άνύσασα, * και της εὐσεβείας τον δρόμον τελέσασα, * δικαιοσύνης είληφας * ἐκ Θεοῦ τον ἐπάξιον στέφανον.

Θεοτοχίον.

Γνωστικήν εὐρροσύνην γινώσκων σε, * πάναγνε, παθών τῆς ἀγνοίας τὸ κάλυμμα * ταῖς σαῖς πρεσβείαις, Δέσποινα, * ἀποτίθεμαι. Δόξα τῷ κράτει σου.

Ο Είρμός.

* Γ ν άβύσσφ πταισμάτων χυχλούμενος, * τὴν ἀνεξιχνίαστον * Τῆς εὐσπλαγχνίας σου * ἐπιχαλοῦμαι ἄβυσσον· * Ἐχ φθο-

Κοντάκιον. Ήχος γ΄. Ἡ Παρθένὸς σήμερον. *
Τὴν Παρθένον στέργουσα * καὶ Θεοτόκον Μαρίαν, * διετήρεις ἄφθορον * τὴν σεαυτῆς παρθενίαν· * πόθω δὲ καρδιωθείσα τῷ τοῦ Κυρίου, * ἤθλησας ἀνδρειορρόνως μέχρι θανάτου· * διὰ τοῦτο, Γλυκερία, * διπλῷ στεφάνω * σὲ στέρει Χριστὸς ὁ Θεός.

Συναξάριον.

 T_{η}^{ω} H^{ω} , του αύτου μηνός, Μνήμη της Αγίας Μάρτυρος Γλυκερίας.

Στίγοι.

Θηρός το πικρόν δήγμα τή Γλυκερία Υπέρ γλυκάζον ως άληθως ήν μέλι.

Έν τριτάτη δεκάτη δάκε και κτάνε θήρ Γλυκερίαν.

Τατς αὐτης άγιαις πρεσβείαις, χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον χαὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωοη ζ'. Είχονος χρυσης. *

τανοούσα ἐπεπόθησας * τούτο ἐνθέως, 'Αοίδιμε· * καὶ δραμούσα τούτου ὁπίσω * δι' ἀθλήσεως ἔψαλλες· * Εὐλογητός εἰ, ὁ
Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ωραίαν στολήν * των αίμάτων ταϊς βαφαϊς πεποιχιλμένην * πέριθεμένη χαθυπέδειξας * τῆς εὐσεβείας τὴν χόσμησιν * πᾶσιν, 'Αθληφόρε, τοῖς πίστει * ἀνυμνοῦσι χαὶ ψάλλουσι * Εὐλογητὸς εἰ, δ Θεὸς, * ὁ των Πατέρων ἡμων.

Θεοτοχίον.

'Ιδού σε, 'Αγνή, * πάσα φύσις γηγενών δοξολογούσιν * ὑπερθαυμάζοντες τὸ μυστήριον * τῆς σῆς χυήσεως, ἄχραντε, * καὶ χαρμονικώς ἐκβοώντες * τῷ ἐκ σοῦ ἀνατείλαντι· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. 'Ωδή η'. Τον έν χαμίνω του πυρός. *

Τόν της άγνειας νοητόν * χεχτημένη έραστην Χριστόν νυμφίον, * σεαυτην, 'Αθληφόρε, * έν χαθαρότητι νοῦ * χαὶ πόνοις * θείοις έχαλλώπισας, * χαὶ τούτω ήρμόσθης * διὰ τοῦ μαρτυρίου.

Ή συντριβή σου τῶν μελῶν * ἐξελέπτυνεν ἐχθρῶν μηχανουργίας· * τῶν αἰμάτων ἡ ῥύσις * τῆς ἀθείας δεινοὺς * χειμάῥρους, * Σορὴ, ἀπεξήρανε, * πέλαγος θαυμάτων * ἡμῖν ἀναδειχθεῖσα.

Θεοτοχίον.

Σῶσον, οἰκτείρησον ἡμᾶς, * τόν οἰκτίρμονα Θεόν ἀποτεκοῦσα * ὑπέρ λόγον, Παρθένε, * πυρκαϊᾶς λογισμῶν * παθῶν τε * ἐξαίρουσα καύσωνα * ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, * ἀγνὴ Θεοκυῆτορ.

O Eigués.

» Γρόν εν καμίνω του πυρός * των Εβραίων τοῖς Παισί συγκα-• Ταβάντα, * καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα Θεόν *

» ύμνεῖτε, * τὰ ἔργα, ὡς Κύριον * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας » τοὺς αἰῶνας.

'Ωρη θ'. Τον έχ Θεού Θεόν Λόγον.*

περαρθείσα ἀπάσης * σαρχιχής προσπαθείας, * τῷ πόθῳ τοῦ νυμφίου σου, Σεμνὴ, * ἄσαρχον βίον ἐπόθησας· * διὸ σὺν τοῖς ἀύλοις * Χριστὸν τὸν ἐραστήν σου νοερῶς * χαθορῶσα δοξάζεις * ὡς πάντων ποθεινότερον.

Μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους * τὸ ἀχιβδηλον πνεῦμα * Κυρίφ παραδέδωχας τὸ σὸν, * οῦ τῆ ἀνόδφ ἐχρότησαν * ἐπουράνιαι Τάξεις: * Χριστὸς δὲ παναλχεῖ σε δεξιᾳ * ἐστεράνωσε, Μάρτυς, * νομίμως ἐναθλήσασαν.

Θεοτοχίον.

Ή ταϊς φωναϊς χαμπτομένη * τῶν θερμῶς σε αἰτούντων, * ἡ μόνη τῶν πιστῶν χαταφυγὴ, * σῶσον, οἰχτείρησον, Δέσποινα, * οἰατήρησον βλάβης * ἐχ πάσης χαὶ ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς * τοὺς ἐν πίστει χαὶ πόθ ϕ * ἀεί σε μεγαλύνοντας.

Ο Είρμός:

- » Τόν έχ Θεού Θεόν Λόγον, * τον άβρήτω σορία * ήχοντα καινουργήσαι τον 'Αδάμ, * βρώσει φθορά πεπτωχότα δεινώς, *
- » έξ 'Αγίας Παρθένου * άφράστως σαρχωθέντα δι' ήμας * οι πιστοι » όμοφρόνως * εν υμνοις μεγαλύνωμεν.

'Εξαποστειλάριον τῆς 'Εορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ τῆς Έορτῆς. Τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

Men. Tom. V.

ΤΗ: ΙΔ', ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Ἰσιδώρου τοῦ ἐν τῆ Χίω.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Έρρτῆς γ΄. καὶ τοῦ Μάρτυρος γ΄.

Στιγηρά του Μάρτυρος. *Πγος δ΄. "Εδωκας σημείωσιν. *

Τήλω πυρπολούμενος * τῆς εὐσεβείας, Ἰσίδωρε, * ὑπεισῆλθες τὸ στάδιον * θερμῶς τῆς ἀθλήσεως, * καὶ βραβετον νίκης, * Μάρτυς, ἀπηνέγκω * κατὰ τῆς πλάνης, διδαχατς * θεοφιλέσιν ὡρατζόμενος * Σταυροῦ δὲ κρατυνόμενος * τῆ πανοπλία κατέβαλες * τὸν ἀλάστορα τύραννον, * νικηφόρος δεικνύμενος.

η μάστιξι ξεόμενος * τῆς δερματίνης νεκρώσεως * τοὺς χιτῶνας ... ἐκδέδυσαι· * στολὴν ἀρθαρσίας δὲ * καὶ λαμπρὰν ἐσθῆτα * περιβεβλημένος, * θᾶττον τῷ ξύλφ τῆς ζωῆς * ἀποκατέστης ζωὴν δρεψάμενος * τὴν ὄντως ἀκατάλυτον * καὶ ἀτελεῦτητον, "Ενδοξε, * ἤς περ νῦν ἐμφορούμενος * τοὺς ὑμνοῦντάς σε εῦρρανον.

Οντως ὑπερβέβηκε * τὰ τῶν Μαρτύρων παλαίσματα, * τῶν ἐπαίνων τὴν σύνθεσιν * καὶ λόγον καὶ ἔννοιαν· * οἱ στερροὶ γὰρ πύργοι * τῆς θεοσεβείας * σῶμα θνητὸν καὶ παθητὸν, * ὡς τὸ ἡμέτερον περικείμενοι, πυρός τε κατετόλμησαν, * καὶ τῶν πληγῶν κατερρόνησαν, * ὡς ἐν σώματι πάσχοντες * ἀλλοτρίω οἱ ἔνδοξοι.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.
Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.
᾿Απολυτίκιον τῆς αὐτῆς, καὶ ᾿Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οι Κανόνες τῆς Έορτῆς, καὶ τοῦ Αγίου.

Ό Κανών τοῦ Αγίου, οὖ ἡ Άκροστιχίς. Τὸν κλεινόν Ἰσίδωρον ὑμνῶ προφρόνως.

Ποίημα Θεοράνους. 'Ωδή α'. Ήγος πλ. δ'. **'Υγράν διοδεύσας.**

Ταϊς σαϊς ίκεσίαις, Μάρτυς Χριστοῦ * Ἰσίδωρε μάκαρ, * οὐρανόθεν μοι φωτισμόν * παράσχου καὶ χάριν εὐφημῆσαι * τὴν ἐορτήν σου τὴν σεβάσμιον. 'Ολόχληρον έχων πρός τὸν Θεόν, * Ἰσίδωρε Μάρτυς, * τὴν χαρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν, * πανάμωμον έσχες καὶ τὸν βίον * μαρτυριχῶς ἐγγυμναζόμενος.

Νομίμως ρυθμίσας σου την ζωήν, * Ίσιδωρε μάκαρ, * ώσπερ ἀσιλον θησαυρόν * την πίστιν ἐκράτεις, ἄτρεπτόν τε * την σωτηρίαν, παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Κυρίως τεχούσα φύσει Θεόν, * χυρίως ἀχούεις * Θεοτόχος χαὶ ἀληθῶς, * τὴν προσηγορίαν χαταλλήλως * τῷ θείφ Λόγφ, 'Αγνὴ, περιφέρουσα.

'Ωδή γ'. Σύ εἶ τὸ στερέωμα. *

λόγω χυβερνώμενος * τὰς τῶν παθῶν ὁρμὰς, ἔνδοξε * Μάρτυς Λ Χριστοῦ, * ἀρετῶν ἀσχήσει, * ἀθλορόρε, ἡμαύρωσας.

Έχων ἀκατάπληκτον * τὴν τῆς ψυχῆς ὁρμὴν, "Ενδοξε, * πανευσεβῶς * τὴν ὁμολογίαν * ἀἐραγῆ διετήρησας.

Ίλεων πρεσβείαις σου * τὸν τοῦ παντὸς Κριτὴν ἔργασαι * τοῖς εὐλαβῶς * τὴν σὴν εὐφημοῦσιν, * ᾿Αθλοφόρε, πανήγυριν.

Θεοτοχίον.

Νέχρωσον τὸ φρόνημα * τὸ τῆς σαρχός ἡμῶν, Δέσποινα, * καὶ τὴν ψυχὴν * ζώωσον, Παρθένε, * τῶν ἐν πίστει ὑμνούντων σε. Ὁ Εἰρμός.

» Σύ εἶ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὺ εἶ τὸ ρῶς * τῶν ἐσκοτισμένων· * καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα ήγος γ΄. Την ώραιότητα.

Αγωνισάμενος κατά τοῦ όρεως * ἔστησας τρόπαιον, Μάρτυς Α΄ Ίσιδωρε· * ἐκ τῆς Αἰγύπτου γὰρ φωστὴρ * αὐγάζων τὴν ὑρήλιον * πᾶσιν ἐξανέτειλας, * τὰς κινήσεις ποιούμενος * πρός τὸν ἀνατείλαντα * ἐκ Παρθένου θεόπαιδος· * δι' δν σφαγιασθεὶς, ἀθλοφόρε, * θῦμα εὐῶδες γεγένησαι.

Καὶ τῆς Εορτής.

'Ωδή δ'. Σύ μου ίσχυς, * Κύριε.

Ολον έν σοὶ * τὸν Λόγον εἰσοιχισάμενος * στρατιώτης * ὡς ἀχαρος * ἐντεῦθεν, μάχαρ, γενόμενος, * στεράνους ἀμαράντους * ἐχ
Θεοῦ ἐχομίσω, * παναοίδιμε Μάρτυς Ἰσίδωρε.

Νεανιχώς * χαταδιώξας, 'Ισιδωρε, * τοὺς ἐχθρούς σου, * τούτους χατελέανας * τῷ φοβερῷ ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ * περιπερραγμένος, * ἰσχύν τε περιζωσάμενος, * χαὶ τοὺς μισήσαντάς σε * ἐξωλόθρευσας χράζων· * Τῇ δυνάμει σου δόξα, Φιλάνθρωπε.

Ιχνηλατών * τὰ τοῦ Δεσπότου παθήματα, * έμιμήσω * θά-νατον έχούσιον * τὸν δι' αὐτὸν θέλων ὑποστάς· * δθεν ἀχηράτου *

ζωής σε, Μάρτυς, ήξιωσεν * ὁ Κύριος τής δόξης, * οὖ χερσίν ἐναπέθου * τὴν ψυχήν σου, παμμάχαρ Ἰσιδωρε.

Θεοτοχίου.

Σωματωθείς * ἀναχαινίζει τόν ἄνθρωπον, * όλος όλφ, * Πάναγνε, ἐνούμενος * ὁ πατριχούς χόλπους μὴ λιπών, * χαὶ τὴν σὴν γαστέρα * οἰχῆσαι χαταδεξάμενος, * ὁ πλούτφ εὐσπλαγχνίας * ἐχουσίως πτωχεύσας, * χαὶ πλουτίσας τὸν χόσμον Θεότητι.

'Ωρ'ς ε'. "Ινα τί με ἀπώσω. *

Τερείον προσήχθης * ἄμωμον καὶ τέλειον τῷ σῷ Δεσπότη Χριστῷ * καὶ τυθεὶς προθύμως, * καὶ τὸ αἴμά σου ῥάνας, Ἰσίωρε, * κοινωνὸς τοῦ πάθους, * καὶ τῆς αὐτοῦ νῦν βασιλείας * βρηματίζεις ἀξίως συμμέτοχος.

Δυναμούμενος, Σωτερ, * τῷ παντοδυνάμφ σου σθένει κατέσβεσε * τὴν ἀχλὺν τῆς πλάνης * ὁ καλλίνικος Μάρτυς Ἰσίδωρος: * καὶ τμηθείς τὴν κάραν, * σοὶ τὴν ψυχὴν τῷ ζωοδότῃ * εὐκλεῶς ἐναπέθετο, Δέσποτα.

'Ωραίζεται, μάχαρ, * τοῖς σοῖς προτερήμασιν ἡ Ἐχχλησία Χριστοῦ, * χαὶ φαιδρύνεται σου * ταῖς τῶν ἄθλων ἐνστάσεσιν, ἔνδοξε· * πρὸς τὴν ἀμαρτίαν * σὺ γὰρ στερρῶς μέχρις αἰμάτων * ἀνθιστάμενος ὥφθης, Ἰσίδωρε.

(-) ED TOX (OY.

"Ρυπωθεΐσαν τὴν φύσιν * τὴν τῆς ἀνθρωπότητος τῷ παραβάσει τὸ πρὶν, * καὶ δεινῶς φθαρεῖσαν, * καὶ θνητὴν γενομένην ἀνέστησας, * τὴν πηγὴν τεκοῦσα * τῆς ὑπὲρ νοῦν ἀθανασίας, * Θεοτόκε πανάμωμε Δέσποινα.

'ωδη ς'. Την δέησιν έχγεω.

Ολόχληρον πρός Θεόν την έφεσιν * χεκτημένος, 'Αθλοφόρε παμμάχαρ, * των άγαθων * τό άκηρατον όντως, * των έπιγείων τόν πόθον ήμαύρωσας, * χαὶ ξόραμες άναβοων * Έκολλήθην όπίσω σου, Δέσποτα.

Νυμφίος ώς εὐπρεπής, Ἰσίδωρε, * χαλλοναζς μαρτυριχαζς διαπρέπων, * πρός οὐρανοὺς * ἀνελήλυθας χαίρων * χαλλοποιῷ λαμπηδόνι παρίστασθαι, * δεόμενος διαπαντός * ὑπὲρ τῶν ἐχτελούντων τὴν μνήμην σου.

Υπέφερες, άθλητὰ, σφαττόμενος * προορών τὴν δι' αἰῶνός σοι δόξαν· * καὶ τὴν τρυφὴν * τὴν άίδιον ὅντως * μετὰ Μαρτύρων, ὡς Μάρτυς ἀἡττητος, * ἀπείληφας παναληθώς, * στεφηφόρε παμμάκαρ Ἰσίδωρε. Θεοτοκίον.

Μαρία, τὸ τοῦ Δεσπότου σχήνωμα, * τὸ λαμπραῖς τῆς παρθενίας ἀχτῖσι * φωτοειδώς * ώσπερ χρίνον ἐχλάμψαν * τῆς ἀχαν-

θώδους ἐν μέσφ συγχύσεως, * σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, * τῶν πταισμάτων παράσχου μοι ἄφεσιν.

Ο Είρμός.

» Τήν δέησιν έκχεω πρός Κύριον * καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου • Τάς θλίψεις, * ὅτι κακῶν * ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, * καὶ • ἡ ζωή μου τῷ Αδη προσήγγισε. * καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς. * Ἐκ • φθορᾶς, ὁ Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, 'Πγος δ΄. 'Επεράνης σήμερον. *
Τ΄ υβερνήτης μέγιστος * τῆ οἰκουμένη * σὐ ἐφάνης, ἄγιε, * ταῖς
Λ΄ πρός Θεόν σου προσευχαῖς * διὸ ὑμνοῦμέν σε σήμερον, * Μάρτυς θεόφρον, * 'Ισίδωρε ἔνδοξε.

Συναξάριον.

Tῆ $I\Delta'$. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ $^{\prime}$ Αγίου Μάρτυρος Ισιδώρου.

Εσαινεν Ίσιδωρον έλπὶς τοῦ στέφους, Καὶ πρός τομήν ήπειγεν, έξ ής τό στέρος. Έν δ' Ἰσίδωρον ἄορ δεκάτη τάμεν ήδὲ τετάρτη.

Ταϊς αύτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωοη ζ'. Πατδες Έβραίων.

Νου έλλαμπόμενος, Τρισμάχαρ, * τῆ τοῦ Πνεύματος αὐγῆ, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας * ἐλλαμρθῆναι σὺν σοὶ * εὐδόχησον, βοῶντας * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

 $^*\Omega$ των καλλίστων σου ἀγώνων * δι' ὧν ἔλυσας τὴν πλάνην των εἰδώλων, * καὶ τυράννους δεινούς * κατήσχυνας, κραυγάζων * Εὐλογητός εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰωνας.

Θεοτοχίον.

Πάναγνε Δέσποινα Παρθένε, * τῶν πταισμάτων μου τοὺς μώλωπας ἐλαίφ * συμπαθείας τῆς σῆς * θεράπευσον βοῶντος· * Εὐλογημένος, Δέσποινα, * ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

'Ωδή η'. Έπταπλασίως κάμινον. *

Ραδιουργίαις φετο * ὑποκλέπτειν ὁ τύραννος * τῆς σῆς καρτεβόας, * φοβοῦμαι, φ λατρεύω, * προσκυνῶ τε καὶ μέλπω. * Λαός, * ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

αθείς προσήχθης Θεφ, * δν ώς πλαστουργόν, μελώδιχως άνεβόας, * μαρτυρίου χαρμονή έφαίνετο. * άμνος γάρ ώς άμωμος * σφαγια-

οί Παΐδες, εύλογείτε: * ίερείς, άνυμνείτε: * λαός, ύπερυψοϋτε * είς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοειδές τό σωμά σου * τοῖς ποθούσιν ἐδείχνυτο * τῆς 'Αγγελικῆς δορυφορούσης τάξεως, * ἀστράπτον, 'Ισίδωρε, * μαρμαρυγαίς τῆς χάριτος, * θαυματοποιίαις τε ποικίλαις ἐμπρέπον, * δωρούμενον ἐκάστω * τὰς ἰάσεις ἀρθόνως, * καὶ σάλου ἐξαρπάζον * σαρῶς καὶ ἐκ κινδύνων. Θεοτοκιον.

Ρητορευόντων γλώσσαι σε * εὐρημήσαι οὐ σθένουσιν, * ὧ Θεογεννήτορ Μαριὰμ θεόνυμρε. * Θεόν γὰρ ἐγέννησας * τὸν ἐπὶ πάντων, Κόρη ἀγνὴ, * ἐχ παρθενιχής ἀπειρογάμου νηδύος. * δν Παϊδες εὐλογοῦσιν, * ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, * λαοὶ ὑπερυψοῦσιν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

 $oldsymbol{*}$ $oldsymbol{E}$ πταπλασίως χάμινον * τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος * τοῖς τε-

» ρισωθέντας τούτους ίδων, * τον Δημιουργόν και Λυτρωτήν άνε-

» βόα, * οι ΙΙατόες, εύλογεττε· * Ίερετς, άνυμνεττε· * λαός, ύπερ-» υψούτε * είς πάντας τούς αίωνας.

'Ωοη θ'. Έξεστη έπι τούτω.

Ο πλούτω εὐσπλαγχνίας συγκαταβάς * καὶ πτωχεύσας, σταυρόν τε καὶ θάνατον * ὑπέρ ἡμῶν * θέλων ὑπομείνας ὡς ἀγαθός, * τὸν δι' αὐτόν σε θάνατον * βλέπων ὑπομείναντα καρτερῶς, * αὐτοῦ τῆς βασιλείας, * Ἰσίδωρε τρισμάκαρ, * συγκληρονόμον ἀπειργάσατο.

Νομίμως σῶν αἰμάτων ἐπὶ τῆς γῆς * οἰ κρουνοὶ ἐκχυθέντες, Ἰσιδωρε, * ἐν οὐρανοῖς * χλαῖνάν σοι ἐροινιξαν εὐπρεπῶς * ἐξυρασμένην χάριτι: * ἢν νῦν ἐνδυσάμενος τῷ Χριστῷ * παρέστης ἐν ἐνδυσάμενος τῷ Χριστῷ * παρέστης ἐν

΄Ως ἔχων παρρησίαν πρός του Χριστου, * ίκετεύων μὴ παύση Ἰσίδωρε, * ἐκ πειρασμῶν, * ζάλης τε καὶ θλίψεως καὶ παθῶν * τοὺς ἐκτελοῦντας ρύσασθαι * μνήμην σου ἀξίως τὴν ἱεράν. * ψυχῶν τε σωτηρίαν * αἰτούμενος, τρισμάκαρ, * σῆς κληρουχίας καταξίωσον. Θεοτοκίον.

Σωτήρα ώς τεχούσα καὶ λυτρωτήν * σωτηρίας με, Κόρη, άξιωσον * ἐπιτυχεῖν, * πάναγνε, πταισμάτων μου τὰς σειρὰς * ταῖς σαῖς πρεσβείαις λύουσα· * πάντα γὰρ ὡς θέλεις σὰ κατορθοῖς, * ὡς φέρουσα ἐν κόλποις * τὸν πάντων Βασιλέα * τὸν ἀγαθότητι ἀσύγκριτον.

O Eiguos.

 \mathbf{E}^* ξέστη έπὶ τούτω ὁ οὐρανὸς, * καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, * ὅτι Θεὸς * ώρθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, *

» καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν * εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· * διό » σε. Θεοτόκε, * ᾿Αγγέλων καὶ ἀνθρώπων * ταξιαρχίαι μεγαλύ-» νουσιν.

> Έξαποστειλάριον τῆς Έρρτῆς. Καὶ ἡ λοιπἡ ᾿Ακολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ ᾿Απόλυσις.

ΤΗ: ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Όσίου Πατρός ήμων Παχωμίου του Μεγάλου, και 'Αχιλλίου 'Αρχιεπισκόπου Λαρίσσης, του Θαυματουργού.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ 'Οσίου γ΄.

Στιχηρά του Όσίου.

Ήχος πλ. β΄. "Ολην ἀποθέμενοι. *

Ολην σου την έρεσιν * πρός τόν Θεόν ἀνατείνας * χοσμιχην τερπνότητα * ὡς μη διαμένουσαν * χαταλέλοιπας, * χαὶ Χριστῷ, πάνσορε, * σεαυτόν ἀνέθου * ὁλοτρόπως δι' ἀσχήσεως * ἐχχαθαιρόμενος, * χαὶ χαρτεριχην ἐνδειχνύμενος * την ἔνστασιν, Παχώμιε, * πρός τὰ τῶν παθῶν ὑπεχχαύματα· * χαὶ τῆ συνειδήσει * μαρτύριον θεόρρον ὑποστὰς, * ὡς νιχηφόρος ἀπείληφας * στέρος τὸ ἀμάραντον.

νοὶ νῦν ἐξεγένετο * ἐχ πραχτικῆς θεωρίας * διασχόντι σώματος *
τὸ παχὺ προχάλυμμα, * καὶ προσπάθειαν * τῆς σαρχός ῥήξαντι, * τῷ Θεῷ κραθῆναι, * ταῖς ἐκεῖθεν ἀστραπτόμενον * αὐγαῖς καὶ
γάρισι * καὶ θεουργικοῖς ἀμαρύγμασι, * καὶ νεύσεσι θεούμενον * καὶ
τοῖς πρὸς τὸ κρεῖττον ὑψώμασι· * καὶ νῦν, Θεορόρε, * μακάριος γενόμενος Χριστὸν * ἐν παξὸρσία δυσώπησον * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Απασαν τὴν αἴσθησιν * ὑπεραρθεὶς τῷ Δεσπότῃ * καθαρῶς ὡμίλησας, * τῆς σαρχός γενόμενος * ἔξω, πάντιμε, * λογισμῷ κρείττονι * τῶν παθῶν κρατήσας, * καὶ δαιμόνων τὰ φρυάγματα *
καταστρεψάμενος * καὶ καταπατήσας, Παχώμιε· * καὶ νῦν ἐνδιαιτώμενος τοῖς ἐπουρανίοις σκηνώμασι * πάντων τῶν τιμώντων * τὴν μνήμην σου μνημόνευε, Χριστῷ * ἐν παρρησία, πανόλβιε * Πάτερ, παριστάμενος.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, Ήχος δ'.

 \mathbf{K} ρίνον σε ξρημος έξηνθησε, Πάτερ, * ἄπαντας εὐωδιάζον * έξ άρετῶν τῆς πράξεως, * καὶ τερπνόν ἐκ σοφίας τῆς ἐκ θεω-

ρίας * ὡς ἐπαμφοτεροδέξιον· * καὶ τῆ τοῦ τελείου εὐδοκιμήσει * ἀπολαβών τὴν κρείττονα ψῆρον * ἔκ τε τοῦ λόγου καὶ τοῦ βίου σου, * ἔκ τε τῶν ἔργων καὶ τῆς πίστεως * εὐηρέστησας Χριστῷ τῷ Θεῷ. * Αὐτόν καθικέτευε, Παχώμιε θεόληπτε, * καὶ ἡμᾶς εὐαρεστεῖν αὐτῷ, * καὶ σὺν σοὶ τυχεῖν τῆς ἄνω κληρουχίας.

Καὶ νον, τῆς Εορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Εορτῆς. Δόξα, Ἡχος πλ. δ΄.

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη * τὸν καθηγητήν σε τιμῶμεν, Παχώμιε· * διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον * τὴν ὄντως εὐθεῖαν πορεύεσθαι ἐγνωμεν. * Μακάριος εἰ τῷ Χριστῷ δουλεύσας, * καὶ ἔγθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, 'Αγγέλων συνόμιλε, * 'Οσίων συνικέτοχε καὶ Δικαίων· * μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Εορτῆς. ᾿Απολυτίκιον τοῦ Όσίου, Ἡχος πλ. α΄.

Τὸν συνάναρχον Λόγον. *

Αγελάρχης εδείχθης * τοῦ 'Αρχιποίμενος * μοναστῶν τὰς ἀγέλας, * Πάτερ Παχώμιε, * πρός τὴν μάνδραν ὁδηγῶν * τὴν ἐπουράνιον, * καὶ τὸ πρέπον ἀσκηταῖς * ἐκείθεν σχῆμα μυηθείς, * καὶ τοῦτο πάλιν μυήσας * νῦν δὲ σὺν τούτοις ἀγάλλη * καὶ συγχορεύεις ἐν οὐρανίαις σκηναῖς.

Καὶ τζε Εορτζε, καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς Εορτῆς, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Εορτῆς, καὶ τοῦ Αγίου.

Ο Κανών του Άγίου, οὖ ή Άκροστιχίς (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων τῶν πρώτων ξξ 'Ωδῶν).

Παχωμίφ τον αίνον είκοτως πλέκω. Ποίημα Θεοφάνους.

' $\Omega\delta\eta$ a'. 'H χ 05 β '. 'Ev β 00 ϕ xatéstrws moté. *

Πεποιθώς χρηστότητι τῶν σῶν * τρόπων προθυμότατα * σοὶ τὴν ῷδὴν προσρυῶς ἀναχρούομαι· * ἀλλά μου, θεσπέσιε, * τὴν διάνοιαν φωτοβόλοις ἐλλάμψεσι * ταῖς σαῖς ἰχεσίαις * λάμπρυνον, Παχώμιε πανάριστε.

Απαθείας έρωτι θερμῷ, * Πάτερ, κατεχόμενος, * τὰς ὑλικὰς τῶν παθῶν κατεμάρανας * ἀφορμὰς, Παχώμιε, * καὶ κατέλαβες δι' ἀγάπης πτερούμενος * πᾶσαν τὴν πηγαίαν * ἔλλαμψιν, παμμάκαρ, τῆς Θεότητος.

Χαρμονής ἐνέπλησας πολλής * οὐρανῶν τὰ τάγματα * τόν Ιοιητὴν ἐπιγνοὺς πάσης χτίσεως· * ἐν φρουρᾳ γὰρ ἔμαθες * χατεχόμενος τὴν ἀπόρρητον δύναμιν * τούτου, Θεοφόρε, * πίστεως τὸ δόγμα παιδευόμενος.

GESTOXION.

Τπερτέρα πέρηνας, 'Αγνή, * πάσης ἀοράτου τε * καὶ όρατῆς, ἀειπάρθενε, κτίσεως * τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας * ὡς ηὐδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρα σου * ῷ σὺν παρρησία * πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

 $^{\prime}\Omega$ δ γ $^{\prime}$. $^{\prime}$ Eξηνθησεν $\dot{\eta}$ έρημος.

Ος ελαφος προσέδραμες πρός τό ύδωρ, * "Όσιε, * και ραντισθείς βαπτίσματι * τῷ ἀγίφ τὴν δρόσον είληρας, * δι ἤς κατεγλυκάνθη ἡ καρδία σου.

Μή φέρουσαι τό σύντονον καθοράν σου, * "Όσιε, * των δυσμενών αι φάλαγγες, * Θεοφόρε, τό της άσκησεως, * πειρασμούς σοι ποικίλους έτεκτηναντο.

Ίερὰν ὡς χτησάμενος πολιτείαν * γέγονας * τῶν ἀσχητῶν, Ἰαχώμιε, * νομοθέτης καὶ προηγούμενος, * Χριστῷ τούτους προσάγων, παναοίδιμε. Θεοτοχίον.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν των ᾿Αγγέλων, * Πάναγνε, * καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν * αὶ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· * διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Ο Είρμός.

* E τον των των των των Έθνων το στειρεύουσα * Έχχλησία τη παρουσία σου, * έν η έστερεώθη τη χαρδία μου.

Κάθισμα, ⁷Ηχος πλ. δ΄. Τὴν Σορίαν καὶ Λόγον.
Τών δακρύων τοῖς ὅμβροις τὴν σὴν ψυχὴν * καταρδεύσας πλουσίως, Πάτερ σορὲ, * πολύχουν ἐθέρισας * ἀρετών σου τὸν ἄσταχυν, * καὶ ποιμὴν θρειμιάτων * ὁσίων γενόμενος, * ἐπὶ χλόην ταῦτα * ἀσκήσεως ἔθρεψας· * ὅθεν ἀναλύσας * ἐκ τοῦ βίου ἐνδίως * Πατέρων, Παχώμιε, * τοῖς χοροῖς συνηρίθμησαι. * Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάστων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ τῆς Έρρτῆς.

'Ωδή δ'. Έλήλυθας * έχ Παρθένου.

Τἢ ἀρεστος * χυβερνήτης ἐγένου, Παχώμιε, μοναστών συστήματος· * δι' ὁπτασίας γὰρ, πάνσορε * Πάτερ, χεχρημάτισαι * ἀνεγείρειν * φροντιστήρια. Τοῦ Πνεύματος * τοῦ 'Αγίου τὴν αἴγλην δεξάμενος, * ἀστὴρ φαεινότατος * λάμπων τῆ χάριτι γέγονας * πᾶσιν οὺς ὡδήγησας * εἰς σωτηρίας λιμένα * σοῖς διδάγμασιν.

Ο βίος σου, * θεοφόρε παμμάχαρ Παχώμιε, * χανών ἀχριβέστατος * των μοναζόντων γεγένηται, * ῷ νῶν πολιτεύονται * οἱ σοῖς ἐπόμενοι, Πάτερ, * θείοις δόγμασιν.

Νυττόμενος * τοῦ Δεσπότου τῷ πόθφ κατέσβεσας * σαρκός τὴν εὐπάθειαν * δι' ἐγκρατείας, Παχώμιε· * δλον δὲ τὸν βίον σου * ὡς εὐωδέστατον θῦμα * καθιέρωσας.

Θεοτοχίον.

Σὲ λιμένα * σωτηρίας καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, * Θεοτόκε Δέσποινα,* πάντες πιστοὶ ἐπιστάμεθα· * σὺ γὰρ ταῖς πρεσβείαις σου * ἐκ τῶν κινδύνων λυτροῦσαι * τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

'Ωοη ε'. Μεσίτης Θεού. *

Αγάπη Θεοῦ * διδαχαῖς ώμιλησας τοῦ Πνεύματος, * ἐξ ῷν φωτι-Κόμενος * ἀρετῆς ἀκρότητα κατείληρας, * τῶν παθῶν ἀπαλλάξας * τὴν τῆς ψυχῆς κατάστασιν.

Ίκέτην τὸν σὸν * ᾿Ασκητὴν προσάγομέν σοι, Δέσποτα, * δι᾽ αὐτοῦ αἰτούμενοι * φωτισμῷ τῆς χάριτος λαμπρύνεσθαι, * καὶ τῆ σῆ παντευχία * διὰ παντὸς φυλάττεσθαι.

Νευρώσας τον νουν * έντολών τηρήσεσι, Παχώμιε, * τῆς σαρκὸς τὸ σκίρτημα * τῆ σῆ ἐγκρατεία κατεμάρανας, * καὶ ποιμήν ἀνεδείγθης * θεοφιλούς συστήματος.

()ESTOXIOV.

Δυσώπει τον σον * Υίον καὶ Κύριον, Παρθένε άγνη, * αίχμαλώτοις λύτρωσιν * τοῖς ἐξ ἐναντίας περιστάσεως * ἐπὶ σοὶ πεποιθόσιν * εἰρηνικὴν δωρήσασθαι.

'Ωδή ς΄. Έν άβύσσφ πταισμάτων.

Ο λεθρίων πνευμάτων ἐπάτησας, * Πάτερ, μηχανήματα τὴν τοῦ Δεσπότου σου * ἐνδεδυμένος δύναμιν, * καὶ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ φραττόμενος.

Νουνεχώς των προσκαίρων προέκρινας * τὰ διαιωνίζοντα πόνοις ἀσκήσεως * έγκαρτερήσας, "Όσιε, * καὶ ψυχών οἰκονόμος γενόμενος.

Έχουσίως πτωχεύσας τῷ Πνεύματι, * Πάτερ, τὴν ἀθάνατον καὶ ἀδιάδοχον * ἐν οὐρανοῖς ἀπόλαυσιν * καὶ τὸν ἄρραστον πλοῦτον ἀπείληρας. Θεοτοκίον.

'Απειράνδρως, Παρθένε, ἐχύησας * καὶ διαιωνίζεις Παρθένος, ἐμραίνουσα * τῆς ἀληθοῦς Θεότητος * τοῦ Υίοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Ο Είρμός.

Την άβύσσφ πταισμάτων χυχλούμενος, * τὴν ἀνεξιχνίαστον . Τῆς εὐσπλαγχνίας σου * ἐπιχαλοῦμαι ἄβυσσον· * Ἐχ ρθο- » ρᾶς, ὁ Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάχιον, Ἡχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν. *

μωστὴρ φαεινός * ἐδείχθης ἐν τοῖς πέρασι· * τὴν ἔρημον δὲ *
ἐπόλισας τοῖς πλήθεσι· * σεαυτόν ἐσταύρωσας * τὸν σταυρόν
σου ἐπ' ὤμων ἀράμενος, * χαὶ ἀσχήσει τὸ σῶμα χατέτηξας, *
πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ήμῶν Παχωμίου τοῦ Μεγάλου.

Στίχοι.

Ο Παχώμιος, λεπτύνων σαρχός πάχος, Ψυχη συνήγε πρὶν μεταστήναι στέαρ. Πέμπτη χαὶ δεχάτη Παχώμιον ἔνθεν ἄειραν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ 'Οσίου Πατρός ἡμῶν 'Αχιλλίου, Μητροπολίτου Λαρίσσης.

Στίχ. Λαλεί Λάρισσα σὰς ἀριστείας ξένας,

Μνήμην έχουσα καὶ θανόντος σου, Πάτερ.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Αντίθεον πρόσταγμα. *

Τσχύν ἐνδυσάμενος * τὴν τοῦ Δεσπότου * ὡς χοῦν ἡδυπάθειαν * τοῦ βίου κατεπάτησας * πῷ πόθφ βαλλόμενος * τῆς ἀκηράτου ζωῆς * ἡς νῦν καὶ μετέσχηκας χοροῖς * 'Αγγέλων, Πάτερ, συναολιζόμενος.

Καρδίαν χτησάμενος * χαθαρωτάτην * ίδεῖν χατηξίωσαι * τόν πᾶσιν ἀθεώρητον· * ἐντεῦθεν μαχάριος, * ὡς ἡ ὑπόσχεσις, * Πάτερ ἐχρημάτισας, ὑμνῶν * τόν εὐεργέτην χαὶ ὑπερένδοξον.

'Ορθόδοξον φρόνημα * σὺ κεκτημένος * Μονάδα τρισάριθμον * Τριάδα όμοούσιον, * Παμμάκαρ, ἐκήρυξας· * καὶ τὴν τοῦ Λόγου φρικτὴν * σάρκωσιν ἐδίδαξας ὑμνῶν * ὡς Θεοτόκον τὴν ἀειπάρθενον. Θεοτοκίον.

Αγίων Αγίαν σε * κατανοούμεν * ώς μόνην κυήσασαν * Θεόν τόν ἀναλλοίωτον, * Παρθένε ἀμόλυντε, * Μήτερ ἀνύμφευτε· * πᾶσι γὰρ ἐπήγασας πιστοῖς * τὴν ἀρθαρσίαν τῷ θείφ τόχφ σου.

'Ωδή η΄. Κάμινος ποτέ.* Τὰς τῶν ἀσκητῶν * σορὰς ὑποτυπώσεις * πρὸς τοῦ 'Αγγέλου ἐμυήθης, Σορὲ, * ἐκ θείου προστάγματος· * αἶς περ νῦν καὶ έκτρεφόμενοι * οἱ εὐσεβείας τρόφιμοι * κράζομεν· Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

"Ωσπερ ἀστραπή * μεγίσταις φρυκτωρίαις * ή πολιτεία διαλάμπουσα * τοῖς πᾶσιν ἀνέτειλε * τῆς ἀσκήσεως σου, Πάνσορε, * τοῖς εὐσεβῶς τῷ Κτίσαντι * κράζουσι Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Σὲ τὸν ὑπὲρ νοῦν * Πατρὸς ἐξ ἀγεννήτου * πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθέντα, Χριστὲ, * δοξάζων ἐκήρυξεν * ὁ Παχώμιος ὁ ἔνδοξος, * καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, * μίαν τὴν τῆς Τριάδος * φύσιν είδως καὶ θεότητα. Θεοτοκίον.

Πύλην σε φωτός, * παρθένε Θεομήτορ, * οἱ εὐσεβοῦντες ὁνομάζομεν· * Πατρός γὰρ ἀπαύγασμα * ἐνωθὲν σαρχός παχύτητι * ὑπερφυῶς ἐγέννησας, * πάναγνε, δν ὑμνοῦμεν * πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον.

Ο Είρμός.

» Τ΄ άμινος ποτέ * πυρός έν Βαβυλώνι * τὰς ένεργείας διεμέριζε *
» Τὰ θείφ προστάγματι, * τοὺς Χαλδαίους χαταρλέγουσα, *

» τους δέ πιστους δροσίζουσα * ψάλλοντας· Ευλογείτε, * πάντα

» τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

'Ωοή θ'. 'Ανάρχου Γεννήτορος. *

Αμπάσι τῆς χάριτος * καταυγασθείς, Παχώμιε, * ὡς πιστὸς Δ ὑπηρέτης * Θεῷ παρίστασαι * τῆς ἐν οὐρανοῖς θείας δόξης * κατατρυρῶν * τῆς ἀκαταλύτου· * διὸ τὴν σεβάσμιον * ἐορτἡν σου μεγαλύνομεν.

Έπλάχη σοι στέφανος * ὡς νιχητῆ, Παχώμιε, * δεξιὰ ζωηφόρφ * καὶ παντοχράτορι· * καὶ νῦν τοὺς ὑμνοῦντας σὴν μνήμην * τὴν εὐκλεῆ * ἀξίωσον, μάκαρ, * τυχεῖν τῆς ἀρέσεως * τῶν
πταισμάτων, παναοίδιμε.

Καρπούς νῦν δρεπόμενος * τῶν πόνων σου, Παχώμιε, * τῆς χαρᾶς ἀπολαύεις * τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν· * ἀλλὰ μεσιτεύων σωθῆναι * σούς φοιτητὰς * Χριστόν ἐκδυσώπει * τούς σὲ νῦν γεραίροντας * καὶ τιμώντας, ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

'Ως πόχος, Πανάμωμε, * τον δμβρον τον οὐράνιον * ἐν γαστρὶ δεξαμένη * ἡμῖν ἐχτέτοχας * τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδόντα * τοῖς εὐσεβῶς * αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, * χαὶ σὲ τὴν πανάμωμον * Θεοτόχον χαταγγέλλουσιν. Ο Εἰρικός.

Υάρχου Γεννήτορος * Υίὸς, Θεὸς καὶ Κύριος * σαρκωθείς ἐκ
 Παρθένου * ἡμῖν ἐπέρανε, * τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, *

» συναγαγείν * τὰ ἐσχορπισμένα· * διό τὴν πανύμνητον * Θέο-

» τόχον μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. 'Ο οὐρανόν τοῖς ἄστροις. *

Αγγελικόν τον βίον * ποθών ἐμάκρυνας σαυτον * ἐν ταῖς ἐρήμοις, καὶ πάθη * καθυποτάξας τῆς σαρκὸς * ἰσάγγελος ἀνεδείχθης, * Παχώμε θεοφόρε.

Καὶ τῆς Εορτῆς.

Είς τον Στίχον, Στιχηρά προσόμοια τῆς Έρρτῆς. Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, ναὶ Απόλυσις.

ΤΗ: Ιζ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μυήμη του Όσίου Πατρός ήμων Θεοδώρου του Ήγιασμένου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ερρτής γ', και του Οσίου γ'.

Στιχηρά του Όσίου.

Ήχος πλ. β΄. "Ολην αποθέμενοι. *

Τέρει τὴν ἐπίβασιν * αὐτοῦ τιθείς ὡς Δεσπότης, * ἐν νεφέλη κούρη πρὶν * καταβὰς εἰς Αἴγυπτον * τοὺς ἐκλάμψαντας * ἐκλεκτοὺς προώρισε * τοὺς ἀρπαζομένους * ἐν νεφέλαις ὡς θεόφρονας, * μεθ' ὧν Θεόδωρος * ὁ Ἡγιασμένος Πατὴρ ἡμῶν, * ὁ πύργος ὁ ἀκράδαντος, * ὁ τὴν ἀρετὴν περιβόητος, * ὁ φαεινοτάταις * ἐλλάμψεσιν ἐκλάμπων τοῦ Χριστοῦ * καὶ παβρησία δεόμενος * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

είγυπτος ή πρότερον * δαιμονικαίς μαινομένη * τελεταίς καὶ πάθεσιν * άσκητων νῦν τάγμασιν * ώραίζεται, * καὶ ποικίλοις κάλλεσιν * άρετῆς ἐνθέου * κοσμουμένη διαδείκνυται * ἐν ἡ διέλαμψε * θείων δωρεῶν ὁ ἐπώνυμος, * Θεόδωρος ὁ "Οσιος, * ὁ θεοειδής καὶ θεόληπτος, * ὁ τὴν θαυμασίαν * ταπείνωσιν μιμούμενος Χριστοῦ * καὶ παρρησία δεόμενος * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

σχησιν, έγχράτειαν, * ὑπομονὴν, χαρτερίαν, * ἀποχὴν χαχό-Τητος, * ἀρετῆς περίληψιν * ἐχ νεότητος * ὁ σορὸς Θεόδωρος, * ἀσχητῶν ὁ μέγας, * ὁ θεόρρων ἐπεδείξατο * θερμός γενόμενος * θείας ἐραστὴς ἀγαπήσεως· * καὶ πάντα τὰ ὁρώμενα * χαίρων ὑπερβὰς ὁ θαυμάσιος, * διὰ θεωρίας * ὑψούμενος ὡμίλει τῷ Θεῷ, * καὶ παρρησία πρεσβεύει νῦν * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑρρτῆς.

> Είς του Στίχου, Στιχηρά της Έρρτης. 'Απολυτίχιου, Ήχος α'. **Της έρημου πολίτης.** Καὶ της Έρρτης

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

. Οι Κανόνες τῆς Έορτῆς, καὶ τοῦ Αγίου. Ὁ Κανών τοῦ Αγίου, οῦ ἡ Ακροστιχίς

Ύμνω Θεού σε δώρον ήγιασμένον.

Ποίημα Θεοφάνους.

'Ωρη α΄. ΊΙχος β΄. Έν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ. *
 Τρινφδίαις μέλλοντι τὴν σὴν * μέλπειν νῦν πανήγυριν, * τῶν θεϊκῶν δωρεῶν ὡς ἐπώνυμος, * δωρεὰν παράσχου μοι, * φωτοφόρων ἐκ θησαυρῶν ἀρυόμενος * τῶν ἀδαπανήτων * χάριτος τῆς θείας, Παναοίδιμε.

Θεοτοχίον.

Νεχρωθείς τῷ κόσμφ καὶ ζωὴν, * Πάτερ, τὴν ἰσάγγελον * ἐπὶ τῆς γῆς εὐσεβῶς μετερχόμενος, * τῷ ἐξανατείλαντι * ἐκ λαγόνων παρθενικῶν ἡκολούθησας * τὸν σταυρὸν ἐπ' ὤμων * ἄρας σου, θεόφρον παναοίδιμε.

' Ω οὴ γ΄. 'Εξήνθησεν ἡ ἔρημος. ' Ω ο δώρον ἀγαπώμενον τῷ Δεσπότη, * ' Ω οιε, * τὴν σὴν ψυχὴν, Θεόδωρε, * σεσωσμένην καὶ δι' ἀσκήσεως * παθῶν ἀπηλλαγ-

μένην προσενήνογας.

Θεῷ καθιερούμενος ὑπερέβης, * ΙΙάνσορε, * τῶν ὁρατῶν τὴν αἴσθησιν· * καθαρῷ δὲ νῷ προσωμίλησας * Νοὶ τῷ ὑπερτάτῳ, παμμακάριστε.

() so toxiov.

Ἐμάκρυνας εἰς ἔρημον φυγαδεύων, * Ἐνδοξε, * τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα * Θεόν Λόγον σὰ προσδεχόμενος, * ἐν ῷ καὶ διεσώθης, ἀξιάγαστε.

Ο Είρμός.

* \mathbf{E} ξήνθησεν ή έρημος ώσει χρίνον, * Κύριε, * ή των έθνων στει* \mathbf{E} ρεύουσα * \mathbf{E} χχλησία τη παρουσία σου, * \mathbf{i} ν ή έστερεώθη * ή χαρδία μου.

Κάθισμα, Ήγος πλ. δ΄. Τὴν Σορίαν καὶ Λόγον.
Τὰ ἐπίγεια πάντα καταλιπών, * καὶ ἐν κόσμῳ ὑπάρχων σωματικώς * τῷ πνεύματι γέγονας * τῶν Αγγέλων συμμέτοχος. * τὰ γὰρ παρόντα πάθη * νεκρώσας τοῦ σώματος * τῆς Τριάδος ἐδείχθης * θεράπων, μακάριε· * ὅθεν καὶ νοσούντων * θεραπεύεις

τὰ πάθη, * καὶ λόγω τὰ πνεύματα * ἀπελαύνεις τῆ χάριτι, * Θεορόρε Θεόδωρε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθω * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ τῆς Έορτῆς.

'Ωδή δ'. 'Ελήλυθας * έχ Παρθένου.

Ομόσκηνος * Παχωμίω τῷ θείω γενόμενος * τοὺς τρόπους ἐζήλωσας, * Πάτερ θεόρρον Θεόδωρε, * τούτου τὴν ἐγκράτειαν *
καὶ τὴν ὁρθόδοξον πίστιν * ἐκμιμούμενος.

Ύμνουμένης * Βασιλείας και θείας ελλάμψεως * άξίως τετύχηκας * ώς γεγονώς επιτήδειος, * Πάτερ, καθαρότητι * πρός μετοχήν τῆς ἀφθάρτου * ώραιότητος.

Σχηνώματα * Αἰθιόπων, δαιμόνων συστήματα, * τὴν σὴν ἐπτοήθησαν * ὑπομονὴν καὶ ταπείνωσιν * καὶ τὴν ἀκατάπαυστον * ἐν ἀγρυπνίαις σου στάσιν, * 'Αξιάγαστε.

Θεοτοχίον.

Έν ἐκστάσει * κεραλαὶ δυναστών διεκόπησαν * τῷ φόβφ τοῦ τόχου σου, * Θεογεννῆτορ πανάμωμε· * δῆμος τών 'Οσίων δὲ * ἐθαυμαστώθη ἀξίως * θείᾳ χάριτι.

'Ωδή ε'. Μεσίτης Θεου.*

Δογμάτων θερμώς * των σεπτων έχόμενος διέλυσας * πασων των Δαίρέσεων * τὰς πεπλανημένας ὑπολήψεις, Σορέ, * τῆς Τριάοὸς τῆ πίστει * περιφρουρών τὴν ποίμνην σου.

 Ω ς φῶς ἀληθῶς * ἐπὶ γῆς διέπρεψας, Θεόδωρε, * πολιτείαν ἄμεμπτον * πεπολιτευμένος, παναοίδιμε, * ἀσχητῶν ἡ τερπνότης, * τῶν μοναστῶν τὸ χαύχημα.

Θεοτοχίον

'Ροαϊς, ἀσκητὰ, * των δακρύων ἄρδων τὴν καρδίαν σου * καρπορόρον ἔδειξας * τῷ ἐξανατείλαντι Δεσπότη Χριστῷ * ἐκ Παρθένου 'Αγίας, * Θεόδωρε πανόλβιε.

'Ωδη ς'. Έν άβύσσφ πταισμάτων.

Οτερ, λαμπρός και θεάρεστος βίος σου * σοι την επουράνιον, Πάτερ, λαμπρότητα * την τῶν Αγίων εδείξεν * ἐν σκηναῖς οὐρανίοις, Θεόδωρε.

Νικητής τροπαιούχος, Θεόδωρε, * τῶν τῆς πονηρίας πνευμάτων γεγένησαι * τῷ Παρακλήτῳ Πνεύματι * συνεργῷ κεχρημένος, θεόληπτε. Θεοτοκίον.

Ή νεφέλη ή κούφη ὑπάρχεις, 'Αγνὴ, * ής ἐπικαθήμενος ἡλθεν εἰς Αἴγυπτον * ὁ παντοκράτωρ Κύριος, * καὶ φωστήρας ὀσίους εἰργάσατο.

Ο Είρμός.

• Την άβύσσφ πταισμάτων χυχλούμενος * την άνεξιχνίαστον • Της εὐσπλαγχνίας σου * ἐπιχαλοῦμαι ἄβυσσον· * Ἐχ ρθο-• ρᾶς, ὁ Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ήχος β΄. Τὰ ἄνω ζητών. *

» Έν οἰκφ Θεοῦ * ὡς φοίνιξ σὰ ἐξήνθησας, * καρπούς τε αὐτῷ *

αρετῶν προσενήνοχας * διὰ τῆς ἀσκήσεως * τῆς ἀρίστης,

» Πάτερ Θεόδωρε· * όθεν και μακαρίζη νον * ώς των 'Ασωμάτων

» ἰσοστάσιος.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΓ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ήμῶν Θεοδώρου τοῦ Ἡγιασμένου.

Στίχοι.

Δωρόν σε θείον, Θεόδωρε, δεικνύει, Έν Αγίοις "Αγιος, Ήγιασμένε.

Τη δέγε έκκαιδεκάτη Θεόδωρος άφιπτατο γαίης.

Τατς αύτου άγιαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, έλέησον καί σώσον ήμας. Αμήν.

' 🗜 ο ΄΄. 'Αντίθεον πρόσταγμα. *

Πνωστώς έπεπόθησας * ώς ό Θεόπτης * Θεού την λαμπρότητα * θεάσασθαι, Θεόδωρε· * διό τὰ όρωμενα * πάντα κατέλιπες· * γνόφον ὑπεισδύνας δὲ όρἄν * κατηξιώθης τὸν ἀκατάληπτον.

'Ιον συ τοῦ όρεως * τοῦ ψυχορθόρου, * παμμάκαρ Θεόδωρε, * μηδόλως προσηκάμενος, * το τούτου μνημόσυνον, * Πάτερ, ἀπώλεσας, * μνήμην ἀκατάπαυστον Θεοῦ * ἐν σῆ καρδία σοφῶς κτησάμενος.

HEOTOXIOY.

'Αγίων τὸν "Αγιον * τὸν ἐν 'Αγίοις * ἐπαναπαυόμενον * ἀγίως ἀπεχύησας, * Παρθένε πανάμωμε, * δι' εὐσπλαγχνίαν πολλὴν * ἄνθρωπον γενόμενον ἐχ σοῦ, * σωματωθέντα τὸν πρὶν ἀσώματον. 'Ωὸἡ η'. Κάμινος ποτέ. *

Σύ φωτοειδής * φωτὶ τῷ .φανοτάτῳ * προσομιλήσας ἀναπέρηνας, * παμμάκαρ Θεόδωρε, * τῆ ἐνώσει τῆ ἀμείνονι * ὑπερφυῶς θεούμενος, * κράζων νῦν Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα, τόν Κύριον.

Μάρτυς γεγονώς * στερρός πρός άμαρτίαν * μέχρις αἰμάτων άνθιστάμενος, * θεόρρον Θεόδωρε, * τῷ στεράνψ τῆς άθλήσεως * σὴν χορυφὴν ἐχόσμησας, * χράζων νῦν· Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

"Ερανεν ήμεν * έχ σου, Θεογεννήτορ, * δικαιοσύνης φαιδρός "Ηλιος * φωτίζων τὰ πέρατα * λαμπηδόσι τής Θεότητος * σωματωθείς ὁ "Υψιστος * ὄν περ νυν ἀνυμνουμεν * πάντα τὰ ἔργα ως Κύριον.

Ο Είρμός.

Κάμινος ποτέ * πυρός έν Βαβυλώνι * τὰς ἐνεργείας διεμέριζε *
 Τῷ θείψ προστάγματι * τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, *
 τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα * ψάλλοντας. Εὐλογεῖτε, * πάντα
 τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

'Ωδή θ'. 'Ανάρχου Γεννήτορος. *

Το ού δι αινίγματος * σοι ο Χριστός όπτανεται, * πρός δε πρόσωπον μαλλον * όραται πρόσωπον * τη της άληθείας έμρασει * των της σκιάς * λυθέντων έσόπτρων, * δωρεών έπων της σκιάς * λυθέντων έσόπτρων, * δωρεών έπων της σκιάς * λυθέντων έσόπτρων, * δωρεών έπων της σκιάς * και Θεοῦ ήμων.

Ο πόθος ὁ θετός σου * πεπλήρωται, Θεόδωρε, οἶα φθάσας τὸ τέλος * ὁ δι' ἀσχήσεως * πόρρωθεν έώρας συντόνως· * οῦ χαὶ τυχών * ἐρέσεως ἔστης, * ἀσχητῶν τὸ χαύχημα, * μοναζόντων ἡ εὐπρέπεια.

Νοσήσας το φθείρεσθαι * παρακοή ο πρώτος 'Αδάμ, * διά σου, Θεομήτορ, * άνακεκαίνισται * συ γάρ σαρκωθέντα τεκούσα * χωρίς φθοράς * τον άφθαρτον Λόγον * φθοράν έξωστράκισας, * άφθαρσίαν δὲ ἐξήνθησας. Ο Είρμός.

γάρχου Γεννήτορος Υίός, * Θεός και Κύριος, * σαρκωθείς έκ
 Η Παρθένου * ήμιν ἐπέρανε * τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, *
 συναγαγείν * τὰ ἐσκορπισμένα· * διὸ τὴν πανύμνητον * Θεο τόκον μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον τῆς Έρρτῆς. Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ ᾿Απόλυσις.

ΤΗ: ΙΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη των Άγίων Άποστόλων Άνδρονίκου καὶ Ίουνίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Έρρτῆς γ΄. καὶ τῶν ᾿Αποστόλων γ΄.

Στιχηρά των Αποστόλων.

 7 Ηχος πλ. δ΄. * Ω του παραδόξου θαύματος. * Λ όγφ την άλογον έπαυσας * της άθείας φθοράν * ώς του Λόγου ὑπήχοος * χαὶ χλεινός διάχονος * χαὶ φωστηρ διαυγέστατος * Μεμ. τοπ. γ.

της οικουμένης, Θεομακάριστε. * διό σε λόγοις θείοις δοξάζομεν, * αίνεσιν

προσάγοντες * τῷ Παντοκράτορι.

αῦλος ὁ θεῖος ᾿Απόστολος * θείοις ἐπαίνοις ὑμᾶς * ἐκθειάζων λαμπρότατα, * τοῖς πιστοῖς παρίστησι * τὴν ὑμῶν γενναιότητα, * πρό τούτου λέγων ἀποδειχθῆναι ὑμᾶς * Θεοῦ τοῦ Λόγου μαθητὰς, πάνσοροι, * καὶ συγγενεῖς αὐτοῦ, * Ἰουνία πάνσορε * ὡς ἀληθῶς, * μάκαρ τε ᾿Ανδρόνικε, * Θεοῦ θεράποντες.

Τάσαν ιερῷ κηρύγματι * φωταγωγοϋντες τὴν γτιν * τὴν ἀχλύν ἀπελάσατε * τὴν τῆς ματαιότητος, * και πρός ρῶς ώδηγήσατε * θεογνωσίας τοὺς ἐνυπάρχοντας * ἐν σκότει πάλαι τῆς ἀθεότητος, * θεῖοι ᾿Απόστολοι, * όδηγοι σωτήριοι * και πρεσβευται *

πάντων των πιστως ύμας * τιμώντων πάντοτε.

Δόξα, και νον, σης Έρρτης.

Είς τόν Στίχον, Στιχηρά της Έρρτης. 'Απολυτίκιον, Ήχος γ'.

'Απόστολοι 'Αγιοι, πρεσβεύσατε.

Καὶ τζε Έρρτζε, καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες της Έρρτης, καὶ τῶν Αγίων. Ο Κανών τῶν Αγίων, οὖ ἡ Άκροστιχίς:

Αίνον προσοίσω τῷ σορῷ 'Ανδρονίκω, 'Ιωσήρ.

'Ωδή α'. Τηγος πλ. δ'. Ασωμεν τῷ Κυρίφ.

Αίνον Θεῷ προσάγει * ἐν τἢ παναγία, Μάκαρ, μνήμη σου * ἡ Το σεπτὴ Ἐκκλησία, * τοὺς ἀγῶνας σου πίστει δοξάζουσα.

"Ιθυνας του νοός σου * πάσας τὰς κινήσεις, ἰερώτατε, * πρός Θεου θελημάτων * ἀποπλήρωσιν χαίρων, 'Ανδρόνικε.

Νόσους ἀποχαθαίρειν, * πνεύματα διώχειν πονηρότατα * έχ Θεοῦ θείαν χάριν * ἐχομίσω, θεόρρον 'Ανδρόνικε.

Θεοτοχίον.

Ομβρισόν μοι, Παρθένε, * πάντων τῶν πταισμάτων ἀπολύτρωσιν * καὶ διόρθωσιν βίου * τῆ ἐν σοὶ μεσιτεία καὶ χάριτι. 'Ωρη γ΄. Οὐκ ἔστιν "Αγιος. *

Τεχρώσας τὰ μέλη σου * ἀγωνίσμασι, * τὴν ζωὴν χατηξίωσαι * τῶν ζώντων θεάσασθαι * ἐπὶ γῆς σαρχορόρον * Χριστόν τὸν Θεόν ἡμῶν, * 'Ανδρόνιχε 'Απόστολε.

Πυρίπνοος γέγονας * θείου Πνεύματος * καθαρά διανοία σου * την θέρμην, 'Απόστολε, * περιφέρων, και φλέγων * της πλάνης την ἄκανθαν, * 'Ανδρόνικε πανεύφημε.

'Ρημάτων ὁ φθόγγος σου * καὶ ἡ δύναμις * τῶν θαυμάτων ἐπέδραμε * τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, * Μαθητὰ τοῦ Κυρίου, * πιστούς ἐκδιδάσκουσα * χάριν τὴν σωτήριον.

Θεοτοχίον.

Οὐχ ἔστιν ἄχραντος * πλήν σου, Δέσποινα, * χαὶ οὐχ ἔστιν ἄμεμπτος * πλήν σου, πανάμωμε· * τοῦ Θεοῦ γὰρ τῶν δλων * μόνη ἐχρημάτισας.

Ο Είρμός.

* Ο ὑκ ἔστιν "Αγιος * ὡς ὁ Κύριος, * καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος * ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁν ὑμνεῖ πᾶσα Κτίσις. * Οὐκ ἔστι δίκαιος * > πλήν σου, Κύριε.

Κάθισμα, ΊΙχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε. *

Ο θετος 'Ανδρόνικος, * φωτοειδής περυχώς, * καρδίας έφώτισε * θεργνωσίας φωτὶ * Κυρίω προσέρχεσθαι * δθεν καὶ μετὰ τέλος * ἀναβλύζει ἰάσεις * πίστει τοῖς προσιούσι * τῷ σεπτῷ αὐτοῦ οίχω, * καὶ πᾶσιν ἐξαιτεῖται πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Εορτῆς.

'Ωδή δ'. Έξ δρους κατασκίου. *

τε ώς συγγενή * ἀσπάζεται ο Παύλος * ἔναντι πιστών * τοὺς θείους σου ἐπαίνους * ἀναχηρύττων, ᾿Ανδρόνικε θεοβρήμον, * ρωταγωγὲ τών εὐρημούντων σε.

Οίχος γεγονώς * Τριάδος παναγίας * οίχους καὶ βωμούς * κατέστρεψας τῆς πλάνης, * καὶ ἐδομήσω, Πανεύρημε, ἐκκλησίας * εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

"Ισχυσας Θεοῦ * τὸ σθένος περιρέρων * τὰ τοῦ δυνατοῦ * ἀρπάσαι σχεύη, μάχαρ, * χαὶ ἐχτελέσαι τοῦ Πνεύματος τοῦ 'Αγίου * χατοιχητήριον, 'Ανδρόνιχε. Θεοτοχίον.

Σὲ διὰ παντός, * Παρθένε Θεοτόχε, * πάντες οι πιστοι * συμφώνως ἀνυμνοῦμεν * ὡς ἀσραλῆ καὶ ὑπέρμαχον προστασίαν * καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὴν λύτρωσιν.

'Ωδή ε΄. 'Ο έχ νυχτός άγνοίας. *

Ος συγγενή σε Παύλου, * και πρό αύτου μαθητήν χρηματίσαντα, * σύν αύτῷ νῦν τιμῶμεν * πίστει συνελθόντες, 'Ανδρόνικε.

Τούς φωταυγεῖς ἀστέρας * καὶ ἱερούς 'Αποστόλους τιμήσωμεν, * 'Ιουνίαν ἐνθέως * καὶ τὸν θεοφόρον 'Ανδρόνικον.

Ως ἐπισήμους ὄντως * ἐν ᾿Αποστόλοις ὑμᾶς ὁ μακάριος * Παῦλος ἀνακηρύττει * ἐν τῆ Ἐκκλησία, μακάριοι. Θεοτοκίον.

Σὲ, παναγία Κόρη, * τῶν Προρητῶν ὁ χορὸς προεχάραξεν * ἱεροῖς ἐν συμβόλοις * ἔσεσθαι Κυρίου λοχεύτριαν.

. 1287, ε΄. Χιτώνά μοι παράσχου.

ο δικός σου ιάσεων πηγάς * τοίς πόθω προστρέχουσι * πηγάζει, 'Απόστολε, * άποπλύνων ψυχών άρρωστηματα.

Φθαρείσαν άθεία την πληθύν * έθνων άνεκαίνισας * νοστίμοις

σου δόγμασι, * του άρθάρτου Ίησου φίλε γνήσιε.

'Ως ήλιος ἐπέδραμες τὴν γῆν, * 'Ανδρόνικε πάνσορε, * τρισήλιον, ἄκτιστον * καταγγέλλων τοῖς πιστοῖς ρῶς Θεότητος.

(HESTSXISY.

Αί θεΐαι τοῦ Δεσπότου ἐπὶ σοὶ * πορεῖαι ἐγνώσθησαν, * τοῦ σάρχα πτωχεύσαντος * καὶ πλουτίσαντος πιστούς, 'Απειρόγαμε.
(Ο Εξομός.

» χτιτωνά μοι παράσχου ρωτεινόν, * ὁ ἀναβαλλόμενος * φως

» 🔏 ώσπερ ίμάτιον, * πολυέλεε Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν.

Κουτάκιου τζε Έρρτης.

Συναξάριον.

 $\Gamma \tilde{g}/4Z'$, του αύτου μηνές, Μυήμη των Αγίων Άποστέλων Ανδρονίκου και Τουνίας.

Στιγοί.

"Εθνη διδάξας 'Ανδρόνικος μυρία,

Πρός Χριστόν ήλθεν, ός καλεί πρός φως έθνη.

Ίουνία τέθνηκε μηνί Μαίφ,

"Ος πρώτός έστιν είσιών 'Ιουνίου.

Έβδομάτη δεκάτη θάν' Ιουνίη Ανδρόνικός τε.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρέσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

' $\Omega \tilde{\gamma} \eta = 0$ in arm $\tilde{\eta} \eta \eta \eta$.

Τόσους δεινάς * καὶ πάσας μαλακίας * ἐκ τῶν ψυχῶν * ὁμοῦ καὶ τῶν σωμάτων * ἀποδιώκεις τῶν προστρεχόντων * ἐν τῷ οἴκῳ σου, σορὲ Μαθητὰ τοῦ Χριστοῦ.

 Δ αιμονικάς * ἐρόδους ἀπελαύνων, * πάθη δεινὰ * καθαίρεις τῶν ἀνθρώπων * ἐν συμπαθεία, Χριστοῦ Αὐτόπτα * διὰ τοῦτό σε πι-

στώς μαχαρίζομεν.

'Ρητορικήν, * Σορέ, άδολεσχίαν * καταβαλών * άπλότητι δογμάτων, * Θεόν κηρύττεις σαρκός έν είδει * όμιλήσαντα βροτοϊς άγαθότητι. Θεοτοκίου.

Ο ἐν γαστρὶ * τῆς Παρθένου οἰχήσας, * καὶ ἐν αὐτῆ * τὸν 'Αδὰμ ἀναπλάσας, * εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας, * Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

 $\Omega \delta \dot{\eta} \eta'$. Ton in oper $\dot{\eta}$ $\dot{\eta}$.

τεμομένην * χαχίας σηπεδόνα * των άνθρώπων, * 'Ανδρόνιχε, χαρδίας * άλατι θείφ έστησας δογμάτων σου, * χαὶ τῷ χενωθέντι * Λόγφ σωζομένας * παρέστησας, τρισμάχαρ.

Ίερεύς τε * καὶ θύτης καὶ θυσία * τῷ τυθέντι * δι' οἶκτον ἐγνωρίσθης, * καὶ πρός αὐτὸν ἀνέδραμες, 'Ανδρόνικε, * στέφος

άφθαρσίας * καὶ δικαιοσύνης * πρός τούτου δεδεγμένος.

Κήρυξ θετος, * 'Απόστολος θεόπτης, * καθαιρέτης * ξοάνων ἀπωλείας, καὶ πλουτιστής ἀπόρων ὥρθης, ἔνδοξε, * καὶ Σιὼν τῆς ἄνω * μέγιστος οἰκήτωρ, * 'Ανδρόνικε θεόρρον. ()εοτοκίον.

'Ως λαβίδι * χερσίν ἄνθρακα φέρεις * δρόσον θέιαν * πηγάζοντα, Παρθένε, * τοῖς τῷ φλογμῷ τῆς πλάνης κινδυνεύουσι· * ρλέγοντα δὲ πάθη * τῶν ὑμνολογούντων * αὐτοῦ τὴν βασιλείαν.

΄() Είρμός.

• ττόν ἐν ὅρει * ἀγιωρ δοξασθέντα, * καὶ ἐν βάτωρ * πυρὶ τὸ τῆς

• Παρθένου * τῷ Μωϋσῆ Μυστήριον γνωρίσαντα * Κύριον

• ὑμνεῖτε, * καὶ δοξολογεῖτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή 0'. Τον προδηλωθέντα,

Τνα της έχειθεν ζωής όφθης χληρονόμος * τους νενεχρωμένους το πριν * δαιμόνων έπηρείαις * άνεζώωσας ζωηφόρφ σου λογφ, * άξιομαχάριστε 'Ανδρόνιχε.

'Ως τῆς ἀληθοῦς γεγονώς ἀμπέλου, παμμάχαρ, * κλῆμα εὐρορώτατον, * οἶνον ἀθανασίας * ἐναπέσταξας, καὶ ἀνθρώπων καρδίας * εὔφρανας, πανεύφημε 'Ανδρόνικε.

Σὲ τὸν ἀστραπαῖς φλέξαντα δογμάτων τὴν ὕλην * τῆς πολυθείας σαρῶς, * καὶ φῶς θεογνωσίας * καταλάμψαντα τοῖς ἐν σκότει τοῦ βίου * πάντες μακαρίζομεν, 'Απόστολε.

Ή ιερωτάτη σου μνήμη έφαπλουμένη * είς τὰ πέρατα σήμερον * φωτίζει τὰς χαρδίας * τῶν ἐν ταύτη σε ιερῶς ἀνυμνούντων, * ἀξιομαχάριστε 'Ανδρόνιχε. (Θεοποχίον.

Φωτισμόν ήμιν αίτησαι, ή τό φως τεχούσα, * καὶ άμαρτιών άρεσιν * καὶ ψυχών σωτηρίαν * τοῖς εἰδόσι σε ἀληθῆ Θεοτόκον, * άγραντε Παρθένε παναμώμητε.

Ο Ειρμός.

» τρόν προδηλωθέντα ἐν όρει τῷ νομοθέτη * ἐν πυρὶ καὶ βάτφ
• Τ τόκον * τὸν τῆς 'Αειπαρθένου * εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σω• τηρίαν * ὑμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Έξαποστειλάριον τής Έρρτης. Είς τον Στίχον των Λίνων, Στιχηρά τής Έρρτης. Καὶ τὰ λοιπά, ώς σύνηθες, καὶ 'Απολυσις.

ΤΗ: ΙΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων Πέτρου, Διονυσίου, Ανδρέου, Παύλου, Χριστίνης, Πρακλείου, Παυλίνου, καὶ Βενεδίμου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἐρρτῆς γ΄. καὶ τῶν Ἁγίων γ΄.

Στιχηρά τῶν Αγίων.

"Ηχος δ'. "Εδωκας σημείωσιν. "

Αίγλη φωτιζόμενοι * τῆς τρισηλίου Θεότητος * σκοτασμόν παρεδράμετε * βασάνων, καὶ ὥρθητε * φωτεινοὶ ἀστέρες * τὸ τῆς Ἐκκλησίας * θεῖον στερέωμα ἀεὶ * φωταγωγοῦντες, 'Αγιοι Μάρτυρες * διὸ τὴν φωταυγῆ ὑμῶν * ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν, * προσκυνοῦντες τὰ λείψανα * καὶ τὴν κόνιν τοῦ σώματος.

Πέτρον, Διονύσιον, * ΙΙαῦλον, 'Ανδρέαν, Βενέδιμον, * τοὺς γενναίους ἀδάμαντας, * Χριστίναν, 'Ηράκλειον * καὶ Παυλίνον πάντες * ἐν ἀγαλλιάσει * νῦν μακαρίσωμεν, πιστοὶ, * ὑπὲρ Τριάδα στερρῶς ἀθλήσαντας, * καὶ πάσας τὰς τοῦ δράκοντος, * μηχανουργίας πατήσαντας, * καὶ τὸ σκότος μειώσαντας * τῶν εἰδώλων ἐν χάριτι.

Αίματι ωνήσασθε * τὴν βασιλείαν, Μαχάριοι, * τοῦ Θεοῦ τὴν ἀσάλευτον, καὶ ὅρμους ἐρθάσατε * τοὺς γαληνοτάτους, * πᾶσαν τριχυμίαν * ὑπενεγκόντες τῶν δεινῶν * γνώμης ἀνδρεία, θεομαχάριστοι: * ἐντεῦθεν μαχαρίζεσθε * νῦν ἰχετεύοντες πάντοτε * τοῦ εὑρεῖν ἡμᾶς ἔλεος * ἐν ἡμέρα τῆς χρίσεως.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς. ᾿Απολυτίκιον, ὁμοίως. Καὶ ᾿Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οι Κανόνες τῆς Έρρτῆς, καὶ τῶν Αγίων. Ὁ Κανών τῶν Αγίων, οῦ ἡ Ακροστιχίς: Πιστῶς ἀνυμνῶ τοὺς πόνους τῶν Μαρτύρων, Ἰωσήφ.

'Ωδη α'. Ήχος δ'. "Ασομαί σοι, Κύριε.

Πίστεως Ἰπέρμαχοι, τοὺς ἐν πίστει * τὴν ἰερὰν ὑμῶν ἀεὶ * τελοῦντας πανήγυριν * παθῶν ἀπολυτρώσασθε * καὶ πάσης περιστάσεως.

Ίστίφ πτερούμεναι, Θεοφόροι, * τῷ τοῦ Σταυροῦ πανευκλεῶς,* ἀβρόχως τὸ πέλαγος * βασάνων διεπλεύσατε * ἐχθρόν καταποντίσαντες.

Συνήρθητε τάξεσιν ἀσωμάτοις * καθυπομείναντες πληγάς * ἐν σώματι, *Αγιοι· * διό τὴν θείαν σήμερον * μνήμην ὑμῶν γεραίρομεν.

Τῷ νόμῳ τῷ θείῳ ὡχυρωμένοι * τῶν ἀνομούντων τὰς βουλὰς, * Σοροί, κατηργήσατε, * ἀθλήσαντες νομίμως δὲ * Θεοῦ δόξης ἐτύγετε.

 Ω_{ζ} θρόνον, Παρθένε, τοῦ βασιλέως, * ἐν ῷ καθίσας τοῖς πιστοῖς * καθέδραν οὐράνιον * ἡτοίμασε, γεραίρομεν * καὶ πόθφ σε δοξάζομεν.

'Ωοή γ'. Τόξον * δυνατών ήσθένησε. *

Υπήσας * ἐπὶ πέτραν πίστεως, * Πέτρε, τῆς ψυχῆς σου τοὺς — πόδας, μακάριε, * τῆ ἐνστάσει οὐ παρετράπης * τῶν ἀθέων, παμμακάριστε.

"Αλλον * ὡς ἀστέρα λάμποντα * Λάμψαχός σε, Πέτρε, τῆ οἰχουμένη προβάλλεται * ἐχμειοῦντα τῆς ἀθείας * τὴν ἐσπέραν θεία χάριτι.

Νεύσει * πρός Θεόν νευρούμενος, * Πέτρε, τροχαντήρσι τε καὶ δεσμοϊς συντριβόμενος * καὶ τυπτόμενος ἀνενδότως, * στεφανίτης ἀναδέδειξαι.

"Υμνον * τῷ Θεῷ προσάγοντες * πᾶσαν, 'Αθλορόροι, ἐπιφορὰν τῶν κολάσεων * ὑπεμείνατε· διὰ τοῦτο * τῶν στεράνων ἡξιώθητε. Θεοτοχίον.

Μόνη * παρθενεύεις τίχτουσα, * μόνη μύστηρίου μεγίστου δντως διάχονος * έγνωρίσθης Θεόν τεχούσα, * Θεοτόχε Μητροπάρθενε. Ο Είρμός.

• Τόξον * δυνατών ἡσθένησε, * καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο
• δύναμιν· * διὰ τοῦτο ἐστερεώθη * ἐν Κυρίφ ἡ καρδία μου.
Κάθισμα, Ἦγος δ΄. Ταγύ προκατάλαβε. *

Ταρτύρων ἐν αϊματι * καλλωπιζόμενοι * Κυρίω παρίστασθε, * τῷ τοῦ παντός Βασιλεῖ, * καλλίνικοι Μάρτυρες. * ὅθεν ἐν εὐρροσύνη * τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην * σήμερον ἐκτελοῦμεν, * ὑρλημάτων τὴν λύσιν * αἰτούμενοι εὐρεῖν δι ὑμῶν καὶ μέγα ἔλεος. Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

'Ωδη δ΄. Δι' ἀγάπησιν, Οἰκτίρμον.

Νυσταγμόν ἀπό βλεράρων ψυχής ώθοῦντες * τον ἐκ τής ἀμελείας, * ἐγρηγόρσεσι θείαις πάσαν ἐκοιμίσατε * ἀθέων κακόνοιαν.

 Ω_{ζ} ὑπέρτιμοι καὶ θετοι τοῦ Λόγου λίθοι, * θανατωθέντες λίθοις, * ὁ ᾿Ανδρέας καὶ ΙΙαῦλος * καὶ ὁ Διονύσιος * ζωτζς ἡξιώθησαν.

Τόν τερπνότατον λειμώνα τῆς εὐσεβείας, * τὴν ἀληθῆ καὶ θείαν * τοῦ Χριστοῦ εὐωδίαν, * πίστει εὐφημήσωμεν * τοὺς Μάρτυρας σήμερον.

Οι τὰ κάτω παριδόντες ἐρέσει θεία, * και τῆς σαρκός τοὺς πόνους * ὑποστάντες γενναίως * χαίροντες πρός ἄπονον * ζωὴν μεταβεβήκασιν.

ημειωθέντες, Μάρτυρες, * φωτί τῷ νοητῷ * βασάνων σκότος * καὶ νύκτα πονηρὰν * σθένει θεἰκῷ * πολυθείας * ἀπροσκόπως διέβητε.

Παρθενικαϊς ἐκλάμπουσα, * Χριστίνα, καλλοναϊς, * στιγμάτων φέγγει * λαμπρῶς ὡραιώθης, * καὶ πρός νοητόν * Χριστοῦ νυμφῶνα * κατεσκήνωσας χαίρουσα.

Οἱ μανικῶς ἐρώμενοι * τοῦ σώματος τοῦ σοῦ, * Χριστίνα μάρτυς, * ἡδίστφ σου λόγφ * ἔρωτα Θεοῦ * εἰσδεδεγμένοι ἐναθλοῦσι στεἡρότατα. Θεοτοχίον.

Νύμρη Χριστου ἀνύμρευτε, * δι' ής του παλαιου * λυθέντες χρέους, * υἰοὶ κατὰ χάριν * ὤρθημεν Πατρός * ἐπουρανίου, * τοὺς ὑμνοῦντάς σε φύλαττε.

'Ωος ς'. Έβόησε * προτυπών.

Οραδείσου πολίτης γενόμενος, * καὶ σεπταῖς χορείαις * ἐνωθεὶς 'Αθλητῶν συναγάλλεται.

Υμνήσωμεν * σύν Παυλίνω τον θεῖον Βενέδιμον * καὶ 'Ανδρέαν * καὶ 'Ηράκλειον καὶ Διονύσιον, * Πέτρον τε καὶ Παῦλον * καὶ Χριστίναν, Κυρίου τοὺς Μάρτυρας.

Στρεβλούμενοι * καὶ τοῖς λίθοις ἀδίκως βαλλόμενοι, * τῷ πυρί τε * τελειούμενοι, ἔνδοξοι Μάρτυρες, * τὴν τῶν πρωτοτόκων * Ἐκκλησίαν οἰκεῖν ἡξιώθητε.

Τὸν δείξαντα * τοὺς σοροὺς 'Αθλορόρους ἐκλάμποντας * ὡς ἀστέρας * Ἐκκλησίας ἐν τῷ στερεώματι * εὐσεβῶς ὑμνοῦντες, * τὸν Υἰὸν τοῦ Θεοῦ προσκυνήσωμεν.

(HESTSKISY.

 Ω ς ἄρουρα * χαρπορόρος τον στάχυν ἐβλάστησας, * Θεοτόχε, * τῆς ζωῆς τοὺς πιστοὺς διατρέροντα, * χαὶ λιμόν τῆς πλάνης * ἐχ τῆς γῆς ἀληθῶς ἀναστέλλοντα.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἡρβόησε, * προτυπών τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον * ὁ προφή
. Ἡ της * Ἰωνᾶς ἐν τῷ χήτει δεόμενος. * Ἐχ φθορᾶς με ῥῦ
» σαι, * Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάχιον τῆς Έρρτής.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΗ΄. του αύτου μηνός, Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων, Πετρου, Διονυσίου, Χριστίνης παρθένου, Ανδρέου, Παύλου, Βενεδιμου, Παυλίνου καὶ Ήρακλείου.

Στίγοι.

Σεπτοί 'Αθληταί ὑπὲρ σεπτῆς Τριάδος, Ἰπὲρ τὸ ζῆν είλοντο θανείν ἐμρρόνως.
'Ονδοὰς 'Αθλοπόρων ἐν καίνς εἰς πόλον το

'Ογδοάς 'Αθλορόρων έχ γαίης είς πόλον ήρθη. Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ

σώσον ήμας. Αμήν.

'Ωδή ζ΄. 'Αβραμιαΐοι ποτέ.*

Ντέους ζηλούντες πιστώς * έν Βαβυλώνι Πατδας * τό πῦρ προθύμως ὑπεισήλθετε * βοώντες, Μακάριοι· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἶ.

Μή προσχυνήσαι γλυπτοῖς * οἱ 'Αθληταὶ τῆς δόξης * ἀνασχεθέντες τὸν ἀοίδιμον * ὑπέστησαν θάνατον, * τὰς ἀθανάτους λήξεις * σαρῶς ἀπολαβόντες.

'Ανδρειοτάτη ψυχή * και ρωμαλέα γνώμη * των άνομούντων τὰ φρυάγματα * καθείλον οι Μάρτυρες * ἀναβοώντες πιστως * Χριστέ, εύλογητός εἶ.

'Ρήμασι θείοις, Μάρτυς,* όχυρωθείς, Παυλίνε,* θανεΐν προείλω, παναοίδιμε, * βοῶν τῷ ποιήσαντι· * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοχίον.

Τὴν χιβωτόν τοῦ Θεοῦ, * τοῦ θείου μάννα στάμνον, * χρυστιν λυχνίαν τε χαὶ τράπεζαν, * τὸ ὅρος τὸ ἄγιον, * τὴν Θεοτόχον πάντες * πιστῶς ὑμνολογοῦμεν.

'Ωοη η'. Λυτρωτά του παντός.

Τραντόν έχ τῆς ἄνωθεν χάριτος * ἀπεκδύσει πηλίνου τοῦ σώματος * οἱ 'Αθληταὶ ἰμάτιον * ἐνεδύσαντο, πόθφ * ἀναβοῶντες: * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

'Ραντισμῷ θείου αίματος, Μάρτυρες, * καθαρθέντες τὸ αίμα τὸ ίδιον * ὑπὲρ Χριστοῦ ἐχέατε * μελφδοῦντες ἀπαύστως * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογείτε, ὑμνείτε τὸν Κύριον.

'Ωραιότατοι βότρυες ὤρθητε * νοουμένης ἀμπέλου, Μακάρικ,* οἶνον ἡμῖν προχέοντες * εὐσεβείας τοῖς πόθφ * ἀναβοῶσιν· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

Νοητόν ίλαστήριον πέρυχας * τὰς ἀπάντων δεήσεις δεχόμενον * καὶ τῷ Τἰῷ σου, Πάναγνε, * ἀναφέρον εἰς λύτρον * τῶν μελφδούντων· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

O Eisues.

» Λ υτρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμε, * τοὺς ἐν μέσφ φλογός » Λ εὐσεβήσαντας * συγκαταβὰς ἐδρόσισας, * καὶ ἐδίδαξας μέλ- πειν· * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

'Ωὸη θ'. Εὐα μέν τῷ τῆς παρακοῆς.*

Τέρευσαν πόθφ έαυτοὺς * οἱ Μάρτυρες οἱ γενναῖοι * ἀγαλλόμενοι * καὶ τοῦν καν αἰματα προθύμως * καὶ δλβον ἀναφαίρετον ἔλαβον * καὶ νῦν ταῖς τῶν Μαρτύρων ἡρίθμηνται * χοροστασίαις οἱ πανεύρημοι.

Ωράθητε ἄνθη νοητὰ * μυρίζοντα, 'Αθλοφόροι, * τὴν εὐτέβειαν, * θείας τε πόλεως πολίται, * λιμένες τῶν ἐν ζάλη σωτήριοι, * φωστήρες ἀληθείας ὑπέρμαγοι· * ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σὺν Πέτρφ καὶ Παύλφ τὸν σορὸν * Ἡράκλειον, καὶ Παυλίνον * καὶ Βενέδιμον * ἄμα ᾿Ανδρέα καὶ Χριστίνη * καὶ τῷ Διονυσίφ τιμήσωμεν, * στερρῶς ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρήσαντας * καὶ τὴν ἀπάτην ἀφανίσαντας.

Ή γη μέν τὰ αίματα ὑμῶν * ἐδέξατο ἐχχυθέντα, * Μεγαλώνυμοι, * ὑπὲρ τοῦ πάντων Εὐεργέτου, * σχηναὶ δὲ τῶν Διχαίων τὰ πνεύματα * μεθ' ὧν περιχορεύοντες μνήσθητε * τῶν μεμνημένων ὑμῶν πάντοτε.

Θεοτοχίον.

Φωνήν σοι πιστοί περιχαρώς * προσφέρομεν τοῦ 'Αγγέλου, * Θεονύμφευτε: * Χαϊρε, βοήθεια ἀνθρώπων, * Μαρτύρων, 'Αποστόλων πραταίωμα * καὶ πάντων Προφητών περιήχημα, * Θεογεννήτορ παναμώμητε.

Ο Είρμός.

Εὐα μέν τῷ τῆς παρακοῆς * νοσήματι τὴν κατάραν * εἰ βλαστήματι * τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξἡνθησας. * δθεν σε

πάντες μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον τῆς Εορτῆς. Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗι ΙΘ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του 'Αγίου Ίερομάρτυρος Πατρικίου,
• Έπισκόπου Προύσης, και τῶν σύν αὐτῷ 'Ακακίου,
Μενάνδρου και Πολυαίνου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Έρρτῆς γ΄. καὶ τῶν Ἁγίων γ΄.

Στιχηρά τῶν Αγίων.

"Ηχος β'. "Ότε * έχ τοῦ ξύλου.

Εία * τετρακτύς Ιεραρχών * δέδεικται πληθύς ώσπερ στύλων * άμεταθέτων Χριστοῦ, * ὧν τῆ έδραιότητι * Σορία οἶκον ὑψοῖ, * τῶν δογμάτων τὰ θύματα * προτίθησι πᾶσιν, * οἰνον τὸν εὐφρόσυνον * κιρνὰ κρατῆρι σεπτῷ, * νέμει * τὴν τρυφὴν καὶ τὴν χάριν * τοῖς πιστῶς τελοῦσι τὴν μνήμην * τῶν ἱεραρχῶν καὶ ἀθλορόρων Χριστοῦ.

Πύσται * καὶ θεράποντες Χριστοῦ * καὶ Ἱερομάρτυρες θεῖοι, * κόσμον φρουρήσατε, * μέγιστε Πατρίκιε * σὺν ᾿Ακακίφ ὁμοῦ, * ἱερώτατε Μένανδρε, * Πολύαινε μάκαρ, * στίρος ἰσοστάσιον * τῶν τετραμόρρων νοῶν * θείαν * ὡς τελοῦντες χορείαν, * καὶ Θεοῦ παρόντες τῷ θρόνφ, * συντηρεῖτε πίστει τοὺς τιμῶντας ἡμᾶς.

Οντως, * ω Πατρίχιε, ποθών * ἐπὶ θαλασσών τὸν ἀφράστως * θεμελιώσαντα γῆν * καὶ τὸν ποταμοῖς αὐτὴν * προετοιμάσαντα, * σοῦ τοῖς θείοις προσρήμασι * διδάσκεις ὑδάτων * τῶν θερμών μυστήριον * τὸ ὑπερθαύμαστον· * οῦ περ * προχοαῖς νῦν ἐνθέοις * δίδου καὶ ἡμῖν σαῖς πρεσβείαις * ἰαμάτων ἄνωθεν τὰ νάματα.

Δόξα, και νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Είς τον Στίχον, Στιχηρά τῆς Έρρτῆς. Όμοίως καὶ Απολυτίκιον, καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οί Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων. Ὁ Κανών τῶν Ἁγίων, οὖ ἡ Ἁκροστιχίς. Πατρίκιον τὸν ἄριστον ἐν ἀθλοφόροισιν ἀείδω. Ποίημα Θεοφάνους.

'Ωδή α΄. Ήχος πλ. δ΄. 'Αρματηλάτην.

Παντοδαπαϊς κεκοσμημένην χάρισιν * ἱερωσύνης στολήν * καὶ ταϊς βαφαϊς αὐθις * μαρτυρίου αἵματος * ὡραϊσθεϊσαν, "Εν-

δοξοι, * περιθέμενοι πάντες * τῆς εὐσεβείας ἐδείχθητε * πρόμαγοι στερροί και τῆς πίστεως.

'Αγωνοθέτης ὁ Χριστός καθήμενος * ἐν δεξιὰ τοῦ Πατρός, * τοῖς ἀθληταῖς πᾶσι * τῶν ἀγώνων στάδιον * ἀναπετάσας ἤθροισε * προσφυῶς ἡρμοσμένον * χορόν Μαρτύρων τετράριθμον * ἄσμασιν αὐτόν μεγαλύνοντα.

Τής Έχχλησίας προεστώς, Πατρίχιε, * οἶα ποιμὴν ἀγαθός * ὑπὲρ αὐτῆς, μάχαρ, * τὴν ψυχήν σου τέθειχας, * σὺν 'Αχακίφ Μένανδρον * καὶ Πολύαινον ἄμα * σοροὺς πλουτήσας συλλήπτορας * ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναπέμποντας.

Θεοτοχίον.

'Ρήσεσι θείων Προρητών έπόμενοι * καθωμολόγησαν * τόν τοῦ Θεοῦ Λόγον * σάρκα προσλαβόμενον * οἱ θεηγόροι Μάρτυρες * ἐξ ἀχράντου Παρθένου, * ἢν Θεοτόκον δοξάζοντες * ἔσμασιν ἀεὶ μακαρίζομεν.

 $^{'}\Omega^{\hat{\sigma}\hat{\eta}}$ γ' . $^{'}$ Ο στερεώσας κατ $^{'}$ άρχάς. *

Τούς πορευθέντας ἀνδριχῶς * τὴν τρίβον τοῦ μαρτυρίου, * καὶ τελέσαντας τὸν κάλλιστον δρόμον * μακαρίσωμεν, πιστοί, * ὡς νικηφόρους μάρτυράς * καὶ στερανίτας θείους * καὶ ἰεράρχας θεόρρονας.

Ο θεηγόρος πυρωθείς * τῷ ζήλφ τῆς εὐσεβείας * κατεμάρανε τὴν φλόγα τῆς πλάνης, * ἡητορεύων ἀσφαλῶς * θεολογίας δόγματα, * καὶ συνετίζων πάντας * πρὸς θείαν ὄντως ἐπίγνωσεν.

Νενεχρωμένον καθορών * τῷ κάρῳ τῆς ἀσεβείας * ὁ Πατρίκιος δεινόν ἡγεμόνα * εἰσεπήδησε βοῶν * θεογνωσίας ῥήματα, * καὶ διασπείρων πᾶσι * τὸν θεῖον λόγον τῆς πίστεως.

()ESTSXISY.

'Απειρογάμως τοῦ Θεοῦ * τὸν Λόγον, ὧ Θεοτόκε, * ἀπεγέννησας ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, * δν οἱ Μάρτυρες Θεὸν * ἀνδρείως ώμολόγησαν * ὡς στρατιῶται τούτου * καὶ στερανῖται γενόμενοι. Ο Είρμος.

- Ο στερεώσας κατ' άρχὰς * τούς ούρανούς ἐν συνέσει, * καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, * ἐν τῆ πέτρα με, Χριστὲ,*
- » των έντολων σου στήριξον· * ότι ούκ έστι πλήν σου * Αγιος, » μόνε Φιλάνθρωπε.

Καθισμα, ΊΙγος πλ. δ΄. Τὴν Σορίαν καὶ Λόγον.

Τὸν Μενάνδρω 'Ακάκιον τὸν σορόν * καὶ Πολύαινον πίστει τὸν

Ερὸν * τιμήσωμεν ἄσμασι * καὶ τὸν μέγαν Πατρίκιον * ίε
ρεῖς γὰρ οὖτοι * Θεοῦ παντοκράτορος * γεγονότες πίστει * αὐτῷ

εὐηρέστησαν * ἔθεν μαρτυρίου * ἐπὶ τέλει τοῦ βίου * λαμπρῶς

ήξιώθησαν * καὶ Αγγέλοις συνήρθησαν, * οίς ἐκ πόθου βοήσωμεν. * Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ τῆς Έρρτῆς.

'Ωδή δ'. Σύ μου ίσχυς, * Κύριε.

Τώμην Χριστού * περιεβάλου, Πατρίκιε· * ίερεὺς γὰρ * τούτου Ε έγρημάτισας * καὶ σος σύσος * έχρημάτισας, * καί τοῖς αὐτοῦ ἴχνεσι σαρῶς * κατακολουθήσας, * διὰ βασάνων προσήνεξαι * τῷ μόνῷ εὐεργέτη * εὐσεβῶς άναχράζων: * Τῆ δυνάμει σου δόξα, φιλάνθρωπε.

Ίερουργός * θείος ἐδείγθης, 'Ακάκιε, * θείας αἴγλης, * Πάτερ, έμρορούμενος * καὶ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς αληθής * ἀναδεδειγμένος, * είδώλων πλάνην χατέπτυσας. * διό χαὶ γεγηθότι * συνειδότι χραυγάζεις: * Τῆ δυνάμει σου δόξα, φιλάνθρωπε.

Στίρει, Χριστέ, * των σων Μαρτύρων ο Μένανδρος * συγγορεύων * καὶ συναγαλλόμενος * μαρμαρυγαίς λάμπει νῦν ταίς σαίς,* καί φωτοχυσίαις * ώραίαις ἀγλαϊζόμενος * κάκεῖ σοι τῷ Δεσπότη * γεγηθώς ἀνακράζει * Τῆ δυνάμει σου δόξα, φιλάνθρωπε.

Τῆς ίερᾶς * στάσεως, Σῶτερ, Πολύαινος * ἡξιώθη * ὡς ἀκαταγώνιστος * Μάρτυς φανείς. δθεν και φωτός * νον του άκηράτου* άξίως άναπιμπλάμενος * βοά σοι τῷ Δεσπότη * τῶν ἀπάντων καὶ **χτίστη: * Τῆ δυνάμει σου δόξα, φιλάνθρωπε.**

"Οπλον, Χριστέ, * τὴν σὲ τεκοῦσαν Πανάμωμον * κεκτημένοι,* πλάνης ἐτροπώσαντο * τὰς μηχανὰς Μάρτυρες οἱ σοὶ, * καὶ τὰς των τυράννων * θωπείας σαρώς διέλυσαν, και νύν στεφανηρόροι * . δεδειγμένοι βοώσι· * Τῆ δυνάμει σου δόξα, φιλάνθρωπε.

'Ωδ', ε'. "Ινα τί με ἀπώσω. *

η εκρωθέντες τῷ κόσμῳ, * Μάρτυρες θεόφρονες, * πόνοις ἀσκή-Ι σεως * τῷ Χριστῷ προθύμως * προσηνέγκατε θύματα τέλεια * έαυτούς, τυθέντες * ώσπερ άμνοί τοῖς τοῦ Δεσπότου * πειθαρχοῦντες ένθέοις προστάγμασιν.

Έναθλουντες νομίμως, * Μάρτυρες πανεύρημοι, * ἐστερανώθητε: * χαρτερήσαντες γάρ * τάς πιχράς άλγηδόνας χαὶ μάστιγας * τὰς τῶν παρανόμων * ἐν οὐρανοῖς κατατρυρῆσαι * τῆς ἀρθάρτου ζωής ήξιώθητε.

Νοερῶς σὺν 'Αγγέλοις * νῦν ἐνδιαιτώμενος, * μάχαρ Πατρίχιε, * των ἐπιτελούντων * τὴν σεβάσμιον μνήμην σου μέμνησο * πρός τόν σόν Δεσπότην, * έν προσευχαϊς καθικετεύων * έκ κινδύνων ρυσθήναι, πανεύφημε.

'Αληθή Θεοτόχον * πάντες ἐπιγνόντες σε * Μάρτυρες ἔνδοξοι * τὸν ἐχ σοῦ τεχθέντα * Θεὸν Λόγον εἰδότες ἐχήρυζαν, * πρὸς τὴν άμαρτίαν * νεανικώς μέχρι θανάτου * ἀνθιστάμενοι, Κόρη πανύμνητε.

'Φότ, ε΄. "Αβυσσος άμαρτιών. *

Θίασον άθλητικόν * έκ τεσσάρων συνεστώτα Μαρτύρων * ίεραρχων άξίως * εὐπρεπώς φαιδρυνόμενον * ὁ λαὸς ὁ εὐσεβὴς * νῦν συστησάμενοι τὰς χορείας * χαρμονικώς ἀνευρημήσωμεν.

Λύουσι σωματικών * άλγηδόνας οἱ στερροὶ νοσημάτων * ταῖς τῶν θερμῶν ὑδάτων * αὐτομάτοις ἐκβλύσεσι, * καὶ παθῶν τῶν ψυχικῶν * θείαις ἐντεύξεσι τοὺς ἐν πίστει * προσερχομένους ἀπαλλάττουσιν.

"Ορθρον μοι τον νοητον * τῷ ἐν σχότει τῶν πταισμάτων χειμέν ϕ * χαὶ μοχθηρῶς ἐντεῦθεν * τὴν ζωὴν διανύοντι * προσευχαζ, μάχαρ, ταῖς σαῖς * νῦν ἐξανάτειλον, ἰχετεύων * τὸν λυτρωτὴν Χριστὸν, Πατρίχιε.

Θεοτοχίον.

Φώτισόν μου τὴν ψυχὴν, * ἡ τεχοῦσα τὸ ἀπαύγασμα δόξης * τῆς τοῦ Πατρός, Παρθένε * Θεοτόχε πανύμνητε * τὴν σὴν γὰρο οἱ ἀθληταὶ * χάριν χατέχοντες τῶν τυράννων * τὰς γλωσσαλγίας ἀπεχρούσαντο.

Ο Είρμός.

Αβυσσος άμαρτιών * καὶ πταισμάτων καταιγίς με ταράττει,*
 καὶ πρὸς βυθὸν βιαίας * συνωθεῖ ἀπογνώσεως * ἀλλὰ σύ
 τὴν κραταιὰν * χεῖρά μοι ἔκτεινον ὡς τῷ Πέτρῳ, * καὶ ἐκ φθορᾶς με ἀνακάλεσαι.

Κοντάκιον, "Ηχος πλ. δ'. 'Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως. *

Ος ίερον χειμήλιον * τοῦ Ἰησοῦ, Πατρίχιε, * ἡ Ἐχχλησία λαβοῦσα το σῶμά σου,* ἀγαλλομένη χράζει σοι· * Διὰ σοῦ ἄπας χόσμος * ἐν εἰρήνη βαθεία * διαφυλάττεται * ἐξ αἰρέσεως * πάσης ἀλώβητος χαὶ ἀἡττητος.

Συναξάριον.

Τἢ ΙΘ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Αγίου Ἱερομάρτυρος Πατρικίου, Ἐπισκόπου Προύσης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ᾿Ακακίου, Μενάνδρου, καὶ Πολυαίνου.

Στίχοι.

Έρευρε Πατρίκιος έκτμηθείς κλέος, Υπέρ κλέος παν γηίνων πατρικίων.

Έννεακαιδεκάτη τάμε Πατρίκιον ξίφος όξύ.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωοη ζ'. Θεού συγκατάβασιν. *

Ο εξνορξοι Μάρτυρες * ερωσύνης κεκοσμημένοι στολή, * τῷ σφῶν αίματι ταύτην * ερωτέραν ἀπεργασάμενοι, * ἐν θεοπτία * γορεύοντες ψάλλουσιν * Εὐλογητός ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ρητόρων δεινότητα * φωτί τῷ θείω καταυγαζόμενος * ἐξεφαύλισας, Μάκαρ, * ὡς ἐν καμίνω τοῖς αὐτομάτοις θερμοῖς * οῖς οὐκ ἐρλέχθης * βληθείς, ἀλλ' ἐκραύγαζες· * Εὐλογητός ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ού φέρει, Πατρίκιε, * σοφούς σου λόγους, οἶς ἐθριάμβευσας, * Ἡγεμῶν ὁ ἀλάστωρ, * μιαρωτάτους καὶ ψευδωνύμους Θεούς, * ὧν καταπτύσας * ἐβόας γηθόμενος· * Εὐλογητός ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

'Ιδού νῦν πεπλήρωται * Δαυίδ τοῦ θείου ἡ θεία πρόἐρἡησις· * λιτανεύει γὰρ πόθω * τετρὰς Μαρτύρων τῷ σῷ προσώπω, 'Αγνὴ, * τῷ σαρχωθέντι * ἐχ σοῦ ἀναχράζουσα· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ωο'ς η'. Έπταπλασίως κάμινον. *

πτερανηρόρους Μάρτυρας * Ιεράρχας θεόρρονας, * δεύτε γεγη-Θότες, οι πιστοί, τιμήσωμεν, * Χριστόν μεγαλύνοντες * τόν παρασχόντα τούτοις ἰσχὺν * τὰς τῶν δυσμενῶν μὴ δεδοικέναι βασάνους· * δν Παϊδες εὐλογοῦσιν, * ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, * λαοὶ ὑπερυψοῦσιν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ίερωσύνης χρίσματι * μαρτυρίου τε αΐματι * ἡ τῶν Καλλινίχων τετραχτὺς χεχόσμηται, * χαὶ λάμπει τοῖς θαύμασι * δι' ἐχατέρων μάλα λαμπρῶς, * Τὸν Δημιουργὸν χαὶ Λυτρωτὴν ἐχβοῶσα,* οἱ Παΐδες, εὐλογεῖτε· * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε· * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νενικηκότες, "Ενδοξοι, * τῶν δαιμόνων τὰς ράλαγγας, * καὶ τὰς τῶν τυράννων ἀπειλὰς μὴ πτήξαντες * στεράνους ἐδέξασθε * παρὰ Χριστοῦ, πανεύρημοι, * καὶ ὡς νικηρόροι ἀθληταὶ μελφοεῖτε. * Οἱ Παΐδες, εὐλογεῖτε. * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε. * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

'Αγαλλιάσθω Μένανδρος, * εὐφημείσθω 'Ακάκιος * καὶ σὐν Πολυαίνω ὁ φαιδρός Πατρίκιος· * χορείαν στησάμενοι * τόν σαρκωθέντα Λόγον Πατρός * ἐκ παρθενικῆς ἀπειρογάμου νηδύος * ὑμνείτωσαν ἀπαύστως * ἱερεῖς δεδειγμένοι, * αὐτόν ὑπερυψοῦντες * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

 $[\]mathbf{F}^{\pi}$ ταπλασίως χάμινον * των Χαλδαίων ὁ Τύραννος * τοῖς \mathbf{F}^{π} θεοσεβέσιν έμμανως έξέχαυσε· * δυνάμει δὲ χρείττονι * \mathbf{F}^{π}

» ρισωθέντας τούτους ίδων· * Τόν Δημιουργόν καὶ Λυτρωτήν, » ἀνεβόα, * οι Παΐδες, εὐλογείτε· * Ίερεῖς, ἀνυμνεῖτε· * λαός,

» ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

 $^*\Omega_{\sigma \gamma}^2$ heta' . Έξέστη ἐπὶ τούτ ω ὁ οὐρανός. *

Τε ξέστησαν όρωντες τους 'Αθλητάς * χεραλάς τεμνομένους οι τύραννοι, * και τάς ψυχάς * πόθφ προδιδόντας καρτερικώς * ό δε Χριστός εδέξατο * τούτους καταπαύσας εν εαυτφ. * δι ών και τάς ιάσεις * πηγάζει ώς εκ κρήνης * άδιαλείπτως τοῦς προστρέχουσιν.

'Ιδείν έσπουδακότες των όρεκτων * τὴν πηγὴν, 'Ιεράρχαι καὶ Μάρτυρες, * ἐν οὑρανοῖς, * πάσας εὐκληρίας τὰς ἐν τῆ γῆ * καταλιπόντες ἤρθητε * πρὸς ὑψηλοτάτην περιωπὴν * τῆς θείας Βασιλείας, * τρυρἔν ἀξιωθέντες * τῆς ὑπὲρ νοῦν μακαριότητος.

Διήλθετε το ύδωρ των πειρασμών * και το πῦρ τῶν βασάνων διέβητε· * και νῦν τρανώς * τὴν διαιωνίζουσαν, 'Αθληται, * ἀναψυχὴν εἰλήρατε * τῶν ἐπουρανίων ἐν ταῖς σκηναῖς· * ἐν αῖς στεφανηρόροι * χορεύοντες ἀπαύστως * ἐκ τῶν κινδύνων ἡμᾶς ρύσασθε.

(Heotoxion.

Ως ήλιος ή μνήμη των 'Αθλητων * τούς πιστούς περιλάμπει τοῖς θαύμασιν· * ὁ γὰρ ἐχ σοῦ, * ἄχραντε Παρθένε, τεχθείς Θεός, * ὄν εὐσεβῶς ἐχήρυξαν, * τούτους χατελάμπρυνεν ἐμρανῶς * δοξάζων τοὺς ἐν πίστει * αὐτοῦ τὴν παρουσίαν τετιμηχότας ὡς ὑπέσχετο.

O Eiguós.

» 'Τ΄ ξέστη ἐπὶ τούτω ὁ οὐρανὸς, '* καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ
» Τ΄ πέρατα, * ὅτι Θεὸς * ώρθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, *
» καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν * εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν * διό
» σε, Θεοτόκε, * 'Αγγέλων καὶ ἀνθρώπων * ταξιαρχίαι μεγαλύ» νουσιν.

'Εξαποστειλάριον της Έρρτης. Είς τὸν Στίχον των Λίνων, Στιχηρά προσόμοια της Έρρτης. Καὶ τὰ λοιπά, ως σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ! Κ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Θαλλελαίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Αγίου γ΄.

Στιχηρά τοῦ 'Αγίου.
'Ήχος δ'. "Εδωκας σημείωσιν. *

Τὴν κάμινον * ἐνθέως κατέσβεσας· * νῦν δὲ τῶν θαυμάτων * ἐνθέως καθέχεις ἐν θείαν μνήμην σου * περιχαρῶς ἐορτάἐνμεν, * καὶ τὴν κόνιν τοῦ σώματος * ἱερῶς προσπτυσσόμεθα.

αλλόν σε χατάχαρπον * θείας έλαίας γνωρίσαντες, * άθλοφόρε Θαλλέλαιε, * έλαίω τῶν πόνων σου * χαὶ τῶν ὑπὲρ φύσιν * θαυματουργημάτων * ἱλαρυνόμεθα σαρῶς, * τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν δοξάζοντες * μεγάλως σε δοξάσαντα * ὑπὲρ αὐτοῦ ὡς ἀθλήσαντα,* χαὶ τῆς πλάνης τὸ φρύαγμα * παντελῶς ἀφανίσαντα.

Τελάγει ριπτούμενος, * και ταϊς σανίσιν είλούμενος, * και εὐτόνως ξεόμενος * μένεις ἀταπείνωτος * τοῦ Χριστοῦ σε, μάκαρ, * ἐπενδυναμοῦντος, * ἀνδρειοτάτφ λογισμῷ * πονηροτάτφ ρθόνφ μαχόμενον, * Θαλλέλαιε μακάριε, * τῶν ᾿Ασωμάτων ὁμότιμε, * ἀθλοφόρων συνόμιλε, * πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Εορτῆς.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Εορτῆς. Απολυτίκιον τῆς Έορτῆς, καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οι Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου. Κανών τοῦ Ἁγίου, οὖ ἡ Ἀκροστιχίς. Τὸν κλεινὸν Θαλλέλαιον εὐφημεῖν θέμις, Ἰωσήφ. Ὠδἡ α΄. Ἡχος δ΄. Τῷ ὁδηγήσαντι.

Ταϊς ὑπερρώτοις ἀχτῖσι * τοῦ παντουργοῦ Πνεύματος * χαταλαμπόμενος ἀεὶ, * τοὺς τὴν φωσφόρον σου πάντοτε * ἐπιτελοῦντας πανήγυριν * φώτισον * τοῦ μεγαλύνειν σε πιστῶς, * Μάρτυς Θαλλέλαιε.

Men. Tom. V.

'Οχυρωθείς εύσεβεία * και κρατυνθείς χάριτι * του πανοκτίρμονος Θεού, * γενναιοφρόνως, Θαλλέλαιε, * πρός τοὺς ἀγώνας ἐχώρησας, * καὶ ἔλυσας * τὰ ὀχυρώματα ἐχθροῦ * νίκην ἀράμενς.

Νέος το σώμα ύπάρχων, * ταϊς δὲ φρεσὶ τέλειος, * θεογνωσίαν άληθη * χαθάπερ ήλιος ελαμψας, * είδωλιχής ματαιότητος * ζόφωσιν * ἀποσεισάμενος σαρώς, * Μάρτυς Θαλλέλαιε.

Κυριοτόχε Παρθένε, * τῶν εὐσεβῶν χαύχημα, * ἡ τῶν Άγγέλων χαρμονή, * Χριστιανών το διάσωσμα, * άμαρτανόντων έξιλασμα, * γέρυρα * έχ γής μετάγουσα τούς πιστούς, * σώζε τούς δούλους σου.

'Ωδη γ'. 'Ο στερεών βροντήν.

γαυματουργείς έξαίσια, Παμμάχαρ, * χαιρῷ τῷ τῆς ἀθλήσεως: * () του γάρ τυράννου άνηλεως * σε κολάζειν προθεμένου, * αί τούτου χείρες ώφθησαν * ξηραί άνενέργητοι.

Αποσκοπών πρός μόνον τον Δεσπότην * τον νίκην σοι παρέχοντα * οὐ παρετράπης τῆς ἀληθοῦς, * 'Αθλητὰ, ὁμολογίας, ' άλλ' άχλινής διέμεινας * έχπλήττων τούς ἄφρονας.

Λόγφ ζωής καὶ ἔργων ἐπιδείξει * Αλέξανδρον ἐζώγρησας, * καί τον Αστέριον, 'Αθλητά, * καί Θεφ τφ ευεργέτη * πανευκλεείς παρέστησας, * Θαλλέλαιε, μάρτυρας.

Λάμψον μοι φῶς, Παρθένε, μετανοίας. * ἐν σκότει γὰρ κατάχειμαι * τής άμαρτίας φρενοβλαβώς. * χαὶ παράσχου μοι τήν λύσιν * τῶν ἐπταισμένων ὅπως σε * δοξάζω, πανάμωμε.

O Eisusz. , στερεών βροντήν και κτίζων πνεύμα * στερέωσόν με, Κύ-

» θριε, * ίνα ὑμνῶ σε εἰλικρινῶς, * καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου,*

» ὅτι οὐκ ἔστιν "Αγιος * ώς σὸ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κόθιστιος 11/22 Τ΄ Ο ύψωθείς έν τῷ Σταυρῷ. ωτοειδής άναδειχθείς άθλοφόρος, * τῆς άθείας σχοτασμόν άπε-(1) χρούσω,* και πρός ποινάς και θάνατον έχώρησας. * δθεν διανύσας σου * τοὺς γενναίους ἀγῶνας * μέγιστον ἀντέλαβες * κληρουχίαν καὶ δόξαν * τὴν μηδαμώς, γενναῖε ἀθλητὰ,* παρερχομένην,* Θαλλέλαιε ένδοξε.

> Καὶ τῆς Έρρτης. 'ωδη δ' Είσακήκοα, Κύριε.*

την θαλάσση ἀπορριφείς, * δυνάμει θεία ούχ έβυθίσθης. * ἀσεβείς 🚺 δὲ κατεπόντισας * τῷ βυθῷ, Θαλλέλαιε, * τῶν ἰερῶν αἰμάτων σου, Μάρτυς σοφέ.

Λαμπροφόρος ταῖς θεϊχαῖς, * Μάρτυς, ἀστράπτων φωτοχυσίαις * ἐπεφάνης τῷ διχάζοντι * διελέγχων, ἔνδοξε, * τὴν ζοφερὰν δυσσέβειαν τούτου τρανῶς.

Αγιώτατόν σε ναόν * καὶ οἶχον τῆς τρισηλίου δόξης * γεγονότα, Μάχαρ, ἔγνωμεν, * ναούς τε καὶ ξόανα * τῶν πονηρῶν δαιμόνων συντρίψαντα. Θεοτοχίον.

Ίεροι Προφήται τὴν σὴν * λοχείαν πάλαι προανεφώνουν, * δρος μέγα και κατάσκιον, * πύλην τε καλοϋντές σε, * δι' ής Κύριος μόνος, 'Αγνὴ, διώδευσεν.

 $^{f \prime}\Omega\delta\eta$ ε΄. $^{f \prime}$ Ανάτειλόν μοι, Κύριε. $^{f \star}$

Ο πόνοι σου, μακάριε, * εὐωδες ως θυμίαμα * τῷ Εὐεργέτη προσηνέχθησαν * τὴν ἄπονον ἐντεῦθεν * βασιλείαν, "Αγιε, * καὶ ζωὴν κεκλήρωσαι * μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν.

Ναμάτων θείων εμπλεως * ὑπάρχων τῶν τοῦ Πνεύματος, * ψυχὰς ἐζώγρησας φλεχθείσας * φλογμῷ τῆς ἀσεβείας, * καὶ πρός ὑδωρ, "Ενδοξε, * τὸ τῆς ἀναπαύσεως * καθωδήγησας σαρῶς.

Έλαια ώς κατάκαρπος * ἐν οἰκφ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, * Μάρτυς Θαλλέλαιε, πεφύτευσαι, * ἐλαίφ εὐσεβείας * πάντων ἰλαρύνουσα * τὰς καρδίας, πάνσορε, * καὶ τὰ πρόσωπα ἀεί.

Osotoxion.

Γίους φωτός ἀπέδειξας * τους σχοτισθέντας πάθεσι, * Πατρός ἀπαύγασμα χυήσασα, * Χριστόν τόν φωτοδότην, * Παναγία Δέστοινα. * διὰ τοῦτο πόθφ σε * μαχαρίζομεν ἀεί.

'Ωοη ς'. Ζάλη με * λογισμών.

άλαγγας * των δαιμόνων έτροπώσω * συνεργούς, Θαλλέλαιε, * άγίους έχων 'Αγγέλους * έν καιρῷ των άγώνων σου, σορέ· * δι' ὧν στερανηρόρος * άναδειχθεὶς δόξης ἔτυχες.

Ή φύσις * τῶν ἀλόγων ἐπιγνοῦσα * τοῦ Λόγου σε Μάρτυρα * ὁρμὴν τὴν ἄλογον φεύγει, * καὶ τιμῆ σε ἐν λόγω εὐσεβεῖ * ἐν μέσω τοῦ σταδίου * ἀγωνιζόμενον, "Ενδοξε.

Μέγιστα * ἐπὶ σοὶ θαύματα βλέπων * ὅχλος ὁ παράνομος * τελούμενα παραδόξως * χαταβάλλεται νεύσει θεῖχῆ, * Θαλλέλαιε, καὶ φέγγος * θεογνωσίας εἰσδέχεται. Θεοτοχίον.

"Ελυσας * των δεσμών με της άμαρτίας * τεχούσα τὸν Κύριον * τὸν λύσαντα τὰ τοῦ "Αδου, * Θεοτόχε, βασίλεια, άγνη, * καὶ πάντας συνδεσμοῦντα * πρὸς τὴν οἰχείαν ἐπίγνωσιν.

Ὁ Είρμός.

Ζάλη με * λογισμών καταλαβούσα * είς βύθόν καθέλκει με *
 Δάμέτρων άμαρτημάτων * άλλὰ σù, Κυβερνῆτα άγαθέ, *

* προρθάσας διάσωσον * ώς τον Προρήτην, και σώσον με.

'Οχυρωθείς εὐσεβεία * καὶ κρατυνθείς χάριτι * τοῦ πανοικτίρμονος Θεοῦ, * γενναιορρόνως, Θαλλέλαιε, * πρός τοὺς ἀγῶνας ἐχώρησας, * καὶ ἔλυσας * τὰ ὀχυρώματα ἐχθροῦ * νίκην ἀράμενος.

Νέος το σώμα ὑπάρχων, * ταῖς δὲ φρεσὶ τέλειος, * θεογνωσίαν ἀληθῆ * καθάπερ ἡλιος ἔλαμψας, * εἰδωλικῆς ματαιότητος * ζόφωσιν * ἀποσεισάμενος σαρῶς, * Μάρτυς Θαλλέλαιε.

(-) Estoxion.

Κυριοτόχε Παρθένε, * τῶν εὐσεβῶν χαύχημα, * ἡ τῶν Αγγέλων χαρμονὴ, * Χριστιανῶν τὸ διάσωσμα, * ἀμαρτανόντων ἐξίλασμα, * γέρυρα * ἐχ γῆς μετάγουσα τοὺς πιστοὺς, * σῶζε τοὺς δούλους σου.

'ωδή - ' Ο στερεών βροντήν.

αυματουργεῖς ἐξαίσια, Παμμάχαρ, * χαιρῷ τῷ τῆς ἀθλήσεως: *
τοῦ γὰρ τυράννου ἀνηλεῶς * σὲ χολάζειν προθεμένου, * αἰ
τούτου χεῖρες ὡρθησαν * ξηραὶ ἀνενέργητοι.

'Αποσχοπών πρός μόνον τόν Δεσπότην * τόν νίχην σοι παρέχοντα * οὐ παρετράπης τῆς ἀληθοῦς, * 'Αθλητὰ, ὁμολογίας, * ἀλλ' ἀχλινὴς διέμεινας * ἐχπλήττων τοὺς ἄρρονας.

Λόγφ ζωής καὶ ἔργων ἐπιδείξει * 'Αλέξανδρον ἐζώγρησας, * καὶ τὸν 'Αστέριον, 'Αθλητὰ, * καὶ Θεῷ τῷ εὐεργέτῃ * πανευκλεεῖς παρέστησας, * Θαλλέλαιε, μάρτυρας.

(r):5555X+57.

Λάμψον μοι φῶς, ΙΙαρθένε, μετανοίας· * ἐν σκότει γὰρ κατάκειμαι * τῆς ἀμαρτίας φρενοβλαβῶς· * καὶ παράσχου μοι τὴν λύσιν * τῶν ἐπταισμένων δπως σε * δοξάζω, πανάμωμε.

ο Εξούσς.

• Τερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πνεθμα * στερέωσόν με, Κύ• Τριε, * ΐνα ὑμνῶ σε εἰλικρινῶς, * καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου, *
• ὅτι οὐκ ἔστιν "Αγιος * ὡς σὸ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

 $-K\partial \theta_{(70.7)}$, (11/25) (0) ύψωθείς έν τῷ Σταυρῷ.

ωτοειδής ἀναδειχθείς ἀθλορόρος, * τῆς ἀθείας σχοτασμόν ἀπεχρούσω, * καὶ πρός ποινὰς καὶ θάνατον ἐχώρησας · * ὅθεν διανύσας σου * τοὺς γενναίους ἀγῶνας * μέγιστον ἀντέλαβες * κληρουχίαν καὶ δόξαν * τὴν μηδαμῶς, γενναῖε ἀθλητὰ, * παρερχομένην, * Θαλλέλαιε ἔνδοξε.

> Καὶ τής Έρρτης. 'Ωδή δ' Είσακήκοα, Κύριε.*

ο θαλάσση ἀπορριφείς, * δυνάμει θεία οὐκ ἐβυθίσθης· * ἀσεβεῖς

δὲ κατεπόντισας * τῷ βυθῷ, Θαλλέλαιε, * τῶν ἱερῶν αἰμάτων σου, Μάρτυς σοφέ.

Λαμπροφόρος ταϊς θεϊχαϊς, * Μάρτυς, ἀστράπτων φωτοχυσίαις * ἐπεφάνης τῷ διχάζοντι * διελέγχων, ἔνδοξε, * τὴν ζοφερὰν δυσσέβειαν τούτου τρανῶς.

'Αγιώτατόν σε ναόν * χαὶ οἶχον τῆς τρισηλίου δόξης * γεγονότα, Μάχαρ, ἔγνωμεν, * ναούς τε χαὶ ξόανα * τῶν πονηρῶν

δαιμόνων συντρίψαντα. Θεοτοκίον.

Ίεροὶ Προφήται τὴν σὴν * λοχείαν πάλαι προανεφώνουν, * όρος μέγα καὶ κατάσκιον, * πύλην τε καλοῦντές σε, * δι' ἦς Κύριος μόνος, 'Αγνὴ, διώδευσεν.

 $^{\prime}\Omega\delta\eta$ ε΄. $^{\prime}$ Ανάτειλόν μοι, Κύριε. *

Ο πόνοι σου, μακάριε, * εὐωδες ως θυμίαμα * τῷ Εὐεργέτη προσηνέχθησαν * τὴν ἄπονον ἐντεῦθεν * βασιλείαν, "Αγιε, * καὶ ζωὴν κεκλήρωσαι * μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν.

Ναμάτων θείων εμπλεως * ὑπάρχων τῶν τοῦ Πνεύματος, * ψυχὰς εζώγρησας φλεχθείσας * φλογμῷ τῆς ἀσεβείας, * καὶ πρός ὑδωρ, "Ενδοξε, * τὸ τῆς ἀναπαύσεως * καθωδήγησας σαρῶς.

Έλαια ώς κατάκαρπος * ἐν οἰκφ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, * Μάρτυς Θαλλέλαιε, πεφύτευσαι, * ἐλαίφ εὐσεβείας * πάντων ἱλαρύνουσα * τὰς καρδίας, πάνσοφε, * καὶ τὰ πρόσωπα ἀεί.

 Θ so toxion.

Γιούς φωτός ἀπέδειξας * τούς σκοτισθέντας πάθεσι, * Πατρός ἀπαύγασμα κυήσασα, * Χριστόν τόν φωτοδότην, * Παναγία Δέστοινα. * διὰ τοῦτο πόθφ σε * μακαρίζομεν ἀεί.

'Ωοη ς'. Ζάλη με * λογισμών.

βάλαγγας * τῶν δαιμόνων ἐτροπώσω * συνεργούς, Θαλλέλαιε, * ἀγίους ἔχων ᾿Αγγέλους * ἐν καιρῷ τῶν ἀγώνων σου, σοφέ· * δι᾽ ὧν στερανηφόρος * ἀναδειχθεὶς δόξης ἔτυχες.

Ή φύσις * των ἀλόγων ἐπιγνοῦσα * τοῦ Λόγου σε Μάρτυρα * όρμὴν τὴν ἄλογον φεύγει, * καὶ τιμᾳ σε ἐν λόγω εὐσεβεῖ * ἐν μέσω τοῦ σταδίου * ἀγωνιζόμενον, "Ενδοξε.

Μέγιστα * ἐπὶ σοὶ θαύματα βλέπων * ὅχλος ὁ παράνομος * τελούμενα παραδόξως * καταβάλλεται νεύσει θεϊκή, * Θαλλέλαιε, καὶ φέγγος * θεογνωσίας εἰσδέχεται. Θεοτοκίον.

"Ελυσας * τῶν δεσμῶν με τῆς ἀμαρτίας * τεχοῦσα τὸν Κύριον * τὸν λύσαντα τὰ τοῦ "Αδου, * Θεοτόχε, βασίλεια, ἀγνἡ, * καὶ πάντας συνδεσμοῦντα * πρὸς τὴν οἰχείαν ἐπίγνωσιν.

Ο Είρμός.

Τάλη με * λογισμών καταλαβούσα * είς βυθόν καθέλκει με *
 άμετρων άμαρτημάτων· * άλλὰ σù, Κυβερνῆτα άγαθὲ, *

» προρθάσας διάσωσον * ώς τον Προφήτην, και σωσόν με.

Κοντάχιον, ΊΙχος γ΄. Ή Παρθένος σήμερον.*

ΤΕ ΤΟΝ Μαρτύρων σύναθλος * ἀναδειχθείς καὶ ὁπλίτης, * στρατιώτης ἄριστος, * τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης * γέγονας διὰ βασάνων καὶ τιμωρίας, * ἔπαρσιν εἰδωλολατρῶν καταπατήσας: * διὰ
τοῦτο τὴν σεπτήν σου * ὑμνοῦμεν μνήμην, σορὲ Θαλλέλαιε.

Συναξάριον.

 $\Upsilon_{\widetilde{R}}^{\omega}(K')$, του αύτου μεγνός, Μνήμη του Αγίου Μάρτυρος Θαλλελαίου.

Στίγοι.

'Ακέστορι τμηθέντι τῷ Θαλλελαίφ, Θεός βοτάνην πρός λύσιν πέμπει πάθους. Είκοστῆ Θαλέλαιος ἐὴν κεφαλὴν ἀπεκάρθη.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν.

'Ωδή ζ'. Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεός.*

στασο μέσον της φλογός * των πειρασμών, ως 'οι Παιδες, *

την θείαν δρόσον έξ ύψους, "Ενδοξε, * δεχόμενος σαφώς, *
και τον έπι πάντων Θεόν δοξολογών.

Νέος ὡς ἄλλος Δανιὴλ * μέσον λεόντων ἐβλήθης, * τῆς τούτων βλάβης οὐδόλως χάριτι * τῆ θεία μετασχών, * Μάρτυς ἀθλοφόρε Θαλλέλαιε.

Θαυματουργίαις τούς πιστούς * νόσων παντοίων λυτροϋσαι, * τὰς τῶν δαιμόνων ἐλαύνων ράλαγγας * καὶ λύων πειρασμῶν * ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, Μαρτύρων καλλονή.

(-) ES TOX (OV.

Είς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, * θεοχαρίτωτε Κόρη, * σὲ δυσωποῦμεν θερμῶς, ἀνάστηθι, * καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς * πειρασμῶν αἰωνίων καὶ πάσης ἀπειλῆς.

'Δ΄ η΄. Έν φλογὶ πυρός.

Τη τίαν φύσιν, μίαν θέλησιν * χαὶ βουλὴν χαὶ ἰσχὺν, * "Ενδοξε,
Τριάδος θείας * χαταγγέλλων εὐσεβῶς, * πολύθεον ἐμφρόνως *
χαθείλες βλασφημίαν, * χαὶ πόνους ὑπομείνας πολλοὺς * μεγάλως
ἐδοξάσθης.

Ίερεῖον ὡς περ ἄμωμον * τῷ τυθέντι ἀμνῷ * ἄγιον σὰ προσηνέχθης * τῆ τοῦ ξίφους ἐκτομῆ, * καὶ ἔκτεινας τὸν ὅφιν * τὸν πρὶν ἐν Παραδείσῳ * παρακοῆς θανάτῳ 'Λδὰμ * καὶ Εὕαν ἀνελόντα.

Συγχορεύουσι τῆ μνήμη σου * τοῖς πιστοῖς 'Αθληταὶ, * "Οσιοι, 'Αγγέλων δῆμοι, * 'Αποστόλων, Προρητών * μεθ' ὧν τὰς οὐρα-

νίους * χληρούμενος σχηνώσεις, * μή παύση ὑπὲρ πάντων ήμῶν * πρεσβεύων, 'Αθλοφόρε.

Θεοτοχίον.

Ίλασμόν τῶν ἐπταισμένων μοι,* Παναγία ἀγνη, * αἴτησαι, καὶ δός μοι χεϊρα * ἐν πελάγει τῶν δεινῶν * δεινῶς χειμαζομένω,* ἴνα σε μακαρίζω,* ἴνα πιστῶς κηρύττω τὴν σὴν * βεβαίαν προστασίαν.

Ο Είρμός.

» Τη ν φλογί πυρός παρίστανταί σοι * Χερουβίμ, Σεραφίμ, * Κύ» Είλογεῖτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν τὸν μόνον δημιουργόν *
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

 $\Omega \delta \eta = \emptyset$. Παρθενομάρτυς πολύαθλος. \star

Ος καθαιρέτην τῆς πλάνης σε, * ὡς θεῖον ναὸν τοῦ θείου Πνεύματος * σήμερον τῆ εὐκλεεῖ σου μνήμη * ἀνευφημοῦμέν σε, Σορὲ, * τοὺς μακαρίους σου πόνους, * τὰ στίγματα σέβοντες, * καὶ τὴν κόνιν τῶν λειψάνων ἀσπαζόμενοι.

Σαρχός ήμων τὰ νοσήματα, * ψυχῆς τε τὰ δυσίατα τραύματα * ἴασαι των ἰαμάτων χάριν * πλουτήσας, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, * καὶ τῆς αἰωνίου * ἐυσθῆναι κολάσεως * τοὺς τιμώντάς σε δυσώπει τὸν φιλάνθρωπον.

Ή γἢ χυθέν σου ἐδέξατο * τὸ αἶμα τὸ τίμιον, Θαλλέλαιε, * καὶ γέγονε πηγὴ πολλῶν θαυμάτων· * ἐν ἢ προστρέχοντες πιστοὶ * τῶν δεινῶν λυτροῦνται * Χριστὸν μεγαλύνοντες, * καὶ συμφώνως σε τιμῶντες μακαρίζουσιν.

(Headay fau

Φωτός δοχεῖον γεγένησαι, * Παρθένε, καὶ θρόνος τοῦ Παντάνακτος, * ἄχραντε, ἐν ῷ καθίσας πρώτου * πτώματος ἤγειρεν ἡμᾶς, * καὶ τῆ συνεδρεία * τῆ θεία ἐτίμησε * τοὺς ἐν πίστει σε καὶ πόθφ μεγαλύνοντας.

Θ Είρμές.

- » Παρθενομάρτυς πολύαθλος * Παρθένον Μητέρα πολυύμνητον * σήμερον έν τῷ αὐτῆς νυμφῶνι * ἐπιδημοῦσαν ξεναγεί· *
- νυμροστόλοι πάντες * χορεύσωμεν πάτρια * εὐσεβῶς τὴν Βασι λίδα μεγαλύνοντες.

Έξαποσπειλάριου πής Έρρπης. Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ ᾿Απόλυσις.

THE KA'. TOY ATTOY MHNOΣ.

Μνήμη των Αγίων, ενδόζων, μεγάλων, θεοστέπτων και Ισαποστόλων Βασιλέων, Κωνσταντίνου και Έλένης.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

🍞 ρή είδεναι ότι ή παρούσα έρρτασιμος 'Ακολουθία, νεωτέρα 🕰 ούσα, ούχ εύρισκεται ούτε έν τοϊς χειρογράφοις, ούτε έν τῷ Μεγάλφ Τυπική διατετυπωμένη. Έτέθησαν δὲ ἐνταῦθα τὰ 'Αναγνώσματα καὶ τὰ Στιχηρὰ εἰς τὴν Λιτὴν, καὶ τὰ Καθίσματα είς τὰς Στιγολογίας, ΐνα ἔγη αὐτὰ ἐκ προγείρου ὁ Προεστώς, όταν θελήση ποιήσαι 'Αγρυπνίαν.

Έαν δὲ τύχη ἐντὸς τῆς Πεντηχοστῆς, ζήτει τὴν Ερμηνείαν είς την Η΄. του παρόντος μηνός.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετά του Προσιμιακόν στιγολογούμεν τό, Μακάριος άνήρ. Είς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ζ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια της Έρρτης γ΄, και των Αγίων γ΄, Στιχηρά των Αγίων,

ΊΙ/ος δ΄. "Εδωχας σημείωσιν. *

Οπλον χραταιότατον * τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν δέδωχας * τὸν Σταυρόν σου τόν τίμιον, * δι' οῦ ἐβασίλευσεν * ἐπὶ γῆς δικαίως * λάμψας εὐσεβεία. * καὶ βασιλείας οὐρανῶν * κατηξιώθη τη εὐαπλαγχνία σου. * μεθ' ου σου την φιλανθρωπον * οικονομίαν δοξάζομεν, * Ίησου παντοδύναμε, * ὁ Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Γίδωκας, φιλάνθρωπε, * τῷ εὐσεβεῖ σου θεράποντι * Σολομῶντος τὴν φρόνησιν, * Δαυίδ τὴν πραότητα, * καὶ τῶν 'Αποστόλων * τὴν ὀρθοδοξίαν, * ὡς βασιλέων Βασιλεὺς, * χυριευόντων τε πάντων Κύριος. * διό σου τὴν φιλάνθρωπον * οἰχονομίαν δοξάζομεν, * Ίησοῦ παντοδύναμε, * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πρώτος καθυπέταξας * τὴν ἀλουργίδα, ἀείμνηστε * Βασιλεϋ, ἐκουσίως Χριστῷ, * αὐτόν ἐπιγνοὺς Θεόν * καὶ παμβασιλέα,* πάντων εὐεργέτην, * νικοποιόν πάσης άρχης * καὶ έξουσίας τὸν ύπερχείμενον· * έντευθέν σοι, φιλόχριστε, * τὴν βασιλείαν χατεύθυνεν * Ίησους ὁ φιλάνθρωπος * και Σωτήρ των ψυχών ήμων.

Δδξα, ^γΠχος β'. Βυζαντίου.

ξλουσίων δωρεών τὰ χρείττονα * είληφώς παρὰ Θεοῦ, * "Αναξ πράτιστε * Κωνσταντίνε μέγιστε, * χαλώς έν τούτοις διέπρεψας: * χαταυγασθείς γάρ * ἀχτῖσι τοῦ παναγίου Πνεύματος * ὑπὸ Σιλβέστρου ίερέως διά του βαπτίσματος, * έν βασιλεύσιν ώφθης ἀήττητος, * τὴν οἰκουμένην ὡς προῖκα * προικοδοτήσας τῷ Κτίστη σου * καὶ πόλιν βασιλεύουσαν θεοσεβή. * Διὸ * ἰκετεύων μὴ παύση Χριστῷ τῷ Θεῷ, * δωρηθήναι ἄπασι * τοῖς τελοῦσι τὴν μνήμην σου, * ώς παρρησίαν έχων, άμαρτιών συγχώρησιν * και το μέγα έλεος. Και νύν, $\tau / \varepsilon = \exp \tau r / \varepsilon$.

Είσοδος, τά, φως ίλαρον, το Προκείμενον τής ήμερας, καί τα 'Αναγνώσματα.

Βασιλειών γ΄, τό Αναγνωσμα.

Ιζοτη Σολομών κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου ἐνώ- $\frac{\text{Kiq.}}{\text{H'. 22.}}$ πιον πάσης ἐκκλησίας Ἰσραὴλ, καὶ διεπέτασε τὰς χετρας αύτου είς τον ούρανον, και είπε. Κύριε ο Θεος Ίσραἡλ, ούκ έστιν ώς σύ Θεός έν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. Εί ὁ ούρανός τοῦ ούρανοῦ οὐχ ἀρχέσουσί σοι, πῶς ὁ οἶχος οὖτος, δν ώχοδόμησα τῷ ὀνόματί σου; Πλὴν χαὶ ἐπιβλέψεις ἐπὶ τὴν δέησίν μου, Κύριε ο Θεός Ίσραὴλ, ἀχούειν τῆς δεήσεως καὶ τῆς προσευχής, ής ο δουλός σου προσεύχεται ένώπιον σου πρός σε σήμερον, τοῦ είναι τοὺς ὀφθαλμούς σου ἀνεωγμένους εἰς τὸν οίχον τούτον ήμέρας και νυκτός, είς τον τόπον, ον είπας, έσται τό όνομά μου έχει, του είσαχούειν της προσευχης, ης προσεύχεται ό δουλός σου είς τον τόπον τουτον ήμέρας και νυκτός. Και είσαχούση τής δεήσεως του δούλου σου, χαι του λαού σου Ίσραήλ, δσα αν προσεύξωνται είς τον τόπον τουτον και σὺ είσακούση έν τῷ τόπῳ τῆς χατοιχήσεώς σου έν τῷ οὐρανῷ, καὶ ποιήσεις, και ίλεως έση. Προρητείας Ήσαίου το 'Υνάγνωσμα.

Ταλλιάσθω ή ψυχή μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσε γάρ με ἰμάμοι μίτραν, και ώς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμφ. Και ώς γή αύξουσα το άνθος αυτής, και ώς κήπος τὰ σπέρματα αυτου έχρύει, ούτως άνατελεί Κύριος διχαιοσύνην, χαὶ άγαλλίαμα έναντίον πάντων των έθνων. Διὰ Σιών ού σιωπήσομαι, καὶ διὰ Ἱε- Κεφ. ρουσαλήμ ούχ άνήσω, έως αν έξέλθη ώς φως ή διχαιοσύνη μου, τό δὲ σωτήριόν μου ὡς λαμπὰς χαυθήσεται. Καὶ δψονται τὰ έθνη την δικαιοσύνην σου, και πάντες οι βασιλείς της γης την

δόξαν σου, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομά σου τὸ καινὸν, δ ὁ Κύριος ὁνομάσει αὐτό καὶ ἔση στέρανος κάλλους ἔν χειρὶ Κυρίου, καὶ διάδημα βασιλείας ἔν χειρὶ Θεοῦ σου. Καὶ οὐκ ἔτι κληθήση Καταλελειμμένη καὶ ἡ γῆ σου οὐκ ἔτι κληθήσεται Ερημος σοὶ γὰρ κληθήσεται, Θέλημα ἔμόν καὶ τῆ γῆ σου, Οἰκουμένη δτι εὐδοκήσει Κύριος ἐν σοὶ, καὶ ἡ γῆ σου συνοικισθήσεται. Καὶ ὡς συνοικῶν νεανίσκος παρθένφ, οῦτω κατοικήσουσιν οἱ υἰοί σου μετὰ σοῦ καὶ ἔσται δν τρόπον εὐρρανθήσεται νυμρίος ἐπὶ νύμρη, οῦτως εὐρρανθήσεται Κύριος ἐπὶ σοί.

Προρητείας Ησαίου τὸ Ανάγνωσμα.

Κεφ. Ξ'. 1 Φωτίζου, φωτίζου, Ιερουσαλήμ. ήχει γάρ σου τό φως, καὶ ή δόξα Κυρίου έπὶ σὲ ἀνατέταλχεν. Ίδού σχότος χαλύψει γτιν, και γνόρος έπι έθνη, έπι σε δε ρανήσεται Κύριος, και ή δόξα αύτου έπι σε δρθήσεται. Και πορεύσονται βασιλείς τῷ φωτί σου, καί έθνη τη λαμπρότητί σου. Αρον κύκλφ τους όφθαλμούς σου, καί ίδε συνηγμένα τὰ τέχνα σου. ήχασι πάντες υίοί σου μαχρόθεν, και αι θυγατέρες σου έπ' ώμων άρθήσονται. Τότε όψει, και χαρήση, και φοβηθήση, και έκστήση τη καρδία, ότι μεταβαλεί είς σε πλούτος θαλάσσης και έθνων και λαών. Και ήξουσί σοι άγέλαι χαμήλων, χαι χαλύψουσί σε χάμηλοι Μαδιάμ χαι Γεράρ. Πάντες έχ Σαβά ήξουσι, φέροντες χρυσίον, και λίβανον οἴσουσί σοι, και λίθον τίμιον, και το σωτήριον Κυρίου εύαγγελιούνται. Καὶ πάντα τὰ πρόβατα Κηδὰρ συναχθήσονται, καὶ κριοὶ Ναβαιώθ ήξουσί σοι, και άνενεχθήσονται δεκτά έπι το θυσιαστήριόν μου, και ο οίχος της προσευχής μου δοξασθήσεται. Τίνες οίδε ώς νεφέλαι πέτανται, και ώσει περιστεραί σύν νεοσσοίζ; Έμε νήσοι ὑπέμειναν, καὶ πλοΐα Θαρσεῖς ἐν πρώτοις, ἀγαγεῖν τὰ τέκνα σου μαχρόθεν, χαι τό άργύριον χαι τό χρυσίον αύτων μετ' αύτων, διά το δνομα Κυρίου το άγιον, και διά το τον Αγιον του Ίσραὴλ ἔνδοξον είναι. Και οίκοδομήσουσιν άλλογενεῖς τὰ τείχη σου, και οι βασιλείς αύτων παραστήσονται σοι διά γάρ όργην μου ἐπάταξά σε, καὶ διὰ ἔλεός μου ἡγάπησά σε. Καὶ ἀνοιχθήσονται αι πύλαι σου διά παντός, ήμερας και νυκτός οὐ κλεισθήσονται, είσαγαγείν πρός σε δύναμιν έθνων, και βασιλείς αύτων άγομένους. Τά γάρ έθνη καὶ οἱ βασιλεῖς, οῖ τινες οὐ δουλεύσουσί σοι, απολούνται, και τα έθνη έρημια έρημωθήσονται. Και ή δόξα του Λιβάνου πρός σε ήξει, εν χυπαρίσσω και πεύκη και κέδρφ άμα, δοξάσαι τον τόπον τον άγιον μου, και τον τόπον των ποδών μου δοξάσω. Καὶ πορεύσονται πρός σὲ δεδοικότες υίοὶ τῶν ταπεινωσάντων σε και παροξυνάντων σε, και προσκυνήσουσιν έπί

τὰ ίχνη τῶν ποδῶν σου πάντες οἱ παροξύναντές σε καὶ κληθήση Πόλις Κυρίου, Σιῶν τοῦ Αγίου Ἰσραὴλ, διὰ τὸ γεγενῆσθαί σε ἐγκαταλελειμμένην καὶ μεμισημένην, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν σοι. Καὶ θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεαῖς γενεῶν. Καὶ θηλάσεις γάλα ἐθνῶν, καὶ πλοῦτον βασιλέων φάγεσαι, καὶ γνώση, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ σώζων σε καὶ ἐξαιρούμενός σε, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ.

Είς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α΄.

Τρεωστικῶς ἐκτελοῦμεν τὴν μνήμην σου, * Κωνσταντῖνε ἰσαπόΤοτολε, * πάντων ἀνάκτων βάσις καὶ καύχημα· * φωτισθεὶς
γὰρ ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος * πᾶσαν ἐφαίδρυνας τὴν Ἐκκλησίαν
τοῦ Χριστοῦ, * τὰ συστήματα τῶν πιστῶν πανταχόθεν συνάξας *
ἐν τῆ λαμπρὰ πόλει Νικαέων, * ἔνθα τῶν ἀσεβῶν ἐσβέσθη τὸ
ρρύαγμα, * καὶ αἰρετικῶν ἡσθένησαν γλῶσσαι * καὶ ἐμωράνθησαν· * τῶν δὲ ὀρθοδόξων ὑψώθη τὸ στίφος * φανερωθείσης τῆς
πίστεως. * "Οθεν ὑπ' αὐτῶν ἐδοξάσθης ὀρθοδοξότατος, * καὶ πάντων βασιλέων ἐκηρύχθης πατὴρ * ὡς πρῶτος τὴν ἀλουργίδα παρὰ
θεοῦ κομισάμενος. * Διὸ αἰτοῦμέν σε * οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην
σου πιστῶς, * αἴτησαι ἰλασμὸν ἀμαρτιῶν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ο αὐτός.

Ο ἀὐτός.

Ο ἀὐτός.

Ο ἀν έξ ἀνθρώπων τὴν κλῆσιν ἔλαβες, * ἀλλ' ὡς ὁ θεσπέσιος Παῦλος, * ἔσχες μᾶλλον, ἔνδοξε, ταὐτην * ἐξ ὑψους, Κωνσταντῖνε ἰσαπόστολε, * παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· * τὸ γὰρ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ * ἐν οὐρανῷ θεασάμενος, * καὶ δι' αὐτοῦ ἀγρευθεὶς * ὡς κάλλιστον θήραμα, * ἐν τούτῳ καὶ νικητὴς * κατὰ ὁρωμένων καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν * ἀπεράνθης ἀήττητος. * "Οθεν δυσωποῦμέν σε * ὡς πρέσβιν θερμότατον * οἱ γηγενεῖς ἐπαξίως * τὴν μνήμην σου σέβοντες, * ἐν παρρησία αἰτήσασθαι ἡμῖν * φωτισμόν, ἱλασμόν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ήχος β΄. Βύζαντος.

Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου ἡ μνήμη * ὡς μύρον ἐχκενούμενον * οὐρανοῖς δὲ ἀπέλαβε * τὸν τῆς ἐλπίδος στέφανον.

Ήχος γ΄.
Νεανικήν ἄγων τὴν ἡλικίαν, * ώσπερ ὁ θεσπέσιος Παῦλος, * ἐκ τῶν ὑψίστων ἐδέξω τὸ θεῖον χάρισμα, * καὶ τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος τὰ θράση * τῆ πανοπλία τοῦ Σταυροῦ κατέβαλες, * ἀνάκτων τὸ καύχημα, * Κωνσταντῖνε ἰσαπόστολε· * ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον ἰκέτευε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Tryos o'.

ι ίνος τῷ Θεῷ * ἐχ χοϊκῶν χειλέων προσάδεται * ἐπὶ τῆ θεία 1 μνήμη σου, * Κωνσταντίνε πανεύφημε. * Σύ γὰρ ώρθης άχραιρνής * στρατιώτης του λόγου της πίστεως * φαυλίσας έν τῷ αχάμματι * των ειδώλων τάς μορράς. * χαι νον προσηρείσθης τῷ φέγγει της Τριάδος * καταπυρσεύων ήμων τὰς διανοίας ταϊς πρεσβείαις σου.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, Ήγος $\pi \lambda$. α'.

ΤΤ Έχχλησία σήμερον στολισαμένη * τῷ χράτει σου, "Αναξ, ΙΙμυστικώς εύφραίνεται, * καὶ τὴν σὴν παγγέραστον μνήμην * κατ' άξιαν εὐφήμως γεραίρει κραυγάζουσα. * Χαίροις, ό τον Παῦλον ζηλώσας * καὶ τὸν Σταυρόν τοῦ Χριστοῦ ἀράμενος, * καὶ τάς παγίδας συντρίψας του άντιπάλου. * Χαίροις, άνάκτων πανάριστε * καὶ ᾿Αποστόλων ἰσότιμε. * Χαίροις, πιστών τὸ στήριγμα * χαί Βασιλέων το προπύργιον. * Κωνσταντίνε μαχάριε, * ὑπέρ ἡμῶν πρός Κύριον * μὴ διαλίπης πρεσβεύων * ὡς παρρησίαν ἔχων, * Βασιλέων έγχαλλώπισμα.

Kαὶ νον, της Γορτης.

Είς του Στίχου, Στιχηρά προσόμοια. Ήχος β΄. "Ότε * έχ τοῦ ξύλου σε νεχρόν. *

🕎 ρώτος * Βασιλεύς Χριστιανών * παρὰ τοῦ Θεοῦ, Κωνσταντίνε,* Ι το σχηπτρον έλαβες. * σοι γάρ περανέρωται * έν γη χρυπτόμενον * το σωτήριον σύμβολον, * δι' οῦ καὶ τὰ ἔθνη * πάντα καθυπέταξας * τοῖς τῶν Ῥωμαίων ποσὶν, * ὅπλον * ἀπροσμάχητον ἔχων * τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν, μάχαρ, * δι' οῦ χαὶ προσήχθης τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στιγ. Ύψωσα έκλεκτον έκ του λαού μου, εύρον Δαβίδ τον

δουλόν μου, ἐν ἐλαίφ ἀγίφ μου ἔχρισα αὐτόν.

Οντως * μαχαρία ή γαστήρ * χαὶ ήγιασμένη χοιλία * ή σὲ βαστάσασα, * μέδων χοσμοπόθητε, * Χριστιανών ή χαρά, * Κωνσταντίνε θεόστεπτε, * 'Ρωμαίων ή δόξα, * πλοϋτος καὶ ὑπέρμαχος * τῶν ὀρφανῶν καὶ χηρῶν, * σκέπη * ταπεινῶν καὶ ἀπόρων * θλίψεων ανόρθωσις όντως * και των αίχμαλώτων ή ανάρρυσις.

Στιχ. Διά τουτο έχρισε σε ό Θεός, ό Θεός σου, έλεον άγαλ-

λιάσεως παρά τούς μετόχους σου.

Πόθω * και άγάπη του Χριστου * κατεπειγομένη ή Μήτηρ *
του γλυκυτάτου βλαστου * σπεύδουσα άρικετο * έν τῆ άγίρ Σιών, * είς τον τόπον τον άγιον, * έν ῷ ἐσταυρώθη * θέλων ὁ Σωτήρ ήμων * διά το σώσαι ήμας· * ένθα * τον Σταυρον άραμένη * γαίρουσα έχραύγαζε. Δόξα * τῷ δωρησαμένω μοι δν ἤλπιζον.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, Ήχος πλ. δ'.

τέλας φαεινότατον, * χομήτης ἐσπερώτατος * ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν * Θεότητος μετοχετευθεὶς * ἤχθης ἀγιάσαι λαὸν καὶ πόλιν. * καὶ τύπον Σταυροῦ ἐν οὐρανῷ κατοπτεύσας * ἤκουσας ἐκείθεν. * Ἐν τούτῳ νίκα τοὺς ἐχθρούς σου. * "Οθεν δεξάμενος * τὴν γνῶσιν τοῦ Πνεύματος, * Ἱερεύς τε χρισθεὶς καὶ Βασιλεὺς * ἐλαίῳ ἐστήριξας τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, * ὁρθοδόξων Βασιλέων πατὴρ, * οῦ καὶ ἡ λάρναξ ἰάσεις βρύει. * Κωνσταντίνε ἰσαπόστολε, * πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Έορτῆς. 'Απολυτίχιον, 'Ηχος πλ. δ'.

γροῦ Σταυροῦ σου τὸν τύπον * ἐν οὐρανῷ θεασάμενος, * καὶ ὡς ἐ ὁ Παῦλος τὴν κλῆσιν * οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, * ὁ ἐν βασιλεῦσιν 'Απόστολός σου, Κύριε, * Βασιλεύουσαν πόλιν τῆ χειρί σου παρέθετο· * ἢν περίσωζε διὰ παντὸς ἐν εἰρήνη * πρεσβείαις τῆς Θεοτόχου, * μόνε Φιλάνθρωπε.

Καὶ τῆς Εορτῆς, καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἡχος γ΄. Θείας πίστεως.

Τός γέγονας Δαυίδ τοῖς τρόποις, * γέρας ἄνωθεν εἰσδεδεγμένος * τῆς βασιλείας τῆ κορυφῆ σου τὸ ἔλαιον· * σὲ γὰρ τῷ Πνεύματι ἔχρισεν, ἔνδοξε, * ὁ ὑπερούσιος Λόγος καὶ Κύριος· * ὅθεν ἔλαβες * καὶ σκῆπτρον, Σορὲ, βασίλειον, * αἰτούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Εορτῆς.

Μετά την β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ήχος πλ. β΄.

Ελκόμενος ἐπὶ Σταυροῦ * ὁ Ποιητης τοῦ ἡλίου καὶ κτίσεως, *

σὲ ὡς ἀστέρα φαεινόν * ἐξ οὐρανοῦ δι' ἀστέρων ἐφειλκύσατο, * ῷ καὶ κράτος πρώτως τὸ βασίλειον ἐπέθηκε· * διό σε ἀνευφημοῦμεν, * Κωνσταντίνε Βασιλεῦ εὐσεβέστατε, * σὺν Ἑλένη μητρὶ τῆ θεόφρονι.

Καὶ τῆς Ἐορτῆς. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα, Ἡχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε. *

Εύσημος μνήμη σου επιφανείσα ήμιν αυγάζει τὰ πέρατα *
σιλεύσιν * εὐσεβὴς ἀνεδείχθης * νόμους ἐπουρανίου * Βασιλέως τηρήσας. * διὸ ταῖς ἰχεσίαις ταῖς σαῖς * ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμῶν.

Καὶ τῆς Έρρτῆς.

Οι 'Αναβαθμοί· τὸ Α΄. 'Αντίρωνον τοῦ δ΄. "Ηχου. Προκείμενον, "Ήχος δ΄.

"Ύωσα ἐκλεκτόν ἐκ τοῦ λαοῦ μου, εὕρον Δαυτό τον δοῦλόν μου, ἐν ἐλαίφ ἀγίφ μου ἔχρισα αὐτόν.

 $\Sigma \tau i \gamma$. Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.

Πασα πνοή.

Εύαγγέλιον κατά Ίωάννην.

Είπεν ὁ Κύριος Έγω είμι ἡ θύρα.

Ό Ν΄. Δόξα, Ταῖς τῶν Θεοστέπτων.

Καὶ νῦν, Ταζς τῆς Θεοτόχου.

Εἶτα, Ἐλέησόν με, ὁ Θεός. Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Ἡχος β΄. Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου.

Ζήτει είς την Λιτήν.

Σώσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου.

Tò, Kúpie έλέησον, β' . καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, $\chi\chi$ τῶν Αγίων.

'Ο Κανών των 'Αγίων.

'Ωοή α'. Ήχος πλ. δ'. Υγράν διοδεύσας.

Το όνε ἐπουράνιε Βασιλεϋ, * τῆς βασιλευούσης * ἀμαρτίας νῦν ἐπ' ἐμοὶ * τῶν σῶν θεραπόντων ἰχεσίαις * τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν ἐλευθέρωσον.

Τής ἄνω γενόμενος ἐραστὴς, * μάκαρ Κωνσταντῖνε, * Βασιλείας, τῷ Βασιλεῖ * πάντων καὶ Δεσπότη διανοία * καθαρωτάτη πιστεύσας ἐλάτρευσας.

Φωτὶ ἐλλαμρθεῖσα θεαρχικῷ * σκότος ἀγνωσίας * καταλέλοιπας ἀληθῶς, * θεόρρον Ἑλένη, καὶ γνησίως * τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων ἐδούλευσας. Θεοτοκίον.

Ή πύλη της θείας ἀνατολης, * ἄνοιξόν μοι πύλας * μετανοίας, καὶ ἐκ πυλῶν * της θανατηφόρου ἀμαρτίας * τῆ μεσιτείς σου ροσαί με, Δέσποινα.

'Ωδή γ'. Οὐρανίας άψίδος. *

Αμοιβών οὐρανίων * ἐπιτυχεῖν ἔσπευσας· * ὅθεν τῷ καλοῦντι, Θεόφρον, * ἐπηκολούθησας, * καὶ σκότος ἔλιπες * πατροπαράδοτον πλάνην, * καὶ φωστὴρ ἐν Πνεύματι * θείω γεγένησαι.

Τῷ Χριστῷ κολληθεῖσα * καὶ ἐπ' αὐτῷ, Πάνσεμνε, * ἄπασαν θεμένη ἐλπίδα,* τοὺς ἱεροὺς αὐτοῦ * τόπους κατέλαβες, * ἐν οἶς τὰ ἄχραντα πάθη, * σαρκωθεὶς ὑπέμεινεν * ὁ ὑπεράγαθος.

Τό σωτήριον δπλον, * τό άρραγες τρόπαιον, * των Χριστιανών

την έλπιδα, * Σταυρόν τόν τίμιον, * φθόνω χρυπτόμενον, * σὺ έφανέρωσας θείω * φλεγομένη έρωτι, * Θεομαχάριστε.

Θεοτοχίον.

Ίερας πολιτείας * ἀποπεσών, "Αχραντε, * παρασυνεβλήθην τοῖς κτήνεσι, * και κατάκριτος * δλος γεγένημαι. * ἡ τὸν Κριτὴν τετοκυῖα, * πάσης κατακρίσεως * ῥῦσαι και σῶσόν με.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ΄. Την Σορίαν και Λόγον.

Τράς αἰσθήσεις ἐκτείνας πρός οὐρανόν * καὶ τῶν ἄστρων μανθάνων τὴν καλλονὴν, * ἐκ τούτων μεμύησαι * τῶν ἀπάντων
τὸν Κύριον· * τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ὅπλον * ἐν μέσφ ἀνέλαμψε *
διαγράφον ἐν τούτῳ * νικἄν καὶ κρατύνεσθαι· * ὅθεν τῆς ψυχῆς
σου * ἐπανοίξας τὸ ὅμμα, * τὸ γράμμα ἀνέγνωκας * καὶ τὸν τρόπον μεμάθηκας, * Κωνσταντῖνε πανσέβαστε. * Πρέσβευε Χριστῷ
τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι
πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, και νύν, σής Έρρτης. 'Ωρη δ'. Εισακήκοα, Κύριε. *

Οὐρανόθεν ὡς Παϋλόν σε * πάλαι σαγηνεύει Χριστός ὁ Κύριος,*
Κωνσταντίνε, ἐχδιδάσχων σε * Βασιλέα τοῦτον μόνον σέβεσθαι.

Υπερλάμπρω σημείω σε, * Μάχαρ, δι' ἀστέρων Χριστός ὁ ήλιος * χαταυγάζει, και φωστήρά σε * των ἐσχοτισμένων ἀναδείχνυσιν.

Καὶ τοῖς τρόποις φιλόθεος, * καὶ ταῖς θείαις πράξεσιν ἀξιάγαστος, * Μακαρία, ἐχρημάτισας· * διὰ τοῦτο πίστει σε δοξάζομεν.

Φανεροῖς το χρυπτόμενον * χρόνοις ἐπὶ πλείστοις νῦν θεῖον τρόπαιον * τοῦ Σταυροῦ, δι' οῦ σεσώσμεθα, * καὶ δαιμόνων πλάνης ἐλυτρώθημεν. (Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχήν μου καταύγασον * τὴν ἐσκοτισμένην τοῖς πλημμελήμασιν, * ἡ τὸν "Ηλιον κυήσασα * τῆς δικαιοσύνης, 'Αειπάρθενε.

'Ωοή ε'. 'Ορθρίζοντες βοωμέν σοι.

 0^{0} ρίσας πρός τὸν ἄδυτον ήλιον καὶ Δεσπότην, * Βασιλεῦ θεόσορε, * φωτός ἀνάπλεως γέγονας.

'Αγάπην και τελείαν συμπάθειαν ώς πορφύραν * φορούσα κα-τώκησας * νύν είς τὰ ἄνω βασίλεια.

Συνήφθης 'Ασωμάτων, Έλένη, χοροστασίαις, * Θεόν θεραπεύσασα * ταϊς ἐναρέτοις σου πράξεσιν.

Θεοτοχίον.

Παρθένε, τὴν ψυχήν μου καθάρισον μολυνθεΐσαν * ήδοναις τοῦ σώματος * τῆ ἐπηρεία τοῦ ὄφεως.

'Ωοή ς'. Την δέησιν έχχεω.

Συνήθροισας θεοφόρων Πατέρων * τον μακάριον χορόν παραδόξως, * καὶ δι' αὐτῶν, * Κωνσταντίνε, τὰς πάντων * κυμαινομένας καρδίας ἐστήριξας, * ὁμότιμον δοξολογείν * τῷ τεκόντι τον Λόγον καὶ σύνθρονον.

Πιστεύσασα έπὶ Κύριον ζώντα, * τὸν τὸ εἶναι παρεχόμενον πᾶσι, * τῶν βδελυχτῶν * χαὶ ματαίων εἰδώλων * νεχροποιὰ ἀπεβάλου θρησχεύματα, * χαὶ εἴληρας περιχαρῶς * βασιλείαν, Ἑλένη, οὐράνιον.

ΙΙαλάμη σου χυβερνώμενοι, Λόγε, * ἀγνωσίας το βαθύτατον σχότος * χαὶ τῆς δεινῆς * ἀθείας τον σάλον * οἱ διὰ σοῦ βασιλεύοντες ἔλιπον, * χαὶ ἤχθησαν πρὸς γαληνοὺς * εὐσεβείας λιμένας γηθόμενοι. (Θ)εοτοχίον.

Ίάτρευσον άνιάτως νοσούσαν * καὶ τῷ δήγματι δεινῶς πληγωθεῖσαν * τοῦ πονηροῦ * τὴν καρδίαν μου, Κόρη, * καὶ τῆς ἐν σοὶ θεραπείας άξίωσον, * καὶ σῶσόν με τὸν ἐπὶ σοὶ * πεποιθότα πρεσβείαις σου, ἄχραντε.

Κοντάχιον, Ήχος γ'. Η Παρθένος σήμερον. *

Ι ωνσταντίνος σήμερον * σύν τῆ μητρί τῆ Ελένη * τὸν Σταυρὸν ἐκραίνουσι * τὸ πανσεβάσμιον ξύλον, * πάντων μὲν τῶν Ἰουδαίων αἰσχύνην ὅντα, * ὅπλον δὲ πιστῶν ᾿Ανάκτων κατ ἐναντίων· * δι ἡμᾶς γὰρ ἀνεδείχθη * σημείον μέγα * καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

Ο Οίκος, πρός τό Τὴν Εδέμ.

Τουνσταντίνον πιστοί * σύν τη μητρί τιμήσωμεν. * τοῦ Δαβίδ γὰρ αὐτοί * λόγους ἀκροασάμενοι * ἐν κέδρφ καὶ πεύκη * καὶ κυπαρίσσφ * διὰ τοῦ πάθους * ἐξηκολούθησαν. * ναὶ πάντας ἀπέδειξαν * τοὺς Ἰουδαίους * παρασκευάζεσθαι * δείξαι τοῖς λαοῖς * μέγα δικαίωμα * τὸ κεκρυμμένον διὰ τὸν ρθόνον * καὶ βασκανίαν τὴν αὐτῶν. * τοῦτο ἀνέδειξαν αὐτοί. * Διὰ τοῦτο τοῖς πᾶσι * κηνοόρον ἀνεδείχθη, * σημεῖον μέγα * καὶ ἐν πολέμοις ρρικτόν.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΑ΄. του αύτου μηνός, Μνήμη τῶν Αγίων, ἐνδόξων, θεσστέπτων, καὶ ἰσαποστόλων μεγάλων Βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Στίχοι.

'Ως χοινόν είχον γής Βασιλεῖς τό στέφος,
"Εχουσι χοινόν χαὶ τό τοῦ πόλου στέφος.
Ξύνθανε μητέρι είχάδι πρώτη Κωνσταντίνος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν.

'Ωδη ζ'. Πατδες Έβραίων.

τὰ προστάγματα ρυλάττων * ὑπεκλίθη σου τῷ νόμῷ Κωνσταντίνος: * ἀνομούντων διὸ * καθείλε παρατάξεις * ἀναβοῶν σοι, Κύριε: * Ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ξύλον το πάντας άνελχύσαν, * 'Αξιάγαστε, έκ λάκκου άπωλείας, * συγχωσθέν ρθονερώς * ήμιν άνακαλύπτεις, * καταχωννύον δαίμονας * όλεθρίους είς αἰώνας.

Πράξεσι θείαις εδομήσω * τὴν καρδίαν σου ναόν Θεοϋ, Έλενη· * καὶ ναοὺς ἱεροὺς * αὐτῷ ἀνῷκοδόμεις, * ἔνθα σαρκὶ τὰ ἄχραντα * δι' ἡμᾶς ὑπέστη πάθη.

(JESTSKISY

Γνώμη οἰχεία ἀμαρτάνων * καὶ δουλούμενος ἀτόποις συνηθείας, * τῆ συνήθει σου νῦν * προστρέχω συμπαθεία. * ἀπεγνωσμένον σῶσόν με, * ΙΙαναγία Θεοτόκε.

Επταπλασίως χάμινον. *

Σώς η΄. Έπταπλασίως χάμινον. *

Σώς πορφυρίδα, Ένδοξε, * στολισθείς την εύμένειαν, * χαὶ ώσπερ

Δά χλαμύδα την χαλήν συμπάθειαν * στεφάνω χεχόσμησαι *

τῶν ἀρετῶν τελείω νοὶ, * χαὶ μετατεθείς ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω *

βασίλεια χραυγάζεις: * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε: * λαὸς, ὑπερυψοῦτε *

Χριστόν είς τούς αίωνας.

Εὐρραινομένην βλέποντες * σύν υίῷ σε θεόρρονι, * ἔνδοξε Ἑλένη, εἰς Θεοῦ βασίλεια, * Χριστόν μεγαλύνομεν * τὸν τὴν ὑμῶν σεπτὴν ἐορτὴν * δείξαντα ἡμῖν ὑπὲρ ἀχτῖνας ἡλίου * ἡμᾶς φωταγωγοῦσαν * τοὺς πιστῶς μελφδοῦντας. * Λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ως θαυμαστός ὁ πόθος σου, * καὶ ὁ τρόπος σου ἔνθεος, * ἔνδοξε Ἑλένη, γυναικῶν τὸ καύχημα· * τοὺς τόπους γὰρ φθάσασα,*
τοὺς τὰ σεπτὰ παθήματα * ὑποδεξαμένους τοῦ Δεσπότου τῶν
δλων, * ναοῖς περικαλλέσι * κατεκόσμεις βοῶσα· * Λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Τὰ τῆς ψυχῆς μου ὅμματα * ταῖς πολλαῖς παραβάσεσιν * ἀποτυρλωθέντα, Θεοτόχε, φώτισον, * τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον * καὶ τὴν χαρδίαν, δέομαι, * ἐχταραττομένην ἡδοναῖς πολυτρόπος, * καὶ σῶσόν με βοῶντα· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε· * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Έξέστη έπι τούτφ.

Οσου, * μαρμαρυγάς * θείας καὶ ἀκτίνας φωτολαμπείς * τοῖς

προσιούσι πάντοτε* βλύζει ἰαμάτων παντοδαπών, * τό σχότος ἀπελαύνων * καὶ φέγγει ἀνεσπέρφ * φωταγωγῶν τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Αγίως σου τελέσασα τὴν ζωὴν, * σὺν Αγίοις νυνὶ κατεσκήνωσας * άγιασμοῦ * πλήρης γενομένη καὶ φωτισμοῦ. * τῶν ἰαμάτων πάντοτε * δθεν άναβλύζεις τούς ποταμούς * καὶ πάθη καταχλύζεις, * Έλένη μαχαρία, * χαί χαταρδεύεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προάναρχε άθάνατε Βασιλεϋ, * βασιλείας της άνω ήξίωσας * ους εύσεβως * πάλαι έδικαίωσας έπι γής * του βασιλεύειν, Κύριε,* σὲ ἡγαπηχότας είλιχρινῶς, * Ελένην τὴν Αγίαν, * τὸν μέγαν Κωνσταντίνον. * ὧν ταίς πρεσβείαις πάντας οίκτειρον.

Θεοτοχίον.

Τὸν πάντων Βασιλέα και Ποιητήν * συλλαβούσα, Παρθένε, έχύησας: * χαὶ νῦν ἰδοὺ * οἶά περ Βασίλισσα δεξιᾳ * τούτου, ἀγνὴ, παρίστασαι· * δθεν δυσωπώ σε άριστερᾶς * μερίδος λύτρωσαί με * έν ώρα καταδίκης, * και δεξιοίς προβάτοις σύνταξον.

'Εξαποστειλάριον. Τοίς Μαθηταίς συνέλθωμεν. *

Οὐχ ἐξ ἀνθρώπων είλησε,* τὸ βασίλειον χράτος, * ἀλλ' ἐχ τῆς θείας γάριτος. * Κουσσαμονος. θείας χάριτος, * Κωνσταντίνος ὁ μέγας * σύν τῆ μητρί ούρανόθεν. * έξαστράπτον δέ βλέπει * Σταυρού το θεΐον τρόπαιον. * δθεν τούτω όλέσας * τούς δυσμενείς * των είδωλων έλυσε την άπάτην, * έν κόσμφ δε έκράτυνε * την ορθόδοξον πίστιν.

Και της Εορτής.

Είς τούς Λίνους, Στιγηρά Προσόμοια.

ΤΙΙχος πλ. δ΄. 🗘 του παραδόξου θαύματος. *

Vαίροις, Κωνσταντίνε πάνσορε, * όρθοδοξίας πηγή, * ή ποτί-🛕 ζουσα πάντοτε * τοῖς γλυχέσι νάμασι * τὴν ὑρήλιον ἄπασαν. * Χαίροις,* ή ρίζα έξ ης έβλάστησε * καρπός ο τρέφων την Έχχλησίαν Χριστου. * Χαίροις, τὸ χαύχημα * τῶν περάτων, ένδοξε, * Χριστιανών * βασιλέων πρώτιστε. * Χαΐρε, χαρά των πιστῶν.

🕦 βασιλεύων της χτίσεως * το εύπειθές προορών * της χαρδίας Οσου, Πάνσορε, * λογικώς θηρεύει σε * άλογία πρατούμενον, * καί καταυγάσας την σην διάνοιαν * της εύσεβείας ταις έπιγνώσεσι, * χόσμω ἀνέδειξε * φωταυγή ώς ήλιον * μαρμαρυγάς * θείων άποπέμποντα * πράξεων, ενδοξε.

ΤΤά του Κυρίου διδάγματα * καθάπερ γη έκλεκτη * δεξαμένη, 📘 πανεύρημε, * έναρέτων πράξεων * εύχαρπίαν έβλάστησας, τὰς διανοίας ἡμῶν ἐκτρέφουσα * τἢ ἐκμιμήσει, Ελένη πάνσοφε, * της πολιτείας σου. * δθεν εορτάζομεν * περιχαρώς * σήμερον την μνήμην σου * πανηγυρίζοντες.

Τλαιον ἀγαλλιάσεως * τοὺς σοὺς μετόχους, Χριστέ, * Κωνσταν-Τι τίνον Ἑλένην τε * παραδόξως ἔχρισας, * τὴν ἀπάτην μισήσαντας * καὶ σοῦ τὸ κάλλος ἐπιποθήσαντας, * καὶ βασιλείας τῆς οὐρανίου σου * τούτους ἡξίωσας, * εὐσεβῶς τὸ πρότερον * ἐπὶ τῆς γῆς, * Λόγε, βασιλεύσαντας * τῆ ἐπινεύσει σου.

Δόξα, Ήγος πλ. δ΄. Μεθοδίου Πατριάργου.

Τῶν 'Ανάκτων 'Αναξ καὶ Θεός, * ὁ πλουσίαις δωρεαῖς κα-Οτακοσμῶν τοὺς ἀξίους, * αὐτὸς οὐρανόθεν * ὡσπερ Παῦλον τὸν ἀοίδιμον * διὰ σημείου τοῦ Σταυροῦ * σὲ, Κωνσταντῖνε, ἐζώγρησεν, * Ἐν τούτω, φήσας, νίκα τοὺς ἐχθρούς σου· * δν ἀναζητήσας σὺν μητρὶ θεόφρονι, * καὶ εὐρὼν ὡς ἐπόθεις, * τούτους κατὰ κράτος ἐτροπώσω. * Σὺν αὐτῆ οὖν ἰκέτευε * ὑπὲρ ὀρθοδόξων Βασιλέων * καὶ τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ * καὶ πάντων τῶν τὴν μνήμην σου τελούντων πιστῶς * τὸν μόνον Φιλάνθρωπον * λυτρωθῆναι πάσης ὀργῆς.

Καὶ νῦν, τῆς Έρρτῆς. Δοξολογία μεγάλη.

Είς τὴν Λειτουργίαν, Τύπικὰ, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, ἐκ τοῦ Κανόνος ἡ γ΄. καὶ ϛ΄. Ὠδὴ.

'Απόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν.

Είς μνημόσυνον.

ΤΙΙ ΚΒ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του 'Αγίου Μάρτυρος Βασιλίσκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ερρτῆς γ΄. καὶ τοῦ Αγίου γ΄.

Στιχηρά τοῦ Αγίου.

Ήχος δ΄. 'Ως γενναΐον εν Μάρτυσι. *

Βασιλείαν ἀσάλευτον * βασιλεύσας ἀπείληφας, * Βασιλίσκε ἔνοδοξε, καὶ παρίστασαι * τῷ βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων * σὺν πάσαις γηθόμενος * τῶν ᾿Αγγέλων στρατιαῖς, * ἀναμέλπεις τε πάντοτε * τὸ ἀένναον * καὶ μακάριον ἀσμα, * φρυκτωρίαις * κατὰ μεθεξιν ταῖς θείαις * περιφανῶς αὐγαζόμενος.

Τούς σούς πόδας ὑπέδησαν * ταῖς χρηπῖσιν ἡλώσαντες * ἐν τῷ σὲ πορεύεσθαι τρίβους χαίροντα * τοῦ μαρτυρίου, 'Αοίδιμε, * μεθ' ὧν χατεπάτησας * χεφαλὴν τοῦ δυσμενοῦς * χαὶ τελείως συνέτριψας, * χαὶ ἐβάδισας * εὐσταλῶς πρὸς πορείας * οὐρανίους * τῷ Δεσπότη νιχηφόρος * ἐμφανιζόμενος, ἔνδοξε.

Men. Tom. V.

Προσευχή σου έβλάστησε * ξύλον ἄνικμον πρότερον, * καὶ πηγήν ἀνέβλυσε ζώντος ὑδατος. * τῆ δὲ ἐροῆ σου τοῦ αἴματος * ἡ γῆ καθηγίασται, * ὁ ἀἡρ δὲ τῆς ψυχής * τῆ ἀνόδῳ, πανόλβιε. * δθεν πίστει σου * τὴν ἀγίαν τιμώμεν, * Βασιλίσκε, * καὶ πανέορτον ἡμέραν, * ἐν ἤ νομίμως ἡρίστευσας.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἐορτῆς. ᾿Απολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ο Κανών τῆς Έρρτῆς, καὶ τοῦ Αγίου. Κανών τοῦ Αγίου, οὖ ἡ Ακροστιχίς: Τὸν παμμέγιστον Βασιλίσκον αἰνέσω, Ἰωσήφ. Ὁδὴ α΄. ἸΙχος πλ. δ΄. ᾿Ασμα * ἀναπέμψωμεν.

Ταύτην * τὴν φαιδράν σου ἐορτὴν * τοὺς εὐσεβῶς γεραίροντας,* Μάρτυς πολύαθλε, * Χριστόν τὸν Βασιλέα * ἰχέτευε σώζεσθαι,*

καὶ τῆς ἐπουρανίου * βασιλείας * μετόχους γενέσθαι.

"Όλος * τῆ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ * ἀνακραθείς, Πανόλβιε, * σαρκός ἡλόγησας * ὡς φθείρεσθαι μελλούσης, [* καὶ ἡνεγκας βάσανα * γνώμη ἀνδρειοτάτη, * στηλιτεύσας * εἰδώλων τὴν πλάνην.

Νύκτα * άγνωσίας φωτισμῷ, * τοῦ παναγίου Πνεύματος * καταλαμπόμενος * παρῆλθες, Βασιλίσκε, * καὶ ἄθλων λαμπρότησιν * ἡλιος καθωράθης * πᾶσαν κτίσιν * φαιδρῶς καταυγάζων. Θεοτοκίον.

Πόχον * προεώρα Γεδεών * την άχραντον γαστέρα σου * δρόσον οὐράνιον, * Παρθένε, δεξαμένην, * θαλάσσας ξηραίνουσαν, * Κόρη, της άθείας, * χαὶ ταχείσας * ἀρδεύουσαν φρένας.

'Ωδή γ'. Σύ εί το στερέωμα. *

Αίμασιν άθλήσεως* είδωλικήν πυράν ἔσβεσας,* καὶ τῆς τρυφῆς,* Μάρτυς, τῷ χειμάρὸφ * ἐντρυφᾶς ἀγαλλόμενος.

Μάρτυρα Τριάδος σε * ἡ ἐκλεκτὴ δυὰς, ἔνδοξε, * τῶν ᾿Αθλητῶν * ἀπολιπομένη * πρός Χριστὸν ἀπεδήμησεν.

Μένεις, των συνάθλων σου * ἀπολειφθείς, Χριστόν Κύριον * όμολογων * πάντων Βασιλέα, * Βασιλίσκε πολύαθλε.

Θεοτοχίον.

Εύροιμί σε, Πάναγνε, * χειραγωγούσάν με πάντοτε * πρός άρετὰς, * καὶ πρός μετανοίας * τὰς ὁδοὺς ἐμβιβάζουσαν.

'Ο Είρμός.

 $\sum_{i=1}^{n} \sum_{j=1}^{n} \sum_{i=1}^{n} \sum_{j=1}^{n} \sum_{j=1}^{n} \sum_{i=1}^{n} \sum_{j=1}^{n} \sum_{$

Κάθισμα, Ήχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ. *
Τῷ μόνφ Βασιλεῖ * νῦν παρίστασαι χαίρων, * διάδημα φαιδρόν *
καὶ στολὴν ἐξ οἰκείων * βαρεῖσαν αἰμάτων σου * ἱερῶς περικείμενος, * καὶ θεούμενος * καθαρωτάτη μεθέξει· * δθεν σήμερον *
τὴν παναγίαν σου μνήμην * τελοῦντες ὑμνοῦμέν σε.

Δόξα, και νῦν, τῆς Ἑορτῆς. $^{\prime}$ Ωδὴ δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε. *

Ι ηπονήσας τὴν ἄρουραν, * Μάρτυς, τῆς ψυχῆς σου, ἐκατόστεύοντα * στάχυν ἤνεγκας ἀθλήσεως * ἀποθήκαις θείαις * συντηρούμενον.

Ίερᾶς ἐπακήκοας * ἄνωθεν, παμμάκαρ, φωνῆς καλούσης σε, * καὶ τὸ πέρας τῆς ἀθλήσεως * βεβαιούσης, Μάρτυς * παναοίδιμε.

Σταθηράν ἐνδειχνύμενος, * Ενδοξε, τὴν ἔνστασιν ἐχαρτέρησας * ταῖς ἀλύσεσι δεσμούμενος, * χαὶ τῆς πλάνης λύων * πάντα
σύνδεσμον.

Τὸν Σατὰν ἀπηγχόνησας * θείαις, ἀθλοφόρε, νευραῖς τῶν λόγων σου· * νίκης δθεν κεκαλλώπισαι, * Βασιλίσκε μάρτυς, * διαδήμασιν.

Θεοτοχίον.

Ο Πατρι όμοούσιος * ώρθη χατὰ πάντα ἀνθρώποις δμοιος, * σαρχωθείς χαθώς ηὐδόχησεν * έχ τῶν σῶν αἰμάτων, * Παναμώμητε.

'Ωδή ε'. 'Ορθρίζοντες βοώμεν σοι.

Nομίμως ἐναθλήσαι ἐλόμενος, ἀνομοῦντας * δυνάμει τοῦ Πνεύματος, * Μάρτυς θεόφρον, χατήσχυνας.

Βαδίζων θαρσαλέως την τρίβον του μαρτυρίου, * τὰ κέντρα συνέτριψας * του πολεμήτορος, "Ενδοξε.

Αί βάσεις σου τοίς ήλοις, Θεόφρον, έμπεπαρμέναι * έχθροῦ πολυμήχανον * χάραν τελείως συνέθλασαν.

Θεοτοχίον.

Σαρχός ἐν ὁμοιώματι τέτοχας, Θεοτόχε, * τὸν ἀχατανόητον * καὶ ἀπερίληπτον Κύριον.

'Ωδή ς'. Την δέησιν έχχεω.

Τχρίφ τόν ὑψωθέντα χηρύττων * ἐν ξηρῷ δεσμεῖσαι ξύλφ, καὶ τοῦτο * σῶν προσευχῶν * ἐπομβρίαις δειχνύεις * χλωρόν καὶ φύλλοις παντοίοις κατάχομον * εἰς στήριγμα τῶν εὐσεβῶν, * Βασιλίσκε, καὶ κλέος τῶν πόνων σου.

Αυθέντα σε σαρχικής προσπαθείας * οι παράνομοι άδιχως δεσμούσι, * χαὶ σιδηροίς * περονίζουσιν ήλοις, * χαὶ μαχροτάταις όδοις συνελαύνουσι * τῷ αίματι πᾶσαν τὴν γῆν * ἀγιάζοντα, Μάρτυς πολύαθλε.

Ιστάμενος και δεσμούμενος χεΐρας * άνεπτέρωσας καρδίας το όμμα * πρός τον Θεόν, * και πηγήν άναβλύσαι * ὕδατος ζώντος αὐτόν ἐδυσώπησας * εἰς μνήμην σου πανευκλεῆ * καὶ ψυχῶν θεραπείαν, Μακάριε.

Θεοτοχίον.

Συντρίμματα τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου * καὶ τὰ χρόνια ἰάτρευσον πάθη, * τὸν ἰατρὸν * τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων * ἀνερμηνεύτως, Παρθένε, κυήσασα, * καὶ σῶσόν με τὸν ἐπὶ σοὶ * τὰς ἐλπίδας, Πανάμωμε, θέμενον.

O Eigubs.

- » Τὴν δέησιν ἐχχεῶ πρός Κύριον * καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς
 » Ολίψεις, * ὅτι κακῶν * ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη * καὶ ἡ ζωή
- » μου τῷ "Αδη προσήγγισε: * καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς: * Ἐκ φθ>-» ρᾶς, ὁ Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάχιον τῆς Εορτῆς.

Συναζάριον.

Τῆ ΚΒ΄. του αύτου μηνός, Μνήμη του Αγίου Μάρτυρος Βασιλίσχου.

Στίχοι.

Ο Βασιλίσκος έκτομη δούς την κάραν, Πατεΐ νοητοῦ βασιλίσκου την κάραν. Είκαδι δευτερίη Βασιλίσκος φάσγανον έτλη.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. Παϊδες Έβραίων.

Τόσμος Μαρτύρων ἀνεδείχθης * ὑπερκόσμια σκηνώματα, Τρισμάκαρ, * κατοικών, καὶ ἡμῆν * τοῖς πόθφ σε τιμῶσι * τὸ κοσμικὸν κλυδώνιον * κατευνάζων σαῖς πρεσβείαις.

Οἰχος Τριάδος ἀνεδείχθης * τὰ ἰνδάλματα βωμούς τε τῶν εἰδώλων * καταράσσων, Σορὲ, * καὶ ψάλλων τῷ Δεσπότη· * Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέμει σοι γέρα ὁ Δεσπότης * ἐναθλήσαντι στεβρῶς καὶ καθελόντι * μηχανὰς τοῦ ἐχθροῦ, * καὶ μέλποντι συντόνως· * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας. "Αλλο στερέωμα έδειχθης * ώσπερ ήλιον τοὺς ἄθλους χεχτημένον, * χαὶ ὡς ἄστρα τῶν σῶν * θαυμάτων, Βασιλίσχε, * τὴν ἱερὰν λαμπρότητα * χαὶ πληθὺν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Ίδε ην έφησε Παρθένον * ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαίας,* ἐν γαστρὶ τὸν Θεὸν * συνέλαβε καὶ τίκτει, * ῷ μελφδοῦμεν· Κύρει * ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

'Ωδή η'. Νικηταί τυράννου.*

Τικητής τυράννων * καὶ πνευμάτων, "Ενδοξε, * τῆς πονηρίας * ἀνεδείχθης, μέλπων * τῷ σὲ δυναμώσαντι * ἀκαταπαύστως· * Εὐλογεῖτε, πάντα * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς · πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ένεχρώθης χόσμφ· * τῷ νεχροῖς διδόντι δὲ * Ζωὴν Δεσπότη, * Βασιλίσχε Μάρτυς, * ἀχλινῶς ἐπόμενος * ἔψαλλες χαίρων· * Εὐλογεῖτε, πάντα * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σώματος βασάνους * ἐνεγκὼν στερρότητι * ψυχῆς, Θεόφρον, * ᾿Ασωμάτοις θείοις * συγχορεύων αἶνεσιν * Θεῷ προσάγεις, * Εὐλογεῖτε, λέγων, * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

(JESTOXIOV.

 $^*\Omega$ ρθης πλατυτέρα * οὐρανῶν χωρήσασα * Θεὸν ἐν μήτρα, * τὸν στενοχωρίας * πονηρᾶς ῥυόμενον * τοὺς μελφδοῦντας, * Εὐλογεῖτε, πάντα * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

O Eigues.

- Τικηταί τυράννου * καὶ φλογός τῆ χάριτι * σοῦ γεγονότες *
 οἱ τῶν ἐντολῶν σου * σφόδρα ἀντεχόμενοι * Παῖδες ἐβόων·*
 Εὐλογεῖτε, πάντα * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον * καὶ ὑπερυψοῦτε *
 εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
- 'Ωο η θ'. "Εφριξε πᾶσα ἀχοή. *

 Τστίφ, * Μάρτυς, τοῦ Σταυροῦ * τῶν βασάνων διελθών τὸ κλυδώνιον * τὸν γαληνότατον * τῆς βασιλείας ὅρμον κατέλαβες,*
 καὶ ὥσπερ ἔμπορος καλὸς * τὸν φόρτον διέσωσας * τῆς εὐσεβείας
 Χριστῷ * τῷ τῶν ὅλων Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

'Ως πάλαι * πῦρ ἐξ οὐρανοῦ * ὁ Θεσβίτης 'Ηλιοὺ κατηγάγετο, * οὕτω, Μακάριε, * τῆ σῆ δεήσει φλόγα κατήγαγες, * δι' ἦς ἐκκαίεται ναὸς * εἰδώλων καὶ ξόανα * δαιμόνων φλέγονται, * καὶ θεὸς ὁ ποιητής μεγαλύνεται.

Σώματος * λέλυσαι, σοφέ, * τῆ τοῦ ξίφους ἐχτομῆ δεξαμένων

σου * σεπτών Δυνάμεων * τὸ θεῖον πνεῦμα νικῆσαν χάριτι * τῆς πονηρίας τὰ δεινὰ, * πανόλβιε, πνεύματα, * καὶ νῦν τὰ ἄνω οἰκεῖς * στεφηφόρος, Βασιλίσκε, βασίλεια.

Ή γή μέν, * Μάρτυς, τἢ ταρἢ, * οὐρανός δὲ τἢ ψυχἢ καθηγίασται * τἢ σἢ, Θεόπνευστε· * ὡς γὰρ πορφύραν λαμπρὰν ἐξ αἴματος * περιβαλλόμενος τοῦ σοῦ * Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν * συμβασιλεύεις ἀἐἰ, * μεμνημένος τῶν πιστῶς μεμνημένων σου.

Θεοτοχίον.

Φύσει μέν * πέφυχας Θεός, * άλλ' ήνέσχου περιθέσθαι τόν ἄνθρωπον * μήτραν ἀμώμητον * έθελουσίως εἰσδύς, Φιλάνθρωπε· *
δθεν διπλᾶς τὰς φυσιχὰς * εἰδότες θελήσεις σου * σὲ μεγαλύνομεν,*
τὴν Μητέρα σου πιστῶς μαχαρίζοντες.

Ο Είρμός.

• Τρορίξε * πάσα ἀχοὴ * τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, *

• Το δπως ὁ "Τψιστος * ἐχών χατῆλθε μέχρι καὶ σώματος *

• παρθενικῆς ἀπό γαστρός * γενόμενος ἄνθρωπος. * διὸ τὴν ἄχραν-

» τον * Θεοτόχον οί πιστοί μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον τῆς Εορτῆς.
Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Εορτῆς.
Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες,
καὶ ᾿Απόλυσις.

ΤΙΙ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μυήμη του Όσιου Πατρός ήμων και Όμολογητου Μιχαήλ, Ἐπισκόπου Συννάδων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Εορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Αγίου γ΄.

Στιχηρά του Αγίου.

Ήχος πλ. δ΄. "Ω τοῦ παραδόξου θαύματος. *

Πάτερ Μιχαὴλ θεόπνευστε, * τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ * διετήρησας ἄμεμπτον, * καὶ Χριστοῦ τὸν ἄχραντον * χαρακτῆρα ἐτίμησας, * καὶ διδαχαῖς σου πᾶσαν κατέσβεσας * τὴν γλωσσαλγίαν ψυχῆς στερρότητι. * "Ω τῶν ἀγώνων σου * καρτερᾶς ἐνστάσεως! * δι' ῆς Χριστῷ, * μάκαρ, εὐηρέστησας * τῷ παντοκράτορι.

Πάτερ Μιχαήλ θεόληπτε, * ἱερωσύνης στολὴν * ἐνδυσάμενος εδραμες * τῶν μαρτύρων στάδιον, * καὶ Χριστῷ προσενήνεξαι * διπλοῖς στεφάνοις, μάκαρ, κοσμούμενος * ἀρχιερέων τάξεις ὑψόμενος. * Τῆς ἀφράστου σου * χαρμονῆς, μακάριε! * ἢς μετασχεῖν * ὄντως κατηξίωσαι, * θεομακάριστε.

Πάτερ Μιχαὴλ θειότατε, * σὺ τῷ ποδήρει σεπτῶς * 'Ααρὼν ὡς περ δεύτερος * καθωραϊζόμενος * τῶν 'Αγίων τὰ "Αγια * νῦν κατοπτεύεις ἔνδον γενόμενος * καὶ τοῦ δευτέρου καταπετάσματος. * 'Ω τῆς ἀχράντου σου * ὑπὲρ νοῦν ἐλλάμψεως! * ἱεραρχῶν * θεῖον ἐγκαλλώπισμα, * ῆς καὶ μετέσχηκας.

Δόξα, και νῦν, τῆς Εορτῆς.
Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Εορτῆς.
'Απολυτίκιον τῆς Εορτῆς,
και 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ὁ Κανών τοῦ Ἁγίου, οὖ ἡ ᾿Ακροστιχίς: ᾿Αρχιερεῦ Μιχαὴλ, ἱεροῖς ὕμνοις σε γεραίρω. Ποίημα Θεοράνους.

 $^{'}\Omega$ οή α΄. $^{'}$ Ηχος β΄. $^{'}$ Εν βυθ $ilde{\phi}$ κατέστρωσε ποτέ. *

Απορρήτω λάμψας φωτισμώ, * Πάτερ, δι' ἀσχήσεως * ἀρχιερεύς του Θεου έχρημάτισας, * Μιχαήλ θεσπέσιε, * το βασίλειον ποδηγών ἱεράτευμα * καὶ Χριστου ποιμαίνων * σὺ τὴν Ἐκκλησίαν, παμμακάριστε.

'Ρητορεύων στόματι λαμπρῷ * πᾶσι διεσάφησας * πανευσεβῶς τὰ θεόρθεγκτα δόγματα, * Μιχαὴλ πανόλβιε, * τῶν αἰρέσεων διελέγχων τὸ βλάσφημον * καὶ τῆς εὐσεβείας * ἄριστα, παμμάκαρ, προϊστάμενος.

Χαρισμάτων θείων γεγονώς, * μάχαρ, ἐνδιαίτημα * πᾶσι πιστοῖς προφανῶς μεταδέδωχας, * Μιχαὴλ πανεύφημε, * θεομίμητον πολιτείαν χτησάμενος, * χαὶ διχαιοσύνην * περιβεβλημένος ὡς ἰμάτιον.

Ίερον εἰχόνισμα Θεοῦ * χαὶ τῆς Θεομήτορος * τιμητιχῶς προσχυνῶν διετέλεσας, * Μιχαὴλ πανίερε, * χαὶ τὴν βλάσφημον γλωσσαλγίαν διέλυσας * τῶν αἰρετιζόντων * λόγοις χαὶ παθήμασι τροπούμενος.

Θεοτοχίον.

Έχ γαστρός σου, Πάναγνε σεμνή, * λάμψας ήμιν "Ηλιος * θεουργιχαις άστραπαις χατεφαίδρυνεν, * έχδιώξας άπασαν * των

δαιμόνων την σχοτεινόμορφον σύγχυσιν * ὁ δεδοξασμένος * Κύριος. ένδόξως γάρ δεδόξασται.

'Ωξή γ'. Έν πέτρα με της πίστεως.

Ρεόντων προτετίμηκας, Θεορρήμον, * τὰ ἄρρευστα καὶ μένοντα οι' αίωνος: * ποιχίλως γαρ διέπρεψας αναχράζων: * Ούχ ξστιν άγιος * ώς ο Θεός ήμων, * και ούκ έστι δίκαιος * πλήν σου, Κύριε.

Έξεχύθη σοῖς χείλεσι θεία χάρις, * ἐπλάτυνας τὸ στόμα σου και έδέξω * σοφίας τὰ χαρίσματα, και έβόας. * Ούκ έστιν άγιος * ώς ό Θεός ήμῶν, * καὶ ούκ έστι δίκαιος * πλήν σου, Κύριε.

Υπέταξας τὰ πάθη δι' έγκρατείας, * έφωτισας τὸν νοῦν σου τή θεωρία, * έγένου πρακτικώτατος άναμέλπων· * Ούκ έστιν άγιος * ώς ο Θεός ήμων, * και ούκ έστι δίκαιος * πλήν σου, Κύριε.

Osotoxiov.

Μαρίαν τὴν πανάχραντον Θεοτόχον * ὑμνήσωμεν ὡς πρόξενον σωτηρίας * φανείσαν, οι θεόφρονες, ή βοώμεν * Ούχ έστιν άλλη τις * έλπίς και στήριγμα * των πιστών, πανύμνητε * θεοδόξαστε.

O Eiguss. » 'γην πέτρα με της πίστεως στερεώσας * ἐπλάτυνας τὸ στόμα » L μου έπ' έχθρούς μου· * ηύφράνθη γάρ το πνευμά μου έν

» τῷ ψάλλειν· * Οὐχ ἔστιν ἄγιος * ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐχ

» ἔστι δίχαιος * πλήν σου, Κύριε.

Κάθισμα, ΊΙγος α΄. Τον τάφον σου, Σωτήρ. * **π**έρευσας σαυτόν * διὰ βίου τελείου, * καὶ ώφθης ἰερεὺς * τοῦ Φεοῦ τοῦ ὑψίστου, * παρ' οὖ δυναμούμενος * αἰρετίζοντα στόματα * ἀπερίμωσας * κατὰ Χριστοῦ τῆς εἰκόνος * ἀνοιγόμενα, * καί διωκόμενος, Πάτερ, * τον δρόμον τετέλεκας.

Καὶ τῆς Εορτῆς.

'Ωδή δ' 'Ελήλυθας * έχ Παρθένου.

Τέμενος * τῶν στεφάνων τῆς δόξης κατέλιπες * σαρκός τὴν εὐπάθειαν, * Ἱερομύστα πανόλβιε, * δλον δὲ τὸν βίον σου * ώς εὐωδέστατον θῦμα * Χριστῷ τέθυχας.

Χωλάναντες * ἀπ' εύθείας τῆς τρίβου κατέπεσον * εἰς βόθρον αιρέσεως * οι νῦν φανέντες ἀλλότριοι, * ούς περ ἐξεφαύλισας * Χριστού τιμών την είκονα, * Παμμακάριστε.

'Απείληφας * τῶν σῶν ἄθλων ἀξίως τὰ ἔπαθλα, * Μιχαήλ πανέντιμε, * ταῖς οὐρανίαις Δυνάμεσι * νῦν συνευφραινόμενος * και συγχορεύων ώς Μάρτυς, * άξιάγαστε.

Ή γλώσσα σου * άνεδείχθη τοῦ Πνεύματος κάλαμος, * Μιχαήλ πανένδοξε, * οίχονομίαν την ενσαρχον, * Γραφαϊς μελετήσασα, * του παντοκράτορος Λόγου, * παναοίδιμε.

Λαμπόμενος * ίερῷ καὶ τιμίφ στολίσματι * τῆς ἱερωσύνης σου * ὁμολογία διέπρεψας, * θέατρον γενόμενος * Άγγέλοις τε καὶ ἀνθρώποις, * Πανσεβάσμιε.

Osotoxiov.

"Ιθυνόν μου, * Θεοτόχε, τὸν βίον προστάγμασιν * ἐνθέοις ῥυθμίζουσα * τοῦ σαρχωθέντος Λόγου ἐχ σοῦ, * χαὶ πρὸς φῶς ὁδήγησον, * Παρθενομήτορ Μαρία * θεονύμφευτε.

'Ωοη ε'. 'Ο φωτισμός * των έν σχότει.

Τ΄ ξάγκαλών * άνετέθης τῷ Λόγω, * Ίεροφάντορ· * θεΐον γὰρ ἀνάθημα δεδειγμένος, * ἐνδιαπρέψας * πρακτική θεωρία, * καὶ σοφίας καρπόν δρεψάμενος * γέγονας ποιμήν ἀληθώς ἀξιόληπτος.

'Ρήμα Θεοῦ * δαψιλῶς κατοικήσαν * ἐν σοὶ, Θεόφρον, * ποταμοὺς ἀνέβλυσε διδαγμάτων, * οἶς ἐντρυρῶντες * εὐφραινόμεθα, μάκαρ, * σὲ μεσίτην σαφῶς πλουτήσαντες * ἵλεων ἡμῖν ἐργαζόμενον Κύριον.

Ό θεϊχή * δυναστεία τὰ πάντα * διαχοσμήσας, * σὲ, ὧ Θεοφάντορ, ἱερωσύνης * μυστιχωτάτης * χατηγλάϊσε μύρφ * προγινώσχων τὴν σὴν λαμπρότητα: * ὧρθης ἱερεὺς γὰρ Θεοῦ μεγαλόρωνος.

()EOTOX!OV.

Ισος ήμιν * κατὰ πάντα γενέσθαι * καταξιώσας * έν σοὶ κατεσκήνωσε, Θεομήτορ, * Πατρός ἐκλάμψας * ὁ πανάγιος Λόγος, * καὶ ἐτέχθη ἐκ σοῦ, Πανάμωμε, * ἄνθρωπος ὁμοῦ καὶ Θεὸς παντοδύναμος.

'Ωοή ς'. Έν άβύσσφ πταισμάτων.

Σωτηρίου χιτώνα, Πανεύφημε, * θείας εύφροσύνης τε περιβαλλόμενος, * όμολογίας στέφανον * πρός Θεοῦ ἐχομίσω ἐπάξιον.

Υπομείνας πικράς έξορίας, σοφέ, * εἰς εὐρυχωρότατον πλάτος κατήντησας * τοῦ Παραδείσου Μάρτυσι * συγχορεύων, Θεόφρον πανόλβιε.

Μαθητής χρηματίσας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * τούτου τὰ παθήματα, Μάχαρ, ἐζήλωσας, * προχινδυνεύων ἄριστα * τῆς αὐτοῦ Ἐχχλησίας, θεόπνευστε.

Θεοτοχίον.

Νοερῶς ἐμυοῦντο τὴν ἄφραστον * πάντες οἱ Προφῆταί σου, Πάναγνε, χύησιν, * συμβολίχῶς τυπούμενοι, * καὶ προλέγοντες πᾶσι τὰ μέλλοντα.

Ο Είρμός.

» ὑθορᾶς, ὁ Θεός, μὲ ἀνάγαγε.

* Τὴν ἀβύσσφ πταισμάτων χυχλούμενος, * τὴν ἀνεξιχνίαστον * Ἐχ

Κοντακίον, 'Ηγος δ'. 'Επεφάνης σήμερον. *

Το σπερ μέγας ήλιος * έξανατείλας * καταυγάζεις άπαντας *

Τῶν ἀρετῶν σου τῷ φωτὶ * καὶ τῶν θαυμάτων ταϊς λάμψεσι, * Θαυματοφόρε, * 'Αγγέλων ὁμώνυμε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΓ΄, τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ήμων Μιχαήλ τοῦ Όμολογητοῦ, Ἐπισκόπου Συννάδων.

Στίγοι.

Τῷ χυματώδει μιχρόν ἐμπρέψας βίφ, Λύη, Μιχαὴλ, οἶα χούφη πομφόλυξ.

Είχαδι εν τριτάτη Μιχαήλ αναδέδρομεν εχ γης.

Ταϊς αύτου άγιαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σωσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωος ζ'. 'Αντίθεον πρόσταγμα. *

Ούκ έρερε γλώσσης σου * τὸν θεῖον φθόγγον * ὁ θὴρ ὁ δυσώναμος, * Μιχαὴλ ἱερώτατε, * ἀλλ' ὑπερορίαις σε * καταδικάζει μακραῖς. * δμως κατησχύνετο τὴν σὴν, * ἱεροκήρυξ, ὀρῶν στεἡρότητα.

Ίθύνεται, πάνσορε, * ταϊς διδαχαϊς σου * Χριστοῦ τὸ πανίερον * ὁρθόδοξόν τε σύστημα· * ἐγένου γὰρ ὅργανον, * θαυματουργὲ Μιχαὴλ, * Πνεύματι χρουόμενον, βοῶν * τὰ μεγαλεῖα τοῦ Παντοχράτορες

Σορῶς ἐστηλίτευσας * τῶν δυσωνύμων * τροφίμων τοῦ Μάνεντος * τὴν βλάσφημον ἀσέβειαν, * Χριστοῦ τὴν πανάχραντον, * Πάτερ, εἰχόνα τρανῶς * χαὶ τῆς Θεομήτορος τιμῶν * χαὶ τῶν 'Αγίων, Μιχαὴλ 'Όσιε.

()εοτοχίον.

Σαρχώσεως γέγονας * Θεοῦ τοῦ Λόγου, * Παρθένε πανάμωμε, * ώραῖον ἐνδιαίτημα· * ἐχ σοῦ γὰρ ἀνέλαβε * δι' εὐσπλαγχνίαν πολλὴν * δλον με τὸν ἄνθρωπον, ὁ ῶν * εὐλογημένος χαὶ ὑπερ-ένδοξος.

 $\Omega \hat{\rho} \eta$ η' . Tou in xaming to π upos. *

Επί του βήματος έστως, * θεοχήρυξ Μιχαήλ, οὐ κατεπλάγης * Εάπειλάς τῶν ἀνόμων, * ἀλλ' ἐλευθέρα φωνή * ἐβόας· * Είκονα τὴν ἄχραντον * σέβω του Σωτήρος * Χριστου καὶ τῶν Αγίων.

Γνώμη στεφό και σταθηρά * συμπλεχόμενος, Σοφέ, τοῖς θεομάχοις * νικητής ἀνεφάνης, * ἔργφ και Λόγφ δειχνὺς * ὡς δέον * εἰκόνα τὴν ἄχραντον * σέβειν τοῦ Σωτῆρος * Χριστοῦ και τῶν Ἁγίων.

Είς το πρωτότυπον είδως * τῆς είχονος τὴν τιμὴν, ἱεροφάντορ, * διαβαίνουσαν, Πάτερ, * ταῖς θεοπνεύστοις Γραφαῖς * συνάδων, * τοὺς πάντας ἐδίδαξας * σέβειν τὴν είχονα * Χριστοῦ καὶ τῶν 'Αγίων.

GESTOXION.

'Ρετθρον ἰάσεων ἡμῖν * ἀεννάως τοῖς πιστοῖς ἀναπηγάζεις, *
οῦ τὴν ἄφθονον χάριν * ἀπαρυόμενοι σοῦ * ὑμνοῦμεν * τὸν τόχον
τὸν ἄχραντον * χαὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Ειρμός.

- Τόν ἐν καμίνφ τοῦ πυρός * τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγ καταβάντα, * καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα
- » Θεόν, * ὑμνεῖτε, * τὰ ἔργα, ὡς Κύριον * καὶ ὑπερυψοῦτε * είς » πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. 'Ανάρχου Γεννήτορος. *

Απείρφ λαμπόμενος * νῦν φωτισμῷ, πανόλβιε, * τῷ φωτὶ τῷ μεγάλφ * ὡς παριστάμενος * τοῦ πεποθημένου σοι τέλους * τυχεῖν σαφῶς, * Πάτερ, ἡξιώθης, * πρὸς δ σπεύδων ἔδραμες * εὐσεβῶς πολιτευσάμενος.

Τοείν κατηξίωσαι * την ύπερ νουν λαμπρότητα, * ης εν γη τὰς ἐμφάσεις, * Πάτερ, ἐκέκτησο· * ἀλλὰ μεσιτεύων ρυσθηναι * σοὺς φοιτητὰς * Χριστόν ἐκδυσώπει, * τοὺς σὲ νῦν γεραίροντας * καὶ τιμῶντας, ἀξιάγαστε.

'Ρωσθείς θεία χάριτι * σορίας σου πυρσεύμασι * θεομάχων τὸ θράσος * σαρῶς κατέσβεσας, * τῶν ἀπαυγασμάτων τῶν τἢ δε * ὡς τὴν πηγὴν * ἔνδον κεκτημένος, * Μιχαὴλ θεσπέσιε, * Χριστοκήρυξ ἰερώτατε. Θεοτοκίον.

΄Ως πόχος, Πανάμωμε, * τον δμβρον τον οὐράνιον * ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα * ἡμῖν ἐχτέτοχας, * τον τὴν ἀμβροσίαν διδόντα * τοῖς εὐσεβῶς * αὐτον ἀνυμνοῦσι, * χαὶ σὲ τὴν πανύμνητον * Θεοτόχον χαταγγέλλουσιν. ΄Ο Εἰρμός.

- * Ανάρχου Γεννήτορος * Υίος, Θεός και Κύριος, * σαρκωθείς έκ « Μαρθένου * ήμιν ἐπέρανε * τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, * συν-
- » αγαγείν * τὰ ἐσχορπισμένα· * διὸ τὴν πανύμνητον * Θεοτό-> χον μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον τῆς Έορτῆς. Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ ᾿Απόλυσις.

THE KA'. TOY ATTOY MILNOY.

Μνήμη του Όσίου Πατρός ήμων Συμεων, του έν τῷ Θαυμαστῷ όρει.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς το, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια τη Έρρτης γ΄. καὶ του Αγίου γ΄.

Στιγηρά του Αγίου.

ΊΙγος πλ. δ΄. 🗘 του παραδόξου θαύματος. * ▼τήλην γεγραμμένην ἔχουσαν * τὰς γενικὰς ἀρετὰς, * θεωρίαις καὶ πράξεσι, * Συμεών πανόλβιε, * τὴν ψυχὴν ἀπετέλεσας, * τὰ τῆς σαρχός νιχήσας σχιρτήματα, * χαὶ ζωηφόρον άμφιασάμενος * νέχρωσιν, "Οσιε· * χαὶ φωστήρ γενόμενος * άειρανής * πάσης γής τοις πέρασι * λάμπεις τη χάριτι.

οθο το θείω πτερούμενος, * έτι την σάρχα φορούν * και τόν Ι χουν περικείμενος, * τοις Αγγέλοις γέγονας * προφανώς όμοδίαιτος, * των έπιγείων μέν άφιστάμενος, * πρός ούρανούς δὲ, Πάτερ, ὑψούμενος. * ὅθεν ἐλήλυθας * ἔνθα φῶς τὸ ἄδυτον * διηνε-

χῶς * θείαις ἀναβάσεσιν * ἐπεχτεινόμενος.

▼άρχα λεπτύνας ἀσχήσεσιν * ἀνωφερῆ τὴν ψυχὴν * χαὶ Θεῷ 🚄 πλησιάζουσαν, * Συμεών, ἀπέδειξας * και δοχεΐον τοῦ Πνεύματος, * και τη δυνάμει τούτου τὰ θαύματα * τὰ ὑπὲρ φύσιν τελείν ήξίωσαι. * ένθα γάρ πέρυχε * παντουργός ένέργεια, * τά ύπερ νουν * πάντα και διάνοιαν * διαπεραίνεται.

Δόξα, Ήχος β΄. Γερμανού.

 ${f E}$ ίς όρος ύψηλόν συμβολιχώς * τό θαυμαστόν άνελθών, * ${f x}^{al}$ την σεπτήν ${f K}$ ιβωτόν ώς άδυτον ύπελθών, * πράξιν άριστην * καὶ ἐπίβασιν θεωριών ἐπεδείζω. * τῆ μέν * τὸν βίον λαμπρύνας δεσμοίς σιδηροίς * ως όρμίσχοις χρυσοίς χοσμούμενος. * τη δέ * Θεόν όρων τε και όρωμενος, * και μόνος μόνφ προσλαλών. * δν ίχέτευε, σεβάσμιε Συμεών, * ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

> Καὶ νον, της Εορτής. Είς του Στίγου, Στιγηρά της Έρρτης. 'Απολυτίκιον του 'Αγίου, 'Ηγος α'.

Υπομονής στύλος γέγονας * ζηλώσας τοὺς προπάτορας, "Οσιε, * τόν 'Ιὼβ ἐν τοῖς πάθεσι, * τὸν 'Ιωσὴρ ἐν τοῖς πειρασμοῖς *

καὶ τὴν τῶν ἀσωμάπων πολιτείαν * ὑπάρχων ἐν σώματι. * Συμεών 11ατὴρ ἡμῶν "Όσιε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Έρρτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οι Κανόνες τζε Έρρτζε, και τοῦ Αγίου. Κανών τοῦ Αγίου, οἱ ἡ Ακροστιχίς:

Θαυμαστέ μέλπω Συμεών σου την χάριν (άνευ των Θεοτο-

κίων). Ίωάννου Μοναχού.

'Ωδή α'. Ήγος πλ. δ'. Αρματηλάτην.

γρολογίας άληθους υπόθεσις * έστιν ή μνήμη σου, * θαυματουργε Πάτερ * Συμεών, και Ελλαμψις * τοις συνελθουσιν άπασι * καθαραίς ταις καρδίαις * ύμνησαι ταύτης το μέγεθος * και τον άξιάγαστον βίον σου.

'Από φωνής του Βαπτιστού και όψεως * εὐηγγελίσθη σου * ή εὐκλεὴς μήτηρ, * και σε εὐωδέστατον * και θετον καταγώγιον, * παμμακάριστε Πάτερ, * συνέλαβε τε και τέτοκε * τῆς τρισυποστάτου Θεότητος.

Υπερφυώς δικαιοσύνης δχημα * θεοχαρίτωτον * έξ άγκαλών, Πάτερ, * μητρικών ἐσόμενον * προγνούς ὁ μέγας Πρόδρομος * εὐωνύμου μαστοῦ σε * ἀπέχεσθαι ἐγκελεύεται, * καὶ τοῦ δεξιοῦ ἀποτρέφεσθαι.

Μυστιχωτάτης ἀπαρχὴν δεξάμενος * ζωῆς, πανόλβιε, * διὰ λουτροῦ, Πάτερ, * τῆς ἀναγεννήσεως, * τὴν δωρεὰν τοῦ Πνεύματος * ἀπὸ βρέφους ἐνθέως, * τῆς σῆς ψυχῆς τὴν εὐπρέπειαν, * ἔδειξας ἡλίου φαιδρότερον.

Θεοτοχίον.

Πεποιχιλμένη ποιχιλία χάριτος, * Θεοχαρίτωτε, * τὸν τοῦ Πατρός Λόγον * σάρχα χρηματίσαντα * δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον * ὑπὲρ νοῦν τε χαὶ λόγον, * εὐλογημένη, γεγέννηχας, * μείνασα παρθένος ἀμόλυντος.

'Ωδή γ'. Οὐρανίας άψίδος. *

Απαλών έξ όνύχων * άγωνιστής άριστος * έφυς έραστής τε Τοῦ θείου * χάλλους διάπυρος * όθεν έν μήτρα σε * προεγωχώς ό Δεσπότης, * Συμεών, ήγίασε, * Πάτερ ἀοίδιμε.

Σορισθείς έχ βραχείας, * θαυματουργέ δσιε * Πάτερ, ἡλικίας τὴν δντως * γνῶσιν τοῦ Πνεύματος * τὸν 'Ακατάληπτον * αὐτοπτικῶς ἡξιώθης * κατιδείν Δυνάμεσι * περικυκλούμενον.

Της ψυχης τὰς αἰσθήσεις * ἐκ της φρικτης, "Οσιε * Πάτερ,

έλλαμφθείς θεωρίας, * ξένην διάγνωσιν * έχτησω των άγαθων * χαι των έτέρως έχόντων, * Συμεών, χαι άπταιστον * βίον διήνυσας.

Έμρανῶς σοι παρέστη * ἀποσταλεὶς Αγγελος * τόν ἀγγελικόν, θεοφόρε, * παρεγγυώμενος * βίον ἀσπάσασθαι· * ἀγαλλομένψ ποδὶ δὲ * τοῦ ὀφθέντος είπεσο * Πάτερ, τοῖς ἴχνεσιν.

Θεοτοχίον.

Νεχρωθέντα με πάλαι * πρός τὴν ζωὴν, Πάναγνε, * πάλιν ἐπανήγαγες μόνη * τὴν ἐνυπόστατον * ζωὴν γεννήσασα· * ἤ προσβαλών διεβράγη * προφανώς ὁ θάνατος * ὁ δυσμενέστατος.

() Είρμός.

» Ο ὑρανίας ἀψίδος * ὁροφουργὲ, Κύριε, * καὶ τῆς Ἐκκλησίας δο-» Ο μῆτορ, * σύ με στερέωσον * ἐν τῆ ἀγάπη τῆ σῆ * τῶν ἐφετῶν » ἡ ἀκρότης, * τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, * μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ήγος α΄. Τον τάφον σου, Σωτήρ.

Το πέτρα ρίζωθείς * των Χριστού θελημάτων * ώράθης ἐπὶ γῆς * ἐγειρόμενος στύλος, *σ τηρίζων ἐπιδείζεσιν * ἰαμάτων τὰ πέρατα. * δθεν πίστει σου * ἐπιτελούντες τὴν μνήμην * φωτιζόμεθα, * ἀναβοώντές σοι, Πάτερ. * Πρεσβείαις σου σώζε ἡμᾶς.
Καὶ τῆς Έρρτῆς.

'Ωοη δ'. Σύ μου ίσχυς, * Κύριε.

Τένειν έντος * ήχιστα χόσμου ὑπέμεινας * ἔτι, Πάτερ, * ἔχων όδηγοῦσάν σε * τὴν τοῦ Θεοῦ δύναμιν, Χριστόν· * εἰς δὲ τὰς ἀβάτους * ἐρἡμους ἐνδιαιτώμενος * θηροὶ συνανεστρέφου * ἀδεῶς παῖς ὑπάρχων, * χαὶ τοῖς πόνοις εὐφραίνου τοῦ σώματος.

'Επιπηδών * έλαφος ώσπερ τοῖς δρεσιν * ἐπεπόθεις, * Πάτερ, θεοβρύτους πηγὰς, * καὶ εὐρηκώς ταύτας, Συμεών, * τῆς θεοβιλίας * τὴν δίψαν προσανεπλήρωσας * ἐξ ὧν θεολογίας * πεπωκώς ἀναβλύζεις, * τῷ προσώπω Χριστοῦ ὀπτανόμενος.

Λευχειμονών * σε ώσπερει επ' όχηματος * διεσκόπει, * όσιε, φερόμενον * τοῖς νοεροῖς, Πάτερ, ὀφθαλμοῖς, * στύλφ φωτεινῷ τε * παιδίφ συνοδηγούμενον, * ὁ θεῖος Ἰωάννης * ἐφιστάμενος βάσει * πρὸ τῆς σῆς πρὸς αὐτὸν ἀναβάσεως.

Ποδηγηθείς, * "Ενδοξε, ὑπό τῆς χάριτος * τῆς δοθείσης * σοὶ ώς ἐχ δυνάμεως, * εἰς θεουργόν δύναμιν φοιτᾶς * πρὸς τὴν Ἰωάννου * χαλύβην τοῦ οὐρανόφρονος, * μεθ' οῦ τὴν τῶν ἀγώνων * ἀσπασίως παλαίστραν * μετερχόμενος ὤφθης ὡς ἄγγελος.

Θεοτοχίον.

Δαυττικής * έκ βασιλίδος βλαστήσασα * συγγενείας * σὺ τὸν βασιλεύοντα, * τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ τοῦ Πατρὸς * Λόγον ἀπορρή-

τως * καὶ ὑπὲρ νοῦν ἀναλάμψαντα, * ἐγέννησας, Παρθένε· * Θεοτόχον διό σε * θεορρόνως πιστοὶ μακαρίζομεν.

'Ωοη ε'. Ίνα τι με άπώσω. *

Οραιότητος πλήρης * παϊς ως ευπρεπέστατος, Πάτερ, ὁ Κύριος * έμφανως ἐπέστη * ἐν τῆ βάσει τὴν στάσιν σοι ἔχοντι, *
καὶ ἀστράψας δόξαν * ὑπομονῆς, καθως ἡτήσω, * ἐαυτόν ἐπεδείκνυ
σταυρούμενον.

Συνεξέλαμψεν αίγλη * των ἀποκαλύψεων ὁ θεῖος βίος σου· * ών τῷ θεώρ μύρφ * εὐωδίας γενόμενος ἔμπλεως * τὰς ἀντικειμένας * ἀθλητικώς, Θεοῦ Θεράπον, * των δαιμόνων συνέκοψας φάλαγγας.

Ύψωθείς θεωρίαις * θείαις, Παμμακάριστε, νοῦ καθαρότητι, * καὶ πηγὴν σορίας * ζωηρόρους ροὰς ἀναβλύζουσαν * τὴν καρδίαν ἔχων * παρὰ Θεοῦ διδασκαλίαις * τὰς ψυχὰς τῶν συνόντων ἐφώτισας.

Θεοτοχίον.

'Ο Θεοῦ Θεὸς Λόγος, * ὁ πρό τῶν αἰώνων Πατρὶ συννοούμενος * εὐσπλαγχνίας πλούτφ * ἐν γαστρί σου σχηνώσας ἐπτώχευσε, * καὶ βροτὸς ἐφάνη * ἐπὶ τῆς γῆς σὰρξ χρηματίσας, * Θεοτόχε Παρθένε πανύμνητε.

'Ωδή ς΄. Τὴν δέησιν ἐχχεῶ πρός Κύριον. *
Τετάρσιος, ὡς Μωσῆς ταῖς ἀρεταῖς * ὁ θεσπέσιος, γενόμενος,

Πάτερ, * ἐφ' ὑψηλοῦ * στύλου νεύματι θείψ * προσεπιβὰς
ὑπερήρθης τῷ πνεύματι, * χαὶ δύναμιν φωτιστιχὴν * εἰληφὼς ὡς
ἐχεῖνος δεδόξασαι.

Έχενωσεν εαυτοῦ ὁ δυσμενής * τὴν βελῶν τῶν ψυχορθόρων φαρέτραν * μανιωδῶς, * Θεοφόρε, τοξεύων, * καὶ τῆς ψυχῆς σου τὸν πύργον οὐκ ἔσεισε· * τῆ πέτρα γὰρ τῆ ἀρραγεῖ * ἀραρότως Κριστοῦ ἐπεστήρικτο.

 Ω ς φέροντι εύμαρως τοὺς ἰδρωτας * τῆς ἀσχήσεως, θεσπέσιε Πάτερ, * ἐπιτερφθεὶς * ὁ Δεσπότης σοι ῥάβδον * παναλχεστάτην Χρωτός ἐγχειρίζεται, * χαὶ ταύτη σε τῶν ἀσθενῶν * θεραπεύειν τὰς νόσους προτρέπεται.

Θεοτοχίον.

Είδότες συμβολιχαζε έμφάσεσι * τοῦ φριχτοῦ σου μυστηρίου τὸ βάθος, * ὅτι Θεὸν * ἐν γαστρί σου συλλήψη, * οἱ θεηγόροι Προρήται προήγγειλαν, * Πανάμωμε· χαὶ νῦν ἡμεζς * τὰς ἐχβάσεις Ο Είρμός.

* Τ ήν δέησιν έχχεω πρός Κύριον, * και αὐτῷ ἀπαγγελώ μου τὰς θλίψεις· * δτι κακών * ή ψυχή μου ἐπλήσθη * και

» ή ζωή μου τῷ "Αδη προσήγγισε. * καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς. * Ἐκ
» φθορᾶς, ὁ Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ήγος β΄. Τὰ ἄνω ζητών. *

Τὰ ἄνω ποθῶν, * τῶν κάτω μεθιστάμενος, * καὶ ἄλλον οὐρανόν * τὸν στύλον τεκτηνάμενος * δι' αὐτοῦ ἀπήστραψας * τῶν θαυμάτων τὴν αἴγλην, "Όσιε, * καὶ Χριστῷ τῷ πάντων θεῷ * πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΔ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ήμων Συμεών, τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὅρει.

Στίγοι.

Θαυμαστόν φαει πρίν Συμεών γής δρος, Πόλου δὲ πανθαύμαστον οίαει νῦν δρος.

Είχαδι ένθα νόες Συμεών μόλεν άμφι τετάρτη.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. Οι της Χαλδαίας χαμίνου. *

Γεανικώ, Θεοφόρε, * τῷ φρονήματι κόσμου τὴν ὅχλησιν * κενῆς τε δόξης τὰς καταπτώσεις * φεύγων ἡσυχάζειν ἐπόθεις ἐν πνεύματι * βοῶν ἀπαύστως· Εὐλογητός * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σταυροειδώς άνατείνων * τὰς παλάμας σου καὶ προσευχόμενος * Χριστὸν ἐν δόξη μετὰ 'Αγγέλων * ὀρθαλμορανώς, Θεσφόρε, τεθέασαι, * πρὸς τοῦτο ὄρος τὸ Θαυμαστὸν * ἀναβῆναί σε προστάττοντα.

Ούρανοδρόμω τη γνώμη * ἐπειγόμενος, Πάτερ, τοῦ χίονος * ἐκβὰς προθύμως σὰ τοῦ Δεσπότου * θείοις πειθαρχήσας ἐντάλμασιν ἔφθασας * τὸ ὄρος τοῦτο, δ θαυμαστῶς * Θαυμαστὸν αὐτὸς ὡνόμασας.

Υψηλοτάτην, Παμμάχαρ, * χορυφήν ώσπερ άλλον Παράδεισον * εὐωδεστάτοις περυτευμένον * άνθεσι παντοίας εὐράμενα φχησας, * μονήν δὲ ταύτην, Θαυματουργὲ, * θεοχάραχτον χατέπηξας.

Θεοτοχίον.

Ταϊς εὐαρμόστοις, "Οσιε, * της ψυχης σου δυνάμεσιν * ή τρωσοραής συγκατεκράθη ελλαμψις, * εξ ης δαδουχούμενος * ως

έχ μιας Θεότητος, * ταύτης πρό τοῦ στύλου σου τρισόλβιον οίχον * ἐνδόξως ἐδομήσω, * χαὶ τὴν ἄχτιστον σέβειν * ἐθέσπισας ἐν τούτῳ* Τριάδα εἰς αἰῶνας.

Ή πανσθενής τοῦ Πνεύματος * τοῦ Αγίου ἐνέργεια * σοὶ θεοειδῶς, Παμμάχαρ, ἐνσχηνώσασα * συντρέχειν κεκίνηκεν * ἐχ τῶν περάτων ἄπαντας * τοὺς ὑπὸ πνευμάτων πονηρῶν μαινομένους * καὶ τούτους θεραπεύων * τῆ βαίνη σου ῥάβδω * ἐδίδασκες. Τὸν Κτίστην * ὑμνεῖτε εἰς αἰῶνας.

Νεανικώς το φρόνημα * τῆς σαρκός καθυπέταξας, * Πάτερ, ἐν νηστείαις καὶ εὐχαῖς τῷ πνεύματι * γαστρός τε τὴν πύρωσιν * ἀπεσβεκὼς ἡφάνισας, * καὶ ὡς μὴ ἐσθίων, ὑπὲρ ἄνθρωπον ὤφθης, * τρορῆ τῆ οὐρανίῳ * διαιτώμενος μόνη, * καὶ ταύτης τὸν δοτῆρα * ὑμνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χοροστασίαν ένθεον * φοιτητών σοι, θεσπέσιε * Πάτερ, έγχειρίζεται Χριστός ὁ Κύριος, * οῦς πόθφ δεξάμενος * διδασκαλίαις ἤλειρας * πρός τὸν ἐν ἀσκήσει ἐπεκτείνεσθαι δρόμον, * μεθ' ὧν τὰς ἀναπαύσεις * τῶν νοσηλευομένων * τελῶν ἐδοξολόγεις * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Τπέρ ήμων δυσώπησον * τον Τίον σου και Κύριον * των είλικρινώς και καθαρώς βοώντων σοι * και σε Θεομήτορα * όμολογούντων, Πάναγνε, * των άμαρτημάτων αίτουμένη την λύσιν,* τυχεῖν τε σωτηρίας * τοὺς πιστώς μελφδοῦντας * Λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰώνας.

Ο Είρμός.

- » Επταπλασίως κάμινον * των Χαλδαίων ὁ Τύραννος * τοῖς
 » Εθεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· * δυνάμει δὲ κρείττονι * πε» ρισωθέντας τούτους ἰδων, * Τὸν Δημιουργόν καὶ Λυτρωτήν,
 » ἀνεβόα, * οἱ Ιἰαῖδες, εὐλογεῖτε· * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε· * λαὸς,
- ύπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωοη θ'. "Εφριξε πάσα άκοη. *

Αρτοις όλίγοις, Συμεών, * τόν χορτάσαντα πληθύν πολυάνθρω-Α πον, * Χριστόν, τρισόλβιε, * ταῖς προσευχαῖς σου * ἐχμειλιξάμενος, * τοὺς ἐν τῆ μάνδρα σου κενοὺς * σιτῶνας ἐπλήρωσας * ταῖς εὐλογίαις σου, * καὶ ἐκ πείνης ἐλυτρώσω τὴν ποίμνην σου.

'Ρήμασι Μάρθας τῆς σεμνῆς * καὶ ὁσίας σου μητρὸς, Παμμακάριστε, * ἰκετηρίοις σε * προσλιπαρούσης * ἐκδυσωπῆσαι Χριστὸν, * οὐκ ἀπηξίωσας αὐτῆς * πληρώσαι τὴν αἴτησιν, * καὶ Θεουπόλεως * τὴν θεήλατον ὁργὴν ἀπελήλακας.

Ίδες το πέρας, Συμεών, * των άγωνων σου, λυθείς έχ τοῦ σώματος, * τὴν ὑπεράρρητον * ἐν τοῖς ὑψίστοις, * παμμάχαρ, Μοπ. Τοπ...ν

θέωσιν· * πρός ην ένθένδε άναπτάς * άγάλλη τῷ πνεύματι, * κατοπτριζόμενος * δι' αὐτης την τρισυπόστατον ελλαμψιν.

()ESTOXIOY!

Ναός σὺ γέγονας Θεοῦ * τὸν ἀχώρητον ἐν μήτρα χωρήσασα, * καὶ τὸν πρὶν ἄσαρχον * σεσαρχωμένον * Λόγον γεννήσασα * δν ἐκδυσώπησον, 'Αγνὴ, * πταισμάτων συγχώρησιν * πᾶσι δωρήσασθαι * τοῖς ἐν πίστει σε ἀεὶ μεγαλύνουσιν. Ο Εἰρμός.

Τρρίξε πάσα ἀχοὴ * τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγχατάβασιν, *
 δπως ὁ Ὑψιστος * ἐχὼν χατῆλθε * μέχρι χαὶ σώματος *

» Παρθενικής ἀπό γαστρός *γενόμενος ἄνθρωπος· * διό την ἄχραν-

» τον * Θεοτόχον οι πιστοί μεγαλύνομεν.

'Εξαποστειλάριον. **Φως ἀναλλοίωτον, Λόγε.** *

 \mathbf{E}_{μ} της έρημου ἀστράψας * την οἰχουμένην φωτίζεις·* τῶν μοναζόντων τὰ πλήθη * ἀγάλλονται τῆ σῆ μνημη. * ΤΩ Συμεῶν θεορόρε, * μὴ διαλίπης * ὑπέρ τοῦ χόσμου πρεσβεύων.

Καὶ τῆς Έρρτῆς. Καὶ ἡ λοιπὴ ᾿Ακολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ᾿Απόλυσις.

ΤΗ ΚΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη της τρίτης φανερώσεως της τιμίας Κεφαλής του Αγίου, ἐνδόξου Προφήπου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετά τὸν Προοιμιακὸν, στιγολογοϋμεν τό: Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστωμεν Στίγους σ΄. καὶ ψαλλομεν Στιγηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτής γ΄. καὶ τοῦ Προδρόμου γ΄. Στιγηρὰ τοῦ Προδρόμου.

> ³Ηχος πλ. δ'. "Ω τοῦ παραδόξου θαύματος. *

Πάχαρ Ίωάννη Πρόδρομε, * ὑπὲρ ἡλίου αὐγὰς * ἀνατείλασα Πάτραψεν * ἐχ τῆς γῆς ἡ Κάρα σου, * χαὶ πιστοὺς χατελάμπρυνεν * ἢν ώσπερ θετον θησαυρόν ἔχοντες, * πλουσίαν χάριν ἀπαρυόμεθα, * ἀγιαζόμενοι * χαὶ ψυχὰς χαὶ σώματα * χαὶ λογισμοὺς, * χαὶ πανηγυρίζοντες * σὲ μαχαρίζομεν.

Χάριν ἀένναον βρύουσα * ἡ ἱερὰ Κεφαλὴ * σοῦ, μακάριε Πρόδρομε, * ἱερεῖ θεόφρονι * ἀγνοοῦντι μηνύεται· * δς ἐπισπεύσας πίστει και χάριτι * σαφώς ποιείται ταύτης τὴν εύρεσιν, * άγιαζόμενος * σὺν λαῷ θεόρρονι * και Βασιλεί, * πίστιν τὴν δρθόδοξον * θερμώς κρατύνοντι.

Τρίτην τελοϋμεν φανέρωσιν * σου τῆς σεπτῆς Κεφαλῆς, * ἢν Τριὰς ἐστεφάνωσεν * ἐκτμηθεῖσαν, ἔνδοξε, * διὰ ζῆλον τὸν ἔνθεον· * καὶ τῆ εὐρέσει ταύτης ἀγάλλονται * 'Αγγέλων τάξεις, Μαρτύρων σύλλογος, * θεῖοι 'Απόστολοι * καὶ Προφῆται ἄπαντες· * μεθ' ὧν ἡμῶν * πάντοτε μνημόνευε, * Κυρίου Πρόδρομε.

 Δ όξα, Ήχος πλ. β'.

Πσαυρός ένθέων δωρεών * ή θεοφρούρητος Κάρα σου, Πρόδρομε, * έχ τών τῆς γῆς λαγόνων ἀνέτειλεν· * ἢν ἡμεῖς πιστώς ἀρυόμενοι, * καὶ προσκυνοῦντες, ἔνδοξε, * πλουτοῦμεν διὰ σοῦ, Χριστοῦ Βαπτιστὰ, * θαυμάτων τὰ παράδοξα * καὶ τών πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἴσοδος, Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προδρόμου.

Ήχος β΄. "Ότε * ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν. *

Σεῦτε, * τὴν τιμίαν Κεφαλὴν, * τὴν ἀποτμηθείσαν τῷ ξίφει, *

Τοῦ Βαπτιστοῦ, οἱ πιστοὶ * σήμερον τιμήσωμεν * ἐν τῆ εὐρέσει αὐτῆς, * ὑπαντῶντες ἐν ἄσμασι, * γεραίροντες πόθῳ * χάριτας προχέουσαν * τῶν ἱαμάτων ἡμῖν· * ἡν περ * ὁ ληρώδης Ἡρώδης * πάλαι προαπέτεμεν οἴστρῳ * τῆ Ἡρωδιάδι συμπλεκόμενος.

Στίχ. Έχει έξανατελώ χέρας τῷ Δαυίδ.
Το σπερ * ἐχ μετάλλων ὁ χρυσὸς * οὕτως ἐχ τῆς γῆς τοῦ Προδρόμου * ἡ Κεφαλὴ δαδουχεῖ, * σχεύει διαλάμπουσα * χαὶ φθεγγομένη τρανώς, * τοῦ Ἡρώδου ἐλέγχουσα * μοιχείαν χαὶ φόνον, * αἰγλῃ δὲ φωτίζουσα * τὰς διανοίας ἡμῶν * ἡν περ * ἀσπαζόμενοι πίστει * σήμερον τιμήσωμεν ὑμνοις * ὡς ὑπὲρ ἡμῶν θεῷ πρεσβεύουσαν.

Στίχ. Ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου.
Τάλαι * ὡς περ θεῖος θησαυρός * σκεύει κεκρυμμένη ἡ Κάρα * τοῦ Βαπτιστοῦ ἐν τῆ γῆ, * σήμερον τοῖς πέρασιν * ἀποκαλύπτεται, * ὡς περ πλοῦτον προχέουσα * πηγὰς ἰαμάτων, * νόσους θεραπεύουσα, * ψυχὰς φωτίζουσα· * δθεν * θυμηδίας ἀπάσης * χάριν ἀπολαύοντες πάντες * τοῦ Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον ὑμνήσωμεν.

Δόξα, ⁷Πγος β'.

Τ των θείων εννοιών * πανσεβάσμιος θήχη, * χαὶ τῆς ἀρρήτου ΙΙ ούσίας * τρανώς ή προσβλέψασα * το μυστήριον Κάρα σου, * ώς έχ λαγόνων μητριχών * έχ των της γης ταμείων * σήμερον άνατέταλχεν, * Ίωάννη πανεύφημε, * χαὶ εύωδίασε πάσαν τὴν υφήλιον * έγιασμοῦ προχέουσα μύρον, * καὶ νοητώς * κηρύττουσα μετανοίας όδον, * και τῷ Σωττρι τῶν δλων πρεσβεύουσα * ὑπέρ των ψυχων ήμων.

΄ Καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς. ἀΑπολυτίχιον, Ἡχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε. *

Ος θετον θησαύρισμα * έγχεχρυμμένον τῆ γῆ * Χριστός ἀπε-κάλυψε * τὴν Κεφαλήν σου ἡμίν, * Προφῆτα καὶ Πρόδρομε . * πάντες ούν συνελθόντες * έν τη ταύτης εύρέσει * Εσμασι θεηγόροις * τον Σωτήρα ύμνουμεν, * τον σώζοντα ήμας έχ φθορας ταζς ίχεσίαις σου.

Kal tre Epotre.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ή//ος δ. Ταχύ προκατάλαβε. *

Έχ γής άνατείλασα * ή του Προδρόμου Κεφαλή * άχτινας άφίησι * τής άφθαρσίας πιστοίς * των ίάσεων. * άνωθεν συναθροίζει * τὴν πληθύν τῶν 'Αγγέλων, * κάτωθεν συγκαλείται * των άνθρώπων το γένος * όμοφωνον άναπέμψαι δόξαν Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Καὶ τῆς Έρρτῆς.

Μετά την β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ΤΙγος ὁ αὐτός. 'Ο ύψωθείς έν τῷ Σταυρῷ.

ναδοθείσα ώς χρυσός έχ μετάλλων * ή ίερά σου Κεφαλή, Α παραδόξως * έχ των ἀδύτων γής ἐπλούτισε, Χριστοῦ Βαπτιστά, * πάντας τοὺς προστρέχοντας * ἐν τῆ ταύτης εὐρέσει, *

υμνοις μεγαλύνοντας * τον Σωτήρα και Κτίστην, * τον νέμοντα

ήμιν διά σου * το μέγα έλεος.

Καὶ τῆς Έρρτῆς.

Μετά τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα, *Ηχος ὁ αὐτός. Ἐπεφάνης σήμερον. *

΄ Ηρώδης, Πρόδρομε,* παρανομήσας* γυναικί παρέσχετο * τὴν Κεραλήν σου την σεπτην, * ής τη ευρέσει βοωμέν σοι * Αίτησαι πάσι * δωρήσασθαι έλεος.

Καὶ τῆς Έρρτῆς.

Οι 'Αναβαθμοί, το Α΄. 'Αντίσωνον του δ'. "Πχου. Προκείμενον.

Έχει έξανατελώ χέρας τῷ Δαυίδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου.

Στίχος. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαβίδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Εύαγγέλιον κατά Λουκάν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὐτος ἐν δλη τῆ Ἰουδαία περὶ τοῦ Ἰησοῦ.

Ο Πεντηχοστός.

Δόξα, Ταΐς τοῦ σοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν, Ταΐς τῆς Θεοτόχου. Εἶτα, Ἐλέησόν με, ὁ Θεός. Ἦχος β΄. Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν.

Ζήτει είς τὸν Στίγον.

Οἱ Κανόνες, τῆς Έρρτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς η΄. καὶ τοῦ Προδρόμου εἰς ς΄.

Ο κανών του Προδρόμου, ποίημα Ταρασίου.

'Ωοη α'. Ήχος πλ. δ'. 'Αρματηλάτην Φαραώ.

ωνή τοῦ Λόγου γεγονώς διάλυσον * την ἀφωνίαν μου, * ὡς τοῦ Πατρὸς πάλαι, * ἐν ἀγαλλιάσεως * φωνῆ ἀνευφημῆσαί σε * τῆ παρούση εὐρέσει * τῆς Κεφαλῆς σου, μακάριε * Πρόδρομε, οὐράνιε ἄνθρωπε.

Τὴν χεφαλὴν χειροθετήσας, Πρόδρομε, * τῆς Ἐκκλησίας, Χριστόν, * σοῦ τὴν σεπτὴν Κάραν, * τὴν χατανοήσασαν * Τριάδος τὴν φανέρωσιν, * φανεροῖς τοῦτο τρίτον * περιφανῶς ἀγιάζουσαν * τὰ τῶν ὀρθοδόξων συστήματα.

Οὐχ ἐνεγχών ἐπὶ πολὸ συγχρύπτεσθαι, * Κυρίου Πρόδρομε, * οἰχονομεῖς πάλιν * φανεροῦσθαι σήμερον * οὐ στάμνφ συγχλειόμενος, * ἀργυρέφ δὲ σχεύει, * ἐν ἱερῷ τόπφ χείμενος * καὶ ἱερουργῷ μηνυόμενος. (Θεοτοχίον.

Στειρωτικής ἀπό γαστρός ἐβλάστησας * ἐτοιμαζόμενος * τῷ Ποιητή Λόγφ * τὰς ὁδοὺς, Πανεύφημε, * ἐκ Κόρης ἀνατείλαντι * παναγίας ἀφράστως, * ἢν Θεοτόκον γινώσκουσαι * πᾶσαι γενεαὶ μακαρίζουσιν.

'Ωοή γ'. Ούρανίας άψίδος. *

Πορνικών όρχημάτων * ή ίερὰ Κάρα σου * ἔπαθλον γυναίφ καλάμαις * χερσίν ἐφέρετο· * νυνὶ δὲ σώφρονος * ἱερουργοῦ ταϊς καθουργοῦ τα καθουργοῦ ταϊς καθουργοῦ τα καθουργοῦ ταϊς καθουργοῦ τα

Εύσεβως ὑπαντῷ σοι * τὸ τῶν πιστῶν ἄθροισμα * σὺν ἱερουργῷ Βασιλεῖ τε, * ἔνδοξε Πρόδρομε, * ἄδον χαρμόσυνα, * καὶ προηγεῖταί σου πόθφ * καθαγιαζόμενον * τῇ παρουσίᾳ σου.

Ίερων ἐξ ἀδύτων * ὡς φωταυγής ἡλιος * ἡ ἱερωτάτη σου Κάρα * ἐξανατείλασα * πᾶσαν ἐρώτισε * τὴν οἰκουμένην, Προφῆτα * τοῦ Χριστοῦ καὶ Πρόδρομε, * θείαις λαμπρότησιν.

Θεοτοχίον.

Στειρευούσης νηδύος * φωτορανές ξλαμψας * ἄστρον τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης * προπορευόμενον, * τοῦ ἀνατείλαντος * Παρθενιχῆς ἐχ νερέλης, * Βαπτιστὰ, χαὶ λύσαντος * νύχτα πολύθεον. Κάθισμα, Ἡχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον. *

Επεφάνη σήμερον * ή τοῦ Προδρόμου * Κεφαλή ἐκ κόλπων γῆς, * ἀναδοθεῖσα τοῖς πιστοῖς * ἐκ τῶν μετάλλων καθὰ χρυσός, * καὶ ἰκετεύει Χριστόν * τοῦ σωθήναι ἡμᾶς.

Καὶ τῆς Έρρτῆς.

'Ωοή δ'. Είσακήκοα, Κύριε. *

Προφητών ώς ὑπέρτερος* τον προφητευθέντα ίδεῖν ἡξίωσαι,* Ἡλιοὺ προπορευόμενος * ἐν δυνάμει τούτου, * μάχαρ Πρόδρομε.

Την ἀοίδιμον Κάραν σου, * μύρα ἰαμάτων ἀναπηγάζουσαν, * τρίτον ήδη ἐρανέρωσας * τὰ δυσώδη πάθη * ἀπελαύνουσαν.

Συνελθόντες ἀρύσασθε * ἄπαντες ἰάματα μὴ κενούμενα, * ἐκ πηγῆς ἀναδιδόμενα * τῆς τιμίας Κάρας * τοῦ Προδρόμου Χριστοῦ. Θεοτοκίον.

Ταπεινώσασα σώσόν με * τὸν ὑψηλορρόνως πολιτευόμενον, * ή τεχοῦσα τὸν ὑψώσαντα * τὴν ταπεινωθεΐσαν * φύσιν, Πάναγνε. ' Ω δὴ ε΄ "Ινα τί με ἀπώσω. *

Ος μεσίτης τῆς νέας * καὶ τῆς παλαιᾶς γεγονώς, ἱερώτατε, * Διαθήκης θείας * τὴν ἡμῶν παλαιότητα καίνισον * καινισμόν τελούντων * τῆς νεωστὶ ἀναφανείσης * Κεραλῆς σου, μακάριε Πρόδρομε.

Έχ Κομάνων χομώσαν * χάριν ἰαμάτων τὴν Κάραν σου, Πρόδρομε, * πρός τὴν Βασιλίδα * εἰσοιχίζεις τῶν πόλεων σήμερον, * ἦς τῆ ἐπανόδφ * ἐπιχροτεῖ πιστῶν τὰ πλήθη * φωτισμοῦ ἀχηράτου πληρούμενα.

Βασιλεύς άλουργίδος * πλέον τῆ εἰσόδφ τῆς Κάρας σου γάννυται· * ἱερεὺς δὲ θεῖος, * θεοφόρου ἐπώνυμος, Πρόδρομε, * ταῖς παλάμαις ταύτην * περικρατῶν συνευλογεῖται * εὐλογῶν τοὺς πιστοὺς τελεώτατα. Θεοτοχίον.

Τόν Δεσπότην τεχούσα * ἄφθης ὑπερτέρα τῶν ἄνω Δυνάμεων, * καὶ βροτῶν τὴν φύσιν * ἔθεούργησας, Κόρη πανάμωμε·*

Θεοτόχον δθεν * παναληθή ψυχή και γλώσση * οι πιστοι σε, Παρθένε, δοξάζομεν.

Ωοή ς'. Ίλάσθητί μοι, Σωτήρ. *

Αλήθεια έχ τῆς γῆς * ἡ Κεφαλὴ ἀνατείλασα * τοῦ Βαπτιστοῦ σου, Χριστέ, * τὸ ψεῦδος ἀπήλασεν, * αἰρέσεων ἔλυσε * τὸν πιχρὸν χειμῶνα * χαὶ τὸν χόσμον χατεφώτισεν.

'Αντλήσατε φωτισμόν * και χάριν Θεοῦ και ἔλεος, * και κεφαλὴν και ψυχὴν * πιστῶς ἀγιάσθητε * Κεφαλῆ προσψαύοντες * τοῦ τῆς θείας Κάρας * ἀψαμένου ἐν τοῖς ΰδασιν.

Τὰς κεφαλὰς τῶν ἐχθρῶν * ὑπό τοὺς πόδας συντρίβεσθαι * τοῦ Βασιλέως ἡμῶν * ἰκέτευε, Πρόδρομε, * πόθφ τὴν τιμίαν σου * Κεφαλὴν τιμῶντος, * τὴν Ἡρώδην στηλιτεύσασαν.

Θεοτοχίον.

Τοϊς εν τῷ "Αδη το φῶς " εκήρυξας ελευσόμενον, " αἰμάτων παρθενικῶν " σάρκα περικείμενον, " γενόμενον ἄνθρωπον " ἐπ' εὐεργεσία " τῶν ἀνθρώπων, μάκαρ Πρόδρομε.

Κοντάκιον, ΊΙχος πλ. β΄. Την ύπερ ήμων. *

Ορωτοφανής * καὶ θεῖος ἐν κόσμφ στύλος, * ὁ τοῦ νοητοῦ *
Ήλίου Πρόδρομος λύχνος, * Κεφαλήν τὴν φωσφόρον * καὶ
θείαν αὐτοῦ * ἀναδείξας ἐν τοῖς πέρασιν * ἀγιάζει τοὺς πιστῶς
αὐτὴν * προσκυνοῦντας καὶ κραυγάζοντας * Χριστοῦ σοφὲ Βαπτιστὰ, * σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Ο Οίχος, πρός τό Τὰ τῆς γῆς ἐπὶ τῆς γῆς. *

Από γής χαθώς πηγή * τοῦ Παραδείσου * Κεφαλή θεοφιλής *

ή τοῦ Προδρόμου, * ἡεῖθρα βλύζει χάριτος, * χαὶ θαυμάτων
τὰ νάματα * νέμει πᾶσι τοῖς χρήζουσι. * Προσέλθωμεν οὖν πάντες, * χαὶ ἀντλήσωμεν προθύμως * ἐχ ταύτης τῶν ἰαμάτων *
τοὺς θείους χρουνούς * ἀρδεύει γὰρ ψυχὰς * ἐν δωρεαῖς ἀεννάοις *
χαὶ χαταχλύζει * σωμάτων πόνους * χαὶ πᾶσαν νόσον * εὐθέτως
αἰρει. * Ταύτην οὖν πόθφ μέλψωμεν * χαὶ πίστει ἀσπασώμεθα *
σεμνῶς περιπτυσσόμενοι, * χαὶ ἄσμασιν ὡς στέμμασι * στέψωμεν
ταύτην, Πιστοί. * Προχαθάρωμεν ἡμῶν * χηλίδας νοητὰς, * χαὶ
ἐνθέοις ἀρεταῖς * χοσμήσωμεν ψυχὰς, * χαὶ βοήσωμεν στεἡρῶς. *
Χριστοῦ σοφὲ Βαπτιστὰ, * σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς τρίτης Εὐρέσεως τῆς τιμίας Κεραλῆς τοῦ Αγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχοι.

Φωνή βοώντος γής μυχῷ κεκρυμμένη, Τής γής ραγείσης, πάσιν ήχησε ξένως.

Είχαδα δὲ Προδρόμοιο Κάρην εύρον χατὰ πέμπτην.

Ταϊς τοῦ σοῦ Προδρόμου πρεσβείαις, Χριστε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωοή ζ'. Οι έκ της Ιουδαίας. *

Τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης * φαεινότατος λύχνος * γέγονας, Πρόδρομε, * τὸ νέφος ἐκδιώκων * τῆς πλάνης καὶ φωτίζων * τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Έορτὴν ἐτησίαν * ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία * καὶ ταύτην, Πρόδρομε, * λαμπρῶς ἐπιτελεῖ σοι, * τὴν Κάραν σου τιμῶσα * καὶ συνήθως κραυγάζουσα * 'Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Προμηνύσας τοῦ Λόγου * τὴν φρικτὴν παρουσίαν * θείοις σκιρτήμασι, * μηνύεις σου τῆς Κάρας * τὴν εὕρεσιν, Προφῆτα, * ἀψευδοῦς διὰ στόματος * τῷ σὲ ποθοῦντι θερμῶς * ἰερουργῷ ποιμένι. Θεοτοχίον.

Παρθενία καὶ τόκος * ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον * ἐν σοὶ συνέδραμον· * Θεὸν γὰρ σαρκωθέντα * ἐκύησας ἀφράστως, * Θεοτόκε, ῷ ψάλλομεν· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ. 'ਪੈδὴ η'. Έπταπλασίως κάμινον. *

Ο Βαπτιστής καὶ Πρόδρομος, * ὁ ἐπίγειος Αγγελος, * τῆς παρανομίας ἀκριβής κατήγορος, * Τριάδος φανέρωσιν * ἐν Ἰορδάνη πρὶν κατιδών, * τρίτον φανεροί τὴν Κεραλήν αὐτοῦ πᾶσι * τοῖς πόθφ μελφδοῦσιν * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε * λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Προσυπαντά προθύμως σοι * Βασιλεύς ὁ πραότατος * άμα φιλοχρίστω τῷ λαῷ, Πανεύφημε· * ποιμένων δὲ πρόκριτος * προσεφαπλοῖ τὰς χεῖράς σοι * καὶ τῷ ἐαυτοῦ ἐνστερνισάμενος στήθει * σκιρτά ἐν εὐφροσύνη, * καὶ βοὰ εὐχαρίστως· * Λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰωνας.

Υπέρ χρυσόν ή Κάρα σου * διαλάμπουσα, Πρόδρομε, * τεθησαυρισμένη άργυρέοις σκεύεσιν * ώς δλβος πολύτιμος * τῆ Βασιλίδι δέδοται, * ταύτην δωρεαϊς καταπλουτίζουσα θείαις * προθύμως μελφδοῦσαν· * Ίερεῖς, εὐλογεῖτε· * λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Έν τἢ γαστρὶ φερόμενον* τὸν τὰ σύμπαντα φέροντα, * μάχαρ Ἰωάννη, χαίρων προσεχύνησας * νηδύι χρυπτόμενος * στειρωτιχῆ, πανεύρημε: * ὄν περ γεννηθέντα ἐξ Ἁγίας Παρθένου * ἀμνόν

Θεού χηρύττων * εύσεβως άνεβόας * Λαός, ύπερυψούτε * Χριστόν είς τους αίωνας.

'Ωοη θ'. Εφριξε * πάσα άκοη. *

Τῆς στείρας * δσιος βλαστός, * γεννητών έχ γυναικών ὁ ὑπέρτερος *, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ * ὁ στρατιώτης, * ὁ μέγας Πρόδρομος * ὁ προχηρύξας τὸν ἀμνὸν * τοῦ χόσμου τὰ πταίσματα * τὸν ἀραιρούμενον * εὐφημείσθω ἰεροῖς μελφδήμασιν.

Κρατήρα * πλήσας δαψιλώς * συγκαλείς μεθ' ύψηλοῦ τοῦ κηρύγματος * τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ * τἢ ἀνευρέσει * σῆς Κάρας, Πρόδρομε. * Δεῦτε ἐμπλήσθητε, βοῶν, * τερπνῶν ὧν ἡτοίμασα, * καὶ μεγαλύνατε * τὸν τὸ εἶναι τοῖς βροτοῖς παρεχόμενον.

"Αναξ σε, * "Αγγελε Θεοῦ, * ἀγγελώνυμος εἰς τοὐτου βασίλεια * χαίρων εἰσδέχεται, * καθυπουργοῦντος * πρὸς τοῦτο κάλλιστα * τοῦ ποιμενάρχου εὐσεβῶς * καὶ κλήσει καὶ χάριτι * σεμνυνομένου σαφῶς, * θεορόρου, ἰεροῦ καὶ θεόρρονος. Θεοτοκίον.

Φεΐσαί μου, * Σῶτερ, ὁ τεχθείς * καὶ φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε ἄρθορον * μετὰ τὴν κύησιν, * ὅταν καθίσης * κρῖναι τὰ ἔργα μου, * τὰς ἀνομίας παρορῶν * καὶ τὰς ἀμαρτίας μου, * ὁ εὐσυμπάθητος, * ἐλεῆμον, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε.

Έξαποστειλάριον.

Τοίς Μαθηταίς συνέλθωμεν. *

Έν τη εύρέσει, Πρόδρομε, * της τιμίας σου Κάρας * βασιλεύς δ φιλόχριστος * πλέον γάννυται ήπερ * τη έαυτοῦ πορφυρίδι * δν άμοιβου ταῖς νίχαις * έξ ύψους δυναμούμενον * καὶ ήμᾶς φρούρει, σκέπε * σοῦ ταῖς εύχαῖς, * Βαπτιστὰ πανεύφημε 'Ιωάννη, * αιδρῶς πανηγυρίζοντας, * καὶ τιμῶντάς σε πόθφ.

Και τῆς Εορτῆς.

Είς τούς Λίνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προδρό-μου γ΄. δευτεροῦντες τό α΄.

Ήχος πλ. α΄. Χαίροις άσχητικών.

Χαίροις, ἡ ἰερά Κεφαλὴ * καὶ φωτοφόρος καὶ 'Αγγέλοις αἰδέΤοιμος, * ἡ ξίφει * τμηθείσα πάλαι, * καὶ τμητικοῖς ἐλεγμοζς *
ἀσελγείας αἶσχος διακόψασα: * πηγὴ * ἡ τοῖς θαύμασι τοὺς πιστοὺς καταρδεύουσα: * ἡ τοῦ Σωτῆρος * τὴν σωτήριον ἔλευσιν *
καταγγείλασα, * καὶ τὴν πτῆσιν τοῦ Πνεύματος * πάλαι κατανοήσασα * πρὸς τοῦτον σκηνώσαντος: * τῆς παλαιᾶς τε καὶ νέας *
ἡ μεσιτεύσασα χάριτος. * Χριστὸν ἐκδυσώπει * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

 θαυμάτων ρετθρα ἀναβλύζουσα· * καὶ γὰρ * ἐν τοῖς ὕδασι κεραλὴν ἐναπέλουσε * τοῦ ὑπερῷα * νῦν στεγάζοντος ὕδασι, * καὶ ὀμβρίζοντος * τοῖς βροτοῖς θείαν ἄφεσιν. * Ταύτην οὖν μακαρίσωμεν* τὴν ὄντως ἀοίδιμον, * καὶ ἐν τῆ ταύτης εὑρέσει * περιχαρῶς ἐορτάσωμεν, * Χριστόν δυσωπούσης * τοῦ δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἐλεος.

Κάρα ή τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ * ἀνακηρύξασα σαρκὶ φανερούμενον, * καὶ πᾶσι * τῆς μετανοίας * τὰς σωτηρίους ὁδοὺς * θείαις ὑποθήκαις βεβαιώσασα· * ἡ πρὶν * τοῦ Ἡρώδου παρανομίαν ἐλέγξασα, * καὶ διὰ τοῦτο * ἐκτμηθεῖσα τοῦ σώματος, * καὶ τὴν χρόνιον * ὑποστᾶσα κατάκρυψιν, * ὡς περ φωτορανὴς ἡμῖν * ἀνέτειλεν ἡλιος, * Μετανοεῖτε, βοῶσα, * καὶ τῷ Κυρίφ προστίθεσθε* ψυχῆς κατανύξει, * τῷ παρέχοντι τῷ κόσμφ * τὸ μέγα έλεος. $\Delta \delta \xi \alpha$, Ἦγος πλ. β΄.

Τη πανσεβάσμιον Κάραν * τοῦ Βαπτιστοῦ σου, Κύριε, * φανερωθεΐσαν σήμερον ἐχ γῆς * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως * ἀρυσάμενοι πιστῶς * εἰς πρεσβείαν, φιλάνθρωπε, * οἱ ἐπταιχότες δοῦλοί σου * προσάγομεν, αἰτούμενοι * δι' αὐτῆς ἀπολαβεῖν * ἐν ἡμέρα χρίσεως * παρὰ σοῦ τὸν ἰλασμὸν * χαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

> Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις. ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Προδρόμου 'Ὠδἡ γ'. καὶ ς'.
Προκείμενον 'Ήχος βαρύς.

Εύφρανθήσεται δίχαιος έν Κυρίφ, καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν. $\Sigma \tau (\gamma)$. Εἰσάχουσον, ὁ Θεὸς, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ.

Ο Άπόστολος, πρός Κορινθίους.

'Αδελφοί, ό Θεός ό είπων έχ σχότους φως λάμψαι. '

'Αλληλούϊα, 'Ηχος δ'.

 Δ (χαιος ώς φοΐνιξ άνθήσει· ώσει χέδρος ή έν τῷ Λ ιβάν ψ πληθυνθήσεται.

Στίχος: Πεφυτευμένος έν τῷ οἴκφ Κυρίου, έν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Εύαγγέλιον κατά Ματθαΐον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνφ ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμωτηρίφ. Κοινωνικόν.

Είς μνημόσυνον αίώνιον.

ΤΗ: Κς'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του 'Αγίου 'Αποστόλου Κάρπου, ένὸς τῶν Ἑβδομήχοντα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΓΙΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε ἐπέπραξα**, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Έρρτῆς γ΄. καὶ τοῦ ᾿Αποστόλου γ΄.

Στιχηρά του 'Αποστόλου.

Ήχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες. *

Δεχτιχόν ἐλλάμψεων * τόν νοῦν * θεῖχῶν ποιούμενος * χατεφωτίσθης, Πανόλβιε, * χαὶ εἰς τὸ χήρυγμα * τοῦ Χριστοῦ ἐξῆλθες, * χαὶ λαὸν ἐδίδαξας * πιστεύειν εἰς αὐτὸν ὡς φιλάνθρωπον· * καὶ νῶν ἰχέτευε * δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρἡνην* χαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Α στρον φαεινότατον * δειχθείς * θείαις ἐπιλάμψεσι * τῆς οἰχουΑ μένης τὰ πέρατα * φωτίζεις πάντοτε * διδαχαῖς, Παμμάκαρ, * καὶ σκεδάζεις χάριτι * ἀχλὺν τῶν νοσημάτων ἐκάστοτε· *
καὶ νῦν ἰκέτευε * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην *
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ουσίαν άναίμακτον * Θεφ * θύων τελεώτατα * ὑπέρ αὐτοῦ, Μάρτυς, τέθυσαι, * καὶ προσενήνεξαι * νοητῆ τραπέζη * θῦμα εὐωδέστατον, * ᾿Απόστολε ὡ Κάρπε θεόληπτε· * διὸ ἰκέτευε * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ελεος.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.
Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.
'Απολυτίκιον, Ἡχος γ'. 'Απόστολε ἄγιε.
Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἐορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ὁ Κανών τοῦ Ἁγίου, οὖ ἡ ᾿Ακροστιχίς:

Τον χλεινον ύμνω Κάρπον ένθέφ πόθφ, Ίωσήφ. ΄Ωδή α΄. Ήχος δ΄. "Ασομαί σοι, Κύριε ο Θεός μου. * Γρύς πόθω τελούντάς σου την φωσφόρον * χαὶ ἰεράν, πανευχ

Τούς πόθω τελούντάς σου την φωσφόρον * καί ίεραν, πανευκλεή * και πάντιμον μνήμην σου * φωτός ένθέου πλήρωσον, * 'Απόστολε, πρεσβείαις σου.

"Όλος ἀναχείμενος τῷ Δεσπότη, * τούτου τοὺς νόμους τοὺς σεπτοὺς * ἀτρώτους ἐτήρησας, * ἀνόμους εὐνομίαν δὲ, * 'Απόστολε, ἐδίδαξας.

Νοῦν τὸν ὑπὲρ ἔννοιαν ἀγαπήσας * ἐν θεωρία μυστικῆ * τὸν νοῦν κατηυγάσθης, * καὶ κόσμον κατερώτισας, * Παμμάκαρ ἰερώτατε.

Θεοταχίον.

Κύουσα Παρθένος ἀνερμηνεύτως * καὶ τοὺς τῆς φύσεως θεσμοὺς * καινίζουσα πέρυκας, * διό σε μακαρίζομεν, * Μαρία θεσνύμφευτε.

'Ωοη γ'. Τόξον * δυνατών ήσθένησε. *

 Λ ύρα * κρουομένη Πνεύματι * γέγονε, Παμμάκαρ, ή θεοκίνητος γλώσσά σου, * φθεγγομένη τὰ μεγαλεΐα * τοῦ Σωτῆρος καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Έχων * Λόγον τον προάναρχον * σε κατευοδούντα και προφανώς ενισχύοντα, * τοις άθεοις τὰς σωτηρίους * τρίβους, Κάρπε, καθυπεδείξας.

Ίνα, * Κάρπε, τὸ σωτήριον * χήρυγμα τῆ χτίσει ὡς ἰεράργης θεόληπτος * χαταγγείλης, πολλούς ὑπέστης * διωγμούς χαὶ θλίψεις, ἐνδοξε.

GESTSXIOV.

Νέον * ὡς παιδίον τέτοχας * τον πρό τῶν αἰώνων ἐχ τοῦ Πατρός ἀνατείλαντα * ἀπορρήτως, Θεογεννήτορ· * διὰ τοῦτό σε δοξάζομεν. Ο Είρμός.

* Γιόξον* δυνατών ήσθένησε, * καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν· * διὰ τοῦτο ἐστερεώθη * ἐν Κυρίφ ἡ καρδία μου. Καθισμα, Μίγος γ΄. Θείας πίστεως.

Θείαν ελλαμψιν τοῦ Παρακλήτου, * Κάρπε πάνσορε, εἰσδεδεγμένος, * τοὺς σκοτισθέντας ἀγνωσία ἐρώτισας· * καὶ μεταστὰς πρός τὰ ἄνω βασίλεια * τῷ Βασιλεῖ τῶν ἀπάντων παρίστασαι, * ἐξαιτούμενος * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκάστοτε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα έλεος.

Καὶ τῆς Εορτῆς.

'Ωοη ο'. Δι' άγάπησιν, Οἰκτίρμον.

Ο και ναούς άπειργάσω * του 'Αγίου Ιινεύματος, * θεόφρον 'Απόστολε:

Νεουργήσας τῷ βαπτίσματι, Θεοχήρυξ, * παλαιωθέντας γνώμη * τῆ φθορᾳ τοὺς ἀνθρώπους * ἔσωσας δοξάζοντας * Χριστόν τὸν Θεόν ἡμῶν.

Υποφαίνων το μυστήριον το καλύψαν * ἐπ' ἀρετῆ, Θεόφρον, * οὐρανοὺς, ἐφειλκύσω * ἔθνη πρὸς ἐπίγνωσιν, * το σκότος ἀφέμενα.

Μετὰ Παύλου τοῦ φωστῆρος τῆς οἰχουμένης * ὁδοιπορῶν πολλάχις * τὰς ὁδοὺς τὰς φερούσας, * Κάρπε, χαθυπέδειξας * λαοῖς πρός εὐσέβειαν. Θεοτοχίον.

Νοερώς ὁ Θεορόρος, Θεογεννήτορ, * όρος σε βλέπει μέγα * καὶ κατάσκιον, Κόρη, * έξ οῦ ἐπεδήμησε * σαρκὶ ὁ Θεός ἡμῶν.

'Ωδή ε'. Τον φωτισμόν σου, Κύριε. *

 $O^{<}$ φυτοχόμος ἄριστος * ὑπέδειξας λαοῖς * ζωῆς τὸ ξύλον, * έξ οὖ ὁ μετασχών * ζήσεται λοιπόν * εἰς τὸν αἰῶνα, * χριστοχήρυξ 'Απόστολε.

Κήρυξ έθνων, 'Απόστολος, * διδάσκαλος σεπτός, * ιερομύστης.* καὶ ιερολόγος, * Κάρπε, γεγονώς, * ἐν εὐφροσύνη * τῷ Δεσπότη παρίστασαι.

'Ανατολής έξώρμησαι* ώς ἄδυτος φωστήρ * την οἰκουμένην* αὐγαῖς τῶν σῶν λόγων * καὶ τῶν ἱερῶν * φωτίζων τρόπων, * ἱεράρχα 'Απόστολε. Θέοτοκίου.

'Ρύπου ψυχής και σώματος * καθάρισόν με νϋν, * εὐλογημένη, * εὐσπλάγχνφ σου ροπή, * ὅπως σε ὑμνῶ * και μεγαλύνω * κατὰ γρέος, Πανύμνητε.

 $^{\prime}\Omega\delta\dot{\gamma}$ $arsigma^{\prime}$. Έβόησε, * προτυπών.

Γηγάζει σου * ή σορός των λειψάνων τοῖς χρήζουσιν * ἰαμάτων, * Ιεράρχα, προυνούς θεία χάριτι, * καὶ καθαίρει πάθη, * καὶ βυθίζει ἀκάθαρτα πνεύματα.

Ό λόγος σου * άλογιας άνθρώπους ἐρρύσατο, * καὶ θαυμάτων * ἡ μεγίστη ἐπίδειξις, ἔνδοξε, * τοὺς πεπλανημένους * πρός εὐσέβειαν, Κάρπε ἀλληνησεν

Κάρπε, ώδήγησεν.

Νευρούμενος * δυναστεία τη θεία τον δράκοντα * τον είς ύψος * βλασφημίαν λαλούντα διώλεσας, * και τούς ὑπ' έκείνου * δλλυμένους, 'Απόστολε, έσωσας. Θεοποκίον.

Έχτησας* ἀνωδίνως τὸν πλάστην, Πανάμωμε, * τὰς ὁδύνας* καὶ τοὺς πόνους ἡμῶν ἀφαιρούμενον, * καὶ τῆς ἀνωδύνου * ἀξιοῦντα τρυφῆς τὸ ἀνθρώπινον. Ο Είρμός.

 Γ βόησε, * προτυπών την ταφην την τριημερον, * ὁ Προφήτης * Τωνᾶς ἐν τῷ χήτει δεόμενος * Έχ φθορᾶς με ρῦσαι, *

• Ίησο**ῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.**Κοντάκιον τῆς Έορτῆς.

Συναξάριον.

Στίγοι.

Καρπούς ένεγχών, Κάρπε, δεκτούς Κυρίφ, Φέρεις καθ' ώραν την τελευτην ώς τρύγην. Είκαδι έκτη Κάρπος άπο χθονός έπτατο μακρής.

Ταϊς αὐτοῦ άγίαις πρεσβείαις, Χριστε ὁ Θεὸς, ελέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Αβραμιαΐοι ποτέ. *

Τόσους διώχων φθογγή, * καὶ θεραπεύων πάθη * σφραγίδι μόνη τὸ σωτήριον * διήγγειλας χήρυγμα, * ἱερομύστα Κάρπε, * φωτίζων τοὺς ἐν σχότει.

Θυμόν άρχόντων, Σορέ, * μή δειλιάσας δλως, * τομώς έχώρες πρός άθλήσεως * ἐπίπονα σπάμματα, * Ο των Πατέρων, βοών, * Θεός, εὐλογητός εἶ.

Επισχοπούμενον σε το Κυρίου, Κάρπε, * Βέρροια θεΐον έχληρώσατο * Επίσχοπον ἄριστον * έπισχοπούντα ταύτην * έπισχοπαζε ένθέοις. Θεοτοχίον.

'Ως πλατυτέρα οὖσα * τῶν οὑρανῶν ἐν μήτρα * ἐδέξω Λόγον τὸν ἀχώρητον, * Παρθένε, λυτρούμενον * στενοχωρίας πάσης * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

΄ Ωρη η΄. Τον έν τῷ Σταυρῷ * προσηλωθέντα. *

Παύλφ τῷ σορῷ * καθηγεμόνι * διακονῶν ἐπιστολαῖς * ἐνθέοις, Ἰεράρχα, * τὰς σωτηριώδεις διδαχὰς * διεπόρθμευσας τοῖς σωζομένοις.

"Ορθρος φαεινός * περιαυγάζων * τὴν οἰχουμένην τῷ φωτὶ * χηρύγματος ἐδείχθης, * χαὶ τῆς ἀγνωσίας τὸ βαθὺ, * ἀξιάγαστε, ἐξαίρων σχότος.

Θαύματα τελών * τἢ ἐπιχλήσει * Πατρός καὶ Πνεύματος, σορὲ, * καὶ Λόγου σαρκωθέντος, * ἔπεισας Ἑλλήνων τοὺς σοροὺς * τρισυπόστατον οὐσίαν σέβειν. Θεοτοκίον.

"Ωφθης οὐρανός, * Θεοχυήτορ, * ἐξανατέλλουσα ἡμτν * τόν τῆς δικαιοσύνης * "Ηλιον φωτίζοντα ἡμᾶς * ἐπιγνώσεσι θεογνωσίας. Ο Είρμός.

- » Γτον έν τῷ Σταυρῷ * προσηλωθέντα, * καὶ ὑποδείξαντα ἡμίν*
 » Ι δπλον εἰς σωτηρίαν, * Παΐδες, ὑπερυψοῦτε, Χριστόν * τόν
- Θεόν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

 $\Omega \hat{\rho} \dot{\eta} \theta'$. O tóxoc σου ἄφθορος.

Τδών μετὰ δόξης ἀνελθόντα * Θεόν σαρχορόρον ἐν ὑψίστοις, * Τέβδομήχοντα, Κάρπε, * Μαθηταῖς συναριθμούμενος ἐξῆλθες * ἄμα σὺν τούτοις, * χήρυξ ἔνθεος δειχνύμενος.

'Ως πρόβατον μέσον ἀπεστάλης* των λύχων μετάγων αὐτούς,

Κάρπε, * πρὸς ἐπίγνωσιν λόγω * ἀληθεῖ τῆς σωτηρίας, καὶ μεταπλάττων * τούτων τὴν γνώμην, * θεορρῆμον, πρὸς εὐσέβειαν.

Συνόμιλος ὤρθης τῶν ᾿Αγγέλων, * ᾿Απόστολε Κάρπε θεοῥρῆμον, * ᾿Αποστόλων, Μαρτύρων * θαυμαστῶς ἐν εὐσεβεία τελειωθέντων * οἶς συγχορεύων * εὐφροσύνως ἡμῶν μέμνησο.

Ήγίασας, Κάρπε, βηματίζων * τὴν γῆν και τὸ ἄγιον κηρύττων * Εὐαγγέλιον, πίστει * και ψυχὰς τῷ ζωοδότῃ Λόγφ προσῆξας· * δθεν σοι νέμει * κληρουχίαν τὴν οὐράνιον. Θεοτοχίον.

Φωνήν σοι προσάγομεν, Παρθένε, * τὴν τοῦ Γαβριὴλ ἀναβοῶντες * Χαΐρε, κούρη νερέλη * χαΐρε, γῆ ἀγεωργήτως στάχυν ώραΐον * καρποροροῦσα, * τὸν τρορέα πάσης κτίσεως.

Ο Είρμός.

Τόχος σου ἄφθορος ἐδείχθη·* Θεός ἐκ λαγόνων σου προήλθε*

σαρχορόρος, δς ὥφθη * ἐπὶ γῆς καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνα
νεστράφη·* σὲ, Θεοτόχε, * διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς. Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ ᾿Απόλυσις.

ΤΗ, ΚΖ΄, ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Αγίου, ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Ἑλλαδίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, **Κύριε ἐκέκραξα**, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Έρρτῆς γ΄. καὶ τοῦ 'Αγίου γ΄.

. Στιχηρά τοῦ 'Αγίου.

 7 Ηχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες. *
Εόφρον Έλλάδιε, * βαφαϊς * τοῦ οἰχείου αἴματος * ἰερωσύνης ἐλάμπρυνας * στολὴν τὴν ἔνθεον· * μεθ' ῆς εἰς τὰ ἄνω * εἰσῆλθες βασίλεια, * χαὶ θρόνω τοῦ Δεσπότου παρίστασαι· * δν νῦν ἰχέτευε * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * χαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόρρον Έλλάδιε, * Χριστός * ἐπορθείς σοι ἄπαντας * τοὺς ἐχ μωλώπων ἰάσατο * ἰχῶρας χάριτι· * δι' αὐτόν γὰρ πᾶσαν* ὑπομεῖναι κάκωσιν * προείλου προρανῶς αἰκιζόμενος· * διὸ ἰκέτευε * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

 Θ εόρρον Έλλάδιε, * πυρός * φύσιν έχαλίνωσας, * καὶ ἀδιάφλεκτος έμεινας· * ἡ δρόσος γὰρ Θεοῦ * σὲ περικυκλοῦσα * άβλαβή έρύλαττεν * έχθροὺς περιφανώς καταισχύνουσα· * καὶ νῦν ἰκέτευε * δωρηθήναι ταϊς ψυχαϊς ἡμών * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα έλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς. ᾿Απολυτίκιον όμοίως καὶ ᾿Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, οι Κανόνες της Έρρτης καί του Αγίου.

Ό Κανών τοῦ 'Αγίου.

 $^{\prime}\Omega\delta\eta$ α΄. Ήγος δ΄. Αρματα Φαραώ. *

Δ εῦτε, θεοπρεπώς, * φιλομάρτυρες λαοί, * χορεύοντες ἔσωμεν * ἀσματιχαῖς ὑμνφδίαις * τὸν Ἱερομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ * ἀνευφημοῦντες Ἑλλάδιον.

"Ανθεσι χαρμονικώς * καταστέψωμεν, πιστοί, * τὸν θεῖον Ἑλλάδιον * ὡς νικητὴν ἀσεβείας * καὶ μάρτυρα στεβρόν τῆς τριφαοῦς * ὁμοουσίου Θεότητος.

"Ηλιος διαυγής * έξ άδύτων ίερων * τῷ κόσμῳ ἀνέτειλας * ἀπομειώσας τὴν πλάνην * ἐν ἀθλητικαῖς μαρμαρυγαῖς, * Ἱερομάρτυς Ἑλλάδιε. (Θεοτοκίον.

"Ασπορον τοχετόν * μόνη φέρεις γυναιχών, * καὶ Μήτηρ ὑπάρχουσα, * καὶ παρθενεύουσα Κόρη * ἄκουσμα φρικτόν ὤρθης, 'Αγνη, * ὅτι Θεόν ἀπεκύησας.

'Ωοή γ'. 'Ο στερεών βροντήν.

Ος θαυμαστόν λαοῖς τον Μάρτυρά σου * ἀνέδειξας, Σωτήρ - ήμων, * ὑπενεγκόντα πάσαν προσβολήν· * διὰ δὲ πικρών βασάνων * τῷ πόθω γλυκαινόμενον * τῆς σῆς ἀγαπήσεως.

Έν δρθαλμοίς το πυρ υποίσας, Μάκαρ, * τὴν όψιν ἀπολέλοιπας. * και κατιδών δόξαν ουρανών, * τῷ Θεῷ καθωμολόγεις * ὅτι τῷ πάθει φάος σοι * λαμπρόν ἐξανέτειλεν. Θεοτοκίον.

Τό θαυμαστόν ἀεὶ ἐν σοὶ θρυλλεῖται * τεράστιον, Πανάχραντε, * ὅτι Παρθένος οὖσα παιδοτοχεῖς, * χαὶ γνησία Μήτηρ πέλεις * τοῦ Ποιητοῦ τῆς χτίσεως * ἀμφοῖν ἀληθεύουσα. Ο Εἰρμός.

» Οστερεών βροντήν και κτίζων πνευμα, * στερέωσόν με, Κύριε, *
» ὑνα ὑμνώ σε εἰλικρινώς, * και ποιώ το θέλημά σου· * ὅτι
» οὐκ ἔστιν "Αγιος * ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμών.

Κάθισμα, Ήγος α΄. Τον τάφον σου, Σωτήρ. *

Ταθάρας σεαυτόν * ἀπο ρύπου κακίας, * ἐχρίσθης καὶ Θεῷ *
ἱεράτευσας, Πάτερ· * ἀθλήσας δὲ δὶ αἴματος * πλειοτέρως

έξέλαμψας, * και κατηύγασας * τὰς τῶν πιστῶν διανοίας * τῶν θαυμάτων σου * ταῖς παραδόξοις ἀκτῖσιν, * Ἑλλάδιε ἔνδοξε.
Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

'Ωδη δ'. Είσακηκοα, ο Θεός. *

Το αυχήμασι ποικιλθείς * δικαιοσύνης, τη κορυφή σου * άνα-- τέθεικας διάδημα * λιθοχρυσοκόλλητον, * Ιερομάρτυς ένδοξε, κλέος πιστών.

Ήδομένης σου τής ψυχής * ἐν ταῖς βασάνοις τὸ πρόσωπόν σου * ὡσεὶ ῥόδον τεθεώρητο, * ὡραῖζομένου σου * ἐν τοῖς Χριστοῦ παθήμασι, Μάχαρ σοφέ.

Τριαδικόν...

Έν μια οὐσία ὑμνῶ * τρεῖς ὑποστάσεις τῆς θεαρχίας * τοῦ Πατρός, Υίοῦ καὶ Πνεύματος, * ὅτι μία ἔλλαμψις * τῆς τρισηλίου ρύσεως, εἶς ὁ Θεός.

Θεοτοχίον.

Ή Παρθένος πῶς γαλουχεῖς; * πῶς τοῖς μητρώοις λοχεύεις νόμοις; * "Οτι δν περ ἀπεχύησας * σαρχωθείς Θεός ἐστι, * χαινοτομῶν τὴν φύσιν ὡς οἶδεν αὐτός.

' Ωδή ε΄. 'Ανάτειλόν μοι, Κύριε. *

Τξέλαμψας ως ήλιος * οίχων το δεσμωτήριον, * ότι έχει το φως το άδυτον, * Χριστός, σοι έπεράνη, * λόγους παρακλήσεως * ως τῷ Ηαύλω φωνών σοι, * χαρτερόφρον 'Αθλητά.

Δεσμά σοι διερράγησαν * ώσπερ ίστος άράχνιος, * ότι έν σοί ίσχὺς ἡ ἄμαχος * συντρίβουσα δαιμόνων * ἄπασαν ἐπίνοιαν, * καὶ σὲ μεγαλύνουσα, * στρατιώτα τοῦ Χριστοῦ.

Τριαδικόν.

Καὶ τρία σέβω πρόσωπα * καὶ μίαν τὴν Θεότητα, * ὅτι ἐν τρισὶ διήρηται * προσώποις οὐ τῆ φύσει· * εἶς γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ Πατὴρ, ὁ Υἰός τε, * καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές.

Θεοτοκίον.

Καὶ ἄρρητον λεγόμενον, * καὶ ἄγνωστον νοούμενον * τό ἐπὶ σοὶ ὀρθὲν μυστήριον, * ὅτι σπορὰν οὐκ ἔγνως, * καὶ υίὸν ἀπέτεκες.* οὖτός ἐστι, Πάναγνε, * τῆς εἰρήνης Βασιλεύς.

'Ωδή ε'. Των πταισμάτων τῆ ζάλη.

Τών ἀσμάτων την λύραν πάντες ἔσωμεν * ἀγαλλομένη καρδία, δτι Χριστός ἀνέδειξεν * Ἑλλάδιον * τον κλεινόν ἀθλοφόρον * νικητην τοῦ ἀντικειμένου.

Τοῖς εἰδώλοις τὸ θύειν ἀπαρνούμενος, * θυσία ζῶσα, Τρισμάκαρ Θεῷ γέγονας, * εὐωδιάζων ἄπασι * τὰ ἄχραντα * μύρα τῶν παθημάτων * τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ σώματί σου.

Men. Tom. V.

12

Τετραδέσμοις ἀνάγχαις διερχόμενος, * ώς ἐν ἀδύτοις ὑπῆρχις εὐρραινόμενος· * ἐώρας γὰρ τὴν μέλλουσαν * ἀνάπαυσιν * πρό προσώπου σου, Μάρτυς, * ὑπὲρ ῆς είλου πάντα παθείν.

Θεοτοχίον.

Υπερρυής σου ὁ τόχος, ὅτι ἀσπόρως, * μητροπρεπώς πάλιν τίχτεις νόμφ φύσεως. * παναληθή ἀμφότερα. * φιμούσθωσαν * αί γλωσσώδεις αἰρέσεις * ἐπὶ σοὶ, ἀγνὴ Θεομήτορ. Ο Εἰρμός.

» επιών πταισμάτων τη ζάλη βυθιζόμενος, * ώς έν χοιλία του

» Ι κήτους συνεχόμενος, * ώς ὁ Προφήτης κράζω σοι * 'Ανά-» γαγε * ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, * δέομαι, καὶ ἐλέησόν με.

Κοντάχιον της Έορτης.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΖ΄. του αὐτου μηνός, Μνήμη του 'Αγίου' Ίερομάρτυρος 'Ελλαδίου. Στίχοι.

Ελαιον Ελλάδιος ἱερωσύνης

Αίματι συνέμιξε του μαρτυρίου.

Είκάδι έβδομάτη Έλλάδιον έκτανε πυγμή.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. Πορ φλέγον έν καμίνφ.

Ο ὑρανός σε ἡδέσθη πρός Υῆν συρόμενον· * θέατρον, Μαχάριι, * ἐν τῷ κόσμφ γέγονας * ὑπὲρ Χριστοῦ ἐναθλήσας, * καὶ τοῦτον ὑμνῶν * τὸν τῶν Πατέρων Θεόν.

Έν πτέρναις σου ὑποίσας πιχρὰν διάτρησιν * ἔτρωσας τὸν δόλιον, * καὶ πτερνίσας ἔρριψας * ὑπό τοὺς πόδας σου, Μάχαρ, * δοξάζων Χριστὸν * τὸν τῶν Πατέρων Θεόν.

Τριαδικόν.

Τρισήλιε Θεότης, όμοβασίλειε, * ἄναρχε, ἀίδιε, * Πάτερ, Υἰἐ καὶ Πνεῦμα· * εὐλογητὸς εἶ, ὁ μόνος * ὑπάρχων Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοχίον.

 $^*\Omega$ φριχτοῦ μυστηρίου, * ξένου θαύματος! * πῶς καὶ Μήτηρ πέφηνας, * καὶ Παρθένος ἔμεινας· * Εὐλογημένη σὰ μόνη * τεκοῦσα ἡμίν * τὸν τῶν Πατέρων Θεόν.

'Ωδή η'. Γή και πάντα τὰ ἐν αὐτῆ. *

Τή το αξμά σου μυρφόει, * άνωθεν * ύμνει σε ούρανος· * λογογραφούμεν δὲ ἡμεις * τὰ ώραια ἄθλά σου, Μάκαρ, * καὶ λαμπρώς ἐκβοώμεν· * Ἱερεις, εὐλογείτε τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πῦρ καὶ ξίφος μὴ πτοηθεὶς * γέγονας * ὁπλίτης τοῦ Χριστοῦ, * ἐν παντευχία μυστικῆ * τὸν βελίαρ σκυλεύσας, Μάκαρ, * καὶ

πιστώς ἀναχράζων * Ίερεῖς, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰώνας.

Τριαδικόν.

Θεόν δοξάζω ἐπὶ Πατρός, * σύμφωνα * ὑμνῶ ἐπὶ Υίοῦ * καὶ ἐπὶ Πνεύματος ταὐτόν, * φύσιν, κράτος πλὴν τῶν προσώπων * εἰς Θεός γὰρ τὰ τρία· * δν ὑμνοῦντες αἰνοῦμεν ὡς Κύριον * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Νοῦς τὸ θαῦμα οὐα ἐγχωρεῖ, * γλῶσσα δὲ * εἰπεῖν ἐξαπορεῖ * ὅτι κύει ἄνευ σπορᾶς * ἡ Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον * ἀληθῶς Θεομήτωρ· * ἢν αἰνοῦντες, ὑμνοῦμεν τὸν Κύριον * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

- » Τῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῆ, * θάλασσα * καὶ πᾶσαι αἱ πη» Τ γαὶ, * οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, * φῶς καὶ σκότος, ψύχος καὶ
 » καύσων, * υἰοὶ τῶν ἀνθρώπων, * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, *
- » καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Τὸν ἄσπορον τόχον σου. *

Πμέραν άθλησεως * λαμπρώς έορτάζοντες * του θείου Έλλαδίου, * έν υμνοις τον Σωτήρα μεγαλύνομεν.

Σχεῦος ἱερόχρυσον * ἱερᾶς ἀθλήσεως * Χριστοῦ τῆ 'Εχκλησία, * τὸν Μάρτυρα ὑμνοῦντες μεγαλύνομεν. Θεοτοχίον.

Χαίροις, μυριόχαρε * καὶ κοσμοχαρμόσυνε * Μαρία Θεοτόκε· * ὑμνοις σε ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν. Ο Είρμός.

» Τόν ἄσπορον τόχον σου, * Θεοτόχε ἄχραντε, * Χριστόν τόν • Θεόν ήμων, * εν ύμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον τῆς Έρρτῆς. Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ ᾿Απόλυσις.

ΤΗι ΚΗ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Εὐτυχοῦς, ἢ Εὐτυχίου, Ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ερρτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἡγίου γ΄.

Στιχηρά τοῦ Αγίου.

Ήχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες. * Θεόρρον Εὐτύχιε, * νευραΐς * των πανσόφων λόγων σου * ἐναποπνίξας τοὺς ἄφρονας, * τέλος μαχάριον * πνιγμονῆ ὑδάτων * ύπεδέξω, δράχοντα * ἐν τούτοις ἀποπνίγων τὸν ἄσαρχον· * διὸ ἰχέτευε * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ

μέγα έλεος.

Το όσμος ώραιότατος * δειχθείς * άθλητων έν χάριτι, * μετεβιλ βάσθης γηθόμενος * πρός ύπερχόσμια, * Βασιλεί των δλων*
άληθως παρίστασθαι * σὺν πάσαις ταῖς άγίαις Δυνάμεσι· * μεθ΄
τὸ ἰχέτευε * δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρἡνην * xaì
τὸ μέγα ἔλεος.

Τάρτυς άξιάγαστε, * τὰ σὰ * λείψανα γηθόμενοι * περιρανῶς ἐναπαζόμεθα. * καὶ ἀρυόμενοι * χάριν ἰαμάτων * πόθω σε γεραίρομεν, * καὶ πίστει ἐκτενῶς δυσωποῦμέν σε. * Χριστὸν ἰκίτευε * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς. 'Απολυτίκιον όμοίως καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οι Κανόνες της Έρρτης και του Αγίου. Ό Κανών του Άγίου, οὐ ή Ακροστιχίς:

Τοὺς σοὺς ἐπαινῶ, Μάρτυς, ἐνθέους τρόπους, Ἰωσήρ. Ὁ ροὴ α΄. ἸΙχος δ΄. ᾿Ανοίξω τὸ στόμα μου. *

Ταϊς θείαις δυνάμεσι * συναγελάζων, Εὐτύχιε, * καὶ θρόνω τῆς χάριτος * νῦν παριστάμενος, * τοὺς πιμῶντάς σου * τὴν μνήμην τὴν φωσφόρον * ἐνθέως καταύγασον * τῆ μεσιτεία σου.

Όσίως ἐβίωσας * μαθητευθείς ἀχριβέστατα, * παμμάχαρ Εὐτύχιε, * τοῖς 'Αποστόλοις Χριστοῦ, * εἰς τελείαν τε * ἀνήχθης ἡλι-

κίαν * άθλήσας λαμπρότατα, * άξιοθαύμαστε.

Υπήλθες τό στάδιον * τής μαρτυρίας γηθόμενος, * καὶ θάνατον πρόξενον * ζωής ἐπόθησας, * καὶ ἀπέπνιξας * ἐχθρῶν τὰς μυριάδας * θαλάσση πνιγόμενος, * μάκαρ Εὐτύχιε.

()EOTOXIOV.

Σαρχός όμοιώματι * ἐπιφανείς ὁ φιλάνθρωπος * ἐχ σοῦ, Παναμώμητε, * χόσμον διέσωσεν * ἀπολλύμενον, * χαὶ πλάνη ὑπαχθέντα. * δθεν σε γεραίρομεν * χαὶ μαχαρίζομεν.

'Ωδή γ'. Τούς σούς ύμνολόγους.

Τύρων τους του Λόγου υπηρέτας * άπάντων σπορέας των καλων, * εδέξω εν καρδία σου * τον σπόρον τον του Πνεύματος, * και εύσεβως εβλάστησας * έκατοστεύοντα ἄσταχυν.

Πυρί της Θεότητος ἀύλφ, * παμμάχαρ, σαρώς ἀναφλεχθείς *

ώς ύλην την δυσσέβειαν * κατέρλεξας, Εὐτύχιε, * καὶ ἰερῶς ἐνήθλησας: * ὅθεν πιστῶς εὐφημοῦμέν σε.

Αγίοις τοῦ Λόγου ὑπηρέταις * ψυχῆ καὶ καρδία κολληθεὶς, * ἀγίως σου διήνυσας * τὸν βίον, καὶ ἐσκήνωσας * περιφανῶς, Εὐτύχιε, * ἐν ταῖς Αγίων λαμπρότησιν.

Ίασεις πηγάζων μετὰ τέλος, * παμμάχαρ Εὐτύχιε σορὲ, * ἀποδιώχεις πνεύματα, * καὶ τῆς σαρκός νοσήματα * ἀποκαθαίρεις χάριτι * Πνεύματος θείου, μακάριε.

Θεοτοχίον.

Νοός μου τό σκότος, Θεοτόκε, * φωτὶ τῷ ἐν σοὶ ὡς ἀγαθὴ, * ἐκδυσωπῶ, διάλυσον, * καὶ μετανοίας τρόποις με * βελτιωθῆναι πρέσβευε, * ὅπως ἐν πίστει δοξάζω σε.

Ο Είρμός.

• Τους σους υμνολόγους, Θεοτόχε, * ώς ζώσα και άφθονος πηγή, *
• Τ θίασον συγκροτήσαντας * πνευματικόν, στερέωσον * και έν
• τῆ θεία δόξη σου * στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα, Ήχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε. *

μ αλῶς τὸν ἀγῶνά σου * τελέσας, Μάρτυς σορὲ, * βραβεῖα τὰ

ἐλ θαύματα * ἐκ τοῦ τῶν ὅλων Θεοῦ * ἐδέξω, Εὐτύχιε· * ὅθεν

σε συνελθόντες * κατὰ χρέος τιμῶμεν, * πίστει τῶν σῶν λειψάνων * τὴν σορὸν προσκυνοῦντες * πλουσίως ἡμῖν διδοῦσαν χάριν
καὶ ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. 'ஹδή δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον. *

 \mathbf{Q} ριμον ώς βότρυν σε * τῆς νοητῆς, * ἔνδοξε, ἀμπέλου ὑπάρ- χοντα * ὑμνολογοῦμεν, * χατανύξεως ἡμῖν * ὡς ἀληθῶς, Εὐτύχιε, * οἶνον εὐσεβῶς ἀναβλύζοντα.

Μέγιστος ὡς ἥλιος * 'Ανατολαῖς, * Μάρτυς, τῶν ἀγώνων σου ἀπασαν * τὴν οἰχουμένην * καταυγάζεις ἀληθῶς, * τὸν σκοτασμὸν, Εὐτύχιε, * λύων τῶν ψυχῶν ἡμῶν χάριτι.

'Αγαλλιασώμεθα * πνευματικώς * σήμερον τῆ μνήμη χορεύοντες * τοῦ 'Αθλοφόρου, * καὶ βοήσωμεν αὐτῷ· * Μεγαλομάρτυς, αἴτησαι * πᾶσι τῶν πταισμάτων συγχώρησιν.

'Ρώμη δυναμούμενος * παντουργική * πάσας των δαιμόνων τὰς φάλαγγας, * Μάρτυς Κυρίου, * ἐτροπώσω ἀνδρικώς, * καὶ κατ' αὐτων ἠρίστευσας * στέρος ἀφθαρσίας δεξάμενος.

Θεοτοχίον.

Τόμον σε προέγραψε * τῶν Προρητῶν, * ἄχραντε Παρθένε, ὁ μέγιστος, * ἐν ῷ δακτύλφ * κατεγράφη τοῦ Πατρός * ὁ Λόγος, Θεονύμφευτε, * βίβλφ τῆς ζωῆς καταγράφων πιστούς.

'Ωδή ε'. Έξέστη τὰ σύμπαντα. *

Τοψώθης πρός Κύριον * χρυσαϊς, παμμάχαρ, πτέρυξι * τοῦ ἰερωτάτου μαρτυρίου, * καὶ πρός ἐνθέους μονὰς χατέπαυσας, * δήμας 'Αθλητῶν πανευχλεῶν * νῦν συναριθμούμενος, * θεομάχαρ Εὐτύχα.

Σταυρφ τὸν τανύσαντα * ἐθελουσίως, "Οσιε, * χεῖρας μιμησάμενος ἐμφρόνως * χεῖρας ἐδέθης, δέρρει κλειόμενος * καὶ παραδιδόμενος βυθφ, * καὶ τέλος δεχόμενος * ἐν αὐτῷ τὸ μακάριον.

Έγνώσθησαν, ενδοξε, * πορείαι σου εν ύδασιν, * εν οξς τελειούμενος εμφρόνως * τον άλαζόνα πανστρατι τύραννον, * Μάρτυς, εναπέπνιξας, σοφέ * δθεν μαχαρίζοντες * εὐσεβώς σε γεραίρομεν. Θεοτοχίον.

Νεχρούμενος πάθεσι * χαὶ λογισμοῖς, Πανάμωμε, * πρὸς τοὺς οἰχτιρμούς σου χαταφεύγω, * πρὸς τὴν θερμήν σου προστρέχω, Δέσποινα, * σχέπην χαὶ βοήθειαν, ζωὴν * μόνη ἡ χυήσασα * ζωοποίησον, σῶσόν με.

'Ωοή ς'. Τὴν θείαν ταύτην.

Θαυμάτων χάριν δεξάμενος * ίᾶσαι των ψυχων άρρωστήματα,* Μάρτυς Εὐτύχιε, * καὶ θεραπεύεις νοσήματα * των προστρεγόντων πίστει * ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ένθέου πίστεως εμπλεως * και χάριτος γενόμενος, "Ενδοξε, * λόγον σωτήριον * σὺν 'Αποστόλοις ἐκήρυξας, * τῆς δυσσεβείας λύων * σκότος βαθύτατον.

Όσίως Λόγον τὸν ἄναρχον * χηρύττων ὡς ἐν θήκη ἐμβέβλησαι * δέρρει, Εὐτύχιε, * καὶ τῷ βυθῷ παραδέδοσαι * πρὸς σωτηρίας ὅρμον * κατεπειγόμενος. Θεοτοκίον.

Υμνολογώ σε, Πανύμνητε· * δοξάζω τὰ σεπτὰ μεγαλεῖά σου· * τῆς αἰωνίου με * ρῦσαι δεινῆς κατακρίσεως * τὸν σὸν Υἰὸν ἀπαύστως * καθικετεύουσα. Ο Εἰρμός.

- » ττην θείαν ταύτην και πάντιμον * τελουντες έορτην οί θεόφρο-
- L νες * τῆς Θεομήτορος, * δεῦτε τὰς χεῖρας χροτήσωμεν, *

» τον έξ αυτής τεχθέντα * Θεον δοξάζοντες.

Κοντάκιον της Έορτης. Συναξάριον.

Τῆ ΚΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ᾿Αγίου Ἱερομάρτυρος Εὐτυχοῦς, Ἐπισχόπου Μελιτινῆς. Στίχοι.

'Ως εὐτυχῶς σὰ εὐτύχησας, τρισμάκαρ, Θείας τετευχὼς, Εὐτυχὲς, κληρουχίας. Εἰκάδι ὀγδοάτη Εὐτυχέα ἔνθεν ἄειραν.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωδή ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῆ κτίσει.

Σταθηρὰν ἐπιδειχνύμενος τὴν ἔνστασιν, * Μάρτυς Εὐτύχιε, * τοὺς τῶν 'Ελλήνων σοροὺς * ἀνδρείως χατήσχυνας * μέλπων ἐν ΙΙνεύματι· * 'Υπερύμνητε * ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * χαὶ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Τούς τοῦ Λόγου Μαθητάς καταμυοῦντάς σε * εὐρών, Εὐτύχιε,* τὰ ὑπέρ λόγον καὶ νοῦν, * τὸ οὖς σου ὑπέκλινας * θεοπειθέστατα * καὶ ἐκραύγαζες· * Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος* καὶ Θεός, εὐλογητός εἶ.

'Ρετθρον ζων έν τη καρδία σου, Εὐτύχιε, * ὑποδεξάμενος * τοῦ Πνεύματος ἀληθως, * πλάνης ἀπεξήρανας * θολώδη ῥεύματα, * καὶ ἰάσεων * ἀναπηγάζεις νάματα * τοῖς πιστῶς σοι προσιοῦσιν.

Ό ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς ἀπερινόητος * Υἰὸς καθήμενος, * ἐν κόλποις σοῦ τῆς ἀγνῆς * ὡς βρέφος καθέζεται * ἐπ' ἀνακλήσει ἡμῶν· * ῷ κραυγάζομεν· * Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

'Ωδή η'. Πατδας εὐαγετς.

Πολλά κατά σοῦ κενολογοῦντες * οἱ πλάνοι, θεομακάριστε, ἠσχύνθησαν, * μώμους σοι προσάπτοντες * ἄμωμον φυλάξαντι * τὴν σὴν ψυχὴν καὶ μέλποντι, * Μάρτυς Εὐτύχιε· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ό νοῦς σου φωτὶ λελαμπρυσμένος,* Εὐτύχιε ἔνδοξε, τοῦ Πνεύματος, * πλάνης ἀμαυρώσεως * ἔμεινεν ἀμέτοχος, * ταῖς πρὸς Θεὸν ὑψούμενος * ἀπαύστοις νεύσεσι, * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, κραυγάζων, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ύμνοῦμεν, παμμάχαρ ἀθλοφόρε, * τοὺς πόνους, τὸν ζήλόν σου τὸν ἔνθεον * καὶ τὰ ἀριστεύματα, * μέγιστε Εὐτύχιε, * δι' ὧν ἐχθροῦ κατέβαλες * τὰ πανουργεύματα, * καὶ στέφος ἀφθαρσίας ἐδέξω * ἐκ τοῦ ἀθλοθέτου * καὶ πάντων Βασιλέως. Θεοτοκίον.

Συνήψας τὰ πάλαι διεστώτα,* Παρθένε θεοχαρίτωτε, τῷ τόκφ σου. * δθεν ὡς αἰτίαν σε * πάντων μακαρίζομεν * τῶν ἀγαθῶν κραυγάζοντες * ψυχής εὐθύτητι· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔρ-γα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. ΄Ο Εἰρμός.

* Παίδας εὐαγεῖς ἐν τῆ καμίνω * ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διε* Το σώσατο, * τότε μὲν τυπούμενος * νῦν δὲ ἐνεργούμενος *
* τὴν οἰκουμένην ἄπασαν * ἀγείρει ψάλλουσαν * Τὸν Κύριον
* ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
* Ὠδὴ θ΄. *Απας γηγενής. *

Τόε φωταυγής * ἐπέστη πανήγυρις * τοῦ 'Αθλορόρου Χριστοῦ· * πάντες οὖν συνδράμωμεν * εὐσεβοφρόνως * τούτου τὰ θαύ-

ματα * καὶ ἱερὰ παλαίσματα * ἀνευρημῆσαι πιστῶς, * δι ὧν ὥρθη * *Αγγελος ἐπίγειος * ἀληθῶς καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος.

Ταπερ προσφοράν, * Παμμάκαρ, παρέδωκας * τὴν σὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ, * μέσον τῶν ὑδάτων μὲν * τὸ θεῖον τέλος * ὑποδεχόμενος, * πρὸς τὸν τρυφῆς χειμάρρουν δὲ * κατασκηνούμενος, * καὶ μεθέξει * κάλλιστα θεούμενος, * καὶ φωτὸς ἀιδίου πληρούμενος.

Στήριγμα πιστών * ὑπάρχεις καὶ καύχημα, * ἀξιοθαύμαστε, * τών ἀσπαζομένων σου, * θεόφρον Μάρτυς, * τὰ θεῖα λείψανα, * καὶ ἐκτελούντων πάντοτε * τὴν θείαν μνήμην σου, * ἀθλορόρων * μέγα ἀκροθίνιον, * των 'Αγγέλων ἀπάντων συνόμιλε.

"Ηθροισται λαός * ὑμνῆσαί σου σήμερον * τὰ ἀριστεύματα * καὶ τὰ κατορθώματα * καὶ τοὺς ἀγῶνας * καὶ τὰ παλαίσματα * δν ταῖς εὐχαῖς σου, μέγιστε * Μάρτυς Εὐτύχιε, * ἀπὸ πάσης * λύτρωσαι στενώσεως * καὶ ἀθέων βαρβάρων ἀλώσεως.

Θεοτοχίον.

Φώτισον, 'Αγνή, * ψυχής μου τὰ δμματα· * παῦσον τὸν κλύδωνα * τὸν ἐπιγινόμενον * τῆς τῶν δαιμόνων * παρενοχλήσεως· * καὶ εἰς ὁδόν κατεύθυνον * τῶν θελημάτων Χριστοῦ * τοῦ νος , * πάναγνε, τὴν στένωσιν, * ὅπως πίστει ἀεὶ μακαρίζω σε.

Ο Είρμός. πας γηγενής * σχιρτάτω τῷ πνεύματι * λαμπαδουχούμε-

- Α΄ νος. * πανηγυριζέτω δὲ * ἀὐλων Νόων * φύσις γεραί Α΄ κατ τητενής σχιριατώ τφ πνεοματι καμπασοσχούμε
- » ρουσα * τὴν ἱερὰν πανήγυριν * τῆς Θεομήτορος, * καὶ βοάτω. *

» Χαίροις, παμμακάριστε * Θεοτόκε άγνη ἀειπάρθενε.

Έξαποστειλάριον της Έορτης. Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ ΚΘ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Αγίας Μάρτυρος Θεοδοσίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἐορτῆς γ΄. καὶ τῆς Ἁγίας γ΄.

Στιχηρά της Αγίας,

 Λ^{i} τοῦ παραδόξου θαύματος. * Α Λ^{i} τοῦ παραδόξου θαύματος. * Α Λ^{i} τορούραν Λ^{i} αίματος * μαρτυρίου, πάνσορε, * βεβαμμένην λαμπρότα-

τα * περιθεμένη, καὶ ὑπερκόσμιον * Χριστοῦ νυμφῶνα κατασκηνώσασα, * κόρη πανάμωμε, * συγχορεύεις τάξεσιν * 'Αγγελικαῖς * ὅντως ἀκατάλυτον * χορείαν, ἔνδοξε.

πάρτυς παρθένε πανεύρημε, * Θεοδοσία, Χριστόν * όλοχλήρως ποθήσασα, * τῶν βασάνων ἤνεγκας * τὰς πληγὰς καρτερώτατα, * αἰκιζομένη διὰ τὸν σὸν ἐραστὴν, * καὶ ξεομένη πλευρὰν ταῖς μάστιξιν. * * Π τῶν ἀγώνων σου * καρτερᾶς ἐνστάσεως, * οι ἤς πρὸς γῆν * ὄντως καταβέβληκας * τὸν ὑπερήφανον.

τοῦ ἀναδήσασθαι, * Θεοδοσία Μάρτυς πανένδοξε, * καὶ βασιλείας σαφῶς διάδημα * ὄντως πολύτιμον * ἐπαξίως δέδεξαι * σἢ κορυρῆ, * νύμρη παναμώμητος * φανεΐσα, πάνσοφε.

Δόξα, και νῦν, τῆς Έορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Έορτῆς. ᾿Απολυτίκιον όμοίως, καὶ ᾿Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἐορτῆς, καὶ τῆς Αγίας ὁ παρών, οὕ ἡ Ακροστιχίς:

Θεοδοσίας της Μάρτυρος μέλπω κλέος.

'Ωδη α'. Ήχος δ'. Θαλάσσης το έρυθραϊον.

Θέος σοι, Θεοδοσία, γέγονεν * όδος άθλήσεως * έπὶ Σταυρόν έχούσιον έλθών· * χαθελών γὰρ τὸν τύραννον * ώς περ στρουθίον παίζεσθαι * ὑπὸ Μαρτύρων ἀπειργάσατο.

Εὐτόνως, Θεοδοσία πάντιμε, * πρὸς γῆν κατέρραξας * τὸν ἀρχηγὸν τῆς πλάνης καρτερῶς * ἐναθλοῦσα, πανεύφημε, * καὶ τὸν τῆς νίκης στέρανον * ὡς νικηφόρος Μάρτυς είληφας.

Ο πάλαι μεγαλαυχία χρώμενος * νον καταβέβληται * σῆ καρτερία, Μάρτυς, προσβαλών * του Σταυρού γὰρ τὴν δύναμιν,* ἀναλαβοῦσα ἤσχυνας * ἄμετρα τοῦτον φρυαττόμενον.

Θεοτοχίον.

Δολίως έξαπατήσας όφις με * είλεν αἰχμάλωτον * τοῦ θεωθήναι πόθον μοι ἐνθείς· * διὰ σοῦ δὲ, Πανάχραντε, * ἀνακληθεὶς τεθέωμαι * ἀναλλοιώτως ἀληθέστατα.

'Ωδή γ'. Εύφραίνεται έπὶ σοί. *

 $\mathbf{O}^{\pi \delta \theta \circ \varsigma}$ ό θεϊχός, * Θεοδοσία, σὲ πιστὴν ἔδειξε * νύμφην Χριστοῦ Μάρτυρα, * τούτου τὸν Σταυρόν ἀγαπήσασαν.

Σαρχός τὴν φθοροποιόν * χαταλιπούσα, ὧ σεμνή, πρόνοιαν, * ζωοποιῷ Πνεύματι * ζῆς, Θεοδοσία πανεύφημε.

'Ιάτρευσόν μου τὸν νοῦν * θεοδωρήτφ σου, Σεπτὴ, χάριτι, * καὶ τὴν ψυχὴν πάθεσιν * ἐχνενευρισμένην θεράπευσον.
Θεοτοχίον.

'Ανέστησας, ώ σεμνή, * τὴν πεπτωχυῖάν μου μορρήν τέξασα* τόν ἀρχηγόν, Δέσποινα, * τῆς πάντων ἡμῶν ἀναστάσεως. Ο Εἰρμός.

» Εύφραίνεται ἐπὶ σοὶ * ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστὲ, κράζουσα· *
Κύριε, * καὶ καταρυγή, καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ήχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε. *

Εσῦ δόσις πέρυκας * εἰκότως, Μάρτυς σορὴ, * ἀθλήσει ἐκλάμπουσα, * καὶ παρθενίας φαιδραῖς * ἀκτῖσι πυρσεύουσα * πάντων τὰς διανοίας * τῶν ἀεί σε τιμώντων * πίστει, Θεοδοσία, * καὶ τὴν σὴν φαιδροτάτην * τελούντων ἐπὶ γῆς ἐορτὴν, θεομακάριστε.

Καὶ τῆς Έορτῆς.

' Ω δή δ΄. Έπαρθέντα σε ίδουσα.

Σεσοβημένος ὁ τύραννος ταζς αἰχίαις * χαταπτοείν τὸ εὕτονον * τῆς σῆς χαρτερίας * ῷετο ὁ δόλιος· * αὐτὴ δὲ, Πανεύρημε, * Δόξα τῷ Θεῷ, ἀνεχραύγαζες.

Τὴν θεόσδοτον καὶ θείαν προσηγορίαν * προγνωστικῶς ἐπλούτησας, * Μάρτυς ἀθληφόρε· * δόσις γὰρ ἐγένου Θεῷ, * ἡμᾶς κατευφραίνουσα * πίστει σε καὶ πόθ φ γεραίροντας.

Ήγλατσμένην, θεόρρον Θεοδοσία, * μαρτυριχοῦ δι' ατματος, * σοῦ περοινιγμένην * περιβεβλημένη στολήν, * Δραμοῦμαι ὁπίσω σου * πόθω τοῦ νυμφίου μου, ἔχραζες.

Θεοτοχίον.

Σεσαρχωμένον τὸν Λόγον, ἀγνὴ Παρθένε, * θεοπρεπῶς ἐγέννησας, * καὶ μένεις Παρθένος· * δθεν ἀσιγήτοις φωναῖς * τὸ Χαῖρέ σοι, Δέσποινα, * πίστει ἀδιστάκτ ϕ κραυγάζομεν.

'Ωδή ε'. Σὰ Κύριέ μου φῶς.

Μύρον ἐκκενωθὲν, * τὸν Χριστὸν, ἀγαπήσασαι * νεάνιδες θεοφρόνως * ἡκολούθησαν τούτω, * ἐν ἄσμασι δοξάζουσαι.

Αἰώνιον ζωὴν * χρονικῆς ἀνταλλάξασα, * ἀνθ' αξματος βραγυτάτου * οὐρανῶν βασιλείαν * ἡ Μάρτυς ἐκληρώσατο.

'Ρέουσιν ώς πηγαί * τῶν Μαρτύρων τὰ λείψανα * ἰάματα τοῖς νοσοῦσι, * καὶ ψυχῶν ἀρρωστίας * τῆ πίστει θεραπεύουσιν. Θεοτοκίον.

Τίς δύναται τὸ σὸν * έρμηνεῦσαι μυστήριον, * Πανάμωμε; τὸν γὰρ Κτίστην, * μὴ χωρούμενον πᾶσιν, * ἐν μήτρα σου ἐχώρησας.

 $^{\prime}\Omega\delta\eta$ 5. Oύσω σοι * μετά φωνής.

πέρ σοῦ * μετὰ σπουδής τὸν θάνατον είλετο * Θεοδοσία ἡ Μάρτυς, * ἀπειλὰς τυράννων μὴ πτοηθείσα, * τὸ σὸν πάθος * μιμουμένη, Χριστέ, τὸ ἐχούσιον.

'Ραδίως * τῷ Σταυρῷ σου γυναῖκες ρωννύμεναι * τὰς κεραλὰς τῶν δρακόντων, * ώσπερ ἔφης, Σῶτερ, καταπατοῦσι, * τῷ σῷ πόθῳ* τετρωμέναι καὶ θείῳ σου ἔρωτι.

Θεοτοχίον.

Όλην σε * περιστερὰν τελείαν καὶ ἄμωμον, * καὶ τηλαυγέστατον κρίνον, * καὶ κοιλάδων ἄνθος, ὧ Θεομῆτορ, * ὁ νυμφίος * ὁ νοητός εὐρών σοὶ ἐσκήνωσεν.

Ο Είρμός.

υόσω σοι * μετὰ ρωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοὰ
 σοι, * ἐκ Δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἶκτον *
 ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάχιον, Ήχος β΄. Τὰ ἄνω ζητών. *

Τοῖς πόνοις ζωὴν * τὴν ἄπονον χεχλήρωσαι· * τοῖς αίμασι δὲ * τὸν Λέοντα ἀπέπνιξας, * τὸν ἐχθρὸν τὸν βέβηλον * Ἐχχλησίας Χριστοῦ, πανεύρημε· * καὶ αὐτῷ συγχαίρουσα νῦν, * δυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

 $T_{\vec{n}}$ $K\Theta'$. του αύτου μηνός, Μνήμη της Αγίας Μάρτυρος Θεοδοσίας. Στίχοι.

Πνίγει θαλάσσης Θεοδοσίαν ύδωρ,

Τρέρει δὲ Χριστός εἰς ἀναψυχῆς ὕδωρ.

Ειχάδι Θεοδοσίην ένάτη πέφνε ρευμα θαλάσσης.

Ταῖς αὐτῆς ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδη ζ΄. 'Eν τη καμίνφ. *

Σε θεοσδότοις * χεχοσμημένην, Μάρτυς, χάλλεσι * πίστει * θεωρούντες, ύμνοις είλιχρινώς * τῷ νυμφίφ σου χραυγάζομεν· * Εὐλογημένος εί * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Μετὰ παρθένων * λαμπαδηφόρος εἰς οὐράνιον, * Μάρτυς, * νῦν παστάδα χαίρουσα, τῷ Χριστῷ, * εἰσελήλυθας, κραυγάζουσα· *. Εὐλογημένος εἶ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε. Θεοτοκίον.

Έπὶ τοῦ θρόνου * τοῦ ἐπηρμένου ὁ καθήμενος * θρόνον * ἐπὶ γῆς, Παρθένον θεοπρεπή, * εὐρηκὼς ἐπανεπαύσατο· * Εὐλογημένη σὐ * ἐν γυναιξὶ, πανάμωμε Δέσποινα.

 $\Omega \hat{\sigma} \eta$ η' . Xετρας ἐχπετάσας Δανιήλ. \star

 Λ υθείσα δεσμών τών τῆς σαρχός, * Θεοδοσία σεμνή, * ἀνέπτης χαίρουσα * πρός φωτεινόμορρον θάλαμον, * νυμριχώς περιγρεύουσα, * χαὶ μαρτυρίου ροινιχῷ * αίματι στίλβουσα, * χαὶ βοῶσα. * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνείτε τὸν Κύριον.

Παστάδα οὐράνιον οἰχεῖν * χατηξιώθης φαιδφῶς, * Θεοδοσία σεμνή, * διαιωνίζουσαν εὔχλειαν * εὐραμένη, παναοίδιμε, * χαὶ τῆς ἀνδρείας σου χαρπόν * ὄντως πλουτήσασα, * Εὐλογεῖτε, * πάντα

τὰ ἔργα, βοῶσα, τὸν Κύριον.

'Ωράθης φερώνυμος σαρώς, * Θεοδοσία σεμνή· * Θεοῦ γὰρ δόσις ήμιν * ἀρίστη δέδοσαι, πάνσορε, * δωρεών των ὑπὲρ ἔννοιαν * ἀναδιδοῦσα ποταμοὺς * τοῖς πίστει μέλπουσιν· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον. Θεοτοχίον.

Κυρίως γεννήσασα Θεόν, * χυρίως, πάναγνε, * Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ, * ἐπαληθεύουσαν φέρουσα * χαταλλήλως τῷ γεννήματι * θεωνυμίαν· οἱ πιστοὶ * ὅθεν δοξάζομεν * Θεοτόχον * σὲ θεορρόνως, πανάμωμε Δέσποινα. Ο Εἰρμός.

» γετρας έχπετάσας Δανιήλ * λεόντων χάσματα * έν λάχχω

Α ξφραζε· * πυρός δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * ἀρετὴν περιζωσά μενοι * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παϊδες χραυγάζοντες· * Εὐλο-

• γεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

'ωρή θ'. Λίθος άχειρότμητος.

Λύσον τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων * τῶν εὐσεβῶς σε ἀνυ-Α μνούντων * ταῖς σαῖς ἰχεσίαις, θεόρρον * Θεοδοσία * Μάρτυς πανεύρημε, * Θεῷ τῷ παντοχράτορι * παρισταμένη, πανσεβάσμιε.

Εύας της προμήτορος πόθον * ἐπιτηδείως ἐχομίσω * νεύσει πρός Θεόν θεουμένη, * χαὶ γενομένη * θεία μεθέξει Θεός * διό σε,

παμμαχάριστε * Θεοδοσία, μαχαρίζομεν.

Όλος γλυχασμός χρηματίζει * ὁ σὸς νυμφίος, ἀθληφόρε· * ὅλος ψυχιχή θυμηδία, * Θεοδοσία * Μάρτυς, ὑπάρχει Χριστός· * οῦ περ νῦν ἀπολαύουσα * ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἡμῶν μέμνησο. Θεοτοχίον.

Σαρχὶ ἐνδημῆσαι θελήσας * ὁ διαχοσμήσας πάντα Λόγος * ἐν σοὶ χατεσχήνωσε μόνην * ἀγιωτέραν * πάντων εὐράμενος, * χαὶ Θεοτόχον ἔδειξεν * ἐπ' ἀληθείας, Μητροπάρθενε. Ο Είρμός.

» Λ ίθος ἀχειρότμητος δρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε, * • Λ ἀχρογωνιαΐος ἐτμήθη, * Χριστός, συνάψας * τὰς διεστώσας

» φύσεις· * διὸ ἐπαγαλλόμενοι, * σὲ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν. Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ ᾿Απόλυσις.

Digitized by Google

TH! A'. TOY AYTOY MHNOS.

Μνήμη του Όσιου Πατρός ήμων Ίσαακίου, Ήγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Δαλμάτων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΙΙΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Τορτῆς γ'. καὶ τοῦ 'Αγίου γ'.

Στιχηρά τοῦ Αγίου.

Ήχος δ΄. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι. *

γγαρατείας τοῖς βέλεσι * τὸν ἐχθρὸν ἐτραυμάτισας, * καὶ τὰς

γκρατείας τοῖς βέλεσι * τὸν ἐχθρὸν ἐτραυμάτισας, * καὶ τὰς

γραβεΐα, Μακάριε, * παρ' αὐτοῦ τοῦ κραταιῶς * σὲ Χριστοῦ ἐνισυύσαντος * ὁν ἰκέτευε * ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων * λυτρωθῆναι *

τους έν πίστει έχτελοῦντας * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

εωρίας τῆς χρείττονος * ἐπιβὰς, Παμμαχάριστε, * τὰ γεώδη ἄπαντα χαὶ ἐπίχηρα, * χαὶ περιὼν ἐν τῷ σώματι, * παρείδες, χαὶ ἄϋλον * πολιτείαν ἐπὶ γῆς * ἐπεσπάσω, ἀοίδιμε· * θείφ Πνεύματι * ὁδηγούμενος, Πάτερ, * μοναζόντων * ὁδηγός, χανών χαὶ τύπος * ὤρθης χαὶ πίστει περίδοξος.

Τητών χαρίτων τοῦ Πνεύματος * ταῖς ἐνθέοις ἐλλάμψεσι * φαιδρυνθεὶς, θεόπνευστε Ἰσαάχιε,* φωστὴρ ἐδείχθης τοῖς πέρασιν,* .

δούνας χαχώσεων * χαὶ τὸ σχότος τῶν παθῶν * ἀπελαύνων πρεσείαις σου, * χαὶ ρυόμενος * νοσημάτων παντοίων * χαὶ χινδύνων *

τοὺς ἐν πίστει ἐχτελοῦντας * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα, και νου, τῆς Ἑορτῆς.
Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.
'Απολυτίκιον, όμοίως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Αγίου ὁ παρών. ᾿Ωδη α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίφ. Τάθεσι νεκρωθέντα * ζώωσόν με, Πάτερ, ταῖς πρεσβείαις σου, * τῆ ζωῆ νῦν τῶν ζώντων * παἰρρησία πολλῆ παριστάμενος. Αἰγλην ἄϋλον, Πάτερ, * ἔνδον ἐν καρδία σου δεξάμενος * ἐρωτίσθης, καὶ πᾶσαν * τῶν παθῶν τὴν ἀχλύν ἔξηφάνισας.

Θεοτοχίον.

Σῶσόν με τὸν ἐν ζάλη * αἰσχίστων παθῶν κλυδωνιζόμενον,* τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα * τοῦ παντός τὴν γαλήνην, Πανάμωμε. $\mathring{\Omega}$ ος $\mathring{\gamma}$. Σὰ εἶ τὸ στερέωμα. *

Σάρχα χαθυπέταξας * τῷ λογισμῷ στερρώς, "Όσιε * τὴν δέ

🚄 ψυχήν * έδειξας δουλείας * των παθών άπελεύθερον.

Πόνοις σου τὴν ἄρουραν * τὴν τῆς ψυχῆς, σοφὲ "Όσιε, * χαλλιεργῶν * στάχυν ἀπαθείας * χαλ θαυμάτων ἐξήνθησας.

Θεοτοχίον.

Τόπον άγιάσματος * καὶ νοητήν, 'Αγνή, τράπεζαν, * άρτον Χριστόν, * τὴν ζωὴν τῶν δλων, * δεξαμένην ὑμνοῦμέν σε.

O Eiguós.

Σὐ εἴ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὺ εἰ
 τὸ φῶς * τῶν ἐσχοτισμένων, * καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ήχος δ΄. Έπεράνης σήμερον. *

Επιλάμψει Πνεύματος * τοῦ Παναγίου * φωτισθείς ἀπήλασας * τὴν τῶν αἰρέσεων ἀχλύν, * θαυματουργὲ 'Ισαάχιε· * δθεν σι πάντες * συμφώνως γεραίρομεν.

Κοντακιον τῆς Έρρτῆς. 'Ωρη δ'. Είσακηκοα, Κύριε.

Τπομβρίαις της χάριτος, * Πάτερ, ποταμούς θαυμάτων ἀνέβλυσας, * μολυσμόν ἀποχαθαίροντας * των ἐν πίστει, μάχαρ, * προστρεχόντων σοι.

Όλονύκτοις δεήσεσι * καὶ ταῖς πανημέροις, Όσιε, στάσεσι * τὴν ψυχὴν προκαθηράμενος, * τῆς Τριάδος οἶκον, * Πάτερ, ἔδειξας.

()Estoxisv.

'Αλατόμητον όρος σε * πάλαι 'Αββαχούμ προείδε, Πανάμωμε, * ὁ Θεός ἐξ οῦ ἐπέφανε, * χαὶ ἡμᾶς φθαρέντας * ἀνεχαίνισεν. ' Ω ος ε΄. 'Ορθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Nαὸς τῆς τρισηλίου Θεότητος * χρηματίσας, * παθών τὰ $i + \delta$ άλματα * τῆς σῆς ψυχῆς ἐξεμείωσας.

Πνευμάτων ἀκαθάρτων καθέστηκας * σὸ διώκτης· * Αγίου γὰρ Πνεύματος * καθαρόν σκήνωμα γέγονας.

Θεοτοχίον.

Τόν "Ηλιον τεχούσα τής ζωής, * Θεοτόχε, * όλον φωταγώγησον * έσχοτισμένον με πάθεσιν.

'Ωδή ς'. Ίλάσθητί μοι, Σωτήρ. *

Τοῦ χήτους τοῦ νοητοῦ * πανολεθρίαν διέρυγες, * ἐγχράτειαν, προσευχὴν, * ἀγάπην ἀθόλωτον, * χραταιὰν ταπείνωσιν * χαί στοργὴν βεβαίαν * πρὸς Χριστὸν, Πάτερ, χτησάμενος.

Θεός σου τὰ πρός αὐτόν * κατεύθυνε διαβήματα· * ὁ δυνατὸς δυνατόν * σαρῶς ἀπειργάσατο, * πατοῦντα ἐπ' ὄφεων * καὶ σκορπίων κάρας, * 'Ισαάκιε μακάριε.

Θεοτοχίον.

Μαρία, τό χαθαρόν * τῆς παρθενίας χειμήλιον, * χαθάρισόν μου τόν νοῦν * παθῶν ἀμαυρότητος, * χαὶ πλήρωσον χάριτος * χαὶ διχαιοσύνης * τὴν χαρδίαν μου, πανάμωμε.

'Ο Είρμός.

• Τλάσθητί μοι, Σωτήρ, * πολλαὶ γὰρ αὶ ἀνομίαι μου· * καὶ ἐκ

• βυθοῦ τῶν κακῶν,* ἀνάγαγε, δέρμαι· * πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα,*

» καὶ ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάχιον τῆς Έορτῆς.

Συναξάριον.

Tη Λ' . του αύτου μηνός, Μνήμη του Όσίου Πατρός ήμων Ἰσααχίου Ἡγουμένου τῆς Μονῆς των Δ αλμάτων.

Ψήρφ Θεού πρός θείον ήρθη χωρίον Γης Ισαάχιος έχλιπών το χωρίον.

Θείον Ίσαάχιον μόρος είλεν ένὶ τριαχοστή.

Ταϊς αὐτοῦ άγιαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδή ζ'. Παίδες Έβραίων.

Ηρθης πρός ύψος ἀπαθείας· * ἐμιμήσω γὰρ ἐν σώματι 'Αγγέ-λους· * ἀιδίου τρυρῆς * μέτοχος ἀνεδείχθης, * ἀναβοῶν, Μακάριε· * Ο Θεός, εὐλογητός εἶ.

Λάμπων ἀχτῖσι θεωρίας * διεσχέδασας δαιμόνων ἐπιθέσεις, * καὶ τῆς τούτων πολλοὺς * χαχώσεως ἐρρύσω * χραυγάζοντας, Ἰσαάχιε· * Ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ. Θεοτοχίον.

"Ίδε ἢν ἔφησε Παρθένον * ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας 'Ησαΐας, * ἐν γαστρὶ τὸν Θεὸν * συνέλαβε καὶ τίκτει· * ῷ μελφδοϋμεν· Κύριε * ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

'Ωδή η'. Τον ἄναρχον * Βασιλέα.

Ανύστακτον * τῆς ψυχῆς τὴν λαμπάδα * ἐλαίφ σου * τῶν ἀγώνων τηρήσας, * εἰσῆλθες ἐν χαρᾳ * εἰς ἄρθαρτον νυμφῶνα, * καὶ ζῆς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τό δύσμορφον * τῶν παθῶν ἐξεδύσω * χιτώνιον· * ἐνεδύσω δὲ, μάχαρ, * ὡραίαν τὴν στολὴν * τῆς θείας ἀπαθείας, * Χριστῷ συμβασιλεύων.

Θεοτοχίον.

'Ως ἔντιμον * καὶ ὑπέρτατον θρόνον * ὑπάρχουσαν * τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα * ὑμνήσωμεν, λαοὶ, * τὴν μόνην μετὰ τόχον * Παρθένον φυλαγθεῖσαν.

Ὁ Είρμός.

» Τόν ἄναρχον * Βασιλέα τῆς δόξης, * δν φρίττουσι * στρατιεὶ τῶν ᾿Αγγέλων, * ὑμνεῖτε, ἱερεῖς· * λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς » πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωοή θ'. "Εφριξε * πάσα ἀκοή. *

Εδυς μέν * οίά περ ἀστηρ * ἀπό χόσμου· πρός Χριστόν δὲ ἀνίτειλας, * τόν νοητόν ἀληθῶς * διχαιοσύνης, * Παμμάχαρ, "Ηλιον, * χαὶ ὡς ἀχτῖνα τοῖς πιστοῖς * τὰς σὰς χαταλέλοιπας * φωτοειδεῖς ἀρετὰς, * ἐλαυνούσας τῶν ψυχῶν ἀμαυρότητα.

Τίμιος * ἔναντι Θεοῦ * σοῦ ὁ θάνατος, Ἰσαάκιε, γέγονε· * καὶ γὰρ ὀσίως ἐν γἢ * ἐπολιτεύσω, * τούτου προστάγματα * καὶ δικαιώματα, σοφὲ, * τηρήσας ἀλώβητα· * ὅθεν ἀνέτειλεν * ὡς δικαίφ σοι τὸ φῶς ἀνέσπερον.

Θεοτοχίον.

"Επαυσας * μόνη γυναιχών * τὴν ἀρὰν τῶν πρωτοπλάστων, Θεόνυμρε, * τὸν ἀπερίγραπτον * σαρχὶ τεχοῦσα * περιγραφόμενον * ἐχαινοτόμησας θεσμοὺς * φύσεως, ἀμόλυντε * τὰ διεστῶτα τὸ πρὶν * παραδόξω μεσιτεία σου ἡνωσας.

Ο Είρμός.

- » Τηρρίξε * πάσα ἀχοὴ * τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, *
- » Το δπως ο Τψιστος * έχων κατήλθε * μέχρι και σώματος, *
- » παρθενιχής ἀπό γαστρός * γενόμενος ἄνθρωπος. * διό την ά-

» χραντον * Θεοτόχον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον τῆς Έρρτῆς. Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ ᾿Απόλυσις.

ΤΗ: ΛΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Ερμείου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑρρτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄.

Στιχηρά τοῦ Αγίου

Ήχος α΄. Των ούρανίων ταγμάτων. *

Πάπροσμάχητος χάρις * τοῦ δυναμοῦντός σε * ἐν ἀσθενεία, Μάρτυς, * σοῦ τῆς φύσεως πᾶσι * τὴν δύναμιν δειχνύει * διὸ καὶ θνητῷ * σὲ ἐνίσχυσε σώματι * καταπαλαΐσαι τὸν ἄσαρ-κον κραταιῶς, * καὶ λαβεΐν τὰ νικητήρια.

Ταϊς τῶν αἰμάτων ἡανίσι * τῆς ἀθείας τὸ πῦρ, * Μεγαλομάρτυς, σβέσας, * τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν * κατήρδευσας πλουσίως, * καὶ τῶν πιστῶν * τὰς καρδίας ἐφώτισας, * τῶν εὐσεβῶς σου, τιμώντων τὸ ἱερὸν * καὶ σεβάσμιον μνημόσυνον.

Ος ἀχαθαίρετος πύργος * ταῖς προσβολαῖς τῶν ἐχθρῶν * οὐχ ἐσα-Ελεύθης ὅλως: * τὰς αὐτῶν δὲ χαρδίας * συνέσεισας, Ερμεία, * καὶ τῷ μοχλῷ * τῶν γενναίων ἀγώνων σου, * ὡς εὐπερίτρεπτον τεῖχος, πάντων αὐτῶν * τὰ φρονήματα χατέαξας.

> Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Εορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Εορτῆς. ᾿Απολυτίκιον ὁμοίως καὶ ᾿Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ο Κανών του Αγίου, ου ή Ακροστιχίς.

"Αδω, Μάκαρ, σου τούς πόνους θερμφ πόθφ, 'Ιωσήφ.

'Ωδή α'. Ήχος πλ. δ'. Υγράν διοδεύσας.

Αστήρ διαλάμπων θείφ φωτί * τῷ τῆς ἀληθείας * ἀνεδείχθης Αμαρτυρικῶς, * πάντας χαταυγάζων τοὺς ἐν πίστει * εἰλιχρινεῖ σε, 'Ερμεία, γεραίροντας.

Διόλου τῆ νεύσει τῆ πρὸς Θεὸν * πάντων άλογήσας * τῶν ἐν βίφ, Μάρτυς σορὲ, * μαρτύρων ὑπέδυς τοὺς ἀγῶνας, * καὶ τὸν ἐχθρὸν καταρράσσων ἐνίκησας.

Men. Tom. V.

'Ωραΐος το είδος και την ψυχην * ὑπάρχων, 'Ερμεία, * ἐστρατεύθης τῷ Βασιλεῖ * τῷ ἐπουρανίφ, και τοὺς τούτου, * Μάρτυς, εἰς τέλος ἐχθροὺς ἐταπείνωσας.

Μὴ θύσας εἰδώλοις, Μάχαρ, τοὺς σοὺς * ἐθλάσθης ὁδόντας, * σιαγόνας τῶν νοητῶν * συνθλάσας λεόντων, καὶ τῆς νίκης * ἀναδησάμενος στέρος ἀμάραντον.

()sotoxíoy.

Αγία Παρθένε Μήτηρ Χριστοῦ, * Μαρτύρων ἡ δόξα, * καὶ Αγγέλων ἡ χαρμονὴ, * σὺν τούτοις δυσώπει τὸν Υίόν σου * τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι τοὺς δούλους σου.

'ωδη γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα. *

Τ΄ όσμος έχρημάτισας * των άθλητων, Σορέ, χάριτι * θεολαμπής· * δθεν οἱ ἐν κόσιμφ * εὐσεβῶς σε γεραίρομεν.

Αίνον τῷ Θεῷ ἡμῶν * τὰς σιαγόνας σου θλώμενος, * Μάρτυς σοφέ, * τῷ σὲ δυναμοῦντι * εὐχαρίστως ἀνέπεμπες.

'Ρώμη θείου Πνεύματος * σύ χρατυνόμενος, Πάνσοφε, * τὸν δυνατόν, * χαίρων, ἐν χαχία, * ἐταπείνωσας δράκοντα.

()ESTOXISY.

Στόματι και γλώττη σε * Θεοῦ πανάγιον τέμενος * ὁμολογῶ, * Πάναγνε· διό με * πάσης ῥῦσαι κολάσεως.

O Eiguss.

• Σ ὑ εἶ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὑ εἶ • τὸ φῶς * τῶν ἐσχοτισμένων, * καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου. Κάθισμα, ἸΙχος ὸ. Ἐπεφάνης σήμερον. *

() ς ἀστέρα μέγιστον * τῆ οἰχουμένη * ὁ Χριστός σε ἔδειξε, * φω-- ταγωγοῦντα τοὺς πιστοὺς * ταῖς τῶν ἀγώνων σου λάμψεσι, *
Μάρτυς Έρμεία, * ᾿Αγγέλων συνόμιλε.

Και της Έρρτης.

🗘 τη δ΄. Είσανήκοα, Κύριε. *

Ο ε προυνοί των αιμάτων σου * τῆς πολυθείας τὸ πῦρ κατέσβεσαν, * τοῖς πιστοῖς δὲ δρόσος ὤρθησαν, * ἀθλοφόρε Μάρτυς* ἀξιάγαστε.

Υπεισηλθες ἀπτόητος * τὴν πυρακτωθείσαν, "Ενδοξε, κάμινον, * ώς οι Παίδες δὲ διέμεινας * θεϊκή δυνάμει * ἀκατάφλεκτος.

Τής Τριάδος τῆ χάριτι, * Μάρτυς, δροσιζόμενος μένεις ἄφλεκτος, * τῆς φλογός μέσον ἱστάμενος * ἐν τρισὶν ἡμέραις, * παναοίδιμε.

Ο χορός των Δυνάμεων * άνωθεν ἐσκόπει τὴν γενναιότητα * καὶ των πόνων σου τὸ εὐτονον, * άθλητὰ Ερμεία, * ἐκπληττόμενος.

Θεοτοχίον.

Υπερύμνητε Δέσποινα, * τὸν ἐν τοῖς 'Αγίοις ἀναπαυόμενον * ὑπὲρ λόγον ἀπεχύησας: * διὰ τοῦτο ὑμνοις * σὲ γεραίρομεν.

'Ωδή ε΄. Ίνα τί με ἀπώσω. *

Συντριβόμενος σώμα, * Μάρτυς παναοίδιμε, πολλαϊς χολάσεσι * συντριβήν εἰργάσω * ἀπωλείας ξοάνων ἐν χάριτι * διὰ τοῦτο πάντων * τῶν εὐσεβῶν χάριτι θεία * θεραπεύεις ψυχῶν τὰ συντρίμματα.

Πικροτάτων φαρμάκων, * Μάκαρ, καταπόσεσι μένεις ἀπήμαντος, * εἰς βεβαίαν πίστιν * ἐκκαλούμενος τούτων τὸν πάροχον, * μετακυλισθέντα * τῆ σῆ λαμπρά θαυματουργία * μαρτυρίου πρὸς κλέος ὑπέρλαμπρον.

Οὐδαμῶς παρετράπης * στάσεως τῆς κρείττονος, Μακαριώτατε, * τὸν κρατύνοντά σε * καὶ στηρίζοντα καὶ κατευθύνοντα, * τὰς κινήσεις πάσας * τὰς πρὸς αὐτόν σου γινομένας * προορώμενος γνώμης εὐθύτητι. Θεστοκίον.

Νοεράν σε λυχνίαν * πάλαι ὁ Προφήτης κατείδεν ἐν Πνεύματι * κεκτημένην, Κόρη, * τὸ λαμπάδιον Χριστὸν τὸν Κύριον, * τὸν φωτὶ ἀρρήτω * πάντας ἡμᾶς φωταγωγοῦντα * τοὺς πιστῶς σε τιμῶντας, πανάμωμε.

'Ωδή ς'. Ίλάσθητί μοι, Σωτήρ. *

Ο λόκληρον πρός Θεόν, * Παμμάχαρ, έχων την έφεσιν, * τούς πόνους χαι σπαραγμούς * τοῦ θείου σου σώματος, * ώσπερ άλλου πάσχοντος, * έχαρτέρεις χαίρων * τοὺς στεφάνους προορώμενος.

Υπέμεινας καρτερώς * των νεύρων σου τὴν ἀφαίρεσιν, * Έρμεία Μάρτυς Χριστοϋ,* ἐχθρὸν πολυμήχανον* ἐκνευρίζων χάριτι, * καὶ ἀνδρείας πάσης * ὑποτύπωσις δεικνύμενος.

Στομούμενος τῷ πυρὶ * τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγαπήσεως, * ὡς δίστομος ἀληθῶς * γεγένησαι μάχαιρα, * στρατεύματα ἄθεα * ὡς στεῥὸὸς ὁπλίτης * διακόπτων ἐμφανέστατα.

Θεοτοχίον.

Θηλάζεις μητροπρεπώς * τὸν νεύματι πάντας τρέφοντα· * ἀγκάλαις περικρατεῖς, * πανάμωμε Δέσποινα, * τὸν πάντας κατέχοντα· * διὰ τοῦτο πίστει * κατὰ χρέος σε δοξάζομεν.

Ο Είρμός.

Τλάσθητί μοι, Σωτήρ. * πολλαί γάρ αι άνομίαι μου. * καί

τὰκ βυθοῦ τῶν κακῶν * ἀνάγαγε, δέομαι. * πρὸς σὲ γάρ

« έβόησα, * καὶ ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον τῆς Εορτῆς.

Συναξάριον.

 $T\tilde{\eta}$ $\Lambda A'$. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Λ γίου Μάρτυρος Έρμείου. Στίχοι.

Βάπτεις σεαυτόν χογχύλη σών αἰμάτων,

Έρμεια, τμηθείς ω βαφής άνεχπλύτου.

Ερμείαν τριαχοστή ἄορ χαταέχτανε πρώτη.

Ταζς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδή ζ'. Οι έχ τῆς Ίουδαίας. *

Είς Θεόν ἀτενίζων * τον δυνάμενον σώζειν, * νοός εὐθύτητι, * τοῦ τῶματος πόνους, * Ερμεία, τοὺς γενναίους, * ἀναμέλπων, τοῦ σώματος * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἰ.

'Ραντισμῷ τῶν αἰμάτων * τὴν πυρὰν κατασβέσας * τῆς ἀθεότητος * τὴν φλόγα ὑπεισῆλθες, * ἐφλέχθης δὲ οὐδόλως, * ἀναμέλπων, Πανόλβιε· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἶ.

Μαχαρίζει σε πάσα * Έχχλησία ὀρῶσα * τὰς ἀριστείας σου, * τὴν χάριν τῶν θαυμάτων, * τῆς νίχης τὰ βραβεῖα, * ἃ παρέσχε σοι Κύριος, * Έρμεία Μάρτυς σορὲ, * λαμπρῶς ἡγωνισμένω.

Θεοτοχίον.

'Ωραιώθης, Παρθένε, * τὸν ἐν κάλλει ὡραῖον * Χριστὸν κυήσασα * ἡμῖν ὁμοιωθέντα, * καὶ πάντας συντριβέντας * πρὸς ζωὴν ἀναπλάσαντα: * ὅθεν πιστῶς σε ἀεὶ * δοξάζομεν ἐν ὑμνοις.

'Ωδή η'. Νιχηταί τυράννου. *

Παρανόμων δόγμα * νόμφ χρατυνόμενος * τῆς ἀληθείας, * ἀθλητὰ Έρμεία, * χαίρων ἐξεφαύλισας, * καὶ τοῖς ἀγῶσι * τοῖς
μεγίστοις, μάχαρ, * χαρτερῶν ἀπέλαβες * τὰς ἐν τοῖς ὑψίστοις *
σχηνώσεις εἰς αἰῶνας.

Ού πτοούμαι πάσαν * άλγεινών ἐπίτασιν * προσγινομένην, * οὐδὲ νέμω σέβας * τοῖς μὴ οὖσιν, ἔχραζες, * θεοῖς, Παμμάχαρ.* ἔνα μόνον σέβω * Ἰησοῦν τὸν Κύριον * τὸν ἐπὶ Ποντίου * ΙΙιλάτου σταυρωθέντα.

Θύεσθαι προείλου * ὡς ἀρνίον ἄμωμον, * Μάρτυς Ἐρμεία, * ὑπέρ τοῦ τυθέντος * δι' ἡμᾶς ὡς πρόβατον, * καὶ τὰς θυσίας * τὰς βεβήλους πάσας * ἐκ τῆς γῆς ἐξάραντος * ὅθεν ἐν αἰνέσει* ἀξίως σε ὑμνοῦμεν. Θεοτοκίον.

"Ωρθης πλατυτέρα * οὐρανῶν χωρήσασα * Θεόν ἐν μήτρα. * δν ἀεὶ δυσώπει, * τῆς στενοχωρούσης με * νῦν ἀμαρτίας * ρύσασθαι, Παρθένε, * ὅπως πλατυνόμενος * ἔργοις εὐσεβείας * πιστῶς σε μαχαρίζω.

Ο Είρμός.

« Νικηταὶ τυράννου * καὶ φλογός τῆ χάριτι * σοῦ γεγονότες * οἱ τῶν ἐντολῶν σου * σφόδρα ἀντεχόμενοι * Παῖδες ἐβόων· *

» Εὐλογεῖτε, πάντα * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε *

» είς πάντας τούς αίωνας.

'Ωο η θ'. 'Εξέστη έπι τούτω ο ούρανός. *

Ι δείν κατηξιώθης ἀπολυθείς * τῆς σαρκός, ἀθλορόρε πανεύρημε, * τὰ ἀγαθὰ, * ἄπερ προητοίμασέ σοι Θεός * καὶ τοῖς σὺν σοὶ ἀθλήσασι, * καὶ καταβαλοῦσι τὸν πονηρόν· * μεθ' ὧν ἡμᾶς σωθῆναι * τὸν Κύριον δυσώπει, * Μάρτυς Ἑρμεία ἀξιάγαστε.

'Ωραϊόν σου τό είδος καὶ πρό τῆς σῆς * ἐναθλήσεως δν, ὡραιότερον * ὡφθη, Σορὲ, * μετὰ τοὺς ἀγῶνας τοὺς θαυμαστοὺς, * ἀγγελικῆ λαμπρότητι * κατηγλαϊσμένον περιρανῶς * διὸ καὶ πρὸς ὡραίους * ἀνέδραμες νυμφῶνας * νίκης στεράνοις καλλυνόμενος.

Στρατείας άλογήσας τῆς ἐπὶ γῆς, * Βασιλεῖ οὐρανίφ ἐστράτευσαι, * Μάρτυς σορὲ, * οὕ τῆ δυναστεία τῆ κραταιᾳ * τὰς τῶν δαιμόνων φάλαγγας * πάσας ἐξηφάνισας κραταιῶς,* καὶ νίκης τοὺς στεράνους * νομίμως ἀνεπλέξω, * ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων πάντοτε.

Ή μνήμη σου ἐπέστη ἡ φωταυγής * τὰς ἡμῶν διανοίας φωτίζουσα * μαρμαρυγαῖς * τῶν ἀγωνισμάτων σου τῶν στερρῶν, *
ἐν ἢ παραχαλοῦμέν σε: * Εχων παρρησίαν πρὸς τὸν Χριστὸν *
ἰχέτευε ἀπαύστως * τυχεῖν ἡμᾶς ἐλέους * ἐν τῆ ἡμέρα τῆς ἐτάσεως.

Θεοτολίον.

Φορέσας με προήλθε Θεός έχ σοῦ, * ἀφθαρσίας ἐνδύων με ἔνδυμα * τὸν πονηρᾳ * γνώμη γυμνωθέντα θείας στολής, * θεογεννῆτορ Δέσποινα, * πάντων τῶν ἀνθρώπων χαταφυγὴ, * Μαρτύρων στερηφόρων * χραταίωμα χαὶ τεῖχος, * χαὶ τῶν 'Αγγέλων ἀγαλλίαμα. Ο Εἰρμός.

- \mathbf{E} ξέστη έπι τούτω ὁ οὐρανὸς, * και τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ \mathbf{E} πέρατα, * ὅτι Θεὸς * ώφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, *
- » και ή γαστήρ σου γέγονεν * εύρυχωροτέρα των ούρανων. *
- » διό σε, Θεοτόχε, * Αγγέλων και άνθρώπων * ταξιαρχίαι μεγα-

» λύνουσιν.

Έξαποστειλάριον τῆς Έορτῆς. Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ ᾿Απόλυσις.

ΤΕΛΟΣ.

ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΘΕΟΤΟΚΙΑ,

Ψαλλόμενα μετά τὰ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ Προσόμοια τοῦ καθ' ἡμέραν ΄Αγίου, καὶ ἔτερα, μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ΄. Ὠδῆς, ἀπὸ τῆς ιη΄.
τοῦ παρόντος μηνὸς ἔως τέλους αὐτοῦ, ὅταν τύχη ἐν αὐταίς
τῶν 'Αγίων 'Αποστόλων ἡ νηστεία.

THE IH'. MAÏOY.

Μετά τὰ Προσόμοια τοῦ Έσπερινοῦ.
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

'Hyor δ'. "Εδωκας σημείωσιν. *

Τιον ρύπον ἀπόσμηξον * τῆς ταλαιπώρου χαρδίας μου, * Θεοτόχε πανύμνητε, * καὶ πάντα τὰ τραύματα * καὶ τὰ ἔλχη ταύτης, * τὰ ἐξ ἀμαρτίας, * ἐναποκάθαρον, 'Αγνὴ, * καὶ τοῦ νοός μου στῆσον τὸ ἄστατον· * ὅπως τὴν δυναστείαν σου * καὶ τὴν μεγάλην ἀντίληψιν* μεγαλύνω ὁ ἄθλιος* καὶ ἀχρεῖος οἰχέτης σου.

"Η Σταυροθεοτοκίον, ομοίον.

Τταυρούμενον βλέπουσα, * καὶ τὴν πλευρὰν ὁρυττόμενον * ὑπὸ Αόγχης ἡ Πάναγνος, * Χριστόν τὸν φιλάνθρωπον, * ἔκλαιε βοῶσα· * Τί τοῦτο, Υἰέ μου· * τί σοι ἀχάριστος λαὸς * ἀνταποδίδωσιν ὧν πεποίηκας * καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπεύδει με * ἀτεκνωθηναι, παμφίλτατε· * Καταπλήττομαι, εὕσπλαγχνε, * σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ΄. 'Ωδῆς.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίον.

Ήχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε. *

Εκαίνισας, "Αχραντε, * τῷ θείφ Τόκφ σου * φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι * τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν * οὐσίαν, καὶ ἤγειρας * πάντας ἐκ τοῦ θανάτου * πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· * δθεν σε κατὰ χρέος * μακαρίζομεν πάντες, * Παρθένε δεδοξασμένη, * ὡς προεφήτευσας.

"Η Σταυροθεοτοκίον, όμοιον.

Παρθένε πανάμωμε, * Μήτερ Χριστού του Θεού, * ρομφαία διήλθέ σου * τὴν παναγίαν ψυχὴν, * ἡνίχα σταυρούμενον * ἔβλεψας ἐχουσίως * τὸν Υἰὸν χαὶ Θεόν σου· * ὄν περ, εὐλογημένη, * δυσωπούσα μή παύση * συγχώρησιν πταισμάτων * ήμιν δωρήσασθαι.

46000

THE 10', MAÏOY.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Έσπερινοῦ. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

⁷11_{γος} β΄. ^{*}Οτε * ἐχ τοῦ ξύλου σε νεκρόν. *
Χαϊρε, * ἡλιόμορρε ἀστήρ· * χαϊρε, ἡ αἰτία ἀπάντων * χαλῶν,
στάχυν βλαστήσασα * τῆς ἀθανασίας· * χαϊρε, θεῖον ὄχημα, *
πύλη ἡ πάμφωτος· * χαϊρε, * ἡ ἀρᾶς ἀναιρέτις * τῆς προγονικῆς
ἡμῶν· χαϊρε, * ἀγαθῶν ἡ πρόξενος ὑπάρχουσα.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Βότρυν * τόν παμπέπειρον, 'Αγνή, * δν άγεωργήτως εν μήτρα * εκυοφόρησας, * ξύλφ ώς εώρακας * τοῦτον κρεμάμενον, * θρηνφόοῦσα ώλόλυζες, * καὶ ἔκραζες· Τέκνον, * γλεῦκος ἐναπόσταξον * δι' οῦ ἡ μέθη ἀρθἤ * πᾶσα * τῶν παθῶν, εὐεργέτα, * δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, * σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ΄. Ὠδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ήγος πλ. δ΄. Τὴν Σορίαν και Λόγον.

πταισιμάτων ἄρεσιν δοθήναι μοι * σε γὰρ ἔχω ἐλπίδα * ὁ ἀνάπταισιμάτων ἄρεσιν δοθήναι μοι * σε γὰρ ἔχω ἐλπίδα * ὁ ἀνάψεων * ἀεί με ἐξαίρουσα * ὅθεν ὡς ἐχ μέσου * φλογιζούσης χαψεων * ἀεί με ἐξαίρουσα * ὅθεν ὡς ἐχ μέσου * φλογιζούσης χαΘεοτόχε, βοήθει μοι * πρεσβεύουσα τῷ σῷ Τἰῷ καὶ Θεῷ * τῶν
Θεοτόχε, βοήθει μοι * πρεσβεύουσα τῷ σῷ Τἰῷ καὶ Θεῷ * τῶν
Ειος δοῦλός σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τόν 'Αμνόν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτήν * ἡ 'Αμνὰς θεωροῦσα \mathbf{T} ἐν τῷ Σταυρῷ * ὡλόλυζε δακρύουσα, * καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· * Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, * ἢν περ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους, * Θεὲ ὑπεράγαθε, * ἀνεξίκακε Κύριε. * † πιστῶς ἐκβοήσωμεν· * Σπλαγχνίσθητι, Παρθένε, ἐφ' ἡμᾶς, * καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν * τοῖς προσνες ἐφ' ἡμᾶς, * καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν * τοῖς προσνενοῦσιν ἐν πίστει * αὐτοῦ τὰ παθήματα.

acons

THOK'. MAÏOY.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Έσπερινοῦ. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ήχος δ'. "Εδωκας σημείωσιν.

Τον ρύπον ἀπόσμηξον, κτλ.

"Η Σταυροθεοτοχίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, κτλ.

"Όρα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΙΗ΄.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ΄. 'Ὠδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

 $^{\prime\prime}H_{\chi}$ os δ'. $^{\prime\prime}O$ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, * καὶ ἐξαιτεῖσθαι ἐκτενῶς, Θεοτόκε, * τὰ σὰ ἐλέη, Δέσποινα, τοὺς δούλους σου * κράζοντας καὶ λέγοντας * Παναγία Παρθένε, * πρόφθασον καὶ λύτρωσαι * ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων * καὶ ὀρατῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς * σὸ γὰρ ὑπάρχεις * ἡμῶν ἡ ἀντίληψις.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Τῆ ἐν Σταυρῷ σου, Ἰησοῦ, ἀνυψώσει * συνανυψώθη τῶν βροτῶν ἡ οὐσία· * ἡ δὲ Παρθένος ἔκλαιε βοῶσα μητρικῶς· *
Τί σοι ἀνταπέδωκε * τῶν Ἑβραίων, Υἰέ μου, * δῆμος ὁ ἀχάριστος, * ὁ πολλῶν σου θαυμάτων * ἐπαπολαύσας, ἄναρχε Θεέ· *
Δόξα τῷ θείφ * Σταυρῷ καὶ τῷ πάθει σου.

THE KA'. MAÏOY.

Μετὰ τὸ Δοξαστικόν τοῦ Έσπερινοῦ \mathbf{K} αὶ νῦν. Θεοτοχίον. ήχος β΄.

Παρῆλθεν ή σκιὰ τοῦ Νόμου * τῆς Χάριτος ἐλθούσης· * ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγομένη, * οὕτω παρθένος ἔτεκες, * καὶ παρθένος ἔμεινας. * 'Αντὶ στύλου πυρὸς * δικαιοσύνης ἀνέτειλεν "Ηλιος· * ἀντὶ Μωϋσέως * Χριστὸς ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετά τό Δοξαστικόν τῆς Λιτῆς.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. Ἡχος πλ. α΄.

Μαχαρίζομέν σε, Θεοτόχε παρθένε, * χτλ.

Μετὰ τὸ Δοξαστικόν τῶν ἀποστίχων.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. Ἦχος πλ. δ΄.

'Ανύμφευτε Παρθένε, ατλ.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς Α΄. Στιχολογίας. Δόξα, καὶ νῶν. Θεοτοκίον. (θείας πίστεως. Ήχος γ΄.

Θεία γέγονας σκηνή του Λόγου, *μόνη πάναγνε Παρθενομήτορ,*
τή καθαρότητι 'Αγγέλους ὑπεράρασα· * τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὶ γουν γενόμενον * έρρυπωμένον σαρχός πλημμελήμασιν * ἀποχάθαρον* πρεσβειών σου ένθέοις νάμασι, * παρέχουσα, σεμνή, τὸ μέγα ελεος.

Μετά το Καθισμα της Β΄. Στιγολογιας. Δόξα, και νύν. Θεοτοκιον. Πχος πλ. β΄. Έλπις του κόσμου. Ελπίς και σκέπη και λιμήν * των είς σε προστρεχόντων, * Θεωνιήτορ άγαθή, *προστασία του κόσμου, * ίκέτευε * σὺν 'Ασωμάτοις έχτενώς * δν έτεχες * φιλανθρωπότατον Θεόν, * ρυσθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν * ἐχ πάσης ἀπειλῆς, * μόνη εὐλογημένη.

> Εί δε βούλει, άντί του Καθισματός των Αγίων, Έλκομενος έπι Σταυρού, είπε το παρόν.

Ήγος α. Τον τάφον σου, Σωτήρ. * γμηλώσας 'Ηλιού * εὐσεβείας τὸν τρόπον, * ἀνάκτων εὐσεβῶν, * 🗾 Κωνσταντίνε, το αῦδος, * Πατέρων συνήθροισας * θεορόρων όμήγυριν, * οίς ἐστήριξας * των 'Ορθοδόξων τὰ στίφη, * όμοούσιον * Πατρί τον Λόγον δοξάζειν * και Πνεύματι σύνθρονον.

 Δ όξα, καὶ νῦν. Θεοποκίον, ὅιμοιον. Ο δήγησον ἡμᾶς * ἐν ὁδῷ μετανοίας, * ἐκκλίνοντας ἀεὶ * πρὸς κακῶν ἀνοδίας, * καὶ τὸν ὑπεράγαθον * παροργίζοντας Κύριον, * ἀπειρόγαμε * εὐλογημένη Μαρία, * χαταφύγιον * ἀπεγνωσμένων άνθρώπων, * Θεοῦ ένδια(τημα.

> Μετά το Καθισμα του Πολυελέου. Δόξα, και νον. (θερτοκίον.

Ήχος δ΄. Αυτόμελου. «γαχύ προχατάλαβε * πρίν δουλωθήναι ήμας * έχθροις βλασ-Φημούσι σε, * καὶ ἀπειλούσιν ἡμίν, * Χριστὲ ὁ Θεός ἡμῶν.* άνελε τῷ Σταυρῷ σου * τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας. * γνώτωσαν πως ισγύει * 'Ορθοδόξων ή πίστις, * πρεσβείαις τής Θεοτόχου, * μόνε φιλάνθρωπε.

Μετά τὸ Καθισμα τῆς γ'. 'Ωδῆς. Δόξα καί νον. (-)ερτοκίου. τη τος πλ. δ΄. Την Σοφίαν και Λόγον.

Χαριστήριον αίνον χρεωστικώς, κτλ.

Όρα τούτο ἀνωτέρω εἰς τὴν ΙΘ΄. Μετά τὸ Ἐξαποστειλάριον.

(θεοτοκίον. Τοϊς Μαθηταϊς συνέλθωμεν. *

ρος Θεού πανάγιον, * καὶ λυχνίαν καὶ στάμνον, * καὶ κιβωτόν **υ** και τράπεζαν, * ράβδον τε και πυρείον, * και θείον θρόνον και πύλην, * καὶ ναὸν καὶ παστάδα * ὑμνήσωμεν, θεόφρονες, * τὴν ἀγνὴν καὶ Παρθένον· * ἐξ ῆς Θεὸς * σαρκωθεὶς ἀτρέπτως καὶ ὑπὲρ φύσιν * ἐθέωσε τὸ πρόσλημμα * ἀπορρήτο ἐνώσει.

Μετά τὸ Δοξαστικόν τῶν Αἴνων.

Και νύν. Θεοτοχίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

THE KB'. MAÏOY.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Έσπερινοῦ. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Ήχος δ΄. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι. *

πρεσβείαν άχοίμητον * καὶ παράκλησιν έμμονον * κεκτημένη, πάναγνε, πρός τὸν Κύριον, * τοὺς πειρασμοὺς κατακοίμισον, * τὰ κύματα πράϋνον * τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, * καὶ ἐν θλίψει ὑπάρχουσαν * τὴν καρδίαν μου * παρακάλεσον, Κόρη, * δυσωπῶ σε, * καὶ χαρίτωσον τὸν νοῦν μου * ὅπως ἀξίως δοξάζω σε.

ή Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

γγόν άμνον και ποιμένα σε * ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν * ἡ 'Αμνὰς
Τ ἡ τέξασα ἐπωδύρετο, * και μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο. * Υἰὲ
ποθεινότατε, * ταῦτά σοι ὁ ἀπειθὴς * δῆμος ἀνταποδίδωσιν, * ὁ
θαυμάτων σου * ἀπολαύσας μεγίστων; * 'Αλλὰ δόξα * τῆ ἀρρἡτφ σου καὶ θεία * συγκαταβάσει, φιλάνθρωπε.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ΄. 'Ωδῆς. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

 7 Ηχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ. *

Τροστάτιν πρός Θεόν * χεχτημένοι σε πάντες * προστρέχομεν, σεμνή, * τῷ ἀγίῳ ναῷ σου, * αἰτούμενοι βοήθειαν * παρὰ σοῦ, 'Αειπάρθενε· * ρῦσαι οὖν ἡμᾶς * τῆς τῶν δαιμόνων χαχίας, * χαὶ ἐξάρπασον * ἐχ χαταδίχης φριχώδους * τοὺς σὲ μαχαρίζοντας.

"Η Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Θαύματος χαινοῦ! * ὡ φρικτοῦ μυστηρίου! * ἐβόα ἡ ἀμνὰς *

Σχαὶ πανάμωμος Κόρη, * ἐν ξύλφ ὡς ἐώραχεν * ἀπλωθέντα

τὸν Κύριον· * ὁ τὰ σύμπαντα * ἐν τῆ δραχὶ περιφέρων, * πῶς

καταχρίτος * ὑπὸ χριτῶν παρανόμων * σταυρῷ χαταχρίνεται;

ΤΗ ΚΓ'. ΜΑΪΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Εσπερινοῦ. Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ήχος πλ. δ΄. 🕰 του παραδόξου θαύματος. *

Πάντοτε πράττων τὰ ἄτοπα, * τόν ποιητήν μου Θεόν * παροργίζω ὁ ἄθλιος, * καὶ πτοοῦμαι, πάναγνε, * τὴν αἰώνιον
κόλασιν, * καὶ τοῦ πυρός τὴν φλόγα τὴν ἄσβεστον, * καὶ τῶν
σκωλήκων τὴν ἀγριότητα * ὧν με ἐξάρπασον, * Δέσποινα πανύμνητε, * τὸν σὸν Υἰὸν * Λόγον καὶ φιλάνθρωπον * καθικετεύουσα.
Π Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Τί το ορώμενον θέαμα, * ο τοῖς ἐμοῖς οφθαλμοῖς * καθορᾶται, * ω Δέσποτα; * ο συνέχων ἄπασαν * κτίσιν ξύλφ ἀνήρτησαι, * καὶ θανατοῦσαι ο πᾶσι νέμων ζωήν * ἡ Θεοτόκος κλαίουσα ελεγεν, * οτε ἐώρακεν * ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον * τον ἐξ αὐτῆς * ἀξρήτως ἐκλάμψαντα * Θεον καὶ ἄνθρωπον.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ΄. 'Ωδῆς. Δόξα καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Προστάτιν πρός Θεόν, ατλ.

*Η Σταυροθεοτοκίον.

* θαύματος χαινού, χτλ.

"Όρα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΚΒ΄.

ΤΗ ΚΔ'. ΜΑΪΟΥ..

Μετά τὸ Δοξαστικόν τοῦ Ἐσπερινοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Ήχος β΄. Ότε * έχ τοῦ ξύλου σε νεκρόν. *

Χατρε, * ήλιόμορφε άστηρ, κτλ.

ή Σταυροθεοτοχίον.

Βότρυν * τὸν παμπέπειρον, 'Αγνη, κτλ.

Όρα ταϋτα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΙΘ΄.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ΄. 'Ωδῆς. Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστάτιν πρός Θεόν, κτλ.

*Η Σταυροθεοτοχίον.

*Ω θαύματος χαινού! χτλ.

"Όρα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΚΒ΄.

Μετά τὸ Έξαποστειλάριον.

Θεοτοχίον. Φῶς ἀναλλοίωτον, Λόγε. *

 Φ ωτός δοχεῖον ἐδείχθης * φωτολαμπὲς, Θεοτόχε· * τὸ ἄχρονον ἐχ γαστρός σου * φῶς γὰρ ἀνέτειλε χόσμφ, * χαὶ χατεφώτισε πάντας * τοὺς ὁρθοδόξως * σὲ Θεοτόχον ὑμνοῦντας.

THI KE'. MAÏOY.

Μετὰ τὸ Δοξαστικόν τοῦ Ἑσπερινοῦ. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μαχαρίσει σε, * Παναγία Παρθένε; * τίς μὴ ἀνυμνήσει σου * τὸν ἀλόχευτον τόχον; * 'Ο γὰρ ἀχρόνως * ἐχ Πατρὸς ἐχλάμψας Υἰὸς μονογενὴς, * ὁ αὐτὸς ἐχ σοῦ τῆς 'Αγνῆς * προῆλθεν ἀρράστως σαρχωθεὶς, * φύσει Θεὸς ὑπάρχων, * χαὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς. * οὐχ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, * ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων * ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. * Αὐτὸν ἰχέτευε, * εμνὴ παμμαχάριστε, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὸ Δοξαστικόν τῶν ᾿Αποστίχων. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἡχος β΄.

Α διόδευτε πύλη * μυστιχώς ἐσφραγισμένη, * εὐλογημένη Θεοτόχε Παρθένε, * δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, * καὶ προσάγαγε τῷ σῷ Υἰῷ καὶ Θεῷ, * ἵνα σώση διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς Α΄. Στιχολογίας.

Δόξα και νύν. Θεοτοκίον.

Ήχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε. *

Έχαίνισας, Αχραντε, τῷ θείφ τόχφ σου, κτλ.

Όρα τούτο άνωτέρω είς τὴν ΙΗ΄,

Μετά τὸ Κάθισμα τῆς Β΄. Στιχολογίας.

Δόξα καὶ νον. Θεοτοκίον.

Ήχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ού σιωπήσομεν ποτέ, κτλ.

Μετά τὸ Κάθισμα τοῦ Πολυελέου.

Δόξα και νον. Θεοτοκίον.

 * H χ 0 ς δ $^{'}$. $^{'}$ E π ε ϕ άνη ς σ ήμε ρ 0 γ . *

Προστασία άμαχε * των θλιβομένων, * και θερμή άντιληψις * των πεποιθότων έπι σε, * έκ των κινδύνων με λύτρωσαι· * σὸ γὰρ ὑπάρχεις * ἡ πάντων βοήθεια.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ΄. 'Ωδῆς.

Δόξα και νύν. Θεοτοκίον.

Προστασία ἄμαχε, κτλ. (δρα αὐτό).

Μετὰ τὸ Ἐξαποστειλάριον.

Θεοτοχίον. Όρος Θεού πανάγιον, χτλ.

"Όρα τοῦτο ἀνωτέρω εἰς τὴν ΚΑ΄. Μετὰ τὸ Δοξαστικόν τῶν Αἴνων. **Kal vov.** Θ so toxiov. 5 Hyor $\pi\lambda$. β' .

Θεοτόχε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ * ἡ βλαστήσασα τὸν καρπόν τῆς ζωῆς. * Σὲ ἰχετεύομεν * πρέσβευε, Δέσποινα, μετὶ καὶ τοῦ Προδρόμου * καὶ πάντων τῶν Αγίων, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

THE KC'. MAÏOY.

Μετά τὰ Προσόμοια τοῦ Έσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ήχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες. *

[] ωτός ἐνδιαίτημα, * 'Αγνὴ, * μόνη ἐχρημάτισας * τοῦ ἐχ Πατρὸς ἀναλάμψαντος· * ὅθεν χραυγάζω σοι· * Τὴν ἐσχοτισμένην * ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι * ρωτὶ τῶν ἀρετῶν χαταραίδρυνον, ' χαὶ ἐν σχηνώμασι * φωτεινοῖς σου χατασχήνωσον * ἐν ἡμέρα ' τῆς χρίσεως, "Αχραντε.

"Η Σταυροθεοτοχίου, όμοιου.

Σραγήν σου την άδιχον, * Χριστέ, * η Παρθένος βλέπουσα '
δουρομένη έβόα σοι * Τέχνον γλυχύτατον, * πῶς ἀδίχως πάσχεις; * πῶς τῷ ξύλφ χρέμασαι * ὁ πᾶσαν γῆν χρεμάσας τοις ὑδασι; * Μὴ λίπης μόνην με, * Εὐεργέτα πολυέλεε, * τὴν μητέρα '
καὶ δούλην σου, δέομαι.

Μετά το Κάθισμα της γ΄. 'Ωδής.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ΤΙΙχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θείας φύσεως ούχ έχωρισθη * σὰρξ γενόμενος ἐν τῆ γαστρί σου, * ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηχεν * ὁ μετὰ τόχον παρθένον Μητέρα σε * ὡς πρὸ τοῦ τόχου φυλάξας πανάμωμον, * μόνος Κύριος· * αὐτὸν ἐχτενῶς ἰχέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

"Η Σταυροθερτοχίον, όμοιον.

Πάμιαντος 'Αμνάς τοῦ Λόγου, * ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ' ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον * τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα * μητροπρεπῶς θρηνφδοῦσα ἐκραύγαζεν. ' Οἰμοι! τέκνον μου, * πῶς πάσχεις; θέλων ρύσασθαι * παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

THE KZ', MAÏOY.

Μετά τὰ Προσόμοια τοῦ Ἐσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ήχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.
Φωτός ἐνδιαίτημα, Ἁγνή, κτλ.

"Η Σταυροθεοτοκίον.
Σραγήν σου τὴν ἄδικον, Χριστὲ,κτλ.
"Ορα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν Κς".
Μετά τὸ Κάθισμα τῆς γ΄. Ὠδῆς.
Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ήχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.* Προστάτιν πρός Θεόν, κτλ.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

* θαύματος χαινοῦ! κτλ.

"Όρα άνωτέρω εἰς τὴν ΚΒ΄.

THE KH'. MAÏOY.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Θρα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΚΒ΄.
Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ΄. Ὠδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Θρα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΓΗ΄.

ΤΗι ΚΘ'. ΜΑΪΟΥ.

Μετά τὰ Προσόμοια τοῦ Ἐσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Θρα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΚΓ΄.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ΄. Ὠρὸῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Θρα ἀνωτέρω εἰς την ΙΗ΄.

ΤΗ Α΄. ΜΑΪΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Έσπερινοῦ. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

"Η Σταυροθεοτοχίον.

"Ορα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΚΒ΄. Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ΄. Ώδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ήχος δ΄. Επεφάνης σήμερον. *
Τη τη σχέπη, πάναγνε, * τη ση, Παρθένε, * προσφυγόντων δέησιν * προσδεξαμένη παρ' ήμων, * μη διαλίπης πρεσβεύουσα *
τῷ φιλανθρώπω * σωθηναι τοὺς δούλους σου.

"Η Σταυροθεοτοκίον, όμοιον.

Τπὶ ξύλου, Δέσποινα, * προσηλωμένον * τὸν Υἰόν σου βλέψασα,*
Πῶς ταῦτα πάσχεις, * Υἰέ μου καὶ Κύριε;

ΤΗι ΛΑ΄. ΜΑΪΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Έσπερινοῦ. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΤΗγος α΄. Των ουρανίων ταγμάτων. *

Το τῷ πελάγει τοῦ βίου * κλυδωνιζόμενος, * καὶ ταῖς τῶν ἐναντίων * ριπιζόμενος αὕραις * βοῶ σοι, ()εοτόκε· * Ἰθυνον νῦν * πρὸς λιμένα με εὕδιον * τῆς μετανοίας, τὴν ζάλην τῶν λογισμῶν * εἰς γαλήνην μεταβάλλουσα.

"Η Σταυροθεοτοκίον, όμοιον.

Το τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα * τοῦ σοῦ Υἰοῦ καὶ Θεοῦ, * καὶ τὴν μακροθυμίαν * τούτου ἀποσκοποῦσα * ἔλεγες θρηνοῦσα, * Μήτερ ἀγνή· * Οἰμοι! Τέκνον γλυκύτατον· * τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως, Λόγε Θεοῦ; * ίνα σώσης τὸ ἀνθρώπινον.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ΄. Ὠδῆς. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. "Η Σταυροθεοτοκίον. "Ορα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν Λ΄.

Εϊληφεν ώδε τέρμα μήν ό Μαϊος.

MHN IOΥNΙΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ.

H HMBPA BXEI QPAZ IE'. KAI H NYZ QPAZ O'.

THE A'. TOY ATTOY MILNOS.

Μυήμη του Αγίου Μάρτυρος Ίουστίνου του Φιλοσόρου, καὶ τών σύν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν 'Αγίων γ'.

ΊΙχος β΄. "Ότε * ἐχ τοῦ ξύλου σε νεχρόν. *

Οτε * άγνωσίας ὁ χρυμός * πᾶσαν ἐπεχράτει τὴν χτίσιν * ταῖς ἐπηρείαις ἐχθροῦ, * καὶ ἐθεραπεύετο * ἡ τῶν εἰδώλων πληθὺς, * τότε, ἔνδοξοι Μάρτυρες, * προθύμω καρδία * ζέσει θείας πίστεως * τοῦτον ἐπαύσατε, * πόθω * ἐχχενοῦντες τὸ αἴμα * ὑπὲρ τοῦ τὸ ιδιον αἴμα * ἐπὶ τὸν Σταυρὸν σαρῶς χενώσαντος.

Πέων * ὁ γενναῖος ἀθλητής, * Βαλλεριανός καὶ Χαρίτων * καὶ Χαριτώ σὺν αὐτῷ, * θεῖος Ἰουστῖνός τε * καὶ ὁ Εὐέλπιστος * καὶ Ἱέραξ ὁ ἔνδοξος, * στολήν ἐξ αἰμάτων * θείαν ἐπιχρώσαντες * καὶ στολισάμενοι, * ἄμα * τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων * ἐν τοῖς οὐρανοῖς μετ ᾿Αγγέλων * τῷ παμβασιλεῖ Χριστῷ παρίστανται.

Οτε * έπινεύσει θεϊχή * πρός τους υπέρ φύσιν άγωνας * προσεχωρήσατε, * σωμα το φθειρόμενον * άπαρνησάμενοι, * τότε σθένει ρωννύμενοι * του Παντοδυνάμου * πῦρ οὐχ ἐπτοήθητε, * οὐ ξίρη τέμνοντα * ὅθεν * τῷ Θεῷ τὸν αὐχένα * κλίναντες μακάριον τέλος * ἐν ἀγαλλιάσει ὑπεδέξασθε.

Men. Tom. V.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

υ εί * των 'Αγγέλων ή χαρά, * σύ εί των άνθρώπων ή δόξα, *
σύ των πιστων ή έλπὶς, * Δέσποινα πανάμωμε, * καὶ προστασία ήμων * καὶ πρός σὲ καταρεύγοντες * ἐν πίστει βοωμεν *
ὅπως ταῖς πρεσβείαις σου * ἐκ των βελων τοῦ ἐχθροῦ, * λύπης *
ψυχορθόρου καὶ πάσης * θλίψεως ρυσθείημεν πάντες * οἱ ἀνευρημοῦντές σε, Θεόνυμρε.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Τονους * ὑπομείνασα πολλους * ἐν τῆ τοῦ Υίοῦ καὶ Θεοῦ σου * σταυρώσει, "Αχραντε, * ἔστενες δακρύουσα * καὶ ὁλολύζουσα.* Οἰμοι! τέκνον γλυκύτατον. * ἀδίκως πῶς πάσχεις * πάντας θέλων ρύσασθαι * τοὺς ἐξ 'Αδὰμ γηγενεῖς; * "Οθεν, * παναγία Παρθένε, * σὰ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, * ἴλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι. 'Απολυτίκιον. Οἰ Μὰρτυρές σου, Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

'Η συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τῶν 'Αγίων ὁ παρών.

'Ωρη α'. Τιγος β'. Δεύτε λαοί. *

Παρτυρικαϊς * ἡγλαϊσμένοι ραιδρότησι * τῷ καθαρῷ παρίστασθε, * Μάρτυρες, βήματι * τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων, * ἡμιῖν ἀμαρτημάτων * λύσιν βραβεύοντες.

Οἱ εὐσεβεῖς * τῆς ἀληθείας ὑπέρμαχοι * τυραννιχοῦ πρό βήματος * ἀγωνισάμενοι, * ὁμορρόνως χαθείλον * τὴν πλάνην τοῦ Βελίαρ * σθένει τοῦ Πνεύματος.

 Δi αἰχισμών, * διὰ μαστίγων χαὶ θλίψεων * σὶ εὐσεβεῖς ώνήσαντο * Μεγαλομάρτυρες * τὴν Χριστοῦ βασιλείαν, * ἐν ἢ στερανηρόροι * νῦν πολιτεύονται.

()ESTOXIOV.

Κατοικτειρῶν * σοῦ τῶν χειρῶν τὸ πλαστούργημα, * ὁ ἱν ἱλέει πλούσιος, * μήτραν κατώκησας * ἀπειράνδρου Παρθένου, * καὶ ταύτην προστασίαν * ἡμῶν ἀνέδειξας.

'Ωοη γ'. Στερέωσον ήμᾶς. *

Στερέωμα Χριστόν * έν τῆ καρδία σου * κατέχων * ἀνδρείως ἀντικατέστης, * Ιουστίνε, τῷ δικάζοντι * ἀνομείν παρανόμως σε προστάττοντι.

Χορός θεολαμπής, * στρατός θεόλεχτος, * 'Αγίων * Μαρτύρων ἄγιος δήμος * άθροισθείς νῦν χατεπάλαισε * δυσμενεῖς ἀσωμάτους μετὰ σώματος. Τό σωμα αίχισμοῖς * οἱ μεγαλόψυχοι * ἐχδόντες, * ἡγάλλοντο προορώντες * τὴν αἰώνιον ἀπόλαυσιν * χαὶ τὴν μέλλουσαν δόξαν χαὶ λαμπρότητα.

Θεοτοχίον.

'Ασπόρως εν γαστρί * Θεόν συνέλαβες, * και τίκτεις * άφράστως σεσαρχωμένον, * είς δν βλέπειν οὐ τολμωσιν ἀεὶ * οὐρανῶν αὶ Δυνάμεις, 'Αειπάρθενε.

'O Eipubs.

» Στερέωσον ήμας * έν σοὶ, Κύριε, * ὁ ξύλφ * νεχρώσας τὴν » Σάμαρτίαν· * καὶ τὸν ρόβον σου ἐμφύτευσον * εἰς τὰς καρ- οδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Κάθισμα Ήχος πλ. α΄. Τον συνάναρχον Λόγον. Τουστίνος, Χαρίτων, Πέων, Εὐέλπιστος, * Χαριτώ καὶ 'Ιέραξ * καὶ Βαλλεριανός, * οἱ φωστήρες οἱ φαιδροὶ * οἱ καταυγάζοντες * τὰ πληρώματα τῆς γῆς * ταῖς φρυκτωρίαις τῶν αὐτῶν * ἀγώνων, μεγαλοφώνως * ἀνευρημείσθωσαν πάντες * Χριστῷ πρεσβεύοντες σωθήναι ἡμᾶς.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Π θερμή προστασία καὶ ἀπροσμάχητος, * ἡ ἐλπὶς ἡ βεβαία * καὶ ἀκαταίσχυντος, * τεῖχος καὶ σκέπη καὶ λιμὴν * τῶν προστρεχόντων σοι, * ἀειπάρθενε 'Αγνὴ, * τὸν Υίόν σου καὶ Θεὸν * ἰκέτευε σὺν 'Αγγέλοις * εἰρἡνην δοῦναι τῷ κόσμῳ * καὶ σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Έν Σταυρφ σε όρωσα, Χριστέ, ή Μήτηρ σου * έχουσίως ἐν μέσφ *

ληστών χρεμάμενον, * χοπτομένη μητριχώς * τὰ σπλάγχνα ἔλεγεν· * 'Αναμάρτητε Υίἐ, * πῶς ἀδίχως ἐν Σταυρφ *

ώσπερ χαχοῦργος ἐπάγης; * τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων * ζωῶσαι
θέλων ὡς ὑπεράγαθος.

'Ωδή δ΄. Είσακήκοα, Κύριε. *

Τουστίνου, Χαρίτωνος * καὶ Χαριτούς * καὶ Πέωνος τοὺς ἄθλους * Τοῦν ᾿Αγγέλων τάγματα κατεπλάγησαν.

Συντριβόμενα σώματα * τοῖς αἰχισμοῖς * τὴν θείαν προεξένει * τοῖς γενναιοτάτοις μαχαριότητα.

Εὐελπίστου, Ίέρακος * τῶν ἀκλινῶν * Μαρτύρων τὴν ἀνδρείαν * οἱ τοῦ σκότους ἄρχοντες ἐπτοήθησαν.

Θεοτοχίον. .

Δυσωποϋμέν σε, "Αχραντε, * τὴν τὸν Θεόν * ἀσπόρως συλλαβοῦσαν, * τοῦ ἀεὶ πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου. 'Ωρ'η ε΄. 'Ο του φωτός χορηγός. *

Πνεύματος θείου πλησθείς * τῆς πονηρίας τὰ δεινὰ πνεύματα * τοῖς ὀχετοῖς, * Μάρτυς, τῶν αἰμάτων * τῶν σῶν, Ἰουστῖνε, * ἀπέπνιξας, μάχαρ, * ἀθλήσας στερρότατα.

Ή χαριτώνυμος * χάριτος ξιμπλεως Θεού γέγονε, * καὶ γυναικών * ἐπιλαθομένη * σαφώς τοῦ ἀσθενούς * ἤθλησε νομίμως, * καὶ δόξης ἡξίωται.

Χαριτωθείς τὴν ψυχὴν * ὁμολογίαις ἰεραῖς ἤμβλυνας * τοῦ παλαιοῦ * ἐχθροῦ τὴν κακίαν, * Χαρίτων ἀθλητὰ, * θείων ἀθλορόρων * σεπτόν ἐγκαλλώπισμα.

(+) **E**OTOX **!** OY .

Σοί τῆ τεχούση Χριστὸν * τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργόν χραζομεν * Χαΐρε, 'Αγνὴ, * χαΐρε, ἡ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν * χαΐρε, ἡ χωρήσασα * Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

'Ωδη ς'. Έν άβύσσω πταισμάτων.

Οὐρανόθεν τὴν κλήσιν δεξάμενος * ώσπερ ὁ θεσπέσιος Παῦλος, Θεόσορε, * εὐθυδρομήσας ἄριστα * μαρτυρίου το στάδιον ἤνυσας.

'Αχυμάντως βασάνων το πέλαγος * θεία χυβερνήσει διήλθετε, Μάρτυρες, * χαὶ πρός λιμένα εύδιον * τῆς Χριστοῦ βασιλείας ἐρθάσατε.

'Απλανεζ ώς ἀστέρες ἐμπρέποντες * τῷ τῆς 'Εχχλησίας σεπτῷ στερεώματι, * τὴν οἰχουμένην ἄπασαν * ρωταυγείαις τῶν ἄ-θλων φωτίζετε. (-)ερτοχιον.

'Απειράνδρως, Παρθένε, ἐχύησας, * καὶ διαιωνίζεις Παρθένος, ἐμραίνουσα * τῆς ἀληθοῦς θεότητος * τοῦ Υίοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

() Εξομός.

« Ἡν ἀβύσσφ πταισμάτων χυχλούμενος, * τὴν ἀνεξιχνίαστον « Ἡν τῆς εὐσπλαγχνίας σου * ἐπιχαλοῦμαι ἄβυσσον· * Ἐχ ρθο- « ρᾶς, ὁ Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Συναξάριον.

Μὴν Ἰούνιος ἔχων ἡμέρας λ΄.
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιε΄. καὶ ἡ νὺξ ὥρας θ΄.
Τῆ Α΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Ἰουστίνου τοῦ Φιλοσόρου.

Στίχοι.
Ίουστίνον χώνειον ήρεν έχ βίου
΄Ως είθε πρώτον τοὺς πιείν δεδωχότας.
Πρώτη Ίουνίου, Ίουστίνε, ἐλλεβορίζη.

Τη αυτή ήμέρα, Μνήμη των Αγίων Μαρτύρων Τουστίνου, Ναρίτωνος, Χαριτούς, Εὐελπίστου, Ἱέρακος, Πέωνος καὶ Βαλλεριανού.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σώσον ήμας. Αμήν.

 $\mathfrak{Q}\mathfrak{I}\mathfrak{h}$ ζ' . Eixóvoc ypus $\mathfrak{h}\mathfrak{c}$. *

πάτης βυθόν * των αίμάτων ποταμφ ἀποξηράναντες * χρου-- Ι νούς θαυμάτων άνεβλύσατε, * χατασβεννύοντες άνθραχας, * Μάρτυρες, δεινών παθημάτων * των βοώντων έχάστοτε· * Εύλογητός εί, ό Θεός * ό των Πατέρων ήμων.

Σορία Θεού * Ιουστίνος ο σορός κεκοσμημένος * την τών Ελλήνων ἀπεμώρανε * φιλοσοφίαν έν χάριτι, * πείσας προσχυνείν την Τριάδα * όρθοδόξως χραυγάζειν τε· * Εύλογητός εί, ό Θεός * ό τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ένθέφ πυρί * άγαπήσεως, σοφοί, ύλην κακίας * γενναιοφρόνως χατερλέξατε. * χαὶ ὡς πυρσοὶ ἀναλάμψαντες * πάντων τῶν βοώντων καρδίας * εύσεβως έφωτίσατε· * Εύλογητός εί, ό Θεός * ό τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Osotoxiov.

Σὲ βάτον Μωσής * ἐν τῷ ὅρει τῷ Σινᾳ πυρπολουμένην * προεθεώρει, την ενέγκασαν * άκαταφλέκτως την άστεκτον * αίγλην της άρρητου ούσιας, * ένωθείσης παχύτητι * σαρχός μιᾶς των έν αὐτῆ * ἀγίων ὑποστάσεων. Ω ος γ . Τον έν καμίνω τοῦ πυρός. *

ης έν καμίνω τῷ πυρὶ * τῶν βασάνων καρτερῶς δοκιμασθέν-Ε΄ τες, * Αθλορόροι Κυρίου, * ύπερ χρυσόν άληθώς, * ένθεως * βοώντες, ήστράψατε· * Σὲ ὑπερυψοῦμεν, * Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰώνας.

Σύν Ίουστίνω τῷ σορῷ * ἀνυμνείσθω Χαριτώ, Πέων, Χαρίτων, * χαὶ 'Ιέραξ ὁ μέγας * σύν τῷ Βαλλεριανῷ, * ἀθλήσει * τὴν πλάνην μειώσαντες * και ταϊς των 'Αγγέλων * χορείαις συναplévtes.

Πρός την αιώνιον ζωήν * έπειγόμενοι, σοροί, γενναιοφρόνως * τον αύχένα τῷ ξίρει * ἐν ὁμονοία ψυχῆς * οἱ πάντες * ἐκλίνατε, Μάρτυρες, * θύματα χαθάπερ * Θεῷ προσενεχθέντες.

(PEOTOXIOY.

Μύρον κενούμενον ήμεν, * Θεοτόκε, τον Χριστον κυρφορούσα * εύωδίασας χόσμον * έν θεοπνεύστοις όδιμαζς. * διό σοι * τό Χαζρε χραυγάζομεν, * και υπερυψούμεν * είς πάντας τούς αίωνας.

Ο Είρμός.

Τόν ἐν καμίνω τοῦ πυρὸς * τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκα Ταβάντα, * καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα Θεὸν'

» ύμνεϊτε, * τὰ ἔργα, ώς Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντε; » τοὺς αἰῶνας.

 $^{*}\Omega^{>}\eta$ $^{\circ}$ $^{\circ}$ Ton in Aeron Hedr Adron. *

Θεία λαμπόμενοι δόξη * τον χρυμνόν της ἀπάτης * ἐλύσατι, γενναΐοι 'Αθληταί· * χαι χοινωνοί χρηματίσαντες * ἱερῶν παθημάτων * τοῦ σάρχα εἰληφότος δι' ἡμᾶς, * σὺν αὐτῷ αἰωνίως * εἰς οὐρανοὺς ἀγάλλεσθε.

Τὴν Ίουστίνου σορίαν, * Χαριτοῦς τὴν ἀνδρείαν, * Χαρίτωνς τὴν τόλμαν ἀληθῶς, * Πέωνός τε καὶ 'Ιέρακος * τοὺς γενναίους ἀγῶνας * καὶ Βαλλεριανοῦ πρός τὰ δανὰ * τὴν πολλὴν καρτερίαν * οἱ "Αγγελοι ἐθαύμασαν.

"Ωσπερ εν αρματι θείω * επιβάντες ενδόξως * τῷ αῖματι ὑμῶν πρός οὐρανὸν * χαρμονικῶς ἀνεδράμετε, * καὶ χειρὶ ζωπρόρω * τῆς νίκης ἐκομίσασθε, Σοροὶ, * τοὺς στεράνους ἀπαύστως * ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες. ()εοτοκίον.

Σωματωθείς ἀπορρήτως * έξ άγνων σου αίμάτων * ώς ήλιος ἐπέρανεν ήμεν, * πάναγνε Μήτηρ ἀνύμρευτε, * των αίωνων ἀπάντων * ὁ πρὶν Πατρὶ συνάναρχος Υίὸς, * καὶ τὸ σκότος διώξας * ἐρώτισε τὰ σύμπαντα. Ο Είρμός.

- » ΓΙ τον έχ Θεού Θεόν Λόγον, * τον ἀρρήτω σορία * ήχοντα και-» Υυυργήσαι τον 'Αδάμ, * βρώσει ρθορά πεπτωχότα δεινώς, *
- » έξ 'Αγίας Παρθένου * άφράστως σαρχωθέντα δι' ήμᾶς, * οί πι-» στοί, όμορρόνως * ἐν ὑμνοις μεγαλύνωμεν.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Απόλυσις.

THE B'. TOY ATTOY MHNOS.

Μνήμη τοῦ ἐν ᾿Αγίοις Πατρός ἡμῶν Νικηφόρου, ᾿Αρχιεπισχόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, ΤΙχος δ΄. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι. *

 \mathbf{A} ληθείας εδραίωμα, * καὶ τῆς πίστεως ερεισμα, * καὶ δογμάτουν πρόβολον σε γινώσκομεν, * τῆς εὐσεβείας συνήγορον, * άγνείας τε σκήνωμα * καὶ δοχεῖον ἐκλεκτόν * εὐωδίας τοῦ \mathbf{H}

ματος, * καὶ παμμέγιστον * θησαυρόν διδαγμάτων * καὶ κρηπῖδα * τοῦ Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας, * Ἱεροφάντα θεόπνευστε.

ποστόλων διάδοχον, * 'Αθλοφόρων όμότροπον, * 'Ασχητών όμό-Τηλον ευφημοϋμέν σε, * και Διδασκάλων έκσφράγισμα * και θεῖον έκτύπωμα, * και Χριστοῦ μυσταγωγόν, * 'Ιεράρχα μακάριε, * και θεόρρυτον * ποταμόν ιαμάτων * τὰς ἀνόμους * και βλασφήμους διανοίας * κατακαλύπτοντα, πάνσοφε.

Τίτις σορίας το τάλαντον * πλεονάσας, Πανόλβιε, * ττις χαράς ήξίωσαι τοῦ Κυρίου σου, * πεποιχιλμένος ττι χάριτι * ττις θείας ἐλλάμψεως * καὶ ττι αίγλη νοητώς * ἀποστίλβων τοῦ Πνεύματος * νῦν παρίστασαι * δεξιᾶ ζωηφόρω, * λαμπηδόσιν * οὐρανίοις ἀεννάως * καταστραπτόμενος, ἔνδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

πακαρίζω σε, Πάναγνε, * τὴν βροτοὺς ἀφαρπάσασαν * ἐκ βυ11 θοῦ κακίας καὶ ἀπογνώσεως· * ὑμνολογῶ σε, Θεόνυμεε, *
τὴν ἀειμακάριστον, * καὶ δοξάζω σου, σεμνὴ, * τὴν ἀπόρρητον
κύησιν, * ὅτι ἔτεκες * τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, * καὶ κατάρας *
ἡλευθέρωσας, Παρθένε, * προγονικῆς τὸ ἀνθρώπινον.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

ος εώραχε, Κύριε, * ή Παρθένος χαι Μήτηρ σου * εν Σταυρῷ — χρεμάμενον εξεπλήττετο, * χαι ἀτενίζουσα έλεγε· * Τί σοι ἀνταπέδωχαν * οι πολλῶν σου δωρεῶν * ἀπολαύσαντες, Δέσποτα; * 'Αλλὰ δέομαι· * Μή με μόνην ἐάσης * ἐν τῷ χόσμῳ, * ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι * συνανιστῶν τοὺς χροπάτορας.

'Απολυτίκιον, 'Ηχος δ'. Κανόνα πίστεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

ΤΙ συνήθης Στιγολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήγου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὖ ἡ Ἁκροστιχίς:

Τὸν Νιχηφόρον ὡς νιχηφόρον ἄσμασι μέλπω.

Θεοφάνους.

 $\Omega\delta\eta$ a. $H\chi$ 05 δ' . Θ aλάσσης το έρυθραΐον.

Τὴν πρᾶξιν τῆς θεωρίας εδειξας * σαφῶς ἐπίβασιν· * τὴν γὰρ ψυχὴν ἡυθμίσας πρακτικῶς, * Νικηφόρε πανόλβιε, * πρὸς θεωρίαν ἄριστον * τὴν ἀκροτάτην ἀνεπτέρωσας.

Ολόγος ώρατσμένος πράξεσιν, * ὁ βίος λόγφ δὲ * κεκοσμημένος ώρθη σου λαμπρώς, * Νικηφόρε θεόληπτε· * διό ἐπὶ τοῦ θρόνου σε * τοῦ ὑψηλοῦ Χριστός ἀνέθετο. Νοσήσας του Μαμωνά την αίρεσιν * Λέων ὁ δείλαιος, * χαὶ τῆ στερρά σοι πέτρα προσβαλών, * Νιχηφόρε, συντέτριπται, * χαὶ θαυμαστή τις γέγονεν * ή συμφωνία τῆς σοφίας σου.

Νεχρώσας τὰ ἐπὶ γῆς φρονήματα * σὰ δι' ἀσχήσεως, * χαὶ τὴν ψυχὴν ἰθύνας ἐμμελῶς, * Νιχηφόρε θεόπνευστε, * πρὸς τοὺς λιμένας ἔρθασας * τῆς ἀχυμάντου χαταστάσεως.

· OESTONION.

Ίάσω τὴν συντριβὴν, Πανάμωμε, * τῆς ἀνθρωπότητος * τὸν Ποιητὴν τεχοῦσα τοῦ παντός, * τὸν ἡμᾶς ἀνορθώσαντα * χαταβραγέντας πτώματι * τῶν προπατόρων, θεονύμφευτε.

'ωδή γ'. Ούκ έν σορία. *

Κατακοσμήσας * άρετων ταϊς ίδεαις τον βίον σου, * και φωστή; λόγον ζωής * σαφως επέχων γενόμενος * Χριστού τὴν πανίερον * ποίμνην εποίμανας.

Ή θεορρήμων * και πυρίνη σου γλώσσα και ένθεος * τῷ πυρί τῷ νοητῷ * τὰς ἀκανθώδεις κατέφλεξεν * αἰρέσεις, θεόσορε * Πάτερ ἀοίδιμε.

Φιλοσορία * τῆς σορίας το βάθος ἡρεύνησας, * καὶ δογμάτων σου πλοκαῖς * τοὺς ἀθετοῦντας εἰκόνα Χριστοῦ * τρανῶς ἀπηγχόνησας, * 'Αξιοθαύμαστε. Θεοτοκίον.

'Ομολογούντες * τον Πατρί προ αίωνων συνάναρχον * έπ' έσχάτων έχ τής σής * γαστρός τεχθέντα, Πανάμωμε, * χυρίως δοξά-, ζομεν * σέ Θεομήτορα. Ο Είρμός.

Ο ἐν σορία * καὶ δυνάμει καὶ πλούτω καυχώμεθα, * ἀλλ'
 Εν σοὶ τῆ τοῦ Πατρός * ἐνυποστάτω σορία, Χριστέ· * οὐ
 γὰρ ἔστιν 'Αγιος * πλήν σου, φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, 'Πγος α΄. Τὸν τάρον σου, Σωτήρ. *
Τοροί Πατριαρχών * τὴν ἀγίαν σου μνήμην * ἐν υμνοις καὶ
ψόδαζ, * Νικηρόρε, τιμώσι· * προσθήκην γὰρ ἐδέξαντο * τὴν
ψυχήν σου τὴν ἔνδοξον· * δθεν σήμερον * καὶ ἡ σεπτὴ Έκκλησία * μεγαλύνουσα * τὸν Βασιλέα δοξάζει, * τὸν μόνον ριλάνθρωπον.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Πητέρα σε Θεοῦ * ἐπιστάμεθα πάντες, * Παρθένον ἀληθῶς * Χαὶ μετὰ τόχον ὑρθεῖσαν * οἱ πόθφ χαταρεύγοντες * πρός τὴν σὴν ἀγαθότητα· * σὲ γὰρ ἔχομεν * ἀμαρτωλοὶ προστασίαν, * σὲ χεχτήμεθα * ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, * τὴν μόνην πανάμωμον.

Π Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Ο ρῶσά σε Χριστὲ * ἡ πανάμωμος Μήτηρ * νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ * ἡπλωμένον ἐβόα· * Υἰέ μου, συνάναρχε * τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, * τίς ἡ ἄφατος * οἰχονομία σου αῦτη, * δι' ῆς έσωσας * τὸ τῶν ἀχράντων χειρῷν σου * σορὸν δημιούργημα;

'Ωδη δ'. Έπαρθέντα σε ίδουσα.

 \mathbf{P} ώμη τη θεία τὰς μύλας, Ἱεροφάντα, * τῶν ἀσεβῶν συνέθλα- σας, *τῷ στεβρῷ σου λόγῳ * τούτους τροπωσάμενος, * καὶ σέβειν εδίδαξας * θεΐον του Σωτήρος είκόνισμα.

Όμολογία την θείαν ιερωσύνην * περιφανώς έφαίδρυνας, * Πάτερ Νιχηφόρε, * Λέοντος ώμότητι * ὑπεροριζόμενος, * μύστα των ἀρρήτων θεόληπτε.

Νεανικώς προϊστάμενος, Νικηφόρε, * των εύσεβών δογμάτων * της σεπτης Έχχλησίας, * μάστιγι των λόγων σου * τους λύχους έδίωξας * πίστιν την όρθην καπηλεύοντας.

'Ως παράδεισον τὴν χαρδίαν σου χεχτημένος, * ξύλον ζωῆς έν μέσφ * ταύτης περυτευμένον, * πάσιν έρανέρωσας * τόν λόγον της πίστεως, * Πάτερ Νικηφόρε θεόπνευστε.

()εοτοχίον.

Σεσαρχωμένον τον ἄσαρχον πρίν τεχούσα * Λόγον Θεού, πανύμνητε * Κεχαριτωμένη, * χόσμον άνεχαίνισας * διό σε, Θεόνυμρε, * πίστει όρθοδόξω γεραίρομεν.

'Ωοη ε'. Ευ Κύριε μου φώς. *

🦹 τοῦν ἔχων χαθαρόν * οὐρανοὺς ἐμβατεύοντα, * τῆς γνώσεως χαὶ 1 σορίας * το άμάραντον άνθος * έδρέψω, Παμμαχάρισπε.

'Ιάματα ψυχαϊς * όρθοδόξοις έβράβευσας * πούς λόγους σου, θεοράντορ, * την δέ γην των άρρόνων * κατέστρεψας τοῖς δόγμασιν.

Καὶ λόγον πρακτικόν * καὶ ζωήν έγων ἄμεμπτον, * ὡς ἡλιος έξαστράπτων * της σεπτης Εχχλησίας* λαμπρύνεις το ατερέωμα.

. Θεοτοχίον.

Η λύσις της άρας * της προμήτορος γέγονας, * Πανάμωμε, συλλαβούσα * τον ήμες εύλογίαις * ταϊς θείαις στεφαγώσαντα. $\Omega \delta \eta \in \Omega$. Giaw soi, * metà povis.

· ωσφόρος * ταίς ἀκτίσιν ἐκλέμπων τοῦ Πνεύματος, * ταίς Ἐκ-Π κλησίαις, Θεόφρον, * άνεδείχθης στύλος ούρανομήκης, * καί νεφέλη * πρός κληρουχίαν άγων ούράνιον.

"Ολην σου * την ζωήν τῷ Θεῷ καθιέρωσας, * διαφερόντως έντεῦθεν * και είς πάσαν άρχων τὴν οίκουμένην * κατεστάθης, * ίεροφάντα Πάτερ μαχάριε.

Ρήγνυσι * τὰς πλοκὰς τῶν ἀθέων αἰρέσεων * σοῦ ὁ θεόπνευστος λόγος * τῷ διστόμφ ξίρει τοῦ Παρακλήτου, * τὸ δὲ φέγγος * της άληθείας πάσι προδείχνυσιν.

Θεοτοχίον.

Οἱ νόμοι * παραδόξως τῆς φύσεως λύονται, * ὅτι Παρθένος νῦν τίκτει, * καὶ θηλάζει Κόρη ἀπειρογάμως * συλλαβοῦσα * τὸν τῶν ἀπάντων Κτίστην καὶ Κύριον.

O Eiguos.

» Θ ύσω σοι * μετὰ φωνής αἰνέσεως, Κύριε, * ή Ἐχχλησία βοξ σοι, * $\dot{\epsilon}$ χ Δαιμόνων λύθρου χεχαθαρμένη * τῷ δι' οἶχτον * $\dot{\epsilon}$ χ » τῆς πλευράς σου ρεύσαντι αίματι.

Κοντάχιον, Έπεφάνης σήμερον. *
Τόν της νίκης στέφανον, * ω Νικηφόρε, * οὐρανόθεν σήμερον *
ως είληφως παρά Θεοῦ, * σῶζε τοὺς πίστει τιμῶντάς σε * ὡς
Ἱεράρχην * ὁμοῦ καὶ Διδάσκαλον.

Συγαξάριον.

Τῆ Β΄, τοῦ αὐτοῦ μηνός; Μνήμη τοῦ ἐν ᾿Αγίοις Πατρις ἡμῶν Νικηφόρου, ᾿Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ὁμελογητοῦ.

Στίγοι.

Τοῦ Πατριάρχου Πατριάρχης πλησίον, Θείου γέροντος Αβραάμ Νικηφόρος.

Δευτερίη Νικηφόρος είς Εδέμ εύρατο μοίρην.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'ωρόη ζ. Έν τη καμίνφ. *

Ναόν σε ζώντα * Θεού τοῦ ζώντος ἐπιστάμεθα * ἔνδον * ὡς λυχνίαν ἔχοντα χρυσαυγή * τὴν Τριάδα, καὶ κραυγάζοντα. * Εὐλογημένος εἰ * ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Αἰρετιζόντων * καὶ γλωσσαλγίας καταλέλυκας * πείθων * τὴν εἰκόνα σέβειν τὴν τοῦ χριστοῦ, * Νικηφόρε, τοὺς κραυγάζοντας * Εὐλογημένος εἰ * ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Σορίας πλούτον * καὶ πολιτείαν ἔχων ἔνθεον, * πάσαν * διαβάς τὴν αἴσθησιν νοερῶς * τῷ Χριστῷ ψάλλων παρίστασαι· * Εὐλογημένος εἶ * ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Θεοτοχίον.

Μὴ διαιρούντες * τὰ ἡνωμένα, μηδὲ συγχέοντες, * ἔνα * τόν Χριστόν δοξάζομεν, τὸν ἐχ σοῦ * σαρχωθέντα Λόγον, χράζοντες * Εὐλογημένη σὸ * ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις, Πανάμωμε.

'Ωδή η'. Παίδας εύαγείς. Σ λελυτοωμένος * τη γνώμη τον

 Λ ματι Χριστού λέλυτρωμένος * τη γνώμη τον δι' αὐτον ὑπίτος της θάνατον. * της γὰρ συνειδήσεως * ήνεγχας μαρτύριον *

όμολογίας χάριτι * καταλαμπόμενος, * καί, Κθριον ύμνεττε, κραυγάζων, * και ύπερυψοϋτε * είς πάντας τούς αίωνας.

Σώμα καὶ ψυχὴν κεκαθαρμένος * τὸν λόγον τῷ παντεπόπτη Λόγφ τέθεικας, * τοῦτον πρὶν ἀσώματον, * ἄναρχον δεικνύοντα, * καὶ συμπαθώς γενόμενον * ἄνθρωπον ὕστερον, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, κραυγάζων, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τνα κληρουχίας οὐρανίου * καὶ δόξης ἀδιαδόχου τύχης, ἔνοδοξε, * δόξαν τὴν εὐμάραντον, * Πάτερ, καταλέλοιπας * ὑπερορίας ἄπασαν * φέρων πικρότητα, * καὶ, Κύριον ὑμνεῖτε, κραυγάζων, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Μόνην καθαράν ό καθαρός σε * νυμφίος ό νοητός εύρων, Πανάμωμε, * κρίνον εύωδέστατον, * άνθος ώραιότατον * καί φωτοφόρον θάλαμον, * νύμφην προσήκατο· * διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

* Παϊδας εὐαγεῖς ἐν τῆ χαμίνω * ὁ τόχος τῆς Θεοτόχου διεσώσατο * τότε μὲν τυπούμενος, * νῦν δὲ ἐνεργούμενος * τὴν

» οἰχουμένην ἄπασαν * ἀγειρει ψάλλουσαν. * Τον Κύριον ὑμνεττε,

τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

 $'\Omega\delta\eta$ θ' . Albox excepting to ϵ .

 Γ της αληθείας φανείσης * τη θεωρία * του ακηράτου καλλους· * τοῦ της ἀληθείας φανείσης * τη θεωρία * τοῦ ἀκηράτου καλλους· *

Λάρνακα κυκλούντες τὴν θείαν * τοῦ θεοφόρου Νικηφόρου, * δεῦτε χριστοφόροι προθύμως * ὡς νικηφόρον * τοῦτον ὑμνήσωμεν, * καὶ τὴν αὐτοῦ πανήγυριν * μετ' εὐφροσύνης ἐορτάσωμεν.

Πάσαν άρετην έξασχήσας, * έπι τῷ τέλει τῶν άγώνων * τῆς όμολογίας τῷ στέφει, * Ἱερομάρτυς, * ώφθης χοσμούμενος * τῷ σῷ Δεσπότη νῦν παρίστασαι.

Θεοποχίον.

'Ως ρίζαν, πηγήν καὶ αἰτίαν * τῆς ἀρθαρσίας σε, Παρθένε, * πάντες οἱ πιστοὶ πεπεισμένοι * ταῖς εὐφημίαις * καταγεραίρομεν· * σὺ γὰρ τὴν ἐνυπόστατον * ἀθανασίαν ἡμῖν ἔβλυσας.

΄Ο Ειρμός.

> Λ (θος ἀχειρότμητος δρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, παρθένε, * ἀχρο-> Λ γωνιαΐος ἐτμήθη, * Χριστός, συνάψας * τὰς διεστώσας φύ-> σεις * διὸ ἐπαγαλλόμενοι * σὲ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

Ή λοιπὴ 'Ακολούθία, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

THE Γ' . TOY AYTOY MHNOS.

Μνήμη του Αγίου Μάρτυρος Λουχιλλιανού.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, **Κύριε έπέπραξα,** ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια, Τίχος α΄. **Πανεύφημοι Μάρτυρες.***

μέγα έλεος.

* Τοῦν χυριοχτόνων σε * δεινοί * παιδες προδεδώχασι * φθόνω της δείσου είληφας, * ω Λουχιλλιανέ, τὴν ἀπόλαυσιν * διὸ ἰχέτευε * δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * χαὶ τὸ μέγα ελεος. Τα ἀθλοῦσι στεἡρότατα, * χαὶ ἡ ἀοίδιμος * χαὶ Ὁσία Παῦλα, * Μάρτυς ἀξιάγαστε * μεθ ων νῦν χατοιχῶν τὰ οὐράνια * Χριστόν ἰχέτευε * δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * χαὶ τὸ ιχέτευε * δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * χαὶ τὸ κέτευε * δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * χαὶ τὸ κέτευε * δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * χαὶ τὸ κέτευε * δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ κέτευε * δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ κέτευε * δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ κέτευε * δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ κέτευε * δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ κέτευε * δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ κέτευε * δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ κέτευε * δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ κέτευε * δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ κέτευε * δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ κέτευε * δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ κέτευε * δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ κέτευε * δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ κέτευε * δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὰν κατοικῶν τὰ οὐράναι * Κετευε * δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὰν κεὶν * ἐνευε * ἐνευε

Τάσεων νάματα * ή σὴ * θήχη τοῖς προστρέχουσιν * ἀναπιγάζει Θίζει φάλαγγας * δαιμόνων συνεργεία τοῦ Πνεύματος. * διὸ ἰχέ-Εκάστοτε, * Μάρτυς πολύαθλε, * καὶ ἐχπλύνει πάθη * καὶ βυ-Ι ἐκάστοτε, * δαιμόνων συνεργεία τοῦ Πνεύματος. * διὸ ἰχέ-Ι ἐκάστοτε, * Μάρτυς πολύαθλε, * καὶ ἐχπλύνει πάθη * καὶ βυ-Εκάστοτε * δωρηθήναι ταῖς ψυχαϊς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα

ξλεος.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Τημέ τον κατάκριτον, * έμε * τον άναπολόγητον, * τον άπωσμένον και άθλιον, * Αγνή, έλέησον * και μή καταισχύνης, * άλλὰ τάχος πρόρθασον * και ρύσαι όταν μέλλη ὁ Κύριος * κρίνειν τὰ σύμπαντα, * και κολάσεως ἐξάρπασον * όσα θέλεις, * Σεμνή, και γὰρ δύνασαι.

ΤΙ Σταυροθευτοκίου, όμοιου.

Τομφαία διήλθεν, * ω Υίξ, * ή Παρθένος έλεγεν * έπὶ τοῦ ξύλου ώς εβλεψε * Χριστόν χρεμάμενον, * τὴν ἐμὴν χαρδίαν * καὶ σπαράττει, Δέσποτα, * ως πάλαι Συμεών μοι προέρησεν. * 'Αλλὰ ἀνάστηθι * καὶ συνδόξασον, 'Αθάνατε, * τὴν Μητέρα * καὶ δούλην σου, δέρμαι.

EIΣ TON OPΘPON.

Οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τοῦ 'Αγίου ὁ παρών, οἱ ἡ 'Ακροστιχίς'

Λουχιλλιανού Μάρτυρος μέλπω χλέος. Ποίημα Ίτνατίου.

Digitized by Google

'Ωδή α'. Ήχος πλ. δ'. Υγράν διοδεύσας.

 λ όγου σε τοῦ θείου θεραπευτὴν, * Μαρτύρων τὸ κλέος * ἀνυμνῶ, λ Λουκιλλιανέ· * διό μοι πρεσβείαις σου παράσχου * τὸν ἰλασμὸν τῶν κακῶν καὶ τὴν ἰασιν.

Όλη διανοία τε καὶ ψυχή * δλος ἀνεκράθης * τῆ ἀγάπη τῆ τοῦ Χριστοῦ, * καὶ τῆς τῶν εἰδώλων ἐξαπάτης * καὶ ἀσθενείας,

Σορέ, κατεφρόνησας.

Υπέρ πάσαν δόξαν τὴν ἐπὶ γῆς * τὴν διὰ βασάνων * δόξαν θείαν ἐπιποθών, * τῆς ἀγήρω δόξης, Θεομάχαρ, * τῶν οὐρανίων τερπνών χατετρύφησας.

Θεοτοχίον.

Κλίμαξ ἢν ἐώρακεν Ἰακώβ * σὺ εἶ, Θεοτόκε· * διὰ σοῦ γὰρ τοῖς ἐπὶ γῆς * ὁ Λόγος συνήρθη, καὶ πρὸς ὑψος * τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν ἀνείλχυσεν.

'Ωδή γ'. Σύ εί το στερέωμα. *

Τούδας προδέδωκε * τον λυτρωτήν Χριστον Κύριον * θεοκτόνοις, * σε δε τοις άνόμοις * Ιουδαίοι προέδωκαν.

Λόγος σε ὁ βάσκανος * έξαπατάν θωπείαις πειρώμενος * ώρθη τοῖς σοῖς * λόγοις ἀντὶ λίθων, * 'Αθλορόρε, βαλλόμενος.

 Λ ύχνος φαεινότατος * τοῖς συναθλοῦσί σοι γέγονας * φωταγωγών * έν ταῖς θείαις τρίβοις * τῆς ἐχεῖ ἀπολαύσεως.

(θεοτοχίον.

Τλεων γενέσθαι μοι * σε δυσωπώ ταζς σαζς, Δέσποινα, * παρρησίαις * τον εκ σου τεχθέντα * εν ήμερα της κρίσεως.

(Θ) Εξομός.

Σ΄ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὰ εἶ
 Τὸ φῶς * τῶν ἐσχοτισμένων· * καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Τίγος α'. Τόν τάρον σου, Σωτήρ. *

Τυρί προσομιλών * οὐδαμώς κατερλέχθης, * ὧ Λουκιλλιανὲ * ἀθλητὰ γενναιόφρον·* τὴν δρόσον γὰρ ἐκέκτησο * τοῦ Θεοῦ ἀνα-ψύχουσαν· * ὅθεν ἤνυσας * τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγώνας * ἀγαλλόμενς * μετὰ νηπίων 'Αγίων, * μεθ' ὧν ἡμών μνήσθητι.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Τητέρα σε Θεού * ἐπιστάμεθα πάντες, * Παρθένον ἀληθώς *

Την την άγαθότητα. * σὲ γὰρ ἔχομεν * ἀμαρτωλοί προστασίαν. *

σὲ χεχτήμεθα * ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, * τὴν μόνην Πανάμωμον.

Η Σταυροθεοτοχίον, διμοίον.

Ορωσά σε, Χριστέ, * ή πανάμωμος Μήτηρ * νεκρόν ἐπὶ Σταυροῦ * ήπλωμένον ἐβόα· * Υἰέ μου, συνάναρχε * τῷ Πατρὶ καὶ τῷ

Πνεύματι, * τις ή ἄρατος * οίχονομία σου αὐτη, * δι' ής ἔσωσας * των άχράντων χειρών σου * σορόν δημιούγημα;

'Ωδή δ'. Είσακή κοα, Κύριε. *

 Λ παστράπτεις τοῖς λόγοις σου * καὶ φωταγωγεῖς τὸν κόσμον τοῖς ἄθλοις σου, * τῶν τυράννων δὲ τὴν ἔνστασιν * ὡς ἀχλύν διώχεις ἀνυπόστατον.

Νέος ὥρθης ἐχ πίστεως * ᾿Αβραὰμ ὡς πάλαι διχαιωθείς ἐν Χριστῷ· * ἐπιγνώσει γὰρ τοῦ Κτίστου σου * ἀπηρνήσω πᾶσαν ματαιότητα.

'Ολετήρα τής πλάνης σε * και των άλγεινών παθών ιατήρα πιστοι * κεκτημένοι, Μάρτυς ἔνδοξε, * ἐντρυρώμεν πάντες των ἰάσεων.

Θεοτοχίου.

Υπέρ νουν τό μυστήριον * τῆς χυοφορίας σου, Μητροπάρθενε· * ἐν γαστρὶ γὰρ συλλαβουσα Θεόν * ἀνεχφράστφ λόγφ ἀπεχύησας.
'Ωὸἡ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς. *

Μόνε ίατρε * τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, * τῶν Μαρτύρων ταῖς ἐντευξέσι * τῶν παθημάτων * τὴν ὁδύνην μου θεράπευσον.

"Ανθος ἱερόν * γεωργία τη τοῦ Πνεύματος * ἀνεδείχθης, Μαρτυς ἔνδοξε, * τὴν εὐκαρπίαν * ἐν τοῖς ἄθλοις προβαλλόμενος.

'Ρήματα ζωής * εν καρδία κεκτημένος, Σορέ, * τών τυράννων τὰ θωπεύματα * τῆ σῆ ένστάσει * ἀπενέκρωσας, ἀοίδιμε.

Θεοτοχίον.

Τείχος ἀρραγές * και λιμένα και ὁχύρωμα * και ἐλπίδα, Θερμήτορ ἀγνή, * και θείον δπλον * κεκτημένοι σε σωζόμεθα.

'Ωδή ς΄ 'Ιλάσθητί μοι, Σωτήρ. *
Υψώσας σου νοητώς * τὸν τῆς ψυχῆς θείον ἔρωτα, * πρὸς πῦρ
τὸ τυραννικόν * θαρρών ηὐτομόλησας, * καὶ δρόσφ τοῦ Πνεύ-

ματος * σύν παισίν ἐθάλρθης, * 'Αθλορόρε καρτερώτατε.

'Ρωσθείσα, Μάρτυς σορέ, * και Παϋλα ταίς ὑποθήκαις σου, * ήνδρίσατο καρτερώς * κατά τοῦ ἀλάστορος, * και στέρανον ήρατο * τῆς δικαιοσύνης * ἐκ χειρός τοῦ ἀθλοθέτου Χριστοῦ.

Όρων σου τό ακλινές * ώς όρος Σιών ασάλευτον * οὐκ τρεγκεν δ έχθρός: * άλλ' διμως αἰσχύνεται, * καὶ πρός γτην πατούμενος * ὑπό σοῦ, Θεόρρον, * ἐν τῷ σκάμματι συντρίβεται.

Θεοτοχίον.

Συνείληρας άληθῶς * τὸν Θεὸν Λόγον ἐν μήτρα σου, * xa^{i} τοῦτον ὑπερρυῶς, * Πανάχραντε, τέτοχας * δν λιταῖς ἰλέωσαι * τῶν χινδύνων πάντας * ἐχλυτρώσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ο Είρμός.

» Τλάσθητί μοι, Σωτήρ, * πολλαί γάρ αι άνομίαι μου, * καὶ . Εκ βυθού των κακών * άνάγαγε, δέομαι * πρός σὲ γὰρ ἐ» βόησα, * καὶ ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάριον.

Τῆ Γ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Λουκιλλιανοῦ, Παύλης, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς νηπίων, Κλαυδίου, Ὑπατου, Παύλου, καὶ Διονυσίου.

Στίγοι.

Λουχιλλιανός σύν τε Παϋλα νηπίοις, Αίματι ώνήσαντο Μαρτύρων στέφη.

Σταυρῷ ἀμρὶ τρίτην Λουχιλλιανός τετάνυστο.

Τατς αύτων άγιαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σώσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. Οι έχ της Ιουδαίας. *

Χριστοῦ * οῦ χίνδυνος, οὖ λύπη, * λιμός τε, οὐδὲ ξίφος· * διὸ ἀνεκραύγαζες· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἰ.

'Εν τη πέτρα έρείσας * τη της όμολογίας * τοὺς θείους πόδας σου, * ἀτίνακτος έδειχθης * τῷ σάλῳ τῶν κυμάτων * διὸ καὶ ἀνεκραύγαζες * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἶ. Θ εοτοκίον.

Αυτρωθείημεν πάντες * έχ παθών χαὶ χινδύνων * χαὶ περιστάσων * χαὶ νόσων πολυτρόπων * πρεσβείαις σου πανάγνοις, * Θεομήσορ, χραυγάζοντες * Ο τών Πατέρων ήμων * Θεός, εὐλογητός εἶ. $\Omega \delta \dot{\gamma} \gamma$. Τον Βασιλέα τών οὐρανών. *

αρά τὰς θείας ὡς ἀληθῶς * διεξόδους * φυτευθεὶς τῆς πίστεως,
Κυρίου * ξύλον ἀνεδείχθης, * Παμμάχαρ, ζωηφόρον.

 Ω ραιωθέντες οι άθληται * έν τῷ κάλλει * τῆς Χριστοῦ σεπτῆς ὁμολογίας, * στέρος οὐρανόθεν * ἐδέξαντο άξίως.

Θεοτοχίον.

Καταχλιθέντα τοῖς ἀλγεινοῖς * χαὶ πεσόντα * διανάστησόν με, Θεομήτορ, * δπως σε δοξάζω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. ΄Ο Εἰρμός.

γίον Βασιλέα των ούρανων, * δν ύμνουσι * στρατιαί των 'Αγ- γέλων, ύμνειτε * καὶ ύπερυψουτε * εἰς πάντας τοὺς αἰωνας. $\Omega \delta \dot{\gamma}$ $\Omega \delta \dot{\gamma}$. Μεγαλύνομέν σε. *

 Λ ογιχού λειμώνος * άνθη βλέποντες Χριστού εὐωδέστατα, * τοὺς Μάρτυρας, σήμερον * τιμαϊς μεγαλύνωμεν.

Εωσρόροι φανέντες * άληθώς τῆ Εκκλησία Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ* οἱ Μάρτυρες λάμπουσι * τῆς ὁμολογίας τὸ φῶς.

'Ο παθών δδύνας * ταϊς εύχαϊς των 'Αθλοφόρων ίώμενος, * κάμου νυν θεράπευσον * τὸ ἄλγος, Φιλάνθρωπε.

Θεοτοχίον.

Σὲ καὶ τείχος καὶ σκέπην * καὶ ἀχείμαστον λιμένα, Πανάμωμε, τοὶ πιστοὶ κεκτήμεθα, * δι' ής καὶ σωζόμεθα. Ο Είρμός.

* \mathbf{M} εγαλύνομέν σε * τὴν πανάμωμον Μητέρα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * ἐν ἡ ἐπεσχίασε * τὸ Πνεῦμα τὸ 'Αγιον.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ ᾿Απόλυσις.

THE Δ' . TOY ATTOY MHNOS.

Μυήμη τοῦ ἐν Αγίοις Πατρός ἡμῶν Μητροράνους, Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΙΙΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Πγος πλ. β΄. "Ολ ην ἀποθέμενοι. *

" Ας ιερώτατος * και θεορόρος εδείχθης, * χρίσμα θεῖον ἄγιον *
εν ἀγίφ Πνεύματι * περικείμενος, * και φαιδρῶς πάντοτε *
προσχωρῶν, "Οσιε, * τῶν Αγίων εἰς τὰ "Αγια, * και ταῖς λαμπρότησι * ταῖς θεαρχικαῖς ἀστραπτόμενος, * και χάριτι μυούμενος *
τὰ σωτηριώδη μυστήρια * ὡς ἰερομύστης, * ὡς ὄντως 'Ιεράρχης εὐκλεὴς, * και παβρησία δεόμενος * ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τστραψεν ό βίος σου * τῶν ἀρετῶν λαμπηδόσι, * παμμάχαρ Μητρόρανες, * καὶ τῆς πλάνης ζόρωσιν * διεσκέδασεν * ἀληθῶς ὥρθης γὰρ * φωταυγὴς ἡλιος, * Ἱεράρχα παμμακάριστε * καὶ νῦν ἐσκήνωσας * ἔνθα φῶς ὑπάρχει ἀνέσπερον, * υἰὸς ἡμέρας χάριτι * Πνεύματος 'Αγίου γενόμενος * ὅθεν σου τὴν μνήμην * τὴν θείαν καὶ φωσρόρον καὶ σεπτὴν * ἐπιτελοῦντες, Μητρόρανες, * πόθω σε γεραίρομεν.

Ονοθέ σου ταζε νεύσεσε * ταζε πρός το Θεΐον, Θεόρρον, * πίστει Ο καλλυνόμενος * και λαμπρώς θεούμενος, * πανασίδιμε, * ἐν θνητῷ σώματε * και φθαρτῷ, πάνσορε, * ἀρθαρσίαν ἐμελέτησε, * και προσεκτήσατο * τὴν τῶν ἀσωμάτων λαμπρότητα * παθῶν ἔξω γενόμενος * και τῆ ἀπαθεία κόσμούμενος, * Πάτερ Ιεράρχα * Μητρόρανες, λαμπρότατε φωστὴρ * και πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν * τῶν μακαριζόντων σε.

Δόξα, καὶ νον. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Α νωθεν κατείδον σε * θεοπτικώς οἱ προφήται, * καὶ πιστώς προήγγειλαν * στάμνον, ράβδον, πλάκαν σε, * Παναμώμητε, * κιβωτόν, τράπεζαν * καὶ χρυσήν λυχνίαν, * καὶ παλάτιον καὶ κλίμακα, * καὶ δρος άγιον, * κλίνην καὶ σκηνήν άγιάσματος, * καὶ γέφυραν μετάγουσαν * πάντων ἀπό γής εἰς οὐράνια· * ὧνπερ τὰς ἐκβάσεις * ἰδόντες τελεσθείσας τηλαυγώς, * πανευσεβώς σε κηρύττομεν * Θεοτόχον άπαντες.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Α άχρυα προχέουσα * χαὶ στεναγμοὺς ἀπὸ βάθους * ἡ Παρθένος πέμπουσα, * ῷ Σταυρῷ παρίσταται * ἀτενίζουσα, * μητριχῶς χλαίουσα, * χαὶ ἐχπληττομένη * ἀνεβόα σοι, Φιλάνθρωπε· * Τί τὸ ὁρώμενον * τοῦτο, Ἰησοῦ μου, μυστήριον; * πῶς θνήσχεις ὁ ἀθάνατος * θέλων τοῦ ζωῶσαι τοὺς θνήξαντας; * Ἰμνῶ σου τὸ χράτος, * δοξάζω σου τὴν ἄφατον, Υὶὲ, * χαὶ ὑπὲρ νοῦν συγχατάβασιν.

'Απολυτίκιον, Κανόνα πίστεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ή συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ ὁ παρών τοῦ 'Αγίου, οὖ ἡ 'Ακροστιχίς'

Μέγιστον ύμνω του Μητροφάνους κλέος. Θεοφάνους.

' Ω δ η α '. Ήχος $\pi\lambda$. β '. ' Ω ς έν η π είρ ϕ π εζεύσ α ς.

Τετά της άνω χορείας * ώς ίερευς, * ώς Θεοῦ διάκονος * παρεστώς υπέρ ήμων * έκτενως ίκέτευε τυχεῖν * αἰωνίων ἀγαθων, * Πάτερ Μητρόφανες.

Έχλελεγμένος Κυρίφ * ἱερουργεῖν * τὸ σεπτὸν, μαχάριε, * Εὐαγγέλιον αὐτοῦ, * εἰς Θεοῦ ἐπίγνωσιν λαοὺς * παραινέσεσι σο-

φαίς, * Πάτερ, ἐπέστρεψας.

Γνώσιν την θείαν πλουτήσας, * λόγον ζωής * έχ χαρδίας εβλυσας * καταρδεύοντα ψυχάς * χερσωθείσας πάθεσι, σοφε * Ίεράρχα τοῦ Θεοῦ * θεομαχάριστε. Θεοτοχίον.

Ίερωτάτη χορεία * τῶν Προρητῶν * προεδήλου πόρρωθεν * ἐσομένην σε Θεοῦ * ἀληθή λοχεύτριαν, 'Αγνή, * ἀνωτέραν Χερουβίμ * καὶ πάσης κτίσεως.

'Ωδή γ'. Οὐχ ἔστιν "Αγιος.

Σταλάζων θείον γλυχασμόν * έχ χειλέων σου, Πάτερ, * τῆς πιχρᾶς ἀθείας * ἀπεξήρανας χρουνούς, * ποτίσας τούς εὐσεβείς * θείον ύδωρ, * μάχαρ, ἐπιγνώσεως.

Men. Tom. V.

Τἢ θεία ψήφω προκριθείς * Ἱεράρχης ἐχρίσθης, * ἀναιμάκτους θυσίας * ἀναφέρων τῷ Θεῷ * τυθέντι ὑπέρ ἡμῶν, * θεοφόρε * Πάτερ Ἱερώτατε.

Ο τάρος ένθα το σεπτον * σοῦ χατάχειται σῶμα * εὐωοίαν ἐχπέμπει, * ὡς Παράδεισος Θεοῦ * εὐωδιάζων ἡμᾶς, * Ἱεράρχα * ἔνδοξε Μητρόρανες. Θεοτοχίον.

Νοείν τοῦ τόχου σου, 'Αγνή, * τὸ ἀπόρρητον βάθος * ἀπορεί νοῦς ἀνθρώπων· * ὁ Θεὸς γὰρ ἐαυτὸν * χενώσας δι' οἰχτιρμοὺς * ἐν γαστρί σου * ἔσωσε τὸν ἄνθρωπον.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ΄. Την Σοφίαν και Λόγον.

ποστόλων τους τρόπους καὶ τὰς φωνὰς * ἐκμιμούμενος ὡφθης παναληθῶς: * ὡς Πέτρος γὰρ ἐνώπιον * τῆς Συνόδου ἐκήρυξας * τῷ Θεῷ Πατρὶ Λόγον * Υἰὸν ὁμοούσιον, * Ἰωάννου πλουτήσας * θεόφθογγα ρήματα: * ώσπερ δὲ ὁ Παῦλος * τὴν ψυχὴν ὑπὲρ
ποθούμενον ἔδειξας: * Διὸ πρέσβευε σὺν αὐτοῖς τῷ Χριστῷ, * τῶν
πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθφ * τὴν
άγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον, όμοιον.

π αναγία Παρθένε Μήτηρ Θεού, * τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ * ἴασαι, δέομαι, * καὶ συγγνώμην παράσχου μοι * τῶν ἐμῶν πταισμάτων * ἀρρόνως ὧν ἔπραξα, * τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα * μολύνας ὁ ἄθλιος. * Οἴ μοι! τί ποιήσω * ἐν ἐκείνῃ τῆ ώρα, * ἡνίκα οἱ "Αγγελοι * τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν * ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; * τότε, Δέσποινα, βοήθειά μοι γενοῦ * ακὶ προστάτης θερμότατος· * σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα * ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

ή Σταυροθεοτοκίον, δμοιον.

Τόν 'Αμνόν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτήν * ἡ 'Αμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ * ὡλόλυζε δακρύουσα, * καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· * Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, * ἢν περ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους, * Θεὲ ὑπεράγαθε, * ἀνεξίκακε Κύριε. * * Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· * Σπλαγχνίσθητι, Παρθένε, ἐφ' ἡμᾶς, * καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν * τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει * αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Μονάδα ἄχτιστον * ἐθεολόγησας * ἐν τρισὶ χαραχτῆρσι * διαιρετὴν, * ἄτμητον, ἀσύγχυτον, * φωταγωγῶν τοὺς εὐσεβεῖς * ἰεραῖς θεολογίαις σου.

Νεκρώσας πρότερον * σαρκός σκιρτήματα * έγκρατεία καὶ πόνοις * καὶ προσευχαϊς, * θεῖος έχρημάτισας * ἱερουργός τοῦ Πλαστουργοῦ, * ἱερώτατε Μητρόφανες. Θεοτοκίον.

'Ως πύλην φέρουσαν * πρός θείαν είσοδον, * ώς Παράδεισον θεΐον,* ώς νοητόν * τόπον άγιάσματος, * ώς καλλονήν τοῦ Ἰακώβ,* τὴν Παρθένον μακαρίσωμεν.

 $\Omega\delta\eta$ ε. Γ $\tilde{\phi}$ θεί ϕ φέγγει σου.

Τὰ θετα θείως ἐπιτελών, * καὶ καθαρωτάτω λογισμῷ * τών καθαρών ἐφαπτόμενος * ἄμεμπτος ἐδείχθης * ἱερουργῶν τῷ Θεῷ * ἀπλότητι καρδίας, * Πάτερ Μητρόφανες.

Οἱ τῶν εἰδώλων θεραπευταὶ * ὥφθησαν Θεοῦ νῦν λατρευταὶ * σοῦ ταῖς σεπταῖς παραινέσεσιν· * οῦς ἐξ ἀναξίων * ἀξίους ἐξαγαγών * θεράπων ἀνεδείχθης * τοῦ Παντοχράτορος.

Υπό τής χάριτος προσκληθείς * έλυσας αύχμον είδωλικον * ταϊς ἐπομβρίαις τῶν λόγων σου, * καὶ κεχερσωμένας * καρδίας, "Όσιε, * γονίμους ἀπειργάσω * ΙΙνεύματος χάριτι.

Θεοτοχίον.

Μετὰ τὴν χύησιν τὴν φριχτὴν * ἔμεινας Παρθένος ὡς τὸ πρίν· * Θεὸς γὰρ ἦν τὸ τιχτόμενον, * ὁ μετασχευάζων * πάντα βουλήματι, * ἀνύμφευτε Μαρία * θεοχαρίτωτε.

'Ωοή ς'. Του βίου την θάλασσαν. *

Τ΄ γλώσσα σου Πνεύματι * τεθηγμένη νοητώς * ώς γραμματέως κάλαμος * καλλιγραφεί καρδίαις των εύσεβων * τόν λόγον τῆς χάριτος, * ἱερώτατε Πάτερ, θείω πνεύματι.

Τὰ θεῖα μυούμενος, * ὡς χωρῶν πρός νοητὰ * τὰ τῶν ᾿Αγίων Ἦγια, * μυσταγωγεῖς ἐν Πνεύματι τοὺς πιστοὺς * Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν, * ἱερώτατε Πάτερ, τελεώτατα.

'Ροαϊς τῶν δογμάτων σου * κατακλύσας θολερὰ * τῆς ἀθείας ὑδατα, * ὡς ποταμός ὡράθης τὰ εὐσεβῆ * ἀρδεύων συστήματα * τῶν πιστῶν, Ἱεράρχα πανσεβάσμιε. Θεοτοκίον.

Ο Λόγος εν μήτρα σου * παχυνθείς ἄνευ σπορᾶς * βροτός ώράθη τέλειος, * χαινοτομών τὰς φύσεις θεοπρεπώς * ὡς μόνος ἐπίσταται, * θεοχόσμητε Κόρη παναμώμητε.

Κοντάχιον, Ήχος δ΄. Ο ύψωθείς.

Τον Ίεράρχην του Χριστού Μητροφάνην, * τῆς Ἐκκλησίας τὸν φωσφόρον λαμπτῆρα, * τὸν ὁμοούσιον τὸν Λόγον τῷ Πατρὶ * ἐν μέσφ κηρύξαντα * θεοφόρων Πατέρων, * καὶ θρόνον κοσμή-

σαντα * Βασιλίδος έν πρώτοις, * και προφητείας χάριν έκ Θεού * σαρώς λαβόντα * συμφώνως ύμνήσωμεν.

Συναξάριον.

Τῆ Δ΄, τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Αγίοις Πατοι: ήμῶν Μητροράνους, Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. Στίγοι.

Γής μητρός έχστας, Μητρόφανες παμμάχαρ, Έχει μετήρας, ου Πατήρ πάντων μέγας.

Μητροφάνης δε τετάρτη εδυ χθόνα βωτιάνειραν.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδ'ς ζ΄. Δροσοβόλον μέν την κάμινον.

πωτιζόμενος τοῦ Πνεύματος τῆ χάριτι * ταῖς πρός τὸ θεῖον

νεύσεσι * καὶ μεθέξεσι * φωτοβόλος γέγονας ἀστηρ * φωτίζων
τοὺς ψάλλοντας, Σοφέ· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων
ήμῶν.

Αγιώτατος ναός άγλαϊζόμενος * ταΐς ἐναρέτοις πράξεσι * σὸ γενόμενος * ἐνοιχοῦσαν ἔσχες ἰερῶς * ἐν σοὶ τὴν Τριάδα, ἐκβοῶν.* Εὐλογητός εἰ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νυσταγμόν ἀπό βλεφάρων ἀπωσάμενος * ταζς θείαις ἐγρηγόρσεσι * θείαν ἔλλαμψιν * εἰσεδέξω, "Αγγελον φωτός * καὶ στύλον καὶ ἔρεισμα πιστών * καὶ 'Ιεράρχην ἀληθή * ἀποτελοῦσάν σε.

()Estoxioy.

Ο καθήμενος έν κόλποις του Γεννήτορος * ἀπεριγράπτως, "Αχραντε, * έν τοῖς κόλποις σου * νῦν καθέζεται περιγραπτῶς * τὴν σὴν περικείμενος μορφὴν, * διὰ τὸ σῶσαι τὸν 'Αδὰμ * νέκ 'Αδὰμ γεγονώς.

 22η η . Έχ φλογός τοῖς όσίοις. *

Τοπερήφανον όφιν * τῆ ταπεινώσει σου * ἐταπείνωσας, Μάχαρ, *

προσανυψούμενος * ταῖς πρός τὸν Θεὸν * χαθαραῖς σου ἐντεὐξεσιν * ὅθεν σε τιμώμεν * Χριστὸν ὑπερυψοῦντες.

Σαρχωθέντα τον Λόγον * ἐθεολόγησας, * καὶ λαοὺς ἐκ δουλείας * πλάνης διέσωσας * τὴν εἰδωλικὴν * ἀπελαύνων δυσσίβειαν, * Πάτερ Ἱεράρχα * Μητρόφανες θεόφρον.

Καὶ τὸν βίον τῷ λόγῳ * ἔχων ἀρμόζοντα, * καὶ τὸν λόγον τῷ βίῳ * ἔχων ἐμπρέποντα, * πλήρης ἡμερῶν * γεγονώς τῶν τοῦ Πνεύματος, * Πάτερ, πρὸς τὰς ἄνω * μετέβης κατοικίας.

Θεοτοχίον.

Αυτρωθέντες τῆς πρώην * ἀρᾶς τῷ τόχῳ σου, * παντευλόγητε Κόρη * Θεογεννήτρια, * τὴν τοῦ Γαβριὴλ * φωνήν σοι ἀναμέλπομεν· * Χαῷε, ἡ αἰτία * τῆς πάντων σωτηρίας.

' Ω δη θ'. Θεόν * ἀνθρώποις.

Την γή* πραέων συ κατεσκήνωσας, * 'Αρχιερεϋ, * πραυς έν άκακία γενόμενος * και τοῖς άνω συνήφθης στρατεύμασιν, * όλος ώραϊσμένος * θείαις λαμπρότησιν, * όλος τῷ φωτὶ τῶν ἀρετῶν * περιχεόμενος.

'Ορές * 'Αγγέλων θείας λαμπρότητας, * Πατριαρχών, * Μαρτύρων, 'Αποστόλων, Μητρόρωνες, * σύν αὐτοῖς δυσωπών τόν φιλάνθρωπον * ἄφεσιν τῶν πταισμάτων, * βίου διόρθωσιν, * 'Όσιε, δωρήσασθαι ἡμῖν * τοῖς εὐφημοῦσί σε.

()εοτοχίον.

Σταγών * καθάπερ ἡ ἐπουράνιος * τῆ σῆ γαστρὶ, * Παρθένε, ὑετὸς καταβέβηκε, * καὶ ξηράνας τῆς Πλάνης τὰ ῥεύματα * ὤμβρισεν ἀφθαρσίαν * καὶ ἀπολύτρωσιν * πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις διὰ σοῦ, * Θεοχαρίτωτε.

Ή λοιπή 'Ακολουθία, ώς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗι Ε΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Αγίου Ἱερομάρτυρος Δωροθέου, Ἐπισκόπου Τύρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, τηχος πλ. δ΄. Οι Μάρτυρές σου, Κύριε. *

Πυξίον θείου Πνεύματος, * θεομαχάριστε, * έδείχθης, Πάτερ, * τὰ θεία δόγματα * ἐγγεγραμμένα * φέρων ἐν γνώσει θείχἢ. * ὧν τἢ ἀναπτύξει χατεφώτισας * τοὺς τἢ ἀγνωσία χινδυνεύοντας. * διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις * αἶτησαι ἡμῖν πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

 Λ ἱμάτων θείοις ρεύμασι * προσεπιχρώσας σου * ἱερωσύνης * στολήν, Δωρόθεε, * εἰσῆλθες χαίρων * εἰς τὸν οὐράνιον ναὸν * νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ Θεῷ ἡμῶν * νέμοντι στεφάνους τῆς ἀθλήσεως, * αὐτὸν χαθιχετεύων * ἀπασι δωρηθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Ο βίος σου ἰσάγγελος, * ἡ μαρτυρία δὲ * λελαμπρυσμένη, * δι' ής ἡξίωσαι * μετὰ 'Αγγέλων * περιχορεύειν ἐν χαρᾳ, * θαύμασι τὴν γῆν, Πάτερ Δωρόθεε, * θείοις καταυγάζων καὶ δι-

δάγμασι· * διὸ ταϊς σαϊς πρεσβείαις * αἴτησαι πᾶσι δοῦναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ομοιον.

Τητώ είμι, Πανάμωμε, * δένδρον τὸ ἄχαρπον * τοῦ θείου λόγου, * χαρπόν σωτήριον * μηδόλως φέρον * χαὶ δειλιῶ τὴν ἐχχοπὴν * μήπως εἰς τὸ πῦρ βληθῶ τὸ ἄσβεστον * δθεν δυσωπῶ σε · Τού του ρῦσαί με * δείξασα χαρποφόρον, * "Αχραντε, τῷ Τἰῷ σου τῆ μεσιτεία σου.

ΤΗ Σταυροθερτοκίον, όμοιον.

Η δάμαλις ή ἄσπιλος * τὸν μόσχον βλέπουσα * ἐπὶ τοῦ ξύλου * προσαναρτώμενον * ἐθελουσίως * ὁδυρομένη γοερώς· * Οἱ μα! ἀνεβόα, ποθεινότατον * τέχνον, τί σοι δήμος ἀνταπέδωχεν * ἀχάριστος Ἐβραίων, * θέλων με ἀτεχνώσαι ἐχ σοῦ, παμφίλτατε;

EIΣ TON OPΘPON.

Ή συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τοῦ 'Αγίου ὁ παρών, οὖ ἡ 'Ακροστιχίς'

Δώρον Θεού σε, παμμάχαρ Πάτερ, σέβω, Ίωσήφ.

'Ωο'; α'. 'Ηχος πλ. δ'. "Ασωμεν τῷ Κυρίφ. * , ῶρον Θεῷ, παμμάχαρ, * σεαυτόν προσῆξας χαθαρώτατον * διὰ

Δ βίου τελείου * καὶ σεπτοῦ μαρτυρίου, Δωρόθεε.
"Ωριμον ώς περ βότρυν, * Πάτερ, ἀποθλίψας τὴν διάνοιαν, * εὐρροσύνης κρατῆρα * τοῖς πιστοῖς διδαγμάτων προέθηκας.

'Ρεύματα της ἀπάτης * ἔστησας, Δωρόθεε, τῷ ῥεύματι * τῆς πανσόρου σου γλώττης, * καὶ πιστῶν διανοίας κατήρδευσας.

Θεοτοχίον.

"Ομβρισόν μοι, Παρθένε, * δέομαι, σταγόνα κατανύξεως * τόν ένόντα μοι ρύπον * ἀποπλύνουσαν, δπως δοξάζω σε.

'Ωρή γ'. Σὰ εἶ τὸ στερέωμα. *

Νύχτα ἀπεδίωξας * τής ματαιότητος ἄπασαν * ταζς ἀστραπαζς, * ΙΙάτερ 'Ιεράρχα, * τοῦ πανσόφου χηρύγματος.

Θαύμασιν έστηριξας * και ιεροίς, Σοφέ, δόγμασι * τὰς τῶν πιστῶν * πάντων διανοίας * ὡς ποιμὴν ιερώτατος.

"Εχρισέ σε Κύριος * τῷ ἱερῷ, Σοφὲ, χρίσματι, * καὶ τῆς αὐτοῦ * θείας 'Εκκλησίας * ποιμενάρχην κατέστησεν.

Θ εοτοχίον.

Όλην τὴν καρδίαν μου * τῷ θεϊκῷ φωτὶ λάμπρυνον, * πύλη φωτὸς, * τὸν τῆς ἀμαρτίας * σκοτασμὸν ἐκδιώκουσα.

Ο Είρμός.

» τὸ εἶ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὰ εἶ » Τὸ φῶς * τῶν ἐσχοτισμένων, * χαὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου. Κάθισμα, γ. Θείας πίστεως.

είοις δόγμασιν ἀεὶ ἐχλάμπων * δῶρον ἄγιον σαυτόν προσήξας * τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ δι ἀθλήσεως, * καὶ κατοικεῖς νῦν ἀεὶ εὐφραινόμενος * τῶν πρωτοτόκων τὴν ἄνω μητρόπολιν, * Πάτερ Όσιε, * Χριστόν τὸν Θεὸν ἰκέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοχίον, δμοιον.

είας φύσεως οὐχ ἐχωρίσθη * σὰρξ γενόμενος ἐν τῆ γαστρί σου, *
ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηχεν * ὁ μετὰ τόχον Μητέρα
Παρθένον σε * ὡς πρὸ τοῦ τόχου φυλάξας πανάμωμον, * μόνος
Κύριος. * Αὐτὸν ἐχτενῶς ἰχέτευε * ὁωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

11 Σταυροθεοτοκίου, διμοιου.

ξ κ ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ Λόγου, * ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ *

ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενου * τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, * μητροπρεπῶς θρηνφδοῦσα ἐκραύγαζεν· *
Οἰμοι ! τέκνου μου, * πῶς πάσχεις; θέλων ρύσασθαι * παθῶν τῆς
ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπου!

'Ωδή δ΄. Είσακήκοα, Κύριε. *
Τή θέρμη θείου Πνεύματος * ἀβλαβεῖς καρδίας * συνετήρησας.

Συνετρίβη, Δωρόθεε* μάχαρ, πρό προσόπου σου όρη βίαια * των δαιμόνων, χαὶ ἐτάχησαν * δυσμενων ἀνθρώπων * τὰ φρονήματα.

Έχαρτέρεις θλιβόμενος, * πόλεως εἰς πόλιν ἐκδιωκόμενος· * μακαρίας δθεν ἔτυχες * τῶν Μαρτύρων δόξης * καὶ λαμπρότητος.

(DESTOXIOV.

Πειρασμών με διάσωσον * καὶ τοῦ ψυχοφθόρου τῶν παθῶν κλύδωνος, * δπως πίστει μακαρίζω σε, * παναγία Κόρη * Μητροπάρθενε.

΄Ωδή ε΄. Ο έχ νυχτός άγνοιας. *
ποσχοπών έμφρόνως * τὰς ἀντιδόσεις τὰς θείας, Δωρόθεε, *
Τοὺς μεγίστους χινδύνους * καὶ τοὺς πειρασμοὺς ἐχαρτέρησας.
Μοναδιχώς τὴν θείαν * ἀναχηρύττων Τριάδα, Δωρόθεε, * πολυθέου μανίας * μάταιον διέλυσας φρύαγμα.

Μὴ προσχυνήσας, Μάρτυς, * ἔργα χειρῶν ἀνομούντων, ὑπέμει- νας * πειρασμοὺς καὶ κινδύνους * καὶ μαστίγων πόνους, Δωρόθεε.

Θεοτοχίον.

'Ανατολή ήλίου * πρό έωσφόρου ἐκλάμψαντος γέγονας, * δι' οῦ φῶς οἱ ἐν σκότει, * "Αχραντε, δεινῶν ἐθεάσαντο.

'Ωδής ς'. Χιτώνά μοι παράσγου.

Καρδίαν πυρωθείσαν ταϊς πνοαίς * έχτησω του Πνεύματος, * πνευμάτων, Δωρόθεε, * έναντίων τον χρυμόν διαλύουσαν.

Αγίων πολιτείας ίεραϊς * συγγραφαϊς εδήλωσας, * Πάτερ

θεόπνευστε, * θεία γνώσει την ψυχην φωτιζόμενος.

'Ρημάτων σου ο φθόγγος και τερπνών * δογμάτων ή δύναμις * πάσαν ἐπέδραμε, * Παμμακάριστε, τὴν γῆν θεία χάριτι.

Θεοτοχίον.

Παρθένε, δι έχύησας Θεόι * άνθρωποι γενόμενοι, * τοῦτοι ίχέτευε * λυτρωθήναί με πυρός και κολάσεως. Ο Είρμός.

» Υ ιτωνά μοι παράσχου φωτεινόν, * ὁ ἀναβαλλόμενος * οως

» \Lambda ώσπερ ἱμάτιον, * πολυέλεε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάχιον, Ήχος γ΄. Ἡ Παρθένος. ΄ Ορθοδόξοις δόγμασιν, * Ἱερομάρτυς, χηρύξας, * δώρον θετον άγιον * σαυτόν προσήξας τῷ Κτίστη * πρότερον ἐν τῆ ἀσχήσει ἐνδιαπρέψας, * ὑστερον τῷ μαρτυρίῳ στεφρώς ἀθλήσας, * καὶ νομίμως ὑπεδέξω * βραβετον νίχης * παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Συναξάριον.

. Τῆ Ε΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Ἱερομάρτυρος Δ ωροθέου, Ἐπισκόπου Τύρου.

Στίγοι.

Ο Δωρόθεος, Κάν φραγγέλλωμαι, λέγει, Λείπουσι πολλά πρός τὰ Χριστοῦ μου πάθη.

Πέμπτη Δωροθέοιο δέμας πληγήσι δαμάσθη.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. Παίδες Έβραίων.

Α στρον πολύφωτον έφάνης * ταζ λαμπρότησι τῶν ἄθλων σου φωτίζων * τὰς ψυχὰς τῶν πιστῶς, * Δωρόθεε, βοώντων * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τρίβους εὐθείας διοδεύων * ὑπεξέκλινας τὰ βάραθρα τοῦ πλάνου, * καὶ ὁδοὺς πρός ζωῆς * ὡδήγεις τοὺς βοῶντας· * Εὐλογητός
εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

"Εσβεσας διμβροις των αιμάτων, * Παναοίδιμε, τὴν κάμινον τῆς πλάνης, * και πρός ύδωρ ζωῆς * ἐσκήνωσας κραυγάζων· * Εὐλογητός εἶ, Κύριε * ὁ Θεός, εἰς τοὺς αἰωνας.

Θεοτοχίον.

'Ρύσαι δεσμών τής άμαρτίας * την άθλίαν μου ψυχήν, Θεο-

γεννητορ, * και άγάπη Θεου * ὑπόζευξον τελεία, * ἴνα πιστως δοξάζω σε, * Θεοτόκε, εἰς αἰωνας.

'Ωδή η'. Οι θεορρήμονες Πατδες.

Θαρευόμενον όφιν εν κακία * ταπεινωθείς εν Κυρίφ, * Πάτερ, Βοῶν, εταπείνωσας · Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Έν βαθυτάτφ σε γήρα πρός άγήρους * άναπαυσόμενον τόπους * ὁ πλαστουργός χατεσχήνωσεν, * ἱερώτατε Πάτερ Μαρτύρων ἀγλάϊσμα.

Βίον ἰσάγγελον ἔχων σὺν ᾿Αγγέλοις * τῷ τοῦ Δεσπότου σου θρόνφ, * ἀναβοῶν, νῦν παρίστασαι· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον. Θεοτοχίον.

* Ωραιοτάτη, Παρθένε, άνεδείχθης * τὸν ὡραιότατον Λόγον * χυοφορούσα, ῷ ψάλλομεν· * Εὐλογείτε, τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον. Ο Είρμός.

Οἱ θεορρήμονες Παίδες ἐν καμίνφ * σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν
 Φλόγα * καταπατοῦντες ὑπέψαλλον· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα
 Κυρίου, τὸν Κύριον.

'Ωδή θ'. Τον προδηλωθέντα. *

Τθυνας τὴν ποίμνην * Χριστοῦ θείους πρός λιμένας, * ἀβλαβῆ τηρήσας αὐτὴν * χειμώνων ἐναντίων * ὡς πανάριστος Ἱεράρ-χης, καὶ θείων, * Πάτερ, πληρωτὴς, σοφὲ, προστάξεων.

 Ω ς ἱερουργός ἱερός, * ὡς Μάρτυς γενναΐος, * ὡς θαυματουργός θαυμαστός, * ὡς θεῖος λογογράφος, * ὡς τῆς πίστεως ἀδιάσειστος στύλος * δόξης αἰωνίου, Πάτερ, ἔτυχες.

Σὲ ὡς θεῖον δῶρον, * Δωρόθεε, ὁ τὰ δῶρα * ὡς Θεὸς παρέχων πλουσία * χρηστότητι τοῖς δεομένοις * εἰς πιστῶν ἐναργῆ σωτηρίαν * τῆ Ἐπκλησία, ἐδωρήσατο.

Ή θεορεγγής μνήμη σου * ἀνέτειλε χόσμφ * χαταυγάζουσα τοὺς πιστοὺς * ἀχτίσι χαρισμάτων, * ἡν δοξάζοντας χοινωνοὺς ἡμᾶς δείζον, * Πάτερ, τῆς ἐν σοὶ θείας λαμπρότητος.

Θεοτοχίον.

Φέρουσα Χριστόν χερσί * τόν φέροντα τὰ πάντα * νεύματι τῷ θείφ, 'Αγνή, * αὐτόν ἀεὶ δυσώπει * τῶν χειρῶν ἡμῶν τὰς ἐπάρσεις εὐθῦναι * τούτου ὡς θυμίαμα ἐνώπιον. 'Ο Εἰρμός.

Τόν προδηλωθέντα * ἐν ὅρει τῷ νομοθέτῃ * ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ
 τόκον * τὸν τῆς 'Αειπαρθένου * εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σω-

» τηρίαν * ύμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ ᾿Ακολουθία συνήθως, καὶ ᾿Απόλυσις.

THE G'. TOY AYTOY MHNOS.

Μυήμη του Όσίου Πατρός ήμων Βησσαρίωνος του Θαυμάνου της Μονής του Νέου, Ήγουμένου της Μονής τοι Δαλμάτων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια. Ήγος δ΄. **"Εδωκας σημείωσιν. ***

γρίον ἀχηλίδωτον, * ὑπομονὴν χαὶ πραότητα * χαὶ ἀγάπην ἀνόθευτον, * ἐγχράτειαν ἄμετρον, * παννύχιον στάσιν, * χατάνυξιν θείαν, * πίστιν, ἐλπίδα ἀληθῆ * ἐν συμπαθεία, Πάτερ, χτησάμενος, * ὡς ἄγγελος ἐβίωσας * ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ σώματος, ' Ἰλαρίων μαχάριε, * πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ηπίγειος "Αγγελος * καὶ ἐπουράνιος ἄνθρωπος * ἐχρημάτισας,
Το "Οσιε, * πηγή κατανύξεως, * συμπαθείας ῥειθρον, * πέλαγα
θαυμάτων, * ἀμαρτωλῶν ἐγγυητής, * ἐλαία ὄντως Θεοῦ κατάκαρπος, * ἐλαίφ τῶν καμάτων σου * καθιλαρύνων τὰ πρόσωπα, *
Ἰλαρίων μακάριε, * τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε.

γοῦς σου λαμπόμενος * ταῖς θεἴκαῖς ἐπινεύσεσι * τῶν τοῦ σώματος ὑπερθεν * παθῶν ἐχρημάτισεν * ἀμιγὴς τῶν κάτω, * φέρων χαρακτῆρας * καὶ ἐκτυπῶν ἐν ἐαυτῷ * τὸ θεῖον κάλλος, καὶ γνωριζόμενος * δλος φωτοειδέστατος * τῆ συνεργεία τοῦ Πνεύματος, * Ἰλαρίων Πατὴρ ἡμῶν, * μοναζόντων ἀγλάϊσμα.

Δόξα, καὶ νον. Θεο τοκίον, όμοιον.

το καθαρώτατον * τοῦ Βασιλέως πάλάτιον * δυσωπῶ, Πολωπὰνούμνητε, * τὸν νοῦν μου καθάρισον * τὸν ἐσπηλωμένον * πάσαις ἀμαρτίαις * καὶ καταγώγιον τερπνὸν * τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον, * ὅπως τὴν δυγαστείαν σου * καὶ τὸ ἀμέτρητον ἱλεος * μεγαλύνω σωζόμενος * ὁ ἀχρεῖος ἱκέτης σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

τρὲ ὡς ἐθεάσατο * ἐπὶ Σταυροῦ ἀνυψούμενον * ἡ τεχοῦσα, Φιλάνβρωπε, * χραυγάζουσα ἔλεγε· * Πῶς ἐθελουσίως * πάθος ὑπομένεις, * ὁ ἀπαθῶς ἐχ τῆς ἐμῆς * γαστρὸς ἐχλάμψας ὡς παντοδύναμος, * χαὶ λύσας τὴν χατάχριτον * φύσιν βροτῶν χαταχρισως; * ᾿Ανυμνῶ σου τὴν ἄμετρον * νῦν, Υὶὲ, συγχατάβασιν.

'Απολυτικίου, 'Ο Θεός των Πατέρων ήμων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

11 συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τοῦ 'Αγίου 'Ιλαρίωνος ὁ παρών.

'Ωδή α'. Ήχος πλ. δ'. Ύγραν διοδεύσας.

φωτὶ ἀτλφ καὶ νοητῷ * ἐκ τῆς κατηφείας * τῶν ἐνύλων ἀναδραμών, * Ἰλαρίων "Οσιε, λιταῖς σου * ταῖς πρός τὸν Κύρεὸν με φώτισον.

Έχ βρέφους θηλάσας την άρετην, * έγχρατείας πόνοις * χαὶ ίδρῶσιν ἀσχητιχοῖς * εἰς ἄνδρα χατήντησας χαὶ μέτρον * πνευ-

ματικής τής ήλικίας Χριστού.

Τῶν παθῶν τὸ πέλαγος διελθών, * καὶ τὰς τρικυμίας * τῶν δαιμόνων διεκφυγών, * εἰς λιμένα ὡρμησας ἀβρόχως * τῆς ἀπαθείας, Πάτερ Όσιε. Θεοτοκίον.

Λόγον τον άμήτορα έχ Πατρός * άπάτορα τοῦτον * ἐπ' ἐσχάτων θεανδριχώς * ἐχύησας μόνη, Θεομήτορ, * ὡς ὑπερτέρα πάσης χτίσεως.

'Ωδή γ΄. Σὸ εἶ τὸ στερέωμα. *

το φλεξας τῷ ἄνθρακι * τῷ τῆς ἀσκήσεως, Ενδοξε, * τὴν τῶν παθῶν * ἄκανθαν, καὶ θάλπεις * τῶν πιστῶν τὰ φρονήματα.

"Οπλον τὴν ἐγκράτειαν * και προσευχὴν ὡς περ θώρακα * καθοπλισθεὶς * ἐχθρῶν ἀοράτων * ἐτροπώσω τὰς φάλαγγας.

Παρθενίας έρωτι * δαψιλευσάμενος, "Όσιε, * καὶ άρετὰς * τὰς πρὸς τὸν Δεσπότην, * Ἰλαρίων, κατώρθωσας. Θεοτοχίον.

 Δ ὸς ἡμῖν βοήθειαν * ταῖς ἰχεσίαις σου, Πάναγνε, * τὰς προσβολὰς * ἀποχρουομένη * τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Ο Είρμός.

» Σὐ εἶ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὰ εἶ » Τὸ φῶς * τῶν ἐσκοτισμένων· * καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου. Κάθισμα, 3 Ηχος δ΄. Ταχὸ προκατάλαβε. *

ρεφ καθιέρωσας * τὴν σὴν, παμμάκαρ, ζωὴν, * γενόμενος ἄριστος * ἰερουργός ἀληθῶς * Χριστοῦ, ἱερώτατε· * ὅθεν μετὰ μυρίους * τοὺς ἰδρῶτας καὶ πόνους * χαίρων εἰς τὰς ἀῦλους * μετετέθης σκηνώσεις· * καὶ νῦν ἀναπηγάζεις ἡμῖν ἡεῖθρα ἰάσεων. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τχαίνισας, άχραντε, * τῷ θείφ τόχφ σου * φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι * τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν * οὐσίαν, χαὶ ἤγειρας * πάντας ἐχ τοῦ θανάτου * πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· * ὅθεν σε χατὰ χρέος * μαχαρίζομεν πάντες, * Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

ή Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τοψούμενος ύψωσας * τοὺς πεπτωχότας ποτὲ, * ἐμὲ δὲ χατέβα- 1 λες * τἢ ἀνυψώσει τἢ σἢ, * ὡ φῶς τῶν ὁμμάτων μου. * Δέχου, Τὶὲ, τὸ πάθος * δι' ἡμᾶς ἐχουσίως· * φέρε σταυρὸν, τοὺς ἢλους * χαὶ τὸν σπόγγον, τὴν λόγχην, * δι' ὧν τῆς ἀπαθείας τὴν χάριν ἐβράβευσας.

'Ωδη δ'. Είσανήκοα, Κύριε. *

 Φ υτευθείς έν τοϊς ύδασι * τοῖς τῆς ἐγχρατείας, Πάτερ μαχάριε, * χλῆμα ὥφθης εὐθαλέστατον * εὐσεβείας βότρυν προβαλλόμενον.

Ολος ἔνθους γενόμενος * καὶ πνευματοφόρος δλος ἔγνώσθης Θεφ, * Ίλαρίων παμμακάριστε * διὸ μετ ' Άγγέλων συγχορεύεις ἀεί.

Έν τη πέτρα της πίστεως * έστησας τὰ βήματα της χαρδίας σου, * καὶ ἀσάλευτος διέμεινας * προσβολάς δαιμόνων μὴ πτοούμενος.

Χερουβίμ ὑπερτέραν σε * καὶ τῶν Σεραφίμ ὑμνοῦμεν, Πανάχραντε· * δν γὰρ τρέμουσιν ἐβάστασας * ἐν σαρκὶ Θεόν ἡμῶν ταϊς ἀγκάλαις σου.

'Ωοή ε'. 'Ορθρίζοντες βοώμέν σοι.

Tο όμμα της χαρδίας αχοίμητον * έν ταϊς θείαις * έντολαϊς έτηρησας * αχαταγνώστως, 'Αοίδιμε.

Εἰς όρος ἀρετών δι' ἀσκήσεως, * θεοφόρε, * πρακτικής ἀνέδραμες * πρὸς θεωρίας ἐπίβασιν.

Τον έλεον σκορπίσας τοίς πένησιν * ξκ καρδίας, * Ίλαρίων Οσιε, * πλούτον οὐράνιον είληφας. Θεοτοκίου.

Τοῦ λόγου χιβωτόν σε ἀνέδειξε, * Θεοτόχε, * ὁ τοῦ νόμου Κύριος, * ἐν ἡ ἀφράστως ἐσχήνωσεν.

'Ωρής'. Ίλάσθητί μοι, Σωτήρ. *

Τόν νοητόν Γολιάθ * κακία ύπεραιρόμενον * άόπλο σου συμπλοκή * πιστως έσφενδόνισας. * καὶ τούτου σπασάμενος * τὰ τῆς ἡττης ὅπλα * ὡς μεγάλαυχὸν ἀπέτεμες.

Τον μέγαν είς άρετην * έζηλωσας Ίλαρίωνα, * χαὶ τούτου πνευματιχῶς * χατ ΄ ίχνος ἐπόμενος, * ἐγχρατείας, "Οσιε, * χορυφαϊος ώφθης * χαὶ τῆς ποίμνης ὑποτύπωσις.

Ίδρῶσιν ἀσκητικοῖς * τοὺς ἄνθρακας τῶν βελῶν τοῦ ἐχθροῦ * κατέσβεσας ὀλικῶς, * καὶ τὸ πῦρ τῆς πίστεως * ἀνάψας κατίφλεξας * τὰ τῆς ἀπιστίας * τῶν αἰρέσεων φρυάγματα.

Θεοτοχίον.

Συνείληφας άληθως * τον Θεόν Λόγον ἐν μήτρα σου, * καὶ τοῦτον ὑπερφυως, * Πανάμωμε, τέτοκας· * δν λιταϊς ἰλέωσαι * ὑπὶρ των κυρίως * Θεοτόκον ἀνυμνούντων.

Ο Είρμός.

λάσθητί μοι, Σωτήρ, * πολλαί γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, * καὶ
 ἐχ βυθοῦ τῶν κακῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρὸς σὲ γὰρ
 ἐβόησα, * καὶ ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.
 Κοντάκιον, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου.

υρὶ προσομιλών * οὐδαμώς κατεφλέχθης, * Ίλάριε σοφὲ, * ἀθλητὰ γενναιόρρον * τὴν δρόσον γὰρ ἐκέκτησο * τοῦ Θεοῦ ἀναψύχουσαν * ὅθεν ἤνυσας * τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγώνας * ἐγαλλόμενος * μετὰ 'Οσίων, Θεόρρον, * μεθ' ὧν ἡμών μνήσθητι.

Συναξάριον.

Τῆ Ϛ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ 'Οσίου Πατρός ἡμῶν 'Γλαρίωνος τοῦ Νέου, Ήγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Δαλμάτων. Σπίνου

Ίλαρὸς ών πνεύματι σύ, Ίλαρίων, Ίλαρὸς ἐν σώματι ἡς καὶ καρδία.

Βή δ' ές δλυμπον Ίλαρίωνος κέαρ άγνον έν έκτη.

Τἦ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ότιου Πατρός ἡμῶν Βησσαείωνες τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ταϊς αὐτῶν ᾿Αγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν. $\frac{1}{2} \hat{\sigma} \hat{\gamma} \quad \zeta'$. Οἱ ἐχ τῆς Ἰουδαίας. *

αἰρέσεων ἔψαλλες. * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἶ.

Τῶν θαυμάτων τὴν αἴγλην * ἐραπλώσας σκεδάζεις * τὴν τῶν νοσούντων ἀχλὺν, * καὶ ῥώσεως ἀκτίνας * παρέχεις καὶ ἡμέραν * εὐεξίας κραυγάζουσιν * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

'Εν τῆ ἄνω εἰσῆλθες * νυμφικῆ εὐωχία * τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ * στολὴν ἐνδεδυμένος * ἀξίαν τοῦ καλοῦντος, * ἐκβοῶν, Παμμακάριστε· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοχίον.

Υπέρ φύσιν και λόγον * τον Δεσπότην των δλων * έκυοφόρησας, * και τρέφεις έκ μαζων σου * τον πάσιν εὐκαιρία * έτοιμάζοντα τράπεζαν: * ον έκτενως, άγαθή, * ὑπέρ ήμων δυσώπει.

'Ωδή η'. Έπταπλασίως χάμινον. *
Γγοῖς τῶν δαχρύων ἡεύμασι * τῶν παθῶν τὰ σχιρτήματα * χαὶ τοὺς ἀχαθέχτους λογισμοὺς χατέχλυσας, * καὶ πέλαγος γέγονας * μαχροθυμίας, "Όσιε, * πρὸς γαλήνην ἄγων ίλαρὰν τοὺς

βοώντας. * Οι Παίδες, εὐλογείτε. * ἱερεῖς, ἀνυμνείτε. * λαός, ὑπερυψοῦτε, * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ως χαρτερόν ἀδάμαντα * τῆς ἀσκήσεως ἔχοντες * τὰς σὰς παραινέσεις, Ίλαριων "Οσιε, * χαρδίαν στομούμεθα, * χαὶ τῶν παθῶν τὰς φάλαγγας * τρέπομεν ὡς ἔθνη, χαὶ πιστῶς ἐχβοῶμεν. * Οἱ παίδες, εὐλογεῖτε· * ἰερεῖς, ἀνυμνεῖτε· * λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δι' έγχρατείας, "Όσιε, * τῆς σαρχός τὴν εὐπάθειαν * ὑποπιασμοῖς τε χατατήξας, πάνσορε, * ἐπλήρωσας Πνεύματος * τὴν ψυχιχὴν ἐνέργειαν, * χαὶ πρός ἀπαθείας τρίβους ἔφθασας, χράζων· * Οἱ παίδες, εὐλογεῖτε· * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε· * λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας. (Θεοτοχίον.

Υπό τὴν σχέπην, Δέσποινα, * τῶν 'Αγίων πτερύγων σου * οἱ χεχαχωμένοι πάντες χαταφεύγομεν * δεινοῖς ἀμαρτήμασι * χαὶ πειρασμοῖς χαὶ θλίψεσι· * σὰ γὰρ προστασίαν χεχτημένοι βοῶ-τε· * Οἱ παῖδες, εὐλογεῖτε· * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε· * λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ο Εἰρμός.

- » ππαπλασίως κάμινον * των Χαλδαίων ο τύραννος * τος
- » L θεοσεβέσιν έμμανως έξέχαυσε· * δυνάμει δὲ χρείττονι * πε-
- > ρισωθέντας τούτους ίδων, * τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῆ, ἀνε-
- » βόα· * Οι Παίδες, εύλογείτε· * ἱερείς, άνυμνείτε· * λαός, ὑπε-
- » ρυψούτε * είς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωρή θ'. 'Εξέστη έπὶ τούτφ ὁ οὐρανός. *

τηγήν σε των θαυμάτων ώς άληθως * ο Χριστός, ώ Τρισμά-Σ.Ε. καρ, άνέδειξε, * τοὺς άλγεινοὺς * ρύπους ἐκκαθαίρουσαν των παθων, * καὶ νοσημάτων, ἔνδοξε, * πόνους κατακλύζουσαν εὐχερως. * διὸ καὶ ποταμόν σε * ψυχικών καθαρσίων * καλούμεν πάντες, παμμακάριστε.

'Εξήνθησας ώς φοίνιξ πνευματιχώς * έν τῷ οἰχῷ Θεοῦ, παναοίδιμε, * χαρποφορῶν * πόνους ἐγχρατείας ὡς γλυκασμόν, * έν ῷ χαρδίας ἡδυνας, * Πάτερ, τὰς τῆς ποίμνης σου λογιχῶς. * διὸ χαὶ τῶν στεράνων * τῆς οὐρανίου δόξης * ταύτην ἀξίωσον πρεσβείαις σου.

Τετέλεχας τον δρόμον ἀσχητιχώς, * χαὶ τὴν πίστιν, Θεόρρον, ἐτήρησας· * διπλοῦς τε νῦν * στέρανος ἐπλάχη σοι ἀληθώς, * δν χατὰ τὴν διάγνωσιν * τῶν βεβιωμένων παρὰ Θεοῦ * νομίμως ἀπολήψη, * χαὶ εἰς τὴν ἄνω λῆξιν * ἐναπολαύσεις σὺν ᾿Αγγέλων χοροῖς.

(-) (-)

Σὲ ὅπλον ἐν χινδύνοις καὶ πειρασμοῖς, * καὶ λιμένα καὶ τεῖχος ἐν θλίψεσι, * καὶ θυρεὸν * ἐν πολέμοις ἔχομεν νοητὸν, * καὶ

εγα ίλαστήριον * εν δειναϊς πταισμάτων επιδρομαϊς. * διό σε Σεοτόχον * τιμώμεν χατά χρέος, * χαὶ μεγαλύνομεν τον τόχον σου. Ο Είρμός.

έτστη έπὶ τούτω ὁ οὐρανὸς * καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, * ὅτι Θεὸς * ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, * καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν * εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· * διό σε, Θεοτόκε, * ᾿Αγγέλων καὶ ἀνθρώπων * ταξιαρχίαι μεγαλύ-

Ή λοιπή 'Ακολουθία, ώς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗι Ζ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του 'Αγίου Ίερομάρτυρος Θεοδότου 'Αγκύρας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. *

' λ γαλλομένη χαρδία * χαὶ σταθερῷ λογισμῷ * πρὸς τοὺς ἀγῶ- λ νας, Μάρτυς, * ηὐτομόλησας ὄντως * μὴ πτήξας τῶν βασά- νων * τὰ ἀλγεινὰ, * οὐ τὸν βίαιον θάνατον * ὅθεν νομίμως ἀ- θλήσας περιφανῶς * ἐστἔράνωσαι, Θεόδοτε.

τη τοῖς σπαραγμοῖς τῆς σαρχός σου * κατετραυμάτισας * τοὺς πολεμίους, Μάκαρ, * καὶ κατέξανας τούτων * ἐλέγχοις τὰς καρδίας: * τοῖς δὲ κρουνοῖς * τῶν χυθέντων αἰμάτων σου * τὰς διεκχύσεις ἐξήρανας παντελῶς * τῆς ἀθείας, παμμακάριστε.

Γ΄ αρτεριχώς ταϊς λαμπάσι * περιχαιόμενος, * χαὶ ταϊς πληγαϊς $\frac{1}{2}$ τὸν νῶτον * συντριβόμενος, Μάρτυς, * ὑπέμεινας χραυγάζων· * Τῆς τοῦ Χριστοῦ * ἀγαπήσεως δλως με * οὐδὲν χωρίσει, οὑ θάνατος, οὑ ζωὴ, * οὐδὲ πᾶσα ἄλλη βάσανος.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίον, αὐτόμελον.

τή των οὐρανίων ταγμάτων * το άγαλλίαμα, * των ἐπὶ γῆς ἀνμας * τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας. * ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεόν, * Θεοτόκε, ἀνεθέμεθα.

"Η Σταυροθεοτοκίου, όμοιου.

Τέχνον έμόν, * ρώς τοῦ κόσμου γλυκύτατον, * κώς ἐπὶ ξύλου όρω σε τοῦ σταυρικοῦ * ὡς κακοῦργον ἀναρτώμενον;

ETE TON OPOPON.

Η συνήθης Στιγολογία, καὶ οἱ Κανόνες της Όκτινήγου, κεὶ τοῦ Αγίου, οὖ ή Ακορστιγίς:

Θεού δόσις πέφυκας είκότως, μάκαρ. Ίωσήρ.

Ωρη α΄. Ήγος πλ. β΄. 'Ως ἐν ἡπείρφ πεζεύσας. *
γ εολαμπῆ σε ἀστέρα * ὁ νοητός * ἀναδείξας ἡλιος * ἐν τῷ
ῦψει τῆς αὐτοῦ * Ἐκκλησίας, ἄπασαν τὴν γῆν * ἀστραπαϊς,
Μάκαρ, τῶν σῶν * ἄθλων ἐφαίδρυνεν.

Έχ νεαράς ἡλικίας * ἀνατεθείς * τῷ Θεῷ, Θεόοστε, * θεούστοις ἀρεταϊς * τὴν ψυχὴν ἐλάμπρυνας σαρῶς, * καὶ τὸν κόσμον τοῖς σεπτοῖς * ἀθλοις ἐφαίδρυνας.

Ο περιώνυμος Μάρτυς * χατανοών * τὰ τῆς πλάνης δίχτυα * έφαπλούμενα ἐν τῆ, * πανταχοῦ διήρχετο ψυχὰς * διδαχαῖς τῶν εὐσεβῶν * στηρίζων χάριτι.

(+)ESTSX!SY.

'Ωλη γ'. Οὐκ ἔστιν "Αγιος ὡς σύ. "

Δ ιόλου νεύων πρός Θεόν * όρθαλμοζ διαγοίας, * πανασίδιμε Μάρτυς, * οὐχ ἡσθάνου ταζ πληγαζ * τοῦ σώματος όμιλῶν, * καὶ βασάνοις * πάντοθεν χυχλούμενος.

Οὐδόλως, Μάρτυς, προσβολαίς * ἀλγεινῶν ἐσαλεύθης, * οὐ θωπείαις ἀνόμων, * ἐπὶ πέτραν ἀσφαλῆ * τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ * ἡὸρασμένος, * ἔνδοξε Θεόδοτε.

Συντρίβει σώμα ταϊς πολλαϊς * ὁ διώχτης αἰχίαις, * οὐχ ἰσχύει δὲ δλως * σοῦ τὸν τόνον τῆς ψυχῆς * χαυνώσαι θείᾳ στοργῆ * τοῦ Σωτῆρος, * Μάχαρ, χρατυνόμενον.

Θεοτοχίον.

'Ιδών σου πόρρωθεν χορός * Προφητών θεηγόμων * μυστηρίου τό βάθος, * πολυτρόποις έν φωναζς * Θεοῦ Μητέρα ἀγνὴν * σὲ χηρύττει, * πάναγνε Θεόνυμφε.

Ο Είρμός.

» Ο ὑχ ἔστιν "Αγιος ὡς σὺ, * Κύριε ὁ Θεός μου, * ὁ ὑψώσας » τὸ χέρας * τῶν πιστῶν σου, 'Αγαθέ, * καὶ στερεώσας » ἡμᾶς * ἐν τῆ πέτρα * τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ήχος α΄. Τὸν Τάφον σου, Σωτήρ. *

Τολύρωτος ἀς ἡρ * δαδουχίαις θαυμάτων * καὶ ἄθλων ἰερῶν * καταυγάζων τὴν κτίσιν, * Θεόδοτε μακάριε, * ἀληθῶς ἐχρημάτισας. * ὅθεν σήμερον * τὴν ρωτοφόρον σου μνήμην * ἐορτάκάτισας * ἐν κατανύξει καρδίας * Χριστόν μεγαλύνοντες.

Θεοτοχίον, δμοιον.

Πητέρα σε Θεοῦ * ἐπιστάμεθα πάντες, * Παρθένον ἀληθῶς * καὶ μετὰ τόχον φανεῖσαν, * οἱ πόθῳ χαταρεύγοντες * πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· * σὲ γὰρ ἔχομεν * ἀμαρτωλοὶ προστασίαν· * σὲ χεχτήμεθα * ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, * τὴν μόνην Πανάμωμον. Πεταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Ορῶσά σε, Χριστὲ, * ἡ πανάμωμος Μήτηρ * νεκρόν ἐπὶ Σταυροῦ * ἡπλωμένον ἐβόα· * Υἰέ μου συνάναρχε * τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, * τίς ἡ ἄρατος * οἰκονομία σου αὕτη, * δι' ἢς ἔσωσας * τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου * σορὸν δημιούργημα; 'Ωδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις. *

Σορία λόγων σου * καὶ ἔργων χάριτι * τὸν τοῦ σκότους προστάτην * περιφανῶς * ἤσχυνας, Θεόδοτε, * καὶ νίκην ἤρας κατ' αὐτοῦ * εὐκλεῶς ἀγωνισάμενος.

Πυρί των ἄθλων σου * σαρώς ἐνέπρησας * τὴν πολύθεον πλάνην, * καὶ ὡς λαμπὰς * ἐν Αγίω Πνεύματι, * Μάρτυς, ἀνάψας μυστικώς * τὴν ὑφήλιον ἐφώτισας.

Εὐτόνως, ἔνδοξε, * πλευρὰς ξεόμενος, * καὶ σφοδραῖς ἀλγηδόσιν * ὡς ἀληθῶς * πάντοθεν κυκλούμενος * ἀπαρασάλευτος τὸν νοῦν * ἐγνωρίσθης διὰ πίστεως.

Θεοτοχίον.

Φυλάξας ἄρθορον * μετὰ τὴν κύησιν * ὡς πρὸ τόκου, Παρθένε,* ὁ πλαστουργός * ῷκησεν ἐν μήτρα σου, * καὶ τοὺς ρθαρέντας ταῖς πολλαῖς * ἀμαρτίαις ἐκαινούργησεν.

'Ωδή ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Τπομονή σου, Μάρτυς σορέ, * των παρανομούντων τὰς ὁρμὰς * καὶ τῶν βασάνων τὴν κάκωσιν * καὶ τὰς πυρακτώσεις * σαρῶς ὑπήνεγκας, * τῆ θεία συμμαχία * περιφραττόμενος.

Κηρύττων λόγον τον εὐσεβῆ * τὰς όδοιπορίας τὰς μαχρὰς, * Μάρτυς θεόφρον, διώδευσας, * καὶ τοὺς πλανωμένους * πρὸς φῶς ἐπέστρεψας, * τὸ σκότος ἀφεμένους * τῆς ματαιότητος.

'Αναρτηθείς οια περ άμνος, * Μάρτυς, ἐπὶ ξύλου σιδηρων *
ὀνύχων φέρεις σπαράγματα * ἄσαρχος καθάπερ, * μαχαριώτατε, *
νεχρώσεως τὸ πάγος * ἀποδυσάμενος.

Men. Tom. V.

(+)EOTOX(OY.

Σωματωθέντα τὸν ἀληθῆ * Λόγον τοῦ Πατρὸς ἐκ τῶν σεπτῶν,* ἀγνἡ Παρθένε, αἰμάτων σου * τέτοκας ἐν δύο * τελείαις ρύσεπ,* μιᾳ δὲ ὑποστάσει, * θεοχαρίτωτε.

'Ωδής ς'. Του βίου την θάλασσαν. *

πήλειψας λόγοις σου * ίεροῖς τὰ ίερὰ * πρός τοὺς ἀγῶνας ΄ Υύναια· * καὶ καθελόντα, Μάρτυς, τὸν δυσμενῆ * ἀνδρείοις παλαίσμασιν * ἀφθαρσίας στεράνους ἀνεπλέξαντο.

Ίσχύι τοῦ Πνεύματος * τὴν ψυχὴν περιφραχθείς, * τῆς πονηρίας πνεύματα * ὑπομονῆ κατέβαλες αἰκισμῶν, * καὶ νίκης διάδημα* ἐκ Θεοῦ ἐκομίσω, 'Αξιάγαστε.

Κρουνοῖς τῶν αἰμάτων σου * τῶν εἰδώλων τὴν πυρὰν, * Μάρτυς Χριστοῦ, κατέσβεσας, * καὶ δροσισμῷ τῶν πόνων σου εὐσεβῶς * ψυχὰς κατεδρόσισας * ἐκ φλογὸς τῆς ἀπάτης λυτρωσάμενος.

(-)εοτοκίου.

'Ο πάσης ἐπέχεινα * νοουμένης ἀληθῶς * καὶ ὁρωμένης κτίσεως * μήτραν τὴν σὴν ὑπέδυ παναληθῶς * καὶ σὰρξ ἐχρημάτισε,* τοὺς βροτοὺς ἀναπλάττων, 'Αειπάρθενε.

΄Ο Είρμός.

- » ΓΙ τοῦ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην καθορῶν * τῶν πειρασμῶν
- » L τῷ κλύδωνι, * τῷ εὐδίφ λιμένι σου προσδραμών * βοῶ σοι·
- » 'Ανάγαγε * έx φθορᾶς τὴν ζωήν μου, Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τή Z'. του αύτου μηνός, Μνήμη του Άγίου Ίερομάρτυρος Θεοδότου του έν Άγκύρα. Στίχοι.

Χείρ Θεόδοτον, ην Θεού χείρ ξηράνοι,

Θεῷ δοτὸν τίθησι πλήξασα ξίφει.

Θεόδοτος έβδομάτη τμηθείς έλεν ούρανόν εύρύν.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωοή ζ'. Δροσοβόλον μέν τὴν κάμινον.

Τοῦ πυρὶ, θερμακάριστε, τῶν πόνων σου * πυρὰν εἰδώλων ἔσβεσας. * τῶν αἰμάτων δὲ * τοῖς κρουνοῖς ἐβύθισας ἐχθροὺς * ἀσάρκους, Θεόδοτε, βοῶν * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Παττέρων ἡμῶν.

'Ως θυμίαμα εὐωδες προσενήνεξαι, * Σορέ, τῷ ἀθλοθέτη σου, * θεία χάριτι * τὴν δυσώδη πλάνην καθελών· * διὸ μελφόεις περιχαρως· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συντηρήσας σου τούς λόγους φόρτος "Αγιος * τῷ θεορόρφ

Φρόντωνι * ἀποδέδοσαι * εἰς ναοῦ ἀνέγερσιν σεπτοῦ, * εἰς κάθαρσιν πάντων εὐσεβῶν, * εἰς περιποίησιν ψυχῶν, * Μάρτυς Θεόδοτε.

OESTONION.

Μίαν φέροντα ὑπόστασιν ἐχύησας * τὸν Λόγον, Μητροπάρθενε, * διπλᾶς ἔχοντα * τὰς θελήσεις χαὶ τὰ φυσιχὰ * αὐτοῦ ἰδιώματα σαφῶς * Θεὸς γάρ ἐστι χαὶ βροτὸς * ὁ διὶ ἡμᾶς σαρχωθείς. $^{'}\Omega^{\circ}$ $^{\circ}$ $^{\circ}$ $^{\circ}$ $^{\circ}$ Έχ φλογὸς τοῖς $^{\circ}$ Οσίοις. *

λ διάσειστος στύλος, * πύργος ἀκλόνητος, * ἀπερίτρεπτον τεῖχος, * βάσις τῆς πίστεως, * δόσις θεϊκή, * εὐσεβείας ὑπέρμα-

χος, * πλάνης καθαιρέτης * έδείχθης, 'Αθλοφόρε.

Κυβερνήσει τῆς θείας * χάριτος, Πάνσορε, * τῶν βασάνων παρῆλθες * τὸ μέγα πέλαγος, * καὶ τοὺς γαληνοὺς * ἀγαλλόμενος ἔρθασας, * ἔνδοξε, λιμένας * τῆς ἄνω βασιλείας.

Αί πορείαι και τρίβοι * σοῦ κατευθύνθησαν * πρός Χριστόν τὸν τῶν δλων * Θεόν και Κύριον, * οὕ ἐν ταῖς χερσί * σοῦ τὸ πνεῦμα παρέδωκας, * Μάρτυς ἀθλοφόρε * Θεόδοτε τρισμάκαρ.

(Θεοτοκίον).

'Ρητορεύουσα γλώσσα * τοῦ μυστηρίου σου * τὸ ἀπόρρητον βάθος * εἰπεῖν οὐ δύναται· * Λόγον γὰρ Θεοῦ * ὑπὲρ λόγον ἐχύησας, * πάναγνε Παρθένε, * εἰς πάντων σωτηρίαν. Ο Εἰρμός.

» τη φλογός τοῖς 'Οσίοις * δρόσον ἐπήγασας, * καὶ Δικαίου » Πυσίαν * ὕδατι ἔφλεξας· * ἄπαντα γὰρ δρᾶς, * Χριστὲ,

» μόνφ τῷ βούλεσθαι. * Σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. $\Omega \hat{S}_{R}$ θ' . 'Απορεῖ πᾶσα * γλῶσσα.

της δόξης * τύχης της έχει, 'Αθλοφόρε, * της όρωμένης *
ξ χαιρων χατεφρόνησας, χαὶ θεια ἐπινεύσει * πρός τοὺς αἰχισμοὺς
ἐχώρησας * μὴ δειλιάσας * χολαστηρίων είδη χαὶ θάνατον πιχρόν * ὅθεν * μετὰ Μαρτύρων ἐστέφθης * ἀγωνισάμενος.

'Ωράθης οἶχος, * Μάρτυς, χαθαρός τῆς Τριάδος, * οἰχοδομία * πράξεων, Θεόδοτε πανόλβιε, ἐνθέων, * ἄθλων τε λαμπρῶν φαιδρότησι * χεχοσμημένος· * δι' ὧν ναοὺς δαιμόνων χαὶ ξόανα, σοφὲ, * θεία * τοῦ Παραχλήτου δυνάμει * σαρῶς χατέστρεψας.

Σταλάζον όρος * θεῖον γλυκασμόν ἀνεφάνης, * πηγὴ θαυμάτων, * πέλαγός τε, ἔνδοξε, ἐνθέων χαρισμάτων, * ρεῖθρον διαυγὲς τοῦ Πνεύματος * ψυχὰς ἀρδεῦον, * καὶ κατακλύζον πάθη, καὶ πᾶσι προξενοῦν, * Μάρτυς, * τοῖς εὐσεβῶς σε ὑμνοῦσι * τὴν ἀγαλλίασιν.

Ή φωτοφόρος, * Μάρτυς, καὶ άγία σου μνήμη * ήμῖν ἐπέστη * ήλιος, Θεόδοτε, καθάπερ, τὰς ἐν ζόρφ * πάντοτε ψυχὰς φωτίζουσα· * ἢν ἐκτελοῦντας * ἐπισκοπῆ, Παμμάκαρ, ἐπίσκεψαι ἡμᾶς * πάσης * ἐπερχομένης ἀνάγκης * ἀπολυτρούμενος.

Θεοτοχίον.

Φωνη 'Αγγέλου * τέτοχας τον ἄναρχον Λόγον, * λαβόντα σάρχα * ἔννουν τε καὶ ἔμψυχον, Παρθένε Παναγία, * ἐκ τῶν καθαρῶν αἰμάτων σου, * καὶ τοὺς ἀσάρχους * ἐχθροὺς καταβαλόντα, καὶ σώσαντα ἡμᾶς * πάντας * τοὺς ἀληθη Θεοτόχον * ὁμολογοῦντάς σε.

Ο Είρμός.

- Απορεί πάσα * γλώσσα εὐρημεῖν πρός ἀξίαν· * ἰλιγγιὰ δὲ *
 Ανοῦς καὶ ὑπερκόσμιος ὑμνεῖν σε, Θεοτόκε· * ὅμως ἀγαθή
- » ὑπάρχουσα * τὴν πίστιν δέχου· * καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶοας τὸν
- » ἔνθεον ήμων· * σὸ γὰρ * Χριστιανών εἶ προστάτις· * σὲ μεγα-» λύνομεν.

'Η λοιπή 'Ακολουθία, ώς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ: Η'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ Αγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἰστώμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια γ'. δευτερούντες αὐτά.

ΊΙχος δ΄. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσι. *

' Ολητής γενναιότατος, * στρατιώτης ἀήττητος * ἐν 'Αγιώ 1 Πνεύματι ἀναδέδειξαι * καταβαλών τόν πολέμιον * σορία τῶν λόγων σου * καὶ τῶν ἔργων σου, σορὲ, * καρτεραῖς ἐπιδείξεσιν * ὅθεν εἴληρας * τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, * καὶ ταῖς ἀνω * ὁμηγύρεσι συνήρθης, * Μεγαλομάρτυς Θεόδωρε.

ε ται σταυρῷ ἀναρτώμενος, * και τὰς σάρκας ξεόμενος * ὀξυτάτοις βέλεσι τιτρωσκόμενος, * και ἐπὶ ξύλου τεινόμενος, * και ξίρει τεμνόμενος, * και παντοίαις μηχαναϊς * ἀλγηδόνων κυκλούμενος * ἀπαράτρωτος * και ἀήττητος ὥρθης * τῆ δυνάμει * τοῦ σταυρῷ προσηλωθέντος, * κλέος Μαρτύρων Θεόδωρε.

Θεῖον ἄγαλμα γέγονας * εὐσεβείας, πανόλβιε, * δυσσεβῶν ἀγάλματα βδελυξάμενος, * καὶ ἰερεῖον ὁλόκληρον * καὶ θῦμα εὐπρόσδεκτον * τῷ τυθέντι διὰ σὲ * καθαρῶς προσαγόμενον, * τῷ δοξάσαντι * τὴν ἀγίαν σου μνήμην, * καὶ θαυμάτων * θησαυρόν σε τοῖς ἐν κόσμῳ * δωρησαμένω, Θεόδωρε.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, Ήχος πλ. δ'.

Αθλητικόν συστησάμενος στάδιον κατὰ τῆς πλάνης * ἡνδραγάθησας, Θεόδωρε, * τῆ πυριφθόγγω γλώττη σου * καταισχύνας Λικινίου τὸ ἀπάνθρωπον. * Διὸ καὶ σὺν 'Αγγέλοις χορεύων,
μακάριε, * αἴτησαι Χριστὸν * ὅπως ϊλεως γένηται ἡμῖν * ἐν τῆ
ἡμέρα τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

 Δ έσποινα, πρόσδεξαι * τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, * καὶ λύ- τρωσαι ἡμᾶς * ἀπό πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Είς τον Στίχον, Στιχηρά προσόμοια.

Ήχος πλ. α΄. Χαίροις άσκητικών.

Χαίροις, ό στρατιώτης Χριστοῦ * ὁ τροπωσάμενος ἐχθροῦ τὴν παράταξιν * τῷ ὅπλῳ * τῆς εὐσεβείας, * ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός * ὁ πολλῶν βασάνων ὡνησάμενος * Θεοῦ * τὴν οὐράνιον βασιλείαν, Θεόδωρε: * ἐν ἡ χορεύων, * καὶ μεθέξει θεούμενος, * καὶ λαμπόμενος * καθαραῖς διαδόσεσι * μέμνησο τῶν τιμώντων σου * τὴν μνήμην τὴν ἔνδοξον, * καὶ προσκυνούντων ἐν πίστει * τὴν τῶν λειψάνων σου λάρνακα, * ἀφ' ἡς ἀναβλύζεις * τοῖς αἰτοῦσιν εὐρωστίαν * καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστός ό Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, ό Θεός Ἰσραήλ.

ναι * το μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τοῖς Αγίοις τοῖς ἐν τῆ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Οπλφ τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ * τὴν τῶν εἰδώλων συντριβὴν ἐργασάμενος * μαστίγων * ὑπέστης πεῖραν, * καὶ ἐπὶ ξύλου ταθεὶς * σπαραγμοὺς, παμμάκαρ, ἐκαρτέρησας, * ὑρ' ὧν * συντριβόμενος, καὶ λαμπάσι φλεγόμενος * σταυρῷ ὑψώθης, * τιτρωσκόμενος βέλεσι * καὶ τὰ ὅμματα * ὑπ' αὐτῶν ἐκτυφλούμενος. * Θένους σε μακαρίζομεν * καλῶς ἐναθλήσαντα * καὶ οὐρανίων στεφάνων, * ἐπιτυχόντα, Θεόδωρε. * Διὸ ἐκδυσώπει * ταῖς ψυχαῖς ψιμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Δδξα, 'Πγος πλ. α'.

Το ων του Θεού δωρεών ώς ἐπώνυμον, * καὶ τῆς αὐτοῦ κληρονόμον μακαριότητος * πάντες εὐφημήσωμεν πιστοὶ * καὶ μακαρίσωμεν ἐπαξίως * Θεόδωρον τὸν γενναῖον Μεγαλομάρτυρα, * τῆς οἰκουμένης τὸν ὑπέρμαχον. * πρεσβεύει γὰρ Χριστῷ τῷ Θεῷ * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καί νον. Θεοτοκίον.

τη ὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, * κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε· * καὶ ήμεῖς δοξολογοῦμεν * τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησεν· * Θεοτόκε, πρέσβευε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

'Απολυτίκιου, 'Πχος δ'. 'Ο ύψωθείς.

τρατολογία άληθετ, άθλοφόρε, * τοῦ οὐρανίου στρατηγός Βασιλέως * περικαλλής γεγένησαι, Θεόδωρε· * ὅπλοις γὰρ ττζς πίστεως * παρετάξω ἐμρρόνως * καὶ κατεξωλόθρευσας * τῶν δαιμόνων τὰ στίρη, * καὶ νικηρόρος ὡρθης ἀθλητής· * ὅθεν σε πίστει * ἀεὶ μακαρίζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αίῶνος ἀπόχρυφον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ,

Οἱ Κανόνες τζε 'Οκτωήχου, καὶ τοῦ 'Αγίου ὁ παρών, οῦ τ 'Ακροστιγίς'

Μέλπω σε δώρων ένθέων έπώνυμε.

(Ανευ των Θεοτοχίων) Ποίημα Θεοράνους.

'Ωδη α'. 'Πγος δ'. Θαλάσσης το έρυθρατον.

Παρτύρων περιρανώς λαμπρότησι * καλλωπιζόμενος, * καλλοποιφ παρίστασαι Χριστώ, * παρ' αὐτοῦ καλλυνόμενος * ὡς δωρεῶν ἐπώνυμος * τῶν τοῦ Θεοῦ, Μάρτυς Θεόδωρε.

'Ενθέοις θωραχισθείς, Θεόδωρε, * ὅπλοις τῆς πίστεως, * τοῦ δυσμενοῦς συνέχοψας στερρῶς * ψυχορθόρου τὰς φάλαγγας, * χαὶ νιχητῆς γενόμενος * μετὰ Μαρτύρων ἐστεφάνωσαι.

Λαμπρόν σου τό τῆς ψυχῆς ἀνάστημα * ἐπιδεικνύμενος, * τῷ δυσσεβεῖ, Θεόρρον, βασιλεῖ, * τῆ σορία τῶν λόγων σου * καὶ τῆ τῶν ἔργων χάριτι * τοῦτον κατήσχυνας, Θεόδωρε.

Θεοτοχίον.

'Ασπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι * ἐχ θείου Πνεύματος * τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υίὸν, * και σαρκὶ ἀπεκύησας * τὸν ἐχ Πατρὸς ἀμήτορα * καὶ δι' ἡμᾶς ἐχ σοῦ ἀπάτορα.

'Ωοή γ'. Εὐρραίνεται ἐπὶ σοί. *

πράταξιν δυσσεβή * ώς στρατηλάτης δυνατός ἔτρεψας, * καὶ σκολιοῦ δράκοντος * πάσας μηχανάς ἐξεραύλισας.

*Ως πρόθυμος τὴν ψυχὴν * δι' ἐπινοίας εὐσεβοῦς, "Ενδοξε, *
τῶν δυσσεβῶν ὥλεσας * τὰ νενοθευμένα σεβάσματα.

Στεβρότητι λογισμού * των δυσμενών ἐπιφορὰς ἤνεγκας, * ζωοποιόν νέκρωσιν * τοῦ ἀγωνοθέτου μιμούμενος. Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς * τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, *
Μήτηρ Θεοῦ, γέγονας· * ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε χραυγάζομεν.
Ο Εἰρμός.

» Ε υρραίνεται έπὶ σοὶ * ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστὲ, κράζουσα· * Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε, * καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα. Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

πέρ φύσιν άγωνας διηνυχώς, * ὑπέρ φύσιν ἐπάθλων παρὰ Θεοῦ *
ἀξίως ἐπέτυχες, * 'Αθλοφόρε πολύαθλε· * ὡς οὐδὲν γὰρ θέμενος * τὸ ἄθεον πρόσταγμα * σεαυτὸν βασάνοις * προθύμως ἐξέδωκας· * δθεν ὑπομείνας * σπαραγμοὺς καὶ στρεβλώσεις, * σταυρόν
τε καὶ θάνατον * τῷ Χριστῷ συνδεδόξασαι * ἀρμοζόντως, Θεόδωρε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.
Τὴν ψυχήν μου, Παρθένε, τὴν ταπεινὴν, * τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν * νῦν ὡς ἀκυβέρνητον * ποντουμένην τῷ κλύδωνι, * ἀμαρτιῶν τε φόρτῳ * ὀρθεῖσαν ὑπέραντλον, * καὶ εἰς πυθμένα "Αδου * πεσεῖν κινδυνεύουσαν, * φθάσον, Θεοτόκε, * τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, * καὶ σῶσον παρέχουσα * σὸν λιμένα τὸν εὕδιον, * ἐνα πίστει κραυγάζω σοι * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄρεσιν * σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα * ὁ ἀχρεῖος, δοῦλός σου.

'Ωδή δ΄. Έπαρθέντα σε ίδουσα.

Ετραυμάτισας τον όφιν τῷ τραυματοῦσθαι, * καὶ καρτεραῖς ἐνστάσεσι * Μάρτυς ἀνεδείχθης, * μέλπων ἐμμελέστατα * τῷ σὲ δυναμώσαντι * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Δαπανώμενος τὰς σάρχας πολλαῖς αἰχίαις * τὸν λογισμόν ἀχλόνητον * ἔσωσας, Τρισμάχαρ, * μέλπων προθυμότατα * τῷ σὲ δυναμώσαντι * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

* Ωραιώθης τοῖς παθήμασι τοῦ Δεσπότου * σοῦ τὰ σεπτὰ παθήματα, * Πάνσορε, συνάψας, * καὶ καταξιούμενος * αὐτοῦ τῆς λαμπρότητος * καὶ τῆς ποθουμένης φαιδρότητος.

Θεοτοχίον.

'Απειρογάμως ἐκύησας, ὧ Παρθένε, * καὶ μετὰ τόκον ὧοθης* παρθενεύουσα πάλιν. * όθεν άσιγήτοις φωναίς * τὸ Χαῖρέ σοι, Δέσποινα, * πίστει άδιστάκτω κραυγάζομεν.

'Ωοή ε'. Σὰ Κύριέ μου φῶς. *

 αντίσματι σαρχός * τῶν αἰμάτων ἀπέπαυσας * δαιμόνιον ἐπ΄
 δλέθοω * προσανόμενων δύστο * * ΄ ὸλέθρῳ * προσαγόμενον λύτρον, * ἀήττητε Θεόδωρε.

"Ω γνώμης εὐσεβους! * ὢ γενναίου φρονήματος! * ὢ πίστεως θερμοτάτης * του σεπτου 'Αθλορόρου, * δι' ής Θεου ἐπέτυχεν!

Νοῦν ἔχων τῷ φωτὶ * τοῦ Θεοῦ ἐλλαμπόμενον, * τὸν πρόμαγον της κακίας * ἀπημαύρωσας όριν, * πανένδοξε Θεόδωρε.

Θεοτοχίον.

Σὲ ὅπλον ἀρραγὲς * κατ' ἐγθρῶν προβαλλόμεθα: * σὲ ἄγκυραν και έλπιδα * τζε ήμων σωτηρίας, * Θεόνυμοε, κεκτήμεθα.

'Ωδή ς'. Θύσω σοι * μετά φωνής.

' Τη νίχας * προθυμία συντόνω τους άφρονας * έπι σταυρού ήπλω-Ε μένος, * και τοις ήλοις, Μάκαρ, έμπεπαρμένος, * εἰκονίζων * το σωτήριον πάθος του κτίσαντος.

Νομίμως * ἐναθλούντι Χριστός σοι ὀπτάνεται * ἐν τῆ φρουρά κεκλεισμένφ * ἐπαλείρων οἶα ἀγωνοθέτης * πρὸς ἀγῶνας, * πρὸς έχθρου τὰ παλαίσματα, "Ενδοξε.

Θυσίαν * χαθαράν καὶ άγίαν καὶ ἄμωμον * τῷ διὰ σὲ ἐκουσίως * ξαυτόν θυσίαν προσαγαγόντι * προσηγάγου * σεαυτόν, άθλοφόρε Θεόδωρε. Θεοτοχίον.

"Ω θαύμα * τῶν ἀπάντων θαυμάτων χαινότερον! * ὅτι Πσρθένος ἐν μήτρα * τὸν τὰ σύμπαντα περιέχοντα * ἀπειράνδρως * συλλαβούσα ούχ έστενοχώρησεν.

Ο Ειρμός.

» Θ ύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοᾶ σοι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἰκτον *

» ἐχ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αίματι.

Κοντάκιον ή Ηχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν * φέρον Ακροστιχίδα: Τοῦ Στουδίτου.

νδρεία ψυχής * τὴν πίστιν θωραχισάμενος, * χαὶ ῥήμα Θεοῦ* $m{A}$ ώς λόγχην χειρισάμενος * τον έχ $m{0}$ ρον χατέτρωσας, * των Μαρτύρων μέγιστε Θεόδωρε, * σύν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ * πρεσβεύων ἀπαύστως * ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ο Οἶχος, πρός τό Τράνωσόν μου.

ΓΕΥΘΌν ἀθλητῶν τὸ ἔχλαμπρον χάλλος, * δεῦτε πάντες, τῶν ὕ-👢 μνων * τοῖς στεφάνοις, πιστοί, * Θεόδωρον καταστέψωμεν. * δὤρον γάρ Θεοῦ μέγα τῷ κόσμῳ * ἀναδέδεικται λάμψεσι ταῖς τῶν θαυμάτων· * τὸν γὰρ ἐχθρόν * ἐκνικήσας Βελίαρ ἄθλοις σεπτοῖς * ὁμβρίζει ἀντὶ αἰμάτων * κρουνηδόν ἰαμάτων τὰ ἐεύματα· * σὺν τούτοις δὲ πᾶσι χαίρει Χριστῷ * καὶ δίδωσιν εἰρήνην ἀνέκλειπτον, * πρεσβεύων ἀπαύστως * ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆ Η΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου. Στίχοι.

> Νεχρόν με Θεόδωρον ή πατρίς δέχου, "Ον ζώντα πλουτεί Μαρτύρων πατρίς πόλος. "Ολβιον όγδοάτη Θεοδώρου σώμα χομίσθη.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδή ζ΄. Έν τῆ καμίνω * 'Αβραμιαΐοι.

Εν τη καμίνω * των σων άγωνων, Μάρτυς ένδοξε, * ύλην * άσεβείας έφλεξας, και πυρσός * εὐσεβείας ψάλλων γέγονας· * Εὐλογημένος εἰ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

'Ως στρατηγέτης, * ώς νουνεχής τε καὶ νηφάλιος * ἔργφ * βασιλέα ἄφρονα δυσσεβή * ἐξεραύλισας, καὶ ἔδειξας * τοῦτον ἀνίσχυρον * ἐνισχυθείς τῷ σθένει τοῦ Πνεύματος.

Νόμος ήτταται * των έγχωμίων τῷ μεγέθει σου * σὰ γὰρ * ρανοτάταις ἔλαμψας ἀστραπαῖς * μαρτυρίου, τῷ Δεσπότη σου * βοῶν, Θεόδωρε· * Εὐλογητόν τὸ χράτος σου, Δέσποτα.

Θεοτοχίον.

Τό τοῦ 'Υψίστου * ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, * χαῖρε· * διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, * Θεοτόκε, τοῖς κραυγάζουσιν· * Εὐλογημένη σὸ * ἐν γυναιζὶν ὑπάρχεις, Πανάμωμε.

'Ωδή η'. Χετρας έχπετάσας Δανιήλ. *.

Το σολ πεποιθώς τῷ δι' ἐμὲ * σταυρόν καλ θάνατον * καθυπομείναντι * σταυρῷ ἀνήρτημαι, Δέσποτα, * καλ τιτρώσκομαι τοξεύμασι, * καλ χαλεπαῖς προσομιλῶ * αἰκίαις, Κύριε, * ἀνεβόας, * Μάρτυς, ἀθλῶν, γενναιόφρον Θεόδωρε.

Προσήγαγες θύμα καθαρόν * σαυτόν τῷ Κτίστη σου * χαίρων, Θεόδωρε, * καὶ προσεχώρησας, ἔνδοξε, * βασιλείαν πρὸς οὐράνιον, * μετὰ Μαρτύρων ἱερῶν * κραυγάζων πάντοτε· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ως χρίνον, ώς ρόδον νοητόν * όδμαϊς των άθλων σου * εύωδιάζεις ήμας, * διώχων χάριτι πάντοθεν * τό δυσωδες των παθων ἡμῶν, * καὶ παρορμῶν ἀναβοἔν * εὐωδεστάτη ψυχῆ· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, * Παρθένε ἄχραντε, * Μήτης ἐδείχθης Θεοῦ· * σὰ τῆς Θεότητος γέγονας * ἐνδιαίτημα, πανάμωμε, * μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ * τοῦ ἀπροσίτου φωτός· * ὅθεν πάντες * σὲ εὐλογοῦμεν, Μαρία θεόνυμφε.

Ο Είρμός.

» Xεῖρας ἐχπετάσας Δ ανιὴλ * λεόντων χάσματα * ἐν λάχχ ω

» νοι * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παῖδες κραυγάζοντες· * Εὐλογεῖτε,*

» πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

'ωδή θ'. Λίθος άχειρότμητος.

Τον των μαχαρίων τοῖς δήμοις * καὶ των Μαρτύρων ταῖς γρρείαις, * ὡς ἠγλαἴσμένος τοῖς ἄθλοις, * συναγελάζων * καὶ συνηδόμενος, * στεφηφορών παρίστασαι * τῷ ποθουμένῳ σοι, Θεόδωρε.

"Υψος πρός οὐράνιον ήρθης * τῶν ἐπὶ γῆς καταρρονήσας, * καὶ τοῦ ποθουμένου σοι τέλους * κατηξιώθης, * αὐτὸ τὸ ἔσχατον * τῶν ὁρεκτῶν, Θεόδωρε, * κατειληρώς ἐπαγαλλόμενος.

Μόνον σε ἀθάνατον Λόγον * σαρκὶ παθόντα καὶ θανέντα * Μάρτυς ὁ θεόφρων ποθήσας, * ἀθανασίας * τῆς σῆς ἐπέτυχεν * ἐν οὐρανοῖς σκηνούμενος, * Κτίστα τῶν ὅλων παντοδύναμε.

Έχων πρός Θεόν παρρησίαν * ὡς γενναιόρρων ἀθλοφόρος, * τοῖς ἀνευρημοῦσί σε πόθω * ἀμαρτημάτων * ἄρεσιν αἴτησαι, * ἀπό παθῶν καὶ θλίψεων * πάντας ἡμᾶς ἀπολυτρούμενος.

()ESTSXIOY.

Σαρχὶ ἐπιδημῆσαι θελήσας * ὁ διαχοσμήσας πάντα λόγω * ἐν σοὶ χατεσχήνωσε μόνην * ἀγιωτέραν * πάντων εὐράμενος, * χαὶ Θεοτόχον ἔδειξεν * ἐπ' ἀληθείας, Μητροπάρθενε.

Ο Είρμός.

» Λ ίθος ἀχειρότμητος ὅρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε, * » Λ ἀχρογωνιαΐος ἐτμήθη, * Χριστός, συνάψας * τὰς διεστώσας « φύσεις· * διὸ ἐπαγαλλόμενοι, * σὲ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Έν πνεύματι τῷ Ἱερῷ. *
Τὰς παρατάξεις τῶν ἐχθρῶν * καὶ δαιμόνων τὰ θράση * εἰς τέλος κατηδάρισας, * καὶ τὸ στέρος ἐδέξω, * Θεόδωρε μακάριε,*
ἐκ χειρὸς τοῦ Κτίστου σου * ὡς Μάρτυς τῆς ἀληθείας· * διασώζεις δὲ πάντας * ἐκ παντοίων θλιβερῶν * παγίδων τοῦ ἀλλοτρίου.

Θεοτοχίον, όμοιον.

εραίρουσι τον τόχον σου * 'Ασωμάτων αι τάξεις. * χαρᾶς γὰρ

τὰ ἐπίγεια * σὸ πεπλήρωχας μόνη. * διό σε τὴν πανάμωμον *
οὶ πιστοὶ δοξάζοντες * ἐν ὑμνοις δρξολογοῦμεν. * φῶς γὰρ σὸ τοῖς
ἐν σχότει * ἐξανατέλλων ὡς ὄρθρος * ἀνέτειλας τῆς ἡμέρας.

Είς τὸν Στίχον, τῆς 'Οκτωήχου,

Δδξα, 'Hyoς πλ. β'.

γιωσύνης δωρεά * καὶ πλοῦτος θείας ζωῆς * πεφανέρωσαι τῷ κόσμφ, Θεόδωρε· * Χριστός γάρ σου, σορὲ, * τὴν μνήμην ἐ-δόξασεν· * ἐν ἤ συμφώνως οἱ πιστοὶ * γεγηθότες ὑμνοῦμεν * τοὺς ἀγῶνας τῶν ἄθλων σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον· Θεοτόκε, σὰ εἶ ἡ ἄμπελος.
Ή λοιπὴ ᾿Ακολουθία τοῦ ϶Ορθρου,
καὶ ᾿Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΓΙΑΝ,

Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, 'Ωδὴ γ'. καὶ ϛ'.
Προκείμενον, Ἡχος βαρύς.

Εύφρανθήσεται δίχαιος εν Κυρίφ, καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν.

Στίχ. Εἰσάχουσον, ὁ Θεὸς, φωνής μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ. Ο ᾿Απόστολος, πρὸς Τιμόθεον.

Τέχνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῆ χάριτι.Zή,τει 'Οκτωβρίου ΚG'. 'Αλληλούτα, 'Ηγος δ'.

 Δ ίχαιος ώς φοΐνιξ άνθήσει, ώσει χέδρος ή έν τῷ Λ ιβάν ϕ πλη-θυνθήσεται.

 $\Sigma \tau (y)$. Περυτευμένος έν τῷ οἴχ ϕ Κυρίου, έν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Εύαγγέλιον, κατά Λουκάν.

Είπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτοῦ Μαθηταῖς. Προσέχετε ἀπό τῶν ἀνθρώπων.

Κοινωνικόν Είς μνημόσυνον αἰώνιον.

THE O'. TOY ATTOY MILNOS.

Μνήμη του έν 'Αγίοις Πατρός ήμῶν Κυρίλλου 'Αρχιεπισκόπου 'Αλεξανδρείας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐπέπραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια. τηγος δ΄. Ὁς γενναΐον ἐν Μάρτυσι. *

ρυχτωρίαις του Πνεύματος * έλλαμφθείς την διάνοιαν * φωτοβόλος ήλιος έχρημάτισας, * ώς περ άχτινας τὰ δόγματα * είς πάντα τὰ πέρατα * ἐφαπλῶν, καὶ τῶν πιστῶν * καταυγάζων πληρώματα, * Παμμακάριστε, * καὶ διώκων τὸ σκότος, * θεορόρε, * τῶν αἰρέσεων δυνάμει * τοῦ ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντος.

Εύτραδία των λόγων σου, * ιερώτατε Κύριλλε, * Έχχλησία Ε άπασα ώραίζεται, * καὶ εὐσεβως καλλωπίζεται * ώραίοις έν κάλλεσι, * καὶ τιμα σου ιερως * τὴν ἀγίαν μετάστασιν, * παναοίδιμε, * ιερέων τὸ κλέος, * των Πατέρων * κορυφαΐε τῆς Συνόδου, * τῆς παναγίας ὑπέρμαχε.

Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι * τῶν αἰρέσεων ἄπασα * ρρυγανώδης φλέγεται ὕλη, πάνσορε· * τῶν νοημάτων τοῖς βάθεσι * βυθίται στράτευμα * ἀπειθούντων δυσσεβῶν, * ἰερώτατε Κύριλλε· * τοῖς διδάγμασι * καλλωπίζεται, μάκαρ, * καθ' ἐκάστην * τῶν πιστῶν ἡ Ἐκκλησία * μεγαλορώνως τιμῶσά σε.

Δόξα, και νύν. Θεοτοκίον, όμοιον.

Πεπτωκότων ἀνόρθωσις, * τεθνεώτων ἀνάστασις * σὐ ἐδείχθης τέξασα τὸν Γίὸν τοῦ Θεοῦ, * τὸν τῷ Πατρὶ συννοούμενον, * τὴν θείαν τε γέννησιν * ἀνασχόμενον ἐκ σοῦ * σαρκικῶν ὑποστάσεων· * δν ἰκέτευε * πειρασμῶν καὶ κινδύνων * λυτρωθῆναι * τοὺς ἐν πίστει, Παναγία, * εἰλικρινῶς σε δοξάζοντας.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Ος έώρακε, Κύριε, * ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου * ἐν Σταυρῷ ἀνταπέδωκαν * οἱ πολλῶν σου δωρεῶν * ἀπολαύσαντες, Δέσποτα; * ᾿Αλλὰ δέομαι * Μή με μόνην ἐάσης * ἐν τῷ κόσμῳ, * ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι * συνανιστῶν τοὺς προπάτορας.

'Απολυτίκιον, 'Πχος πλ. δ'. 'Ορθοδοξίας όδηγέ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Η συνήθης Στιγολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήγου, καὶ τοῦ 'Αγίου ὁ παρών, οὖ ἡ 'Ακροστιχίς'

Θεωριών Κύριλλος ένθέων λύρα. Θεοφάνους. ("Ανευ τών Θεοτοχίων).

'Ωδή α'. ἸΙχος δ'. Θαλάσσης το έρυθραΐον.

Θεόθεν τὴν φωτοδότιν, Κύριλλε, * χάριν δεξάμενος, * καὶ τηλαυγὴς φωστὴρ ἀναδειχθείς, * λογικὰς ἀπαστράψαις ἡμῖν * μαρμαρυγάς· τὴν μνήμην σου * ὅπως ἀξίως ἀνυμνήσωμεν.

Έπλήσθης της δαδουχίας, Κύριλλε, * τοῦ θείου Πνεύματος * τῶν ἐντολῶν ὡς ρύλαξ τοῦ Χριστοῦ, * καὶ παθῶν καθηράμενος, * τῆς ὑπερθέου γέγονας * ὄντως Τριάδος ἐνδιαίτημα.

'Ως ζήλου και παρρησίας έμπλεως, * Κύριλλε ενδοξε, * τὰς θεομάχους πάσας άψευδως * γλωσσαλγίας διέλυσας * των δυσσεβών αιρέσεων * δρθοδοξίας προιστάμενος.

Θεοτοχίον.

Ίάσω τὴν συντριβὴν, Πανάμωμε, * τῆς ἀνθρωπότητος * τὸν ποιητὴν τεχοῦσα τοῦ παντὸς, * τὸν ἡμᾶς ἀνορθώσαντα * χαταρἐαγέντας πτώματι * τῶν προπατόρων, θεονύμφευτε.

'Ωδή γ'. Εύφραίνεται ἐπὶ σοί. *

Ρωννύμενος ἐν Χριστῷ * τὰς μηχανὰς τοῦ σκολιοῦ δράκοντος * γνώμη στερρᾳ, Κύριλλε, * ὡς ἰστὸν ἀράχνης διέλυσας.

Ίλὸν παθών έχ ψυχής * έξετινάξω χαθελών, Κύριλλε, * πᾶν

λογισμών ύψωμα * χατά του Χριστου ἐπαιρόμενον.

Ως εὔστοχος ἀθλητὴς, * Πάτερ, ἐξέκλινας στεἰροῖς ἄπασαν * τὴν τῆς σαρκὸς εὐπάθειαν * ὡς ἐπιβλαβῆ καὶ ἐπίβουλον.

() ESTOXION.

Τὴν μόνην ἐν γυναιξὶν * εὐλογημένην ὡς Θεοῦ σκήνωμα * πανευπρεπὲς ἄπαντες * ἐν ἀγαλλιάσει δοξάσωμεν.

Ό Είρμός.

» Γύρραίνεται έπὶ σοὶ * ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστὲ, κράζουσα· * Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε, * καὶ καταφυγή καὶ στερέωμα. Κάθισμα, Ἡχος πλ. δ΄. Τὴν σορίαν.

Τήν σορίαν την θείαν πεπλουτηχώς * έξηρεύξω δογμάτων, Πάτερ, πηγάς * πλυνούσας αἰρέσεων * δυσωδέστατον βόρβορον, * καὶ πιστών καρδίας * ἀρδευούσας ἐν χάριτι * καὶ τῆς 'Εκκλησίας * τὰς αὕλακας, Κύριλλε, * ἤδη μεθυσκούσας * διὰ τοῦτό σε πίστει * τιμώντες τὴν μνήμην σου * ἐκτελοῦμεν, θεόπνευστε * Ἱεράρχα πανεύρημε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοχίον, Λύτόμελον.

Τὴν Σορίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ * συλλαβοῦσα ἀφράστως, Μήτηρ Θεοῦ, * τῷ κόσμῳ ἐκύησας * τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· * καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες * τὸν πάντα συνέχοντα· * καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας * τὸν πάντας ἐκτρέφοντα· * "Οθεν δυσωπῶσε, * Παναγία Παρθένε, * ἡυσθῆναι πταισμάτων μου, * ὅταν μέλλω παρίστασθαι * πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου· * Δέσποινα Παρθένε ἀγνὴ, * τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι, * καὶ γὰρ δύνασαι ὅσα * θέλεις, πανύμνητε·

Ή Σταυροθεοτοκίου, διασιου.

Τρόν άμνον και ποιμένα και λυτρωτήν * ή άμνὰς θεωρούσα ἐν τῷ Σταυρῷ * ὡλόλυζε δακρύουσα * και πικρῶς ἐκβοῶσα. * Ο μέν κόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, * ἦν περ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους, * Μακρόθυμε Κύριε, * τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος * και πηγὴ ἀγαθότητος, * σπλαγχνίσθητι και δώρησαι οὖν * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν τοῖς δούλοις σου * τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει * τὰ θεῖα Παθήματα.

'ωδη δ'. Έπαρθέντα σε ίδουσα.

τενικηκότα τὰ πάθη τὰ ψυχορθόρα * καὶ λογισμῷ κρατήσαντα * σαρκός, θεορόρε * Κύριλλε, ἰδὼν ὁ Χριστός, * τῆς θείας σε πρόεδρον, * Πάτερ, Ἐκκλησίας καθίστησιν.

Κληρονομήσας ώς γόνος ήγαπημένος * τὴν πατρικὴν τοῦ Μάρχου * ἀρετὴν καὶ τοῦ θρόνου * γέγονας διάδοχος, * τοῦ θείου τοῖς ἔγνεσιν * Εὐαγγελιστοῦ παρεπόμενος.

Υπό Χριστοῦ μεν ὡς πρόβατον ἐποιμάνθης, * ὡς δὲ ποιμὴν ἐποίμανας * τὸ ποίμνιον, Πάτερ, * λόγοις ψυχοτρόφοις σου * ὡς πόαις καὶ ἄνθεσι * δαψιλῶς ἐκτρέρων τῆ χάριτι.

OESTSKISY.

Σεσαρχωμένον τον Λόγον έχ σοῦ, Παρθένε, * θεοπρεπῶς ἐγέννησας, * καὶ μένεις Παρθένος· * δθεν ἀσιγήτοις φωναῖς * τὸ Χαϊρέ σοι, Δέσποινα, * πίστει ἀδιστάχτω χραυγάζομεν.

'Ωεή ε'. Σὰ Κύριέ μου φῶς. *

Ρεϋμα όντως σφοδρόν * πλημμυρούντος χειμάρρου ο σός, * ώ Κύριλλε, έχμιμεϊται * λόγος των χακοδόξων * έχτρέπων μη-

"Ισως την βδελυράν * τοῦ 'Αρείου διαίρεσιν, * ὧ Κύριλλε, μιαράν τε * Σαβελλίου ἐχ βάθρων * συναλοιφην χαθήρηχας.

Λόγους πλουτοποιούς * ώς χρυσόν καταλέλοιπας, * $\tilde{\omega}$ Κύριλλε, θησαυρούς δὲ * ὑπὲρ λίθους τιμίους * τοὺς σοὺς τῆ Έχλησία Χριστοῦ.

()socoxiov.

Τίς δύναται τὸ σὸν * ἐρμηνεῦσαι μυστήριον, * Πανάμωμε; τὸν γὰρ κτίσει * μὴ χωρούμενον πάση * ἐν μήτρα σου ἐχώρησας. 228 \odot . Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς.

Αβίδι * Σεραφίμ τῷ Προφήτη τὸν ἄνθρακα, * τῆ Ἐκκλησία Χριστοῦ δὲ * ταῖς χερσί προσνέμεις, Ἱερομύστα, * τὸ ἐκ θείου * πυρὸς ἡνθρακωμένον καθάρσιον.

'Ομόρους * ώς Σαμψών άλλοφύλους οὐχ ἔθραυσας, * τὰ δὲ άλλόχοτα πάντα * τῶν ἐτεροδόξων διδάγματα, * καὶ τὸ κράτος * τοῖς ὁρθοδόξοις δέδωκας, Κύριλλε.

Συνόδου * θεολέκτου σαφῶς προηγούμενος * τὸ δυσσεβὲς Νεστορίου * χριστομάχον θράσος, Πάτερ, καθείλες, * ζήλφ πνέων * ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς Θεομήτορος.

()εοτοχίον.

"Ολην σε * περιστεράν τελείαν και πάγκαλον, * και τηλαυγὲς εύρων κρίνον, * και κοιλάδων ἄνθος, ω Θεομήτορ, * ὁ Νυμρίος * ὁ νοητός ἐν σοι κατεσκήνωσεν.

Ο Εξρμός.

» σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοặ σοι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἰκτον * » ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αϊματι.

Κοντάχιον ΊΙγος πλ. β΄. Τὴν ὑπέρ ἡμῶν. *

* βυσσον ἡμῖν * δογμάτων θεολογίας * ἔβλυσας σαρῶς * ἐχ τῶν

* ἐλ πηγῶν τοῦ Σωτῆρος * τὰς αἰρέσεις χαταχλύζουσαν, μαχάριε, * χαὶ τὸ ποίμνιον ἀλώβητον * τριχυμίαις διασώζουσαν· * τῶν
περάτων χαὶ γὰρ, "Όσιε, * ὑπάρχεις χαθηγητὴς * ὡς τὰ θεία
σαρῶν.

Συναξάριον.

Τῆ Θ΄, τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ ἐν Αγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, 'Αρχιεπισκόπου 'Αλεξανδρείας.

Στίχοι.

Κύριλλον ὑμνῶ τοῦ Κυρίου μου φίλον, Καὶ Κυρίας πρόμαχον 'Αειπαρθένου.

Εύρατο τυμβογοήν ένατον Κύριλλος ές ήμαρ.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ημᾶς. Αμήν.

'Ωοη ζ'. Έν τη καμίνω * 'Αβραμιαΐοι.

Την τῷ Σιναίφ * ἀχρωτηρίφ πάλαι γνόρον εἰσδὺς * νόμον * εἰλε, Το μάχαρ Κύριλλε, ὁ Μωσῆς, * ἀναιροϋντα τὸν τοῦ γράμματος. *

σὸ δὲ ἀνέπτυξας * τὸ χεχρυμμένον βάθος τοῦ Πνεύματος.

Νομοθεσίας * δι' αἰνιγμάτων ὡς νηπίοις το πρὶν, * Πάτερ, * δεδομένης, κάλυξι καλυπτὰ * ὡς περ ρόδα τὰ νοήματα * σὺ ἀπε-κάλυψας * ἐρμηνεύσας τοὺς τύπους σαρέστατα.

Θεοχηρύκων * καὶ θεολήπτων τὰ δυσέρικτα * τεύχη * Προρητῶν τῆ χάριτι ἐμπνευσθείς * τοῦ ἐκείνους ἐμφορήσαντος * Πνεύματος, Κύριλλε, * εἰλικρινῶς ἡμῖν διεσάφισας.

Έν ἀσυγχύτω * ένώσει θεία καὶ ἀτμήτω σαφώς, * Πάτες, ' διαιρέσεις τρεῖς μὲν θεολογῶν * ὑποστάσεις ἔρης, Κύριλλε, * ἀππραλλάχτους δὲ * ἐν οὐσία μια καὶ Θεότητι.

() EOTOX (OY.

Έπι του θρόνου * του επηρμένου ο καθήμενος * θρόνον * έπ: γής, Παρθένε, θεοπρεπή * εύρηχώς σε άνεπαύσατο. * Εύλογημένη σύ, * Θεογεννήτορ ἄχραντε Δέσποινα.

'Ωδή η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

🛂 πηγή. * καὶ γὰρ ἀένναοι ἔρρευσαν * ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλικς σου, * Πάτερ, δογμάτων εύσεβων, * καθώς προείπε Χριστός * ύπερβαίνει * ψάμμον γὰρ τεύχη τὰ σὰ τὰ θεόλεχτα.

Νομεύς και διδάσκαλος σορός * της Έκκλησίας δειχθείς * τας δύο, Κύριλλε, * σαρώς ἀνέπτυξας, "Όσιε, * Διαθήκας, καὶ ὡς ἄγκυραν * καὶ πατρικόν κλήρον τούς σούς * ξχουσα λόγους βοά. *

Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Λόγου σαρχωθέντος δι' ήμᾶς * τοῦ παντεγνήμονος * σύ την ἀπόρρητον * διδάσκεις ἔνωσιν, Κύριλλε, * ἀδιαίρετον, ἀσύγχυτεν,* τὰς ἐρ' ἐκάτερον ροπὰς * ἴσως ἐκκλίνας βοᾶς: * Εὐλογεῖτε, * πάντε τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

()ESTOXION.

Κυρίως γεννήσασα Θεόν, * χυρίως, Πάναγνε, * Μήσηρ έδείχθης Θεού, * ἐπαληθεύουσαν φέρουσα * καταλλήλως τῷ γεννήματι * θεωνυμίαν· οι πιστοι * όθεν δοξάζομεν * Θεοτόκον * σε θεορρόνως, πανάμωμε Δέσποινα.

Ο Είρμός.

» χ εξρας έχπετάσας Δανιήλ * λεόντων χάσματα * έν λάχχο » 🔏 ἔρραζε· * πυρός δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * ἀρετὴν περιζωσάμενοι* » οι εύσεβείας έρασται * Παιδες κραυγάζοντες· * Εύλογείτε, ' » πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

'Ωοη', θ'. Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς. *

"γοψωμα Χριστού κατεπαρθέν * τῆς γνώσεως και τῆς τούτου" Βερμήτορος, * Κύριλλε, απαν κατά κράτος * καθείλες, Νεστορίου τὸ ἄθεον, * Γίων δυάδα, ώσαύτως και σύγχυσιν * των 'Δκεφάλων τὴν τῶν φύσεων.

'Ρώσει των φρενών και φωτισμῷ * τῆς χάριτος τὴν Τριάδα* όμοούσιον, * τόν τε Υίδν σεσαρκωμένον * Θεόν θεολογήσας, Μακάριε, * δρθείς τε Θεοτόκου υπέρμαγος * ἐν τοῖς ὑψίστοις γῦν δεδόξασαι.

"Ανωθεν ήμᾶς τοὺς ὑμνητὰς, * ἀοίδιμε, ἐποπτεύοις, * Πάτερ, ϊλεως, * "Ανακτι νίκας σταυροφόρω * βραβεύων, καὶ ὑψῶν ταῖς πρεσβείαις σου * τὸ κέρας ὁρθοδόξων, φωτίζων τε * τοὺς τὴν σὴν μνήμην μεγαλύνοντας. Θεοτοκίον.

"Ανθρακα τὸν νοητὸν, 'Αγνὴ * πανάμωμε, 'Ησαίας * δν τεθέαται, * φέρεις ἀγκάλαις, Θεομῆτορ, * μορρῆ τῆ ἡμετέρα ἐνούμενον, * καὶ κόσμφ τὴν σωτηρίαν βραβεύοντα· * ὅθεν σε πάντες

μεγαλύνομεν.

Ο Είρμός.

» Γ΄ ὖα μέν τῷ τῆς παρακοῆς * νοσήματι τὴν κατάραν * εἰσφκίσατο· * σὐ δὲ, Παρθένε Θεοτόκε, * τῷ τῆς κυοφορίας βλα-

» στήματι * τῷ χόσμφ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. * ὅθεν σε πάν-

• τες μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία τοῦ 'Ορθρου, καὶ 'Απόλυσις.

THE I'. TOY ATTOY MINOS.

Μνήμη των Αγίων Μαρτύρων 'Αλεξάνδρου καὶ 'Αντωνίνης, καὶ τοῦ 'Αγίου Τερομάρτυρος Τιμοθέου, 'Επισκόπου Προύσης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.
ΊΙχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες. *

Γριάδος την Ελλαμψιν * δυὰς * Αθλητών πλουτήσασα * ἀνορειοτάτως ἐνήθλησε, * θεῖος 'Αλέξανδρος * σὺν τῆ 'Αντωνίνη *
βάσανα πολύπλοχα * ὁμοῦ διὰ Χριστὸν ὑπομείναντες· * ῷ νῦν
πρεσβεύουσι * δωρηθηναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * χαὶ
τὸ μέγα ἔλεος.

Διπλοῦν στέφος είληφας * σαφῶς, * 'Αντωνίνα πάνσεμνε, * άγνείας τε καὶ ἀθλήσεως, * ἐχθροῦ νικήσασα * τὰς μηχανουργίας *
καὶ πρό τῆς ἀθλήσεως * καὶ πάλιν ἐν καιρῷ τῶν ἀγώνων σου. *
Χριστὸν ἰκέτευε * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην *
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Έν ξύλφ ύψούμενοι, * σοροί, * χεῖράς τε κοπτόμενοι, * καὶ ταῖς λαμπάσι φλεγόμενοι, * καὶ σπαθιζόμενοι, * καὶ ἐν κατωτάτφ * λάκκφ συγχωννύμενοι, * καὶ τέλος ἐν αὐτῷ τὸ μακάριον * ὑποδεχόμενοι, * 'Αθληφόροι ἀξιάγαστοι, * τὸν τῶν δλων * Θεὸν οὐκ ἡρνήσασθε.

Men. Tom. V.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

g ανάγιον τέμενος * Θεοῦ * οὐρανῶν πλατύτερον * καὶ Χερουβίμ 🖊 Ι άγιώτερον, * θεοχαρίτωτε * Παναγία Κόρη, * τὸν νοῦν μου χαρίτωσον * και φώτισον καρδίας τὰ διμματα, * παρεχομένη μοι * εύπροσδέχτοις μεσιτείαις σου * των πταισμάτων * τὴν ἄφεσιν, δέομαι.

"Η Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον. Τραγήν σου τὴν ἄδικον, * Χριστέ, * ἡ Παρθένος βλέπουσα * Δόδυρομένη έβόα σοι * Τέχνον γλυχύτατον, * πώς ἀδίχως πάσχεις; * πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι * ὁ πᾶσαν Υῆν κρεμάσας τοῖς ύδασι; * Μή λίπης μόνην με, * Εὐεργέτα πολυέλεε, * τὴν Μητέρα * και δούλην σου, δέομαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήγου, καὶ τῶν 'Αγίων ὁ ἀκόλουθος, οῦ ἡ 'Αχροστιχίς.

"Γμνοις ἐπαινῶ τὴν καλὴν ξυνωρίδα, Ἰωσήφ.

'Ωο η α'. Ήγος α'. Σου ή τροπαιούχος.

γ•μνοις ἐπαινέσαι τὴν ὑμῶν * προθυμουμένφ πανήγυριν, Μάρτυ- $\mathbf{1}$ ρες, * φῶς μοι χορηγήσατε, * τὸν σκοτασμόν σκεδάζοντες τῆς άγνοίας μου, * ώς τῷ άνεσπέρω * φωτὶ ἀεὶ παριστάμενοι.

Μόνα δι' αἰῶνος, 'Αθληταί, * τὰ διαμένοντα πίστει ποθήσαντες, * πάντα παρεδράμετε * τὰ όρατὰ, καὶ πρός ποινὰς καὶ μάστιγας * γνώμη στερροτάτη * περιρανώς έχωρήσατε.

Νόμιμον ανύοντες, σεπτοί, * τοῦ μαρτυρίου αγώνα τὸν Κύριον * είχετε συλλήπτορα, * των άλγεινων ύμας ἐπιχουφίζοντα * καί κατά τυράννων * άνδρείους άπεργαζόμενον.

Θεοτοχίον.

Ο δημιουργήσας ώς Θεός * τὰς ἀοράτους Δυνάμεις βουλήματι * ἔσχεν ώς αἰτίαν σε * τῆς πρὸς ἡμᾶς, Παρθένε, ἀναπλάσεως. * Τοῦτον οὖν δυσώπει * τὸν κόσμον σῶσαι, Πανάμωμε.

'ωδη γ'. 'Ο μόνος είδώς. ' Εδεΐν, 'Αντωνίνα, τον Χριστον * ποθούσα, καλλιπάρθενε, * το 👤 θεΐον τούτου πάθος έζήλωσας. * ραπίσματα γάρ ώς αὐτὸς ήνεγκας, * ἐναπορραπίζουσα * τὰ ζορώδη πρόσωπα * τῶν ἀσάρχων δαιμόνων, πανεύρημε.

Στερρώς άντετάξω τῷ ἐχθρῷ * μαστίζεσθαί σε, Πάνσεμνε, * προστεταχότι γνώμης στρεβλότητι. * φρουράν οίχειν δὲ χαταδικάζει σε * φρουρουμένην ἄνωθεν * προσταγαϊς τοῦ Κτίστου σου * ύρ' άγίων 'Αγγέλων θεώμενος.

Εύχατς σου βρονταί και ἀστραπαί * έξ ύψους κατεφέροντο, * καὶ ρῶς ὡράθη μέγα, θεόνυμρε, * φωνή τε θεία λαμπρῶς γεγένηται * σὲ παραθαρρύνουσα, * 'Αντωνίνα πάνσεμνε, * καὶ τρυρῆ λογικῆ ἐνισχύουσα.

Θεοτοχίον.

Παρθένος χυήσασα Θεόν * ώράθης μετὰ γέννησιν, * χαὶ σοῦ τὸ θεῖον, "Αχραντε, πρόσωπον * χοροί παρθένων νῦν λιτανεύουσι· * μεθ ὧν ἡμῖν αἴτησαι * ἱλασμόν καὶ ἔλεος * καὶ δεινῶν παντελῆ ἀπολύτρωσιν.

Ο Είρμός.

Ο μόνος είδως τῆς τῶν βροτῶν * οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, * καὶ
 Ο συμπαθῶς αὐτὴν μορρωσάμενος, * περίζωσόν με ἐξ ὕψους
 δύναμιν * τοῦ βοᾶν σοι· "Αγιος * ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος * τῆς ἀ φράστου σου δόξης, Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα ή Ηχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ. *

νὰς ἡ θαυμαστὴ * τῶν σεπτῶν 'Αθλορόρων * ἐνέγκασα στερροῶς * τὴν πυρὰν τῶν βασάνων * ἐν δόξῃ παρίσταται * τῇ Τριάδι, πρεσβεύουσα * χάριν ἔλεος * καὶ ἰλασμόν τῶν πταισμάτων * τοῖς τὴν ἔνδοξον * αὐτῆς γεραίρουσι μνήμην * δοθῆναι ἐν πνεύματι.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Έλπὶς Χριστιανών, * Παναγία Παρθένε, * δν ἔτεχες Θεόν * ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον * ἀπαύστως ἰχέτευε * σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι * δοῦναι ἄρεσιν * ἀμαρτιών ἡμῖν πᾶσι, * καὶ διόρθωσιν * βίου τοῖς πίστει καὶ πόθφ * ἀεί σε δοξάζουσιν.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τιάσπιλος άμνὰς * τὸν άμνὸν καὶ ποιμένα * κρεμάμενον νεκρὸν * ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα * θρηνοῦσα ἐρθέγγετο * μητρικῶς ὁλολύ-ζουσα· * Πῶς ἐνέγκω σου * τὴν ὑπὲρ λόγον, Υἰέ μου, * συγκατά-βασιν * καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, * Θεὲ ὑπεράγαθε!

'Ωεη δ'. 'Όρος σε * τῆ χάριτι.

* Δεται * εἰς πάντα τὸν κόσμον ἡ ἄθλησις * καὶ τὰ παλαίσματα Δ ὑμῶν, * Μεγαλομάρτυρες Χριστοῦ, * δι' ὧν ἐτροπώσασθε * τὰς τοῦ ἐχθροῦ * πικρὰς δυνάμεις ἐν χάριτι, * καὶ νικηταὶ κατ' αὐτοῦ ἀπεφάνθητε.

σας, * καὶ παντελῶς * αὐτὸν, Σεμνὴ, κατηδάφισας * θεία χειρὶ σας, * καὶ παντελῶς * αὐτὸν, Σεμνὴ, κατηδάφισας * θεία χειρὶ σας, * βείσοορε.

Νόησιν * καὶ σύνεσιν Χριστός σοι χαρίζεται, * καὶ ἐκ χειρός τῶν δυσσεβῶν * ἄσπιλον, ἄμωμον τηρεῖ, * καὶ λύτρον ἐκπέμπει σοι * τὸν ἱερὸν, * ὧ 'Αντωνίνα, 'Αλέξανδρον * καθάπερ θεῖον ἐξ ὕψους 'Αρχάγγελον.

()ESTOXÍOY.

'Ως ἔχουσα, * Πανύμνητε, ἰσχύν σε καὶ στήριγμα * ἡ 'Αντωνίνα καρτερεῖ * τὰ δυσαχθῆ καὶ θλιβερὰ, * καὶ ρίπτει τὸν τύραννον * καὶ συμπατεῖ * ποσὶν ὡραίοις τῆ χάριτι * τοῦ ἐκ νηδύος σου Λόγου ἐκλάμψαντος.

'Ωδή ε'. 'Ο φωτίσας * τη έλλάμψει.

Τεινόμενος * ἐπὶ ξύλου καὶ κατατεμνόμενος, * Αλέξανδρε, * καὶ σροδραϊς ἀλγηδόσι κυκλούμενος, * πρός Θεόν ἀνέτεινες * σώζειν δυνάμενον τὸ ὅμμα * τῆς διανοίας, πανεύρημε.

Ήγάλλετο * 'Αντωνίνα τρυρώσα τοῦ σώματος * ταῖς μάστιξιν. * ἐπὶ ξύλου ἀρθεῖσα γὰρ ἔρερε * τῷ δεινῶς σπαθίζεσθαι * τὰς ἀλγη-δόνας, τὸν Δεσπότην * μεγαλορώνως δοξάζουσα.

Νεχρούμενοι * έν γυμνώσει σωμάτων οι Μάρτυρες * εδέξαντο * άρθαρσίας στολήν, και άθάνατον * δόξαν έκληρώσαντο * άντι προσκαίρου άτιμίας * δθεν άει μακαρίζονται.

Θεοτοκίον.

Κατάβαλε * τοὺς ἀεὶ πολεμοῦντάς με δαίμονας, * καὶ ἄπρακτον * τὴν βουλὴν αὐτῶν ποίησον, ἄχραντε, * ἄτρωτόν με σώζουσα * τῆς προσδοκίας τούτων, Κόρη, * ὅπως ἀεὶ μακαρίζω σε. 'Ωὸὴ \mathbf{c} '. Έχύκλωσεν ἡμᾶς.

'Α γωνας άνδριχούς και πλήρεις θαύματος * ένθέως διανύοντες *
μυριάδας Αἰθιόπων νοητών, * Μάρτυρες Κυρίου, ἐτροπώσασθε,*
και τοῖς χοροῖς * τῶν 'Ασωμάτων νῦν συνευφραίνεσθε.

Λαμπόμενοι φωτί τῷ θείῳ, Μάρτυρες, * ἀγνείας ὡραιότητι * ώμοιώθητε ἀὐλοις λειτουργοῖς, * τὸν ἀγαθοδότην θεραπεύσαντες, * καὶ πρός αὐτὸν * στερανηφόροι μεταχωρήσαντες.

Ήγάλλεσθε φρουρά όμου τυγχάνοντες * φωτός ύμτν ἀστράψαντος, * καὶ φωνής ἐπενεχθείσης ἐκ Θεοῦ * θάρσος ἐντιθείσης ταϊς ψυχαϊς ἡμῶν, * πανευκλεεῖς * στεφανηφόροι Μεγαλομάρτυρες.

Θεοτοχίον.

Νενέχρωμαι ψυχὴν ταῖς παραβάσεσιν * ἐπίσκεψαί με, ζώωσον, * ἡ ζωὴν ἀποχυήσασα Χριστόν, * δν οἱ εὐκλεεῖς Μεγαλομάρτυρες * πάντων Θεόν, * Παρθενομῆτορ, καθωμολόγησαν.

Ο Είρμός.

» Έχυνλωσεν ήμας ἐσχάτη άβυσσος, * οὐκ ἔστιν ὁ ἡυόμενος. *

Σέλογ(σθημεν ὡς πρόβατα σραγής, * σῶσον τὸν λαόν σου

» ὁ Θεός ἡμῶν· * σὺ γὰρ ἰσχὺς * τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρ-» Θωσις.

Κοντάχιον Ήχος δ΄. Έπεράνης σήμερον. *

Το Μαρτύρων έλαμψεν * ή ἀξιέπαινος μνήμη, * ήν πιστοί
τελέσωμεν * χαὶ ἀνυμνήσωμεν πιστῶς * ἐν ἐπιγνώσει χραυγάζοντες· * Σὺ τῶν Μαρτύρων, * Χριστὲ, τὸ χραταίωμα.

Συναξάριον.

Τἢ Ι΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ᾿Αθλήσεως τῶν ᾿Αγίων Μαρτύρων ᾿Αλεξάνδρου καὶ ᾿Αντωνίνης.

Στίχοι.

Εύρατο 'Αλέξανδρος ἄμ' 'Αντωνίνη, Τὸν βόθρον ἀχάτιον εἰς τρυφὴν φέρον. Τλῆ δεχάτη μόρον 'Αντωνίνα ἐμπυρόπισσον.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδή ζ'. Σὲ νοητήν * Θεοτόχε.

Ενοπρεπώς * χετρας ἀφαιρούμενοι * τὰς αἰρομένας πρός τὸν Θεὸν * τὸν τῶν δλων Κύριον * ἔχαιρον οἱ Μάρτυρες, * δύναμιν δεχόμενοι * ἐξ οὐρανοῦ καὶ κραυγάζοντες· * Ὁ αἰνετὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Υπομονή * άνυποίστων, Μάρτυρες, * χολαστηρίων άληθως * λαμπρυνόμενοι ώς χρυσός, * χόσμος ώραιότατος * ώρθητε, χραυγά-ζοντες· * Ο αίνετός * των Πατέρων Θεός χαὶ ὑπερένδοξος.

Νεανικώς * ξύλφ άναρτώμενοι, * καὶ σπαθίζόμενοι δεινώς * οὐκ ἡσθάνεσθε άληθώς * πόνων των κολάσεων, * ἄνωθεν δεχόμενοι* τὴν ἀρωγὴν καὶ κραυγάζοντες· * Ο αίνετός * τῶν Πατέρων Θεός καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοχίον.

"Ωσπερ τοὺς τρεῖς * Παῖδας οὐ κατέφλεξε * κάμινος ἡ χαλδαϊκὴ, * οὕτως, "Αχραντε, σὴν νηδὺν * πῦρ τὸ τῆς Θεότητος * ἄφλεκτον ἐτήρησεν· * ἀλλὰ βοῶ σοι· Κατάφλεξον * ὕλην πικρὰν * τῶν παθῶν μου, 'Αγνὴ, ὅπως δοξάσω σε.

'Ωδή η'. Έν καμίνω Παϊδες.

Τητορεύει πάνσορος δυάς * ένώπιον άνόμων * την σάρχωσιν τοῦ όρθέντος * δι' ήμας έπι της γης * Λόγου ὑπὲρ ἔννοιαν, * καὶ βασάνων πάσαν πείραν ὑποστάσα * Μαρτύρων ταῖς ἀγέλαις * νῦν συναριθμεῖται * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ίερεῖα ὡς περ ἱερὰ * ὁπτόμενοι λαμπάσι * τὸ ὅμμα πρὸς τὸν Θεὸν * σώζειν δυνάμενον ὑμᾶς * ἐτείνατε, Μάρτυρες, * μελφοροῦντες· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δεδεμένοι, Μάρτυρες σοροί, * καὶ πίσση κεχρισμένοι * ἐν βόθρω πυρακτωθέντι * ὑπεβλήθητε ὁμοῦ, * ἐνθέως κραυγάζοντες * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, * τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰωνας.

Θεοτοκίον.

'Απειράνδρως τέτοχας Θεόν * ἡμῖν ὁμοιωθέντα, * Παρθένε· δν ἐχδυσώπει, * παναμώμητε, ἀεὶ * σῶσαι τοὺς χραυγάζοντας: * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, * τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ο Εἰρμός.

» Την καμίνω Παΐδες Ίσραὴλ * ώς ἐν χωνευτηρίω * τῷ κάλλει
» Της εὐσεβείας * καθαρώτερον χρυσοῦ * ἀπέστιλβον λέγοντες *
» Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, * τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε * καὶ

» ύπερυψούτε * είς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωοη θ'. Τύπον * της άγνης λοχείας σου. *

Τνα * στέρος άμαράντινον * χαὶ ρωταυγή παστάδα χαὶ όλβον ἄσυλον, * Μάρτυρες Χριστοῦ, ἐν οὐρανοῖς ἀπολάβητε, * ἐν χαμίνω χαὶ λάχχω ἐβλήθητε, * ἐν τούτω μαχαρίως * τελειωθέντες, ἀξιάγαστοι.

"Ωσπερ * προσφοραὶ ὁλόκληροι * τῷ Βασιλεῖ τῶν ὅλων ἀνεκομίσθητε, * Μάρτυρες Χριστοῦ, διὰ πυρός τελειούμενοι, * καὶ λαμπρὰ ὁμηγύρει συνήφθητε * τῶν ἄνω στρατευμάτων * μεθ' ὧν ὑμᾶς ἀεὶ γεραίρομεν.

Σῶμα * καὶ ψυχὴν προσήξατε * θυσίαν ὄντως ζῶσαν, Μεγαλομάρτυρες, * τῷ ὑπὲρ ἡμῶν Χριστῷ τυθέντι ὡς πρόβατον, * καὶ σκηναῖς πρωτοτόκων εὐρραίνεσθε, * 'Αλέξανδρε θεόρρον, * καὶ 'Αντωνίνα ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Φῶς μοι * τῷ κειμένῳ, Πάναγνε, * ἐν ἀμελείας σκότει νῦν ἐξανάτειλον, * τὰ τυρλοῦντά μου τὸν λογισμόν νέρη λύουσα, * καὶ εἰρήνην βαθεῖαν, πανάμωμε, * ἀεὶ ἐργαζομένη * ἐν τῆ ψυχῆ μου τοῦ δοξάζειν σε. Ο Εἰρμός.

» Tύπον * τζς άγνζς λοχείας σου * πυρπολουμένη Bάτος εδείξεν » T άφλεχτος * χαὶ νῦν χαθ' ήμων των πειρασμών άγριαίνου» σαν * χατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν χάμινον, * Vνα σε, V0εοτόχε, *

» ἀχαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ 'Αχολουθία, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΙΙ: ΙΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη των 'Αγίων 'Αποστόλων Βαρθολομαίου . καὶ Βαρνάβα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων.

Τού Αγίου Βαρθολομαίου.

ΊΙχος δ΄. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσι. *

Τη σαγήνη της γλώττης σου, * θεορρήμον 'Απόστολε, * έχ βυθοῦ ἀνήγαγες ματαιότητος * καὶ χαλεπης ἀθεότητος * τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, * καὶ προσήγαγες Χριστῷ * τῷ Θεῷ διὰ πίστεως, * τῷ τοιαύτην σοι * δεδωκότι τὴν χάριν * ὡς ἐνθέῳ * μαθητῆ καὶ μυστολέκτη, * Βαρθολομαῖε 'Απόστολε.

Ο τῆς δόξης σε ἡλιος, * Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὡς ἀχτῖνα, ἔνδοξε, ἐξαπέστειλεν * εἰς τὰ τοῦ χόσμου πληρώματα, * συντόνως ἐλαύνουσαν * ἀθείας τὴν ἀχλὺν, * χαὶ φωτίζουσαν ἄπαντας * τοὺς χαθεύδοντας * ἐν νυχτὶ ἀγνωσίας, * οῦς εἰργάσω * τῆς ἡμέρας χληρονόμους, * Βαρθολομαῖε θεόσορε.

αθυπείχων τοῖς νεύμασιν * οὖ τῷ νεύματι ἄπαντα * χαθυπείχει, τοῦτόν τε ἐχμιμούμενος * ὡς ἀληθείας διδάσχαλον, * θανάτου ποτήριον * διὰ πάθους σταυριχοῦ * ἀγαλλόμενος ἔπιες, * καὶ παρίστασαι * ἐρετῶν ἀχροτάτῳ, * 'Αποστόλοις * καὶ 'Αγγέλοις συγχορεύων, * Βαρθολομαῖε ἀοίδιμε.

Τοῦ Άγίου Βαρνάβα.

Ήχος ὁ αὐτός. "Εδωκας σημείωσιν. *

Γίληρας, 'Απόστολε, * χατὰ δαιμόνων άἡττητον * ἐξουσίαν χαὶ δύναμιν * Χριστοῦ ἐν ὀνόματι * τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους * τούτων ἀπελαύνειν * χαὶ διελήλυθας τὴν γἢν * χαταλαμπρύνων χαθάπερ ἣλιος * χαὶ 'Ρώμην τὴν ἀοίδιμον * χαταλαβών πρῶτος, ἔνδοξε, * τοῦ Χριστοῦ ἀνεχήρυξας * τὴν σωτήριον ἔλευσιν.

Πρώτην ἀγαθότητα * καὶ φυσικήν καὶ ὑπέρθεον * πολιτείαν μετουσίαν, * καὶ παρακλήσεως Τίὸς * διαφερόντως ὀνομαζόμενος * τῶν τρόπων σου χρηστότητι * καὶ τῆ τοῦ νοῦ καθαρότητι * τοὺς πιστοὺς παρεκάλεσας * ἐπιμένειν τῆ χάριτι.

Οργανον εὐάρμοστον * τῆ θεἴχῆ χυβερνώμενον * ἐνεργεία τοῦ Πνεύματος, * Βαρνάβα, γενόμενος, * τῶν Ἐθνῶν τὴν κλῆσιν * σὐ κατεπιστεύθης * πρός τὴν ἐπίγνωσιν Χριστοῦ * μεταρρύθμίζων λόγοις καὶ πράξεσι, * καὶ πάντας κατερώτισας * ὁμολογεῖν ἀληθέστατα * Ἰησοῦ τὴν θεότητα * τοῦ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ήΗχος πλ. β΄. Θεοφάνους.

Τιούς τῆς εὐσεβείας ἀληθεῖς χήρυχας * χαὶ παμραεῖς τῆς 'ΕχΧλησίας ἀστέρας * ὑμνοις ἐγχωμίων τιμήσωμεν * Βαρθολομαῖον
καὶ Βαρνάβαν, * τοὺς τῶν πιστῶν διδασχάλους * χαὶ μύστας τοῦ
Σωτῆρος Χριστοῦ· * Οὕτοι γὰρ τὸν τῆς ἀληθείας λόγον σπείραντες * ἐν ταῖς χαρδίαις τῶν πιστῶν * πᾶσι χαρπορορίαν διένειμαν, *
καὶ πρεσβεύουσι Χριστῷ * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Μετάνοιαν οὐ κέκτησαι, * ψυχὴ ἀμετανόητε· * τι βραδύνεις; * τοῦ θανάτου ἡ τομὴ * ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος * ἐφέστηκεν ὡς κλέπτης· * τῆ Θεοτόκω δράμε, πρόσπεσον.

Είς τον Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια.

Ήχος α΄.. Πανεύρημοι Μάρτυρες. *

Είς πάσαν έξέδραμε * τὴν γῆν * ὑμῶν ὁ σωτήριος * φθόγγος, αλα κατερώτισε * ψυχὰς πλανωμένας, * καὶ Χριστῷ προσήγαγε * βροτοὺς περωτισμένους τῆ χάριτι: * διὸ πρεσβεύσατε * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Είς πάσαν τὴν Υἦν ἐξῆλθεν.

Φωστήρες ὑπέρλαμπροι* Χριστοῦ, * σχεύη χαθαρώτατα * αἴγλην τοῦ Πνεύματος, Πάνσοφοι, * πίστει χωρήσαντα, * Ἐχχλησίας στύλοι, * οὐρανοὶ περιδοξοι * τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ διηγούμενοι, * αὐτῷ πρεσβεύσατε * δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * χαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οι ούρανοι διηγούνται δόξαν.

Τθνη προσηγάγετε * Χριστῷ * τῷ Θεῷ, Μακάριοι, * λελυτρωμένα τῷ αϊματι * τοῦ εὐδοκήσαντος * ἐπὶ γῆς τεχθῆναι, * καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον * θελήσει ὑπομείναντος, ἔνδοξοι· * ῷ νῦν πρεσβεύσατε * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ήχος πλ. δ΄. Κοσμά Μοναχού.

Πν διήλθετε χτίσιν φωτίσαντες * οἱ τοῦ Σωτῆρος Μαθηταὶ, *
τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων * ὡς ὕλην χαταφλέξαντες τοῖς
διδάγμασιν ὑμῶν, * τὰ ἔθνη ἐξ ἀγνωσίας βυθοῦ * πρὸς τὴν θείαν

γνώσεν * σαγηνεύσαντες έσώσατε· * καὶ νῦν πρεσβεύσατε Χριστῷ * ὅπως ῖλεως γένηται ἡμῖν * ἐν τῆ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. Δέσποινα πρόσδεξαι. ᾿Απολυτίχιον Ἦχος γ΄. ᾿Απόστολοι Ἅγιοι. Δόξα καὶ νῦν. Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν, Καὶ ᾿Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ή συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τῶν Αγίων.

Κανών τοῦ 'Αγίου Βαρθολομαίου, ποίημα Θεοφάνους. 'Ωδὴ α'. 'Ήγος β'. 'Εν βυθῷ κατέστρωσε.

Προγνώστης πάντων καὶ Θεός * τὸ τῆς διανοίας σου * θεοειδὲς καθορῶν ἐξελέξατο, * καὶ σὲ συνηρίθμησε * τῆ χορεία, Βαρθολομαϊε πανεύρημε, * τῆ τῶν 'Αποστόλων, * χάριτι λαμπρύνας τὴν καρδίαν σου.

'Αρετών είς ύψος ἀναβὰς, * γλώσσαν τὴν πυρίπνοον * πυροειδῶς μερισθεῖσαν ἐπλούτησας * ὡς Χριστοῦ 'Απόστολος * παρουσία τοῦ Παρακλήτου, Πανάριστε, * τὴν τῆς ἀσεβείας * ὕλην δαπανώσαν καὶ κουρότητα.

Θεοφόρος ἄνθραξ ἀληθῶς * τῆ τοῦ θείου Πνεύματος * μαρμαρυγῆ πειρωθείς ἀναδέδειξαι, * τὸ τῆς πλάνης φρύαγμα * καταφλέγων, Βαρθολομαῖε πανάριστε, * καὶ καταφωτίζων * πίστει τὰς καρδίας τῶν ὑμνούντων σε.

Κανών τοῦ 'Αγίου Βαρνάβα, οὖ ἡ 'Ακροστιχίς' 'Ωδὴν πλέκω σοι, Βαρνάβα θεηγόρε· (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων).

Ό αὐτός.

Ος ανήρ υπάρχων άγαθός, * και της παρακλήσεως * υιός φατήν ψυχόλεθρον άθυμιαν άπέλασον. * όπως ευφροσύνης * έμπλεως την ψυχήσω σε.

Δεδεγμένος, μάκαρ, το σεπτον * φέγγος τοῦ βλαστήσαντος * ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰουδα, πανόλβιε, * Χριστοῦ τοῦ παντάνακτος, * ἐκ Λευίτιδος συγγενείας ὁρμώμενος, * τῆς ἱερωσύνης, * νόμου τε μετάθεσιν ἐκήρυξας.

Ή λαμπρά σου, πάνσορε, ζωή * πρώτης άγαθότητος * καὶ ρυσικής μετουσίας παρέδειξεν * άγαθόν σε δεύτερον * ταῖς ἐκεῖθεν ἀγαθυνόμενον χάρισιν, * ἔνδοξε Βαρνάβα, * γέννημα τῆς θείας παρακλήσεως.

Θεοτοχίον.

Νεανίδων θείων ὁ χορὸς * ἐνθεαστιχώτατα * ἐν γυναιξί σε καλὴν ἀσματίζουσι, * Θεοτόκε Δέσποινα, * καλλοναῖς ὡραῖζομέ-νην Θεότητος· * τὸν καλλοποιὸν γὰρ * Λόγον ὑπὲρ Λόγον ἀπεκύησας.

'Ωδή γ΄. Έξηνθησεν ή έρημος.

Ος δμβρος ἐπουράνιος ξηρανθεΐσαν, * Πάνσορε, * τὴν οἰχουμένην ἄπασαν* αὐχμηρία τῆς ἀθεότητος* χατήρδευσας, θεόπτα πανσεβάσμιε.

'Ως πηγή προελήλυθας σωτηρίου * νάματος, * Βαρθολομαῖε πάντιμε, * καὶ πολύχουν τὸν καρπόν ἤνεγκας * ἐθνῶν τῆν σωτηρίαν, ἀξιάγαστε.

T ϕ άλατι τῆς χάριτος τῶν εἰδώλων * ἔπαυσας * τὴν ση-πεδόνα, Πάνσορε, * τ ϕ νοστίμ ϕ λόγ ϕ τῆς πίστεως * τὰς χαρδίας ἡδύνων τῶν τιμώντων σε.

Τού Βαρνάβα, ό αὐτός.

Νεφέλη τον έχούσιον ήμεν δμβρον * φέρουσα * έχ τῶν πηγῶν τῆς χάριτος * καθωράθης, Βαρνάβα ἔνδοξε, * καὶ τρυφῆς τὸν χειμάὸρουν ποταμίζουσα.

Ποιχίλαις δαδουχούμενον λαμπηδόσι * βλέπουσα * ή πανσθενής του Πνεύματος * έξουσία, των μυστηρίων Χριστού * λειτουργόν ἀφορίζει σε, Πανσεβάσμιε.

Λαμπόμενοι τη Χάριτι τοῦ Σταυροῦ σου, * Δέσποτα, * οἰ εὐκλεεῖς 'Απόστολοι, * σοὶ τὰ ἔθνη πίστει προσάγουσιν * ὁ Βαρνάβας καὶ Παῦλος, οἱ θεόρρονες.

(HESTSXISY.

Έράνης χαθαρότητι ώσει χρίνον, * Δέσποινα, * τῶν ἀχανθῶν ἐχλάμψασα * λαμπηδόσι τῆς παρθενίας σου * ἐν μέσφ, Θεοτόχε πανσεβάσμιε.

O Eiguós.

* Γ ξήνθησεν ή έρημος ώσει κρίνον, * Κύριε, * ή τῶν έθνῶν * Το στειρεύουσα * Έκκλησία τῆ παρουσία σου, * ἐν ἡ ἐστε-* ρεώθη ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, ΊΙχος δ΄. Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.
Ος οὐρανός περικαλλὴν διηγήσω, * Βαρθολομαῖε, ἐπὶ γῆς θείαν
Δδόξαν * τῆς τοῦ Θεοῦ σαρκώσεως, πανεύρημε, * φαίνων ώσπερ
ῆλιος * τὰς ἐν ζόρφ καρδίας, * λύων τὴν σκοτόμαιναν * τῶν
κακίστων δαιμόνων * ἀλλὰ εὐχαῖς σου φώτισον ἡμᾶς * σοῦ τὴν
φωσρόρον * τελοῦντας πανήγυριν.

Του Βαρνάβα, Ήχος πλ. δ'. Αύλων ποιμενικών. *

σταυρωθέντος φέρων τὸ ὄνομα· * αθοδηγήσας ὥρθης ἐν Χριστῷ * τοῦ κόσμου παράκλησις.

Θεοτοχίον. Τό προσταχθέν μοι μυστιχώς.

Τον ἀπερίληπτον Θεόν * Υίον και Λόγον * ἀνερμηνεύτως ὑπὲρ νοῦν * ἐκ σοῦ τεχθέντα, * Θεοτόκε, ἰκέτευε σὺν τοῖς 'Αποστόλοις * εἰρήνην τῆ οἰκουμένη εἰλικρινῆ * βραβεῦσαι, καὶ τῶν πταισμάτων δοῦναι ἡμῖν * πρὸ τοῦ τέλους διόρθωσιν, * καὶ βασιλείας οὑρανῶν * δι' ἄκραν ἀγαθότητα * ἀξιῶσαι τοὺς δούλους σου. 'Ωδὴ δ΄. 'Ελήλυθας * ἐκ Παρθένου.

Κυρίου φραξάμενος * δαιμόνων το Κυρίου φραξάμενος * δαιμόνων το φρύαγμα, * Βαρθολομαΐε πανάριστε, * τούτων την ψυχόλεθρον * ἀπάτην ἀποδιώξας * τῷ χηρύγματι.

Φως τοῦ Κόσμου, * τὸ τῆς δόξης τῆς θείας ἀπαύγασμα, * Χριστός σε ἀνέδειξε, * Βαρθολομαῖε θεόληπτε· * πᾶσαν γὰρ κατηύγασας * θεογνωσία τὴν κτίσιν, * παμμακάριστε.

Έτάραξας * τῶν Ἐθνῶν τὰς θαλάσσας, ᾿Απόστολε, * ὡς ἵππος πανάριστος * ἄρμα τοῦ Λόγου γενόμενος * πίστει δὲ κατηύγασας * θεογνωσίας τὴν κτίσιν, * Παμμακάριστε.

Τοῦ Βαρνάβα ὁ αὐτός.

Επόμενος * προσταγαϊς του Δεσπότου, 'Απόστολε * Βαρνάβα πανεύρημε, * τοις πενομένοις διένειμας * δλην σου την υπαρξιν, * και χριστοκήρυξ έγένου * μεγαλόφωνος.

Κατέλαβες * άρετων λαμπροτάτην άκρότητα, * καὶ Παυλον ευράμενος * τον θεηγόρον 'Απόστολον, * πᾶσι κατηγγείλατε * του μυστηρίου το βάθος * το ἀπόρρητον.

'Ως ἥλιος * διατρέχων τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, * Βαρνάβα πανένδοξε, * ἀκτινοβόλοις ἐλλάμψεσι * Παύλφ ἐφεπόμενος * καταλάμπρύνεις τῷ λόγφ * τῷ τῆς χάριτος.

Συμμέτοχος * τῶν παθῶν τοῦ Σωτῆρος γενόμενος, * Βαρνάβα πανεύρημε, * ἐν οὐρανίοις σκηνώμασι * τούτφ συνδεδόξασαι * τῆς ὑπὲρ νοῦν εὐρροσύνης * ἐμφορούμενος.

Θεοτοχίον.

Ή τῆς Εὕας, * Θεομῆτορ, κατάρα τῷ τόκω σου * λέλυται, πανάμωμε· * σεσαρκωμένον γὰρ τέτοκας * Λόγον τὸν ἀίδιον, * τὸν εὐλογίαις τὸν κόσμον * στεφανώσαντα.

'Ωοη ε'. Μεσίτης Θεοῦ. *

 Λ χτίστφ φωτὶ * δι' ήμᾶς ἐν χτίσματι φανέντι Χριστῷ * πρωτουργῶς ώμίλησας * τούτφ συγγινόμενος, 'Απόστολε, * χαὶ ταῖς θείαις ἀχτῖσι * ταῖς παρ' αὐτοῦ λαμπόμενος.

'Ως δρόσος Θεοῦ * τοῖς ἀνθρώποις ἴαμα κομίζουσα * ἐν τῷ κόσμῳ πέφηνας, * ὡ Βαρθολομαῖε παμμακάριστε, * καὶ γῆν τῆς ἀσεβείας * προφητικῶς κατέστρεψας.

Τῷ πρώτῳ φωτὶ * προσπελάσας γέγονας φῶς δεύτερον, * ταῖς ἐκεῖθεν λάμψεσι * καὶ φωτοχυσίαις αὐγαζόμενος * ὡς αὐτόπτης τοῦ Λόγου, * Βαρθολομαῖε πάνσοφε.

Τοῦ Βαρνάβα ὁ αὐτός.

Ο νόμου σχιάν * ὑπερβάς χαὶ χάριτι λαμπόμενος, * τῶν ἐθνῶν τὸ πλήρωμα * εὐαγγελιζόμενος ἐφώτισεν * ὁ θεόφρων Βαρνάβας * τῷ τοῦ Χριστοῦ χηρύγματι.

Ίσχὺν χραταιὰν * τοῦ 'Αγίου Πνεύματος, 'Απόστολε, * σαρῶς περιχείμενος * πονηρίας πνεύματα χατέβαλες, * τῆς αὐτῶν χα-χουργίας * τὸν χόσμον λυτρωσάμενος.

Βοώντος φωνή * ἐν ἐρήμοις ἔθνεσιν ἐγένου, σοφὲ, * τῆς θείας σαρχώσεως * τὸ ὑπὲρ χατάληψιν μυστήριον * ἀναγγέλλων τοῖς πᾶσι, * Βαρνάβα παμμαχάριστε.

Θεοτοχίον.

Ίδου ἐν γαστρὶ, * Θεοτόκε πάναγνε, Χριστόν τον Θεόν * ὑπὲρ λόγον ἔσχηκας, * ώσπερ Ἡσαίας προηγόρευσεν, * ὑπὲρ φύσιν δὲ τοῦτον, * Θεογεννῆτορ, τέτοκας.

 $\Omega \delta \eta$ ϵ' . Έν άβύσσφ πταισμάτων.

Των θαυμάτων τὴν χάριν δεξάμενος, * καὶ τῶν ἰαμάτων πλουτήσας ἐνέργειαν, * Βαρθολομαῖε πάνσορε, * τῶν ἐθνῶν τὰς ἀγέλας ἐζώγρησας.

Ή πυρίνη σου γλώσσα, Πανεύρημε, * πᾶσαν τὴν ἀπάτην ὡς χόρτον κατέρλεξε, * τῶν δὲ πιστῶν ἐλάμπρυνε * τὰς καρδίας τῷ θείφι κηρύγματι.

Τὴν πηγὴν τῆς σορίας διδάσκαλον * ἔχων, Παναοίδιμε, Λόγον τὸν ἄναρχον, * τὴν κοσμικὴν ἐμώρανας, * θεοκῆρυξ, σοφίαν τῆ χάριτι.

Τοῦ Βαρνάβα ὁ αὐτός.

' Ανατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστὲ ὁ Θεός, * τῆς δικαιοσύνης ὁ ἡλιος, Δέσποτα, * ὥσπερ ἀκτῖνας λάμποντας * τὸν Βαρνάβαν καὶ Παῦλον ἐξήστραψας.

'Ριζοτόμος άξίνη γεγένησαι * τὴν ὑλομανήσασαν ἀπάτην τέμνουσα * τοῖς ὑπὲρ λόγον θαύμασι * τεθηγμένη, Βαρνάβα θεσπέσιε. Νομοθέτης έδειχθης της χάριτος * ώς της παλαιας διαθήχης τὰ σύμβολα * πρός ἀληθείας ἔμφασιν * μεταπλάττων, Βαρνάβα Θεόληπτε.

. Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ὁ τανύσας βουλήματι * οὐρανὸν ἐπίγειον ἄλλον ἀπέδειξε * σὲ, Θεομῆτορ ἄχραντε, * καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας ἐπέφανεν: O Είρμός.

» Έν άβύσσφ πταισμάτων χυχλούμενος * τὴν ἀνεξιχνίαστον » Τῆς εὐσπλαγχνίας σου * ἐπιχαλοῦμαι ἄβυσσον· * Ἐχ φθο- » ρᾶς, ὁ Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάκιον Ήχος δ΄. Επεφάνης σήμερον. *

* Ο φθης μέγας ήλιος * τη Εχχλησία * διδαγμάτων λάμψεσι *
Δ χαὶ θαυμασίων φοβερών * φωταγωγών τοὺς τιμώντάς σε, *
Βαρθολομαϊε * Κυρίου 'Απόστολε.

Ὁ Οἶκος, πρός τό Τῆ Γαληλαία.

πάλαι ἀλογία * δεινώς καθυπαχθέντας * τέκνα εἰργάσω τοῦ φωτός. * "Ηπλωσας εἰς βάθη * ἀγνωσίας τὰ σεπτὰ * καὶ ἰερά σου δίκτυα, * καὶ ἔλαβες τὰ ἔθνη ὑπήκοα. * Τὰς κεχερσωμένας * τῷ ἀπάτῃ διανοίας * ἐνέωσας τῷ θείῳ ἀρότρῳ. * Ἐξήρανας τὸν φλογμόν * τῆς πολυθείας * δροσισμῷ σου τῆς φαιδρᾶς * θεηγορίας, * υἰοὺς Θεοῦ τοὺς πρὶν * ὀργῆς τέκνα ἐργασάμενος, * Βαρθολομαῖε * Κυρίου 'Απόστολε.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν 'Αγίων 'Αποστόλων Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα.

Στίγοι.

Καὶ σὸς μαθητής, Χριστὲ, Βαρθολομαΐος, Μιμούμενος σὲ, σταυρικόν φέρει πάθος. Υπέρ λίθον σάπρειρον, ὡς Γραφή λέγει, Τοὺς συντρίβοντας είχε Βαρνάβας λίθους.

Ένδεκάτη σταύρωσαν έρίφρονα Βαρθολομαΐον.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωδη ζ'. 'Αντίθεον πρόσταγμα. *

Ττό μέγα μυστήριον, * Βαρθολομαΐε, * τῆς θείας σαρχώσεως * τῷ κόσμφ ἐρανέρωσας, * τὸ πἄσιν ἀχώρητον * καὶ ἀκατά-ληπτον, * μόνοις δὲ χωρούμενον πιστοῖς * ἀνερμηνεύτως καὶ πιστευόμενον.

'Ως λίθος πανάγιος, * Βαρθολομαΐε, * άγνῶς χυλιόμενος * τῆς πλάνης τὸ ὁχύρωμα * εὐτόνως χατέστρεψας· * τῆς Ἐχχλησίας δὲ * ἄρρηχτος θεμέλιος φανεὶς * διαφυλάττεις ταύτην ἀχράδαντον.

Τὴν θείαν ἐμφέρειαν, * Βαρθολομαῖε, * ἀρετῶν ἐν χρώμασι, * παμμάχαρ, ἐζωγράφησας· * ἐντεῦθεν ἀπόστολος * θεῖος γενόμενος * πᾶσιν ἀνεχήρυξας Χριστοῦ * τὴν παρουσίαν τὴν πολυύμνητον.
Τοῦ Βαρνάβα ὁ αὐτός.

Αγίως τον "Αγιον * τον εν 'Αγίοις * επαναπαυόμενον, * Βαρνάβα, άνεχήρυξας, * Υίον τον συνάναρχον * Πατρί και σύνθρονον * άνθρωπον γενόμενον ήμιν * την σωτηρίαν πραγματευόμενον.

Βολίδες ἀστράπτουσαι * το θεΐον φέγγος * Βαρνάβας ὁ πάντιμος * καὶ Παῦλος ὁ θεόληπτος * ὡς ρῶς ἐξεπορεύθησαν, * καταλαμπρύνοντες * λόγφ τῷ τῆς χάριτος ἐθνῶν * τὴν παγκληρίαν οι χρηστοκήρυκες.

Αγάλλεται σήμερον * ἡ θρεψαμένη * εὐωδες θυμίαμα * χυπρίζοντα τῆς πίστεως * Χριστῷ σε βλαστήσασα, * Θεομαχάριστε, * ἡν περ ἀμειβόμενος τῆς νῦν * αἰχμαλωσίας ῥῦσαι πρεσβείαις σου.

Θεοτοχίον.

'Ιθύνουσα, ΙΙάναγνε, * τον έμον βίον * προς τον σον πανεύδιον * λιμένα χαθοδήγησον, * Θεόν ή χυήσασα, * τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, * τον πᾶσι παρέχοντα πιστοῖς * τὴν ἀρθαρσίαν τῆς ἀγαθότητος.

'Ωο'ς η'. Κάμινος ποτέ * πυρός.

Τέγα καὶ μικρόν, * πολύ τε καὶ ὁλίγον * τὸ τοῦ Σωτῆρος Εὐαγ-Υέλιον * πανσόρως ἐδίδαξας, * τὰ μεγάλα καὶ παράδοξα * συντετμημένοις ῥήμασι * πᾶσι διασημαΐνον, * Βαρθολομαΐε θεόσορε.

"Ωσπερ ποταμός * Σιών ἐξωρμημένος * τῆς Ἐκκλησίας τὰ συστήματα * ποτίζων, Πανόλβιε, * τὸν χειμάρρουν τῆς θείας τρυφῆς * ἐξέπιες φανότατα, * κράζων· Ὑπερυψοῦτε, * πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Θείων δωρεών * σαρώς ταϊς λαμπροτάταις * καὶ ταῖς μεγίσταις ώς ἀπόστολος * ἐνθέως κεκόσμησαι· * ὑπερβαίνει τὸ ἀξίωμα * τὴν Ἐκκλησίαν ἄπασαν, * Μάκαρ, τὴν ἐν ἀνθρώποις * καθορωμένην τἢ χάριτι.

Του Βαρνάβα, ὁ αὐτός.

Ο άλασσαν έθνων * ταράττειν σου τοὺς ἵππους * ὡς εὐεργέτης ἐπεβίβασας * Βαρνάβαν τὸν ἔνδοξον * καὶ τὸν Παῦλον τὸν θεσπέσιον, * τὴν πλάνην τὴν πολύθεον * δόγμασι, Ζωοδότα, * τῆς εὐσεβείας ἐλαύνοντας.

"Εθου ώς Θεός, * Παράκλητε το Πνεϋμα * το παντουργόν, έν Έκκλησία σου * φωστήρας ἐκλάμποντας, * την σην δύναμιν κηρύττοντας * Υίοῦ τε καὶ Γεννήτορος, * κράζοντας Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα, τον Κύριον.

"Ηστραψας φαιδρώς * ώς ήλιος ἐν κόσμω * τῷ νοητῷ προσομιλήσας σαρῶς * ἡλίω, Θεόληπτε, * ποιωθεὶς γὰρ τῆ λαμπρότητι * φῶς δεύτερον γεγένησαι, * ἄπασιν ἀναφαίνων * τοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν.

Γήν ταϊς διδαχαϊς * τὴν σύμπασαν φωτίσας, * τής ὑπέρ νοῦν μακαριότητος * ἀξίως τετύχηκας * οὐρανίοις ἐν σκηνώμασι, * Βαρνάβα πανσεβάσμιε, * στέφανον εὐπρεπείας * πρὸς τοῦ Δεσπότου δεξάμενος.

Θεοτοχίον.

"Ινα τὴν ἀρὰν * τὴν πρώτην ἀφανίσης * καὶ τοῦ θανάτου τὸ κατάκριμα * τῆς πάλαι προμήτορος, * ἐκ Παρθένου Θεομήτορος, * Λόγε Θεοῦ, γεγέννησαι, * πᾶσι δεδωρημένος * ἀθανασίαν ἀνώλεθρον.

Ο Είρμός.

» Κάμινος ποτέ * πυρός έν Βαβυλώνι * τὰς ἐνεργείας διεμέριζε *

τῷ θείφ προστάγματι, * τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, *

τοὺς δὲ Πιστοὺς δροσίζουσα * ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, * πάντα

τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

'Ωδή θ'. 'Ανάρχου Γεννήτορος. *

Τοῦ Λόγου γενόμενος * αὐτόπτης καὶ διάκονος, * μαθητής τε καὶ κήρυξ * θεοπτικώτατος, * ἔνθα νῦν ὑπάρχει ὁ Λόγος * σὺ κατοικεῖν * ὄντως ἡξιώθης, * ὡς αὐτὸς ὑπέσχετο * ἀψευδῶς ὁ ὑπεράγαθος.

'Ως νῦν παριστάμενος * τῷ θρόνφ τοῦ Δεσπότου σου, * καὶ ἐκεῖθεν ἀκτῖσι * περιλαμπόμενος, * ὧ Βαρθολομαῖε θεόρρον, * τοὺς ὑμνητὰς * τοὺς σοὺς ἐποπτεύοις, * παθῶν ἐκλυτρούμενος * καὶ ποικίλων περιστάσεων.

Υίὸς διὰ πίστεως * ἀξιωθείς γενέσθαι Θεοῦ, * πατριχῶν κληρονόμος * θησαυρῶν γέγονας · τοῦ ἀρεγαλοδώρου παλάμης, * το δωρεῶν * νῦν ὑπερβαινούσης * Χριστοῦ τοῦ ἀρξάσαντος * σὲ, θεόπτα παμμαχάριστε!

Του Βαρνάβα, ο αὐτός.

 O^i φῶς χρηματίσαντες * δί ἀρετῆς, 'Απόστολοι, * καὶ φωτὶ τῷ μεγάλῳ * νῦν παριστάμενοι, * κόσμῳ τὴν εἰρήνην βραβεύειν, * καὶ τὴν ὑμῶν * σώζειν 'Εκκλησίαν, * ἢν περ συνεστήσασθε, * τὸν Δεσπότην ἰκετεύσατε.

'Ρητόρων δεινότητα * σορίας σου πυρσεύμασι, * θεοράντορ Βαρνάβα, * σαφῶς κατέσβεσας, * τῶν ἀπαυγασμάτων τῶν θείων * ὡς τὴν πηγὴν * ἔνδον κεκτημένος· * διὸ τὴν πανίερον * ἑορτήν σου μεγαλύνομεν.

Έν πίστει τὴν μνήμην σου * τελοῦντες νῦν, 'Απόστολε, * πρεσβευτὴν τῷ Δεσπότη * σὲ προβαλλόμεθα, * λύσιν ἐξαιτοῦντες πταισμάτων * διὰ τῆς σῆς * λαβεῖν μεσιτείας, * Βαρνάβα πανέντιμε, * θεοχήρυξ ἱερώτατε.

(θεοτοχίου.

'Ως δρθρος εὐρέθης πρωϊνός * ἐν τῆ τοῦ βίου νυκτὶ * παρθενίας ἀκτίσι * περιαστράπτουσα· * τὴν ἀνατολὴν γὰρ ἡλίου * τοῦ νοητοῦ * τῆς δικαιοσύνης * ἡμῖν ἐρανέρωσας, * Θεομῆτορ πανσεβάσμιε.

() Εἰρμός.

» Ανάρχου Γεννήτορος * Υίδς, Θεός και Κύριος, * σαρκωθείς έκ Παρθένου * ήμεν επέρανε * τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, * συν-

» αγαγείν * τὰ ἐσχορπισμένα· * διὸ τὴν πανύμνητον * Θεοτόχον » μεγαλύνομεν.

Εξαποστειλάριου. Γυναίκες άκουτίσθητε. *

Βαρθολομαΐος σήμερον, * Βαρνάβας ὁ Θεόληπτος * ἐν τῆ σεπτῆ αὐτῶν μνήμη * νῦν παρ' ἡμῶν κατὰ χρέος * λαμπρῶς ἀνευφημείσθωσαν, * ὡς τοῦ Χριστοῦ 'Απόστολοι * καὶ Μαθηταὶ πρεσβεύοντες * ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τελούντων * τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην.

(-) εοτοκίον, ὅμοιον.

Παρία, καθαρώτατον * χρυσοῦν θυμιατήριον * τῆς ἀχωρήτου Τριάδος * δοχεῖον γεγενημένη, * ἐν ῷ Πατὴρ ηὐδόκησεν, * ὁ δὲ Υίὸς ἐσκήνωσε, * καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον * ἐπισκιάσαν σοι, Κόρη, * ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Είς τούς Λίνους, ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια γ΄. δευτερούντες το α΄.

Ήγος δ΄. 'Ως γενναΐον εν Μάρτυσι. *

Ο της δόξης σε ήλιος, * Ίησους ὁ Θεός ήμων, * είς του κόσμου άπαντα τὰ πληρώματα * ώς περ ἀκτίνα πολύφωτον, * θεόρρον 'Απόστολε, * ἐπαφηκε τὴν ἀχλὺν * της κακίας ἐλαύνουσαν, * καὶ φωτίζουσαν * σκοτισθείσας καρδίας * ἀγνωσία * καὶ παθῶν ἐπικρατεία, * Βαρθολομαϊε πανόλβιε.

Τ΄ αθαρόν ἐνδιαίτημα * τῆς Τριάδος γεγένησαι * ἀρετῶν λαμ-Το πρότητι φαιδρυνόμενος * καὶ ἐν καρδία δεχόμενος, * Βαρνάβα, τὴν ἔλλαμψιν, * παρ' αὐτῆς τὸν φωτισμόν * τοῦ ἡλίου φαιδρότερον * ἐν τοῖς πέρασι * τηλαυγῶς ἐπιπέμπεις, * καὶ φωτίζεις * τοὺς ἐν σκότει καθημένους * τῆς ἀγνωσίας, θεόληπτε. Ος νερέλαι, Μακάριοι, * έπὶ πάντα τὰ πέρατα * ὑετὸν ἐρράνατε τὸν οὐράνιον, * καὶ τὰς ψυχὰς κατηρδεύσατε * πιστῶν θεία χάριτι * ἀποπνίξαντες δεινὰ * ἀθείας ζιζάνια, * καὶ τελέσαντες * τὰς ψυχὰς καρπορόρους * τῶν ἀνθρώπων * διὰ τοῦτο ἐν αἰνέσει * ὑμᾶς τιμῶμεν, 'Απόστολοι.

Δόξα, Τηγος πλ. α'.

Τι σορία του Θεού, * ό συναίδιος Λόγος του Πατρός, * καθώς έν Εὐαγγελίοις προέφη, * τὰ εὕφορα κλήματα * ὑμεῖς ἐστε, πανεύφημοι ᾿Απόστολοι, * οἱ τὸν βότρυν τὸν πέπειρον καὶ τερπνὸν * ἐν τοῖς κλάδοις ὑμῶν φέροντες· * ὄν οἱ πιστοὶ ἐσθίοντες ἐπιστοιχοῦμεν * γεῦσιν πρὸς εὐφρόσυνον· * Βαρθολομαῖε θεόληπτε * καὶ Βαρνάβα υἰὲ παρακλήσεως, * ἐκτενῶς πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νον. Θεοτοχίον.

Τακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, * καὶ δοξάζομέν σε * οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, * τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, * τὸ τεῖχος τὸ ἄρρη-κτον, * τὴν ἀρραγή προστασίαν * καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία, καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ஹλη γ΄. καὶ ϛ΄. Προκείμενον, Ἡχος πλ. δ΄.

Είς πάσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος. Στίχ. Οι οὐρανοι διηγοϋνται δόξαν Θεοϋ. Ο ᾿Απόστολος.

'Αδελφοί, ο Θεός ήμᾶς τοὺς 'Αποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν. Ζήτει Κυριακῆ Δεκάτη.

Εύαγγέλιον, κατά Λουκάν, ζήτει 'Οκτωβρίου ΙΙΙ'.

Κοινωνικόν. Είς πάσαν την γην.

THE IB'. TOY ATTOY MHNOS.

Μνήμη του 'Οσίου Πατρός ήμων 'Ονουφρίου, καὶ του 'Οσίου Πατρός ήμων Πέτρου του έν τῷ "Λθφ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, Τίχος πλ. δ΄. ΤΩ τοῦ παραδόξου θαύματος. *

Τάτερ θεόρρον 'Ονούρριε, * ἐν ἐρημία με νῦν * τῶν παθῶν αὐλιζόμενον, * εἰς ὁδὸν εὐθεῖάν με * ἀρετῶν χειραγώγησον, * πρός μετανοίας τρίβον πρεσβείαις σου, * πρός θελημάτων Θ ες έχπληρωσιν, * πρός άδαπάνητον * των χαλών ἀπόλαυσιν, * όπεως τό σόν * χαίρων, παναοίδιμε, * τελώ μνημόσυνον.

Τάτερ θεόρρον Όνούρριε, * τον παγετόν τῆς νυκτός * καὶ ἡμεξρας τὸν καύσωνα * τῆ ἐλπίδι, "Οσιέ, * τῶν μελλόντων ὑπεξμεινας. * τὰ ἐπὶ γῆς σου μέλη νεκρώσας γὰρ, * τῆς οὑρανίου ζω \overline{x} ς ἐπέτυχες, * ἔνδον γενόμενος * τῆς παστάδος, "Αγιε, * περιχαρῶς * κάλλος τὸ ἀμήχανον * ὁρῶν τοῦ Κτίστου σου.

Πάτερ θεόρρον 'Ονούρριε, * τῆς χοσμιχῆς σεαυτόν * ἀποστήσας συγχύσεως, * πρός τὴν ὑπερχόσμιον * ἀνηνέχθης ἀχρότητα, * αὐτὴν ποθήσας τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, * αὐτὸ τὸ ὄντως ἐρετὸν ἔρθασας. * οῦ ταῖς ἐλλάμψεσι, * μάχαρ, πυρσευόμενος, * άμαρτιῶν * ζόρου ταῖς πρεσβείαις σου * ἡμᾶς ἐξάρπασον.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, Ήγος πλ. β'.

Το σιε Πάτερ, * εἰς πᾶσαν τὴν Υῆν ἐξῆλθεν ὁ ρθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· * διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς * εὕρες μισθόν τῶν καμάτων σου· * τῶν δαιμόνων ὥλεσας τὰς φάλαγγας, * τῶν 'Αγγέλων ἔρθασας τὰ τάγματα, * ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. * Παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, * ἐκτενῶς ἰκέτευε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. ()εστοκίον. Τριήμερος ἀνέστης, Χριστέ. *

η εγάλων χαρισμάτων, ἀγνὴ * Παρθένε θεονύμφευτε, * ἡξιώθης, *

Ι δτι έτεκες σαρκὶ * τὸν ένα τῆς Τριάδος, * Χριστόν τὸν ζωοδότην, * εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

🚻 Σταυροθεοτοκίον, όμοιον.

Τάναγνος ώς είδε σε * επί Σταυρου κρεμάμενον * θρηνφδουσα * ανεβόα μητρικώς. * Τίε μου και Θεέ μου, * γλυκύτατόν μου τέκνον, * πως φέρεις πάθος επονείδιστον;

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια.

11/05 δ'. Εδωκας σημείωσιν. *

Τίζι μακαριότητος * τῆς ὑπὲρ νοῦν ὁρεγόμενος, * ἐλογίσω, Θεσπέσιε, * τρορὴν τὴν ἐγκράτειαν, * τὴν πτωχείαν πλοῦτον, * τὴν ἀκτημοσύνην * περιουσίαν ἀληθῆ, * καὶ εὐδοξίαν τὴν μετριότητα: * διὸ καὶ τῆς ἐφέσεως * τῆς κατὰ γνώμην ἐπέτυχες * ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενος * τῶν 'Αγίων, 'Ονούρριε.

Στίχ. Τίμιος έναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

 Δ ρόμον τῆς ἀσκήσεως * ἀπεριτρέπτως τετέλεκας * καὶ τὴν πίστιν τετήρηκας: * ἐντεῦθεν καὶ στέρανον * ἐκομίσω, Πάτερ, * τῆς δικαιοσύνης, * ὅν σοι ἡτοίμασε Χριστός, * ὁ κατ' ἀξίαν νέμων τὰ ἔπαθλα, * καὶ γέρα χαριζόμενος * καὶ τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσιν: * ὄν καὶ νῦν ἡμᾶς ρύσασθαι * ἐκ κινδύνων δυσώπησον.

Στίχ. Μαχάριος άνηρ ο φοβούμενος.

9 (22)

Azuzi,

755 ° 22

1.1.37

Suszie,

* **a**gg

* iz:-

27:::-

 \mathcal{X}

122

71.

2 1

. 44.

•

ė.

-

ġ.

.

Πάσαν ήδυπάθειαν, * ὑποπιάζων τό σῶμά σου, * ἀπηρνήσω, Θεόσορε, * πικραίνων τὴν αἴσθησιν * ἐγκρατείας πόνοις * καὶ σκληραγωγίας, * ὑπομονῆ τε πειρασμῶν * καὶ καρτερία τῶν περιστάσεων * ἀνθ' ὧν τὴν ἀτελεύτητον * ἀντιλαμβάνεις ἀπόλαυσιν, * καὶ τρυρὴν ἀδιάδοχον, * καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον.

 Δ όξα, 3 Ηχος πλ. δ'.

Τών μοναστών τὰ πλήθη * τὸν καθηγητήν σε τιμώμεν, 'Ονούτριε. * διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον * τὴν ὄντως εὐθεῖαν * πορεύεσθαι ἔγνωμεν. * Μακάριος εἶ, * τῷ Χριστῷ δουλεύσας, * καὶ
ἔχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, * 'Αγγέλων συνόμιλε, * 'Οσίων
συμμέτοχε καὶ Δικαίων. * μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίφ * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

"Η Σταυροθεοτοχίον. Οι Μάρτυρές σου.

Η δάμαλις ή ἄσπιλος * τον μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου * προσαναρτώμενον ἐθελουσίως, * όδυρομένη γοερῶς, * Οἴ μοι! ἀνεβόα, ποθεινότατον * τέχνον, τί σοι δήμος ἀνταπέδωχεν * ἀχάριστος Ἑβραίων * θέλων με ἀτεχνῶσαι ἐχ σοῦ, παμφίλτατε;

'Απολυτίκιον, ΊΙχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης, ἢ τό 'Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ή συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τοῦ 'Αγίου, οὖ ἡ 'Ακροστιγίς'

'Ονουρρίω τον αίνον εξάδω πόθω.

' $\Omega\delta\eta$ a'. 'Hyos β' . Deute laoi. *

"Ο λον Χριστόν * εἰσοικισάμενος, ἔνδοξε, * καὶ κόσμου παρωσάμενος * δόξαν τὴν ἄστατον, * τῆς αὐτοῦ ἀπολαύεις, * 'Ονούφριε, ἀξίως * γαρᾶς, ἀοίδιμε.

Νόμφ Χριστοῦ * ἐμμελετήσας, Θεσπέσιε, * δένδρον ζωῆς κατάκαρπον * ἀρεταῖς δέδειξαι, * προβαλλόμενος χάριν * τῶν θείων ἰαμάτων * τοῖς κατορθώμασιν. Θεοτοκίον.

Οίχος, 'Αγνή, * ὁ τῆς σορίας ἐγνώρισαι· * ἐκ τῶν αἰμάτων σάρκα γὰρ * τῶν σῶν ἀγνῶν λαβών, * καὶ Σταυρῷ ὁμιλήσας * Θεὸς τῆς ἀπαθείας * ἡμῖν μετέδωκεν.

'Ωδή γ'. Στερέωσον ήμας. *

Υπήλθες τον Χριστου * ζυγόν, 'Ονούρριε, * έρήμοις * άβάτοις σὺ χαταμόνας * όμιλεῖν ἐπιποθών αὐτῷ, * χαὶ τοῦ χάλλους τρυφαν δόξης τῆς θείας αὐτοῦ.

Φωτίσας σεαυτόν * φωτί τῆς γνώσεως, * καὶ γνόφον * σκεδάσας τῶν παθημάτων, * ἐν πλαξὶ ταῖς τῆς καρδίας σου * ἀπαθείας τὸν νόμον, Πάτερ, είληφας. Θεοτοκίον.

'Ρανίδι συμπαθώς * τῆ τῆς πρεσβείας σου * τὴν φλόγα * κατάσβεσον τῆς ψυχῆς μου, * Θεοτόκε ἀειπάρθενε, * συμπαθείας πηγήν μοι ἐπαρδεύουσα. Ο Είρμός.

» Σ τερέωσον ήμᾶς * ἐν σοὶ, Κύριε, * ὁ ξύλφ * νεχρώσας τὴν » \sum άμαρτίαν, * καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον * εἰς τὰς καρ-

» δίας ήμων των ύμνούντων σε.

Κάθισμα, Ήγος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε. *

Ε μάχρυνας, Όσιε, * καὶ ἐν ἐρήμοις σαφῶς * ηὐλίσθης τὸν Κύσας * τῷ Δεσπότη, παμμάχαρ, * είληρας τὴν ἀγήρω * οὐρανῶν Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Έχαινισας, ἄχραντε, * τῷ θείψ τόχψ σου * φθαρείσαν ἐν πάθεσι * τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν * οὐσίαν, καὶ ἤγειρας * πάντας ἐχ τοῦ θανάτου * πρὸς ζωὴν ἀρθαρσίας· * ὅθεν σε χατὰ χρέος*
μαχαρίζομεν πάντες, * Παρθένε δεδοξασμένη, * ὡς προεφήτευσας.

ΤΗ Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Το ψούμενος ύψωσας * τοὺς πεπτωχότας ποτέ· * ἐμὲ δὲ χατέβαλες * τῆ ἀνυψώσει τῆ σῆ, * ὧ φῶς τῶν ὁμμάτων μου. *
Δέχου, Υἰἐ, τὸ πάθος * δι' ἡμᾶς ἐχουσίως· * φέρε Σταυρόν, τοὺς
"Ηλους * καὶ τὸν Σπόγγον, τὴν Λόγχην, * δι' ὧν τῆς ἀπαθείας *
τὴν χάριν ἐβράβευσας.

'Ωδή δ'. Είσανήκοα, Κύριε. *

 Γ δρυμένος άχλόνητος * παρά Χριστοῦ * δαιμόνων τριχυμίας * ώς άφρον, 'Ονούφριε, διαλέλυχας.

'Ως ἀδάμας τοῖς θάλπεσι * καὶ τοῖς κρυμοῖς * στεβρῶς ἐγκαρτερήσας * τῶν δαιμόνων ἔλυσας τὰ παλαίσματα.

Θεοτοχίον.

Τῆς ψυχῆς μου τὴν κάκωσιν * τοῦ σοῦ Υίοῦ * τῆ λάμψει, Θεοτόκε, * ἀφελοῦσα σύναψον σωτηρία με.

'Ωδή ε'. 'Ο τοῦ φωτός χορηγός. *

Ο λοχαυτώσας τον νοῦν * τῷ δι' ἡμᾶς ὑπὲρ ἡμῶν θάνατον * διὰ Σταυροῦ * χεχαρτερηχότι, * ἀξίως χοινωνὸς * καὶ συγχληρονόμος * τῆς δόξης γεγένησαι.

Ναόν εἰργάσω σαυτόν * ὁλολαμπῆ ταῖς ἀρεταῖς, "Οσιε, * διαφανεῖς * βολίδας ἐνθέους * ἀστράπτων τηλαυγώς * θείων θαυμασίων, * παμμάχαρ 'Ονούρριε.

Θεοτοχίον.

'Αγαθοδότην Χριστόν, * Θεοχυήτρια άγνὴ, τέξασα, * τόν πο-→ ηραζς * παθών τριχυμίαις * χλονούμενόν με νῦν * τῆ σῆ εὐσπλαγχνία, * Παρθένε, θεράπευσον.

'Ωδή ς΄. Έν άβύσσω πταισμάτων.

'∎θυνόμενος αὔραις τοῦ Πνεύματος * δρμφ γαληνῷ προσεπέλα-Lσας, "Οσιε, * το βάρος παρωσάμενος * τῆς σαρχός ἐγχρατεία, 'Ονούφριε.

Νεύσει θεία θεούμενος γέγονας * ἄγγελος ἐπίγειος· τὴν Ἰωάνγου γάρ * καὶ Ἡλιοὺ ἐζήλωσας * πολιτείαν, παμμάκαρ 'Ονούφριε. Θεοτοχίον.

'Οδυνώμενος πάθεσιν, "Αχραντε, * καὶ συμποδιζόμενος τοῖς παραπτώμασιν, * ή τὴν χαρὰν χυήσασα, * τῶν χαχῶν μοι λύσιν Ο Είρμός. παράσχου, δέομαι.

Έν άβύσσφ πταισμάτων χυχλούμενος * τὴν ἀνεξιχνίαστον
 Έχης εὐσπλαγχνίας σου * ἐπιχαλοῦμαι ἄβυσσον· * Ἐχ φθο-

» ρᾶς, ὁ Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάχιον, Ήχος πλ. δ΄. Πίστιν Χριστού. *

📆 ῶς νοητὸν * καὶ οὐράνιον * ἔνδον λαβών ἐν καρδία σου, * τῆς Ψάχηράτου Τριάδος * δοχεΐον ώφθης, 'Ονούφριε· * χαὶ νῦν μετὰ 'Αγγέλων * ἡρίθμησαι χραυγάζων· * 'Αλληλούτα.

Ο Οίκος, πρός τό Αύτος μόνος.

Τράγάπη, το φως το υπέρλαμπρον! * ω πασων άρετων το χεφάλαιον! * ή άει τὰ ουράνια τάγματα * ευφροσύνης πληρούσα καὶ χάριτος. * ἡ ἐνοικήσασα τοῖς ἀγίοις * Πατριάρχαις, Προφήταις και 'Αποστόλοις. * ὧν ταῖς εὐχαῖς και ἡμῖν ἐνοίκησον, * ίνα σὺν αὐτοῖς μελφδώμεν τῷ Θεῷ· * 'Αλληλούια.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΒ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ 'Οσίου Πατρὸς ἡμῶν 'Ονουφρίου τοῦ Αίγυπτίου.

Στίχοι.

Καὶ τὴν ένὸς χιτώνος έντολὴν, Πάτερ, Υπερβέβηχας γυμνιτεύσας είς τέλος.

Δωδεκάτη άχίτωνα 'Ονούφριον έκ βίου ήραν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Πέτρου του έν τῷ Αθφ.

Στίχ. Καὶ σοὶ προτείνει δεξιὰν Χριστός, Πέτρε, Σωθέντι γυμνῷ ἐχ θαλάσσης τοῦ βίου.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωοή ζ΄. Είχόνος γρυσής. *

Νεώσας ψυχὴν * τῷ ἀρότρῳ προσευχῆς, Πάτερ 'Ονούρριε, * καὶ κατασπείρας τὴν ἐγκράτειαν, * στάχυν ἀγνείας ἐθέρισας· * ἢ συνδιαιτώμενος, μάκαρ, * σὺν Αγγέλοις ἐκραύγαζες· * Εὐλογητός εἰ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Εμάχρυνας μέν * σεαυτόν έχ χοσμιχής διαίτης, "Όσιε· * έν ἐρημίαις δ' αὐλιζόμενος * ἄρτον οὐράνιον είληρας· * είχες γὰρ Χριστόν σιτοδότην, * ῷ γεγηθώς ἀνεχραύγαζες· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Ξενίζει βροτούς * και ἀύλους, Πάναγνε, τῆς σῆς λοχείας * θεῖον μυστήριον· μόνη γὰρ * ἄνευ σπορᾶς Λόγον τέτοκας * σάρκα γεγονότα δι' οἶκτον, * ῷ σωθέντες κραυγάζομεν· * Εὐλογημένη Θεὸν * σαρκὶ κυήσασα.

 $^{'}\Omega^{\circ}\dot{\eta}$ $\eta^{'}\cdot$ Tòv ἐν χαμίνω τοῦ πυρός. *

Αίγλη του Πνεύματος σαφώς * πυρσευόμενος τον νοῦν φωστήρος δίχην, * θεωριών ἀχτίνας * χαὶ ἰαμάτων αὐγὰς * ἀστράπτεις, * παμμάχαρ Όνούρριε, * τοῖς ὑπερυψοῦσι * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰώνας.

Δυνάμει θεία εὐσθενὴς * γνωριζόμενος, ἀεὶ δαιμόνων θράσος * καθελών, τῶν ἀλόγων * ζώων τὴν φύσιν σαφῶς, * κραυγάζων, * ὑπέταξας, "Οσιε: * Σὲ ὑπερυψοῦμεν, * Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

"Ωσπερ νεφέλη φωτεινή * τὸν ὑπέρθεον Χριστὸν ἡλιον φέρεις * ἐν ἀγκάλαις σου, Μῆτερ· * δι' οῦ τὸν ζόρον παθῶν * ψυχῆς μου * λαμπρύνασα αὕγασον * τῷ τῆς ἀπαθείας * φωτὶ, Θεογεννῆτορ.

Ο Είρμός.

- Τόν ἐν καμίνω τοῦ πυρός * τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκα Ταβάντα, * καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα Θεόν, *
- » ύμνεττε, * τὰ ἔργα, ὡς Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας » τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Τον έχ Θεοῦ Θεόν Λόγον. *

Πυρί Θεοῦ τῆς ἀγάπης * ἡδονὰς καταφλέξας * σαρκός, καὶ ώραίσας τὴν ψυχὴν, * οἶα ἀστὴρ, Πάτερ, ἔλαμψας * ἐν ἐρἡμφ, φωτίζων * τὴν πᾶσαν οἰκουμένην ἐμρανῶς * τοῦ σοῦ βίου ἀκτῖσι * καὶ φέγγει τῶν ἰάσεων. "Ολος Θεφ πεκραμένος * δι' ἀγάπης, τρισμάκαρ, * μετέσχες βασιλείας τῆς αὐτοῦ· * καὶ τῆς τρυρῆς τὴν ἀπόλαυσιν, * καὶ ζωῆς τὸν χειμάρρουν, * καὶ τῶν ἐορταζόντων τὸν χορὸν, * καὶ χαρὰν τὴν ἀγήρω * ἀπείληφας, 'Ονούφριε.

Θεόν εὐίλατον ἔχων, * σῆς ἀσχήσεως πόνοις * ίδρῶσί τε καμάτων νῦν τῶν σῶν * τοῦτον ἡμῖν ἐξευμένισαι * τοῖς ὑμνοῦσί σε
πᾶσι, * λυτρούμενος, σορὲ, ἐχ συμφορῶν * καὶ παθῶν καὶ δδύνης, *
*Ονούφριε ἀοίδιμε.

Θεοτοχίον.

'Ως προστασίαν σε μόνην * καὶ ἰσχὺν, Θεοτόκε, * καὶ τεῖχος καὶ προπύργιον στερρόν * ἔχων, τροποῦμαι ἐχθρῶν προσβολὰς * καὶ παθῶν ἐπικλύσεις· * ἐν σοὶ γὰρ τὰς ἐλπίδας μου ἀεὶ * ἀνεθέμην τῆ μόνη * φθορᾶς ἀπαλλαττούση με.

Ο Είρμός.

- Τόν ἐχ Θεοῦ Θεόν Λόγον, * τὸν ἀρρήτω σοφία * ἡχοντα χαι νουργήσαι τὸν ᾿Αδὰμ * βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, *
- » έξ 'Αγίας Παρθένου * ἀφράστως σαρχωθέντα δι' ἡμᾶς, * οἱ πι-» στοὶ, ὁμορρόνως * ἐν ὑμνοις μεγαλύνωμεν.

Έξαποστειλάριον. Των μαθητών όρώντων σε.

Ο ύψηλός σου βίος τοῖς μονοτρόποις * χανών θεοσεβείας τελειοτάτης· * σὸ γὰρ λογισμῷ ἐνζυμωμένος * ἐν ζυγῷ διαχρίσεως * ποιεῖς, 'Ονούφριε, τούτους * εἰπαραχλήτως ὁδεύειν.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Πμεϊς έν σοι καυχώμεθα, Θεοτόκε, * και είς Θεόν σε έχομεν προστασίαν· * έκτεινον την χεϊρά σου την άμαχον * και θραύσον τους έχθρους ήμων· * σοῖς έξαπόστειλον δούλοις * βοήθειαν έξ Αγίου.

Είς τούς Λίνους ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια γ΄. δευτερούντες το α΄.

Ήγος πλ. δ. 🗘 του παραδόξου θαύματος. *

Πάτερ θεόρρον 'Ονούρριε, * τοῦ 'Ηλιού μιμητής * χρηματίσας, ἐν πνεύματι * μετανάστης γέγονας * τῆς τοῦ κόσμου συγχύσεως, * σαρκός ὀρέξεις ἀπαρνησάμενος, * καὶ ἐν ἐρήμφ συναυλιζόμενος * χαίρων, μακάριε, * τὴν ψυχὴν ἐπτέρωσας * πρὸς οὐρανὸν, * ἔνθα τὸ πολίτευμα * σαρῶς ἐκέκτησο.

"Ο σιε Πάτερ 'Ονούφριε, * ἱερωτέραν ψυχὴν * θεοφρόνως χτησάδι' ἀγάπης Θεῷ ἐνούμενος * τῆ τῶν πραέων γῆ χατεσχήνωσας * ὑραϊζόμενος * ἀρετῶν λαμπρότησιν * ὅθεν τὴν σὴν * μνήμην εὐφραινόμενοι * πανηγυρίζομεν. Πάτερ παμμάχαρ 'Ονούφριε, * τὰς ὑπὲρ νοῦν δωρεὰς * οὐρανόθεν δεξάμενος,* εὐσεβῶς μετέδωχας * τοῖς ποθοῦσι, τρισόλβεε, *
τῆς σῆς ἀσχήσεως τὰ γνωρίσματα, * εὐλογημένης φωνῆς ἀχήχοας * ἔνδον γενόμενος * τοῦ νυμρῶνος, ἔνθα νῦν * περιπολεῖς *
θρόνω τοῦ Παντάναχτος, * ἀξιοθαύμαστε.

Δόξα, Ήγος β'.

τόν οὐράνιον νυμφῶνα * αἰωνίως ἀγαλλόμενος, * 'Ονούφριε "Όσιε.

Τόν οὐράνιον νυμφῶνα * αἰωνίως ἀγαλλόμενος, * 'Ονούφριε "Όσιε κόσια καὶ μόνος αὐτῷ μόνφ * προσομιλεῖν ἐπεπόθησας. * "Όθεν κόσιο * καὶ τὸν Χριστὸν ἐνδεδυμένος * χιτῶνος οὐκ ἐφρόντιζες, * τῆς καὶ προσομιλεῖνος * μεθ' οῦ εἰσῆλθες εἰς οὐκονος οὐκονος * 'Ονούφριε "Όσιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Είς τὸν Στίχον, τῆς 'Οκτωήχου. Ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ: ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς 'Αγίας Μάρτυρος 'Αχυλίνης, καὶ τοῦ ἐν 'Αγίοις Πατρός ἡμῶν Τριρυλλίου 'Επισκόπου Λευκοσίας τῆς Κύπρου.

EIΣ TON EΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, τηγος δ΄. Εδωκας σημείωσιν. *

Τύμρην ἀδιάρθορον * χαλλωπισθεΐσαν ἐν Πνεύματι * τῷ 'Αγίω Υινώσχοντες * τελοῦμεν τὴν μνήμην σου * τὴν φωτεινοτάτην, * Μάρτυς ἀθληρόρε, * χαὶ προσχυνοῦμεν εὐσεβῶς * τὴν τῶν λειψάνων ἀγίαν λάρναχα, * τὴν ρῶσιν ἀρυόμενοι * τὴν τῶν παθῶν ἡμῶν πάντοτε, * 'Αχυλίνα πανεύρημε, * οἱ πιστῶς σε γεραίροντες.

Τρωτι, πανεύρημε, * χεχρατημένη τοῦ Κτίστου σου, * τὰ ἐχείτου νου παθήματα * σαρχὶ ἐξειχόνισας, * πᾶσαν τριχυμίαν * πόνων ἐνεγχοῦσα· * χαὶ νῦν οἰχεῖς τοὺς οὐρανοὺς, * ἄπονον δόξαν χαὶ στέρος φέρουσα * ἀμάραντον, χαὶ βλέπουσα * ἃ θεωροῦσι γηθόμενα * τῶν ᾿Αγγέλων τὰ τάγματα, * ᾿Αχυλίνα θεόπνευστε.

Προϊκα προσενήνοχας * τῶν σῶν μελῶν τὰ λακίσματα * τῷ νυμφίῳ σου, πάνσεμνε· * διὸ τῶν θαλάμων σε * τῶν φωτεινοτάτων * αὐτὸς ἀξιώσας * καταλαμπρύνει τῷ φωτὶ * τῆς θείας δόξης ὁ ὑπερούσιος· * ῷ παρεστῶσα χαίρουσα * ὑπὲρ ἡμῶν καθικέτευε* τῶν πιστῶς ἐκτελούντων νῦν, * 'Ακυλίνα, τὴν μνήμην σου.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίον, δμοιον.

Ταρία Θεόνυμρε, * τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου * ἀποπλύνουσα βόρβορον * ρείθρο τοῦ ἐλέους σου, * ξήρανον πελάγη * τῶν ἐμῶν πταισμάτων, * καὶ πρὸς μετάνοιαν, ἀγνὴ, * τὸν ἀδιόρθωτον ἐγκαθόρμισον. * λιμένα εὐσπλαγχνίας γὰρ * ὡς τετοκυία, κανάμωμε, * ἐπὶ σοὶ ἐλπίδα μου * ἀναπίθημι, πάναγνε.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιόν.

Σὶ ὡς ἐθεάσατο * ἐπὶ Σταυροῦ ἀνυψούμενον * ἡ τεκοῦσα, Φιλάνθρωπε, * κραυγάζουσα ἔλεγε· * Πῶς ἐθελουσίως * πάθος ὑπομένεις * ὁ ἀπαθῶς ἐκ τῆς ἐμῆς * γαστρὸς ἐκλάμψας ὡς Παντοδύναμος, * καὶ λύσας τὴν κατάκριτον * φύσιν βροτῶν κατακρίσεως; * 'Ανυμνῶ σου τὴν ἄμετρον * νῦν, Υὶὲ, συγκατάβασιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ή συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τῆς 'Αγίας ὁ παρών, οὕ ἡ 'Ακροστιχίς'

Δέχου τον υμνον, καλλίπαις 'Ακυλίνα. 'Ιωσήφ.

'Ωδή α'. Ήχος πλ. δ'. Ή κεκομμένη.

 Δ εδοξασμένη Χριστῷ τῷ νυμφίῳ σου * ἐν οὐρανοῖς ἀληθῶς * χαίρουσα παρίστασαι· * διό σε ἐπὶ γῆς * τοὺς εὐσεβῶς γεραίροντας * εὐχαῖς σου ἀντιδόξασον, * Σεμνὴ, καὶ σοῦ μετόχους ποίησον * τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας· * Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Είσεποιήσω τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος * τὴν σὴν ψυχὴν καθαρὰν, * "Ενδοξε, τελέσασα, * καὶ στίγμασι σαρκὸς * ὡραιοτάτη πέρηνας * διό σε ὁ νυμφίος τῶν ψυχῶν, * ἀγνὴ, τελείως ἄμωμον * ὅλην χρηματίσασαν * ἡρμόσατο, πανεύρημε.

Χειμώνος πλάνης τής γής τὰ πληρώματα * πληρούντος πάλαι δεινώς, * πλήρης οὖσα Πνεύματος * ὡς Μάρτυς ἀπλανής * Κυρίου παντοχράτορος, * ἐπέφθασας τὸ ἔαρ τής ζωής, * καὶ νίκης ἤρας τρόπαιον, * 'Ακυλίνα ἔνδοξε, * θεόφρον, ἀξιάγαστε.

Θεοτοχίον.

Ο τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ συννοούμενος * ὑπέδυ μήτραν τὴν σὴν * ἄνθρωπος γενόμενος, * καὶ ἔσωσεν ἡμᾶς * κακίᾳ ὑποκύψαντας * καὶ πλάνῃ δουλωθέντας τοῦ ἐχθροῦ, * Μαρία Θεονύμφευτε· * διὰ τοῦτο πίστει σε * καὶ πόθμακαρίζομεν.

 $^{\prime}\Omega\delta\eta$ γ^{\prime} . So el tó στερέωμα. *

Υφανας έν χάριτι * καταστολήν φωτός, ένδοξε, * αΐματι σῷ * ταύτην, 'Ακυλίνα, * ίερῶς ἐπιχρώσασα.

Τέτρωσαι τῷ ἔρωτι * τῷ θεϊκῷ σαφῶς, Πάνσεμνε· * δθεν στερ- ; ρῶς * τρώσεις τε καὶ πόνους * χαλεπούς ἐκαρτέρησας.

"Ολην σε ήγίασεν * ὁ Λυτρωτής, σεμνή, Κύριος, * ὁλοσχερῶς * τοῦτον, 'Ακυλίνα, * ἐκ ψυχής ἀγαπήσασαν. Θεοτοκίον.

Νύμφην σε ανύμφευτον, * και καθαρόν, 'Αγνή, σκήνωμα * τοῦ Ποιητοῦ, * και αγιωτέραν * Χερουβίμ ἐπιστάμεθα.

Ο Είρμός.

» Σύ εἶ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὰ εἶ » Σ τὸ φῶς * τῶν ἐσχοτισμένων, * καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου. Κάθισμα, ⁵Ηχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν.

Αρετών πυρσευθείσα θείφ ρωτί, * 'Αθλητών ἐκοσμήθης πανευκλεώς, * σεμνή, διαδήματι· * καὶ ὡραία ἐν κάλλει * γεγονυῖα πίστει * τῷ πάντων δεσπόζοντι * ἐνυμρεύθης ὄντως * ἀμίαντος, ἄφθορος· * ὅθεν οὐρανίων * ἡξιώθης θαλάμων * καλῶς ἐναθλήσασα * καὶ τὸν δόλιον κτείνασα, * 'Ακυλίνα θεόσορε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πίστει * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

(θεοτοχίου, ὅμοιου.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, * τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ * ἴασαι, δέομαι, * καὶ συγγνώμην παράσχου μοι * τῶν ἐμῶν πταισμάτων * ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, * τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα * μολύνας ὁ ἄθλιος. * Οἴμοι! Τί ποιήσω * ἐν ἐκείνῃ τῆ ὡρᾳ, * ἡνίκα οἱ "Αγγελοι * τὴν ψυχήν μου χωρίζουσιν * ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; * Τότε, Δέσποινα, βοήθειά μοι γενοῦ * καὶ προστάτις θερμότατος: * σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα * ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

"Η Σταυροθεοτοκίου, όμοιου.

Τόν άμνον και ποιμένα και λυτρωτήν * ή άμνας θεωρούσα έπι Σταυρού * ήλάλαζε δακρύουσα * και πικρώς έκβοώσα. * Ό μεν κόσμος άγάλλεται * δεχόμενος τήν λύτρωσιν, * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * όρώσης σου τήν σταύρωσιν, * ήν περ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους. * Μακρόθυμε Κύριε, * τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος * και πηγή ἀγαθότητος, * σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν τοῖς δούλοις σου * τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει * τὰ θεῖα παθήματα.

'Ωοη δ'. Είσαχηχοα, Κύριε. *

Υπερήφανον δράκοντα * σὺ δι' ἀσθενείας σαρκός κατέβαλες, * άριστεύσασα λαμπρότατα * και τυράννων θράσος ἀφανίσασα.

Μαρτυρίου λαμπρότησι * καὶ τῆς παρθενίας θείοις ἐν κάλλεσιν, * Ακυλίνα, ἐχρημάτισας * τοῦ Δεσπότου νύμφη περιδέξιος.

Νεχρωθέν το σαρχίον σου * ταῖς πολυειδέσι στρέβλαις, Θεόπνευστε, * τὴν ζωήν σοι προεξένησε * τὴν εἰς τοὺς αἰῶνας διαμένουσαν. Οι χρουνοί των αιμάτων σου * τῆς πολυθείας το πῦρ κατέσβεσαν, * των θαυμάτων δὲ τὰ ρεύματα * των βροτων ἐκπλύνει τὰ νοσήματα.

Θεοτοχίον.

Νυσταγμῷ ἀμελείας με * ὑπνος ἀμαρτίας, Κόρη, κατέλαβε, * τῆ ἀγρύπνφ ἰκεσία σου * διανάστησόν με πρός μετάνοιαν. 'Ὠδὴ ε΄. Ὁ ἐκ νυκτός ἀγνοίας. *

υμαινομένης ώσπερ* άγριαινούσης θαλάσσης της πλάνης ποτέ* ώρθης χυβερνωμένη, * Μάρτυς 'Αχυλίνα, Χριστοῦ δεξια.

'Αποσχοπούσα, Μάρτυς, * πρός τὰ βράβετα, ὑπέστης στερρότατα * σπαραγμούς τῶν μελῶν σου * καὶ τὸν βιαιότατον θάνατον.

 Λ αμπρορανής ώράθης * τοῖς πολεμίοις, αὐτοὺς καταπλήττουσα * τῷ ώραίψ σου κάλλει * καὶ τῷ τῆς ψυχῆς ἀναστήματι.

Θεοτοχίον.

Λελυτρωμένοι πάντες * προγονικής καταδίκης τῷ τόκ ϕ σου, * Χαζρέ σοι προσφωνούμεν, * Κεχαριτωμένη πανύμνητε.

'Ωδή ς'. Τον Ίωναν * έν τῷ κήτει. Σνηλατεῖν * τοῦ Χριστοῦ τὰ ἔνδοξα * ἐπόθησας παθήματα, *
Παρθένε, * καὶ ἀνδρειοφρόνως * ὑπέστης τοὺς αἰκισμοὺς * καὶ

σπαραγμούς τοῦ άγνοῦ σου σώματος.

Πολυειδείς * πόνους έχαρτέρησας, * πυρός τε χατερρόνησας * * παρθένε * ὅθεν 'Αχυλίνα, * χαὶ τὰς ὀδύνας ἡμῶν * διαπαντός χουφίζοις πρεσβείαις σου.

'Αποσχοπών * ἄνωθεν ἐθαύμασε * χορὸς 'Αγγέλων, ἔνδοξε * Παρθένε, * τὴν ὑπομονήν σου, * ὅπως ἀσάρχους ἐχθροὺς * μετὰ σαρχός ἐνίχας ἐν χάριτι.

Θεοτοχίον.

"Ινα Θεός * ὁ ἄνθρωπος γένηται * Θεός ώράθη ἀνθρώποις, * Παρθένε, * ἐχ τῶν σῶν λαγόνων * ἀνερμηνεύτως τεχθείς, * χαὶ ὅπερ ἦν μείνας ἀναλλοίωτος.

Ο Είρμός.

Τον 'Ιωνάν * ἐν τῷ κήτει, Κύριε, * μονώτατον κατώκισας· *
 ἐμὲ δὲ * τὸν πεπεδημένον * ἐν ἄρκυσι τοῦ ἐχθροῦ, * ὡς ἐκ
 φθορᾶς ἐκεῖνον διάσωσον.

Κοντάκιον, Ήχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.*

Ταντισμοῖς αἰμάτων σου * καθηγνισμένην, Παρθένε, * καὶ Μαρτύρων στέμμασι * σὲ, ᾿Ακυλίνα, στερθεῖσαν * δέδωκε τοῖς ἐν ἀνάγκαις τῶν νοσημάτων * ἴασιν, καὶ σωτηρίαν ὁ σὸς νυμρίος * τοῖς προστρέχουσιν ἐν πίστει, * Χριστὸς, ὁ βρύων * ζωὴν αἰώνιον.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΓ΄. του αύτου μηνός, Μνήμη τῆς Αγίας Μάρτυρκ · 'Axulting.

Στίγοι.

Τόν παστόν εύτρέπιζε λαμπρόν, Νυμφίε· 'Αχυλίνα σοι τέμνεται Νύμφη νέα.

'Αμφί τρίτην δεκάτην κεφαλήν τμήθη 'Ακυλίνα.

Ταϊς αύτης άγιαις πρεσβείαις, Χριστέ ο Θεός, έλέησον καί σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. Παίδες Έβραίων.

γώματος πάσχοντος, θεόφρον, * ούχ εφρόντισας σχοπούσα τὰς ∠έκειθεν * άντιδόσεις σαρώς * καὶ δόξαν, 'Ακυλίνα, * καὶ τοῦ Θεού τερπνότητα * καὶ τὴν θείαν εὐφροσύνην.

"Ασπιλον φέρουσα το σώμα, * την χαρδίαν τε Κυρίφ ήνωμένην, * πρό βημάτων, 'Αγνή, * δικαστικών παρέστης * άσυνετοῦν-

τα τύραννον * διελέγχουσα, θεόφρον.

Κόσμου ήλλάξω φθειρομένου * ύπερχόσμιον ζωήν μή φθειρομένην, * καὶ προσκαίρου τρυφής * τὴν μένουσαν, Παρθένε, * τοῦ σαρχιχού μνηστήρος τε * τον άθάνατον νυμφίον.

Τριαδικόν.

Τμνοις την θείαν Μοναρχίαν * τρισσουμένην μέν προσώπας παραδόξως, * τη δε φύσει άπλην * ὑπάρχουσαν τιμώμεν, * ἀναβοώντες. Κύριε * ὁ Θεός, εὐλογητός εί.

'Ωδη η'. Οι θεορρήμονες Παίδες.

ελαμπρυσμένη τῷ φέγγει τῷ τῆς ἀγνείας, * καὶ ταῖς βαραϊς 🖊 των αίμάτων * διηνθισμένη παρίστασαι, * Αχυλίνα παρθένε, * Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

'Ιερωτάτη θυσία προσηνέχθης * καὶ προσφορά λαμπροτάτη * και ώς εὐῶδες θυμίαμα, * 'Ακυλίνα θεόφρον, * Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Νόσους ποιχίλους άνθρώπων θεραπεύει, * χαὶ άπελαύνει δαιμόνων * λώβην το άγιον σωμά σου, * 'Αχυλίνα έν τάφφ, * πανένδοξε, χείμενον. Θεοτοχίον.

Αδιαφθόρως τον Λόγον υπέρ λόγον * καταφθοράς ήμας πάσης * ἀπολυτρούμενον τέτοχας. * διὰ τοῦτό σε πάντες, * Παρθένε, δοξάζομεν. 'Ο Είρμός.

μί θεορρήμονες Παίδες έν τῆ καμίνω * σύν τῷ πυρὶ καὶ τὴν » 🔾 πλάνην * καταπατούντες ἐκραύγαζον· * Εὐλογεῖτε, Κυρίου *

» τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

'Ωδή θ'. Κυρίως Θεοτόπον. *

Τχρίω προσπαγέντι, * Σώτερ, ή Παρθένος * συνεσταυρώθη σοι γνώμη άθλησασα, * χαι την τοῦ δράχοντος χάραν * χαταπατήσασα.

'Ωραϊόν σου το κάλλος * καὶ ὑπερφερής σου * ἡ τῆς ψυχῆς ἀπεφάνθη εὐγένεια * θεοειδής, 'Ακυλίνα * ἀξιοθαύμαστε.

Συνούσα ταϊς χορείαις * ταϊς τῶν 'Ασωμάτων * καὶ τῶν Μαρτύρων τοῖς δήμοις, πανεύρημε, * ὑπὲρ ἡμῶν τὸν τῶν δλων * Θεὸν ἰκέτευε.

Ή ενδοξός σου μνήμη * πάντας συγκαλείται * περιχαρώς, Άκυλίνα, ὑμνῆσαί σου * τοὺς εὐκλεεῖς, Μάρτυς, πόνους * καὶ τὰ παλαίσματα. Θ εοτοκίον.

Φωνήν σοι τοῦ 'Αγγέλου, * Πάναγνε, βοώμεν· * Χαΐρε, ἀνθρώπων ἀπάντων διάσωσμα, * καὶ πανενδόξων Μαρτύρων * θεΐον στεράνωμα. Ο Είρμός.

Τ υρίως Θεοτόχον * σὲ ὁμολογοῦμεν * οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι,
 Παρθένε ἀγνὴ, * σὺν ᾿Ασωμάτοις χορείαις * σὲ μεγαλύνοντες.
 Ἡ λοιπὴ ᾿Ακολουθία, ὡς σὐνηθες,

και 'Απόλυσις.

ΤΗ: ΙΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του 'Αγίου Προφήτου 'Ελισσαίου και του ἐν 'Αγίοις Πατρός ήμων Μεθοδίου, 'Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, του Όμολογητου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιγολογίαν, εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,**ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων. Στιχηρὰ τοῦ Προφήτου.

Ήχος πλ. δ΄. "Ω τοῦ παραδόξου θαύματος. *

Μαίροις, Έλισσαϊε πάνσορε· * σὐ γὰρ καθάρας τὸν νοῦν * ἡδονῶν τῶν τοῦ σώματος, * ὑπεδέξω, ἔνδοξε, * τὰς αὐγὰς τὰς τοῦ Πνεύματος, * τοῖς ἐφεξῆς τε πᾶσι μετέδωκας, * καὶ ὅλος ὤφθης φωτοειδέστατος· * δθεν ἐσκήνωσας * πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον * ὑπὲρ ἡμῶν * πάντοτε δεόμενος * τῶν εὐρημούντων σε.

Σέ, 'Ελισσαΐε μαχάριε, * ὁ ζηλωτής 'Ηλιού * ἐν διπλῷ τῷ χατηλάτης ὄντως ἐδείχνυτο· * οῦ τἢ μιμήσει ῥεῖθρα ποτάμια * χά-

ριτι έστησας * χαὶ διηλθες, ενδοξε, * περιχαρώς * χαταγλαεζόμε-

νος * καὶ μεγαλύνων Χριστόν.

Πάλαι πιστη Σωμανίτιδι * παιδα χαρίζη εὐχη * δν θανόντα εξήγειρας, * ώς Προφήτης ένθεος * ίερως θαυμαζόμενος * άλσι δὲ πάλιν ΰδατα ἄγονα * σαρως μετάγεις εἰς γονιμότητα * θαύματα ἄπειρα * ἐχτελεῖς τῆ χάριτι * τοῦ παντουργοῦ * Πνεύματος, μαχάριε * δθεν ὑμνοῦμέν σε.

Στιχηρὰ τοῦ Ἱεράρχου. Ἦχος δ΄. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι. *

Αληθείας εδραίωμα, * καὶ τῆς πίστεως ερεισμα, * καὶ δογμά-Α των πρόβολον σε γινώσκομεν, * τῆς εὐσεβείας συνήγορον, * άγνείας τε σκήνωμα, * καὶ δοχεῖον ἐκλεκτόν * εὐωδίας τοῦ Πνεύματος, * καὶ παμμέγιστον * θησαυρόν διδαγμάτων * καὶ κρηπῖδα * τοῦ Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας, * ἱεροφάντα Μεθόδιε.

Α ύτοχίνητον δργανον * ταζς πνοαζς ύπηχούμενον * τοῦ 'Αγίου Πνεύ-Α ματος έχρημάτισας. * τῆ πυριφθόγγφ γὰρ γλώττη σου * τὰ θεῖα ἐβρόντησας, * χαὶ χατέφλεξας ἐχθρῶν * δυσσεβῶν τὰ ζιζάνια * τῶν μὴ χρώμασιν * ὑλιχοῖς προσχυνούντων * τοῦ Κυρίου * χαὶ Θεοῦ ἡμῶν τὸ εἰδος, * χαὶ τῆς ἀχράντου Μητρὸς αὐτοῦ.

ερέων ἐν τάγμασιν, * ᾿Ασκητῶν ὁμηγύρεσι * καὶ χοροῖς Μαρ-Τύρων σὰ καταλέλεξαι, * ὑπὲρ Χριστοῦ μέχρις αἵματος * στερρῶς ἀνθιστάμενος, * παρανόμου δικαστοῦ * διελέγχων ἀπόνοιαν, * καὶ προστάγματι * ἀσεβοῦς βασιλέως * ἐν μνημείφ * καθειρχθεὶς, Πάτερ θεόφρον, * διετηρήθης ἀλώβητος.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, Ήχος πλ. β'.

Προφήτα κήρυξ Χριστοῦ, * τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης * οὐδέ ποτε χωρίζη * καὶ ἐκάστῳ ἀσθενοῦντι * ἀεὶ παρίστασαι * ἐν τοῖς ὑψίστοις λειτουργῶν, * τὴν οἰκουμένην εὐλογεῖς * πανταχοῦ δοξαζόμενος. * Αἴτησαι * ἰλασμόν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. (Θεοποχίον. Τριήμερος ἀνέστης, Χριστέ. *

Πεγάλων χαρισμάτων, άγνη * Παρθένε θεονύμρευτε, * ήξιώθης,* δτι έτεχες σαρχί * τὸν ένα τῆς Τριάδος, * Χριστόν τὸν ζωοδότην, * εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

"Η Σταυροθεοτοκίον, δμοιον.

Π 11άναγνος ώς είδέ σε * ἐπὶ Σταυροῦ χρεμάμενον, * θρηνωκύτατόν μου τέχνον, * πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Είς του Στίχου, της Όκτωήχου. Είτα του Ιεράρχου, Ήχος δ.

Στίχος. Τίμιος έναντίον Κυρίου.

Τη ύφροσύνως σήμερον * ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ στολίζεται * ἀΤαλλομένη καὶ κράζουσα: * Ἐλαμπρύνθη μου τὸ κάλλος,
ὑπὲρ πᾶσαν πόλιν: * ἱδοὺ γὰρ τῶν ᾿Αρχιερέων τὸ μέγα κειμήλιον, * ὁ ἔνδοξος Μεθόδιος * τὴν πορείαν πρὸς οὐρανὸν ἐποιήσατο. *
Δεῦτε οὖν φιλέορτοι, * τῶν ὀρθοδόξων τὸ σύστημα, * χοροστατήσαντες περὶ τὴν θείαν λάρνακα, ἰαμάτων πλημμύραν λαβόντες
παρ᾽ αὐτῆς, * ἰκετεύσωμεν αἰτήσασθαι Χριστὸν τὸν Θεὸν * τοῦ
ἡυσθῆναι τὴν οἰκουμένην * ἀπὸ πάσης αἰρέσεως.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, Ήχος πλ. δ'.

Τη ων Προρητών τους ἀκραίμονας * και παμραείς φωστήρας τής οικουμένης * ἐν ὑμνοις τιμήσωμεν, πιστοι, * Ἡλίαν και Ἐλισσαίον, * και Χριστῷ ἐκβοήσωμεν μελφδικώς * Εὐσπλαγχνε Κύριε, * παράσχου τῷ λαῷ σου * ἰκεσίαις τῶν Προφητῶν σου * ἄφεσιν ἀμαρτιῶν και τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νον. Θεοτοκίον.

ετιά οὐράνια ὑμνεῖ σε, * κεχαριτωμένη Μῆτερ ἀνύμφευτε· * καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν * τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. * Θεοτόχε, πρέσβευε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Η Σταυροθεοτοκίου. Οι Μάρτυρές σου.

ε τον μόσχον βλέπουσα έπὶ του ξύλου *

Ε προσαναρτώμενον έθελουσίως, * όδυρομένη γοερώς. * Οξμοι!

ἀνεβόα, ποθεινότατον * τέχνον, τί σοι δήμος ἀνταπέδωχεν * ἀχάριστος Εβραίων * θέλων με ἀτεχνώσαι έχ σου, παμφίλτατε;

'Απολυτίκιον, 'Πχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε. *

Ενσαρχος "Αγγελος, * των Προφητών ή χρηπὶς, * ὁ δεύτερος Πρόδρομος * τῆς παρουσίας Χριστοῦ, * Ἡλίας ὁ ἔνδοξος * ἄνωθεν χαταπέμψας * Ἐλισσαίφ τὴν χάριν * νόσους ἀποδιώχει, * χαὶ λεπροὺς χαθαρίζει: * διὸ χαὶ τοῖς τιμώσιν αὐτὸν * βρύει ἰάματα.

Δόξα, του Ίεράρχου. Ἡχος δ΄. Κανόνα πίστεως.

Καὶ νον. Θεοτοχίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Η συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τῶν 'Αγίων.

Ό Κανών τοῦ Προφήτου, οὐ ἡ ᾿Ακροστιχίς· Χαΐρε Προφήτα τοῦ Θεοῦ πανόλβιε. Ἦνευ τῶν Θεοτοκίων.

'Ιωάννου Μοναγού.

 Ω οή α΄. Ήχος πλ. δ΄. "Ασωμεν τῷ Κυρίῳ * τῷ διαγαγόντι. Τα αίροις, ὧ Έλισσαῖε, * ἐπιδεδειγμένος τὴν ἰσάγγελον * ἐπὶ γῆς πολιτείαν, * ἐν σαρχί τε βιώσας ὡς ἄριστος.

"Αυλόν σου τό όμμα * της ψυχης, Προρητα, φυλαξάμενος, * τη του Πνεύματος αίγλη * προοράν ήξιώθης τὰ μέλλοντα.

"Ιαμα τοις νοσούσι, * και πλημμελημάτων καθαρτήριον * έκ

Θεου, Έλισσαϊε, * τοις γνησίως ύμνουσί σε αίτησαι.

() EOTOXIOY.

"Ασωμεν τῷ Κυρίφ * τῷ ἐχ τῆς Παρθένου εὐδοχήσαντι * σαρχωθῆναι ἀσπόρως * εἰς ἡμῶν σωτηρίαν χαὶ λύτρωσιν.

Ο Κανών του Ίεράρχου, ου ή Ακροστιγίς.

Αρχιερήα Θεοίο, Μεθόδιον ἄσμασι μέλπω.

'Ωοη α'. Ήχος β'. Δεύτε λαοί * ξσωμεν.

Α φ' άρπαγής * και προνομής και δουλείας με * τής άμαρτίας λύτρωσαι, * και πρός μετάνοιαν * ποδηγήσας, Οἰκτίρμον, * προνόμευσον άξίως * ἐν τῆ ἀγάπη σου.

'Ρετθρον ζωτις * έχων, σορέ, την καρδίαν σου, * τη Έκκλησία γέγονας * ώς ποταμός Θεοῦ * πληρωθείς διδαγμάτων, * καὶ ταύ-

της χαταρδεύσας, * Πάτερ, το πρόσωπον.

Χαλιναγών * σὺ τῶν παθῶν τὰ σχιρτήματα, * τῆς ἐγχρατείας ἔρωτι * μετεστοιχείωσας * τῆς σαρχός τὸ ὑλῶδες * πρὸς τὴν τῆς ἀπαθείας, * Πάτερ, ἀχρώρειαν.

()EOTOXIOV.

Ίδου, φησίν * ό Ἡσαίας, Παρθένε άγνη, * βουλης μεγάλης "Αγγελον * έν τη νηδύι σου * συλλαβούσα άσπόρως * και τέτοκας, και σώζη * μετά τόν τόκον, άγνη.

Του Προφήπου. Ωρή γ΄. Σύ εί το στερέωμα. *

Τ ήσει θεοπνεύστω σε * χρηματισθείς σαφώς έχρισεν, * Έλισσακ * ένδοξε, Προφήτην * Ήλιου ο θεσπέσιος.

Εύρε την αναπαυσιν * και ένεσκηνωσεν αφθονος * χάρις έν

σοί * Πνεύματος 'Αγίου, * Έλισσατε ἀοίδιμε.

Πόνοις σε νεώσαντα * τὴν τῆς ψυχῆς εὐρὼν αὔλακα, * προφητικὴν * χάριν ὁ Δεσπότης, * Ἐλισσαῖε, ἐνέσπειρεν.

Θεοτοχίον.

Σὲ πάντες κεκτήμεθα * καταρυγήν και τεῖχος ήμων * $X_{\text{pi-}}$ στιανοί, * σὲ δοξολογοῦμεν * ἀσιγήτως, ἀνύμρευτε.

Τοῦ Ίεράρχου. Στερέωσον ήμας.

Ερμότητι φρενών και ζήλφ πίστεως * Πατέρων * σὺ γέγονας κορυφαΐος, * των Ἑβραίων τε τὴν ἐνστασιν * ὡς ὑπάρχουσαν *Αδου πύλην ἔθραυσας.

Ο βίος ἱερός, ὁ λόγος ἔνθεος, * ἡ πρᾶξις * τῷ λόγφ δεδοξασμένη, * ἀναβάσεις ἐν χαρδία σου * ἀληθοῦς θεωρίας ἐθησαύρισεν.

Θεοτοχίον.

Ο ξένος τοχετός, ή ξένη πρόοδος * ἐν μήτρα * ξενίζεται τῆς Παρθένου, * χαι τὴν φύσιν ὁλισθήσασαν * εἰς φθορὰν ἐξ ἀπάτης ἀνεστήσατο. Ο Εἰρμός.

» Υπερέωσον ήμᾶς ἐν σοὶ, Κύριε, * ὁ ξύλφ * νεχρώσας τὴν άμαρ-

» Δτίαν, * καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον * εἰς τὰς καρδίας

» ήμων των ύμνούντων σε.

Κοντάχιον του Ίεράρχου, Ήχος β΄. Τοὺς ἀσφαλείς. *

Τπὶ τῆς γῆς * ἡγονίσω ὡς ἄσαρχος, * καὶ οὐρανοὺς * ἐκληρώσω, Μεθόδιε, * ὡς τρανώσας ἐν τοῖς πέρασι * τὴν τῶν εἰκόνων προσκύνησιν· * ἐν πόνοις γὰρ καὶ μόχθοις περισσοτέρως * διάγων, οὐκ ἐπαύσω ἐν παρρησία * ἐλέγχων ἀθετοῦντας τὴν Εἰκόνα Χρστοῦ. Κάθισμα τοῦ Προρήτου, ἸΙχος α΄.

Τόν τάφον σου, Σωτήρ. *

Τροβλέψει θεϊκή * Ήλιού σε ὁ μέγας, * σορὲ Ἐλισσαιὲ, * φοιτητὴν ἐπισπᾶται, * Προρήτην δεικνύων σε * ἐλλαμπόμενον Πνεύματι * δθεν σήμερον * τὴν παναγίαν σου μνήμην * ἑορτάζομεν, * εὐσεβορρόνως τιμῶντες * σὺν τούτω σε, ἔνδοξε.

Έτερον του Ίεράρχου, Ἡχος δ΄.

Έπεφάνης σήμερον: *

Οσπερ μέγας ήλιος * ταῖς τῶν δογμάτων * καὶ θαυμάτων λάμψεσι * φωταγωγεῖς διὰ παντός * τῆς οἰκουμένης τὸ πλήρωμα, * οὐρανομύστα * παμμάκαρ Μεθόδιε. Θεοτοκίον.

Τὰς ἀχράντους χεῖράς σου, * Παρθενομῆτορ, * ἐφαπλοῦσα σκέπασον * τοὺς πεποιθότας ἐπὶ σὲ, * καὶ τῷ Υἰῷ σου κραυγάζοντας * Πᾶσι παράσγου, * Χριστὲ, τὰ ἐλέη σου.

Του Προφήτου. 'Ωδή δ'. Είσακήκοα, Κύριε. *

Τιζοτόμον ἀνέδειξε * πάσης σε κακίας Πνεϋμα το "Αγιον, * φυτοκόμον, 'Ελισσαϊε, δὲ * ἀρετῆς ἀπάσης, παμμακάριστε.

Ό προγνώστης του μέλλοντος, * και καλών ώς όντα τὰ μη ὑπάρξαντα, * Ελισσαϊε, σὲ ἐπάξιον * προειδώς, Προφήτα, προωρίσατο.

Φωτοφόρος ή μνήμη σου, * μάχαρ Ελισσαῖε, τοῖς χαταγγέλλουσι * μίαν φύσιν τῆς θεότητος * ἐν τρισὶ μιᾳ τε ὑποστάσεσιν.

'Ηχουλύθει τῷ βίφ σου * ἡ τῶν ἀρετῶν, Προρῆτα, ὁμήγυρις· * ὅθεν νῦν πανηγυρίζουσιν * οἱ λαοὶ καὶ δῆμοι ἐν τῆ μνήμη σου. Θεοτοχίον.

Τόν Θεόν δν ἐκύησας, * ἄχραντε Παρθένε, τοῦτον δυσώπησον * τοῖς ἰκέταις σου δωρήσασθαι * τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Men. Tom. V

Του Τεράρχου: Υμνώ σε * άκοη γάρ, Κύριε. *

Τορώσι * τους άγωνας ἔσπειρας * ἐν τῆ χώρα τῆς μετανοίας, * καὶ θερίσας ἄσταχυν, * Μεθόδιε, τῆς ἀπαθείας * ἐν γῆ * τῶν πραέων κατεσκήνωσας, * καὶ σὺν τοῖς 'Ασωμάτοις ἑορτάζεις ἀεί.

'Ορθρίσας * προσευχαϊς συνέλαβες * θεΐον φόβον ἐν τῆ γαστρί σου, * καὶ τέτοκας Πνεύματι * τῆ ποίμνη σου δογμάτων δρους, * δι' ὧν * τὰς αἰρέσεις ἀποφράττουσα * εἰς γῆν ὁρθοδοξίας ἐμπλατύνεται.

'Ανάψας * τὴν σαυτοῦ προαίρεσιν * τῷ ἐλαίῳ τῆς εὐποιίας * ἀνύσταχτος γέγονας * τοῖς πένησι λαμπάς, Παμμάχαρ· * διὸ * τοῦ νυμφῶνός σοι τὴν είσοδον * Χριστὸς σὺν ταῖς παρθένοις προεξένησεν.

Θεοτοχίον.

'Ασπόρως * χωρηθείς, Πανάμωμε, * θεΐος Λόγος εν τη γαστρί σου * προέρχεται σύμμορρος * ἀτρέπτως τοῦ βροτείου γένους * διὸ * καὶ της πλάσεως ἀνάπλασιν * δι' οἰκτον θειοτέραν προεξένησεν.

Του Προφήτου. 'Ωδή ε'. Φώτισον ήμας. *

Τις τὰς πρακτικὰς * ἀρετάς σου διηγήσεται; * τὰς ἀναβάσεις δὲ τοῦ Πνεύματος * τίς καταγγείλαι, * Προρῆτα Θεοῦ,
δυνήσεται;

"Αβυσσον εὐρὼν, * Έλισσαῖε, χαρισμάτων Θεοῦ, * τοῖς προσιοῦσί σοι ἐπήγασας * προἐρήσεις θείας, * ἰάσεις ψυχῆς χαὶ σώματος.

Τάφος τὰ τῶν σῶν * ἀρετῶν οὐκ ἐπεκάλυψεν, * Ἐλισσαῖε, νῦν κατορθώματα, * ἀλλ' ὑπὸ πάντων * ὑμνούμενα καταγγέλλεται.

Θεοτοχίον. .

Δυσώπησον ἀεὶ * τὸν Υίόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, * ἀπειρόγαμε Μαρία ἀγνὴ, * τοῦ καταπέμψαι * τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα έλεος.
Τοῦ Ἱεράρχου. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός. *

Τράβδφ τη της πίστεως * τὰ τῶν αἰρέσεων σοβεῖς θήρατρα, * καὶ τῷ δεσμῷ * συζεύξας τὴν ποίμνην * της θείας ἀγάπης, * ἐλπίδι καὶ πίστει * φυλάττεις ἀκλόνητον.

'Αποσεισάμενος * τῆ ἐγκρατεία τὴν τρυρὴν ἔθρεψας * σοῦ τὴν ψυχὴν, * ὀψώνιον ἔχων * συντόνους προσευχὰς, * μελέτην τε θείαν,* ὑψοῦσαν ταπείνωσιν.

Σὺ τὸν χιτῶνα, Σορὲ, * τῆς Ἐκκλησίας πρακτικῶς ὑφανας, * ἐν ῷ Χριστοῦ * σεπτὸν χαρακτῆρα * στηλώσας τῆ πίστει, * τῆς ὁρθοδοξίας * ἐτράνωσας δόγματα.

Θεοτοχίον.

Σὲ προστασίαν, 'Αγνή, * καὶ τῆς ἐλπίδος ἀσραλῆ ἄγκυραν, * καὶ συνοχήν * καὶ σκέπην καὶ τεῖχος * κεκτήμεθα πάντες, * καὶ πρὸς βασιλείαν * εἰσάγουσαν γέρυραν.

Του Προφήτου. 'Ωοή ς'. 'Ιλάσθητί μοι, Σωτήρ. *

Ο νούς σου είλικρινής, * ὁ λόγος σου διειδέστατος. * πηγής γὰρ ἐκ καθαρᾶς * ἀθόλωτοι βρύουσι, * Προφήτα μακάριε, * προχοαὶ ὑδάτων * θριαμβεῦσαί σου τὰ κρύρια.

Υπέστης μη χωρισθείς * του διδασκάλου, Πανεύρημε· * καὶ ξένην έωρακὼς * πορείαν ποιούμενον, * ὑψώθης τῷ ἔρωτι, * Ἐλισ-

σαΐε μάχαρ, * συμμετέωρος γενόμενος.

Θροή μεν, Έλισσαιε, * όρωμενος τον διδάσκαλον * τεθρίππφ των άρετων * πυρίνφ τῷ άρματι * καὶ ἵπποις αἰρόμενον * άλλ' εδέξω κλήρον * μηλωτὴν σὺν τοῖς χαρίσμασιν.

Θεοτοχίον.

'Ρυσθείημεν των δεινών * πταισμάτων ταϊς ϊκεσίαις σου, * Θεογεννήτορ άγνη, * και τύχοιμεν, πάναγνε, * της θείας έλλάμψεως * τοῦ ἐχ σοῦ ἀφράστως * σαρχωθέντος Υίοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τοῦ Ίεράρχου. Έν άβύσσφ πταισμάτων.

Τερεΐον και θύτης γενόμενος * ἔσπεισας σαυτόν τῷ Θεῷ διὰ πί-Τ στεως, * και συντηρεῖς ἐν ἄπασι * τῆς λατρείας αὐτῷ τὴν τελείωσιν.

Νῦν εἰς ἄϋλον δόξαν ἀπάρας ἐχ Υῆς, * τὴν ὑλομανοῦσαν τοῖς πάθεσιν, "Οσιε, * τἢ ἐμμελεῖ χαθάρσει σου * τῆς πρεσβείας ψυχήν μου θεράπευσον.

'Αποξέσας τον όγχον του γράμματος * τῆ τῶν νοημάτων σου θεία λαμπρότητι, * τῆς Ἐχχλησίας γέγονας * ὁξυγράφος, Μεθόδιε, χάλαμος. Θεοτοχίον.

'Απορία καλύπτει τὸν τόχον σου· * ξένως γὰρ, Παρθένε, θηλάζεις τὸν ἄποσον, * καὶ γαλουχεῖς τὸν ἄῦλον, * καὶ ἀγκάλαις συνέχεις τὸν χτίσαντα.

'O Eiguss.

Την άβύσσφ πταισμάτων χυχλούμενος * τὴν ἀνεξιχνίαστον
 Τής εὐσπλαγχνίας σου * ἐπιχαλοῦμαι ἄβυσσον· * Ἐχ φθο ρᾶς, ὁ Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάχιον, Ήχος β'. Τὰ ἄνω ζητών. *

Προφήτης Θεοῦ * ἐδείχθης διπλασίονα * τὴν χάριν λαβών, * τὴν δντως * ἐπαξίαν σοι, * Ἐλισσαῖε μακάριε· * Ἡλιοὺ γὰρ γέγονας σύσκηνος, * σὺν αὐτῷ Χριστῷ τῷ Θεῷ * πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

 T_{η}^{σ} ΙΔ΄, του αύτου μηνός, Μνήμη του Αγίου Προφήτου Έλισταίου.

Στίγοι.

'Ηλίαν ίπποι· τον δὲ διπλοῦν 'Ηλίαν Εἰς οὐρανοὺς ἀνῆγον ὡς ἵπποι Νόες. Πότμον 'Ελισσαῖος δεκάτη λάχεν ἡδὲ τετάρτη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Αγίοις Πατρὸς ἡμῶν Με-Θοδίου, ᾿Αργιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

 $\Sigma_{\tau i \gamma}$. Μεθόδιον φωστῆρα τῆς Έχχλησίας, Τὸ τῆς τελευτῆς σβεννύει στυγνόν νέφος.

Ταϊς αὐτων ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν.

Του Προφήτου. 'Ωδή ζ'. Παίδες 'Εβραίων.

 \mathbf{F} ίληρας, μάχαρ Έλισσαῖε, * ἐν τῷ Πνεύματι διπλᾶ τοῦ διδασχάλου, * χαὶ ἐν τούτῳ θεορορούμενος ἐβόας· * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

"Ολον τον βίον έχαρπώσω * καὶ τὴν ἄφθονον χάριν τοῦ διδασκάλου, * παρθενίας δειχθεὶς κειμήλιον καὶ μέλπων· * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τόωρ διηλθες 'Ιορδάνου, * δ ἐπάταξας μνησθείς τοῦ διδασκάλου, * καὶ διέβης ἀνήκμοις ζχνεσι κραυγάζων· * Εὐλογητός εἶ, Κύριε * ὁ Θεός, εἰς τοὺς αἰωνας.

Πνεϋμα, ἐβόων, τοῦ Θεσβύτου * ἀναπέπαυται ἐπὶ τὸν Ἑλισσαῖον, * προρητῶν οἱ βλαστοὶ θαυμάζοντες ἐβόων· * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Χαίροις, πανάμωμε Παρθένε, * ὅτι ἔτεχες Θεὸν σαρχὶ τῷ χόσμφ, * τὸν ἐχ πλάνης, ἀγνὴ, λυτρούμενον τοὺς πίστει * σὲ Θεοτόχον Δέσποιναν * ἀληθῆ δοξολογοῦντας.

Τοῦ Ίεράρχου. Είκόνος χρυσής. *

Σορίας χρατήρ * ἀνεδείχθης ἀρεταϊς, σοφὲ, πληρούμενος, * χαὶ συγκαλέσας τῷ κηρύγματι * τῆς ὑψηλῆς πολιτείας σου * ἴθυνας τὴν ποίμνην, θεόρρον, * χαὶ σὺν αὐτῆ, Πάτερ, ἔχραζες. * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μονὰς τὰς ἐκεῖ * καὶ τὰς λήξεις ἐν τιμῆ, Πάτερ, προέφθασας, * καὶ συναγάλλη τῷ Κυρίφ σου * καὶ συνευφραίνη καὶ γέγηθας. * "Όθεν σε τιμῶμεν, παμμάκαρ, * τῷ δοξάζοντι κράζοντες: * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ανδρεία φρενών * έζωσμένος τὴν ὀσφύν, Πάτερ Μεθόδιε, * καὶ διὰ βίου στολισάμενος * τὴν ἀμπεχόνην τῆς πίστεως, * ἐν τῆ εὐωχία τῆς ἄνω * βασιλείας εἰσέδραμες, * Εὐλογῆτὸς εἶ, ἐκβοῶν, * ὁ τῶν Πατέρων Θεός. Θεοτοκίον.

'Απάτωρ έχ σοῦ * ὁ ἀμήτωρ έχ Πατρὸς, 'Αγνή, προέρχεται, * καὶ τῆς ἀγνείας σου τὰ σήμαντρα * διατηρήσας ἀλώβητα, * ἔδειξεν ἀλόχευτον τόχον * χαὶ παρθενίαν ἀμόλυντον * χαινοτομοῦνται γὰρ ἐν σοὶ * νόμοι τῆς φύσεως.

Του Προφήτου. 'Ωδή η'. Τον έν όρει * άγίφ.

λας θεΐον * έν Πνεύματι 'Αγιφ, * Έλισσαΐε, * ὑπῆρξας, θεοφόρε, * καὶ έν άλσὶ ἰάσω νάματα ἄτεκνα, * Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε, * βοῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέων παίδων * τὴν ἄτακτον κακίαν * ἀναστέλλων, * θηρσὶ τοῖς αἰμοβόροις, * Ἑλισσαῖε Προφήτα, βορὰν δέδωκας, * Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε, * βοῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας.

"Όλος ὤφθης * Θεῷ ἰερωμένος, * καὶ γαστέρα * στειρεύουσαν γυναίου * καρπορορείν, Προρήτα, παρεσκεύασας, * Κύριον ὑμνείτε * καὶ ὑπερυψοῦτε, * βοῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λελουμένος * Ναιμάν δι' Έλισσαίου, * καὶ τῆς λέπρας * πλυθεὶς ἐν Ἰορδάνη, * τὴν τοῦ Βαπτίσματος ἐδήλου θείαν κάθαρσιν, * Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε, * βοῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας.

()εοτοχίου.

Τον έν κόλποις * Πατρός ἀκαταλήπτου, * καὶ ἀγκάλαις * Μητρός ἀπειρογάμου * ἀνερμηνεύτως ἐμφανισθέντα ἄπασι, * Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἱεράρχου. Τὸν ἐν καμίνο τοῦ πυρός. *

Σὐ ἐν τῷ οἴχῳ τοῦ Θεοῦ * ὡς χατάχαρπος, Σοφὲ, δειχθεὶς ἐλαία, * εὐποιίας ἐλαίῳ * καὶ ἐγχρατείας τρυφῆ * πενήτων * χαρδίας ἐλίπανας, * καὶ φαιδρὰν ἀνῆψας * τῆ σῆ ψυχῆ λαμπάδα.

Ίεραρχίας τὴν στολὴν * τῷ τῶν ἔργων σου φωτὶ λαμπρύνας ὡρθης * σωφροσύνης κλειδοῦχος, * τῆς ἐγκρατείας τρυρὴ, * τῆς ὄντως * προσευχῆς διδάσκαλος, * καὶ τῆς μετανοίας * ὁδὸς καὶ νόμος βίου.

Μεταμελείας ὁ χαιρός * μετανοίας τὸν χαρπόν προβάλλεταί σοι, * χαὶ συχής τῆς ἀχάρπου * τὴν ἐχτομὴν ἀπειλεῖ· * ψυχή μου, * τὴν ἀρὰν πτοήθητι, * θρέψον δὲ Χριστὸν * ἀρετῶν τῆ εὐχαρπία. Θεοτοχίον.

Μὴ ἐπιλάθη τῆς φωνῆς, * προστασία φοβερὰ τῶν ἰχετῶν σου,* ἀλλ' ἐχ πάσης ὀδύνης * ταῖς μεσιτείαις ταῖς σαῖς * καὶ πάσης * ἀπειλῆς ἐξάρπασον· * χάμπτει γὰρ ἡ σὴ * μητριχὴ Θεὸν πρεσβεία.

O Elouos.

» Γιόν εν καμίνω τοῦ πυρός * τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, * καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα Θεόν,*

» ύμνεῖτε, * τὰ ἔργα, ὡς Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας » τοὺς αἰῶνας.

Του Προφήτου. 'Ωόη θ'. Κυρίως Θεοτόκον. *

Βοωσαν κατοικτείρας * καὶ δουνωμένην * τὴν Σωμανίτιν, τὸν πατοα ἀνέστησας, * μετὰ τὴν στείρωσιν λύσας, * μάκαρ, τὴν νέκρωσιν.

'Ιθύνετο ὁ βίος * λόγφ ἀληθείας: * ἐδυναμοῦτο ὁ λόγος δὲ Πνεύματι * δι' ἐναρέτου σου βίου, * Προρήτα ἔνδοξε.

Έν λήξει πανολβίω, * μάχαρ 'Ελισσαΐε, * άναπαυόμενος νῦν καθικέτευε * τῆς τῶν ψυχῶν σωτηρίας * άξιωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοχίον.

Ένήργησας ἀφράστως, * Δέσποτα Σωτήρ μου, * καθ' ἐκατέρας τῶν δύο σου φύσεων * αὐτεξουσίφ θελήσει * τὴν σωτηρίαν μου. Τοῦ ἹεράρχουΤὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον. *

Εναπεμάρανας, Πάτερ, * μεθοδείας καὶ βέλη * πυρὶ τῆς ἐγκρατείας τοῦ ἐχθροῦ, * καὶ τῆς ἀγνείας τῷ ἄνθρακι * τῆς σαρκός τὴν ὑλώδη * μανίαν πυρπολήσας ἀληθῶς, * τῆς ἐκεῖ φωταυγίας, * Μεθόδιε, ἡξίωσαι.

Λειποτακτήσας οὐδόλως * ἀσθενεία σαρκός σου * τοῖς θείοις ἐνετρύρας δαψιλώς· * οὐδὲ τὸ γῆρας προέκρινας * τὴν καθέδραν προβλέπων, * ὡς ἔφη Δανιὴλ, τοῦ Παλαιοῦ, * ἀλλ' ὑπερείδες, Ιιἀτερ, * ἐν κόποις τὴν ἀσθένειαν.

Πατριαρχών ἐν χορεία * αὐλιζόμενος μέλπεις * τὸ ἄσμα τῶν ᾿Αγγέλων σὺν ἀὐτοῖς, * Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, * ὁ Πατὴρ ὁ γεννήτωρ, * Υἰὸς ὁ γεννηθεὶς, καὶ τὸ Πνεῦμα * προϊὸν ἀμερίστως. * Τριὰς ᾿Αγία, δόξα σοι.

(-)EDTOXIDY.

Νύμφη καὶ Μήτηρ Παρθένε, * τῶν ᾿Αγγέλων τὰ πλήθη * τὸν σὸν καθικετεύουσιν Υἰόν· * δέξαι κὰμὲ, ἡ ἐλπὶς τῶν πιστῶν, * καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, * νίκας τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ, * καὶ ἡμῖν σωτηρίαν * τοῖς σὲ ὑμνοῦσι βράβευσον.

Ὁ Είρμός.

- » ττον έχ Θεού Θεον Λόγον, * τον ἀρρήτω σοφία * ήχοντα χαί-» Υουργήσαι τον 'Αδάμ * βρώσει φθορά πεπτωχότα δεινώς, *
- » έξ άγίας Παρθένου * άφράστως σαρχωθέντα δι' ήμᾶς, * οἱ πι-
- » στοὶ, ὁμοφρόνως * ἐν ὑμνοις μεγαλύνωμεν.

Έξαποστειλάριον. 'Ο ούρανον τοῖς ἄστροις. *

τξ άροτήρος ώρθης * προφήτης, ώ 'Ελισσαΐε' * και 'Ηλιού δε-Δ΄ δεγμένος * τὴν μηλωτὴν, καὶ τὸ αὐτοῦ * πνεῦμα δισσῶς ἐπεσπάσω' * καὶ σὺν αὐτῷ σε τιμῶμεν.

Έτερον του Ιεράργου. Των μαθητών.

Σς ήλιος άνίσχων έχ της έφας * έδυς είς τὰ ἐσπέρια τη ἀθλήσει· * νῦν δὲ χατερώτισας τὸν χόσμον * σοῖς, πάνσοφε, διδάγμασι. * Πάτερ Μεθόδιε θεοφόρε, * διὸ ἡμῶν ὑπερεύχου.

Θεοτοχίον, όμοιον.

προστασίαν· * έχτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἄμαχον * καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· * σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις * βοἡθειαν ἐξ 'Αγίου.

Είς του Στίχου, τῆς 'Οκτωήχου. Δόξα, 'Ήχος πλ. β'.

Α στήρ ἀνέτειλεν εὐσεβείας * ἀπὸ δυσμῶν ἡλίου τοῦ φαινομένου ὁ μέγας * ἐν Ἱεράρχαις Μεθόδιος· * καὶ τὴν ἀχλὺν διατμήξας τῶν κακοδόξων, * κατέπαυσεν εἰς τὴν ὄντως ἀνατολὴν * τοῦ τῆς δικαιοσύνης ἡλίου, * Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· * κἀκεῖσε ταῖς ἀσωμάτοις συναυλιζόμενος χορείαις, * καὶ πρὸς τῷ θρόνῳ παρεστὼς τῆς Τριάδος * ὡς "Οσιος, * ὡς Μάρτυς, * ὡς Ἱερεὺς, ὡς Πατριάρχης * πράξει καὶ θεωρία * ἡμῖν αἰτεῖται, τοῖς ἐν πίστει τελοῦσε * τὴν ἱερὰν αὐτοῦ μνήμην, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νον. Θεοτοκίον. Τριήμερος άνέστης.

Τετάνοιαν οὐ κέκτησαι, * ψυχὴ ἀμετανόητε· * τί βραδύνεις; * τοῦ θανάτου ἡ τομὴ * ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος * ἐφέστηκεν ὡς κλέπτης· * τῆ Θεοτόκω δράμε, πρόσπεσον.

ή Σταυροθεοτοκίον, διαρίον.

Ο ρώσά σε σταυρούμενον, * Χριστέ, ή σε χυήσασα * ἀνεβόα· *
Τί τὸ ξένον ὁ ὁρῶ * μυστήριον, Υίε μου; * πῶς ἐπὶ ξύλου
θνήσχεις * σαρχὶ χρεμάμενος, ζωῆς χορηγέ;

Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ: ΙΕ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΠΝΟΣ.

Μνήμη του Αγίου Προφήτου Αμώς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια, ἸΙχος β΄. "Ότε * ἐκ τοῦ ξύλου σε. .

Εύρεν * ή του Πνεύματος αὐγή * τῆς σῆς διανοίας, Προρῆτα, *
τὴν καθαρότητα * στίλβουσαν ὡς ἔσοπτρον * διαφανέστατον *
καὶ τὸν κόσμον κατηύγασε * τῆς θεογνωσίας * φέγγος ἀπαστράψασα, * καὶ προτυπώσασα * θείων * μυστηρίων εἰκόνας, * χάριν
τε τὴν πᾶσιν ἀνθρώποις * μέλλουσαν δοθήσεσθαι, θεσπέσιε.

Στόμα * χρηματίσας τοῦ Θεοῦ * τοὺς τῆς ἀσεβείας ἐργάτας * σαρῶς διἡλεγξας, * δίχην ἀναπόδραστον * αὐτοῖς καὶ ἄρυχτον * ἀπαρτήσας, Πανόλβιε, * τῆς διχαιοσύνης * δόγμασιν ἐπόμενος * καὶ θείοις χρίμασιν * ὅθεν * τῶν σορῶν σου ῥημάτων * βλέποντες τὴν ἔχβασιν, μάχαρ, * ὑμνοις ἐπαξίοις εὐρημοῦμέν σε.

Πύστης * των ἀρρήτων τοῦ Θεοῦ * γέγονας κριμάτων, Προφήτα * θεομακάριστε * ἔθνη γὰρ ἐφώτισας * καὶ κατελάμπρυνας, * καὶ Τριάδα ἐκήρυξας, * 'Αμώς θεηγόρε * ἔθεν σου τὴν ἔνδοξον * μνήμην γεραίρομεν. * 'Ρῦσαι * ἀπό πάσης ἀνάγκης * πάντας τοὺς πιστῶς εὐρημοῦντας * καὶ πανηγυρίζοντάς σε, ἔνδοξε.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίου, όμοιου.

Τοδωρ * ώς τεχούσα τῆς ζωῆς, * τῆς ἀθανασίας τὸ νέχταρ, *

Χριστὸν τὸν Κύριον, * πότισόν με, Πάναγνε, * ὕδωρ ἀφέσεως,*
καὶ τὸν νοῦν μου χαρίτωσον * νοἡμασι θείοις, * ὅπως τὰ σωτήρια * πράττω προστάγματα: * ἵνα * σωτηρίας πρὸς ὅρμον * διὰ
τῆς αὐτῶν ἐργασίας * φθάσω, καὶ δοξάζω σε τὴν ἄχραντον.

ΠΕ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ι όνους * ὑπομείνασα πολλοὺς * ἐν τῆ τοῦ Τίοῦ καὶ Θεοῦ σου * σταυρώσει, "Αχραντε, * ἔστενες δακρύουσα * καὶ ὁλολύζουσα. * Οἴμοι! τέχνον γλυκύτατον, * ἀδίκως πῶς πάσχεις * πάντας θέλων ρὐσασθαι * τοὺς ἐξ 'Αδὰμ γηγενεῖς! * "Οθεν, * Παναγία Παρθένε, * σὲ παραχαλοῦμεν ἐν πίστει, * ἶλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ή συνήθης Στιχολογία, και οι Κανόνες της Όκτωήχου, και του Προφήτου ό παρών, ού ή 'Ακροστιχίς'

'Αμώς σε μέλπω τὸν Προφήτην τὸν μέγαν.

'Ωδή α'. Ήχος βαρύς. Τῷ ἐκτινάξαντι.

Α νακαθάρας μου τον νουν του των παθών * άχλυώδους λο-ΣΕ γισμού, * τον Προφήτην σου 'Αμώς, * Δέσποτα, μέλπειν καταύγασον.

Μυσταγωγός ἀναδειχθείς * τῶν ὑπέρ νοῦν * μυστηρίων τοῦ Θεοῦ, * ἡξιώθης προορᾶν, * "Ενδοξε, τὰ γενησόμενα.

'Ως ἀχηλίδωτον Θεοῦ * καὶ καθαρόν * οἰκητήριον φανεὶς, * τὴν τοῦ Πνεύματος, 'Αμώς, * εἰληφας θείαν ἐνέργειαν.

Θεοτοχίον.

Σὰ τὴν πεσούσαν τοῦ ᾿Αδὰμ * προφητικῶς * ἐξανέστησας σκηνὴν, * τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν, * Ἦχραντε, κυοφορήσασα.

'Ωοη γ΄. Έστερεώθη τη πίστει. *

νην έδείχνυς, * βοῶν, θεοράντορ· * Αγιος εἶ, Κύριε, * ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Έτεθης στύλος, Προρήτα, * τῆς καινῆς διαθήκης * ἀνέχων ταύτης τὴν στέγην, * καὶ πίστει κραυγάζων· * "Αγιος εἶ, Κύριε, * καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Μεμυημένος τὰ θεῖα, * Προφήτα θεηγόρε * 'Αμῶς, ἐνθέως φωτίζων * λαοὺς ἐμελώδεις· * "Αγιος εἶ, Κύριε, * ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Έστερεώθην τὸν θεῖον * τόχον ἐπεγνωχώς σου, * χαὶ προστασίαν, Παρθένε, * πλουτῶ σε χραυγάζων· * "Αγιος εἰ, Κύριε, * ὁ σώζων τὰς ψυγὰς ἡμῶν.

Ο Ειρμός.

» Γστερεώθη τῆ πίστει * Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία· * καὶ γὰρ ά-» παύστως ἐν ὑμνοις * βοᾳ μελφδοῦσα· * Αγιος εἶ, Κύριε, * » καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, ΤΙχος γί. Θείας πίστεως.

Εΐον δργανον τοῦ Παρακλήτου * ἐχρημάτισας ταῖς τούτου, μάκαρ, * διηνεκέσι πνοαῖς ὑπηχούμενον· * ἀναφωνεῖς γὰρ ἀδήλων τὴν δήλωσιν, * καὶ καταυγάζεις τοὺς πίστει προστρέχοντας, * ᾿Αμῶς ἔνδοξε, * Χριστὸν τὸν Θεὸν αἰτούμενος * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοχίον, όμοιον.

είας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη * σὰρξ γενόμενος ἐν τῆ γαστρί σου, * ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν * ὁ μετὰ τόκον Παρθένον Μητέρα σε * ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας, Πανάμωμε, * μόνος Κύριος. * Αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

11 Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Αύγου, * ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ' ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον * τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, * μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν 'Οἰμοι! τέχνον μου, * πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι * παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον!

'Ωοή ο'. 'Ακήκοα την άκοην σου.

Α ατρεύοντα χωφοίς εἰδώλοις τὸν λαὸν * τοῦ Ἰσραήλ ἢλεγξας.*

δθεν αἰχμάλωτον * γενέσθαι τοῦτον * ἔφης, ᾿Αξιάγαστε.

Προφήτην σε τον πρίν ποιμένα έδειξεν * ο Θεός άναλαβών,*

ίεροράντορ 'Αμώς. * διό σε πάντες * πίστει μαχαρίζομεν.

'Ως ἔσοπτρον τὰς τοῦ 'Αγίου Πνεύματος * δεδεγμένος ἀστραπὰς * τὰς φωτοβόλους, 'Αμώς, * πᾶσι προφαίνεις * χαίρων τὴν εὐσέβειαν.

Τὴν ἄμεμπτόν σου πολιτείαν, "Ενδοξε, * θεασάμενος Θεός, * κήρυκα δόξης αὐτοῦ * προβάλλεταί σε * θείας τε σαρκώσεως.

OUSTSKISY.

Ο Λόγος σοὶ κατασκηνώσας, "Αχραντε, * τὴν οὐσίαν τὴν $\dot{\epsilon}$ μὴν * ἀνεμορρώσατο * διαπεσοῦσαν * ταῖς πρὶν παραβάσεστν.

'Ωδή ε'. Πρός σε δρθρίζω. *

1 ενεχρωμένους * τρυφής βολίσι, μάχαρ, ώνείδισας, * ώς λογίζομένους * πεπηγέναι τὰ ρευστὰ * τὰ τρεπτὴν χεχτημένα * χαὶ φθειρομένην τὴν ἀπόλαυσιν.

Πλουσιωτάταις* φωτοχυσίαις περιχεόμενος * ώφθης, θεοβρίζιμον,* και συνόμιλος Θεοῦ * διαγγέλλων τοῖς πᾶσι * τῆς ἀσεβείας τὰ

ἐπίγειρα.

'Ρυσθήναι πάντας * τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, Μάχαρ, δυσώπησον * τῶν δελεασμάτων * καὶ τῶν βρόχων τοῦ ἐχθροῦ, * καὶ φωτὶ λαμπρυνθήναι * τῆς οὐρανίου προρητείας σου.

(+) ESTOXIOV.

Οἱ Θεοτόχον * ὁμολογοϋντές σε, Μητροπάρθενε, * τῆς ἀδιαδόχου * βασιλείας καὶ τρυφῆς διὰ * σοῦ, Θεομῆτορ, * ἐπιτυχεῖν ἀξιωθείημεν. ' Ω ὸὴς ='. 'Ο Ἰωνᾶς * ἐχ κοιλίας.

ωτιστιχαϊς * άληθείας άχτισιν έχλάμπων, * έββάπισας * τόν τοῦ ψεύδους προφήτην * εὐτόνως διελέγχων, * καὶ προλέγων

την αύτοῦ * έξολόθρευσιν.

'Ημαύρωσας * τῆς ἀπάτης τὴν φλόγα, Προρῆτα, * ὡς ἡλικ΄ εὐσεβείας τὴν αἴγλην * τοῖς πᾶσιν ἀνατέλλων, * ὡς τοῦ Πνεψματος αὐγὴν * εἰσδεξάμενος.

CESTOXION.

Τὴν ἄχραντον * παρθενίαν ὑμνῶ σου, Παρθένε, * τὸν ἄφθαρτον * καὶ σεβάσμιον τόκον * τιμῶ σου, Παναγία, * δι' οῦ σέσωσμαι φθορᾶς * καὶ νεκρώσεως. () Εἰρμός.

Τὴν ζωήν μου. * Ἡμεῖς δέ σοι βοῶμεν· * Παντοδύναμε » Σωτὴρ, * ἐλέησον ἡμᾶς.

. Συναξάριον.

Τἢ ΙΕ΄, τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Προφήτου Άμως. Στίνοι

'Αμώς, ο συκάμινα κνίζων αἰπόλος, 'Εδὲμ τρυγά τὰ δένδρα κνίζων οὐκέτι.

Πέμπτη έχ βιότοιο 'Αμώς δεχάτη τε απέπτη.

Ταΐς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

΄΄ ΄΄ ΄΄ ΄΄ ΄΄ Οἱ ἐν καμίνω τοῦ πυρός. *

Τ τ προηγόρευσας θείαν * σωτηρίαν * ἐφανερώθη, * ᾿Αμὼς * Προ
Τ Τ φῆτα θαυμάσιε, * φωτισμοῖς εὐσεβείας λάμπουσα κόσμω. *
Εὐλογητός εἰ, κράζοντι, * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νενευρωμένος τη θεία * δυναστεία * τοῖς ἀντιθέοις * ἐχθροῖς * ἀνάλωτος γέγονας, * χαρτερῶς ὡς ἀδάμας μείνας χραυγάζων, * Εὐλογητός εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Τὸν ἀχατάληπτον τόχον * τῆς Παρθένου * δεξολογοῦμεν, * δι' οῦ * θανάτου ἐρρύσθημεν, * δι' αὐτοῦ γεννηθέντες εἰς ἀφθαρσίαν, * Εὐλογητὸς εἶ, χράζοντες, * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. $^{`}\Omega \grave{}_{O} \grave{}_{O} \qquad \mathring{}_{O} \qquad$

Αρχώσεως, 'Αμώς: * διό σε άνυμνοῦμεν * είς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νοός δξύτητι * τόν των δλων Δεσπότην * κατανοεῖν ὡς ἐρικτόν ἡξιώθης, * μυοῦντά σε * των ἀρρήτων τὴν γνῶσιν, * κραυγάζων εὐσεβῶς· * Λαός, ὑπερυψοῦτε * αὐτόν εἰς τοὺς αἰωνας.

Μακαριότητος * καὶ χαρᾶς ἀνεκφράστου * καὶ βασιλείας οὐρανῶν ὡς προφήτης * ἐπέτυχες, * οὐρανίων ἐπόπτα, * κραυγάζων εὐσεβῶς· * Λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

() Eo toxiov.

Έν δύο φύσεσι * τῆς Τριάδος τὸν ένα * θεοπρεπῶς ἄνευ σπο-

ράς, Θεομήτορ, * έγέννησας * τον Σωτήρα τοῦ χόσμου· * διό σε οι πιστοί * πόθφ ὑπερυψοῦμεν * είς πάντας τοὺς αἰώνας.

Ο Είρμός.

Τόν μόνον ἄναρχον * Βασιλέα τῆς δόξης, * δν εὐλογοῦση οὐρανῶν αἰ Δυνάμεις, * καὶ φρίττουσι * τῶν 'Αγγέλων αἰ τάξεις, * ὑμνεῖτε, ἰερεῖς· * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς

» αίωνας.

 $\Omega \delta \eta$ θ' . Πανύμνητε, τῶν οὐρανῶν.

Τενόμενος προφητικής έκφαντορίας * θεοκίνητος γλώσσα, * τὰ θεία φθεγγόμενος * πάσιν ἀναγγέλλεις, 'Αμώς, * τὴν θείαν εὐσπλαγχίαν. * Διὸ πάντες σε ἀεὶ μακαρίζομεν.

'Ανέχφραστος τῶν Προφητῶν ἡ εὐδοξία· * τὸ γὰρ 'Αγιον Πνειμα * ἐν τούτοις κατοικῆσαν * τῆς φωτοχυσίας αὐτοῦ * ἀνέδειξε μετόχους, * ἐξ ὧν πάντες οἱ πιστοὶ φωτιζόμεθα.

() LOTONION.

Νεκρώσεως καὶ φθοράς μου τούς χιτώνας * περιείλες, Π_{2p} θένε, * σωτήριον χιτώνα * τόν σεσαρχωμένον Θεόν * τεκούσα τος ἀνθρώποις. * Διὸ πάντες σε ἀεὶ μεγαλύνομεν.

O Elouss.

- » Ι ανύμνητε, των οὐρανών ὑψηλοτέρα * εἶ τὸν ἄναρχον Λόγον*
 άσπόρως συλλαβοῦσα, * καὶ σεσαρκωμένον Θεόν * τεκοῦσα
- » τοις ανθρώποις. * Διὸ πάντες σε αεί μεγαλύνομεν.

Και η λοιπη 'Ακολουθία, ώς σύνηθες, καὶ 'Απολυσίς.

TIE IC'. TOY ATTOY MHNOS.

Μνήμη του Άγιου Πατρός ήμων και θαυματουργού Τύχων::. Έπισκόπου Άμαθούντος τής Κύπρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψαλλομεν Στιχηρα προσόμοια. Τι ύμας καλέσωμεν.

Τιχων πολιτείαν ἰσάγγελον * ἀποχη των ήδονων σκευος ἐδει-Τι χθης του Θεου· * διὰ τουτο σὲ, σοφὲ, 'Αρχιερέα του λαου' τὸ Θετον * ἀρμοζόντως προχειρίζεται, * καὶ στύλον * καὶ ἐδραίωμι τῆς πίστεως, * Τύχων, δεικνύει, θεόπνευστε, * ὁρθοδοξίας ἐρ' ὑδατα * ποιμαίνοντα * σου τὴν ποίμνην, ἰερώτατε.

 Θ είας πεπλησμένος συνέσεως, * ποίμνης ώφθης λογικής, $\tau^{a\nu}$ την έχτρέρων λογικώς * έπι χλόην άληθών δογμάτων, $\pi^{a\nu}$

σορε, ποιμήν· * διό σου * τὴν ἀγίαν νῦν πανήγυριν * τιμῶμεν, * τὸν δοξάσαντά σε Κύριον * μεγαλορώνως δοξάζοντες. * Τύχων θεόρρον πανόλβιε, * ἰχέτευε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

αύμασι Θεός σε εδόξασεν, * ό δοξάζων τοὺς αὐτόν, Πάτερ, δοξάζοντας πιστῶς· * ἐν χαιρῷ γὰρ τῆς σεπτῆς χαὶ θείας μνήμης σου, σορὲ, * ὁρᾶται * βότρυς πέπειρος γενόμενος, * ὑμνούντων * τῶν παρόντων τὰ παράδοξα· * ἐξ οῦ οἱ πίστει μετέχοντες* Δ όξα, χαὶ νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

τη (ς ό προσφυγών έν τῆ σκέπη σου, * Θεοτόκε ἀειπάρθενε ἀνύμφευτε ἀγνὴ, * οὐ λαμβάνει τὴν ταχεῖαν τῶν κακῶν ἀπαλλαγήν; * εὐρίσκει * βοηθόν σε ἀκαταίσχυντον, * προστάτιν * τε
καὶ πύργον ἀξξαγέστατον. * Θεογεννῆτορ πανάμωμε, * Χριστιανῶν
ἡ ἀντίληψις, * μεσίτευσον * τοῦ σωθῆναι τοὺς τιμῶντάς σε.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

έ ρνα ή άμνας ως εωρακε, * τον Υίον τον έαυτης καθηλωμε
νον εν Σταυρφ * ετιτρωσκετο της λύπης τη ρομφαία την
ψυχην, * τὰ σπλάγχνα * εδονείτο θρήνους πλέκουσα, * καὶ λύπης *
την καρδίαν ενεπίμπλατο. * Οίμοι! Υίε μου γλυκύτατε, * πως
ταῦτα πάσχεις, μακρόθυμε; * Δοξάζω σου * τὸ μακρόθυμον, φιλάνθρωπε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

'Η συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τοῦ 'Αγίου ὁ παρών, οὖ ἡ 'Ακροστιχίς'

Τῷ θαυματουργῷ προσλαλήσω ποιμένι, Ἰωσήφ.

'Ωδή α΄. Τριστάτας πραταιούς. *

γητῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ * παρεστὼς στεφηφόρος * ὡς βιώσας ἐπὶ γῆς * ὀσίως, καὶ φωτὶ * ἀνεσπέρῳ λαμπόμενος, * φώτισόν μου τὴν καρδίαν * καὶ τὸν νοῦν ἀνυμνῆσαί σου * τὸν ἰσάγγελον βίον, Μακάριε.

'Ωράθης εὐκλεοῦς * μακαρίας τε ρίζης * ἐκβλαστάνων ἱερῶς * ὡς κλάδος ἀληθῶς, * εὐκαρπίας πληρούμενος * πίστεως τε καὶ ἐλπίδος * καὶ ἀγάπης καὶ χάριτος * παραδόξων θαυμάτων, Θεόπνευστε.

Θυσίαν σεαυτόν * χαθαράν χαι τελείαν * τῷ τυθέντι δι' ἡμᾶς * προσήγαγες Χριστῷ, * τὰ ψυχὴν ἀποχτείνοντα * πάθη ἐναπονε-χρώσας * διὰ πόνων ἀσχήσεως, * ἐπιμόνου τε, Πάτερ, δεήσεως.

Θεοτοχίον.

'Ανώρθωσας ήμας * ἀπωλείας εἰς βάθη * πεπτωχότας τὸν Χρι-

στόν * χυήσασα, 'Αγνή, * έξ άχράντων λαγόνων σου· * τοῦτον οὖν, ὡς παρρησίαν * κεκτημένη, ἰκέτευε * λυτρωθῆναι κενδύνων τοὺς δούλους σου.

'Ωδη γ'. Oùx èv σορία. *

λην κακίας * ἐκτεμών τῆς καρδίας σου πρόρριζον * τῆ δρεπάνη τῶν εὐχῶν, * ὡς γῆ κατάκαρπος, "Οσιε, * στάχυν ἐγεώργησας * ἐκατοστεύοντα.

Μόνα ποθήσας * τὰ πρός θείαν ζωὴν δδηγοῦντά σε, * τρίβους, Πάτερ, δεξιὰς * ἀνεπιστρόφως διώδευσας, * ἔχων δδηγοῦσάν σε * γάριν τοῦ Πνεύματος.

'Αγίων βίους * έμιμήσω, θεόφρον, ώς 'Αγιος, * καὶ ἀπάθειαν ψυχής * έκτήσω, Τύχων θεόπνευστε, * οἶκος θείου Πνεύματος * ἀποδεικνύμενος.

() ESTONION.

Τόν τῆς Τριάδος * ἀπεχύησας είνα, Πανάμωμε, * ἀναπλάττοντα ἡμᾶς * τοὺς συντριβέντας τὸ πρότερον * χαχία τοῦ δρεως * τοῦ πολεμήτορος.

Ο Είρμός.

Ο ἐν σορία * καὶ δυνάμει καὶ πλούτω καυχώμεθα, * ἀλλ΄
 Ο ἐν σοὶ τῆ τοῦ Πατρός * ἐνυποστάτω σοφία, Χριστέ· * οὐ
 γὰρ ἔστιν "Αγιος * πλήν σου, φιλάνθρωπε.

Κάθιτμα, ΊΙχος γ'. Τὴν ώραιότητα.

Ττῷ θείῳ μύρῳ σε ἔχρισεν, * "Οσιε, Πνεῦμα τὸ "Αγιον 'Αρχιερέα σαρῶς, * λαὸν ποιμάναντα καλῶς * ἐν πάση ὁσιότητι * δθεν σε καὶ θαύμασιν * ἰερῶς κατεκόσμησε * νόσους γὰρ ἐκάστοτε * θεραπεύεις τῶν πίστει σου * τοῦ ζῶντος προσιόντων λειψάνοις, * Τύχων ἀειμακάριστε.

Θεοτοχίον, δμοιον.

Τήν νεχρωθεϊσάν μου ψυχήν τοῖς πάθεσι * ζώωσον, Πάναγνε, μόνη πανάμωμε, * ὡς παβρησίαν μητριχήν * πρός τὸν Υίον σου ἔχουσα· * σὸ γὰρ μόνη ἔτεχες * ὑπὲρ νοῦν χαὶ διάνοιαν * Λόγον τὸν συνάναρχον * τῷ Πατρὶ χαὶ τῷ Πνεύματι, * ζωήν χαὶ ἀρθαρσίαν τῷ χόσμφ * διδόντα ἀεὶ χαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

- "Η Σταυροθεοτοκίον, όμοιον.

Τιον ἐπονείδιστον, οἰκτίρμον, θάνατον * διὰ σταυρώσεως ἐκὼν ιὐπέμεινας: * δν τεκοῦσά σε, Χριστὲ, * ὁρῶσα ἐτιτρώσκετο * σπλάγχνα κοπτομένη τε * μητρικῶς ἐπωδύρετο. * *Ης ταῖς παρακλήσεσι * διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου * οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν κόσμον, * ὁ αἴρων τὴν τούτου ἀμαρτίαν. 'Ωδή δ'. 'Ο καθήμενος έν δόξη. *

τες * iepéa σε * καὶ ποιμένα, θεόρρον, σαφως * προχειρίζονται.

Ούχ ἡλάττωται ὁ σῖτος * ἐνδεέσι διδόμενος * τῆ χειρί σου, Μάχαρ, * μᾶλλον δὲ πλειόνως ηὐλόγηται, * τὰ χενωθέντα δοχεῖα *

θεία χάριτι, * Ἱεράρχα, πληρών άληθώς * πολυπλάσιον.

Υπανοίγων την καρδίαν * συμπαθώς, Τύχων ἔνδοξε, * πενομένοις πλοϋτος, * καὶ περιβολή γυμνητεύουσι, * τῶν ὁρρανῶν τε προστάτης * ἐχρημάτισας, * θεραπεύων ἐν τοὐτοις Χριστόν * τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

 $^{\circ}$ Ραθυμία συσχεθέντα, * χαὶ παθών ἀμαυρότητι * δλον σχοτισθέντα, * γαὶ τῆ ἀμαρτία δουλεύσαντα, * τὸν ἀναμάρτητον Λόγον * ἡ χυήσασα, * φωταγώγησον χαὶ πρὸς ζωὴν * χειραγώγησον.

'Ωο'ς ε'. 'Ασεβείς ούχ όψονται. *

πεωργός ως άριστος * ἐνέωσας ψυχὰς * χερσωθείσας, Πάτερ ω σορέ, * καὶ ως σπόρον άριστον * ἐνθεὶς τὸν λόγον σου, * γεωργεῖν οὐράνια * παρεσκεύασας νοήματα.

'Ως τοῦ θείου Πνεύματος * δοχεῖον γεγονώς, * τῶν πνευμάτων τῶν πονηρῶν, * Ἱεράρχα, πέφυκας * φυγαδευτήριον, * καὶ παθῶν καθάρσιον, * καὶ νοσούντων ἰατήριον.

Ποταμός πληρούμενος * ναμάτων μυστικών * έγνωρίσθης, 'Ιερουργέ, * και πηγάς έξήρανας * παθών έν χάριτι, * και ψυχάς κατήρδευσας * βλαστανούσας τὴν εὐσέβειαν.

(teotoxion)

'Ρυομένη φάνηθι * έχθρων ἐπαγωγῆς * καὶ βαρβάρων ἐπιδρομῆς * τοὺς σοὺς δούλους, "Αχραντε, * τοὺς κεκτημένους σε * κραταιὰν ἀντίληψιν * καὶ πρεσβείαν ἀκαταίσχυντον.

'Ωρη ς'. Ήλθον είς τὰ βάθη.

ύχ ἔσεισε, Πάτερ, τῆς ψυχῆς σου * ὁ πονηρός τὸν οἶχον· * ἐν τῆ πέτρα γὰρ τῆς ἀληθείας * ὡς ἀληθῶς * ἴστασο, θεόπνευστε, * θεί φ σθένει χρατυνόμενος.

Σορία Θεοῦ κεκοσμημένος, * καὶ ἀρετῶν εἰς ὕψος, * Ἱερώτατε, φθάσας, καθεῖλες * τοῦ πονηροῦ * τὰς ἐπάρσεις χάριτι * τὴν καρ- · δίαν ταπεινούμενος.

Λειμών εὐανθης, Τύχων, ὡράθης, * τῶν ἀρετῶν τὰ ἄνθη, * τῶν θαυμάτων τε τὴν εὐωδίαν * πᾶσι πιστοῖς, * Ἱεράρχα ὅσιε, * θεοχρίτως προβαλλόμενος.

Θεοτοχίον.

'Αγία Παρθένε, τὴν ψυχήν μου, * ἢν ὁ ἐχθρὸς δολίως * xaτεσπίλωσε τἢ ἀμαρτία, * ὡς ἀγαθὴ, * δυσωπῶ, ἀγάθυνον, * xzì φωτί σου χαταλάμπρυνον. Ο Εἰρμός.

» Τλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, * καὶ κατεπόντισέ με *
» Χαταιγὶς πολλών ἀμαρτημάτων· * ἀλλ' ὡς Θεός * ἐκ βυ» θοῦ ἀνάγαγε * τὴν ζωήν μου, πολυέλεε.

Κοντάχιον, ΤΗγος γ΄. Ή Παρθένος σήμερον. *

Το ἀσκήσει, άγιε, * θεοριλεί διαπρέψας, * Παρακλήτου δύναμιν*

εξ ύψους καθυπεδέξω * ξόανα καθαιρείν πλάνης, * λαούς δι
σώζειν, * δαίμονας ἀποδιώκειν, νόσους ἰᾶσθαι· * διὰ τοῦτό σε τιμώμεν * ώς Θεοῦ φίλον, * Τύχων μακάριε.

Συναξάριον.

 T_{η}^{ω} T_{η}^{ω} , του αύτου μηνός, Μνήμη του έν Αγίσις Πατισιήμων Τύχωνος, Έπισκόπου Άμαθούντος της Κύπρου. Στίχοι.

Βλάβην όλοθρεύοντος έχφυγών Τύχων, Ζωής τυχών γέγηθε τής άνωλέθρου.

Έχτη και δεκάτη κατερύκακε γαία Τύχωνα.

Ταζ αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδή ζ'. Νέοι τρείς έν Βαβυλώνι. *

Λ όγοις θείοις κατηρδεύθη * άμπελος ώς άληθής, * Τύχων, ή καρδία σου, * καὶ καρποφορήσασα βότρυν * Θεογνωσίας, * ἔβλυπε γλυκασμόν ἰαμάτων ήμίν.

"Ηνθησας καθάπερ βόδον, " Ελαμψας ώσπερ ἀστηρ, " ερανες ώς ήλιος, " Πάτερ, τους βοώντας φωτίζων " Ευλογητός εί, " Κύριε ὁ Θεός των Πατέρων ήμων.

Στέρανος χαρίτων, Πάτερ, * σου τῆ θεία πορυρῆ * ἐτέθη, ως γέγραπται, * νίκην κατ' ἐχθρων ἀραμένου, * καὶ μελφδούντος ' Κύριε ὁ Θεός των Πατέρων ἡμων.

"Ωρθη σου τὸ θαϋμα μέγα, * Τύχων πάτερ θαυμαστέ, * χρόνοις λαμπρυνόμενον * ἄμπελος γὰρ σοῦ ἐν τῆ μνήμη * περχάζει βότρυν * φέροντα γλυχασμόν εὐρροσύνης πιστοῖς.

()ESTOXIOV.

Πάντων ώρθης ἀσωμάτων * οἶα Μήτηρ τοῦ Θεοῦ * όντως ὑπερέχουσα· * δν ἐκδυσωποῦσα, Παρθένε, * ὑπέρτερόν μου * δεῖξον τὸν λογισμόν σαρχιχῶν ἡδονῶν.

 $^{'}\Omega^{\hat{o}}\eta$ η' . Λ υτρωτὰ τοῦ παντός.

'Ιατρεῖον παθῶν ἀναδέδεικται * ἡ σορὸς τῶν ἀγίων λειψάνων σου: * ἡν περ χυχλοῦντες μέλπομεν, * ἱερώτατε Τύχων: * Πάντα

τὰ έργα * εύλογεῖτε, ύμνεῖτε τὸν Κύριον.

Μεγαλύνεις Χριστόν τόν Θεόν ήμων * ἐπακούσας φωνής πρός τὰ ἄνω σε * περιφανώς βασίλεια, * παναοίδιμε Πάτερ, * προσκαλουμένης * ὡς καλώς καὶ ὀσίως βιώσαντα.

Έγνωρίσθη σοι, Πάτερ, ἡ ἔξοδος * ἡ τοῦ βίου Θεὸς γὰρ ὁ δίχαιος * διχαιοσύνη λάμποντα * τοῖς διχαίοις σε πᾶσι, * Τύχων,

συνάπτει, * ὑπὲρ πάντων αὐτὸν ἰχετεύοντα.

Νηπιώδες ἐξέχλινας φρόνημα * ἐχ παιδός, καὶ τελείοις νοήμασι * τὸν παλαιὸν κατέβαλες * εὐρετὴν τῆς κακίας, * Τύχων, κραυγάζων· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα, τὸν Κύριον. (Θεοτοχίον).

Ίερεῖς καὶ λαοὶ εὐρημοῦσί σε, * παντευλόγητε Κόρη πανάμωμε, * τὴν εὐλογίαις ἄπαντας * στερανώσασαν πίστει * τοὺς μελφδοῦντας * Εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ό Είρμός.

» Λ υτρωτά τοῦ παντός παντοδύναμε, * τοὺς ἐν μέσφ φλογός » Λ εὐσεβήσαντας * συγκαταβάς ἐδρόσισας * καὶ ἐδίδαξας μέλ- » πειν· * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

 $^{\prime}\Omega$ δή $^{0\prime}$. Εὐα μέν τῷ τῆς παραχοῆς. *

Τοού σοι τον δρόμον τον καλόν * τελέσαντι, και την πίστιν * νουν τηρήσαντι, * Πάτερ θεόρρον ιεράρχα, * οὐράνια ήνοίχθη σκηνώματα, * και τόπος φωταυγής σε ἐδέξατο * ἀγιωσύνη διαλάμποντα.

'Ως μύστης, ως θείος ἱερευς, * ως ἄριστος ποιμενάρχης, * ως ἐδραίωμα * τῆς Ἐχχλησίας, ως θαυμάτων, * Παμμάχαρ, αύτουργός μεμαχάρισαι, * χαὶ δήμοις ἱεροῖς συνηρίθμησαι * πάντων ἀγίων ἀγαλλόμενος.

Σήμερον ή μνήμη σου ήμεν * ἀνέτειλε τοῦ ἡλίου * τηλαυγέστερον, * φέγγει ἐνθέων χαρισμάτων * φωτίζουσα πιστών τὴν διάνοιαν, * καὶ σκότος τῶν παθῶν ἐκδιώκουσα, * Τύχων θεόρρον ἰερώτατε.

Κύπρος το σωμά σου, σορέ, * το άγιον ἰαμάτων * χρήνην κέχτηται· * πᾶσα δὲ πόλις τε χαὶ χώρα * χηρύττει σου τον βίον, τὰ θαύματα, * χαὶ τὴν πρὸς τον Δεσπότην οἰχείωσιν, * Τύχων παμμάχαρ ἀξιάγαστε.

Men. Tom. V.

Θεοτοχίον.

Φωτός οίκητήριον ή σή, * πανάμωμε Παναγία, * μήτρα γέγονεν, * ῷ ρωτιζόμενοι τοῦ σκότους * λυτρούμεθα τῆς πλάνης, ὑμνοῦντές σε * καὶ πόθφ ἀληθεῖ μακαρίζοντες, * μόνη ἀνθρώπων ἐπανόρθωσις. Ο Είρμός.

» Εύα μέν τῷ τῆς παρακοῆς * νοσήματι τὴν κατάραν * εἰσφχίσατο· * σὸ δὲ; Παρθένε Θεοτόκε, * τῷ τῆς κυοφορίας

» βλαστήματι * τῷ χόσμφ τὴν εὐλογίαν έξηνθησας. * δθεν σε » πάντες μεγαλύνομεν.

Καὶ ή λοιπὴ 'Ακολουθία τοῦ 'Ορθρου, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΙΙ: ΙΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων, Μανουήλ, Σαβέλ, καὶ Ἰσμαήλ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιγηρὰ προσόμοια.

ΤΙχος δ΄. Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι. *

Ος ἀστέρες πολύρωτοι, * ᾿Αθλοφόροι πανεύρημοι, * θεϊχαῖς λαμπρότησι χαταυγάζετε * τῆς οἰχουμένης τὰ πέρατα, * δαιμόνων σχοτόμαιναν * χαὶ παθῶν φθοροποιῶν * χαὶ χινδύνων ἐξαίροντες. * ὅθεν σήμερον * τὴν φαιδρὰν χαὶ φωσφόρον * χαὶ ἀγίαν *
συνελθόντες ἐχτελοῦμεν * ὑμῶν πανήγυριν, ἔνδοξοι.

Πανουήλ ο θαυμάσιος * και Σαβελ ο μακάριος, * 'Ισμαήλ ο πάνσορος μελφοήμασιν * ίερωτάτοις τιμάσθωσαν, * Τριάδα την ἄκτιστον * εναντίον των έχθρων * ίερως προκηρύξαντες, * και πολύθεον * ἀποσβεσαντες πλάνην * των αίμάτων * ταζς προσχύσεσι, * και δόξαν * ἀπειληφότες ἀμάραντον.

Τρασιλέα παράνομον * παρανόμως προστάττοντα * ὑποχύπτειν, σέβας τε νέμειν ἄλογον * θεοῖς ἀψύχοις, μαχάριοι, * ἐμφρόνως ἡσχύνατε, * Μανουὴλ χαὶ Ἰσμαὴλ * χαὶ Σαβὲλ μεγαλώνυμοι: * καὶ ἀθλήσαντες * χαρτερῶς χαὶ νομίμως * τοὺς στεφάνους * ἀνεπλέξασθε τῆς νίχης * ὑπὲρ τοῦ χόσμου πρεσβεύοντες.

Δόξα, ΊΙχος πλ. δ΄. 'Ανατολίου.

Τίλικρινώς ποθήσαντές σε, Λόγε Θεού, * οἱ ἔνδοξοι Μάρτυρες, *
τὸ πυρσολατρεῖν ἐάσαντες, * λιπόντες καὶ τὴν τῶν Χαλδαίων χθόνα, * τῷ σῷ φωτὶ κατηυγάσθησαν· * θωρακισθέντες δὲ ὅπλοις τῆς πίστεως * ἤσχυναν Ἰουλιανὸν τὸν τύραννον * Μανουὴλ

ό ἔνοοξος * καὶ Σαβὲλ ὁ ἀείμνηστος * καὶ Ἰσμαὴλ ὁ τρισόλβιος, * σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι ὑμνοῦντές σε, * καὶ πρεσβεύουσι τοῦ σωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον. *Ω τοῦ παραδόξου θαύματος. *

αίροις, οἰκουμένης καύχημα. * Χαΐρε, Κυρίου ναέ. * Χαΐρε, όρος κατάσκιον. * Χαΐρε, καταφύγιον. * Χαΐρε, λυχνία χρυση. * Χαΐρε, τὸ κλέος τῶν ὁρθοδόξων, σεμνή. * Χαΐρε, Μαρία Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. * Χαΐρε, Παράδεισε. * Χαΐρε, θεία τράπεζα. * Χαΐρε, σκηνή. * Χαΐρε, στάμνε πάγχρυσε. * Χαΐρε, ἡ πάντων χαρά.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Τι το όρωμενον θέαμα, * δ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς * χαθορᾶται, ω Δέσποτα; * Ὁ συνέχων ἄπασαν * χτίσιν ξύλφ ἀνήρτησαι, * χαὶ θανατοῦσαι ὁ πᾶσι νέμων ζωήν; * Ἡ Θεοτόχος χλαίουσα ἔλεγεν, * ὅτε ἐωραχεν * ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον * τὸν ἐξ αὐτῆς * ἀρρήτως ἐχλάμψαντα * Θεὸν χαὶ ἄνθρωπον.

'Απολυτίχιον. Οι Μάρτυρές σου, Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

'Ο Κανών φέρων 'Ακροστιχίδα' 'Αδελφικήν τρίφωτον αίνω λυχνίαν.

'Ωδη α'. Ήχος πλ. β'. 'Ως ἐν ἡπείρω πεζεύσας. *
' νατολή ραιδρυνθέντες * τοῦ νοητοῦ * εὐσεβῶς, οἱ Μάρτυρες, *
 ἀπονοίας περσικής * καὶ της ἀθεότητος πυρὰν * καταυγάσαντες λαμπρῶς * νῦν διαυγάζουσιν.

Διὰ Χριστόν ἀπαχθέντες, * καὶ ὑπ' αὐτοῦ * ἀμοιβὰς δεξάμενοι * ἐπαξίως, 'Αθληταὶ, * τῆς ζωῆς γεγόνατε σαφῶς * ἀἰδίου τε χαρᾶς * συγκληρονόμοι αὐτοῦ.

Εἰρηνικής ἀπονοίας * ὡς χορηγόν, * τής εἰρήνης σύνδεσμον * σπασαμένη, τὸν Χριστὸν, * ἀθείας ἄστατον φορὰν * τῶν Μαρτύρων ἡ Τριὰς * ἄπασαν έλυσεν. Θεοτοκίον.

Λιμένα θείας γαλήνης * σὲ οἱ πιστοὶ * εὐσεβῶς γινώσχουσιν, * * Αειπάρθενε, παθῶν * τριχυμίας θραύωμεν ἐν σοὶ * τὰς ἐλπίδας, ἀγαθὴ, * ἡμῶν ἐχτείναντες.

'Ωδή γ'. Οὐχ ἔστιν "Αγιος ὡς σύ. *

 Φ ανέντες ώσπερ ἀπλανεῖς * μαγιχῆς ἐξ ἀτμίδος * λύχνοι τῆς Ἐκκλησίας, * φαιδρύνουσι τηλαυγῶς * Σαβὲλ σὺν τῷ Μανουὴλ * Ἰσμαήλ τε, * οἱ γενναῖοι Μάρτυρες.

'Ισχύν ἀνίκητον Χριστοῦ, * Μάρτυρες, ἐζωσμένοι * διεκόψατε πλάνης * τὰς φάλαγγας εὐσθενῶς, * τροπαιορόροι σταυρῷ * γνω-ρισθέντες * ἀθλητῶν ἐν τάξεσιν.

Κρατήρα ένθεον πιστώς * λύθρω τοῦ μαρτυρίου * οἱ σεπτοὶ 'Αθλορόροι * κεράσαντες, τοὺς πιστοὺς * εἰς πανδαισίαν τερπνὴν * προσκαλοῦνται * τῆς ὁμολογίας αὐτών.

Θεοτοχίον.

Ή μόνη βρέφος τον Θεόν * έξ ἀσπόρου σου μήτρας * φθορᾶς ἄνευ τεχοῦσα, * παθῶν με διαφθορᾶς * έξάρπασον, 'Αγαθή, * σέ γὰρ μόνην * χέχτημαι προστάτιν μου. Ο Εἰρμός.

Ο ὑχ ἔστιν ἄγιος ὡς σὺ, * Κύριε ὁ Θεός μου, * ὁ ὑψώσας τὸ χέρας * τῶν πιστῶν σου, 'Αγαθὲ, * χαὶ στερεώσας ἡμᾶς *
 ἐν τἢ πέτρα * τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ΄. Τὴν Σορίαν καὶ Λόγον.

Τα Περσίδος φωστήρες φωτοειδείς * ἀνατείλαντες, πάσαν φωτοειδούς * τὴν κτίσιν φωτίζετε * εὐσεβείας λαμπρότησιν, * ἀθείας σκότος * διώκοντες, Μάρτυρες, * καὶ παθῶν τὰ νέφη * σκεδάζοντες χάριτι: * δθεν τῷ φωσρόρφ * καὶ σεπτῷ ὑμῶν μνήμῃ * Χριστόν μεγαλύνομεν * τὸν ὑμᾶς μεγαλύναντα, * καὶ συμφώνως κραυγάζομεν: * Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν . (Θεοτοκίον, δικοιον).

πειρασμοῖς πολυπλόχοις περιπεσών * έξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὀρατῶν, * τῷ σάλῳ συνέχομαι * τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου * καὶ ὡς ἔχων ἀντίληψιν * καὶ σκέπην σε, "Αχραντε, * τῷ λιμένι προστρέχω * τῆς σῆς ἀγαθότητος. * "Οθεν, Παναγία, * τὸν ἐκ σοῦ σαρχωθέντα * ἀσπόρως ἰκέτευε * ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου * τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, * πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς προσχυνοῦσιν ἐν πίστει * τὸν Τόχον σου, "Αχραντε.

'Ωοή δ'. Χριστός μου δύναμις. *

Ετεκρόν εδείξατε * τον όφιν, Μάρτυρες, * συνθλασθέντα ροπάλαις * ἄθλων ύμων * καὶ καταπατούμενον, * τῆς ἀειζώου τε τρυφῆς * ἐπαξίου ἀπελάβετε.

Τὸ ζωοπάροχον * ἐξεικονίζοντες * σταυρικόν Χριστοῦ ξύλον, * τοὺς αἰκισμοὺς * δι' αὐτόν ἡνέγκατε * ἐπὶ τοῦ ξύλου καρτερῶς * ἀνυψούμενοι, Μακάριοι.

'Ροαϊς άθλήσεως * ύμῶν, ἀοίδιμοι, * τῶν βασάνων τὴν φλόγα* καρτερικῶς * ἐπηρμένην σβέσαντες, * τῶν ἰαμάτων ποταμούς * τοῖς πιστοῖς πᾶσιν ὁμβρίζετε. ()εοτοκίον.

'Ιῷ τρωθέντα μου * τοῦ δυσμενοῦς τὴν ψυχὴν, * ἡ χυήσασα Λόγον * τὸν τὴν φθορὰν * τοῦ θανάτου λύσαντα * ταῖς ἐχ πλευ-ρᾶς αὐτοῦ ἐραῖς, * Θεοτόχε, μὲ ἀπόσμηξον.

'ωδή ε'. Τῷ θείφ φέγγει σου.

ε ωτι ήλιου του νοητου * καταρωτισθέντες την ψυχην, * λατρεύειν κτίσει ούχ είλοντο. * της ἀποστασίας * ὅθεν τὸν αἴτιον *
αἰσχύναντες στεράνους * νίκης ἐδέξασθε.

'Ωδινηθέντες μιὰ γαστρι, * γεννηθέντες τε όμοῦ * τῷ βαπτισμῷ, Παναοίδιμοι, * νῦν συναπολαῦσαι * κατηξιώθητε * χαρᾶς τῆς τοῦ Δεσπότου, * σοροί αὐτάδελροι.

(-)εοποχίου

Τραυματισθέντα με χαλεπώς, * καὶ τὰς τοῦ θανάτου, 'Αγαθὴ * Δέσποινα, πύλας προρθάσαντα * ὅμβροις εὐσπλαγχνίας * τῆς σῆς ἰάτρευσον, * ἀνώλεθρον ζωήν μοι, * Αγνὴ, βραβεύουσα.

'(1) ή ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν. *

Αθλαληρα θύματα * καὶ ἀρνία λογικὰ * Θεῷ σφαγιαζόμενα, *

'Αθλορόροι, τῷ ξίφει μαρτυρικῶς, * τραπέζης ὀψώνιον * ἀθανάτου ἀξίως ἐγνωρίσθητε.

Νομίμως άθλησαντες * καὶ άξιους άμοιβάς * στεφάνφ κομισάμενοι * οἰ Τριάδος ἰσάριθμοι 'Αθληταὶ, * χαρὰν ἀδιάδοχον * καὶ μονὰς ἀκηράτους ἐκομίσαντο. (Θεοτοκίον.

Αγνείας χειμήλιον * άχηλίδωτον, σεμνή * θεοχυήτορ, γέγονας * μαργαρίτην τον θετον έν σῆ γαστρὶ, * Μαρία, χωρήσασα, * χαὶ άμείωτον τοῦτον προσενέγχασα. Ο Είρμός.

» 1 τοῦ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην καθορῶν * τῶν πειρα-» Τομῶν τῷ κλύδωνι, * τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών * βοῶ » σοι· 'Ανάγαγε * ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΖ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων, Μανουὴλ, Σαβὲλ καὶ Ἰσμαήλ.

Στίχοι.

Σαβέλ, Μανουήλ, Ίσμαήλ, Πέρσαι γένος. Το δ' άξιωμα, Μάρτυρες διὰ ξίφους.

Έβδομάτη δεκάτη κασιγνήτους τρείς τάμε χαλκός.

Ταΐς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδή ζ΄. Δροσοβόλον μέν.

Τθυνόμενοι παλάμη ζωηφόρφ σου, * Σῶτερ, οἱ θεῖοι Μάρτυρες *
Τόν μαινόμενον * τῶν ἀθέων σάλον εὑμαρῶς * διῆλθον, κραυγάζοντες, Χριστέ· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.
Νόμον θεῖον μελετήσαντες τοῦ κτίσαντος, * βουλὰς ἀνόμων,

Μάρτυρες, * ἀπεσείσασθε, * εἰσηγήσεσι ταῖς μητρικαῖς * κραυγάζοντες θεΐον τὸν Χριστόν· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Ηατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

'Ως χρυσούν θυμιατήριον τον ἄνθρακα, * Μητρόθεε, έβάστασας * τον συμφλέξαντα * άμαρτίας τὰς τῶν γηγενῶν * καὶ εὐωδάσαντα ἡμᾶς· * Εὐλογημένη ἡ Θεόν * σαρκὶ κυήσασα.

'Ωοη η'. Έχ φλογός τοτς 'Οσίοις. *

 Λ αμπρυνθέντες αἰμάτων * ροαῖς ἀθλήσεως, * αἰχισμῶν τραυματιαις * ἐγχαλλυνόμενοι, * Μανουὴλ, Σαβέλ, * Ἰσμαὴλ, οἱ αὐτάδελφοι * νῦν τῆς τρισηλίου * θεότητος τρυφῶσιν.

Υποστάντες ποικίλαις * αἰκίαις, Μάρτυρες, * καὶ δεινῶς συμφλεχθέντες * νοὸς ὡμότητι * τοῦ τυραννικοῦ * ἀποστάτου, ἐλάχετε * τέλος διὰ ξίφους * μακάριον καὶ θεῖον.

Θεοτοχίον.

Χαΐρε, ἄφθορε Μήτηρ * τοῦ πλαστουργοῦ καὶ Θεοῦ, * Θεοτόκε Μαρία * σεμνὴ ἀπείρανδρε, * χαΐρε, τῆς ἡμῶν * σωτηρίας ἡ πρόξενος, * ἡνπερ Θεοτόκον * χυρίως σε ὑμνοῦμεν.

Ο Είρμός.

- » 'Εχ φλογός τοῖς 'Οσίοις * δρόσον ἐπήγασας, * καὶ δικαίου θυσίας *
 ». Έ ὕδατι ἔφλεξας· * ἄπαντα γὰρ δρᾶς, * Χριστὲ, μόνφ τῷ βού-
- » λεσθαι. * Σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Θεὸν * ἀνθρώποις.

Νευραϊς * δογμάτων ἀπεγχονήσαντες * τὸν χαλεπῶς * Θεοῦ ἀποστασίαν νοσήσαντα, * μητρικὴν εὐσέβειαν ποθήσαντες, * αἰσχος πυρσολατρείας * Περσῶν τε σβέσαντες, * Μάρτυρες ἐδείχθητε στερρῶς * ἀγωνισάμενοι.

'Ιδού * των πόνων ύμων είλήρατε * τὰς ἀμοιβὰς, * τὴν ἄπονον καὶ θείαν ἀνάπαυσιν * καὶ τὴν διηνεκή ἀγαλλίασιν, * ἔνθα στίρος Μαρτύρων, * ἔνθα ἐπάξια * γέρα ὁ ἀθλοθέτης, ὁ Χριστός, * ἡμων προτείνεται.

Αὐγὴ * Μαρτύρων Θεοῦ ἡ τρίρωτος * ἀδελρικὴ * καὶ σύμπναα καὶ γνώμη, χορεία τε * τῆ Χριστοῦ * Ἐκκλησία προτίθεται * πόλιν τὴν βασιλίδα * καταραιδρύνουσα, * Μανουὴλ, Σαβὲλ καὶ Ἰσμαὴλ, * καὶ κόσμφ λάμπουσα.

Θεοτοχίον.

Νομὴν * λαβοῦσα ἡ ἀμαρτία * ὡς πονηρὰ * συνήθεια βυθῷ συγκαλύπτει με * τοῦ θανάτου μοχλοῖς, ἀλλὰ δέομαι· * ρῦσαι τῆς ψυχορθόρου * γαστρὸς τοῦ ἄδου με, * Μήτηρ τοῦ Κυρίου 'Αγαθὴ, * ζωήν μοι νέμουσα.

Ο Είρμός.

* Θ εόν * ἀνθρώποις ίδεῖν ἀδύνατον, * ῷ οὐ τολμᾶ * 'Αγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα: * διὰ σοῦ δὲ, Πάναγνε, ὡράθη βρο-

 $ilde{}$ τοῖς * Λ όγος σεσαρχωμένος * ὄν μεγαλύνοντες * σὺν ταῖς οὐρανίαις

» Στρατιαζς * σὲ μαχαρίζομεν.

Καί ή λοιπή 'Αχολουθία ώς σύνηθες, και 'Απόλυσις.

THE IH'. TOY ATTOY MINOS.

Μνήμη του Αγίου Μάρτυρος Λεοντίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΙΙΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, Ήχος πλ. δ΄. Τι ὑμᾶς χαλέσωμεν.

Τί σε όνομάσωμεν, "Ενδοξε; * τῆς Έλλάδος προσφορὰν ὡς ὡρμημένον ἀπ' αὐτῆς. * τῆς Φοινίκης καθαρμόν ὡς τεθυμένον ἐν
αὐτῆ. * φωστῆρα * ὡς ἐν σκότει ἐξαστράψαντα. * γενναῖον * ὡς
ἀἡττητον τοῖς πλήττουσι. * Πολύτροπός σου ἡ εὔκλεια, * Λεόντιε παμμακάριστε. * Ίκέτευε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Τί σε, ἀθλοφόρε, προσείπωμεν; * στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ ὡς
καθαιρέτην τῶν ἐχθρῶν. * βασιλέα τῶν παθῶν ὡς εὐσεβείας
ἀθλητήν. * τρορέα * τῶν πεινώντων ὡς φιλόπτωχον. * δικαίων *
ἐραστὴν ὡς οὐρανόφρονα. * Ποικίλα σου τὰ παθήματα, * λαμπρότερα τὰ παλαίσματα. * Ἰκέτευε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Τίς σε οὐ θαυμάσει, Λεόντιε; * ὅτι ἔνοικον λαβὼν τῆς ἀληστοῖς, * καὶ πᾶσιν * ἀναργύρως ἀνεπίφθονα * προσφέρεις * τοῖς διψῶσι τὰ δωρήματα, * εὐφραίνεις δὲ τοὺς μετέχοντας * ὑδάτων
τῶν τῆς χρηστότητος. * Ἰκέτευε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τίνι ώμοιώθης, ταλαίπωρε, * πρός μετάνοιαν οὐδόλως ἀνανεύουσα, ψυχή, * καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα τῶν κακῶν ἐπιμονῆ; *
'Ανάστα, * καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν * ταχεῖαν * ἐπικάλεσαι, καὶ βόησον * Τὸν σὸν Υίὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν * μὴ διαλίπης
πρεσβεύουσα * ῥυσθῆναί με * τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος.

"Η Σταυροθεοτοκίον, διλοιον.

 Λ ρνα ή ἀμνὰς ὡς ἐώραχεν * ἐπὶ ξύλου ἡπλωμένον ἐχουσίως σταυριχοῦ, * ἀνεβόα μητριχῶς ὀδυρομένη ἐν χλαυθμῷ· * Υἰέ

μου, * τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα; * ὁ πᾶσι * τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος * πῶς θανατοῦσαι, μαχρόθυμε, * βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν. * Δ οξάζω σου * τὴν πολλὴν, Θεέ μου, συγχατάβασιν.

'Απολυτίκιου. 'Πγος δ'. 'Ο Μάρτυς σου, Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Η συνήθης Στιχολογία, και οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, και τοῦ 'Αγίου ὁ ἀκόλουθος, οὖ ἡ 'Ακροστιχίς' (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων). Νίκη Θεός σοι καὶ γέρας, Λεόντιε.

Ίωάννου Μοναχού.

'Ωρή α΄. Ήγος δ΄. "Ασομαί σοι, Κύριε.

Τόμοις έγχωμίων ή ἀρετή σου * ούχ ὑποπίπτει, τοῦ Χριστοῦ * θεράπον Λεόντιε· * αὐτός γάρ σοι ἐγχώμιον * καὶ δλβος ἀναφαίρετος.

Ιέμενος, μάχαρ, των ύπερ φύσιν, * τὴν ἀχηλίδωτον ψυχὴν * παρθένφ τῷ σώματι * χοσμήσας πρός τὴν ἄνοδον * εὐσταλῆ κετεσχεύασας.

Κράτος ἀπηνέγχω χατὰ τῆς πλάνης * τῆ εἰς τοὺς Μάρτυρας τιμῆ, * γεραίρων ὀσίως, * ἀοίδιμε Λεόντιε, * τὸν ἀεί σοι ποθούμενον.

Θεοτοχίον.

Πῶς σε μαχαρίσωμεν, Θεοτόχε, * τὴν ὑπερτέραν οὐρανοῦ * καὶ πάσης τῆς χτίσεως; * Υἰὸν γὰρ ἐγέννησας * τὸν πλάστην καὶ Θεὸν ἡμῶν.

1.28 ή γ΄. Τόξον * δυνατών ήσθένησε. *

Τ θος * εὐσταθὲς καὶ φρόνημα, * χάριν τε θεόθεν κεκτημένς,
Λεόντιε, * ἀνεδείχθης τῆς ἀληθείας * ἀθλητής καὶ Μάρτις ἄριστος.

Θέσθε * τὰς ψυχὰς τῷ ζῶντι Θεῷ * τοῖς συστρατιώταις ἀνεφώνεις, Λεόντιε, * Βασιλεῖ τε τῷ αἰωνίως * διαμένοντι στρατεύεσθι.

"Ερρει * εὐσεβείας ρήματα * ή μελισταγής τε καὶ φιλόθες γλώσσά σου, * τοῖς δὲ δούλοις τῆς ἀσεβείας * βλασφημεῖν ἐνδεβάλλετο. Θεοτοκίον.

Χαίροις, * Μήτηρ ἀπειρόγαμε, * ή τον Θεόν Λόγον ἐν γαστρί σου χωρήσασα, * καὶ τεκοῦσα σεσαρκωμένον * ὡς Θεόν ὁμοῦ καὶ ἀνθρωπον. Ο Είρμός.

» Τόξον * δυνατῶν ἡσθένησε, * καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο » δύναμιν· * διὰ τοῦτο ἐστερεώθη * ἐν Κυρίφ ἡ καρδία μου. Κάθισμα, Ἦγος δ΄. Ταχὰ προκατάλαβε. *

Σταυρόν ώσπερ θώρακα * ἀναλαβόμενος * πρός πάλην ἐχώρησας * των ἀοράτων ἐχθρων, * γενναίως τε ἤθλησας· * δθεν ἐξα-

φανίσας * τὴν αὐτῶν δυναστείαν, * ἔπαθλον ἐχομίσω, * τῶν θαυμάτων τὴν χάριν, * πρεσβεύων τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς, Μάρτυς Λεόντιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

άφάνισον. * Τη κληρουχία τη ση, * τω νεύματι σου τούτους πάντας άφάνισον.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Παρθένε πανάμωμε * Μήτηρ Χριστού τοῦ Θεοῦ, * ρομφαία διῆλθέ σου * τὴν παναγίαν ψυχὴν * ἡνίχα σταυρούμενον * εβλεψας έχουσίως * τὸν Υἰὸν χαὶ Θεόν σου * δν περ, εὐλογημένη, * τὸν χιὰν του χώρησασθαι.

 $\Omega \delta \dot{\eta} \delta'$. Τοὺς οὐρανοὺς $\dot{\eta}$ ἀρετ $\dot{\eta}$ σου. $\Omega \delta \dot{\eta}$ δεισιδαίμονι ὑπόσπονδος $\dot{\tau}$ σὲ τὸν πόθ $\dot{\eta}$ τῷ θεί $\dot{\eta}$ πληρούμενον Χριστοῦ $\dot{\tau}$ ἀνηλεῶς $\dot{\eta}$ χιζετο, $\dot{\tau}$ Μάρτυς $\dot{\tau}$ ἀθλο-

φόρε Λεόντιε.

Συνεχροτείτο παρρησία σοι, Λεόντιε, * ὑπὲρ τῆς ἀληθείας χινδυνεύοντι· * μεθ΄ ῆς τομῆς καὶ καύσεως * πάσης * κατετόλμας, ἀοίδιμε.

Σὲ σαγηνεύειν καὶ ζωγρεῖν πρὸς τὴν ἀλήθειαν, * θαρσαλέως ἀντέρης, ὡς μακαριστὸν, * τὸν ἀπειλοῦντα, ἡγημαι, * Μάρτυς * ᾿Αθλοφόρε Λεόντιε.

'Ο έν τῷ ξύλφ ὑπέρ σοῦ καθηλωθείς τῆ σαρκὶ * ἐν τῷ ξύλφ πεδούμενον, Λεόντιε, * ὑπέρ αὐτοῦ θεώμενος * σθένους * ἐμπιπλᾳ σε καὶ χάριτος.

Θεοτοχίον.

Χερουβικών ταγμάτων ὑπερέχουσα, * καὶ Θεόν ἐν ἀγκάλαις ἐποχούμενον * μετὰ σαρκός βαστάσασα, * χαῖρε, * Θεοτόκε πανὑμνητε.

'Ωδή ε΄. 'Ο κτησάμενος ήμας. *

 \mathbf{I} ερεΐον πρός σφαγήν * έτοιμότατον άχθείς, * Λεόντιε πανένδοξε, * τυραννικοῦ πρό βήματος * ὑπέρ Χριστοῦ αὐθαιρέτως παρίστασο.

Καθελείν σου το στερρόν * ἐπειράτο τῆς ψυχῆς * τῆς πλάνης ο ὑπεύθυνος, * τον σταυρωθέντα Κύριον * ώσπερ κακοῦργον βροτον λοιδορούμενος.

'Απολέσθωσαν θεοί * οί τὴν Υῆν καὶ ούρανον * σαφῶς μὴ τεκτηνάμενοι * ὁ σταυρωθεὶς ἀπάντων γὰρ * Δημιουργός ἐστι, Μάρτυς, ἀντέλεγες.

Θεοτοχίον.

'Η Θεόν ὑπερφυώς * συλλαβούσα ἐν γαστρὶ, * Παρθενομήτορ ἄχραντε, * τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμεν * τοῖς Θεοτόχον σε ὑμνος δοξάζουσιν.

 $^{f L}\Omega\delta\eta$ $^{f C}$. $^{f E}B\delta\eta\sigma$ e $^{f T}$ προτυπών.

Τλαρός μεν * τοῖς προστρέχουσι πίστει, Λεόντιε, * καὶ τὸν λόγον*
ήρτυμένος τῷ θείῳ σου άλατι, * ἰταμώτατος δὲ * τοῖς ἐχθρος
τοῦ Χριστοῦ ἀνεδείχνυσο.

Γεγηθώς μεν * ὁ πιστός σου θεράπων Λεόντιος * ἀπεδίδω * τὸ μαρτύριον τῆς βασιλείας σου * ἀλλ' οὐχ ἔφερον * οἱ ἐχθρχ σου, Χριστὲ, τὴν ἀλήθειαν.

Έξήπτοντο * τῷ θυμῷ ώσπερ θῆρες οἱ ἄνομοι, * καὶ τὰς χεῖρας * ἐπετίθουν ὡς ἀρνίφ τῷ Μάρτυρι, * ἐπειγόμενοι * διασπῖν ἀφειδῶς τὸν ἀήττητον. ()εοτοκίον.

Δεόμεθα, * ὑπὲρ τῶν ἰχετῶν σου, ἀλόχευτε * Θεοτόχε, * τὸν ἐχ σοῦ σαρχωθέντα δυσώπησον * ὅτι σὲ χαὶ μόνην * προστασίαν ἡμῶν ἐπιστάμεθα. Ο Εἰρμός.

Τρόησε, *προτυπών τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον * ὁ Προφήτης*
 Τωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος * Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, *
 Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ήγος γ'. 'Η Παρθένος.

διὰ τυράννων ἤλεγξας * τὰς πονηράς ἐπινοίας, * καὶ Ἑλλήνων γέλων χοροστασίας. * ἴασιν τῶν νοσημάτων πιστοῖς παρέχεις. * Τῶν τοῦτό σου τὴν μινήμην * τιμῶμεν πόθφ, * σορὲ Λεόντιε.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΙΙ΄. του αύτου μηνός, Μνήμη του Αγίου Μάρτυρα Λεοντίου καὶ τῶν σύν αὐτῷ, Ἰπατίου καὶ Θεοδούλου.

Στίχοι.

"Αχμων τὸ σῶμα τοῦ Λεοντίου τάχα,

"Αχμων σιδηρού, πρός σρύρας τὰς αίχίας.

'Ογδοάτη δεκάτη πληγήσι Λεόντιος έκπνεί.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδη ζ'. 'Ο διασώσας έν πυρί. *

 \mathbf{P}^{ω} μαλεότητι φρενών, * ώσπερ οἱ αἰχμάλωτοι Παίδες, * σὑν τῆ φλογὶ τῶν πειρασμῶν * καὶ τὴν πλάνην ἐπάτει Λεόν-

» τιος, * άναμέλπων σοι, Κύριε· * Ο Θεός ὁ τῶν Πατέρων, εὐ-

» λογητός εί.

'Απροσπαθεία τής σαρκός * ἐπιλελησμένος εὐτόνως * τοὺς αἰχισμοὺς ὑπὲρ Χριστὸῦ * ὡς ἀἡττητος Μάρτυς ὑπέρερες, * μελφὁῶν σου τῷ χτίσαντι· * Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Σορία, πόθω τε Χριστοῦ * φύσεως βιαίως χρατήσας * τῆς ἐπιχήρου βιοτῆς * ζωηφόρον προέχρινας θάνατον, * ἀναμέλπων, Λεόντιε· * Ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητός εἶ.

Τριαδικόν.

Λόγον καὶ Πνεϋμα σὺν Πατρὶ * μίαν τρισυπόστατον φύσιν * θεολογῶν ὁ ἀκλινὴς * καὶ ἀήττητος Μάρτυς ἐκραύγαζεν· * Ὑπερύμνητε Κύριε * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀλοχεύτως ἐν γαστρὶ * καὶ ὑπερρυῶς δεξαμένην * τόν ἀναλλοίωτον Θεόν, * εὐσπλαγχνία βροτοῖς ὁμιλήσαντα, * εὐσεβῶς ἀνυμνήσωμεν * ὡς μητέρα γενομένην τοῦ πάντων Κτίστου.

'Φδη η'. Τον έν τῷ Σταυρῷ * προσηλωθέντα.

Εφερε σαρχός * πληγάς ὁ Μάρτυς, * χαὶ τὸν ἀσώματον ἐχθρόν * σροδρότερον ἡνία, * μέλπων· Υπερυψοῦτε Χριστόν * τὸν Θεόν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

"Ορθιον τὸν νοῦν * πρὸς τὸν Δεσπότην * ἐν ταῖς βολαῖς τῶν ἀχανθῶν * ἀνέτεινας τῷ πόθῳ, * Μάρτυς, Ὑπερυψοῦτε, βοῶν, * τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νίκη σοι Χριστός * ὑπάρχει, Μάρτυς, * δν ταῖς αἰκίαις τῆς σαρκός * ἐδόξασας κραυγάζων· * Πατδες ὑπερυψοῦτε Χριστόν * τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Τὸν ἐχ τῆς ᾿Αγνῆς * τεχθέντα Λόγον * καὶ δωρησάμενον ζωὴν * τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, * Παΐδες, ὑπερυψοῦτε Χριστὸν * τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ο Εἰρμός.

- » Τόν εν τῷ Σταυρῷ * προσηλωθέντα * καὶ ἀποδείξαντα ἡμιν *
 » δπλον εἰς σωτηρίαν, * Παιδες, ὑπερυψοῦτε. Χριστόν * τὸν
- » Θεόν ήμων είς τούς αίωνας.

 ${}^{\prime}\Omega\delta\dot{\eta}$ θ' . ${}^{\prime}O$ τόχος σου άφθορος.

Τριάδος θεράπων ἀνεδείχθης * λατρεύσας, Λεόντιε, ἀμέμπτως * $\dot{\phi}$ καὶ πᾶν γόνυ κάμπτει * οὐρανίων, ἐπιγείων, καταχθονίων· * $\dot{\phi}$ ἀνυμνοῦντες * $\dot{\phi}$ ς Σωτήρα μεγαλύνομεν.

'Ιδείν ἐφιέμενος ἀὐλως * προσώπφ ἀνακεκαλυμμένφ * τοῦ Κυρίου τὴν δόξαν, * τὰς ἀρχὰς ἀπεξεδύσω καὶ ἐξουσίας, * μίαν κηρύξας * Τρισυπόστατον Θεότητα.

Εύφρανθη τῆ σῆ όμολογία, * καὶ σὲ ώμολόγησεν ἀξίως * τοῦ Πατρός ἐναντίον * ὁ Σωτήρ· δν ἐξιλέωσαι, ἀθλοφόρε, * πᾶσι τοῖς πίστει * μεγαλύνουσι τὴν μνήμην σου.

(Hestoxloy.

Φανείσα των 'Αγγέλων άνωτέρα * ώς πάντων τεχούσα τὸν Σωτῆρα, * Παναγία Παρθένε, * σωσον, οἰχτείρησον λαὸν ἡμαρτηκότα, * καὶ τῆ σχέκη * των πτερύγων σου προστρέχοντα.

ο Ευρμος.

τόχος σου ἄρθορος ἐδείχθη, * Θεὸς ἐχ λαγόνων σου προτλλ
θε * σαρχορόρος, ὡς ὡρθη * ἐπὶ γτζς καὶ τοῖς ἀνθρώποις συν-

» ανεστράρη· * σέ, Θεοτόχε, * διό πάντες μεγαλύνομεν. Π λοιπη 'Ακολουθία, ώς σύνηθες,

καί 'Απολυσις.

THE $1\Theta'$. TOY ATTOY MHNOS.

Μυημη του Άγίου Άποστόλου Ίούδα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, Πγος α΄. **Πανεύρημοι Μάρτυρες.***

Τούδα μαχάριε, * Χριστοῦ * Μαθητής γεγένησαι * τοῦ σαρχωθέντος Θεοῦ ἡμῶν, * ὑρ' οῦ ὡς πρόβατον * μέσον λύχων ὄντως * ἀπεστάλης, λόγω σου * τὴν τούτων μεταπλάττων δυσσέβειαν * πρός τὴν εὐσέβειαν * χαὶ τὴν ἔνθεον ἐπίγνωσιν * τῆς Τριάδος: * ὅθεν εὐφημοῦμέν σε.

Τούδα θαυμάσιε, * βολίς * άπεστάλης πλήττουσα * και παντελώς άρανίζουσα * δαιμόνων φάλαγγας, * και τοὺς ὑπ' ἐκείνων * πληγωθέντας χάριτι * τοῦ μόνου θεραπεύων Θεοῦ ἡμῶν * δν νῦν κέτευε * δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τούδα θεόπνευστε, άκτις * τοῦ ἡλίου γέγονας * τοῦ ἐκ Παρθένου \mathbf{I} ἐκλάμψαντος, * καὶ κατεφώτισας * εὐσεβῶν καρδίας, * καὶ τὸν ἐπικείμενον * τῆ κτίσει σκοτασμόν ἀπεδίωξας * καὶ νῦν ἰκέτευε * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Δ όξα, Ἰίχος πλ. β΄.

Τούδα, * οἱ ἀδελφοί σου σὲ ἐπαινέσουσιν * ἀδελφὸν φανέντα Λότου τοῦ πρὸ αἰώνων * ἐξ ἀιδίου ἀναλάμψαντος τοῦ Γεννήτορος, * καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἀφράστως σαρκωθέντος * ἐκ τῆς 'Αγίας Παρθένου, * καὶ ἐνανθρωπήσαντος * δν, 'Απόστολε, ἐκτενῶς ἰκέτευε * δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ * καὶ ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε * τῶν πταισμάτων ἱλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. Θεοτόχε, σὰ εί ἡ ἄμπελος.

"Η Σταυροθεοτοχίον. Τριήμερος ανέστης.

Πάναγνος ώς είδε σε * επί Σταυρού πρεμάμενον * θρηνφδούσα * άνεβόα μητριπώς· * Γίε μου και Θεέ μου, * γλυπύτατόν μου τέχνον, * πώς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Απολυτίκ. Ήχος γ΄. Απόστολε Αγιε Ιούδα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

11 συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τοῦ 'Αποστόλου ὁ ἀκόλουθος, οὖ ἡ 'Ακροστιχίς'

Μέλπειν Ἰούδαν τον θεόπτην σπουδάσω. Θεοφάνους.

'Ωδη α΄. ΊΙγος πλ. α΄. Ίππον καὶ ἀναβάτην. *

Τ Τύστα τῶν οὐρανίων, * Ἰούδα πάνσορε * μαθητὰ τοῦ Σωτῆμος * καὶ κοινωνὲ τῆς ὄντως ζωῆς, * τὴν γλῶσσάν μου κίνησον, * καὶ τὸν λόγον * ἴθυνον πρὸς τοὺς ὑμνους σου, παμμακάριστε.

Ελκων τον τοῦ Σωτήρος * ζυγόν, 'Απόστολε, * καὶ τὴν αὕλακα τέμνων * καὶ νεουργών τἢ χάριτι * τον σπόρον κατέβαλες, * καὶ πολύχουν * ἤνεγκας τῷ καλέσαντι, παμμακάριστε.

Λόγον τον σαρχωθέντα * εύρων διδάσκαλον, * και ταζς τούτου, Θεόπτα, * μαρμαρυγαζς πυρούμενος * έγένου φως δεύτερον * ταζς τοῦ πρώτου * λάμψεσι συμμορφούμενος, άξιάγαστε.

Θεοτοχίον.

Πίστις ήγεισθω μόνη * καὶ μὴ ἀπόδειξις * τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων, * Θεογεννῆτορ πάναγνε· * τὸν γὰρ ἀκατάληπτον * Θεὸν Λόγον * τέτοκας ἐνδυσάμενον τὸ ἀνθρώπινον. ΄

 $\Omega \delta \eta \, \, \gamma' \cdot \, \, {f O} \, \, \pi \eta \xi lpha \zeta \, ^ \star \, \dot{\epsilon} \pi' \, \, o \dot{\omega} \delta \epsilon v \dot{\omega} \zeta \, .$

επήρθη * των Μαθητών Χριστού ή εὐπρέπεια * ὑπεράνω πάσης * μεγαλειότητος· * οὖτοι γὰρ γεγόνασιν αὐτού * φίλοι τε καὶ οἰκεἴοι, * καὶ συμφυλέται καὶ συνέστιοι, * καὶ των μυστηρίων ἐκφάντορες.

Ίουδα, * οι άδελφοι σου σε επαινέσουσιν * άδελφον φανέντα * και νομιζόμενον * τοῦ φανερωθέντος εν σαρκι * Λόγου, τοῦ πρό αἰώνων * συναϊδίου ἀναλάμψαντος * εκ τοῦ ἀιδίου Γεννήτορος.

Νεχρώσας * τὰ ἐπὶ γῆς σου μέλη συνώχησας * τῆ ζωῆ τῶν ὅλων * Χριστῷ, Πανόλβιε, * καὶ τῆς ζωηφόρου βιοτῆς * πάση τῆ οἰκουμένη * καταγγελεὺς σὰ ἐχρημάτισας * ῥήματα ζωῆς προξέμενος.

(-) EOTOX(07.

Ίδου συ * υπέρ πάσας, Αγνή, κεχαρίτωσαι, * υπερέβης πά-

σας * τη άγιότητι, * πάσας, ὑπερήρας καὶ πασῶν * ώρθης ὑψηλοτέρα * τῶν οὑρανίων σαφῶς δυνάμεων * Μήτηρ τοῦ Θεοῦ χρηματίσασα. Ο Εἰρμός.

πήξας * ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῆ προστάξει σου, * καὶ μετεωρίσας * ἀσχέτως βρίθουσαν, * ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον, Χριστὲ, * πέτραν τῶν ἐντολῶν σου * τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, * μόνε ἀγαθὲ καὶ ριλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ΄. Την σοφίαν.

Τοῦ τεχθέντος Δεσπότου καὶ ἀδελφοῦ * χρηματίσαντος πάντων τῶν ἐκλεκτῶν, * Ἰούδα μακάριε, * ἀδελφὸς ἐχρημάτισας, * καὶ ὑπ' αὐτοῦ ᾿Απόστολος * εἰς πάντα τὰ πέρατα * ἀπεστάλης, πανεύφημε, * τὸν λόγον τῆς πίστεως * πᾶσι κατασπείρων, * καὶ φωτίζων τοὺς σκότει * ἀγνοίας δουλεύοντας * πονηρῷ κοσμοκράτορι. * Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἀρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Πειρασμοίς πολυπλόχοις περιπεσών * έξ έχθρων ἀοράτων χαὶ όρατων, * τῷ σάλφ συνέχομαι * τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου· * χαὶ ὡς ἔχων ἀντίληψιν * χαὶ σχέπην σε, "Αχραντε, * τῷ λιμένι προστρέχω * τῆς σῆς ἀγαθότητος. * "Οθεν, Παναγία, * τὸν ἐχ σοῦ σαρχωθέντα * ἀσπόρως ἰχέτευε * ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου * τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, * πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐχτενῶς * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς προσχυνοῦσιν ἐν πίστει * τὸν τόχον σου, ἄχραντε.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τόν άμνόν και ποιμένα και λυτρωτήν * ή άμνας θεωρούσα έν τῷ Σταυρῷ * ὡλόλυζε δακρύουσα * και πικρῶς ἐκβοῶσα. * Ο μέν κόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, * ἡν περ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους. * Μακρόθυμε Κύριε, * τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος * και πηγὴ ἀγαθότητος, * σπλαγχνίσθητι, καὶ δώρησαι οὐν * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν τοῖς δούλοις σου * τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει * τὰ θεῖα παθήματα.

 $\Omega \delta \eta \delta'$. The below everyones sou.

Ο μέγας τοῦ Κυρίου 'Απόστολος * τῆς ἐμφανείας τοῦ Θεοῦ * ἡξιωμένος ἡγάπηται, * καὶ τῆς αὐτοῦ θεωρίας * τὴν αἴγλην καὶ τὸ κάλλος τεθέαται.

Υπάρχων χαρισμάτων άνάπλεως * καὶ δωρεών τῶν ἐκ Θεοῦ * δεδωρημένων, ᾿Απόστολε, * πρός σωτηρίας λιμένα * τοὺς σὲ ὑμνολογοῦντας ὁδήγησον.

Δυνάμει ἀηττήτφ τοῦ Πνεύματος * τοῦ παναγίου, Λ ειτουργέ * τῶν ἀπορρήτων, φραξάμενος, * τῆς πονηρίας διώχεις * πνεύματα τῷ λόγφ τῆς χάριτος. Θεοτοχίον.

Αρράστως συλλαβούσα, πανάμωμε, * τον Ποιητήν σου καὶ Θεὸν * δυσώπει σῶσαι κινδύνων ἡμᾶς, * καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν * βραβεῦσαι τοῖς ὑμνοῦσί σε, Δέσποινα.

'Ωδή ε΄. 'Ο άναβαλλόμενος. *

γόμου παρωσάμενος * τὰ προσχιάσματα, * τὸν χαραχτῆρα * τῆς ἀληθείας * τηλαυγῶς ἐχήρυξας, * αὐτὴν κεκτημένος * ὁδηγὸν τὴν ἀλήθειαν.

Τό τοῦ νόμου πρόσταγμα * πληρών, 'Απόστολε, * τὰ ἔθνη πάντα * ταῖς διδαχαῖς σου * μαθητεύων ἔδραμες, * καὶ ταῦτα βαπτίζων * Τριάδος ἐπικλήσεσιν.

"Ομβρος ώς οὐράνιος, * ώς δρόσος ἄνωθεν * ὁ θεῖος φθόγγος * σοῦ, Θεοχήρυξ, * τον αὐχμον διέλυσε * τῆς πολυθείας * ἐνός Θεοῦ χηρύγματι. Θεοτοχίον.

Νέχρωσον τὰ πάθη μου, * Θεογεννήτρια, * καὶ τὴν ψυχήν μου * τὴν νεκρωθείσαν * ἀμαρτίας δήγματι * ἀνάστησον, Μήτηρ * τῆς ὄντως ἀναστάσεως.

'Ωδή ς'. Μαινομένην αλύδωνι. *

Θεωρίας δόγματι, * πολιτείας * πράξεσι φαιδραϊς, * του Χριστου 'Απόστολε, λαμπόμενος, * τους έν βυθῷ * τῆς ἀγνωσίας ἐρώτισας.

Επιστέλλεις άπασι * τοῖς ἀνθρώποις * τὴν φωτιστικὴν * καὶ δογμάτων ἔμπλεων τοῦ Πνεύματος * ἐπιστολὴν, * Ἱεροφάντα θεσπέσιε.

Ο Θεόπτης φθέγγεται * οὐρανός τις * ὡς περ λογικός * τοῦ Θεοῦ τὴν δόξαν, διηγούμενος * τοῦ δι' ἡμᾶς * σαρκί φανέντος τὰ θαύματα. Θεοτοκίον.

Παναγία Δέσποινα * Θεοτόχε, * ρῦσαί με φθορᾶς, * καὶ παθῶν τὸν τάραχον κατεύνασον,* ἡ τὴν πηγὴν * τῆς ἀπαθείας κυήσασα. Ο αὐτός.

Τι αινομένην κλύδωνι * ψυχοφθόρω, * Δέσποτα Χριστέ, * τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κατεύνασον, * καὶ ἐκ φθορᾶς * ἀνά» γαγέ με ὡς εὕσπλαγχνος.

Κοντάκιον, "Ηχος α΄. Χορός 'Αγγελικός. *

Τε ρίζης εὐκλεοῦς * θεοδώρητον κλημα * ἀνέτειλας ἡμῖν, * τοῦ Κυρίου αὐτόπτα * 'Απόστολε Θεάδελρε, * τοῦ Χριστοῦ κήρυξ πάνσορε, * τρέρων ἄπαντα * κόσμον καρποῖς σου τῶν λόγων, * τὴν ὁρθόδοξον * πίστιν Κυρίου διδάσκων * ὡς μύστης τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τή $I\Theta'$, του αύτου μηνός, Μνήμη του Άγιου Άποστόλου Τούδα. Στίχου.

Καὶ συγγενεία, καὶ χορῷ αὐχεῖν ἔχεις Χριστοῦ μαθητών, ὡ Ἰούδα, καὶ πάθει. Ἐννεακαιδεκάτῃ βελέεσσιν Ἰούδας θνήσκει.

Ταζ αύτου άγιαις πρεσβείαις, Χριστε ό Θεός, ελέησον και σώσον ήμας. Αμήν.

'Ωοή ζ'. 'Ο ύπερυψούμενος. *

Τρόν θεοειδέστατον * μεθέξει Θεότητος * γενόμενον άπαντες * Τούδαν ύμνήσωμεν, * ένθέως μελφοούντες· * Ο Θεός, εύλογητός εί.

Ή πνευματοχίνητος * καὶ θεόπνους γλώσσά σου * τὸν κόσμον ἐπέστρεψε * Χριστοῦ τῷ χηρήγματι, * ῷ πάντες μελφδοῦμεν· * Ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Νέμει σοι οὐράνιον * χληρουχίαν Κύριος * χαὶ θρόνον ὑπέρλαμπρον, * ἐν ῷ χαθεδούμενος * ἐνθέως μελφό ήσεις· * Ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ. (-)εοτοχίον.

Στόματι καὶ γνώμη σε * Θεοτόκον ἄπαντες * κηρύττομεν. πάναγνε· * Θεόν γὰρ ἐγέννησας, * ῷ πάντες μελφδοῦμεν· * 0 Θεός, εὐλογητὸς εἰ.

🕰 λη η΄. Σοί τῷ παντουργῷ. *

Πλούτον των έθνων * και βασιλέων γέρας * εὐκλείας ἀπείληρας, * βοων, 'Απόστολε· * Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * και ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αίωνας.

"Ολην την αὐγην * τοῦ Παρακλήτου, Μάκαρ, * ἐδέξω φοιτήδασαν, * κραυγάζων, ἐνδοξε· * Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τμνοις οι πιστοι * τὴν σοι δοθείσαν αίγλην, * Ἰούδα, γεραίρομεν * προθύμως ψάλλοντες· * Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

()Estoxion.

Δεύτε χαλλονὴν * τοῦ 'Ιαχώβ ὑμνῶμεν * Μαρίαν τὴν ἄχραντον, * συμφώνως χράζοντες * Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

O Eigues.

- > 🧸 τοὶ τῷ Παντουργῷ * ἐν τῆ καμίνφ Παίδες * παγκόσμιον πλέ-
- » τον ξαντες * χορείαν εμελπον· * Πάντα τὰ εργα, * τον Κύριον
- » ύμνε τε * και ύπερυψουτε * είς πάντας τούς αίωνας.

'Ωδή θ'. 'Ησαία, χόρευε. *

🗽 παστράπτων, "Ενδοξε, * φωτοχύτφ Πνεύματος αὐγῆ, * θαυμά-🛝 των τὰς ἀστραπὰς * τῶν ὑπερφυῶν * τοῖς πᾶσιν ἀπέπεμπες * ώς μαθητής τοῦ Ἐμμανουήλ· * δν μεγαλύνοντες, * σὲ, θεόπτα, μαχαρίζομεν.

Σὺν Αγγέλων τάξεσι * παρεστώτες οι θεοειδεῖς * αὐτόπται καί θεωροί * τοῦ μονογενοῦς, * τοῦ σάρκα πτωχεύσαντος * ὑπὲρ ήμων, τουτον έκτενως * νυν ίκετεύσατε * του σωθήναι τὰς ψυ-

Θεοτοχίον. γὰς ἡμῶν.

'Ως τεχούσα, ΙΙάναγνε, * των χτισμάτων τον Δημιουργόν * κατά παντός γεννητοῦ * φέρεις τὴν ἀρχὴν, * ἀσύγκριτον ἔχουσα * ύπεροχήν καὶ ύπερφερή. * δθεν τὸν τόχον σου * προσχυνούντες, σὲ δοξάζομεν. () Είρμός.

• Ττσαία, χόρευε, * ή Παρθένος έσχεν έν γαστρί, * και έτεκεν . Π υἰὸν * τὸν Ἐμμανουἡλ * Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, * ἀνατολή

» δνομα αὐτῷ· * δν μεγαλύνοντες, * τὴν Παρθένον μακαρίζομεν. Καὶ ἡ λοιπὴ Ακολουθία,

καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ: Κ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Αγίου Γερομάρτυρος Μεθοδίου, Έπισκόπου Πατάρων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια. Ήγος δ΄. "Εδωκας σημείωσιν. *

πέθοδον ή μνήμη σου * ήμῖν σωτήριον φέρουσα, * 'Ιεράργα Μεθόδιε, * λαμπρώς ἐπεδήμησεν· * ἐν αὐτῆ διό σε * ἀνυμνολογούμεν * ἀναχηρύττοντες τοὺς σοὺς * φαιδροὺς ἀγώνας καὶ τὰ παλαίσματα, * δι' ὧν τόν πολυμήχανον * καὶ πονηρόν κατεπάλαισας, * χαὶ τῆς νίχης διάδημα * ἀνεπλέξω γηθόμενος.

όγοις κατερώτισας * τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, * θεοράν- $Im \Lambda$ τορ Μεθόδιε· * ἄθλων δὲ λαμπρότητι * τῆς πολυθείας * ἐμείωσας ζόρον, * χαί μεταβέβηχας πρός φῶς, * ἱεροφάντα, νῦν τὸ ἀνέσπερον. * διό σου τὴν πανέορτον * καὶ φωτοφόρον πανήγυριν *

έορτάζομεν σήμερον * εύσεβεία λαμπόμενοι.

ίμασιν ἐπέχρωσας * τὴν ἱερὰν διπλοίδα σου, * θεοράντορ Με $m{A}$ θόδιε, * μεθ' ής είς τὰ άγια * των άγιων, μάχαρ, * έχώρησας χαίρων, * και κατοπτεύεις τηλαυγώς * την της Τριάδος θείαν Men. Tom. V.

λαμπρότητα, * μυούμενος τρανότερον * τὰ ὑπὲρ νοῦν καὶ δεάνοιαν, * καὶ θεούμενος ἄριστα, * Ἱεράρχα πανόλβιε.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Τέ τό καθαρώτατον * τοῦ Βασιλέως παλάτιον * δυσωπῶ, πολυῦμνητε. * Τόν νοῦν μου καθάρισον * τὸν ἐσπιλωμένον * πάσαις ἀμαρτίαις, * καὶ καταγώγιον τερπνὸν * τῆς ὑπερθέου Τρεάσος ποίησον, * ὅπως τὴν δυναστείαν σου * καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος * μεγαλύνω σωζόμενος * ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

ΤΙ Σταυροθερτοχίον, όμοιον.

παυρούμενον βλέπουσα, * καὶ τὴν πλευρὰν ὁρυττόμενον * ὑπό κο λόγχης ἡ πάναγνος * Χριστόν τόν φιλάνθρωπον * ἔκλαιε βοῶσα. * Τί τοῦτο, Τἱέ μου; * τί σοι ἀχάριστος λαὸς * ἀνταποδίδωσιν ὧν πεποίηκας * καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπεύδει με * ἀτεκνωθῆσι, παμφίλτατε; * Καταπλήττομαι, ἔνδοξε, * σὴν ἐκούστον σταύρωσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Η συνήθης Στιγολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήγου, καὶ τοῦ 'Αγίου οὖτος, οῦ ἡ 'Ακροστιγίς'

Τής άρετης μέθοδόν με, πανόλβιε μύστα, δίδαξον.

(θεοράνους.

'Ωδή α'. Πχος βαρύς. Νεύσει σου πρός γεώδη. *
Την βου συντονωτάτης * πρός τὸν Θεόν με φερούσης * δειχνύων τὴν μέθοδον, * Ιερομύστα, δίδαξον, * δπως τῆς ἀτελευτήτου * τύχοιμι ζωῆς ταῖς πρεσβείαις σου, πάνσοφε.

"Ηστραψας φωτοφόρος * ἐν τῆ Χριστοῦ Ἐκκλησία * διτταῖς λαμπρυνόμενος, * Ἱεροφάντα, χάρισιν * ὅθεν διπλοῖς σε στεφά-

νοις * ίεροπρεπώς ὁ Χριστός ἐστεφάνωσεν.

Στέρει τοῦ μαρτυρίου, * ἱερωσύνης τε μύρφ, * Παμμάχαρ, ποσμούμενος, * δι' ἀμφοτέρων ἤστραψας. * ὅθεν τῆς ἀληθεστάτης * καὶ θεοειδοῦς κληρουχίας τετύχηκας.

"Αμωμος ώς θυσία * χαὶ ἱερὰ τῷ Δεσπότη * καὶ ζώσα καὶ ἔμψυχος * ἱερουργήθης, ἔνδοξε· * ὅθεν θυσιαστηρίω * τῷ ἐν οὐρανοῖς προσεδέχθης, Μεθόδιε. Θεοτοκίον.

'Ρύστην βροτείου γένους * και λυτρωτήν και σωτήρα * Χριστόν ήμιν τέτοκας, * Παρθενομήτορ άχραντε· * δθεν σαρώς σε είδότες * πρόξενον ζωής αἰωνίου δοξάζομεν.

 $\Omega \hat{c} = \gamma \cdot \hat{c}$ O xat' apxàs toùs oùpavous.

΄ πιπολάζουσαν ίδων * τὴν τοῦ ' Ωριγένους ἀπάτην, * ως ὑπάρ-* χων * ἄριστος ποιμὴν * τῷ θείῳ πυρὶ * συντόμως ἔφλεξας * πᾶσαν έχείνου την άχλυν, * την άπαστράπτουσαν αίγλην * άψας τῆς σορίας σου, Θεόληπτε.

Τῆς παρθενίας το σεπτον * καὶ τῆς ἀγνείας το κάλλος * διὰ πείρας, * "Ενδοξε, μαθών, * σοφία τῆ σῆ * καὶ λόγων χάριτι * πᾶσι τὴν τούτων καλλονὴν * ὑποδεικνύεις, θεόφρον, * καὶ τὴν αἰωνίζουσαν φαιδρότητα.

Ή τῶν σῶν λόγων ἀστραπὴ, * καὶ ἡ τῆς γνώσεως σάλπιγξ, * καὶ δογμάτων * εὕσημος φθογγὴ * εἰς πᾶσαν τὴν γῆν * ἐξῆλθεν, "Όσιε, * πάντας καλοῦσα τοὺς πιστοὺς * πρὸς μετουσίαν, παμμάκαρ, * τῶν ἐπουρανίων ἀπολαύσεων.

Στερεωτέρας εδωδής * πνευματικών συμποσίων * οι πλησθέντες, * ΙΙάνσορε, τών σών, * την δντως τρυφήν * έκειθεν τρέφονται * την διαμένουσαν ἀεὶ, * συμφυομένην ἀρρεύστως * καὶ συναυξουμένην τοις μετέχουσιν.

Θεοτοχίον.

Μετὰ τοῦ θείου Γαβριὴλ, * εὐλογημένη, τὸ Χαῖρε * σοὶ, Παρθένε, * χράζομεν ἀεί· * χαρᾶς γὰρ ἡμῖν * αἰτία γέγονας * χαὶ εὐρροσύνης ἀληθοῦς, * τὸν Λυτρωτὴν χαὶ Σωτῆρα * πάντων μετὰ σώματος χυήσασα.

Ο Είρμός.

» Ο κατ' άρχὰς τοὺς οὐρανοὺς * παντοδυνάμφ σου λόγφ *
» Ο στερεώσας, * Κύριε Σωτὴρ, * καὶ τῷ παντουργῷ * καὶ θείφ
» Πνεύματι * πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, * ἐν ἀσαλεύτφ με πέ-

» τρα * της όμολογίας σου στερέωσον.

Κάθισμα, ή Ηχος δ΄. Ο ύψωθείς.

υσιαστήριον τερπνόν τὴν χαρδίαν * ἀποτελέσας, ἐν αὐτῷ ἀναιμάχτους, * ἱερουργὲ, προσήγαγες θυσίας Θεῷ· * ἀθλήσας δὲ στεβρότατα, * χαὶ τυθεὶς προσηνέχθης * θυσία, ὡ Μεθόδιε, * δι' ἡμᾶς τῷ τυθέντι· * ὄν ἐχτενῶς ἰχέτευε ἀεὶ * πάντας σωθήναι * τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

σούς δούλους κενούς νῦν προσδράμωμεν, * άμαρτωλοί καὶ ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν * ἐν μετανοία κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς. * Δέσποινα, βοήθησον * ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα. * σπεῦσού ἀπολλύμεθα * ὑπὸ πλήθους πταισμάτων. * μὴ ἀποστρέψης καὶ μόνην * ἐλπίδα κεκτήμεθα. "Η Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

παναμώμητος άμνας και Παρθένος, * δν άπεκύησεν Υίδν ήπλωμένον * ἐπὶ Σταυροῦ ὡς ἔβλεψεν, ὁδύναις τὴν ψυχὴν * καιρίαις κατεπλήττετο, * καὶ ἐβόα θρηνοῦσα· * Ποῦ σου, τέχνον

φίλτατον, * δωρεών καὶ θαυμάτων * μνήμη ὧν ἀπήλαυσεν * ὁ ἀχάριστος δήμος; * ἀλλ' εἰς τὸ σῶσαι γένος τῶν βροτῶν * ταῦτα νῦν πάσχεις· * Ύμνῶ σου τὸ εὕσπλαγχνον.

'Ωδή δ΄. 'Ο πατρικούς * κόλπους.

Τίς άρετων * σὺ περιωπὴν * μαρτυριχώς τελειωθείς διέδραμες, * μεγαλόδωρον άντίδοσιν * τῆς ἱερουργίας σου * χομισάμενος, Παμμαχάριστε.

Θρόνον λαχών * ἱεραρχικόν, * ἱερωτάτην γὰρ ζωὴν ἐκέκτησο,* τὴν ὀρθόδοξον ἐκήρυξας * πίστιν, Πανσεβάσμιε, * καὶ ἐδίδαξάς σου τὸ ποίωνιον.

Ο γλυκασμός * ὁ ψυχωρελής * τῶν σῶν δογμάτων ὡς πηγή προέρχεται * τοὺς μετέχοντας εὐφραίνουσα, * καὶ καταγλυκαίνουσα * τὰ τῆς ψυχῆς ἡμῶν αἰσθητήρια.

Διαφανές * ώς ετοπτρον Θεοῦ * θείας ἐμφάσεις ἀπλανῶς δεχόμενος * ἀναδέδειξαι, Μεθόδιε· * δι' εὐτονωτέρας γὰρ * σεαυτόν σπουδής ἀπεστίλβωσας. Θεοτοχίον.

'Ο πατρικούς * κόλπους μἡ λιπών * καὶ ἐκ Παρθένου σαρκωθείς, Χριστὰ ὁ Θεὸς, * διαφύλαξον τὴν ποίμνην σου * τῆς οἰκονομίας σου * προσκυνοῦσαν τὰ θεῖα σύμβολα.

'Ωδη ε'. Κύριε ὁ Θεός μου. *

Τέχρωσιν ζωηρόρον * ένεδύσω, Πάτερ, πρό τελευτής σου, * χαὶ ξίρει τεμνόμενος * τῷ τοῦ μαρτυρίου σου * πρὸς ζωὴν ἀπειροπλασίως * μετετέθης, ἔνδοξε, χρείττονα.

Μύστα των ἀπορρήτων, * κοινωνὲ τῆς ἄνω χοροστασίας, * τοὺς πόθφ τιμώντάς σε * σώσον, παναοίδιμε, * πειρασμών δεινών, τὰς ἐρόδους * διαλύων ταζς ἰχεσίαις σου.

"Εχων πρός τον Δεσπότην * παρρησίαν, Πάτερ, οῦ καὶ τὸ πάθος * προθύμως ἐζήλωσας * διὰ τῶν ἀγώνων σου, * τοῖς πιστοῖς τὴν θείαν εἰρήνην * καὶ γαλήνην αἴτησαι, πάνσοφε.

Πρώτον ἱερουργήσας * τον ἀμνον Θεού τον τὰς ἀμαρτίας * τοῦ κόσμου καθαίροντα, * ὕστερον θυόμενος * λογική καὶ ζώσα θυσία * προσηνέχθης τούτω, Μεθόδιε. Θεοτοκίον.

"Αχραντε Θεοτόχε, * την έμην ψυχην την έσχοτισμένην, * δοχείον ὑπάρξασα * τοῦ ἀχαταλήπτου φωτός * καὶ ναὸς τῆς θείας ἀχτίνος, * φωτί σου λάμπρυνον, δέομαι.

'Ωδή ς'. Ναυτιώντῷ σάλφ. *

πρυσταγμόν βλεράροις * καὶ τοῖς ὁρθαλμοῖς δέ σου ὕπνον, * Η ΙΙαμμάκαρ, οὐκ ἔδωκας ἔως πάντων * τῶν παθημάτων σαυτόν ἡλευθέρωσας, * καὶ χωρητικόν ναὸν εἰργάσω * τῆς ἀκτινοβόλου ἀστραπῆς τοῦ Πνεύματος.

Όλικῶς τἢ θεία * καὶ θεοειδεῖ λαμπηδόνι, * θεόφρον, ἐνούμενος, τἢς ἐνθέου * ἱερωσύνης κανὼν ἐχρημάτισας, * καὶ πρὸς τὸν Θεὸν μεσίτης ὥφθης * πάσης Ἐκκλησίας τῶν πιστῶν, Μεθόδιε.

Λαμπροτάτφ βίφ * ή φωτιστική συνελθούσα * τῶν ὅντων κατάληψις, Θεορρημον, * φωτός λαμπτηρα τῷ κόσμφ σε ἔδειξε, * τὴν αἰρετικὴν ἀδολεσχίαν * καὶ τῆς ἀθείας τὴν ἀχλὺν διώκοντα.

GEOTOXIOY.

Βασιλίδα πάντων * σε των γεγονότων είδότες * Θεόν ώς γεννήσασαν, Θεομήτορ, * τον έχ μὴ δντων τὰ πάντα ποιήσαντα, * τὴν χαρμόνιχὴν ὑμνολογίαν * μετὰ τοῦ 'Αγγέλου Γαβριήλ σοι χράζομεν. 'Ο Είρμός.

αυτιώντῷ σάλῳ * τῶν βιωτικῶν μελημάτων, * συμπλόοις
 Τοντούμενος ἀμαρτίαις, * καὶ ψυχορθόρῳ * θηρὶ προσριπτού
 μενος * ὡς ὁ Ἰωνᾶς, Χριστὲ, βοῶ σοι· * Ἐκ θανατηφόρου με
 βυθοῦ ἀνάγαγε.

Συναξάριον.

Τῆ Κ΄, τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Ίερομάρτυρος Μεθοδίου, Έπισκόπου Πατάρων.

Στίχοι.

Μέθοδον Μεθόδιος βίου πρός βίον Μεθείς όδεύει, οῦ μέθοδος οὐ πέλει.

Είκαδι αρχιθύτην Μεθόδιον αορ κατέπεφνεν.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωο'η ζ'. Οἱ ἐν καμίνω τοῦ πυρός. *

Τερωμένος, Θεόφρον, * καὶ Μαρτύρων * τῆς ἀληθείας * φαιδρῶς * ἐκλάμπων ἐν αίματι, * σὺν αὐτοῖς τῷ Δεσπότη μέλπεις ἀπαύστως * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Έστηριγμένος τῆ πίστει * τῶν εἰδώλων * ἔσβεσας φλόγα * ροαζς * ἀγίων αἰμάτων σου * διὰ τῆς μαρτυρίας, οὕτω κραυγά-ζων· * Εὐλογητός εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μεμυημένος τὰ Θεῖα * θεωρία * τῆ ἀνωτάτω * τὸν νοῦν * πανσόφως ἐτράνωσας * τοῖς πιστῶς μελφδοῦσι συνανακράζων· * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Osotoxiov.

Υμνολογίαις δοξάζει * τον σον τόχον * πᾶσα ἡ χτίσις * Θεόν, * Παρθένε, γινώσχουσα, * χαὶ σεπτῶς προσχυνοῦσα τούτω χραυγάζει * Εὐλογητός εἰ, Κύριε * ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ωο'ς τ. Τον μόνον ἄναργον. *

Σὲ τὸν ἀόρατον * ὡς ὁρῶν ἐκαρτέρει * τοὺς τῶν τυράννων αἰκισμοὺς ὁ Θεόρρων, * καὶ στέρανον * ἀνεδήσατο μέλπων * Υμνεῖτε, ἱερεῖς * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν ἀδιάδοχον * τοῦ Χριστοῦ βασιλείαν * εἰλιχρινῶς ἐπεποθῶν, Ἱεράρχα, * τὴν ταύτην σοι * προξενοῦσαν ὁδεύεις * ὁδόν πανευσεβῶς, * βοῶν ' Ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Απειροπλάσιον * ὁ Χριστός σοι παρέσχε * τῶν σῶν καμάτων τὸν μισθὸν, Θεοφόρε, * διάνοιαν * ὑπερβαίνοντα πᾶσαν, * ὑμνοῦντι εὑσεβῶς * αὐτοῦ τὴν βασιλείαν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δογμάτων πέλαγος, * καὶ πυξίον δογμάτων, * καὶ θεωρέας ὑψηλόν θησαυρόν σε * γινώσκομεν * καὶ αἰσθήσεως θρόνον * ὑμνοῦντες εὐσεβῶς * Λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

(-) EDTOXION.

Ίχέτης, Πάναγνε, * σοὶ προσέρχομαι πίστει, * τἢ συλλαβούση τὸν τῶν δλων Δεσπότην. * Νῦν σῶσόν με * διωγμῶν καὶ κινδύνων * ὑμνοῦντα εὐσεβῶς * Θεὸν τὸν σαρκωθέντα * ἐκ σοῦ ἀνερμηνεύτως.

Θ Εἰρμός.

- » Tόν μόνον ἄναρχον * Βασιλέα τῆς δόξης, * δν εὐλογοῦσιν οὖ- » T ρανῶν αἱ Δυνάμεις, * καὶ φρίττουσι * τῶν 'Αγγέλων αἱ » τάξεις, * ὑμνεῖτε, ἱερεῖς· * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * αὐτόν εἰς τοὺς
- » αίωνας.
 '12ο'η θ'. Μήτηρ Θεού * και Παρθένος.

 Δ ιαπαντός * τὸν Χριστὸν ἰχέτευε, * θεομαχάριστε Πάτερ, * τῶν Δ αἰρέσεων παῦσαι * τὰ χαθ' ἡμῶν μηχανουργήματα, * χαὶ τὸν νῦν ζόφον ἐχ μέσου ποιτισαι· * ὡς γὰρ Ἱεράρχης δυνατὸς πρέσβυς πέρηνας.

'Από τῆς γῆς * πρός τὴν ἐπουράνιον * διαγωγὴν μετετέθης, * λειτουργίας σου γέρας * τοῦτο λαβών και τῆς ἀθλήσεως, * ἔνθα ζωῆς ἀκηράτου μετέχων * συνδιαιωνίζειν τῷ Χριστῷ κατηξίωσαι.

Ξύλου ζωής * τον χαρπόν ἐτρύγησας * τής ἀθανάτου, Παμμάχαρ, * τής ζωής τῶν ἀνθρώπων * τον ἀρχηγὸν ἐμπορευσάμενος· * οὐ τής χαρᾶς ἀπολαύων πλουσίως * ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε πιστῶς ἐχδυσώπησον.

"Ολον τον νουν * άνατείνων, "Οσιε, * διὰ χρηστότητος βίου, * τῆς Χριστου θεωρίας * καὶ τῆς τερπνῆς ἀγαλλιάσεως * κατηξιώθης ὡς Ἱερομάρτυς, * ὡς ὑρηγητὴς τῆς εὐσεβείας καὶ πρόμαχος.
Θεοτοκίον.

Νόμου καινού * κιβωτόν καλούμεν σε * καί θεοχάρακτον πλά-

κα, * ἐν ἢ Λόγος ἐγράφη * ὁ τοῦ Θεοῦ βροτὸς γενόμενος * διὰ τὸ σῶσαι τὸν κόσμον ἐκ πλάνης, * κεχαριτωμένη Θεοτόκε πανυμνητε.

O Eiguss.

- » Τ ήτηρ Θεοῦ, * καὶ Παρθένος τίκτουσα, * καὶ παρθενεύουσα πάλιν * οὐχὶ φύσεως ἔργον, * ἀλλὰ Θεοῦ συγκαταβάσεως· *
- » δθεν ώς μόνην των θείων θαυμάτων * καταξιωθεϊσάν σε ἀεὶ » μεγαλύνομεν.

Καί τὰ λοιπά, ώς σύνηθες, και 'Απόλυσις.

ΤΗ: ΚΑ΄, ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Αγίου Μάρτυρος Τουλιανού του Ταρσέως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια, Ἡγος δ΄. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι.*

ωταυγή σε ώς ήλιον * τὰ τοῦ κόσμου πληρώματα * νοηταῖς λαμπρότησι καταυγάζοντα, * καὶ ἀθείας ἐξαίροντα * τὴν νύκτα, μακάριε * Μάρτυς Ἰουλιανὲ, * ἐγνωκότες, τὴν μνήμην σου * ἐορτάζομεν * τὴν φωσφόρον καὶ θείαν· * καὶ τὴν κόνιν * τῶν λειψάνων προσκυνοῦμεν * ῥῶσιν ψυχῶν ἀρυόμενοι.

Τ αὶ τυπτόμενος μάστιξι, * καὶ δεινῶς πτερνιζόμενος, * καὶ ρρουρά, Μακάριε, καθειργνύμενος, * τόπους ἀμείβων θλιβόμενος, * θηροὶ συγκλειόμενος, * καὶ βυθῷ προσομιλῶν, * καὶ θαλάσση ποντούμενος, * καὶ δεξάμενος * τὸ μακάριον τέλος * οὐκ ἡρνήσω * τὸν Δεσπότην τῶν ἀπάντων, * κλέος Μαρτύρων πανόλβιε.

αλαττίων έχ χόλπων σε * πρός τῆ χέρσφ γενόμενον * χυβερνήσει Πνεύματος ὡς ἐώραχε * τὸ ἱερώτατον γύναιον * πιστῶς ὑπεδέξατο, * Μάρτυς Ἰουλιανὲ, * χαὶ ταρῆ παραδέδωχε * σοῦ τὸ ἄμωμον * χαὶ πολύαθλον σῶμα, * τὸ νιχῆσαν * διαβόλου τυραννίδα * τῆ συνεργία τῆς χάριτος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τεπτωκότων ἀνόρθωσις, * τεθνεώτων ἀνάστασις * σὰ ἐδείχθης τέξασα τὸν Τίὸν τοῦ Θεοῦ, * τὸν τῷ Πατρὶ συννοούμενον, * τὴν θείαν τε γέννησιν * ἀνασχόμενον ἐκ σοῦ * ἐν σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν· * δν ἰκέτευε * πειρασμῶν λυτρωθῆναι * καὶ κινδύνων * τοὺς ἐν πίστει, Παναγία, * εἰλικρινῶς σε δοξάζοντας.

"Η Σταυροθεοτοχίου, όμοιου.

Ος ἐώραχε, Κύριε, * ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου * ἐν Σταυρῷ χρεμάμενον ἐξεπλήττετο, * καὶ ἀτενίζουσα ελεγε· * Τί σοι ἀνταπέδωκαν * οἱ πολλῶν σου δωρεῶν * ἀπολαύσαντες, Δέσποτα; * 'Αλλὰ δέομα: * Μή με μόνην ἐάσης * ἐν τῷ κόσμφ, * ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι * συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

'Απολυτίχιον' 'Ο Μάρτυς σου, Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ή συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Όκτωήχου, καὶ τοῦ Αγίου ὁ παρών, οῦ ἡ Ακροστιχίς: ἄνευ τῶν Θεοτοκίων:

Ίουλιανόν ύμνοισι Μάρτυρα στέφω.

Ίωάννου Μοναχοῦ.

'Ωδή α΄. Ήχος πλ. δ΄. "Ασωμεν τῷ Κυρίφ. *
Τεροῖς εὐφημείσθω * ϋμνοις, 'Αθλητὰ, σοῦ ἡ ἀοίδιμος * καὶ ὑπέρτιμος μνήμη: * ἀπροσίτω γὰρ δόξη δεδόξασται.

"Ολισθον ούχ ύπέστης * δίηγωνισμένος το μαρτύριον, * τοῦ

Χριστού Στρατιώτα, * άσθενεία σαρχός μέχρις αίματος.

Υπέρ αίγλην χρυσίου * τοῖς μαρτυριχοῖς ἐναγλαίζεται * αἰχισμοῖς ἀπαστράπτων * καὶ πολύτιμον λίθον ὁ "Αγιος.

Θεοτοχίον.

"Αχραντε Θεοτόχε, * ή σεσαρχωμένον τὸν ἀίδιον * καὶ ὑπέρθεον Λόγον * ὑπὲρ φύσιν τεχοῦσα, ὑμνοῦμέν σε.

'Ωδή γ'. Σύ εἶ τὸ στερέωμα. *

 Λ (θοις ού προστέταγμαι * θεολατρεΐν χειρών έργοις, * Ίουλιανός * τῷ φρενοβλαβοῦντι * δικαστῆ ἀπεφθέγγετο.

Ίστασο πρό βήματος * τυραννικοῦ, Χριστοῦ Μάρτυς * Ἰουλιανέ, * ὡς Κριτῆ τῶν ζώντων * καὶ νεκρῶν παριστάμενος.

"Αφρων ου γεγένημαι * όμολογων Θεόν, ἔφη * Ἰουλιανός, * ἔνα ἐν Τριάδι * ἀμερίστως υμνούμενον. Θεοτοχίον.

Δός ἡμῖν βοήθειαν * ταῖς ἰκεσίαις σου, Πάναγνε, * τὰς προσβολὰς * ἀποκρουομένη * τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Ο Είρμός.

» \sum ύ εἶ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὰ εἶ τὸ φῶς * τῶν ἐσχοτισμένων, * καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τον τάφον σου, Σωτήρ. * Τοδάτων πνιγμονή * το μακάριον τέλος * δεξάμενος, Σοφέ, * τον πολύμορφον όριν * έν τούτοις ἐναπέπνιξας, * καὶ τὴν νίκην ἀπείληφας· * ὅθεν πόθ φ σου * τὴν ἀξιέπαινον μνήμην * ἑορτάζοντες, * ὑπὲρ ἡμῶν σε πρεσβεύειν * Χριστ φ ἰκετεύομεν.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

λπὶς Χριστιανών, * Παναγία Παρθένε, * δν ἔτεχες Θεόν * ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον * ἀπαύστως ἰχέτευε * σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, * δοῦναι ἄφεσιν * ἀμαρτιών ἡμῖν πᾶσι, * καὶ διόρθωσιν * βίου τοῖς πίστει καὶ πόθω * ἀεί σε δοξάζουσιν.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

ΤΙ ἄσπιλος ἀμνὰς * τον ἀμνόν καὶ ποιμένα * κρεμάμενον νεκρόν * ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, * θρηνοῦσα ἐφθέγγετο * μητρικῶς ὁλολύζουσα· * Πῶς ἐνέγκω σου * τὴν ὑπὲρ λόγον, Υἰέ μου, * συγκατάβασιν * καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, * Θεὲ ὑπεράγαθε;

'Ωδή δ'. Είσακήκοα, Κύριε. '

Τ΄ ιφετώδεσι μάστιξιν * Ἰουλιανός τό σῶμα προδίδωσιν· * ἀνεπαίσθητος τῶν πόνων γὰρ * τοῦ Χριστοῦ τῷ πόθφ ἐφυλάττετο.

Ουρανίου, υπέρτιμε * Ιουλιανέ, χλιδής έφιέμενος, * τοῖς διώκταις τὴν ἐπίγειον * ὡς Χριστοῦ θεράπων καταλέλοιπας.

Νιχητήν δεισιδαίμονος * πλάνης οὐ σαρκός ή ρώμη, Πανέντιμε, * άλλὰ πόθος ὁ ἀήττητος * τῶν Χριστοῦ παθῶν σε ἀπειργάσατο.

Υπερέπτης ώς πτέρυξι * τους τῆς ἀσεβείας βρόχους στερρότητι * καὶ τοῦ Πνεύματος τῆ χάριπ, * πρός σκηνὰς Μαρτύρων ἐπαγόμενος. Θεοτοκίον.

Θεοτόχον σε, ΙΙάναγνε, * οἱ πεφωτισμένοι πάντες χηρύττομεν· * τὸν γὰρ ἥλιον ἐχύησας * τῆς διχαιοσύνης, ἀειπάρθενε.

'Ωοη ε'. 'Ορθρίζοντες βοωμέν σοι.

Νομίμως ήγωνίσω, και τέθυσαι * τῷ Δεσπότη * ὡς ἀρνίον ἄκακον * χερσίν ἀνόμων, Μακάριε.

Όσίως μαρτυρήσας, ἀοίδιμε, * ἐπεγνώσθης, * Ἰουλιανὲ μαχάριε, * ὑπὸ Θεοῦ παντοχράτορος.

Θεοτοχίον.

Παρθένον μετὰ τόχον ὑμνοῦμέν σε, * Θεοτόχε· * σὸ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον * σαρχὶ τῷ χόσμ φ ἐχύησας.

'Ωδής'. Χιτώνά μοι παράσχου.

 \mathbf{I} χρί $\boldsymbol{\omega}$ προσπαγέντος σου, Χριστέ, * ὁ χλεινὸς θεράπων σου * οὐχ ἐπαισχύνεται, * ἀλλ' ὡς δόξης χοινωνὸς ἐναβρύνεται.

Σεσίγηται τῆς πλάνης τὰ αἰσχρὰ, * θεηγόρων γλώσση δὲ * θεῖα μυστήρια * τῶν Μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ ἐχκαλύπτεται.

Ίάματα παθών παντοδαπών * και πταισμάτων άφεσιν * αίτησαι, ένδοξε * 'Αθλητά του Σωτήρος, τοις υμνουσί σε.

Θεοτοχίου.

Ο Λόγος τοῦ Θεοῦ σε τοῖς βροτοῖς, * Θεοτόχε, ἔδειξεν * οὐ-ράνιον χλίμαχα· * διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς χαταβέβηχεν.

'Ο Είρμός.

Τεώνά μοι παράσχου φωτείνον, * ὁ ἀναβαλλόμενος * ρώς
 Μόσπερ ἰμάτιον, * πολυέλεε Χριστε ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΑ΄, του κύτου μηνός, Μνήμη του Αγιου Μαρτυρος Ίουλιανου, του ἐν Κιλικία.

Στίχοι.

Φέρων τὶ χρήμα σάχχος ἄξιον πόλου, Ἰουλιανόν, βάλλεται πόντου μέσον. Σάχχω Ἰουλιανός βυθόν εἰσέδυ εἰχάδι πρώτη.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'ωδή ζ'. Παίδες Έβραίων.

Τύρον εὐῶδες ἀποστάζει * ἡ ἀοιδιμος καὶ ἔνδοξός σου μνήμη, * Στρατιῶτα Χριστοῦ, * τοῖς ψάλλουσιν ἀπαύστως· * Εὐλογητός εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

"Αρρητος δόξα περιστέφει * τοὺς πρός αίνεσιν την σην συνειλεγμένους, * Στρατιώτα Χριστοϋ, * καὶ ψάλλοντας ἀπαύστως * Εὐλογητός εἶ, Κύριε * ὁ Θεός, εἰς τοὺς αἰωνας.

'Ρήσει τυράννου ἀπειθήσας * οὐκ ἐλάτρευσας, 'Αοιδιμε, τῆ κτίσει, * ἀλλ' ἡ μόνφ Θεῷ * τῷ ζῶντι, ἀναμέλπων * Εὐλογητός εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τύρον κατέβαλες τυράννου * στηλιτεύσας τὴν ἀνόμων ἀφροσύνην, * καὶ τὴν δόξαν Χριστοῦ * ἐκήρυττες κραυγάζων· * Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

(HEDTOXIOV.

Χαίροις, πανάμωμε Παρθένε, * ὅτι ἔτεχες Θεὸν σαρχὶ τῷ χόσμῳ, * τὸν ἐχ πλάνης, ἀγνὴ, * λυτρούμενον τοὺς πίστει * σὲ Θεοτόχον, Δέσποινα, * ἀληθῆ δοξολογοῦντας.

' Ω ' γ΄. Μουσικών όργάνων.
'Τεθώπευε μεν ὁ ἀλάστωρ * καὶ βασάνοις σε έξεκαλεῖτο * πρὸς π λάνην, Τουλιανέ· * αὐτὸς δὲ ἀνεβόας· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

'Ρωμαλεωτέρως ώσπερ λέων * μετὰ τὰς αἰκίας τοῖς τυράννοις * προσβάλλεις, 'Ιουλιανέ, * κραυγάζων νηφαλέως * Τὸν Κύ-· ριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Αρετής ἀπάσης ἔμπνους στήλη, * ἀσεβείας θρίαμβος ὡράθης,* ἐν πόλεσι περιαχθείς * ἐβόας ἀναμέλπων· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε *

χαι ύπερυψούτε * είς πάντας τούς αἰῶνας.

Σοβαροῦ πυρός οὐχ ἀπειλή με, * οὐδ' ἀχμὴ τοῦ ξίφους ἀποστήσει * τοῦ πλαστουργήσαντος Θεοῦ, * ἐβόας ἀναμέλπων· * Τόν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

(HESTOXION.

΄Ως των δλων Κύριον τεχούσα * χαὶ Παρθένος μείνασα, Μαρία, * χαὶ μετὰ τόχον, οἱ πιστοὶ * ἀξίως ἀνυμνοῦντες * τὸ Χαῖρέ σοι βοωμεν, * χαὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰωνας. ΄() Εἰρμός.

» Τουσικών ὀργάνων συμφωνούντων, * καὶ λαῶν ἀπείρων προσ-» Σκυνούντων * εἰκόνι τῆ ἐν Δεηρᾳ, * τρεῖς Παΐδες μὴ πει-» σθέντες, * τὸν Κύριον ἀνύμνουν * καὶ ἐδοξολόγουν * εἰς πάντας » τοὺς αἰῶνας.

'Ωοή θ'. Την 'Αγνην ένδόξως.

Τοῦ τυράννου τύφον κατέβαλες, * Χριστοῦ Στρατιώτα, * καὶ ἀνδρείως ἡγώνισαι * κατὰ κράτος ἐκνευρίσας τοῦτον· * διό σε μακαρίζομεν.

Επηρμένον όμμα χατέβαλες, * Θεού Στρατιώτα, * άσωμάτου άλάστορος * προσπαλαίσας μετά σαρχός άνδρείως, * Χριστόν με-

γαλύνων ἀεί.

Φωλεούς έξέφυγες δράκοντος * έχθροῦ ἀρχεκάκου * θαλαττίοις, Μακάριε, * κενεώσιν έμβεβλημένος· ὅθεν * σὲ ὕμνοις μεγαλύνομεν.

'Ως χαλώς τοῖς ἄθλοις ἡγώνισαι * ὑπέρ τοῦ Δεσπότου! * ὡς ὑραίως χατέστεψαι * δεξιᾳ δεσποτιχῆ! διό σε * ἀξίως μεγαλύ-νομεν. Θεοτοχίον.

Ο Μωσής ἐν βάτφ κατεϊδέ σε, * Αγνὴ, ἐν τῷ ὅρει, * δεχομένην τὸ ἄστεκτον * τῆς Θεότητος πῦρ ἀφλέκτως * ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν. Ο Εἰρμός.

Τήν Αγνήν ἐνδόξως τιμήσωμεν, * λαοί, Θεοτόχον, * τὴν
 Τό πῦρ τῆς Θεότητος * δεξαμένην ἐν γαστρὶ ἀφλέχτως, *

» έν υμνοις μεγαλύνοντες.

Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

THE KB'. TOY ATTOY MHNOS.

Μνήμη τοῦ Άγιου Ἱερομάρτυρος Εὐσεβίου, Ἐπισχόπου Σαμωσάτων.

EIΣ TON EΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, Ήγος πλ. δ΄. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

τητί σε ονομάσωμεν, "Ενδοξε; * Ίεράρχην ἀληθή καὶ ἰερόν δογφωστήρα * νοητόν φως ἀπαστράπτοντα: *Μαρτύρων * εὐκληρία διαπρέποντα: * τής ἀληθείας ὑπέρμαχον: * μέγαν τοῦ ψεύδους κατήγορον. * Ίκέτευε * τοῦ σωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε, Ίεράρχα, προσφθέγξωμαι; * ποταμόν τζις νοητής έκπορευόμενον Έδεμ, * καταρδεύοντα τζιν γζιν ἐπιρροαζις πνευματικαζις * κρατζιρα * θείου νάματος πληρούμενον, * 'Αρείου * τοὺς ὁμόρρονας βυθίζοντα. * στύλον πυρός προηγούμενον * νέου λαοῦ θεία γάριτι. * Ίκέτευε * τοῦ σωθζίναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τιί σε ονομάσω, Εὐσέβιε, * εὐσεβείας ποριστὴν καὶ ἀσεβείας μειωτὴν * ἀθλοφόρων καλλονὴν καὶ ἰερέων χαρμονήν * δρεπάνην * τὰ ζιζάνια ἐκτέμνουσαν, * τὸν σῖτον * τὸν οὐράνιον συνάγουσαν * πηγὴν θαυμάτων ἀένναον * νόσων ἐξαίρουσαν καύσωνα. * Ἰκέτευε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, όμοιον.

Τινι ώμοιώθης, ταλαίπωρε, * πρός μετάνοιαν οὐδόλως ἀνανεύουσα, ψυχὴ, * καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα τῶν κακῶν ἐπιμονῆ; * Ανάστα, * καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν * ταχεῖαν * ἐπικάλεσαι καὶ βόησον * Τὸν σὸν Υίὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν * μὴ διαλίπης
πρεσβεύουσα * ἡυσθῆναί με * τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος.

"Η Σταυροθεοτοκίου, όμοιου.

Αρνα ἡ ἀμνὰς ὡς ἐώρακεν * ἐπὶ ξύλου ἡπλωμένον ἐκουσίως Ασταυρικοῦ, * ἀνεβόα μητρικῶς ὁδυρομέη ἐν κλαυθμῷ· * Υἰξ μου, * τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα; * ὁ πᾶσι * τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, * πῶς θαγατοῦσαι, μακρόθυμε, * βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; * Δοξάζω σου * τὴν πολλὴν, Θεέ μου, συγκατάβασιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Π συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τοῦ 'Αγίου οῦτος, οῦ ἡ 'Ακροστιχίς'

Τής εύσεβείας τον φερώνυμον σέβω, Ίωσήφ.

 Ω δη α΄. Ήχος πλ. δ΄. Η κεκομμένη.

Τρῦ ἀχροτάτω φωτί ἐλλαμπόμενος, * καὶ Ἱερέων χοροῖς, * μά-Χαρ, συνταττόμενος, * καὶ ταῖς μαρτυρικαῖς * εὐκλείαις ἐγκοσμούμενος, * τοὺς πίστει ἐορτάζοντας τὴν σὴν, * Εὐσέβιε μακάριε, * μνήμην περιρύλαττε * Χριστόν ἐξιλεούμενος.

"Ηδη τῷ πόθῳ Χριστοῦ πυρπολούμενος * ἀπό νεότητος σὴν * σάρχα χαθυπέταξας, * παμμάχαρ, τῆς ψυχῆς * ταῖς ἰεραῖς δυνάμεσι, * χαὶ σχεῦος ἰερὸν ἀποδειχθεὶς, * λαὸν ἐν ὀσιότητι, * "Οσιε,

έποίμανας * χρισθείς μύρφ τῆς χάριτος.

Σὲ ποιμενάρχην το Πνεϋμα προβάλλεται * αἰρετιζόντων ἀχλὺν * λόγοις σελασφόροις σου * σκεδάζοντα, σοφὲ, * καὶ προφανῶς δεικνύοντα * τὴν τρίβον τὴν ὁρθὴν τοῖς ἐν αὐτῆ * ὁσίως ἐπιβαίνουσι, * μέγιστε Εὐσέβιε, * φωστὴρ τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Εὐλογημένη Θεόν ή χυήσασα * τοὺς εὐλογοῦντάς σε νῦν, * Αχραντε, εὐλόγησον, * χαὶ πρός τὰς ἀγαθὰς * εἰσόδους χειραγώ-γησον, * χαὶ ἔμπλησον ἐνθέων ἀρετών, * χαὶ ψάλλειν ἐνδυνάμωσον. * Τῷ Κυρίφ ἔσωμεν, * ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

'Ωδή γ'. Τον φόβον σου, Κύριε.

πήρξας πρᾶος καὶ ἀνεξίκακος, * ταπεινόρρων καὶ μέτριος, * καὶ ἀγάπης θείας εμπλεως, * Μαρτύρων ἐπὶ τέλει * κοσμηθείς στεφάνω.

Στολαίς ταις έξ αίματος, Εὐσέβιε * ἱερώτατε, λαμπόμενος, * εἰς τὰ Αγια ἀνέδραμες * φαιδρῶς τὰ τῶν 'Αγίων * δόξη ἐστεμ-

μένος.

Έλέγχων 'Αρείου τοὺς όμόφρονας,* διωγμοὺς, Μάχαρ, ὑπήνεγκας * βιαιότατόν τε θάνατον· * διὸ τῆς ἀθανάτου * δόξης ἡξιώθης.

Θεοτοχίον.

Βουλήσει Πατρός τον Λόγον τέτοκας * ἐπελεύσει τοῦ Πνεύματος,* Παγαγία Μητροπάρθενε,* 'Αρχιερέων δόξα: * δθεν σε ὑμνοῦμεν. () Είρικός.

Τόν φόβον σου, Κύριε, ἐμφύτευσον * ἐν ταῖς καρδίαις τῶν
 δούλων σου, * καὶ γενοῦ ἡμῖν στερέωμα * τῶν σὲ ἐν ἀλη θεία * ἐπικαλουμένων.

Κάθισμα, ⁷Ηγος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε. *

εξαιδρύνας τον βίον σου * των άρετων καλλοναίς, * Ποιμήν άνηγόρευσαι * καὶ 'Ιεράρχης σεπτός, * παμμάκαρ Εὐσέβιε· * αίματι δὲ Μαρτύρων * σεαυτόν ὡραίσας * ἄνω πρός τὰς ἀὐλους *
μετετέθης χορείας· * μεθ΄ ὧν ὑπὲρ ἡμων τὸν Χριστὸν, * Πάτερ,
iκέτευε.

. 6

Θεοτοχίον, διμοιον.

Το λπίς ἀκαταίσχυντε * τῶν πεποιθότων εἰς σὲ, * ἡ μόνη κυήσασα * ὑπερρυῶς ἐν σαρκὶ * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν * τοῦτον σὺν τοῖς Αγίοις * Αποστόλοις δυσώπει * δοῦναι τῆ οἰκουμένη * ἱλασμὸν καὶ εἰρήνην, * καὶ πᾶσιν ἡμῖν πρὸ τέλους * βίου διόρθωσιν.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Ταρθένε πανάμωμε * Μήτερ Χριστού του Θεού, * ρομφαία διήλθε έκουσίως * τὸν Υίὸν καὶ Θεόν σου * δν περ, εὐλογημένη, * δυέκουσίως * τὸν Υίὸν καὶ Θεόν σου * δν περ, εὐλογημένη, * δυκατασκίου. *

Εστησας, σορέ, * της πλάνης σηπεδόνα * άλατι των σων * Ε νοστίμων διδαγμάτων, * και τούς νοσούντας αιρέσει κακοπιστίας, * μάκαρ, ύγείωσας, Εὐσέβιε.

"Ιθυνας λαόν * πρός δρμον σωτηρίας * 'Αρειανικήν * βυθίσας ἀπιστίαν * τῆ τῶν αἰμάτων πλημμύρα, Ποιμήν καὶ Μάρτυς, * 'Αργιερέων ἐγκαλλώπισμα.

Αστρον φαεινόν * άνετειλας εν κόσμφ * φέγγει ίερων * δογμάτων καταυγάζων * τὰς διανοίας, Παμμάκαρ, των όρθοδόξων· * δθεν πιστως σε μακαρίζομεν.

()EOTOXIOY.

Στόματι, Αγνή, * καὶ γλώσση καὶ καρδία * καθομολογῶ * τοῦ Κτίστου σε Μητέρα, * καὶ δυσωπῶ σε· Καταύγασον τὴν ψυχήν μου * ἐσκοτισμένην πλημμελήμασιν.

 $^{\circ}\Omega$ οη ε΄. Ο έχ νυχτός άγνοίας.*

Ταϊς διδαχαϊς σου, Μάχαρ, * των όρθοδόξων στηρίζων το ορόνημα, * ὑπέρ τῆς εὐσεβείας * τὰς ὑπερορίας ὑπήνεγχας.

'Ορθοδοξίας στήλην * καὶ ἰαμάτων πηγήν σε γινώσκομεν, * πάνσοφε Ιεράρχα, * καὶ τῆς 'Εκκλησίας ἐδραίωμα.

Νομοθεσίαις θείαις * τους άνομουντας στηρίζων εν χάριτι, * υπό χειρός άνόμου * άδιχον υπέμεινας θάνατον.

Θεοτοχίον.

Φωτιστική λυχνία, * Θεοκυήτορ, το θεΐον λαμπάδιον * φέρουσα ἐγνωρίσθης, * πάντα καταυγάζον τὰ πέρατα.

'μος ς΄. Την δέησιν έχχεω.
' πάρυξας όμοούσιον Λόγον * καὶ συνάναρχον Πατρὶ τὸν Σωτῆρα, * τῆς βδελυρᾶς * τοῦ 'Αρείου μανίας * ἐξαρανίσας τὸ μάταιον φρόνημα, * Εὐσέβιε, τῶν εὐσεβῶν * ἀρραγές καὶ στερρὸν περιτείχισμα.

'Ραντίσματι των σεπτών σου αιμάτων * πορφυρίδα σεαυτώ ἐπιχρώσας * βασιλιχὴν, * προσεχώρησας, Πάτερ, * μετ' εὐφροσύνης είς θεΐα βασίλεια * παρίστασθαι τῷ Βασιλεΐ * των αἰώνων, παμμάχαρ Εὐσέβιε.

'Ως ρόδον, ώς εὐωδέστατον κρίνον, * ώς Παράδεισος Θεοῦ ἀνεδείχθης * μέσον ζωῆς * κεκτημένος τὸ ξύλον, * τὸν φυτουργόν τῶν ἀπάντων καὶ Κύριον, * Εὐσέβιε, καὶ νῦν ἡμᾶς * εὐωδίας πληροῖς θείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Νοήσαντες θεηγόροι Προφήται * μυστηρίου σου το ἄπειρον βάθος, * τοῦτο σαφῶς * προεδήλωσαν, Κόρη, * δι' αἰνιγμάτων καὶ θείων προρρήσεων· * τον Λόγον γὰρ τον τοῦ Πατρός * ὑπὲρ λόγον, 'Αγνὴ, ἐσωμάτωσας. Ο Εἰρμός.

Τὴν δέησιν ἐχχεῶ πρὸς Κύριον * καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου
 τὰς θλίψεις, * ὅτι κακῶν * ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, * καὶ ἡ

» ζωή μου τῷ Αδη προσήγγισε. * και δέομαι ὡς Ἰωνᾶς. * Ἐκ
» φθορᾶς, ὁ Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Συναξάριον.

Τῆ KB'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Αγίου Ἱερομάρτυρος Εὐσεβίου, Ἐπισχόπου Σαμωσάτων. Στίχοι.

Κέραμος, Εὐσέβιε Μάρτυς Κυρίου, Εὐθὺς δὲ καὶ στέρανος ἐν τῆ σῆ κάρα. Εἰκάδι δευτερίη κεφαλὴν θλάσαν Εὐσεβίοιο.

Ταίς αύτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδή ζ΄. Παίδες Έβραίων.

μνοις σχολάζων, Ίεράρχα, * και δεήσεσιν έκοιμισας τὰ πάθη, *
και ήμων των πιστων * ἄγρυπνος ώφθης φύλαξ * των εύσεβως ύμνούντων σε, * και τελούντων σου τὴν μνήμην.

Μάρτυς δειχθείς καὶ Ἱεράρχης * τὰ οὐράνια ἐνθέως ἐκληρώσω, * καὶ τῷ θρόνῳ, βοῶν, * παρίστασαι τοῦ Κτίστου * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

"Ορθρος ἀνέτειλας χηρύττων * τον ἐκλάμψαντα Πατρός πρό ἐωσρόρου, * Ἰησοῦν τον Χριστον, * φωστήρ τῆς Ἐκκλησίας, * Ἱεραρχῶν ἀγλάἴσμα, * ἀθλορόρων ὡραιότης.

Θεοτοχίον.

Νόμους τῆς φύσεως, Παρθένε, * τῆ χυήσει σου χαινίζεις παραδόξως, * χαὶ φθαρέντας ἡμᾶς * χαχίστη παραβάσει * ἀναχωνεύεις δθεν σε * χατὰ χρέος εὐφημοῦμεν.

٠.

ίωδη η'. Οι θεορρήμονες Πατδες.

Σύν Ίεράρχαις καὶ Μάρτυσι δυσώπει * ώς Ἱεράρχης καὶ Μάρτυς, * ἱεροκήρυξ Εὐσέβιε, * τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων, * εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος.

Έν άγαθή συνειδήσει διαπρέπων, * και βακτηρία των λόγων * το ίερον νέμων ποίμνιον, * της αίρέσεως θηρας, * Παμμάκαρ, άπήλασας.

Βεβαρυμένους τῆ μέθη τῆς ἀπάτης * τοὺς αἰρετίζοντας μάτην * σὺ διελέγχων, Εὐσέβιε, * ὑπ' αὐτῶν ἀνηρέθης * ἀθλήσας στερρότατα.

(-) EDTOXION.

 Ω ς άνωτέρα των θείων ύψωμάτων * ύψιστον ἔτεχες Λόγον, * τὸν ἀπό γῆς ἀνυψώσαντα * τὴν πεσοῦσαν οὐσίαν * ἀνθρώπων, Πανύμνητε.

() Elouos.

Οἱ θεορρήμονες Πατδες ἐν τῆ καμίνομ * σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν
 οἰ θεορρήμονες Πατδες ἐν τῆ καμίνομ * σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν
 τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

'Ωδή θ'. Κυρίως Θεοτόχον.*

Τδεΐν χατηξιώθης, * Πάτερ, τὰ μαχρόθεν * τῆ ἰερᾳ σου ψυχῆ ἐλπιζόμενα, * χαὶ πρός ἀνέσπερον φέγγος * χαίρων ἐσχήνωσας.

'Ωραΐος ἀπεράνθης * ταΐς θεηγορίαις * καὶ ἀγαθαῖς ἐργασίαις, Εὐσέβιε, * καὶ ταῖς παντίμοις τῶν ἄθλων, * μάκαρ, λαμπρότησιν.

Στησώμεθα χορείὰν * ἐν ἀγαλλιάσει * τὸν ἱερὸν εὐφημοῦντες Εὐσέβιον, * τῆς εὐσεβείας τῷ κάλλει * ἀγλαζόμενον.

Ή θήκη σου μυρίζει * χάριν ἰαμάτων, * ἡ δὲ ἀγία σου μνήμη, Εὐσέβιε, * καταρωτίζει τὸν Κόσμον * ὡς μέγας ἡλιος.

()εοτοχίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, * τὴν κεκακωμένην * τῇ ἀμαρτία ψυχήν μου ἀγάθυνον, * ἡ τὸν πανάγαθον Λόγον * σαρκί κυήσασα.

Ο Είρμός.

Τυρίως Θεοτόχον * σὲ ὁμολογοῦμεν * οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι,
 Παρθένε ἀγνὴ, * σὺν ἀσωμάτοις χορείαις * σὲ μεγαλύνοντες.
 Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ ᾿Απόλυσις.

ΤΗ: ΚΓ΄. ΤΟΥ ΛΥΤΟΥ ΜΠΝΟΣ.

Μνήμη της Αγίας Μάρτυρος Αγριππίνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια: Τηχος δ΄. Έδωκας σημείωσιν. *

Τώμη σε προβάλλεται * ώσπερ λειμών ρόδον εξοσμον, * 'Αγριππίνα πολύαθλε, * πιστών την διάνοιαν * χατευωδιάζον * όδμαϊς έναρέτοις, * χαὶ τὸ δυσώδες τῶν παθών * ἀποδιῶχον χάριτι, πάντιμε, * Μαρτύρων έγχαλλώπισμα, * τῆς 'Εχχλησίας ἐδραίωμα, * τῶν παρθένων τὸ χαύχημα, * τῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος. Αβον ὡς πολύτιμον * τῆ Σιχελία σὲ δίδωσιν, * ἐν τῆ 'Ρώμη ἀθλήσασαν, * Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν * ἔνθα γενομένη, * ἀοίδιμε Μάρτυς, * τὴν τῶν δαιμόνων πονηρὰν * πληθύν διώχεις ἐπιστασία σου * διό σε μαχαρίζομεν, * χαὶ τὴν ἀγίαν σου σήμερον * ἐορτάζομεν ἄθλησιν, * 'Αγριππίνα πολύαθλε.

Τρερον ἐπ' ὤμων σε * Βάσσα καὶ Παῦλα προστάξεσι * τοῦ τὰ σύμπαντα φέροντος, * τόπους διαμείβουσαι * καὶ μακρὰ πελάγη, * Μάρτυς 'Αγριππίνα, * θαυματουργίας φοβερὰς * ἐπιτελοῦσαν τῆ θεία χάριτι: * κατέπαυσας ἐν τόπω δὲ * ἐν ῷ Θεὸς ὡκονόμησε. * κεκμηκότων ἀνάπαυσις * γενομένη, πανεύφημε.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίον, ομοιον.

Σὲ τὸ καθαρώτατον * τοῦ Βασιλέως παλάτιον * δυσωπῶ, πολυὑμνητὲ· * Τὸν νοῦν μου καθάρισον * τὸν ἐσπιλωμένον * πάσαις ἀμαρτίαις, * καὶ καταγώγιον τερπνὸν * τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον, * ὅπως τὴν μεσιτείαν σου * καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος * μεγαλύνω σωζόμενος * ὁ ἀχρεῖος ἰκέτης σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Σέ ὡς ἐθεάσατο * ἐπὶ σταυροῦ ἀνυψούμενον * ἡ τεκοῦσα, Φιλάνθρωπε, * κραυγάζουσα ἔλεγε· * Πῶς ἐθελουσίως * πάθος ὑπομένεις, * ὁ ἀπαθῶς ἐκ τῆς ἐμῆς * γαστρός ἐκλάμψας ὡς παντοδύναμος, * καὶ λύσας τὴν κατάκριτον * φύσιν βροτῶν κατακρίσεως; * 'Ανυμνῶ σου τὴν ἄμετρον * νῦν, Υὶὲ, συγκατάβασιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οί Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τῆς 'Αγίας ὁ παρών, οῦ ἡ 'Ακροστιχίς (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων)·

Την Χριστονύμφην Αγριππίνην αίνεσω. Θεοφάνους.

Digitized by Google

'Ωδή α'. Ήχος δ'. 'Ανοίζω το στόμα μου. *

Τῷ ρέγγει τῆς χάριτος * τῆς ἀστραψάσης σοι ἄνωθεν * τόν ζόρον ἀπέλασον * τῆς ἀγνωσίας μου, * καὶ παράσχου μοι * εὐχαῖς σου, 'Αγριππίνα, * χάριν ἀνυμνῆσαί σου, * Μάρτυς, τὰ θαύματα.

Ήλίου ραιδρότερον * ὡς ἀληθῶς ἐξανέτειλας * ἐν τῷ στερεώματι * τῆς Ἐχχλησίας Χριστοῦ, * χαὶ χατηύγασας * ἀχτῖσι τῶν ἀγώνων, * Μάρτυς, χαὶ θαυμάτων σου * χόσμου τὰ πέρατα.

Νυμφίον άθάνατον * τον ζωοδότην ποθήσασα, * ώς μνηστρε την άθλησιν * τούτφ προσήνεγκας, * και άντελαβες * οὐρανῶν Βασιλείαν * και στέρανον άφθαρτον, * Μάρτυς ἀοίδιμε.

Χειρί του Δεσπότου σου * χυβερνωμένη διέπλευσας * τὴν ἄστατον θάλασσαν * τῆς ἀσεβείας, σεμνὴ, * καὶ προσώρμισας * λιμένι, 'Αγριππίνα, * τῆς ἄνω λαμπρότητος, * θεομακάριστε.

() Estoxiov.

Παρθένε πανάμωμε, * ή τὸν Σωτήρα χυήσασα, * χαὶ τοῦτον ἀγχάλαις σου * θείαις χατέχουσα, * χυριώνυμε, * διάλυσον τὸν γνόφον * ψυχής μου, χαὶ φώτισον * ταύτην γεραίρειν σε.

'Ωοή γ'. Τόξον * δυνατών.

Τάβδοις * τυπτομένη έχαιρες, * τούτοις τὰ όστὰ τῆς ἀσεβείας συντρίβουσα, * καὶ βοώσα· Τῆς σῆς οὐδέν με * ἀγαπήσεως χωρίσει, Χριστέ.

Ίνα * τῶν ἐχθρῶν τὴν γύμνωσιν, * Μάρτυς, στηλιτεύσης, τοῦ χιτῶνος γεγύμνωσαι * διὰ τοῦτο τῆς ἀφθαρσίας * τὴν στολήν Χριστός σοι δίδωσιν.

Στόμα * τό λαλοῦν παράνομα * τῆς εὐνομωτάτης κατὰ σοῦ Χριστομάρτυρος * ἐνεφράγη, τὰ μεγαλεῖα * τοῦ Σωτῆρος κηρυττούσης σου.

Τείνας * iπὶ γῆς τὸ σῶμά σου * ὁ τῆς ἀσεβείας ὑπουργὰ μεματαίωται, * τεταμένην πρὸς τὸν Δεσπότην * τὴν διάνοιαν ἐχούσης σου. Θεοτοχίον.

'Ρήσις * εὐσεβής πεπλήρωται * ή τοῦ 'Ησαίου' Παρθένος γὰρ τέτοχε * σαρχωθέντα τὸν ζωοδότην * και Σωτήρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν. 'Ο Εἰρμός.

Τόξον * δυνατών ἡσθένησε, * καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο
 Κυρίφ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, ΊΙχος δ΄. Ο ύψωθείς έν τῷ Σταυρῷ.

Τον ώραιότατον Χριστόν άγαπήσασα, * και παρθενία την ψυχήν ώραίσασα, * διά παντοίων πόνων τε και θλίψεων * τούτω κατηγγύησαι * ώς Παρθένος και Μάρτυς: * δθεν σε ήξίωσεν * ούρα-

νίων θαλάμων, * ὑπέρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν αὐτῷ * τῶν σὲ τιμώντων, * σεμνὴ παμμαχάριστε. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

σούς δούλους κενούς. * σε γάρ και μόνην * ελπίδα κεκτήμεθα.
Τη πεινοί, και προσπέσωμεν * εν μετανοία κράζοντες εκ βάθους ψυχής. * Δέσποινα, βοήθησον * ερ ήμιν σπλαγχνισθείσα. * σπευτη πεινοί, και προσπέσωμεν * εν μετανοία κράζοντες εκ βάθους πον, άπολλύμεθα * ύπο πλήθους πταισμάτων. * μή άποστρέψης και μόνην * ελπίδα κεκτήμεθα.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Τόν έξ ἀνάρχου τοῦ Πατρός γεννηθέντα * ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρχὶ τετοχυῖα * ἐπὶ Σταυροῦ χρεμάμενον ὁρῶσά σε, Χριστὲ, * Οἱ μοι! ποθεινότατε * Ἰησοῦ, ἀνεβόα· * πῶς ὁ δοξαζόμενος * ὡς · Θεὸς ὑπ' Αγγέλων, * ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν, Υἰὲ, * θέλων σταυροῦσαι; * Ὑμνῶ σε, μαχρόθυμε!

'Ωδή δ΄. 'Ο καθήμενος έν δόξη. *

Τό θέλημα των τουτον * ροβουμένων ποιούμενος * δι' 'Αγγέλου, Μάρτυς, * λύει σε δεσμών και στρεβλώσεων, * τὴν διαλύσασαν πᾶσαν * τὴν ἀσέβειαν * τῷ δεσμῷ τῆς ἀγάπης Χριστοῦ * τοῦ νυμφίου σου.

Νεχρωθείσα δι' ἀγάπην * τοῦ νεχρώσαντος ἄπασαν * τὴν ἰσχὺν θανάτου, * χάριν ἀναβλύζεις ἀείζωον * τοὺς ἐχ παθῶν νεχρωθέντας * θεραπεύουσα, * 'Αγριππίνα, Μαρτύρων Χριστοῦ * ἐγχαλλώπισμα.

Υπερβάσα τη άγάπη * τοῦ νυμφίου σου άπαντα * της σαρκὸς τὸν πόθον, * ἔφερες στερρῶς ἐν τῷ τύπτεσθαι * τὰς άλγηδόνας βοῶσα· * Οὐ χωρίσει με * της στοργης σου, Χριστὲ, τῶν παθῶν * ἡ ἐπίτασις.

Μαχαρίας ξυνωρίδος * τῆς Τριάδος τῷ ἔρωτι * ὑπεραθλησάσης, *Βάσσης, 'Αγριππίνης τε σώρρονος * τίς τὴν ἀνδρίαν ἐξείποι; * ὅπως ἔδειξαν * ἀδρανῆ τῶν εἰδώλων ἰσχὺν * χραταιότατα.

Θεοτοχίον.

Ή βασίλισσα Παρθένος * διαχρύσφ στολίσματι * ώραϊζομένη * Υίῷ Βασιλεί νῦν παρίσταται,* ἡ ἀσυγχρίτως 'Αγγέλους* ὑπερέχουσα * τοὺς χραυγάζοντας· Δόξα, Χριστὲ, * τῆ δυνάμει σου.

'Ωδή ε'. Σὰ Κύριε μου φῶς. *

 Φ ώς άδυτον τῷ σῷ * ἐνσκηνῶσαν σκηνώματι * ἐδείκνυ σε τοῖς όρῶσιν * ἐν νυκτὶ ὡς ἡμέραν * βολὰς θαυμάτων πέμπουσαν.

Η ἄσπιλος ἀμνὰς * τοῦ ποιμένος τοῖς ἴχνεσι * βαδίζουσα, ἱερεῖον * ώσπερ ἄμωμον τούτω * ἐνθέως προσενήνεχται.

Νοῦν ἔχουσα φωτός * προφητείας ἀνάπλεων, * τὰ μέλλοντα ώς παρόντα * ἡ ἀοίδιμος Βάσσα * προλέγειν κατηξίωται.

Θεοτοχίον.

 $^{7}\Omega$ Μήτερ τοῦ Θεοῦ, * τής ψυχής μου τὴν κάκωσιν * θεράπευσον, ἡ τεκοῦσα * τὸν πανάγαθον Λόγον * τὸν πάντας ἀγαθύνοντα.

'Ωοή ς'. Θύσω σοι * μετά φωνής.

Αστράψαν * έχ της 'Ρώμης ως άδυτον ήλιον * ή Σιχελία το σωμα * της Αγίας Μάρτυρος δεξαμένη, * της ζοφώδους * των δαιμόνων λυτρούται δεινότητος.

Γενναίως * αι τρισόλβιοι "Αγιαι Μάρτυρες, * αι πρό θανάτου θανούσαι * εν τη προσδοκία του μαρτυρίου, * νεκρωθέν σου * ζωηφρορον το σώμα κομίζουσιν.

'Ρομφαΐαι * τοῦ ἐχθροῦ ἐπὶ σὲ ἐξησθένησαν· * καὶ γὰρ ὡς πόλεις καθεῖλες * ἀθεμελιώτους τούτου τὰ θράση, * 'Αγριππίνα, * τῷ μοχλῷ τῶν ἐνδόξων ἀγώνων σου.

'Ιᾶται * τῆ προσψαύσει αἰμόρρους τοῦ σκήνους σου· * λεπροί καθαίρονται πίστει· * δραπετεύει ἄλλη δὲ πᾶσα νόσος * τῆ προσκλήσει * τοῦ 'Αγίου σου, Μάρτυς, ὀνόματος.

Θεοτοχίον.

'Ρήμασι * του Γαβριὴλ, Παρθένε πανάμωμε, * νϋν χεχρημένοι βοωμεν· * Χαϊρε, Μήτηρ μόνη εὐλογημένη· * Χαΐρε, πύλη * διχαιοσύνης ήλιον έχουσα.

Ο Είρμός.

» Ο ύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βος σοι, * ἐκ Δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἰκτον * » ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ἐεύσαντι αἵματι.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΓ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Αγίας Μάρτυρος Άγριππίνης.

Στίγοι.

Πλησθεΐσα δεινών τραυμάτων έχ τυμμάτων, Πολλών μετέσχε στεμμάτων 'Αγριππίνα. Είχάδι θεινομένη τριτάτη θάνεν 'Αγριππίνα.

Ταϊς αὐτῆς ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδή ζ'. Ο διασώσας έν πυρί. *

Περιστερὰ οἶα χρυσῆ * ὅπλφ τοῦ Σταυροῦ φραττομένη, * ᾿Αγαρηνοὺς τοὺς ἐν νυχτὶ * τῷ φρουρίφ τῷ τῷ προσεγγίσαντας *
ἐξηφάνισας, σώσασα * τοὺς πιστοὺς μιαιφονίας τῆς τοὐτων, Μάρτυς.

Πολυειδείς διὰ Χριστόν * πόνους ὑπομείνασα, Μάρτυς, * ἄπονον εὖρες ἐν αὐτῷ * καὶ ἀθάνατον λῆξιν κραυγάζουσα· * Ὑπερὑμνητε Κύριε * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Ίερουργός ὁ θαυμαστός * καὶ θαυματουργίαις ἐκλάμπων * σοῦ τὰ θαυμάσια ὁρῶν, * ᾿Αγριππίνα, Θεόν ἐμεγάλυνε, * καὶ γηθόμενος ἔψαλλεν· * Ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητός εἶ.

Νενευρωμένφ λογισμῷ * σοῦ τὸ ρωστικόν παθημάτων * διακομίζουσαι σῶμα, * γυναικείας οὐδόλως ἠσθάνοντο * ἀσθενείας, κραυγάζουσαι * αὶ παρθένοι τῷ Δεσπότη. Εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοχίον.

Κυοφορήσασα Θεόν * μένεις μετὰ τόχον παρθένος, * χαὶ γαλουχεῖς μητροπρεπῶς * τόν τρορέα τοῦ χόσμου, Πανάμωμε· * δν ὑμνοῦντες χραυγάζομεν· * Ο Θεός ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ. Ω ος η η΄. Παϊδας εὐαγεῖς.

Η νὺξ ὡς ἡμέρα καθωρᾶτο * τοῖς φέρουσι, Μάρτυς, σοῦ τὸ λείψανον. * τόπος εὐωδίαστος * ἄπας σε δεχόμενος. * δαιμονική παράταξις * σφοδρῶς ἡλαύνετο. * ἰάσεων ἀπέρρει πλημμύρα * τοῖς ὑπερυψοῦσι * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νυμφίον ἀθάνατον ποθούσα * ὁπίσω τῶν μύρων τούτου ἔδραμες, * τούτου τὰ παθήματα, * Μάρτυς, καὶ τὸν θάνατον * ἐκμιμουμένη, "Ενδοξε, * καὶ ἀνακράζουσα· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψούτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ανύστακτον έχουσα τὴν πίστιν, * ἐλαίφ τε φαιδρυνθεῖσαν τῶν αἰμάτων σου, * Μάρτυς, τὴν λαμπάδα σου * ἔνδον εἰσελή-λυθας * εἰς τὸν νυμφῶνα χαίρουσα * τῆς οὐρανίου χαρᾶς, * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, βοῶσα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ίδεῖν τὴν τερπνότητα Κυρίου, * τὸν τούτου ναόν τε ἐπισχέψασθαι * ποθοῦσα, ὡς ἄρματι * αϊματι οἰχείφ σὰ * ἐποχουμένη ψάλλουσα * πρὸς τοῦτον ἔρθασας· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Ή βάτος το πρὶν προδιετύπου * το ξένον τοῦ τόχου σου μυστήριον, * ἄχαυστος τῷ φλέγεσθαι * μένουσα, πανάμωμε· * χαὶ γὰρ το πῦρ ἐχύησας * το τῆς Θεότητος, * χαὶ ἄφλεχτος διέμεινας, Κόρη· * δθεν σε ὑμνοῦμεν * πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

- * \prod αΐδας εὐαγεῖς έν τῆ χαμίν \wp * ὁ τόχος τῆς Θεοτόχου διεσώσατο, * τότε μέν τυπούμενος, * νῦν δὲ ἐνεργούμενος * τὴν
- » οἰχουμένην ἄπασαν * ἀγείρει ψάλλουσαν· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
- * τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Λίθος άχειρότμητος.

Νεύσει τοῦ τὰ πάντα ποιοῦντος * τοῦ μαρτυρίου πρός τὸ πέρας * ἡ 'Αγαθονίκη σὺν Βάσσα * ὁμοῦ καὶ Παῦλα προθύμως σπεύδουσαι, * ὡς ἀληθῶς κατάλληλον * εὕρον τοῦ πόθου τὸ συμπέρασμα.

Έν ἐπουρανίοις θαλάμοις * χατασχηνώσασα, Παρθένε, * χαὶ τῶν ἀθεάτων τὰ χάλλη * χατανοοῦσα, χαὶ ἀπολαύουσα * τῆς τοῦ Θεοῦ λαμπρότητος, * τοὺς σὲ ὑμνοῦντας χαταραίδρυνον.

Στέρανος ἐτέθη χαρίτων * τῆ κορυφῆ σου, 'Αγριππίνα, * ὡς τελειωσάσης τὸν δρόμον * καὶ τηρησάσης τὴν πίστιν ἄσυλον. * καὶ τῶν Δικαίων τάγματα * περιχαρῶς σε ὑπεδέξαντο.

'Ως παρισταμένη τῷ θρόνψ * ἐν παρρησία τοῦ Δεσπότου, * μάρτυς 'Αγριππίνα, σὺν πᾶσι * τοῖς ἀπ' αἰῶνος 'Αγίοις αἴτησαι * ἀμαρτιῶν τὴν λύτρωσιν * τοῖς σὲ ὑμνοῦσι, καλλιπάρθενε.

Θεοτοχίον.

 Ω ς τον του παντός δεδραγμένον * μητροπρεπώς ταϊς σαϊς άγχάλαις * φέρουσα, ΙΙαρθένε Μαρία, * χειρός με ρύσαι του πολεμήτορος, * ὅπως τὴν σὴν σωζόμενος * ἀνευρημώ μεγαλειότητα. Ο Είρμός.

• Λ ίθος άχειρότμητος όρους * έξ άλαξεύτου σου, Παρθένε, * ά- • Λ χρογωνιαΐος έτμήθη, * Χριστός, συνάψας τὰς διεστώσας

» φύσεις· * διὸ ἐπαγαλλόμενοι * σὲ, Θεοτόκε, μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗι ΚΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Γενεθλίου τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ΕΝ ΤΩι ΜΙΚΡΩι ΕΣΠΕΡΙΝΩι.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τὰ ἐξῆς τρία, δευτεροῦντες τὸ α΄.

Ήχος δ΄. Ο έξ ύψιστου κληθείς.

Έχα στειρευούσης γεγέννηται νηδύος * ὁ λύσας τὴν στείρωσιν* τῶν χαρδιῶν ἡμῶν, * καὶ εὐτεκνίαν ἐν πίστει τε * καὶ ἀληθείς * ψυχαῖς ἀκάρποις λόγον δωρούμενος, * ὁ ἔνδοξος Πρόδρομος* τῆς παρουσίας Χριστοῦ, * φωνὴ τοῦ Λόγου ἡ εῦσημος, * τῆς μετανοίας * ὁ προσημάντωρ ὁ μεγαλόρωνος, * καὶ Παλαιᾶς τε *

καὶ τῆς Νέας θεῖος μεσίτης σαφώς γνωριζόμενος, * οῦ τὴν γέννησιν πόθω * ἐορτάσωμεν γηθόμενοι.

Ο σιτευτός νῦν τῆς ἐγκρατείας μόσχος * ἐκ στείρας γεγέννηται, * ὑποδεικνύων ἡμῖν * τὸν ἐκ Παρθένου νεάνιδος * ἀμνόν τεχθέντα, * καὶ τὰ τοῦ κόσμου αἴροντα πταίσματα· * τρυγών ἡ φιλέρημος * σαρῶς ἐπέφανε * τὸ θεῖον ἔαρ μηνύουσα, * δι' οῦ ἐπαύθη * τῆς ἀθείας χειμών βαρύτατος· * καὶ τοῦ νυμφίου * φίλος γνήσιος περιρανῶς ἐπεδήμησεν, * Ἰωάννης, πρεσβεύων * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο κατὰ θείαν τεχθεὶς ἐπαγγελίαν, * ὅτε ὁ παμμέγιστος * θεῖος 'Αρχάγγελος * ἐν τῷ ναῷ τῷ γεννήτορι * σοῦ δεομένῳ * εὐηγγελίσατο τὴν σὴν γέννησιν, * τότε ἀπιστήσαντι * καὶ ἀντιλέξαντι * τῷ ἱερεῖ, καθὼς γέγραπται, * τὴν ἀφωνίαν * ὁ Γαβριὴλ ἐπήγαγε καὶ τὴν κώρευσιν * ἄχρι τοῦ τόκου· * σὺ δὲ, Πρόδρομε, τὸν πατέρα τεχθεὶς τῶν τῆς γλώττης δεσμῶν * ἡλευθέρωσας, μάκαρ, * καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

 Δ όξα, ^{*}Ηχος πλ. δ'.

Πρέπει τῷ Ἰωάννη ἡ εὐωδία· * πρέπει τῷ Βαπτιστῆ τῶν ἀσμάτων ἡ τερπνότης· * οὖτος γὰρ ἐχήρυξε * τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἡμῶν σωτηρίας, * ὁ σχιρτῶν ἐν χοιλία, * χαὶ βοῶν ἐν ἐρήμῳ· Μετανοεῖτε· * τοῦ Βασιλέως ὁ στρατιώτης, * ὁ Πρόδρομος τῆς χάριτος, * ὁ τὸν ἀμνὸν προμηνύων, * χαὶ τὸν Σωτῆρα πρεσβεύων * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Δέσποινα, πρόσδεξαι.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια. Ήχος β΄. Οἶχος τοῦ Ἐρραθᾶ. *

Τράνωσόν σου λαμπρώς * τὴν γλώσσαν, Ζαχαρία, * Προφήτης τὸ παιδίον * Ύψιστου ἔσται, λέγων, * καὶ Θεοῦ Λόγου Πρόδρομος. Στίγ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός.

 \mathbf{Q} φθης έχ μητριχών * λαγόνων, Ίωάννη, * Θεῷ ἡγιασμένος· * έγήγερται γὰρ μείζων * βροτών οὐδείς σου πώποτε.

Στίχ. Καὶ σὺ, παιδίον, Προφήτης.

 Λ ύεις την του πατρός, * Παμμάχαρ, άφωνίαν, * ώς άπαιδίας χλείθρα * διέλυσας τεχούσης * τεχθείς έχ θείας χάριτος.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Μόνη Χριστιανών * έλπίς καὶ προστασία, * 'Αγνὴ, σὺν τῷ Προδρόμῳ * δυσώπει τὸν Υίόν σου * ὑπὲρ οἰκείων δούλων σου. 'Απολυτίκιον, 'Ήγος δ'. Προφῆτα καὶ Πρόδρομε.

Δόξα, και νύν. Θεοτοκίον.

ΕΝ ΤΩι ΜΕΓΑΛΩι ΕΣΠΕΡΙΝΩι.

Στιχολογούμεν τὴν α΄. στάσιν τοϋ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους η΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Ἰδιόμελα τὰ ἐξῆς, δευτερούντες τὸ α΄.

ΊΙχος δ΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Λ ύει τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπὴν * γεννηθείς ὁ Ἰωάννης. * καὶ γὰρ οὐδὲ ἔπρεπε * τὸν πατέρα σιωπὰν * προελθούσης τῆς φωνῆς. * άλλ ώσπερ ἀπιστηθείσα πρώην τὴν γλῶτταν ἔδησεν, * οὕτω φανερωθείσαν δοῦναι τῷ πατρὶ τὴν ἐλευθερίαν. * ῷ καὶ εὐηγγελίσθη καὶ ἐγεννήθη φωνὴ τοῦ Λόγου, * καὶ φωτὸς πρόδρομος, * πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ο αὐτός.

Τήμερον ή φωνή τοῦ Λόγου * τὴν ρωνὴν δι ἀπιστίαν κρατουμένην * λύει τὴν πατρικὴν, * καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐμφαίνει
τὴν εὐτεκνίαν, * δεσμὰ τῆς στειρώσεως λύουσα μηπρικά: * ὁ λύχνος τοῦ φωτός προέρχεται: * ἡ αὐγὴ τοῦ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης *
ψυχῶν ἡμῶν.

'Ανατολίου. 'Ο αὐτός.

Θεοῦ Λόγου μέλλοντος * ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, * "Αγγελος ἐκ κατειρωτικῶν ὡδίνων προέρχεται, * ὁ μέγας ἐν γεννητοῖς γυναικῶν * καὶ Προρήτου περισσότερος. * ἔδει γὰρ θείων πραγμάτων * παραδόξους εἶναι τὰς ἄρχάς. * παρ' ἡλικίαν τὸ γόνιμον, * καὶ ἄνευ σπορᾶς σύλληψις. * 'Ο ποιῶν θαυμάσια * εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, δόξα σοι.

'Ανδρέου Κρήτης, 'Ο αύτός,

Τε πέρανε σήμερον ὁ μέγας Πρόδρομος * ἐξ ἀγόνων λαγόνων τῆς Ελισάβετ προελθών, * ὁ μείζων πάντων τῶν Προρητῶν Προρήτης, * οὕ ἔτερος οὐκ ἔστιν, οὐδὲ ἐγήγερται· * ὅτι τῷ Προδρόμο ρήτης, * τὸ φῶς ἀκολουθεῖ τὸ ὑπέρλαμπρον, * καὶ τῆ φωνῆ ὁ Λόγος, * καὶ τῷ νυμραγωγῷ ὁ νυμρίος * κατασκευάζοντι Κυρίφ λαὸν περιούσιον, * καὶ προκαθαίροντι ἐπὶ τὸ Πνεῦμα διὰ τοῦ ὑδατος· * τοῦ Ζαχαρίου ὁ βλαστὸς, * καὶ τῆς ἐρήμου τὸ κάλλιστον θρέμμα· * τῆς μετανοίας ὁ κήρυξ· * ἡ κάθαρσις τῶν ἀμπλακημάτων· * ὁ τοῖς ἐν "Αδη εὐαγγελιζόμενος * τὴν ἐκ νεκρῶν 'Ανάστασιν, * καὶ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ό αὐτός.

Προφήτης και Πρόδρομος * άπό γαστρός άνεδειχθης του Χριστου, Ίωάννη, * σκιρτών και άγαλλόμενος * έν τη νηδύι της μητρός * όρων την Βασιλίδα έλθουσαν πρός την δούλην, * φέ-

ρουσαν τὸν ἄχρονον * καὶ ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα * πρὸς σὲ τὸν ἐκ τῆς στείρας * καὶ τοῦ πρεσβύτου * κατ' ἐπαγγελίαν ἀνατείλαντα. * Αὐτὸν ἰκέτευε * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ο αὐτός.

Τοῦ παραδόξου θαύματος! * ὁ τῷ λόγῳ τοῦ 'Αγγέλου * μὴ πεισθεὶς λέγοντος· * 'Οτι συλλήψεται ἡ 'Ελισάβετ, καὶ τέξεται υἰόν· * ὁ λέγων· Πῶς αὕτη τέξεται; * ὅτι κὰγὼ προέβην, * κὰκείνης τὰ μέλη νενέκρωται· * ὁ καταδικασθεὶς σιωπᾶν διὰ τὴν ἀπιστίαν, * σήμερον ὁρᾶ τικτόμενον τὸ ἐπαγγελθέν· * καὶ σιωπῆς λυθεὶς * εὐρροσύνην εἰσοικίζει, * Εὐλογητὸς, βοῶν, * Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ 'Ισραὴλ, * ὅτι ἐπεσκέψατο * καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, * παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Ο αὐτός.

Τωάννη πανεύρημε * καὶ οἰκουμενικὲ ᾿Απόστολε, * τὸ τοῦ Γαβριὴλ εὐαγγέλιον, * καὶ τῆς στείρας τὸ βλάστημα, * καὶ τῆς ἐρήμου τὸ κάλλιστον θρέμμα, * καὶ γνήσιε φίλε τοῦ νυμφίου Χριστοῦ, * αὐτὸν ἰκέτευε ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ήχος πλ. β΄. Βυζαντίου.

Τήμερον τοῦ φωτός ὁ λύχνος * προοδοποιεῖται τὴν Ελευσιν * Θεοῦ τοῦ Λόγου, ὡς ἀστὴρ φαεινός. * Σήμερον Ζαχαρίας γλῶτ ταν ἐτράνωσε, * σιωπὴν ἐξασκήσας * Αγγέλου προστάξαντος· * ἔπρεπε γὰρ οὕτω * τὸν πατέρα τῆς φωνῆς * μὴ σιωπὴν φυλάττειν * προελθούσης ἐκ γαστρὸς στειρωτικῆς, * καὶ παντὸς τοῦ κόσμου τὴν λύτρωσιν * εὐαγγελιζομένης ἐν παρρησία πολλῆ. Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Η Έλισάβετ συνέλαβε * τον Πρόδρομον της χάριτος, * η δὲ Παρθένος τὸν Κύριον της δόξης. * Ἡσπάσαντο ἀλλήλας αἱ μητέρες, * καὶ τὸ βρέφος ἡσκίρτησεν * ἔνδοθεν γὰρ ὁ δοῦλος ἡνει τὸν Δεσπότην. * Θαυμάσασα ἡ μήτηρ τοῦ Προδρόμου ἤρξατο βοᾶν * Πόθεν μοι τοῦτο, * ἱνα ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου ἐλθη πρός με; * ἱνα σώση λαὸν * ἀπεγνωσμένον. * Ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σοι.

Εἴσοδος. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ᾿Αναγνώσματα. Γενέσεως τὸ ᾿Ανάγνωσμα.

Τίπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ 'Αβραάμ. Σάρα ἡ γυνή σου, οὐ κλη- Κεο. θήσεται τὸ δνομα αὐτῆς Σάρα, ἀλλὰ Σάρρα ἔσται τὰ ὄνομα αὐτῆς. Εὐλογήσω δὲ αὐτὴν, καὶ δώσω σοι ἐξ αὐτῆς τέκνον καὶ εὐλογήσω αὐτὸ, καὶ ἔσται εἰς ἔθνη, καὶ βασιλεῖς ἐθνῶν ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσονται. Καὶ ἔπεσεν 'Αβραὰμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐγέλασε, καὶ εἰπεν ἐν τῆ διανοία αὐτοῦ λέγων. Εἰ τῷ ἐκατονταετεῖ γεννήσεται υίός; καὶ εἰ ἡ Σάρρα ἐννενήκοντα ἐτῶν οὖσα

Digitized by Google

τέξεται; Είπε δε ο Θεός τῷ Αβραάμ. Ναί ιδού Σάβρα ή γυνή σου τέξεται σοι υίδη, και καλέσεις το δηρμα αύτου Ίσαάκ και στήσω την διαθήχην μου πρός αυτόν είς διαθήχην αίωνιον. "Αβραάμ δὲ καὶ Σάρρα πρεσβύτεροι προβεβηκότες ήμερῶν. Έγέλασε ιτί. 11. δε Σάρρα εν έαυτη λέγουσα. Ούπω μεν μοι γέγονεν έως τοῦ νύν ο δε Κύριός μου πρεσβύτερος. Και είπε Κύριος ο Θεός τῷ Αβραάμ. Τι δτι έγελασε Σάρρα εν έπυτη λέγουσα. Αρά γε άληθώς τέξομαι; έγω δε γεγήρακα. Μή άδυνατήσει παρά τῷ Θεφ παν ρήμα; Και Κύριος επεσκέψατο την Σάρραν καθά ελάλησε· καὶ συλλαβούσα έτεκε τῷ 'Αβραάμ υίὸν είς τὸ γῆρας, είς τον χαιρόν χαθά ελάλησεν αὐτῷ Κύριος. Περιέτεμε δὲ αὐτὸν τῆ ήμέρα τη διδόη, καθά ένετείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός. Καὶ 'Αβραάμ ήν έτων έχατον ήνιχα έγένετο αύτῷ Ίσαὰχ ο υίος αύτου. Είπε δὲ Σάβρα. Γέλωτά μοι ἐποίησε Κύριος. δς γὰρ ᾶν άχούση, συγχαρείται μοι. Καὶ είπε· Τίς άναγγελεί τῷ 'Αβραάμ δτι θηλάζει παιδίον Σάρρα, δτι έτεχον υίδν έν τῷ γήρα μου; Καὶ ηύξήθη το παιδίον, καὶ ἀπεγαλακτίσθη καὶ ἐποίησεν 'Αβραάμ δοχήν μεγάλην, ή ήμέρα ἀπεγαλακτίσθη Ίσαὰκ ὁ υἰὸς œύτοῦ.

Κριτών τὸ Ανάγνωσμα.

' Την ταϊς ήμεραις έχείναις έγένετο άνηρ έχ της φυλής του Δάν, Τ΄ και δνομα αύτῷ Μανωί και ἡ γυνὴ αύτοῦ στετρα, και ούκ έτικτε. Καὶ ώρθη "Αγγελος Κυρίου πρός την γυναϊκα, καὶ είπε πρός αύτην 'Ιδού σύ στετρα, και ού τέτοκας, και συλλήψη υιόν. Καὶ νῦν φύλαξαι δή, καὶ μή πίης οίνον καὶ σίκερα, καὶ μή φάγης παν ακάθαρτον. Ότι ίδου συ έν γαστρί έξεις, και τέξη υίον, και σίδηρος ούκ άναβήσεται έπι την κεραλήν αύτου, ότι Ναζηραΐον τῷ Θεῷ ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ τῆς γαστρός. Καὶ ἡλθεν ή γυνή, και είπε τῷ ἀνδρι αὐτῆς λέγουσα. "Ανθρωπος του Θεού ήλθε πρός με, καὶ ἡ δρασις αύτοῦ ὡς δρασις 'Αγγέλου τοῦ Θεοῦ, έπιφανής σφόδρα· καὶ είπεν· Ίδου συ έν γαστρι έζεις, και τέξη υίον και νύν φύλαξαι, και μή πίης οίνον και σίκερα, και μή φάγης παν ακάθαρτον, δτι Ναζηραΐον Θεού έσται το παιδάριον άπο γαστρός έως ημέρας θανάτου αύτου. Και έδεήθη Μανωέ του Κυρίου, και είπεν. Έν έμοι, Κύριε, ὁ άνθρωπος του Θεού, δν άπέστειλας, έλθέτω δή έτι πρός ήμαζ, και φωτισάτω ήμαζ, τί ποιήσομεν τῷ παιδαρίω τῷ τικτομένω. Ήλθε δὲ ὁ Αγγελος πρὸς Μανωέ και είπεν. 'Από πάντων, ών είπον πρός την γυναϊκά σου, φυλαξάσθω. Από παντός, δ έχπορεύεται έξ άμπέλου, ού φάγεται και οίνον και σίκερα μή πιέτω. Και είπε Μανωέ πρός τον "Αγγελον Κυρίου· Τί ὄνομά σοι; ίνα ὅταν ἔλθη τὸ ρῆμά σου δοξάσωμέν σε. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ "Αγγελος Κυρίου· "Ινα τί ἐρωτᾳς τὸ ὄνομά μου; καὶ αὐτό ἐστι θαυμαστόν. Καὶ οὐ προσέθηκεν ἔτι ὁ "Αγγελος Κυρίου ὁρθῆναι πρὸς Μανωὲ καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

Προφητείας 'Ησαίου τὸ 'Ανάγνωσμα.

Ττάδε λέγει Κύριος. Παρακαλείτε, παρακαλείτε τον λαόν μου, Κισ λέγει ὁ Θεός. Οἱ Ἱερεῖς, λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλήμε παρακαλέσατε αύτην, δτι έπλησθη ή ταπείνωσις αύτης. λέλυται γάρ αὐτῆς ἡ ἀμαρτία δτι ἐδέξατο ἐχ χειρὸς Κυρίου διπλά τὰ άμαρτήματα αύτης. Φωνή βοώντος έν τη έρήμω. Ετοιμάσατε την όδον Κυρίου, εύθείας ποιείτε τας τρίβους αύτου. Πάσα φάραγξ πληρωθήσεται, και πάν όρος και βουνός ταπεινω-Officerai xal Ecrai tà oxolià els ebbetar, xal al trayetai els όδους λείας και όψεται πάσα σάρξ το σωτήριον του Θεου. Έπ' όρους ύψηλου άνάβηθι, ό εύαγγελιζόμενος Σιών ύψωσον έν ίσχύι την φωνήν σου, ό εὐαγγελιζόμενος Ίερουσαλήμι ύψωσατε, μή φοβεΐσθε. Έγω Κύριος ὁ Θεός εγω έπαχούσομαι, ὁ Θεός Ίσρατλλ, $_{\mu\alpha'}^{K}$ χαὶ οὐχ ἐγχαταλείψω αὐτούς. Αλλὰ ἀνοίξω ἐπὶ τῶν ὁρέων ποταμούς, και έν μέσφ πεδίων πηγάς ποιήσω την έρημον είς έλη, και την διψώσαν γην έν ύδραγωγοίς. Εύφρανθήτω ο ούρανος Κες. άνωθεν, και αι νεφέλαι ρανάτωσαν δικαιοσύνην άνατειλάτω ή γή και βλαστησάτω έλεος, και δικαιοσύνην άνατειλάτω άμα. Φωνήν εύφροσύνης άναγγείλατε έως έσχάτου της γης, και άκουστόν γενέσθω τοῦτο. Λέγετε, ότι ἐρρύσατο Κύριος τον δοῦλον αὐ- μη΄. 20. του Ίαχώβ. Καὶ ἐὰν διψήσωσι δι' ἐρήμου, ἐξάξει αὐτοῖς ὑδωρ έχ πέτρας. Εύφράνθητι στεϊρα ή ού τίχτουσα, ρήξον και βόησον ω. 1. ή ούχ ωδίνουσα· ότι πολλά τὰ τέχνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ της έχούσης τον ἄνδρα.

Είς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος α΄.

Σταλάξατε τὰ ὅρη γλυκασμόν, * καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία σκιρτήσατε· * ὅτι ἐτέχθη ἐκ τῆς Ἐλισάβετ * ὁ μέλλων ἐρ' ὑμᾶς αὐλίζεσθαι, * ὁ τοῦ Κυρίου Πρόδρομος, * ὁ λύσας ἐν τῷ τίκτεσθαι τοῦ πατρός τὴν ἀφωνίαν· * διό * καὶ ἡμεῖς βοῶμεν αὐτῷ· * Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ο αὐτός.

Πρόδρομος, * ό χριστομαρτύρητος πρώτος των Προρητών, * τὰς ὑπὲρ τοῦ χόσμου πρεσβείας ποιούμενος, * ἐξαιρέτως τὴν ποίμνην σου * ἰχέτευε τοῦ σώζεσθαι ἄτρωτον.

Ό αὐτός.

Τόρυξ γέγονας τοῦ ἀμνοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου, * Ἰωάννη Προκότα καὶ Πρόδρομε. * Προφητεύεις τὰ μέλλοντα, * καὶ προλέγεις τοῖς πέρασιν· * Ἰδε ὁ ἀμνός τοῦ Θεοῦ, * ὁ αἴρων τοῦ Δόξα, ἸΙχος πλ. α΄. ᾿Ανδρέου Κρήτης.

Τόν ἐν Προφήταις ὅρον καὶ ἀρχὴν ᾿Αποστόλων. * τόν ἐπίγειον Λόγου, * τόν ἀγνεία * καὶ οὐράνιον ἄνθρωπον. * τὴν φωνὴν τοῦ Λόγου, * τὸν στρατιώτην καὶ Πρόδρομον Χριστοῦ. * τὸν ἐξ ἐπαγγελίας προσκιρτήσαντα, * καὶ προκηρύξαντα πρό τόκου * τὸν ἢλιον τῆς δικαιοσύνης * σήμερον * ἡ Ἑλισάβετ τίκτει καὶ χαίρει. * καὶ θαυμάζεται Ζαχαρίας παρὰ τῆς γερουσίας * τὴν σιωφητεύει σαρέστατα. * Σὺ γὰρ, παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήση, * καὶ προπορεύση ὁδοὺς ἐτοιμάσαι αὐτῷ. * Διὸ, * Ἅγγελε, Προφήτα, ᾿Απόστολε, * Στρατιῶτα, * Πρόδρομε, Βαπτιστὰ, * καὶ Κήρυξ τῆς μετανοίας, * καὶ ὁδηγὲ τοῦ φωτὸς, * ὡς φωνὴ τοῦ Λόγου * ἀπαύστως πρέσβευε * ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πιστῶς σου τελούντον τὸ μνημόσυνον.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Πακαρίζομέν σε, * Θεοτόκε Παρθένε, * καὶ δοξάζομέν σε * οἰ πιστοὶ κατὰ χρέος, * τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, * τὸ τείχος τὸ ἄρρηκτον, * τὴν ἀρραγή προστασίαν * καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Είς του Στίχου, Στιχηρά Ίδιόμελα. Ήχος β΄.

Τόν ἐχ Προφήτου Προφήτην, * καὶ τῆς στείρας τὸ βλάστημα.*
Τόν ἐν γεννητοῖς γυναιχῶν ὑπὲρ ἄπαντας, *.τὸν τῆς ἐρήμου πολίτην, * Ἰωάννην τὸν ἔνδοξον, * ψαλμοῖς καὶ ὑμνοις * καὶ ὑδαῖς πνευματικαῖς εὑφημήσωμεν, * βοῶντες πρὸς αὐτόν. * Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος καὶ Πρόδρομε, * ὡς ἔχων παβρησίαν, * ἐν τῆ σεπτῆ σου γεννήσει δυσώπησον Χριστὸν * δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

 $\Sigma \tau i \chi$. Εὐλογητός Κύριος ὁ Θεός τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσχέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Το λθεν ή φωνή της χάριτος τοῦ Λόγου, * ὁ τοῦ ἡλίου χήρυξ, *
Τεννηθεὶς σήμερον * ἐχ στείρας τῆς ἀγόνου ἐξ ἐπαγγελίας, *
Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος· * λαοὶ, ἀγαλλιᾶσθε. * "Ηλθεν εὐτρεπίσαι
τὴν ὁδὸν ἡμῖν τῆς σωτηρίας· * ὸν * καὶ σκιρτήσας προσεκύνησεν, *
ἐν τῆ νηδύκ ὅντα τῆς μητρός, * τὸν ἀμνὸν τὸν αἰροντα τὴν
ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, * καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Καὶ σὺ, παιδίον, Προφήτης Ύψιστου κληθήση προπορεύση γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

εχ χοιλίας μητρός άγιασθείς, * καὶ τῆς προφητείας δεξάμενος τὸ πλήρωμα * σήμερον ἐχ στείρας γεγέννηται * τοῦ Κυρίου τὴν ἔλευσιν χηρύττων τρανῶς. * Μετανοείτε. ἤγγιχε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Δόξα, Ήχος πλ. δ΄. Κασσίας Μοναχής.

Πρατου νῦν τοῦ Προφήτου ἡ φωνή σήμερον * ἐν τῆ τοῦ μείΤζονος Προφητών χυήσει, * Ἰωάννου, πεπλήρωται· * Ἰδοὺ γὰρ,
ρησὶν, ἀποστελώ * τὸν Ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, * ἐς
κατασχευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου. * Οὕτος οὖν * ὁ τοῦ
ἐπουρανίου Βασιλέως στρατιώτης προδραμών, * ὡς ἀληθῶς εὐθείας *
ἐποίει τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, * ἄνθρωπος μὲν τῆ φύσει, *
Ἄγγελος δὲ * τὸν βίον ὑπάρχων· * ἀγνείαν γὰρ παντελῆ * καὶ
σωρροσύνην ἀσπασάμενος * εἶχε μὲν τὸ κατὰ φύσιν, * ἔφυγε δὲ
τὸ παρὰ φύσιν ὑπὲρ φύσιν ἀγωνισάμενος. * Αὐτὸν, ἄπαντες πεστοὶ, * ἐν ἀρεταῖς μιμούμενα, * πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπήσωμεν * εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Βλέπε την Έλισάβετ * πρός την Παρθένον Μαριάμ διαλεγομένην· * Τι παραγέγονας πρός με, * ή Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου; *
σὰ Βασιλέα βαστάζεις, * κάγὰ στρατιώτην· * σὰ τὸν νομοδότην, *
κάγὰ τὸν νομοθέτην· * σὰ τὸν Λόγον, * κάγὰ * τὴν φωνὴν τὴν
κηρύξασαν τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

'Απολυτίκιον, 'Πχος δ΄. Ταχὐ προκατάλαβε. *

Προφήτα και Πρόδρομε * τής παρουσίας Χριστού, * άξίως εὐφημήσαι σε * οὐκ εὐποροῦμεν ἡμεῖς * οἱ πόθφ τιμώντες σε *
στείρωσις γὰρ τεκούσης * και πατρός ἀρωνία * λέλυνται τή ἐνδόξφ * και σεπτή σου γεννήσει, * και σάρκωσις Υίοῦ τοῦ Θεοῦ *
κόσμφ κηρύττεται.

Λέγεται δὲ δὶς, καὶ τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, ἄπαζ. Εἶθ' οὐτως ἡ Εὐλόγησις τῶν "Αρτων, καὶ ἡ 'Ανάγνωσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὸ, Θεὸς Κύριος, Τροπάριον τοῦ ᾿Αγίου, καὶ Θεοτοκίον τὸ, ᾿Απ᾽ αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Μετά την α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ΊΙχος δ. Κατεπλάγη 'Ιωσήφ. *

Τον έβλάστησεν ήμεν * του Ζαχαρίου ο βλαστός, * και ευφραίνει νοητώς * τὰς διανοίας των πιστών, * τὸ τῆς ἐρήμου καλΠρορήτα και Προρητών ή κρηπίς. * όθεν του Χριστου * έδειχθη Πρόδρομος, * και Μάρτυς άψευδής * τῆς παρουσίας αὐτου. * Πνευματικοῖς οὐν ἄσμασι συμφώνως * τῷ Βαπτιστῆ ἐκβοήσωμεν. * κριστου κήρως * τῆς ἀληθείας, * πρέσβευε τοῦ σωθήναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, δμοιον.

Κατεπλάγη 'Ιωσήφ * το ύπερ φύσιν θεωρών, * και ελάμβανεν είς νοῦν * τον ἐπὶ πόκον ὑετον * ἐν τῆ ἀσπόρφ συλλήψει σου, Θεοτόκε, * βάτον ἐν πυρὶ * ἀκατάφλεκτον, * ράβδον 'Ααρών * τὴν βλαστήσασαν, * καὶ μαρτυρών ὁ Μνήστωρ σου καὶ φύλαξ * τοῖς 'Ιερεῦσιν ἐκραύγαζε * Παρθένος τίκτει, * καὶ μετὰ τόκον * πάλιν μένει Παρθένος.

Μετά την β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ΊΙγος πλ. δ΄. Την Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τής Χριστού παρουσίας ή άπαρχή * παραδόξως ἐτέχθης ὡς ἀληθως, * Ἰωάννη πανεύφημε, * των Προφητών τὸ κεφάλαιον, * καὶ ὡς φωνή τοῦ Λόγου * ὑπάρχων ἐκραύγαζες * Μετανοείτε, ἤγγικεν * οὐρανών τὸ Βασίλειον * ὅθεν ἐτοιμάσας * τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, * τῆς χάριτος Πρόδρομος * ἀνεδείχθης τοῖς πέρασι, * Βαπτιστὰ καὶ ᾿Απόστολε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, * τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ * ἴασαι, δέομαι, * καὶ συγγνώμην παράσχου μοι * τῶν ἐμῶν πταισμάτων, * ἀρρόνως ὧν ἔπραξα, * τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα * μολύνας ὁ ἄθλιος. * Οἴμοι! τί ποιήσω * ἐν ἐκείνῃ τῆ ώρα, * ἡνίκα οἱ "Αγγελοι * τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν * ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; * τότε, Δέσποινα, βοήθειά μοι γενοῦ * καὶ προστάτις θερμότατος. * σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα * ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Μετά τόν Πολυέλεον, Κάθισμα, Μετά τόν Πολυέλεον, Κάθισμα, Το προσταχθέν μυστικώς. *

Α γαλλιάσθω ὁ πατήρ, * μήτηρ, εύφραίνου, * ὅτι Προφήτην Α ἐπὶ γῆς * ἔτεχες σήμερον, * τὸν Θεόχλητον Πρόδρομον ἐξ ἐπαγγελίας. * Ἡ στεϊρα βρέφος θηλάζει τὸν Βαπτιστήν, * χαί χαίρει ὁ Ζαχαρίας τῷ τοχετῷ, * λέγων· Γλῶσσά μου λέλυται * τῆ σῆ προόδω ἐν γῆ, * Λύχνε τοῦ μεγάλου ρωτός· * "Οντως θαῦμα παράδοξον!

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

ττό προσταχθέν μυστικώς * λαβών έν γνώσει * έν τῆ σκηνῆ τοῦ 'Ιωσὴρ * σπουδῆ ἐπέστη * ὁ 'Ασώματος, λέγων τῆ 'Απει-

ρογάμφ· * 'Ο χλίνας τῆ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς * χωρεῖται ἀναλλοιώτως δλος ἐν σοί· * δν καὶ βλέπων ἐν μήτρα σου * λα-βόντα δούλου μορφὴν * ἐξίσταμαι χραυγάζειν σοι· * Χαΐρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Οἱ 'Αναβαθμοὶ, τὸ α΄. 'Αντίρωνον τοῦ δ΄. "Ηχου.

Προχείμενον, ΊΙχος δ΄.

Καὶ σὺ, Παιδίον, Προφήτης Ύψιστου κληθήση· προπορεύση γάρ πρό προσώπου Κυρίου έτοιμάσαι όδοὺς αὐτοῦ.

 $\Sigma_{\tau}(\chi)$. Εύλογητός Κύριος ὁ Θεός τοῦ Ἰσραὴλ, δτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Πάσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατά Λουκᾶν.

Έν ταϊς ἡμέραις ἐχείναις, συνέλαβεν Ἐλισάβετ.

Ο Ν΄. Δόξα. Ταϊς του σου Προδρόμου.

Καὶ νῦν. Ταϊς τῆς Θεοτόχου.

Είτα, Έλέησον. με, ο Θεός, καὶ το Στιχηρόν.

 $^{\circ} ext{H}\chi$ oc eta'. $^{\circ} ext{O}$ ex xoidiac μ ntpoc ariao $ext{deic}$.

Ζήτει είς τὸν Στίχον.

Είτα οι Κανόνες. 'Ο Κανών τῆς Θεοτόχου ὁ παρών, ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, φέρων ᾿Ακροστιχίδα (ἄνευ τῶν Θεοτοχίων):

Τῷ Προδρόμου γέγηθα νῦν Γενεθλίφ.

'Ωδή α΄. Ήχος δ΄. Ο Είρμός.

» Γγριστάτας χραταιούς, * ό τεχθείς έχ Παρθένου, * ἀπαθείας
» Ι ἐν βυθῷ * ψυχῆς τὸ τριμερὲς * χαταπόντισον δέομαι· * ὅπως
» σοι, ὡς ἐν τυμπάνῳ * τῆ νεχρώσει τοῦ σώματος, * ἐπινίχιον
» ἔσω μελφδημα.

'Ως δρθρος εὐπρεπὴς * τοῦ ἡλίου προτρέχων * στειρευούσης ὁ βλαστὸς * χηρύττει ἐμφανῶς * τῆς Παρθένου τὸ χύημα * πάση νῦν τῆ οἰχουμένη, * ἀναλάμπειν τοῖς πέρασι * φωτισμὸν εὐσεβείας χαὶ χάριτος.

Προφήτης άληθως * τοῦ 'Υψίστου κληθήση: * προπορεύση γὰρ Χριστοῦ, * βοᾳ σοι τῷ υἰῷ, * Ἰωάννη πανεύφημε, * Πνεύματι ὁ Ζαχαρίας * παναγίω φερόμενος, * τὴν ὁδὸν ἐτοιμάσαι τοῦ κτίσαντος.

'Ρημάτων Γαβριήλ * Ζαχαρίας ἀκούσας * ἀγγελίας θεϊκής * ἐδείχθη ἀπειθής, * καὶ σιγήν κατακρίνεται * λύεται δὲ ἄφνω ταύτης * ἡ φωνή γὰρ γεγέννηται, * Ἰωάννης, τοῦ Λόγου ὁ Πρόδρομος.

Θεστοκίον.

Ή πόλις του Θεου, * το του παμβασιλέως * θεοδόχον εὐαγές * κειμήλιον σεπτόν, * Θεοτόχε πανάμωμε, * φρούρησον σὴν κλη-

ρουχίαν * τὴν ἀεὶ εὐρημοῦσάν σε, * ναὶ γεραίρουσαν πίστει τὸν τόχον σου.

Έτερος Κανών. Ήχος ὁ αὐτός, οῦ ἡ Ακροστιχίς.

Κοινής χαράς Πρόδρομον εύφημώ πόθφ.

Έν δὲ τοῖς Θεοτοχίοις Γεωργίου.

'Ωοή α'. Τιχος δ'. 'Ανοίξω το στόμα μου. *

Τ΄ οσμείται τὴν χάριν νῦν * ἡ Ἐκκλησία τοῦ Πνεύματος, * καὶ καταφαιδρύνεται, * καὶ ὡραίζεται * τὴν γενέθλιον * ἡμέραν τοῦ Προδρόμου * εὐφροσύνως ἄγουσα * καὶ ἀναμέλπουσα.

Ο Κήρυξ τῆς χάριτος * και έωσφόρου φαιδρότερος * τῆς δόξης τὸν "Ηλιον * μηνύει σήμερον, * και τὴν Ελλαμψιν * αὐτοῦ νῦν προκηρύττει * ἐν πᾶσι τοῖς πέρασιν * αὐγάζειν μέλλουσαν.

Νύξ της άθεότητος * ἐν τη γεννήσει σου, Πρόδρομε, * ἐχ γης ἀπελαύνεται, * καὶ αὶ της χάριτος * ἐν τοῖς πέρασιν * ἀκτίνες ἐραπλοῦνται· * σὺ γὰρ τὸν ἀνέσπερον * μηνύεις ήλιον.

() EOTOXIOV.

Γνώσιν τῆς συλλήψεως * τῆς σῆς δεικνύει ἡ κύησις * τῆς στείρας, Πανάχραντε, * προκαταγγέλλουσα * καὶ μηνύουσα * τὸν ἄσπορόν σου τόχον· * καρπὸν ἐξ ἀκάρπου γὰρ * νηδύος ἤνεγχεν.

Καταβασία. Ανοίξω το στόμα μου. *

'Ωδή γ'. Ο Είρμός.

» Ο ὑχ ἐν σορία * καὶ δυνάμει καὶ πλούτω καυχώμεθα, * ἀλλ'
» Ο ἐν σοὶ τῆ τοῦ Πατρός * ἐνυποστάτω σοφία Θεοῦ· * οὐ γάρ
» ἐστιν 'Αγιος * πλήν σου, φιλάνθρωπε.

Δεσποτική μέν * έκ Παρθένου τελείται ή γέννησις· * άλλ' οίκέτου προσφιλούς * έκ γηραλέας και στείρας μητρός· * είκότως προτρέχει γάρ * θαύμα τοῦ θαύματος.

'Ρυσσή και στείρα * τὴν Παρθένον μητέρα ἀσπάζεται, * ἐπιγνοῦσα ἀψευδῶς * τῷ ταύτης τόκο ὡς λέλυται * δεσμὰ τῆς στειρώσεως * θείω βουλήματι. Θεοτοκίον.

Απειρογάμως * ή Θεόν σαρκωθέντα κυήσασα, * των παθών ταϊς προσβολαϊς * κλονούμενόν με στερέωσον * οὐ γάρ έστιν, "Αχραντε, * πλήν σου βοήθεια.

Έτερος. Τούς σούς ύμνολόγους.

Τχος της έχ στείρας σου προόδου * δεσμά διαλύσας πατριχής * Τρωνής χηρύττει, "Ενδοξε, * λαμπρώς της ύπερ έννοιαν * Χριστού συγχαταβάσεως * τὰ θεῖα νῦν προμηνύματα.

Στείρας έξ ἀχάρπου ἐχβλαστήσας * ὁ τῆς εὐχαρπίας μηνυτής * τῆς ἐν Χριστῷ, ἐξέτεμε * τὴν ἄγονον καὶ ἄχαρπον * ἀξίνη τοῦ χηρύγματος * ἀγνωμοσύνην Ἰουδαίων λαοῦ.

Χάριτος τῆς νέας αι ἀχτίνες * ἐξέλαμψαν σήμερον φαιδρῶς * τῆ σῆ γεννήσει, Πρόδρομε, * και παλαιὰ αἰνίγματα * και οι σκιώδεις γράμματος * μεταχωρείν τύποι ἀπήρξαντο.

Θεοτοχίον.

Έλυσεν ό τόχος σου, Παρθένε, * δεσμά καταδίκης των βροτων, * καὶ ἐαυτῷ συνέδησεν * ἡμᾶς διὰ τῆς χάριτος, * ἐπευλογήσας ἄπαντας * τοὺς Θεοτόχον σε γεραίροντας.

Καταβασία. Τούς σούς ύμνολόγους.

Κάθισμα, Ήχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήρ. * Οσπερ ἢλιος φαιδρός * τῆς Ἐλισάβετ ἐχ γαστρός * ἐξανέτειλεν ρήμιν * τοῦ Ζαχαρίου ὁ υἰὸς, * καὶ τοῦ πατρός διαλύει τὴν ἀρωνίαν, * καὶ πᾶσι τοῖς λαοῖς * ἐν παρρησία πολλῆ, * Εὐθύνατε, βοᾶ, * τὰς τοῦ Κυρίου ὁδούς * καὶ γὰρ αὐτός ἐλεύσεται καὶ $\frac{1}{2}$

σώσει * τοὺς πρός αὐτὸν ἐπιστρέφοντας· * ὄν προχηρύζας, * ὧ ... Ἰωάννη, * ἰχέτευε σωθηναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νον. ()ερτοκίον, όμοιον.

τ - ατεπλάγησαν, 'Αγνή, * πάντες 'Αγγέλων οι χοροί * τό μυξε στήριον τῆς σῆς * χυοφορίας τό φρικτόν· * πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνω * ἀγκάλαις ὡς βροτὸς * ταῖς σαῖς συνέχεται, * καὶ δέχεται ἀρχήν * ὁ Προαιώνιος, * καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν ὁ τρέρων * πνοὴν ἀράτω χρηστότητι! * καὶ σὲ ὡς ὄντως * Θεοῦ Μητέρα * εὐφημοῦντες δοξάζουσιν.

'Ωδή δ΄. 'Ο Είρυ.ός.

χαθήμενος ἐν δόξη * ἐπὶ θρόνου Θεότητος * ἐν νεφέλη χούφη *
 ἡλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, * τῆ ἀχηράτφ παλάμη * χαὶ
 διέσωσε * τοὺς χραυγάζοντας. Δόξα, Χριστὲ, * τῆ δυνάμει σου.

Μυστηρίων ἀπορρήτων * προοδεύει μυστήριον * τῆ καινοτομία * τῆς θεσμοθεσίας τῆς φύσεως. * τῆς ἀρρωστίας ἡ λύσις * προμηνύουσα * τὴν διόρθωσιν ταύτης, Χριστὲ, * καὶ τὴν θέωσιν.

* Ο 'Ησαίας πατρόθεν * τῷ Υἰῷ προερήτευσε * σαρχωθησομένῳ * Αγγελον βροτόν τὸν ἰσάγγελον * 'Ιδού ἐγὼ ἀποστέλλω * πρό προσώπου σου * προχραυγάζοντα: Δόξα, Χριστὲ, * τῆ δυνάμει σου.

Υπηρετήσαι ώς δοϋλος * τῷ Δεσπότη γεγέννημαι· * εἰς αὐτό γαρ ήχω, * τούτου καταγγείλαι τὴν έλευσιν, * ὡς τῆς Παρθένου τὸν τόχον * προπιστώσηται * παραδόξως στειρεύουσα γραϋς * ἐχ-βλαστήσασα.

. OEDTOXIOV.

'Η 'Αγία Θεοτόκος, * ἡν οἰκήσαι ηὐδόκησεν * ὡς εὐώδη οἶκον * Λόγος τοῦ Πατρός ὁ ὑπέρθεος, * οὐ διεφθάρη τὴν μήτραν, * οὐκ ὡδίνησε· * καὶ γὰρ τέτοκεν 'Εμμανουὴλ * τὸν Θεάνθρωπον.

Men. Tom. V

Έτερρς. Τὴν ἀνεξιχνίαστον * θείαν.

Ρείθρα ετοιμάζουσιν * οι ποταμοί, * και ο 'Ιορδάνης τὰ νάματα * προευτρεπίζει * τῷ Δεσπότη έαυτοῦ, * τὸν Βαπτιστὴν θεώμενος * τούτου νῦν ἐκ στείρας τικτόμενον.

Αί τῆς ἀγαθότητος * τοῦ Ποιητοῦ * δωρεαὶ προχύπτουσιν ἀνωθεν * τοῦ ἐωσφόρου * διανίσχοντος ἐν γῆ, * καὶ τὴν αὐτοῦ ἐπίλαμψιν * καὶ ἐπιδημίαν κηρύττοντος.

Σάλπιγξ μεγαλόρωνος * ἐπὶ τῆς γῆς * σήμερον ἐχ στείρας προέρχεται, * ὁ Ἰωάννης, * καὶ μηνύει τοῖς βροτοῖς * τὸν Βασιλέα Κύριον * ἐξ ἀγνῆς ἀφράστως τικτόμενον. Θεοτοκίον.

'Ως οὐσαν ἐκπλήρωμα * τῶν ἐν σκιᾳ * τύπων καὶ συμβόλων, Πανάχραντε, * πάντες Προρήται * σὲ ἀνύμνησαν φωναῖς * προμηνυούσαις ἄπασι * τὰ σὰ μεγαλεῖα καὶ θαύματα.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον * θείαν.

'Ωοη ε'. Ο Είρμος.

» Νου ἀναστήσομαι * προφητικώς ἔφη ὁ Θεός. * νῦν ὑψωθήσο» Ν μαι, * νῦν δοξασθήσομαι * τὸν πεσόντα προσλαβών * ἐχ τῆς
» Παρθένου, * χαὶ πρὸς φώς τὸ θαυμαστὸν * ἀνυψών τῆς ἐμῆς Θεότητος.

Γη έξανέτειλε * παναληθη κήρυκα, φωνήν * πάσι κηρύττουσαν * γλώσση τοῦ Πνεύματος * τῆς Παρθένου τὸν Υἰὸν, * δικαισσύνην * οὐρανόθεν ἐφ' ἡμᾶς * διακύπτουσαν ΰλη σώματος.

Έθετο Κύριος * παναληθή λύχνον σε Χριστοῦ * πάντας φωτίζοντα: * μόνους ἐνδύοντα * τοὺς ἐχθραίνοντας αὐτῷ * ὡς διπλοίδα * τὴν αἰσχύνην: ἀψευδῶς * Θεοῦ Λόγον Υἰὸν χηρύττοντα.

Γήθεται ἄπασα * κτίσις τῷ σῷ τόκφ θεϊκῶς· * σὸ γὰρ ἐπίγειος * ἄγγελος, Πρόδρομε, * καὶ οὐράνιος βροτὸς * ἀναδειχθήση, *
τὸν οὐράνιον Θεὸν * προμηνύων ἡμῖν σαρκούμενον.

(-)εοτοχίον

Σοῦ τὰ θαυμάσια * προρητικαὶ ἔφησαν φωναὶ, * ὅρος καλοῦντές σε, * καὶ πύλην, ἄχραντε, * καὶ λυχνίαν φαεινὴν, * έξ ῆς τὸ φέγγος * ἀληθῶς τὸ θαυμαστὸν * φρυκτωρεῖ, 'Αγνὴ, κόσμον ἄπαντα. * * Ετερος. Έξέστη τὰ σύμπαντα. *

 $\mathbf{P}^{\text{ώννυται}}$ ή πρότερον * φύσις έξασθενήσασα * πρός την των χαλών χαρπογονίαν * έχ της ἀχάρπου μήτρας τεχθέντος σου, * χαὶ βροτοῖς χηρύττεται ζωή * έν τη ἀποτέξει σου, * πανασίδιμε Πρόδρομε.

Ο λύχνος ὁ ἄσβεστος * ἐχ στείρας προερχόμενος * μηνύει τὸν ἤλιον τῆς δόξης * ἐχ τῆς Παρθένου ἐξανατέλλοντα, * πάντας τοὺς ἀνθρώπους τῷ φωτὶ * τῆς συγχαταβάσεως * χαταυγάζοντα χάριτι.

Δεσμοϋνται πολύρθογγοι * γλώσσαι τῆς ἀθεότητος, * καὶ χείλη πλατύνονται εἰς δόξαν * τῆς παρουσίας τοῦ τῶν ἀπάντων Θεοῦ, * τοῦ Προδρόμου ταύτην ἐν τῆ γῆ * σήμερον μηνύοντος, * καὶ τρανῶς προκηρύττοντος. Θ εοτοχίον.

'Ρήμασι τὴν δόξαν σου * ἡ 'Ελισάβετ, 'Αχραντε, * τοῖς προρητιχοῖς δοξολογοῦσα, * τὰ μεγαλεῖα τοῦ θείου τόχου σου * χαίρουσα ἐχήρυττε τρανῶς: * σὰ ὑπάρχεις πάντων γὰρ * εὐρροσύνη καὶ χαύγημα.

Καταβασία. Έξέστη τὰ σύμπαντα. * 'Ωδή ς'. Ο Είρμός.

» Πλθον είς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, * καὶ κατεπόντισέ με *
» καταιγίς πολλῶν ἀμαρτημάτων· * ἀλλ' ὡς Θεὸς * ἐκ ρθο» ρᾶς ἀνάγαγε * τὴν ζωήν μου, ὡς φιλάνθρωπος.

Θεόν Λόγον έγνως ώς Προφήτης * έν μητρική νηδύι, * καὶ τη ταύτης χρησάμενος γλώττη * θεολογείς, * σκοτεινῷ θεώμενος * έν θαλάμφ φῶς ἀπρόσιτον.

'Ασιγήτως ώς φωνή βοώντος * τον Λυτρωτήν του κόσμου, * Βαπτιστὰ, ίκετεύων μή παύση * τήν ψυχικήν * διαλύσαι στείρωσιν * τῶν ὑμνούντων σου τὴν γέννησιν. Θεοτοκίον.

'Αστέχτου Θεότητος χωρίον * ή χαθαρὰ νηδύς σου * ἀναδέδειχται, ὧ Θεοτόχε, * ἤ ἀδεως * οὐρανών τὰ τάγματα * ἀτενίζειν οὐ δεδύνηνται.

"Ετερος. Την θείαν ταύτην.

Τομφαίαν, Πρόδρομε, δίστομεν * τὴν γέννησιν τὴν σὴν ὁ πολέμιος * ἐχθρὸς ἐδέξατο· * σὰ γὰρ τὴν τούτου ἀναίρεσιν * καὶ τὴν ἀνθρώπων ζώωσιν * ἀνεκήρυξας.

Ο θείος πλούτος διέχυψεν * έξ ύψους θείχου εἰς τὰ σύμπαντα * τῆς τῶν βροτῶν ἐμφανῶς * υἰοθεσίας χαὶ χάριτος * τοῦ ταύτης τιχτομένου * σήμερον χήρυχος.

Μύρα εὐώδη ἡ ἔρημος * ἐκβλύζει νοητῶς τὰ μηνύματα * ἐν τῆ γεννήσει σου * τῆ ἐκ τῆς στείρας, Πανεύφημε, * τοῦ ἀκενώτου μύρου * εἰσδεχομένη Χριστοῦ. Θεοτοκίον.

Γνωρίσας μόνην σε, Δέσποινα, * Μητέρα τοῦ Θεοῦ προεσχίρτησεν * ὁ θεῖος Πρόδρομος * ἐν τῆ μητρώα νηδύι, 'Αγνὴ, * καὶ τὰ σὰ μεγαλεία * προανεχήρυζεν.

Καταβασία. Την θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, φέρον 'Ακροστιχίδα' Είς τον Πρόδρομον Δομιτίου. Τηγος γ΄. 'Η Παρθένος.

Η πρίν στετρα σήμερον * Χριστού τον Πρόδρομον τίκτει, * καί αὐτός το πλήρωμα * πάσης της προρητείας: * δν γάρ οί

Προφήται προανεχήρυξαν, * τοῦτον ἐν τῷ Ἰορδάνη χειροθετήσας, * ἀνεδείχθη θείου Λόγου * Προφήτης, Κήρυξ ὁμοῦ καὶ Πρόδρομος. Ὁ Οἶκος, πρὸς τό: Τὴν Ἑδέμ.

Τύρημήσωμεν νῦν * τὸν τοῦ Κυρίου Πρόδρομον, * ὅν περ τῷ ἰερεῖ * ἡ Ἐλισάβετ ἔτεκεν * ἐκ μήτρας ἀκάρπου, * ἀλλ' οὐχὶ ἀσπόρου· * Χριστὸς γὰρ μόνος * χώραν διώδευσεν * ἀδιόδευτον, ἄσπορον· * τὸν Ἰωάννην * στεῖρα ἐγέννησεν, * ἄνευ δὲ ἀνδρὸς * τοῦτον οὐκ ἔτεκε· * τὸν Ἰησοῦν δὲ * ἐπισκιάσει * Πατρὸς καὶ Πνεύματος Θεοῦ * Παρθένος ἔτεκεν ἀγνή· * ἀλλὰ τοῦ ἐκ παρθένου * ἀνεδείχθη ὁ ἐκ στείρας * Προφήτης, Κήρυξ ὁμοῦ καὶ Πρόδρομος.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΔ΄, του αὐτου μηνός, τὸ Γενέθλιον ἐορτάζομεν του τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστου Ἰωάννου. Στίγοι.

Ζαχαρία, χόρευε σύν τῆ συζύγφ, Οὐ πολλά μὲν τίχτοντες, ἔν δὲ καὶ μέγα. Πρόδρομον ἀμφὶ τετάρτην εἰκάδα γείνατο μήτηρ.

Ταϊς αύτου άγίαις πρεσβείαις, Χριστε ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

» Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλώνι * πρόσταγμα τυραννικόν * εἰς φλή-» Ναφον θέμενοι, * ἐν μέσφ πυρὸς ἀνεβόων * Εὐλογητὸς εἶ, * Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Υπήρχε το πρίν έσχοτισμένη * άπασα των γηγενών * ή φύσις, ω Πρόδρομε, * άλλ' όρθρος βοών άνεφάνης * Εύλογητός εἶ, * Κύριε ὁ Θεός των Πατέρων ήμων.

Νοσούσαν ἰάσατο τὴν φύσιν * ἄπασαν ἡ εὐκλεὴς * ἐκ στείρας σου γέννησις, * διδάξασα, Πρόδρομε, μέλπειν * Εὐλογητός εἶ, * Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γεγέννησαι, Πρόδρομε, έχ στείρας· * ήλθε γὰρ παναληθῶς, * τοῦ νόμου στειρεύοντος, * ἡ χάρις Χριστῷ μελφόοῦσα· * Εὐλογητός εἶ, * Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοχίον.

Παρθένε άγνη εύλογημένη, * πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν * τῶν ἰχετευόντων σε· * εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζομεν πάντες, * χαὶ σοὶ βοῶμεν· * Δέσποινα, μὴ παρίδης τοὺς δούλους σου.

"Ετερος. Ουκ ελάτρευσαν τῆ κτίσει.

Ο ποιών πάντα τῷ Πνεύματι ὡς Κύριος * καὶ Ποιητής τοῦ παντός, * ἐκ στειρευούσης καρπόν * παρήγαγε σήμερον * μη-

τρός τον Πρόδρομον, * προμηνύοντα * χαρποφορείν την άχαρπον * των βροτών φύσιν τὰ θεία.

Νεκρωθείσαν τὴν μητρώαν ὡς ἐζώωσε * μήτραν τῷ τόκῳ σου * ὁ ζωοδότης Χριστός, * διὰ τοῦ κηρύγματος * τοῦ σοῦ ἀνέστησε, * καὶ ἀνέρρωσε * νενεκρωμένας, Πρόδρομε, * τῶν βροτῶν τὰς προσδοκίας.

Υπέρ ήλιον ή ξρημος φωστήρα σε * θεΐον, Πανεύρημε, * είσδεχομένη τερπνώς, * διὰ σοῦ φαιδρύνεται * καὶ ὡραίζεται, * καὶ σὺν ἄπασιν * ὑμνολογεῖ τὸν Κύριον * καὶ Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ίδετν, άχραντε, τὴν δόξαν σου οἱ Δίχαιοι * πάλαι ἐζἡτησαν, * ἢν χαθορῶμεν ἡμετς, * χαὶ πιστῶς γεραίρομεν * σὲ χαὶ χραυγάζομεν * Ἰπερένδοξε, * εὐλογημένος, Δέσποινα, * ὁ χαρπὸς τῆς σῆς χοιλίας.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῆ κτίσει. ΄Ωδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

 \mathbf{E} ὖεργέτα Χριστὲ παντοδύναμε, * τοὺς ἐν μέσφ φλογός εὐσε- \mathbf{E} βήσαντας * συγκαταβὰς ἐδρόσισας, * καὶ ἐδίδαξας μέλπειν.*

• Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Νομοθέτης οἰκέτης ὑπῆρχε Μωσῆς· * Ίησοϋς δὲ Θεός Διαθήκης καινῆς· * νῦν δὲ ἀμφοῖν ὁ Πρόδρομος * μελώδεῖ ὡς μεσίτης· * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Έξ ἐρήμου γαστρός τρυγών πάρεστιν, * ἢν θεόφυτον νῦν ἄλσος ἤγαγε * τἢ Ἐκκλησία, Πρόδρομος * τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐπάσει: * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοφόρος λαός, έθνος άγιον, * τὴν τρυγόνα Χριστοῦ ἐκμιμήσασθε, * καὶ μελιρρύτως ἔσατε * σωρροσύνη συζῶντες· * Πάντα
τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

(+)EOTOXIOV.

Τὴν άγνὴν καὶ παρθένον τιμήσωμεν * τὴν τὸν ἄναρχον Λόγον καὶ ἄκτιστον * ὑπερρυῶς κυήσασαν * εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, * $\mathring{\phi}$ καὶ βοῶμεν· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Παϊδας εύαγεις.

 Φ (λος καὶ 'Απόστολος τοῦ Κτίστου, * καὶ κήρυξ καὶ Βαπτιστής καὶ θεῖος Πρόδρομος, * μάρτυς καὶ διδάσκαλος, * μεσίτης καὶ ἄγγελος * καὶ λειτουργός καὶ πρεσβευτής * ήμων, πανεύφημε, * ὑπάρχων, ἐκ τῆς στείρας προῆλθες * ταῦτα προμηνύων * ἐν λόγοις τε καὶ ἔργοις.

(Ετερος.

"Ηνοικται ταμεία των χαρίτων * τῆς νέας τε Διαθήκης Χριστού, Πρόδρομε, * και θυσιών εθιμα * εν τῆ ἀποτέξει σου * των

παλαιών έκλεισθησαν * καὶ ἀπεπαύθησαν· * ὁ νέος δὲ λαὸς ἀναμέλπει, * καὶ ὑπερυψοῖ * τὸν Χριστόν εἰς τοὺς αἰώνας.

Ως ανθη τερπνά του θείου λόγου * συμπλέξαντες έγχωμίων σοι τόν στέρανον * σήμερον προσάγομεν, * Πρόδρομε πανεύρημε, * και εύχαριστως χράζομεν * τῷ στεροδότη Χριστῷ· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * χαι ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

(θεοποχίον.

Ο πρώην δεσμός τῆς ἀρωνίας * ἐλύθη, Παρθένε, τῆ χυήσει σου, * καὶ χείλη ἡνοίγησαν * εἰς αἶνον τοῦ τόχου σου * αὐτιχα τῶν ποθούντων σε, * καὶ ἐχβοώντων αὐτῷ· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παίδας εὐαγείς.

'Ωος θ'. Ο Είρμος.

» Λ όγου Θεοῦ ἄφραστον * ἐν σοὶ τελεῖται * ἐμφανῶς Μυστή-» Λ ριον, * Παρθένε ἄχραντε· * καὶ γὰρ Θεὸς * ἐκ σοῦ σεσωμά-» τωται * δι' εὐσπλαγγνίαν· * διό σε ώς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

'Ιδού φωνή πρόδρομος * τατς στειρευούσαις * και ερήμοις πάρεστι * καρδίαις μέλπουσα· * 'Οδόν Χριστοῦ * νυνὶ ετοιμάσατε, * δτι εν δόξη * έρχεται· ῷ πειθαρχοῦντες μεγαλύνομεν.

'Ως πάλαι έν Πνεύματι * τῷ παναγίφ * ἐμφανῶς ἐχήρυξας * τὸν Υίὸν, Πρόδρομε, * ἀμνὸν Θεοῦ * τοῦ χόσμου τὸν αἰροντα * τὴν ἀμαρτίαν, * τῇ ποίμνῃ σου τῶν πταισμάτων λύσιν αἰτησαι.

Θεοτοχίον.

Ή πάντων δεσπόζουσα * των ποιημάτων, * τῷ λαῷ σου δώρησαι * τὰ νίκης τρόπαια, * τὸν δυσμενῆ * τιθεῖσα ὑπόσπονδον * τῇ Ἐκκλησία, * ἵνα σε ώς Θεοτόκον μεγαλύνωμεν.

"Ετερος. "Απας γηγενής. *

Πύλαι τοῦ φωτός * τοῦ θείου ἀνοίγεσθαι * σήμερον ἄρχονται, * καὶ ἐναποκλείεσθαι * ταμεῖα σκότους * προκαταγγέλλεται: * ὁ κήρυξ γὰρ καὶ Πρόδρομος * Χριστοῦ εἰς φῶς προελθών * τὸ τοῦ βίου * ταῦτα ἀνεκήρυξε, * καὶ πατρώα φωνῆ ἐβεβαίωσεν.

"Ομβρος νο ητός * ἀνίκιου νεφέλης δε * ραγείς, ό Πρόδρομος, * ρείθρον τό οὐράνιον * τοῦ τῆς εἰρήνης * πᾶσιν ἐκήρυξε * ποταμοῦ παραγίνεσθαι * εἰς ἀνακαίνισιν * τῆς ἀνθρώπων * φύσεως, ἐν Πνεύματι * τοὺς καρποὺς πληθυνούσης τῆς χάριτος.

"Ωσπερ ούρανος * ἄστροις καταυγάζεται * καὶ ὡραίζεται * τοῦ Προδρόμου σήμερον * ἡ Ἐκκλησία * ταῖς θείαις χάρισι, * καὶ εὐφημεῖ τὴν γέννησιν * αὐτοῦ δοξάζουσα * καὶ αἰνοῦσα * τὸν τῶν ὅλων Κύριον, * δωρεῶν τῶν κρειττόνων ὡς πρόξενον.

Θεοτοχίον.

"Υδωρ της ζωης * έχ σοῦ, Θεονύμφευτε, * βλύσαν, ὁ Κύριος, * ἔπλυνεν, ἡγίασεν * ἡμᾶς τοὺς πίστει * εἰσδεξαμένους αὐτόν, * χαὶ χληρονόμους ἔδειξε * της βασιλείας αὐτοῦ, * ἀνυμνοῦντας * τὴν αὐτοῦ χρηστότητα, * χαὶ σὲ πόθω θερμῶς μεγαλύνοντας.

Καταβασία. "Απας γηγενής. "

Έξαποστειλάριον. Γυναίκες ακουτίσθητε. *

Τοῦ Προδρόμου σήμερον * χαροποιόν Γενέθλιον * τὸ σχυθρωπὸν διαλύει * τῆς τοῦ πατρὸς ἀφωνίας * καὶ τῆς τεκούσης στείρωσιν * μηνύει δὲ τὴν μέλλουσαν * χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν * διὸ καὶ πᾶσα ἡ κτίσις * αὐτὸ φαιδρῶς ἐορτάζει.

Θεοτοχίον, όμοιον.

η ρορήται προεχήρυξαν, * 'Απόστολοι ἐδίδαξαν, * καὶ Μάρτυρες Ι θεοφρόνως * τον σον Υίον, Θεοτόκε, * τρανώς καθωμολόγησαν * Θεόν τών δλων, πάναγνε· * μεθ' ών σε μεγαλύνομεν * οἱ διὰ σοῦ λυτρωθέντες * τῆς παλαιᾶς καταδίκης.

Είς τούς Αίνους, Πάσα πνοή ιστώμεν Στίχους δ΄.

καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια.

Ήγος πλ. δ΄. "Ω του παραδόξου θαύματος. *

Τοῦ παραδόξου θαύματος! * ἐχ γηραλέας μητρός * Θεοῦ Λόγου προάγγελος, * Ἰωάννης, σήμερον * προελθεῖν χατεπείγεται: * τὴν δεσμευθεῖσαν γλῶσσαν τρανότατα * διὰ τοῦ τόχου
εὐλαλον δείχνυσιν. * Ὁ τῆς ἀράτου σου * προμηθείας, Δέσποτα! *
δι' ἦς, Χριστὲ, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν * ὡς μόνος εὕσπλαγχνος.
 Τοῦ παραδόξου θαύματος! * ἐν γεννητοῖς γυναιχῶν, * Προκλημα, * ὁ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει ἐλθῶν Ἡλιοὺ * ὁδὸν Κυρίου
ἐτοιμαζόμενος.* Ὁ τῆς ἀφράστου σου * εὐσπλαγχνίας, Δέσποτα! *
δι' ἦς, Χριστὲ, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν * ὡς μόνος εὕσπλαγχνος.
 Τοῦ παραδόξου θαύματος! * ὁ προχηρύξας Χριστοῦ * πρὸς
τοῦ παραδόξου θαύματος! * ὁ προχηρύξας Χριστοῦ * πρὸς
τοῦ παραδόξου θαύματος! * ὁ προχηρύξας Χριστοῦ * πρὸς
τοῦ παραδόξου θαύματος! * ὁ προχηρύξας Χριστοῦ * πρὸς
τοῦ παραδόξου θαύματος! * ὁ προχηρύξας Χριστοῦ * πρὸς
τοῦ φωνῆ, * καὶ τῆ τεχούση λύει τὴν στείρωσιν * δυνάμει θεία
καὶ Ζαχαρίου φωνήν. * Ὁ τῶν μεγάλων σου * θαυμασίων, Δέσποτα! * δι' ὧν, Χριστὲ, * σῶσον τοὺς τιμῶντάς σου * τὸν μέγαν
Πρόδρομον.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! * ἐν γεννητοῖς γυναιχῶν * ὁ Προφήτης χαὶ Πρόδρομος * ὑπεράνω δείχνυται, * Προφητῶν τε ὑπέρτερος, * καὶ παρουσίας Χριστοῦ προάγγελος, * ὁ προσχιρτήσας ἐν τῆ νηδύϊ μητρός. * Ἦ τῶν μεγίστων σου * δωρεῶν, φιλάνθρωπε! * δι' ὧν, Χριστὲ, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν * ὡς παντοδύναμος.

Δόξα, Ήχος πλ. β΄. Ανατολίου.

Α στήρ ἀστέρων Πρόδρομος * στειρωτικής έκ νηδύος έπὶ γής Τίκτεται σήμερον, * Ίωάννης ὁ θεοπόθητος, * καὶ Χριστοῦ ἐπιφαίνει τὴν αὐγὴν, * ἀνατολὴν τὴν ἐξ ὑψους, * εἰς εὐθεῖαν πιστοῖς διάβασιν.

Καί νον. ()εοτοκίον. Θεοτόκε σὸ εἶ ἡ ἄμπελος.

Δοζολογία μεγαλή, και Απόλυσις.

Διδοται και "Αγιον "Ελαιον τοῖς 'Αδελφοῖς, ψαλλομενων των 'Ιδιομέλων τοῦ 'Αγίου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικά: καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ Αγίου, 'Ωοη γ', καὶ ૬'. Προκείμενον, Ἡγος βαρύς.

Εύφρανθήσεται δίχαιος έν τῷ Κυρίφ, καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν. Στίχος Εἰσάχουσον, ὁ Θεός, φωντζις μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ.
() ᾿Απόστολος, πρὸς Ῥωμαίους.

'Αδελφοί, νον έγγυτερον ήμων ή σωτηρία. Ζήτει Κυριακή της Τυρινής.

'Αλληλούτα, 'Πχος α'.

Εύλογητός Κύριος ό Θεός τοῦ Ίσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Στίχος Καὶ σὺ, παιδίον, προφήτης Ύψίστου κληθήση, προπορεύση γὰρ πρό προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι όδοὺς αὐτοῦ. Εὐαγγέλιον, κατα Λουκάν.

Επειδήπερ πολλοί ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν. Κοινωνικόν Είς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ ΚΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη της Αγίας Όσιομάρτυρος Φεβρωνίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐχέκραξα, ἱστώμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Ἰδιόμελα του Προδρόμου γ΄.

ΊΙχος δ΄. Ίωάννου Μοναχοῦ.

Λύει τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπὴν * γεννηθείς ὁ Ίωάννης· * καὶ Λ γὰρ οὐδὶ ἔπρεπε * τὸν πατέρα σιωπᾶν * προελθούσης τῆς φωνῆς· * άλλ' ώσπερ ἀπιστηθεῖσα πρώην τὴν γλώτταν ἔδησεν, * οὕτω φανερωθεῖσαν δοῦναι τῷ πατρὶ τὴν ἐλευθερίαν· * ῷ καὶ

εὐηγγελίσθη, καὶ ἐγεννήθη φωνή τοῦ Λόγου * καὶ φωτός πρόδρομος, * πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ο αὐτός.

Τήμερον ή φωνή τοῦ Λόγου * τὴν φωνὴν δι' ἀπιστίαν κρατουμένην * λύει τὴν πατρικὴν, * καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐμφαίνει
τὴν εὐτεκνίαν· * δεσμὰ τῆς στειρώσεως λύονται μητρικά· * ὁ λύγνος τοῦ φωτός προέρχεται· * ἡ αὐγὴ τοῦ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης * μηνύει τὴν ἔλευσιν * εἰς ἀνάπλασιν πάντων, * καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

'Ανατολίου. Ο αὐτός.

() εοῦ Λόγου μέλλοντος * ἐχ Παρθένου τίχτεσθαι * "Αγγελος ἐχ στειρωτιχῶν ὡδίνων προέρχεται, * ὁ μέγας ἐν γεννητοῖς γυναιχῶν * χαὶ Προφήτου περισσότερος * ἔδει γὰρ θείων πραγμάτων * παραδόξους εἶναι τὰς ἀρχάς * παρ' ἡλιχίαν τὸ γόνιμον, * χαὶ ἄνευ σπορᾶς σύλληψις. * Ὁ ποιῶν θαύματα * εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, δόξα σοι.

Καὶ της 'Αγίας προσόμοια γ'. 'Πχος δ'. "Εδωκας σημείωσιν. *

Αθλησιν ὑπέμεινας * τῆ σῆ παλαίστρα κατάλληλον, * Φεβρωνία πανεύρημε, * ἱδρῶσιν ἀσκήσεως * μαρτυρίου αἴμα * συγκερασαμένη· * ὅθεν καὶ στέρανον διπλοῦν * ὁ εὐεργέτης σοι ἐχαρίσατο· * πρὸς δν καὶ ἀνελήλυθας * πεποικιλμένη λαμπρότητι *
ὡς Παρθένος πανάμωμος, * καὶ ὡς Μάρτυς ἀήττητος.

Ι άλλει τῷ τοῦ σώματος * ἡ ὡραιότης ἡ ἔνθεος * τῆς ψυχῆς του συνέδραμεν· * ὡς κρίνον γὰρ ἔλαμψας * ἐν μοναῖς ὁσίαις * ἐκλελευκασμένη, * καὶ ταῖς τοῦ αἴματος ῥοαῖς * πεφοινιγμένη, Νύμρη πανάμωμε· * διό σε καὶ οὐράνιος * τερπνὸς ἐδέξατο θάλαμος * καὶ παστὰς ἀκατάλυτος * ὡς Πκρθένον καὶ Μάρτυρα.

Ι΄ ύκλφ παρενέβαλε * σοῦ, Φεβρωνία πανεύρημε, * ὁ ρυόμενος Ι΄ Αγγελος. * ἐκ βρέφους γὰρ Κύριον * φοβουμένη ὥρθης, * καὶ ἀνακειμένη * ὡς περ ἀνάθημα τερπνὸν * τετηρημένον τῷ παντοχράτορι. * ἐντεῦθεν κατεπάτησας * τὴν τοῦ Σελήνου παράνοιαν, * καὶ στερθεῖσα ἀνέδραμες * πρὸς Χριστὸν τὸν νυμφίον σου.

Δόξα, xαὶ νον, $^{3}Ηχος πλ. β'.$

Τι Έλισάβετ συνέλαβε * τόν Πρόδρομον τῆς χάριτος, * ἡ δὲ Παρθένος τὸν Κύριον τῆς δόξης. * Ἡσπάσαντο ἀλλήλας αἱ μητέρες, * καὶ τὸ βρέρος ἐσκίρτησεν· * ἔνδοθεν γὰρ ὁ δοῦλος ἤνει τὸν Δεσπότην. * Θαυμάσασα ἡ μήτηρ τοῦ Προδρόμου ἤρξατο βοᾶν· * Πόθεν μοι τοῦτο, * ἱνα ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου ἔλθη πρός με; * ἱνα σώση λαὸν * ἀπεγνωσμένον! * Ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σοι.

Είς τὸν Στίχον, τῆς 'Οκτωήχου. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'.

Αέπε τὴν Ἐλισάβετ * πρός τὴν Παρθένον Μαριὰμ διαλεγομένην * Τί παραγέγονας πρός με, * ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου; *
σὺ βασιλέα βαστάζεις, * κάγὼ στρατιώτην * σὺ τὸν νομοδότην, *
κάγὼ τὸν νομοθέτην * σὺ τὸν λόγον, * κάγὼ * τὴν φωνὴν, τὴν
κηρύξασαν τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

'Απολυτίκιον του Προδρόμου, και τῆς 'Αγιας·
'Η ἀμνάς σου, 'Ιησου. Και νυν, Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Η συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, τοῦ Προδρόμου εἰς, καὶ τῆς 'Αγίας ὁ παρών, οῦ ἡ 'Ακροστιχίς'

Ύμνοις σε μέλπω προσφόρως, Φεβρωνία.

Ποίημα Θεοφάνους.

'Ωδή α'. Ήχος πλ. δ'. Υγράν διοδεύσας.

Υπέρμαχε δόξης της του Χριστού, * παράσχου μοι χάριν, * Φεβρωνία, και φωτισμόν * την σην ευρημήσαι φωτοφόρον * και σεβασμίαν πανήγυριν ἄσιμασιν.

Μελέτη θανάτου διηνεχεί * λαμπρύνασα, Μάρτυς * Φεβρωνία, σοῦ τὴν ψυχὴν * ἔδραμες πρός ὕψος μαρτυρίου, * διὰ βασάνων πολλών προσαχθείσα Χριστῷ.

Νεώσασα πόνοις ἀσχητιχοῖς * τὴν ἄρουραν, Μάρτυς, * τῆς χαρδίας σου τηλαυγώς * Μαρτύρων ἐδρέψω τοὺς στεράνους, * ἀθλητιχώς τῷ Θεῷ ἡμῶν ἔδουσα.

Θεοτοχίον.

Ο νεύματι πάντα δημιουργών * έχ σοῦ, Θεομήτορ, * ἐσαρχώθη δν εὐσεβώς * ποθήσασα χόρη Φεβρωνία * μαρτυριχώς ἐν αὐτῷ προσενήνεχται.

. 'ஹόἡ γ΄. Σὰ εἶ τὸ στερέωμα. *
Τσχυσας τῷ Πνεύματι * καταβαλεῖν ὀρρὰν, ἔνδοξε, * τυραννικὴν *
καὶ πολυθείας, * Φεβρωνία, τὸ ἄθεον.

Σύ νῦν ἐστερέωσας * τῆ χραταιᾳ χειρὶ, Δέσποτα, * μαρτυριχῶς * ἀγωνιζομένην * Φεβρωνίαν τὴν ἔνδοξον.

Σωμά σου τεμνόμενον * ύπερ Χριστοῦ, Αγνή πάνσορε, * μαρτυρικώς * σὺ τοῦ Παραδείσου * εγεώργεις ἀπόλαυσιν.

Θεοτοχίον.

Εύρε σε βοήθειαν * τὴν Θεομήτορα, Πάναγνε, * ἡ εὐαλεἡς * Μάρτυς Φεβρωνία, * καὶ τυράννους κατήσχυνεν.

Ο Είρμός.

* Σὐ εἶ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὺ εἶ * τὸ φῶς * τῶν ἐσχοτισμένων, * χαὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα του Προδρόμου.

Ήγος α΄. Τον τάρον σου, Σωτήρ. *

Ο πάλαι ταϊς ροαϊς * Ἰορδάνου βαπτίσας * τὴν κάθαρσιν παντός, * Ἰωάννη, τοῦ κόσμου, * πολλοῖς με βυθιζόμενον * πλημμελήμασεν ἔλκυσον, * καὶ ἀπόπλυνον * ἀπό παντοίας κηλίδος, * τὸν Φιλάνθρωπον * διὰ παντός ἰκετεύων * ὡς πρέσβυς εὐπρόσδεκτος.

Δόξα. Τῆς Αγίας, ὅμοιον.

Ποθήσασα Χριστόν, * τὸν ὡραῖον ἐν κάλλει, * ἐχώρησας τομῶς * πρὸς μεγίστους ἀγῶνας, * δι' ὧν τὸν ἀρχέκακον * παντελῶς ἐθανάτωσας· * οὐ με λύτρωσαι * τῶν πολυπλόκων παγίδων, * ὁδηγοῦσά με * ταῖς σαῖς εὐχαῖς, Φεβρωνία, * πρὸς θείαν μετάνοιαν.

Καὶ νον. Θεοτοχίον, ομοιον.

Τηδύ μητρική * Ίωάννης σκιρτήσας * φερόμενον, άγνη, * τόν Θεόν ἐν γαστρί σου * ἐπέγνω θεία χάριτι, * καὶ πιστῶς προσεκύνησεν· * ἀλλὰ δέομαι, * σὺν τῷ Προδρόμω, Παρθένε, * καθικέτευσον * δν ἐσωμάτωσας Λόγον * σωθήναι τὸν δοῦλόν σου.

'Ωδή δ'. Σύ μου, Χριστέ, * Κύριος.

Πώμος έν σοὶ * ὅλως οὐχ ἔστι, πανεύρημε * Φεβρωνία· * σὺ γὰρ ἀμφοτέρωθεν * τῷ λυτρωτῆ σου καὶ ἐραστῆ * τῷ πεποθημένω * εὐαρεστῆσαι ἐσπούδασας, * ἀσχήσεως ἐν πόνοις * καὶ μαρτύρων ἐν ἄθλοις * χοσμουμένη, θεόφρον πανόλβιε.

Έξ ἀπαλῶν, * Μάρτυς, ὀνύχων ἐπόθησας * τῆς ἀγάπης * πηγὴν τὴν ἀένναον, * τὴν ἐφετὴν πᾶσι λογιχοῖς· * ῆς ὀρεγομένη * βασάνων πόνους ὑπέμεινας, * πυρὶ φλογιζομένη, * καὶ μελῶν στε-

ρουμένη, * Φεβρωνία, παρθένων το χαύχημα.

Λόγοις Θεοῦ * ἐντεθραμμένη, θεόσοφε, * τοῖς ποθοῦσι * λόγον τὸν σωτήριον, * τὰς ἱερὰς βίβλους ἱερῶς * ἐγχειριζομένη, * ἐνθέως, Μάρτυς, ἐξήπλωσας, * καὶ τῆς διδασκαλίας * τοὺς μισθοὺς ἐκομίσω * τῶν Μαρτύρων τὴν δόξαν πλουτήσασα.

Θεοτοχίον.

Πύλη φωτός * πᾶσιν ἐδείχθης, Ηανάμωμε, * τοῖς ἐν σχότει * φῶς τὸ ἀπερίγραπτον * περιγραπτῷ σώματι, Χριστὸν, * τῆς δι- χαιοσύνης * τὸν ἡλιον ἀπαστράψασα· * οῦ νῦν ταῖς φρυχτωρίαις * Φεβρωνία ρωσθεῖσα * τῶν Μαρτύρων τὸ χλέος ἐχτήσατο.

'Ωδή ε΄, "Ινα τί με ἀπώσω. *

Οραιώθης πορφύρα, * Μάρτυς, έξ αίματων σου έξυφανθείση σοι·* έγυμνώθης σώμα * και παθών τον χιτώνα ἀπέρριψας, * προ

βημάτων στᾶσα * δικαστικών, ώ Φεβρωνία, * τοῦ Χριστοῦ μιμουμένη τὴν γύμνωσιν.

Πυρωθείσα τῷ πόθῳ, * Μάρτυς, τοῦ νυμφίου σου τοῦ νοητοῦ τὴν ψυχὴν, * καὶ θελχθείσα τούτου * καλλοναῖς ἀκηράτοις, ὑπέμεινας * τεμνομένη χεῖρας * καὶ τῶν πληγῶν τὰς ἀλγηδόνας, * Φεβρωνία, Μαρτύρων τὸ καύχημα.

'Ροὴ τῶν σῶν αἰμάτων * τῆς πολυθείας τὴν φλόγα κατέσβεσεν. * οἱ δὲ σοὶ ὁδόντες * ἐκριζούμενοι πᾶσαν ἀνέσπασαν * τῶν εἰδώλων πλάνην, * καὶ τῆς τρυρῆς σοι, Φεβρωνία, * τὴν αἰώνιον τέρψιν εἰργάσαντο.

(-)εοτοκίον.

Οί σοὶ πόδες τμηθέντες, * θείων μαρτυρίων τὴν τρίβον διώδευσαν, * καὶ πρός τὸν τεχθέντα * ἐκ Παρθένου ἀγίας μετέβησαν, * ἐμπεριπατοῦντες * χαρμονικῶς ἐν Παραδείσω, * Φεβρωνία παρθένε θεόνυμφε.

 Ω ος arphi. Την δέησιν έχχεarphi πρός Κύριον. \star

Σελήνου τοῦ δυσσεβοῦς ἡ ἄθεος * καὶ θρασεῖα κατεβλήθη ὡμότης, * τῆς τοῦ Θεοῦ * περὶ πάντων προνοίας * ἐκζητησάσης τὸ αἷμά σου, "Ενδοξε· * καὶ σέσωσται διὰ τῆς σῆς * καρτερίας ὁ θεῖος Λυσίμαχος.

Φωστήρα θεολαμπή σε έδειξεν * ή σοφή και θεορόρος Βρυαίνη,* ταις διδαχαις * έκβιβάσασα, κόρη, * και της έλπίδος οὐδόλως διήμαρτε * παρέστησε γὰρ τῷ Χριστῷ, * Φεβρωνία, σὲ νύμρην ἀμόλυντον.

- Ο έμψυχος του Δεσπότου θάλαμος, * ὁ λαμπραϊς τῆς παρθενίας ἀκτίσι * φωτοειδώς * ώς περ κρίνον ἐκλάμπων, * τῆς ἀκανθώδους ἐν μέσω συγχύσεως * ἡ πάναγνος καὶ εὐπρεπὴς * Θεοτόκος ἀξίως δοξάζεται. () Είρμός.
- » Τήν δέησιν έχχεω πρός Κύριον, * καὶ αὐτῷ ἀπαγγελω μου τὰς θλίψεις, * ὅτι κακων * ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, * καὶ ἡ
- » ζωή μου τῷ "Αδη προσήγγισε. * και δέρμαι ὡς Ἰωνᾶς. * Έκ » φθορᾶς, ὁ Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάχιον του Προδρόμου.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Αγίας Όσιομάρτυρος καὶ πολυάθλου Φεβρωνίας.

Στίχοι.

Προίξ τῆ γυναικών καλλονή Φεβρωνία Τομή κεφαλής: ὡς καλή σοι προίξ, γύναι! Δώκε δὲ Φεβρονίη ξίφει αὐχένα εἰκάδι πέμπτη. Ταϊς αὐτῆς ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν.

'Ωδη ζ'. Η ατδες Έβραίων.

Ρείθρα πηγάζεις ἰαμάτων * τοῖς προστρέχουσιν ἐν πίστει τῷ ναῷ σου, * Φεβρωνία σεμνὴ, * καὶ τῷ Χριστῷ βοῶσιν· * Εὐ-λογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

*Ω τῆς καλῆς σου πραγματείας! * σαρκός αἵματος, Θεόφρον, ἀντηλλάξω * βασιλείαν Θεοῦ, * πανεύφημε, βοῶσα· * Εὐλογητός εἰ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Στίφει παρθένων συγχορεύεις, * άξιάγαστε παρθένε Φεβρωνία,* τη Παρθένω καὶ Θεομήτορι βοῶσα· * Εὐλογημένος, πάναγνε, * ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

'Ωρ'ς τ΄. Έπταπλασίως κάμινον. *

πάντας τους αἰωνας. * Φεβρωνία, τελείται νῦν * ταίς φωτοειδέσιν ἀστραπαίς πυρσεύουσα: * φωτί γὰρ ὡμίλησας * καὶ
φωτοφόρος γέγονας, * Τὸν φωτοποιόν καὶ φωτοδότην, βοῶσα, * οἰ
Παίδες, εὐλογείτε: * ἰερείς, ἀνυμνείτε: * λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς
πάντας τοὺς αἰωνας.

Έθαυμαστώθης πρότερον * ἐν ἀσχήσει, πανεύφημε, * καὶ μαρτυριχῶς κατεκοσμήθης ὕστερον· * ὁπίσω γὰρ ἔδραμες * τοῦ ἐραστοῦ νεᾶνις φαιδρὰ, * καὶ σοῦ τοὺς μαστοὺς τοὺς ἀγαθοὺς ὑπὲρ οἶνον * ἐτμήθης, Φεβρωνία, * ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας· * ὀσμῆ δὲ σου τῶν μύρων * πιστοὺς εὐωδιάζεις.

Βεβαρυμένος πταίσμασι, * Φεβρωνία πανεύφημε, * καὶ ταῖς τριχυμίαις τῶν παθῶν χυχλούμενος * προσφεύγω τἢ σχέπη σου, * τῶν ἀμφοτέρων λύσιν ζητῶν· * ἀλλ' ὡς θαυμαστὴ καὶ ἐκλεκτὴ τῷ Δεσπότῃ * βοῶντα μὴ παρίδης, * ἀλλά με σαῖς πρεσβείαις * ἐξάρπασον, θεόφρον, * ἐκ βρόχων ψυχοφθόρων.

Θεοτοχίον.

Ρητορευόντων γλώσσαί σε * άνυμνήσαι οὐ σθένουσιν, * ὧ Θεογεννήτορ Μαριὰμ θεόνυμρε· * Θεόν γὰρ ἐγέννησας * τόν ἐπὶ πάντων, Κόρη ἀγνὴ, * ἐκ παρθενικής ἀπειρογάμου νηδύος· * ὧ νῦν ἡ Φεβρωνία * μελφδοῦσα κραυγάζει· * Λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

- * $\prod_{\alpha} \frac{1}{2} \frac{1$
- » βόα, * οι Παΐδες, εύλογείτε· * ίερείς, άνυμνείτε· * λαός, ύπερυ-» ψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

'Ωδη θ'. Έξέστη ἐπὶ τούτω ὁ οὐρανός. *

θεία τοῦ Δεσπότου περιστερὰ * περιηργυρωμένη λαμπρότητι* παρθενική, * σῶμα λαμπρυνθεῖσα ἀσκητικῶς, * κεχρυσωμένη πτέρυγας * ταῖς χλωροειδέσι μαρμαρυγαῖς * τῆς σῆς ὁμολογίας* καὶ θείων σου αἰμάτων, * τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταφαίδρυνον.

Νοί προσομιλούσα γυμνῷ τῷ νῷ, * Φεβρωνία θεόφρον, κατέλαβες * τῶν ὁρεκτῶν * ἔσχατον, καὶ τέλους μακαριστοῦ * ἐπιτυχεῖν ἡξίωσαι, * νῦν συμβασιλεύουσα τῷ Χριστῷ * λαμπρῶς, τῷ σῷ νυμρίῳ, * ἀρράστοις ἐν θαλάμοις * ἐν εὐφροσύνη διαμένουσα.

Ἰάσεις ἀναβρύεις ὡς ποταμός * ροιζηδόν τοῖς ἐν πίστει προστρέχουσι * σοῦ τῆ σεπτῆ * θήχη, Φεβρωνία, θεοειδὲς * τῆς παρθενίας ἄγαλμα, * ἄνθος τὸ τῆς φύσεως τὸ τερπνὸν, * θυγάτηρ Bασιλέως, * ἡ ἔνδον χεχτημένη * τῆς θείας δόξης τὸ ἀγλάϊσμα.

()EOTOXIOY.

'Ανώρθωσας, Παρθένε, τῶν γυναιχῶν * το ὁλίσθημα, Λόγον χυήσασα * τον ἀνορθοῦν * τοὺς κατερραγμένους ὡς ἀγαθόν * καὶ κραταιὸν δυνάμενον * δν ἡ Φεβρωνία ἡ εὐκλεἡς * ποθήσασα συντόνως, * Όπίσω σου δραμοῦμαι, * ἀγαλλομένη ἀνεβόησεν.

O Eiguós.

- * Γ ξέστη έπὶ τούτφ ὁ οὐρανὸς, * καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ * Γ πέρατα, * ὅτι Θεὸς * ώρθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικώς , *
- » και ή γαστήρ σου γέγονε * εύρυχωροτέρα των ούρανων· * διό
- » σε, Θεοτόχε, * 'Αγγέλων και άνθρώπων * ταξιαρχίαι μεγα» λύνουσιν.

Έξαποστειλάριον του Προδρόμου. Είς τὸν Στίχον, τζε Όκτωήχου. Δόξα. Του Προδρόμου. Ήχος πλ. δ΄.

Πρέπει τῷ Ἰωάννη ἡ εὐωδία. * πρέπει τῷ Βαπτιστῆ τῶν ἀσμάτων ἡ τερπνότης. * οὕτος γὰρ ἐκήρυξε * τὴν ἀπαρχὴν τῆς
ἡμῶν σωτηρίας, * ὁ σκιρτῶν ἐν κοιλία, * καὶ βοῶν ἐν ἐρήμῳ,
Με τα νο εἴτε · * τοῦ Βασιλέως ὁ στρατιώτης, * ὁ Πρόδρομος
σβεύων * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. ()εστοχίου. Δέσποινα, πρόσδεξαι.

THE KT'. TOY ATTOY MHNOS.

Μνήμη του Όσιου Πατρός ήμων Δαυίδ του έν Θεσσαλονίκη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, Τηγος πλ. δ΄. "Ο τοῦ παραδόξου θαύματος. *

θεοπρεπεϊ. * ὅθεν σε γεραίρομεν * καὶ μακαρίζομεν.

Ε΄ αθάπερ όρνις εὐχέλαδος * ἐν ἀναβάσει φυτοῦ * χαλιὰν, Πάτερ, ἐπηξας, * τῷ κρύει πηγνύμενος * καὶ τῷ θέρει φλεγόμενος * χρυσᾶς ἐντεῦθεν ἔλαβες πτέρυγας * τῆς ἀπαθείας χαὶ τελειότη-τος, * χαὶ πρός οὐράνιον * ὑψος χατεσχήνωσας * ὑπὲρ ἡμῶν * πάντοτε δεόμενος * τῶν εὐφημούντων σε.

[]είψ ἀπαθείας ἄνθρακι * ρλέξας σαρκός ήδονὰς, * ἀκατάφλεκτος έμεινας * ἐν χερσὶ τοὺς ἄνθρακας * πρό προσώπου, θεόπνευστε, * τοῦ Βασιλέως κατέχων, "Οσιε, * ἐκπληττομένου τὴν σὴν λαμπρότητα. * ὅθεν παρέσχε σοι * τὰς αἰτήσεις μέγιστον * πρός τὸν Θεὸν * πρέσβυν σε, μακάριε, * πλουτήσας χάριτι.

Δόξα, και νύν. Θεοτοκίον, όμοιον.

Πάντοτε πράττων τὰ ἄτοπα * τὸν Ποιητήν μου Θεὸν * παροργίζω ὁ ἄθλιος, * καὶ πτοοῦμαι, πάναγνε, * τὴν αἰώνιον κόλασιν * καὶ τοῦ πυρὸς τὴν φλόγα τὴν ἄσβεστον, * καὶ τῶν σκωλήκων τὴν ἀγριότητα· * ὧν με ἐξάρπασον, * Δέσποινα πανύμνητε, * τὸν σὸν Υἰὸν * λόγοις τὸν φιλάνθρωπον * καθικετεύουσα.

Ος ξβλεψέ σε σταυρούμενον * έν τῷ Κρανίῳ, Σωτήρ, * ἡλλοιοῦτο ἡ σύμπασα * χτίσις καὶ συνείχετο * δονουμένη μἡ φέρουσα * ἀδίκως πάσχοντα, ὑπεράγαθε· * ἡ δὲ Παρθένος ἀγνὴ καὶ
Μήτηρ σου, * Οἱ μοι! ἐρθέγγετο, * τέχνον μου γλυχύτατον, * τί
τὸ χαινὸν * τοῦτο χαὶ παράδοξον * χαὶ ξένον θέαμα;

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ή συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τοῦ 'Αγίου ὁ παρών, οῦ ἡ 'Ακροστιχίς'

Τμνω μάκαρ σου τον βίον θείοις λόγοις, Ίωσήρ.
Ωρη α΄. Πγος πλ. α΄. Ίππον καὶ ἀναβάτην. *

Τομνοις την φωτορόρον * καὶ θείαν μνήμην σου * συνελθόντες Τιμώμεν, * Δαυίδ μακαριώτατε, * φωτός εγνωκότες σε * καὶ ήμέρας, * "Όσιε, κληρονόμον ἐν θείφ Ηνεύματι.

Μέλη νεκρώσας, Πάτερ, * ἐν γἢ τοῦ σώματος, * τὴν ζωὰν ἐνοικοῦσαν * ἐν τἢ καρδία ἔσχηκας, * Χριστόν, τόν νεκρώσαντα * διαβόλου * δύναμιν τοῦ νεκρώσαντος τὸ ἀνθρώπινον.

Νόμοις τοῖς τοῦ Δεσπότου * ὑπείχων, "Όσιε, * τὸν σταυρόν σου ἐπ' ώμων * ἀνέλαβες τοῖς ἴχνεσι * τοῖς τούτου ἐπόμενος, * καὶ χαθείλες * ἔπαρσιν τοῦ ἀλάστορος ταπεινούμενος.

()ESTOXION.

"Ωρθης ώρατσμένη * τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, * καὶ Χριστὸν τὸν ὡρατον, * Παρθένε, ἀπεκύησας, * βροτοὺς ὡραίσαντα * τοῖς ὡραίοις * κάλλεσι τῆς Θεότητος, ἀειπάρθενε.

 $\Omega \delta \eta \sim \Omega$ where * $\delta \pi'$ ouderes.

η παράνας * δι' έγχρατείας χάλλος τοῦ σώματος, * τὰς αὐγὰς

ἐδέξω * τοῦ θείου Πνεύματος, * χαὶ τῆς ἀπαθείας φωταυγεῖς*
ἀπήστραψας ἀχτῖνας * χαὶ ἱαμάτων τὰ χαρίσματα, * Πάτερ
τοῦ Προρήτου ὁμώνυμε.

'Αγίων * ἰχνηλατῶν τοὺς βίους, μαχάριε, * ὅλος ἡγιάσθης * τατς θείαις πράξεσιν * ὅθεν ἀγιάζεις μυστιχώς * τοὺς πίστει τὴν ἀγίαν * ἐπιτελοῦντάς σου πανήγυριν, * Πάτερ θεοφόρε πανόλβιε.

Κοιμίσας * τὰς ἡδονὰς τοῦ σώματος, "Οσιε, * προσευχαϊς ἀγρύπνοις * καὶ ἀγωνίσμασι, * Πάτερ, ἐν εἰρήνη ἀληθῶς * ὑπνώσας ἐκοιμήθης * ὅθεν σε ἄγρυπνον κεκτήμεθα * φύλακα οἱ πόθω τιμώντές σε.

()Estoxiov.

'Αγγέλων * τιμιωτέρα ώρθης χυήσασα * τὸν αὐτοὺς, Παρθένε,* δημιουργήσαντα· * δθεν ίχετεύω σε, άγνη, * άγίασον τὸν νοῦν μου, * χαὶ τὴν χαρδίαν φωταγώγησον, * νέρη τῶν παθῶν ἐχδιώ-χουσα.

() Είρμός.

» Ο πήξας * ἐπ' οὐδενός τὴν Υἦν τἢ προστάξει σου, * καὶ με-» Ο τεωρίσας * ἀσχέτως βρίθουσαν, * ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον, Χρι-» στὲ, * πέτραν τῶν ἐντολῶν σου * τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέω-» σον, * μόνε ἀγαθὲ καὶ ριλάνθρωπε.

Κάθισμα, 'Ηγος πλ. δ'. Τὴν σορίαν καὶ Λόγον.
'Τηγκρατεία τὰ πάθη τὰ τῆς σαρκὸς * τῆ ψυχῆ ὑποτάξας, Πά-Τερ σορὲ, * ὑράθης, μακάριε, * μετὰ σώματος "Αγγελος: * καλιὰν δὲ πήξας * ὡς ὄρνις εὐκέλαδος * ἐν ρυτῷ, εἰς ὑψος * τὸν νοῦν ἀνέπτέρωσας: * ὅθεν τῶν θαυμάτων * ἐνεργείας πλουτήσας * μετῆλθες πρὸς Κύριον, * ὄν ἐχ βρέρους ἐπόθησας: * διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι: * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοχίον, δμοιον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, * τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ * ἰασαι, δέομαι, * καὶ συγγνώμην παράσχου μοι * τῶν ἐμῶν πταισμάτων, * ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, * τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα * μολύνας ὁ ἄθλιος. * Οἴμοι! Τί ποιήσω * ἐν ἐκείνη τῆ ώρα, * ἡνίκα οἱ "Αγγελοι * τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν * ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; * Τότε, Δέσποινα, βοήθειά μοι γενοῦ * καὶ προστάτις θερμότατος: * σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα * ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τόν άμνον και ποιμένα και λυτρωτήν * ή άμνας θεωρούσα τον τῷ Σταυρῷ, * ώλολυζε δακρύουσα * και πικρῶς ἐκβοῶσα. * Ο μὲν κόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν. * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, * ἢν περ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους. * Μακρόθυμε Κύριε, * τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος * καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, * σπλαγχνίσθητι, καὶ δώρησαι οὖν * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, * τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει * τὰ θεῖα παθήματα.

'Ωδή δ'. Την θείαν έννοήσας σου.

Τημάτων ζωηρρύτων του Πνεύματος * καθυπακούσας άλμυραν * του βίου θάλασσαν έλιπες, * και τοις κρουνοίς των δακρύων * παθών έναπεξήρανας ρεύματα.

· Συνέσεως και χάριτος έμπλεως, * Πάτερ, γενόμενος, Δαυίδ, * ἐν ἡσυχία ἐζήτησας * τὸν εὐεργέτην τῶν ὅλων, * και τούτου τῆς ἐλλάμψεως ἔτυχες.

'Ο βίος σου τῆ βία τῆς φύσεως * περιφανής ἀναδειχθείς, * καὶ συνεργεία του Πνεύματος * βιαιοτάτης κακίας * ἀνθρώπους έλυτρώσατο, "Όσιε.

Θεοτοχίον.

'Υμνοϋμέν σε, πανύμνητε Δέσποινα, * τὸν ὑπερύμνητον Θεὸν * ἀνερμηνεύτως κυήσασαν, * τὴν τοὺς χοροὺς τῶν 'Αγγέλων * τῷ κάλλει ἀσυγκρίτως νικήσασαν.

'Ωδή ε'. 'Ο ἀναβαλλόμενος. *

Τείνας σου τὰ δμμάτα * καὶ τὰ νοήματα * πρός τὸν ἐν ξύλω * ἀναρτηθέντα, * φυτῷ ἐνεκαρτέρησας * φλεγόμενος, Πάτερ, * καὶ νιφετοῖς πηγνύμενος.

"Ολος ἀστραπόμορφος * ὡράθης, "Οσιε, * τὸ πῦρ παλάμαις, *
Μευ. Του. V.

Δαυίδ, κατέχων, * και τον βασιλεύοντα * θυμιών συνθέτφ; * παμμάκαρ, θυμιάματι.

Νουν ούχ εν αινίγματι * ούδε φαντάσματι * το θετον κάλλος * όρξε, Παμμάχαρ, * πρόσωπον δε, "Οσιε, * πρός πρόσωπον μάλλον * λυθεισών των εμφάσεων.

Βότρυς ώραιότατος * τῆς θείας, "Οσιε * Δαυίδ, ἀμπέλου * ἐρά-νης βλύζων * οἶνον χατανύξεως * τοῖς ἐχ μέθης, Πάτερ, * παθῶν παραφρονήσασιν. Θεοτοχίον.

"Ιθυνον τὸν βίον μου * καὶ τὰ κινήματα * τῆς διανοίας, * ἀγνὴ Παρθένε, * πρὸς τὸ θετον βούλημα * τοῦ ἐκ σοῦ ἀβρήτως * ἡμιν ἐπιδημήσαντος.

'Ωδή ς'. Μαινομένην αλύδωνι. *

Ο 1 χος θείου Πνεύματος * έγνωρίσθης, * * Οσιε Δαυίδ, * έν μιχρῷ οἰχίσχ $_{0}$ συγκλειόμενος, * καὶ τὴν στενὴν * τῆς εὐρυχώρου ἐλόμενος.

Νόμοις καθυπέκλινας * τοῦ Δεσπότου, * Πάτερ, τὴν ψυχὴν, * καὶ φωτός ἀνάπλεως γεγένησαι * καὶ δεκτικός * τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος.

Θαύμασιν ὁ βίος σου, * θεοφόρε * Πάτερ, ἀληθώς, * χαθωραϊζόμενος τοῖς πέρασι * διεδόθη· * δθεν πιστώς εὐφημοῦμέν σε.

Θεοτοχίον.

Έξ άγνων αίμάτων σου * έξυφάνθη * σὰρξ ὑπερφυως * τῷ δημιουργήσαντι τὸν ἄνθρωπον, * Θεοτόχε· * δθεν άξίως ὑμνοῦμέν σε. Ο Ε:ρμός.

» Ταινομένην κλύδωνι * ψυχοφθόρφ, * Δέσποτα Χριστέ, * τῶν » Ταθῶν τὴν θάλασσαν κατεύνασον, * καὶ ἐκ φθορᾶς * ἀνά-» γαγέ με ὡς εὕσπλαγχνος.

Συναξάριον.

Τῆ Κ ς ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ήμῶν Δ αυίδ, τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη. Στίχοι.

Δαυίδ, συνήφθης τῷ πάλαι Δαυίδ, νέε, "Αλλον Γολιάθ, σαρχικά χτείνας πάθη. "Εχτη ἐξεπέρησε πύλας βίου εἰχάδι Δαυίδ.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν.

'Ωδη ζ'. 'Ο ύπερυψούμενος. *

Τστασο άκλόνητος * φυτοῦ κλόνοις, Όσιε, * άρδείαις δακρύων σου * συχνῶς ποτιζόμενος, * καὶ μέλπων ἀσιγήτως· * Ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

"Ολην σου τὴν ἔφεσιν * πρὸς Θιόν ἀνέτεινας: * ὅλην τὴν καρδίαν σου * δοχετον έτέλεσας * των θείων χαρισμάτων, * Θεοφόρε, είς αίωνας.

"Ιθυνας τον βίον σου * πρός το θεΐον θέλημα· * έφθασας, ώς ήλπισας, * τὴν ἄνω μητρόπολιν, * ἐν ἢ τὸ σὸν ἐκτήσω * πολίτευμα, Θεοφόρε.

Σὲ φωτοειδέστατον, * Πάτερ, χρηματίσαντα, * ἄνθραχας χατέχοντα * παλάμαις ώς εβλεψεν * ὁ ἄναξ χατεπλάγη, * χαὶ πεσών σοὶ προσεχύνει. Θεοτοχίον.

Λέλυται τῷ τόχφ σου * ἀρᾶς τὸ ἀνθρώπινον, * μόνη παντευλόγητε· * διό σε δοξάζομεν * ώς κεγαριτωμένην, * Θεοτόκε, είς αἰῶνας.

'Ωοη η'. Σοι τῷ παντουργῷ. *

Ορθρος φαεινός * τοῖς ἐν τῷ σκότει ὥρθης * τοῦ βίου, Μακάριε, * φως ἐπιγνώσεως * πᾶσιν αὐγάζων * τοῖς πόθφ σε ὑμνοῦσι, * καὶ ὑπερυψοῦσι * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γέγονας εύθυς * και ταπεινός και πράος, * Δαυίδ τον συνώνυμον * έξειχονίζων πιστώς. * όθεν σύν τούτφ * τὴν γῆν τὴν τῶν πραέων, * Πάτερ, ἐκληρώσω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας...

΄Ο θεορεγγής * τῶν μοναζόντων στύλος, * Δαυὶδ ὁ μαχάριος, * Προφήτης ενθεος * άλλος έδείχθη, * τὰ μέλλοντα προλέγων * θεία έπιπνοία * του Πνεύματος του θείου.

Ίεροπρεπής, * ἱερωμένος δλως, * ήμερῶν τοῦ πνεύματος * πλήρης γενόμενος, * Πάτερ, ἐν γήρα * ὀσίως βαθυτάτω * ἔλιπες τὸν βίον, * καὶ ζῆς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοχίον.

Σὲ τὴν χαλλονὴν * τοῦ Ἰαχώβ, Παρθένε, * Θεός ὴν ἡγάπησε, * καὶ ἐξελέξατο, * πάντες ὡς μόνην * ἀεὶ εὐλογημένην * ἀνυμνολογούμεν * είς πάντας τοὺς αίῶνας.

Ο Είρμός.

 Τοὶ τῷ παντουργῷ * ἐν τῆ καμίνῳ Παιδες * παγκόσμιον πλέ-» 🚄 ξαντες * χορείαν εμελπον· * Πάντα τὰ έργα, * τὸν Κύριον » ύμνείτε, * xαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. 'Ησαία, χόρευε. *

Τεράν πανήγυριν * συνελθόντες σήμερον πιστώς * τελέσωμεν ίε-🗓 ρου * άπαντες Πατρός * ἀσχήσει ἐκλάμψαντος, * καὶ ἐαυτόν δλον τῷ Θεῷ * χαθιερώσαντος * διὰ βίου τελειότητος.

"Ωσπερ δένδρον τέθηλας * ἐρ' ὑδάτων, "Οσιε, ῥοαῖς, * πνευματιχών άρετών * φέρων τούς χαρπούς, * φυτῷ δὲ πηξάμενος * ὡς άετος, Πάτερ, καλιάν, * πρός τὰ οὐράνια * τὰς σὰς φρένας έξεπέτασας.

Σοῦ προρητικώτατα * θεωρήσας, "Όσιε Δαυίδ, * τὴν ἔξοδον προρωνεῖς * ταύτην τοῖς λαοῖς, * ἡνίχα στελλόμενος * τὴν κατ αὐτῶν ἔστησας, σορὲ, * τοῦ βασιλεύοντος * σφοδροτάτην ἀγανάχτησιν.

Ή άγία μνήμη σου * άγιάζει σήμερον ήμᾶς * τελοῦντας ταύτην πιστῶς, * "Οσιε Δ αυίδ. * άγίως γὰρ ἤνυσας * τὴν σεαυτοῦ, "Αγιε, ζωὴν, * καὶ μετὰ κοίμησιν * τοῖς 'Αγίοις συναγάλλη ἀεί. Θ εοτοχίον.

Φωτοφόρον πύλην σε * προεώρα 'Ιεζεκιήλ, * δι' ής διήλθε τό φως * τό άληθινόν, * Χριστός ό Θεός ήμων· * δν έκτενως αίτησαι, 'Αγνή, * της μετανοίας μοι * διανοίξαι πύλας, δέομαι.
() Εξομός.

» Τσαία, χόρευε, * ή Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ * καὶ ἔτεκεν υἰὸν * τὸν Ἐμμανουὴλ, * Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, * ἀνατολὴ

» δνομα αὐτῷ· * δν μεγαλύνοντες, * τὴν Παρθένον μαχαρίζομεν. Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ "Ορθρου, ὡς σύνηθες,

καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ ΚΖ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Όσίου Πατρός ήμων Σαμψών του Ξενοδόχου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐπέπραζα, ψάλλομεν Στιγηρὰ προσόμοια, Ήγος α΄. Πανεύρημοι Μάρτυρες.*

Ι άτερ πανεύφημε, * σαρχός * τὰς ὁρμὰς ἀσχήσεως * χαταμαράνας πυρσεύμασιν, * ἔρημον ῷχησας * ὡς 'Ĥλίας πάλαι, *
τὸν νοῦν χαθαιρόμενος * ἀπαύστοις πρὸς τὸ θεῖον συννεύσεσι: *
χαὶ νῦν ἰχέτευε * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην *
αὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ι άτερ θεόσορε * Σαμψών, * 'Ασκηταϊς ήριθμησαι * τῆ ἀπαθείς κοσμούμενος, * καὶ κατεσκήνωσας * ἐν μοναϊς ὁσίαις * ἔνθα φῶς τὸ ἄδυτον, * τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ὅπου πέφυκε· * καὶ νῦν ἰκέτευε * δωρηθῆναι ταϊς ψυχαϊς ήμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εμάτερ θεόπνευστε * Σαμψών, * φωστήρ έχρημάτισας * φωταγωτων την υρήλιον * θαυμάτων λάμψεσι, * ψυχοφθόρων νόσων * ἀπελαύνων ζόρωσιν, * δαιμόνων έχμειων ἀμαυρότητα * χαὶ νῦν **ικέτευε** * δωρηθήναι ταϊς ψυχαϊς ἡμών * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα έλεος.

Δόξα, καὶ νον. Θεοτοκίον, ομοιον.

αρία, τὸ ἄμωμον * καὶ νοῦν * πάντα ὑπερκείμενον * τῆ καθαρότητι ὅχημα, * περικρατούμενον * πολλαῖς ἀμαρτίαις *
καὶ στενοχωρούμενον * πρός πλάτος μετανοίας με ἴθυνον * πανσθενεστάτη σου * προστασία. καὶ γὰρ δύνασαι * οἶα Μήτηρ *
τοῦ πάντα ἰσχύοντος.

Ἡ Σταυρούεοτοχίον, όμοιον.

Τον ίδιον άρνα ἡ ἀμνὰς * καὶ ἄμωμος Δέσποινα * ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἐώρακεν * εἶδος οὐκ ἔχοντα * οὐδὲ κάλλος, Οίμοι! * βρηνφδοῦσα ἔλεγε· * τὸ κάλλος ποῦ σου ἔδυ, γλυκύτατε; * ποῦ ἡ εὐπρέπεια; * ποῦ ἡ χάρις ἡ ἀστράπτουσα * τῆς μορρῆς σου, * Γίε μου παμφίλτατε;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ή συνήθης Στιγολογία, καὶ οἱ Κανόνες της Όκτωήγου, καὶ τοῦ Αγίου ὁ παρών, οδ ἡ Ακροστιγίς:

Ύμνω σε, Σαμψών, πίστεως θείοις λόγοις, Ίωσήφ. $\Omega \delta r_i$ α΄. Ήχος, β΄. Δεύτε λαοί. *

μνοις την σην * φαεινοτάτην πανηγυριν * άνευφημεῖν όρμησαντι * φῶς μοι κατάπεμψον, * παρεστώς στεφηφόρος * τῷ θρόνω τοῦ Δεσπότου, * Μακαριώτατε.

Μόνα ποθών * τὰ πρός ζωήν όδηγοῦντά σε, * κόσμου τερπνὰ παρέδραμες, * καὶ ὑπερκόσμιον * κληρουχίαν ἐκτήσω· * διό σε συνελθόντες, * Σαμψών, γεραίρομεν.

Νόμφ Θεοῦ * ὑποκλιθεὶς, Αξιάγαστε, * πρὸς ἀρετῆς ἀκρώρειαν * χαίρων ἀνέδραμες * ἐλεήμων ἐν πᾶσι * γενόμενος διό σε * νῦν μακαρίζομεν.

"Ωρθης πτωχών * συμπαθεστάτη βοήθεια * καὶ ἀσθενούντων, "Όσιε, * ἰατρὸς ἄριστος, * καὶ καταπονουμένων * ἀντίληψις· διό σε * Θεὸς ἐδόξασεν.

Θεοτοχίον.

Σε τοῦ Θεοῦ * τὴν ὑπερ λόγον λοχεύτριαν * ὡς χραταιὰν ἀντίληψιν * πάντων, Πανάμωμε, * τῶν χαταπονουμένων * δοξάζομεν ἀπαύστως * χαὶ μαχαρίζομεν.

'Ωοή γ'. Στερέωσον ήμας. *

Τι λέφ του Θεού * το θεΐον έλεος * έχτησω, * χαι της φωνής έπαχούσαι * ήξιώθης της χαλούσης σε * πρός τον θεΐον νυμφώνα, 'Αξιάγαστε.

Σαμψών τον ίερον * άνευφημήσωμεν· * Θεοῦ γὰρ * μιμούμενος εὐσπλαγχνίαν, * συμπαθής νοσοῦσι γέγονε, * γυμνουμένων τε πάντων περιβόλαιον.

'Αγίως και σεπτώς * τον θεΐον βίον σου * άνύσας, * 'Αγίοις συνηριθμήθης, * και μονάς όσίων έφθασας * φωτισμοῦ ἀποφρήτου άξιούμενος.

Μακάριος εἶ σὺ * καὶ εὖ σοι γέγονε * τοὺς θείους * τηρήσαντι, Πάτερ, νόμους * τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν· * δν ἰκέτευε σώζεσθαι τὴν ποίμνην σου. (Θεοτοκίον.

Ψυχής μου καὶ νοός, * 'Αγνη, ἀπέλασον * τὸ σκότος, * καὶ δίδου ὡς ἐν ἡμέρα * εὐσχημόνως πολιτεύεσθαι * τὰ σωτήρια πράττοντα προστάγματα.

Ο Είρμός.

» Στερέωσον ήμᾶς * ἐν σοὶ, Κύριε, * ὁ ξύλφ * νεκρώσας τὴν » ἀμαρτίαν, * καὶ τὸν φόβον σου ἐμρύτευσον * εἰς τὰς καρ- δίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἡχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ. * Τησάμενος ψυχὴν * ἐλεήμονα, Πάτερ, * ἐπήρχεσας πτωχοῖς *

Α δαψιλεί χορηγία· * καὶ νῦν μεταβέβηκας * πρός τὰ ἄνω βασίλεια, * τῶν καμάτων σου * τὰς ἀντιδόσεις λαμβάνων· * διὰ τοῦτό σε * ἐν εὐφροσύνη καρδίας, * Σαμψών, μακαρίζομεν.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Η μόνη τῶν πιστῶν * χραταιὰ προστασία, * δν ἔτεχες Θεόν * ὑπὲρ νοῦν τε χαὶ λόγον * ἀπαύστως ἰχέτευε, * τὰς ψυχὰς ἡμῶν ῥύσασθαι * πάσης θλίψεως * χαὶ συμφορῶν καὶ χινδύνων, * Μητροπάρθενε, * ἀμαρτωλῶν προστασία, * τοῦ χόσμου βοήθεια.

"Η Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

ΙΙ ἄσπιλος ἀμνὰς * τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα * κρεμάμενον νεκρὸν * ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, * θρηνοῦσα ἐφθέγγετο * μητρικῶς ὁλολύζουσα· * Πῶς ἐνέγκω σου * τὴν ὑπὲρ λόγον, Τἰέ μου, * συγκατάβασιν * καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, * Θεὲ ὑπεράγαθε.

'Ωοη δ'. Είσακήκοα, Κύριε. *

Ως ἀστηρ φαεινότατος * πάντων ημών * φωτίζεις τὰς καρδίας * τῶν ἀξιοχρέως μακαριζόντων σε.

Νυσταγμόν ἐχ βλεράρων σου * ἀποβαλών * ἡγρύπνησας, καὶ πάσας * ἡδονὰς ἐχοίμισας τὰς τοῦ σώματος.

Πενομένοις ἐπήρχεσας * διὰ Χριστόν, * καὶ εἴληφας τὴν ἄνω * κληρουχίαν, "Οσιε, ἀγαλλόμενος.

Ίερῶς πεπολίτευσαι * ἐπὶ τῆς γῆς, * παμμάχαρ Θεοφόρε, * καὶ τῶν αἰωνίων τερπνῶν ἐπέτυχες.

Θεοτοχίον.

Σὲ, πανάμωμε Δέσποινα, * τὸ φωτεινὸν * παλάτιον τοῦ Λ 6γου * ἀνυμνολογοῦμεν καὶ μακαρίζομεν.

 Ω ο η ε. $\mathbf O$ του φωτός χορηγός. *

Τό καθαρώτατον φως * άναπαυσάμενον έν σοὶ, "Όσιε, * φωτοειδή * ἐτέλεσε, Πάτερ, * φωτίζοντα πιστούς * ταϊς των ἀρετών σου * φαιδραϊς ἐπιλάμψεσιν.

Έν συμπαθεία πολλή * τοῖς πενομένοις πλουτισμός γέγονας, * καὶ ἰατρός * τοῖς ἐν ἀσθενείαις, * ἐγείρας προφανῶς * τούτοις ἰατρεῖον * καθαῖρον νοσήματα.

"Ωρθης ναός καθαρός * τοῦ παναγίου καὶ σεπτοῦ Πνεύματος, *
τῶν παθῶν * ἰλύος καθάρας * σαυτόν ὡς ἀληθῶς, * Πάτερ
θεορόρε· * διὸ εὐρημοῦμέν σε.

()ESTOXIOY.

Σὲ, παναγία 'Αγνὴ, * τὴν καλλονὴν τοῦ 'Ιακώβ, πίστεως * θείαις φωναῖς * ἀνυμνολογοῦμεν * κυήσασαν ἡμῖν * Θεόν σαρκορόρον, * δν τρέμει τὰ σύμπαντα.

'Ωοη ς'. Έν άβύσσφ πτάισμάτων.

ησαυρούς ούρανίους έπλούτησας * στέργων τὴν συμπάθειαν, Σαμψών ἀοίδιμε, * καὶ ὑπανοίγων πένησι * σοῦ τὰ σπλάγχνα τελείφ φρονήματι.

Έδομήσω είς δόξαν Θεοῦ ήμῶν * οἰχον ἰερώτατον, ἐν ῷ προστρέχοντες * πολυειδῶν χαθαίρονται * νοσημάτων πιστοὶ, Παμμαχάριστε.

Ίερῶς σου τὸν βίον διήνυσας, * καὶ μετὰ 'Οσίων ὁσίως ἐσκήνωσας * ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος * τῶν πιστῶς σε τιμώντων, Θεόπνευστε.

Θεοτοχίον.

Ουρανός υψηλός έχρημάτισας * του παμβασιλέως Θεου, Παναμώμητε, * και καθαρόν παλάτιον, * και παστάς φωτεινή θεία χάριτι.

Ο Είρμός.

Έν ἀβύσσφ πταισμάτων χυχλούμενος * τὴν ἀνεξιχνίαστον
 Τῆς εὐσπλαγχνίας σου * ἐπιχαλοῦμαι ἄβυσσον· * Ἐχ φθοράς, ὁ Θεός, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἡχος δ΄. ὑς ἀπαργάς.

Ος ίατρον πανάριστον * και λειτουργόν εὐπροσδεκτον * οι τῆ = σορῷ σου τῆ θεία προστρέχοντες, * Σαμψών "Οσιε, * συνελθόντες σε ὑμνοις * και ψαλμοῖς ἀνυμνοῦμεν, * Χριστον δοξάζοντες * τὸν τοιαύτην σοι χάριν παρέχοντα * τῶν ἰάσεων.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΖ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ 'Οσίου Πατρός ἡμῶν Σαμψών τοῦ Ξενοδόχου.

Στίχοι.

Έξηγεν ό πρὶν ἐκ γνάθου Σαμψών πόμα·
Ο νῦν δὲ Σαμψών μῦρον ἐκ τάφου βρύει.
Εἰκάδι ἐβδομάτη Σαμψών θάνε βλῦσέ τε μῦρα.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωοή ζ'. Είκονος χρυσής. *

Τσχύν τον Χριστον * κραταιὰν ἐν πειρασμοῖς ἔχων, παμμάκαρ, * βίου διέβης το κλυδώνιον * ἀκαταπόντιστος, 'Οσιε· * καὶ πρός γαληνότατον δρμον * προσωρμίσθης γηθόμενος, * Εὐλογητὸς εἰ, ἐκβοῶν, * ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Σοφία πολλή * καὶ στοργή πνευματική, Πάτερ, κινούμενος, * οἶκον ἐδείμω, μάκαρ, μέγιστον· * ἐν ῷ προσφεύγοντες, "Οσιε, * ἴασιν κομίζονται πάντες * οἱ βοῶντες καὶ λέγοντες· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λαμπτήρ φαεινός * άρετῶν θείφ φωτὶ λελαμπρυσμένος, * Σαμψών, ώράθης, καὶ κατηύγασας * τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα. * δθεν συνελθόντες, σὲ πίστει * μακαρίζοντες ψάλλομεν. * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

()EOTOXIOV.

Ό πόχος ποτέ * προεδήλου τὴν άγνὴν, Σεμνὴ, γαστέρα σου * εἰσδεξαμένην τὴν οὐράνιον * δρόσον, τὴν πάντας δροσίζουσαν * τοὺς χεχρατημένους τῆ δίψη * τῆς ἀμαρτίας χραυγάζοντας * Εὐλογημένη, ἡ Θεόν * σαρχὶ χυήσασα.

 $^{\prime}\Omega$ ồὴ η΄. Τὸν ἐν χαμίνφ τοῦ πυρός. *

Τλώσσαν χινών χαρμονιχώς * είς Θεού, Πάτερ Σαμψών, ύμνους, τὰ πάθη * τῆς σαρχός ἐγχρατεία * χατεδουλώσω ψυχῆ, * χαὶ δοῦλος * Χριστοῦ γνησιώτατος * ὤφθης χαὶ τῆς ἄνω * πόλεως χληρονόμος.

Ο χαθαρώτατός σου νοῦς * φρυχτωρίαις θεϊχαϊς ἡγλαϊσμένος * φωτεινότατος ὤφθη * χαὶ δεχτιχός χαθαρῶν, * Παμμάχαρ, * θείων ἐπιλάμψεων· * δθεν σε τιμῶμεν * ἐν ὑμνοις, θεοφόρε.

Ίερωτάτην έσχηχώς * την ζωήν πανευχλεώς, Σαμψών παμμάχαρ, * προρανώς έδοξάσθης * πρός τόν Θεόν μετελθών * ίδου γάρ * μένει το μνημόσυνον * το σον είς αίωνας * χαὶ ή διχαιοσύνη.

Θεοτοχίον.

Στήσον παθών μου το δεινόν * νῦν κλυδώνιον, ἀγνὴ εὐλογημένη, * καὶ πολέμησον πάντας * τοὺς ἀφειδώς τἢ ἐμἢ * πτωχεία,* Κόρη, ἐπεμβαίνοντας * δυσμενεῖς ἀσάρχους, * ὅπως πιστώς ὑμνώ σε. Ὁ Εἰρμός.

- » Τόν εν καμίνω τοῦ πυρός * τῶν Ἐβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, * καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα Θεόν *
- » ύμνεῖτε, * τὰ ἔργα, ώς Κύριον * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας » τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Τον έχ Θεού Θεόν Λόγον. *

Τδού ή μνήμη σου, Πάτερ, * ώσπερ ήλιος πᾶστν * ἀνέτειλε φωτίζουσα φαιδρῶς * τοὺς ἐν αὐτῆ σε δοξάζοντας * ὡς θεράποντα θεῖον * Χριστοῦ, καὶ κληρονόμον τῆς αὐτοῦ * βασιλείας, καὶ πάντων * 'Οσίων συναρίθμιον.

 Ω ς φωταυγής σου ὁ βίος, * ὡς μεγίστη ἡ δόξα, * ὡς δλβιος ὁ τάφος σου, Σορὲ, * ἔνθα τὸ τίμιον σῶμά σου * κατακείμενον ρῶσιν * πηγάζει τοῖς προστρέχουσι πιστῶς, * καὶ τὴν σὴν ἐξαιτοῦσι * βοήθειαν ἐκάστοτε.

Σοῦ τὸ περίδοξον, Πάτερ, * ἰατρεῖον, δ πόνοις * ἐκτήσω, ἐπισκέπτεσθαι ἀεὶ * μὴ διαλίπης, δεόμεθα, * ἐν πολλή συμπαθεία, * ἀπαύστως προϊστάμενος ἡμῶν, * καὶ κουφίζων δδύνας * καὶ πόνους τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ήλιακὰς ἀπαστράπτων * τοῖς τιμῶσί σε, Πάτερ, * ἀκτῖνας φωταγώγησον ἡμῶν * τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, * καὶ λαμπρότητος θείας * μετόχους καταξίωσον ἡμᾶς * ταῖς πρεσβείαις σου, μάκαρ, * γενέσθαι, δυσωποῦμέν σε.

Θεοτοχίον.

Φαεινοτάταις λαμπάσι * τοῦ ἐχ σοῦ σαρχωθέντος, * Παρθένε Παναγία, ὑπὲρ νοῦν * οἱ Θεοτόχον εἰδότες σε * φωτιζόμεθα πίστει, * χαὶ σχότους ἐχλυτρούμεθα παθῶν * χαὶ χινδύνων παντοίων * χαὶ βίου περιστάσεων. Ο Είρμός.

- » Γρόν έχ Θεού Θεόν Λόγον, * τον άρρητω σορία * ήχοντα και-» Ινουργήσαι τον 'Αδάμ, * βρώσει φθορά πεπτωχότα δεινώς, *
- » έξ 'Αγίας Παρθένου * άφράστως σαρχωθέντα δι' ήμᾶς, * οί πι-
- » στοὶ, ὁμοφρόνως * ἐν ὑμνοις μεγαλύνωμεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ "Ορθρου 'Ακολουθία, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗι ΚΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη της 'Ανακομιδης των Λειψάνων των 'Αγίων και θαυματουργών 'Αναργύρων, Κύρου και 'Ιωάννου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐπέπραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, ΤΙχος δ΄. 'Ως γεννατον ἐν Μάρτυσι. *

Τὴν δυάδα τιμήσωμεν * τῶν Μαρτύρων ἐν ἄσμασι * τῆς Τριάδος ἔχουσαν τὴν λαμπρότητα, * τοὺς θεμελίους τῆς πίστεως, *
τὰ ἄνθη τὰ πνέοντα * τὴν ὀσμὴν τὴν ἀληθῆ * τῆς Θεοῦ ἐπιγνώσεως, * Κῦρον ἄπαντες * χαὶ σὺν τούτῳ τὸν μέγαν * Ἰωάννην, * ὡς πρεσβεύοντας ἀπαύστως * ὑπὲρ ἡμῶν τὸν φιλάνθρωπον. Δ ιὰ βίου λαμπρότητος * χαὶ ἀσχήσεως ἔλαμψας, * χαὶ ἀθλήσει
υστερον χατεχόσμησας * τὴν σὴν ψυχὴν, Κῦρε ἔνδοξε· * στρατείαν δὲ ἔλιπες * τὴν ἐπίγειον, σοφὲ * Ἰωάννη, χαὶ εὕρηχας * τὴν
οὐράνιον. * Ἰχετεύσατε ἄμρω * τὸν Σωτῆρα * ὑπὲρ τῶν ἐπιτελούντων * ὑμῶν τὴν μνήμην, μαχάριοι.

Ιατροί άνεδείχθητε * άσθενούντων, μαχάριοι, * χαὶ φωστήρες άδυτοι θείας πίστεως, * όμολογίας συνήγοροι, * Μαρτύρων συμμέτοχοι, * τοὺς στεράνους άληθῶς * ἐχ Θεοῦ ἀνεδήσασθε. * Κῦρε ἔνδοξε, * χαὶ σορὲ Ἰωάννη, * ἐν αἰνέσει * δυσωπεῖτε τὸν Σωτῆρα*

ύπερ των πίστει ύμνούντων ύμας.

Δόξα, καὶ νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Πεπτωχότων ἀνόρθωσις, * τεθνεώτων ἀνάστασις * σὺ ἐδείχθης τέξασα τὸν Υίὸν τοῦ Θεοῦ * τὸν τῷ Πατρὶ συννοούμενον, * τὴν θείαν τε γέννησιν * ἀνασχόμενον ἐχ σοῦ * ἐν σαρχὶ χαθ' ὑπόστασιν· * ὁν ἰχέτευε * πειρασμῶν χαὶ χινδύνων * λυτρωθτικαι * τοὺς ἐν πίστει, Παναγία, * εἰλιχρινεί σε δοξάζοντας.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Ος ἐώραχε, Κύριε, * ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου * ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, * καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· * Τί σοι ἀνταπέδωκαν * οἱ πολλῶν σου δωρεῶν * ἀπολαύσαντες, Δέσποτα; * 'Αλλὰ δέομαι· * Μή με μόνην ἐάσης * ἐν τῷ κόσμῳ, * ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι * συνανιστῶν τοὺς προπάτορας.

'Απολυτίκιον, 'Πχος πλ. α'.

Τὰ θαύματα τῶν ᾿Αγίων σου Μαρτύρων * τεῖχος ἀχαταμάχη- τον ἡμῖν δωρησάμενος, * Χριστὲ ὁ Θεός, * ταῖς αὐτῶν ἰχε-

σίαις * βουλάς έθνων διασκέδασον, * τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, * ὡς μόνος ἀγαθός καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ή συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τῶν ᾿Αγίων ὁ παρών, οὖ ἡ ᾿Ακροστιχίς:

Καλών δοτήρες, των κακών ρύσασθέ με, Ίωσήφ.

'Ωδη α'. Ήχος β'. Δεῦτε λαοί. *

Τ΄ ράτος έχθροῦ * τῆ χραταιᾳ διαλύσαντες * τοῦ Παρακλήτου

χάριτι, * Θεομακάριστοι, * χραταιώσατε πάντας * κατὰ τῶν
τυραννούντων * παθῶν, δεόμεθα.

'Αθλητιχώς * τον δυσμενή διωλέσατε, * χάριν, Σοροί, δεξάμενα * πάθη ἀνίατα * θεραπεύειν· διό μου * τὰ πάθη τής χαρδίας * νῦν ἰατρεύσατε.

Λόγοις ὑμᾶς * τοὺς ἐπὶ γῆς μαχαρίζοντας * παθῶν ἀλόγων ρύσασθε * ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν, * Κῦρε καὶ Ἰωάννη, * τοῦ προανάρχου Λόγου * θεῖοι θεράποντες.

Θεοτοχίον.

'Ως τὰ ἡμῶν * ὑπερβολἢ ἀγαθότητος * οἰκειουμένη, Πάναγνε * θεοχαρίτωτε, * ἀμαυρώσεως πάσης * καὶ ζάλης καὶ κινδύνων * πάντας διάσωσον.

'Ωοή γ'. Στερέωσον ήμᾶς. *

νης με λυτρώσασθε. * άλλ' αἰτοῦμαι, παμμακάριστοι, * αἰωνίου αἰσχύ-

Δοτήρες άγαθών, * σωτήρες πάντοτε * τῶν πίστει * πρὸς ὑμᾶς καταφευγόντων, * τὴν ψυχήν μου διασώσατε, * καὶ τοῦ σώματος πάθη θεραπεύσατε.

Όδους τὰς πρός ζωὴν * φερούσας, Αγιοι, * όδευειν * σθενώσατέ με, και πάσης * τῶν ἐχθρῶν ἀποπλανήσεως * προσευχαῖς ὑμῶν θείαις ἐκλυτρώσασθε.

Θεοτοχίον.

Τὰς νόσους τῶν βροτῶν * τὸν ἀραιρούμενον * τεχοῦσα, * πανύμνητε Παναγία, * τῆς ψυχῆς μου τὰ συντρίμματα * καὶ σαρκὸς τὰ νοσήματα θεράπευσον.

O Eigués.

- » τερέωσον ήμας * έν σοὶ, Κύριε, * ὁ ξύλφ * νεκρώσας τὴν
- » Δάμαρτίαν· * καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον * εἰς τὰς καρ-
- » δίας ήμων των ύμνούντων σε.

Κάθισμα, ήΗχος δ΄. 'Ο ύψωθείς έν τῷ Σταυρῷ.

Τάς χαμαιζήλους ήδονάς συμπατούντες * πρός μαρτυρίου, άθληται, θείον ύψος * περιφανώς ἐπήρθητε ἐν χάριτι, * Κύρε, 'Ιωάννη τε, * οἰχουμένης φωστήρες· * δθεν ἰχετεύομεν, * σχοτασμοῦ ἀμαρτίας * χαὶ νοσημάτων ρύσασθε ἡμᾶς * τὸν ἐπὶ πάντων * Θεὸν ἰχετεύοντες.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Των ἀκαθάρτων λογισμών μου τὰ πλήθη * καὶ των ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιράδας * τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται, Πανάμωμε; * τὰς ἐπαναστάσεις δὲ * τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου * τίς ἐκδιηγήσεται * καὶ τὴν τούτων κακίαν; * 'Αλλὰ τῆ σῆ πρεσβεία, ἀγαθὴ, * τούτων μοι πάντων * τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τόν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρός γεννηθέντα * ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρχὶ τετοχυῖα * ἐπὶ Σταυροῦ χρεμάμενον ὁρῶσά σε, Χριστὶ, * Οἴμοι! ποθεινότατε * Ἰησοῦ, ἀνεβόα· * πῶς ὁ δοξαζόμενος * ὡς Θεὸς ὑπ' ᾿Αγγέλων, * ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν, Τὶἐ, * θέλων σταυροῦσαι; * Ὑμνῶ σε, μαχρόθυμε.

 Ω $\delta\eta$ δ' . This set * axoff yap, Kupie. *

Πλίου * νοητοῦ λαμπρότησιν * αὐγαζόμενοι, 'Αθλοφόροι, * τόν ἄρχοντα * ώλέσατε, έξ οῦ τῆς βλάβης * ἡμᾶς, * δυσωποῦμεν, ἐχλυτρώσασθε * φωταγωγοῦντες πάντων τὰ νοήματα.

"Ρομφαΐαι * άσεβείς συγκόπτουσαι * έγνωρίσθητε, 'Αθλοφόροι, * συντρίψαντες χάριτι * τὰς τοῦ έχθροῦ δεινὰς ρομφαίας * διὸ * τῶν βελῶν ἀτρώτους ρὐσασθε * τῶν ἐναντίων πάντων προσευχαίς ὑμῶν.

Έχ πλήθους * χαλεπών συμπτώσεων * νοσημάτων είς πλήθος ήλθον, * χαὶ δέομαι, "Αγιοι, * ύμων τοῦ πλήθους τοῦ ἐλέους * τυχεῖν * διὰ τάχους τῆς ἰάσεως * διὸ τῆς προσευχῆς μου ἐπαχούσατε.

Θεοτοχίον.

Συνήθως * έφ' ἡμᾶς τὰ πλούσια * σοῦ ἐλέη, Παρθένε, ῥᾶνον, * νοσήματα παύουσα, * καὶ πάθη λύουσα ποικίλα * ψυχῶν * τῶν ἐν πίστει προσιόντων σοι * τῆ τῶν καλῶν αἰτία, πολυύμνητε. 'Ωὸἡ ε΄. 'Ο τοῦ φωτός χορηγός. *

Το οζ σπαραγμοζός των μελών * κατασπαράξαντες έχθρων άνοιαν,* θεοειδεζός * Μάρτυρες Κυρίου, * τὴν σπαραττομένην * ὑπὸ τῆς κακίας * ψυχήν μου ἰάσασθε.

* Ω μακαρία δυὰς * ἱερονίχων 'Αθλητῶν, αἴτησαι * ἀμαρτιῶν * πολλῶν ἡμῖν λύσιν * καὶ τῶν ἀσθενειῶν * ἴασιν τελείαν, * πιστῶς δυσωποῦμέν σε.

Νόσφ συνέχομαι * άμαρτημάτων χαλεπών, "Αγιοι, * καὶ τῆς σαρκὸς * χειμάζομαι πόνοις, * ἐξ ὧν ρύσασθέ με * τὸν ἀγαθοδότην * Χριστὸν ἰκετεύοντες. Θεοτοκίον.

Κύματα πράθνον * τῆς παναθλίας μου ψυχῆς, δέομαι, * καὶ τῆς σαρκὸς * παθσον τὰς δδύνας, * ἡ μόνη τεκοθσα * ἄνευθεν ωδίνων * Θεόν σωματούμενον.

'Ωδής'. Έν άβύσσφ πταισμάτων.

Α βραγείς Έχχλησίας θεμέλιοι, * πάσαις μεθοδείαις έχθροῦ σαλευόμενον * τὸ τῆς ψυχῆς σου οίχημα * ταίς ὑμῶν ἰχεσίαις στηρίξατε.

Kαὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων θεράποντες * θεῖοι χρηματίζοντες, Μάρτυρες ἔνδοξοι, * τὰς τῆς ψυχῆς καὶ σώματος * ἀσθενείας ἡμῶν

θεραπεύσατε.

'Ως λιμένι τῷ οἴκφ προσέδραμον, * Μάρτυρες, ὑμῶν τῷ ἀγίφ, καὶ δέομαι * Τρικυμιῶν με ρύσασθε, * ἀσθενείας καὶ θλίψεως, "Αγιοι. Θεοτοκίον.

Νοερών ἀνωτέρα Δυνάμεων, * πάσης με χαχίας τοῦ πλάνου ἀνώτερον * ταζς σαζς πρεσβείαις ποίησον * εὐχαρίστως ἀεί σε δοξάζοντα. Ο Είρμός.

 \mathbf{E}_{λ} αβριαθώ μιαιαίτατων κηχορίπει αβριαθόν. \mathbf{x} Εχ φθο-

» ράς, ὁ Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε. .

Κοντάκιον, Ήχος γ΄. Ἡ Παρθένος.

Έχ τῆς θείας χάριτος * τὴν δωρεὰν τῶν θαυμάτων * εἰληφότες, "Αγιοι, * θαυματουργεῖτε ἐν χόσμφ· * ἄπαντα ἡμῶν τὰ πάθη τῆ χειρουργία * τέμνετε τῆ ἀοράτφ, Κῦρε θεόφρον * σὺν τῷ θείφ Ἰωάννη· * ὑμεῖς γὰρ θεῖοι * ἰατροὶ ὑπάρχετε.

Ο Οίκος, πρός σό Την Έδεμ.

Το αυτούς τῷ Θεῷ * ἀναθέμενοι, *Αγιοι, * πἄσαν πεϊραν δεινῶν *

δι' αὐτὸν ὑπεμείνατε, * θανόντες προθύμως, * Μάρτυρες γενναῖοι, * καὶ μετὰ τέλος * πᾶσι πηγάζετε * τὰ θεῖα χαρίσματα *

τοῖς ἐν ποικίλαις * νόσοις ὑπάρχουσι, * καὶ ὑπὸ πολλῶν * ἐταζομένοις κακῶν, * ὧν εῖς καὶ πρῶτος * εἰμὶ ὁ τάλας· * τὸ σῶμα πὰρ καὶ τὴν ψυχὴν * ὑπὸ τραυμάτων χαλεπῶν * ὁδυνῶμαι, καὶ πίστει * ὑμιῖν βοῶ· Ἰάσασθέ με· * ὑμεῖς γὰρ θεῖοι * ἰατροὶ ὑπάρχετε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Εὐρέσεως τῶν τιμίων Λειψάνων τῶν 'Αγίων καὶ θαυματουργῶν 'Αναργύρων, Κύρου καὶ Ἰωάννου.

Στίγοι.

'Οστα φανέντα Μαρτύρων 'Αναργύρων, Βλύζουσι κρουνούς θαυμάτων άναργύρως. Είκάδι δηδοάτη Κύρος φάνη ήδ' δμόαθλος.

Ταϊς των Αγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σωσον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωοη ζ'. Ειχόνος χρυσής. *

Τεόντων φοράν * παρωσάμενοι νοι τελείω, Μάρτυρες, * πρός τους άγωνας ἀπεδύσασθε, * και καθελόντες τον τύραννον * χάριν ιαμάτων έξ ύψους, * ἀναβοώντες, ἐδέξασθε· * Εύλογητός εί, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τμών τη θερμή * προστασία, 'Αθληταί, πολλοίς πυρούμενος* νῦν καταρεύγω ἀρρωστήμασι· * καὶ ἐν ὀδύνη καρδίας μου * δέρμαι· Ταχείαν μοι δότε, * μελωδοῦντι, τὴν ἶασιν· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σαρχός βλαβεραϊς * ἀρρωστίαις όμιλῶν, καὶ ψυχὴν ἔχων * σκοτιζομένην ἐνθυμήσεσι * καὶ ἀμαρτίαις καὶ πάθεσι, * Κῦρε, ἀθλητῶν ὡραιότης, * καὶ Ἰωάννη πανεύρημε, * σπεύσατε τάχος, δυσωπῶ, * τοῦ ἐξελέσθαι με. Θεοτοκίον.

'Ανθρώπων δεινών * και δαιμόνων πονηρών και τῆς τοῦ βίου * κακοπραγίας και συμπτώσεως * και πάσης ἄλλης κακώσεως * ρῦσαί με, 'Αγία Παρθένε, * και συντήρησον ψάλλοντα· * Εύλογητός εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ωδή ή'. Τὸν ἐν καμίνω τοῦ πυρός. *

Σών ἐπιδόσει πρεσβειών, * παμμαχάριστε δυὰς εὐλογημένη, * άφ' ἡμών πᾶσαν νόσον * καὶ μαλακίαν ψυχῆς, * βοώμεν, * καὶ σώματος δίωξον, * δπως σε τιμώμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Θαυματουργοί και ίατροι, * ίατρεύσατε ήμων τὰς ἀσθενείας,*
Κῦρε και Ἰωάννη· * και τὰς ὁρμὰς τῶν παθῶν * εἰς τρίβους *
ἐνθίους ἰθύνατε, * ὅπως κατὰ χρέος * ὑμᾶς ἀνευρημῶμεν.

Έν ἀμελεία τὴν ζωὴν * δαπανῶν, τὴν φοβερὰν πτοοῦμαι δίκην, * ἐν ἢ λυτρώσασθέ με * τῆς καταδίκης θερμοὶ * προστάται, * μάρτυρες, γενόμενοι * τῆς ἀμαυρωθείσης * τοῖς πάθεσι ψυχῆς μου.

Τριαδικόν.

Μονάδα φύσει σε ύμνω, * και Τριάδα προσκυνώ τοῖς χαρακτῆρσι, * Πάτερ, Λόγε και Πνεϋμα, * των 'Αθλητών ἡ χαρὰ, * και πάντων * ἀνθρώπων κραταίωμα * των ἀκαταπαύστοις * ρωναῖς σε ἀνυμνούντων. Θεοτοκίον.

Έν όμοιώματι σαρχός * ὁ ὑπέρθεος, Αγνη, ἐκ σοῦ ὡράθη. *

δν ἀπαύστως δυσώπει * έλεηθήναι ήμας * κακία * συζώντας καὶ · τρέμοντας * τὰς αἰωνιζούσας, * Παρθένε, τιμωρίας.

Ο Είρμός.

Τον έν καμίνω τοῦ πυρός * τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκα Ταβάντα, * καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα Θεόν *
 ὑμνεῖτε, * τὰ ἔργα, ὡς Κύριον * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας
 τοὺς αἰῶνας.

' Ω δή θ΄. Τον έχ Θεού Θεόν Λόγον. *
Τερωτάταις χορείαις * ίερων 'Αθλοφόρων * συνόντες, χαὶ ταῖς θείαις χαλλοναῖς * ώραϊζόμενοι, "Αγιοι, * τὸν ώραῖον ἐν χάλλει * αἰτεῖσθε Ἰησοῦν διαπαντός * ώραιωσαι χαρδίας * ἡμων, Μάρτυρες ἔνδοξοι.

'Ως εὐωδέστατα χρίνα * νοητοῦ Παραδείσου * ὑπάρχοντες, Κυρίου 'Αθληταὶ,* πᾶσαν ψυχὴν χατοσφραίνετε * ἱεραῖς εὐωδίαις· * διό μου τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν * ἀπελάσατε, ῥῶσιν * καὶ χάριν μοι δωρούμενοι.

Στήσατε, Μάρτυρες θεΐοι, * τῶν παθῶν μου τὴν ρύσιν, * ὡς πάλαι τῶν αἰμάτων ὀχετοῖς * πλάνης πλημμύραν ἀλλόχοτον, * καὶ αἰτήσασθε χύσιν * δοθῆναί μοι δαχρύων ψυχιχῶν, * δι' ῆς ρύπου παντοίου * ἀμαρτιῶν πλυθήσομαι.

Ήλιαχών λαμπηδόνων * ο ναός ύμων πλέον * ἰάσεων ἐχπέμπων τὰς αὐγὰς, * σχότος παθών πονηρότατον * ἐχδιώχει· ἐν ῷ με * φωτίσατε προστρέχοντα πιστώς, * Κῦρε χαὶ Ἰωάννη, * θαυματουργοὶ πανθαύμαστοι.

Θεοτοχίον.

Φωτοειδής ώς νεφέλη * τόν τῆς δικαιοσύνης * κατέχουσα άγκάλαις σου, 'Αγνή, * ήλιον ἄδυτον πέφυκας· * διὰ τοῦτο βοῶ σοι· * Πολλοῖς ἐσκοτισμένον με κακοῖς * φωταγώγησον, Κόρη, * ἀπαύστως σε γεραίροντα.

Ό Εἰρμός.

• Ττον έχ Θεοῦ Θεον Λόγον, * τον ἀρρήτω σοφία * ήχοντα χαι
• Τον ἐχ Θεοῦ Θεον Λόγον, * βρώσει φθορᾶ πεπτωχότα δεινώς, *

• ἐξ ἀγίας Παρθένου * ἀφράστως σαρχωθέντα δι' ἡμᾶς, * οἱ πι
• στοὶ, ὁμοφρόνως * ἐν ὑμνοις μεγαλύνωμεν.

Ή λοιπη 'Ακολουθία του 'Ορθρου, ώς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ ΚΘ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν 'Αγίων ἐνδόξων καὶ πανευρήμων 'Αποστόλων καὶ Πρωτοκορυφαίων, Πέτρου καὶ Παύλου.

ΕΝ ΤΩι ΜΙΚΡΩι ΕΣΠΕΡΙΝΩι.

Είς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τὰ ἐξῆς τρία, δευτερούντες τὸ α΄.

Τ΄ Αποστόλους σου, * τον μέν άρνησάμενον * έν χαιρῷ τοῦ πάθους, * καὶ μετεγνωκότα· * τον δὲ κηρύγματι τῷ σῷ * ἀντισεξάμενον καὶ διώξαντα· * καὶ ἄμφω τοῦ συστήματος * πρωτοστατοῦντας τῶν φίλων σου, * Ἰησοῦ παντοδύναμε, * ὁ Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ήχος β΄. Γερμανού.

Πέτρε, χορυφαΐε των ἐνδόζων 'Αποστόλων, * ἡ πέτρα τῆς πίστεως, * καὶ Παῦλε θεσπέσιε, * των 'Αγίων 'Εκκλησιών ὁ ῥήτωρ καὶ φωστήρ, * τῷ θείῳ θρόνῳ παριστάμενοι * ὑπὲρ ἡμῶν Χριστῷ πρεσβεύσατε.

Καὶ νον. Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά προσόμοια. ΤΙχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης, Χριστέ. *

Απόστολοι Χριστού Μαθηταί * και κήρυκες πανένδοξοι, * οἱ τὸν δρόμον * τὸν καλὸν ἐπὶ τῆς γῆς * τελέσαντες, πρεσβείαν * μὴ παύσητε ποιούντες * ὑπὲρ τῶν πίστει ἀνυμνούντων ὑμᾶς.

 $\Sigma \tau i \chi$. Eig nāsav thu yhu ėξh $\lambda \theta$ ev.

Τοῦ βίου ἐν τῷ κλύδωνι * ἀπαύστως χειμαζόμενοι * ἐκβοῶμεν· * Σῶσον πάντας, 'Αγαθέ, * πρεσβείαις τῶν σορῶν σου * καὶ θείων 'Αποστόλων * τῶν Κορυφαίων, ὑπεράγαθε.

Στίγ. Οι ούρανοι διηγούνται δόξαν.

Ο είδι και σεπτοι Μαθηται * και μύσται και διδάσκαλοι, * Πέτρε, Παϋλε, * Αποστόλων ή κρηπις, * τον Κτίστην των άπάντων * και Κύριον της δόξης * ὑπὲρ ἡμῶν ἀει πρεσβεύσατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, δμοιον.

Παρθένε Θεοτόχε άγνη, * δυσώπησον τον Κύριον * όπως πᾶσι * ταῖς πρεσβείαις σου, άγνη, * συγχώρησιν πταισμάτων * δωρήσηται, καὶ σώση * ὡς ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος.

'Απολυτίχιον, 'Ηχος δ'.

Οι των Αποστόλων πρωτόθρονοι.

Καὶ Θεοτοχίου, χαὶ 'Απόλυσις.

ΕΝ ΤΩι ΜΕΓΑΛΩι ΕΣΠΕΡΙΝΩι.

Στιχολογούμεν τό α΄. 'Αντίφωνον τού, **Μακάριος άνήρ.** Εἰς δὲ τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἰστώμεν Στίχους η΄. καὶ ψάλλομεν τὰ ἑξῆς γ΄. Ἰδιόμελα Στιχηρὰ, δευτερούντες αὐτά.

Ήχος β΄. Αὐτόμελον. 'Ανδρέου Πυροῦ.

Ποίοις εὐρημιῶν στέμμασιν * ἀναδήσωμεν Πέτρον καὶ Παῦλον; * τοὺς διηρημένους τοῖς σώμασι * καὶ ἡνωμένους τῷ Πνεύματι, * τοὺς θεοκηρύκων πρωτοστάτας * τὸν μὲν ὡς τῶν 'Αποστόλων προεξάρχοντα, * τὸν δὲ ὡς ὑπὲρ τοὺς ἄλλους κοπιάσαντα; * τούτους γὰρ ὄντως ἀξίως * ἀθανάτου δόξης * διαδήμασι στεφανοῖ * Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Τροίοις ὑμνφδιῶν κάλλεσιν * ἀνυμνήσωμεν Πέτρον καὶ Παῦλον; *
τῆς θεογνωσίας τὰς πτέρυγας * τὰς διαπτάσας τὰ πέρατα, *
καὶ πρὸς οὐρανὸν ἀνυψωθείσας· * τὰς χεϊρας Εὐαγγελίου τοῦ τῆς
χάριτος, * τοὺς πόδας τῆς ἀληθείας τοῦ κηρύγματος, * τοὺς ποταμοὺς τῆς σορίας, * τοῦ Σταυροῦ τὰ κέρατα· * δι' ὧν δαιμόνων ὀφρὺν * Χριστὸς καταβέβληκεν, * ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις πνευματικοῖς ἄσμασιν * ἐπαινέσωμεν Πέτρον καὶ Παυπατα. * τὰς τῆς αινῆς Διαθήκης * θεογράφους πλάκας * νοουμέπεριφανῆ ἐγκαλλωπίσματα. * τὰ πάσης τῆς οἰκουμένης ἐντρυφήπεριφανῆ ἐγκαλλωπίσματα. * τὰ πάσης τῆς οἰκουμένης ἐντρυφήματα. * τὰς τῆς καινῆς Διαθήκης * θεογράφους πλάκας * νοουμένας, ᾶς ἐν Σιὼν * Χριστὸς ἐξεφώνησεν, * ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Men. Tom. V.

Δόξα, "Πγος δ'. 'Ιωάννου Μοναγού.

Τιῷ τριττῷ τῆς ἐρωτήσεως, * τῷ, Πέτρε φιλεῖς με, * τὸ τριττὸν τῆς ἀρνήσεως ὁ Χριστὸς διωρθώσατο· * διὸ καὶ πρὸς τὸν κρυφιογνώστην ὁ Σίμων· * Κύριε, πάντα γινώσκεις, * τὰ πάντα ἐπίστασαι, * σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. * "Οθεν πρὸς αὐτὸν ὁ Σωτήρ· * Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου, * ποίμαινε τὴν ἐκλογάδα μου, * ποίμαινε τὰ ἀρνία μου, * ἄ ἐν τῷ ἰδίφ αΐματι * περιεποιησάμην εἰς σωτηρίαν. * Αὐτὸν ἰκέτευε, * θεομακάριστε 'Απόστολε, * δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νον. Θεοτοχίον.

Οδιὰ σὲ Θεοπάτωρ προφήτης Δαυίδ, * μελφδιχῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε * τῷ μεγαλεῖά σοι ποιήσαντι * Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐχ δεξιῶν σου. * Σὲ γὰρ μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν * ὁ ἀπάτωρ ἐχ σοῦ ἐνανθρωπῆσαι * εὐδοχήσας Θεός, * ἵνα τὴν ἐαυτοῦ ἀναπλάση εἰχόνα * φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, * καὶ τὸ πλανηθὶν ὁρειάλωτον εὐρὼν πρόβατον * τοῖς ὤμοις ἀναλαβών, * τῷ Πατρὶ προσαγάγη, * καὶ τῷ ἰδίψ θελήματι * ταῖς οὐρανίαις συνάψη Δυνάμεσι, * καὶ σώση, Θεοτόχε, τὸν κόσμον, * Χριστὸς ὁ ἔχων * τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ᾿Αναγνώσματα.

Καθολικής α΄. Έπιστολής Πέτρου το 'Ανάγνωσμα.

λ δελφεί, εὐλογητός ὁ Θεός καὶ Πατήρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν· εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον, καὶ ἀμίαντον, καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ἡμᾶς τοὺς ἐν δυνάμει Θεοῦ φρουρουμένους διὰ πίστεως, εἰς σωτηρίαν ἐτοίμην ἀποκαλυφθήναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ. Ἐν ῷ ἀγαλλιᾶσθε, ὁλίγον ἄρτι, εἰ δέον ἐστὶ, λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς· ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως, πολὺ τιμιώτερον χρυσίου τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου, εὐρεθῆ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν, ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁν οὐκ εἰδότες ἀγαπᾶτε, εἰς δν ἄρτι μὴ ὁρῶντες, πιστεύοντες δὲ, ἀγαλλιᾶσθε χαρᾶ ἀνεκλαλήτῳ καὶ δεδοξασμένη, κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν.

Καθολικής α΄. Έπιστολής Πέτρου το Ανάγνωσμα.

Α γαπητοί, ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήἀποχαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς τέχνα ὑπαχοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῆ ἀγνοία ὑμῶν ἐπιθυμίαις. ἀλλὰ, χατὰ

200

τὸν χαλέσαντα ὑμᾶς "Αγιον, χαὶ αὐτοὶ "Αγιοι ἐν πάση ἀναστροφή γενήθητε. Διότι γέγραπται: "Αγιοι γίνεσθε, δτι έγὼ "Αγιός είμι. Καὶ εἰ Πατέρα ἐπιχαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως χρίνοντα χατά τὸ ἐχάστου ἔργον, ἐν φόβφ τὸν τῆς παροιχίας ὑμῶν γρόνον άναστράφητε, είδότες, ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίφ ἡ γρυσίφ, έλυτρώθητε έχ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδότου, άλλά τιμίφ αίματι, ώς άμνοῦ άμώμου καὶ άσπίλου, Χριστοῦ.

Καθολικής α΄. Έπιστολής Πέτρου το Άνάγνωσμα.

' Λ γαπητοί, παρακαλώ ύμας, ώς παροίκους καὶ παρεπιδήμους, $_{\beta}^{\text{Keq.}}$. $_{11}^{\text{Leq.}}$ άπέχεσθαι των σαρκικών ἐπιθυμίων, αϊτινές στρατεύονται χατά της ψυχής. την άναστροφην ύμων έν τοις έθνεσιν έχοντες καλήν· ίνα, ἐν ῷ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλων έργων έποπτεύσαντες, δοξάσωσι τον Θεον έν ἡμέρα έπισχοπής. Υποτάγητε οὖν πάση ἀνθρωπίνη κτίσει διὰ τὸν Κύριον. είτε Βασιλεί, ώς ὑπερέχοντι· είτε Ἡγεμόσιν, ώς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις είς έχδίχησιν μέν χαχοποιών, έπαινον δε άγαθοποιών δτι ούτως έστι το θέλημα του Θεού, άγαθοποιούντας, φιμούν την των άφρόνων άνθρώπων άγνωσίαν ώς έλεύθεροι, και μή ώς έπικάλυμμα έγοντες της κακίας την έλευθερίαν, άλλ' ώς δούλοι Θεού. Πάντας τιμήσατε· την άδελφότητα άγαπᾶτε· τὸν Θεὸν φοβεῖσθε· τον Βασιλέα τιμάτε. Οι οικέται, υποτασσόμενοι έν παντί φόβφ τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσιν, ἀλλά καὶ τοίς σχολιοίς. Τουτο γάρ χάρις, εί διά συνείδησιν Θεου υποφέρει τις λύπας, πάσχων άδίχως. Ποΐον γάρ κλέος, εἰ άμαρτάνοντες · και κολαφιζόμενοι υπομενείτε; άλλ' ει άγαθοποιούντες και πάσχοντες ύπομενείτε, τούτο χάρις παρά Θεφ. Είς τούτο γάρ ἐκλήθητε, δτι καὶ Χριστός ἀπέθανεν ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ύπογραμμόν, ίνα έπαχολουθήσητε τοῖς ίχνεσιν αὐτοῦ. "Ος άμαρτίαν ούχ ἐποίησεν, οὐδὲ εύρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. "Ος γοιροδοήπελος οηχ αλτεγοιροδεί. μασχωλ οηχ ψμείγει. μαδερίροη δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως. "Ος τὰς άμαρτίας ἡμῶν αὐτός ἀνήνεγχεν έν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ίνα ταῖς ἀμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τη δικαιοσύνη ζήσωμεν.

> Είς την Λιτην, Στιχηρά Ιδιόμελα. Ήχος β'. 'Ανδρέου 'Ιεροσολυμίτου.

εύρο δή μοι σήμερον * το των πιστών εύθύμως χαλλιέρημα, * 🛆 γοροστατήσαντες άμα * τοὺς τῆς χάριτος ἐκλόγους ὑράντας,* Πέτρον καί Παϋλον, * πρέπουσιν έγκωμίοις στεφανώσωμεν· * δτι ἀφθόνως πᾶσι * τὸν λόγον χατασπείραντες, * σὺν τούτοις χαὶ τὴν χάριν του Πνεύματος χατεπλούτησαν. * χαὶ τῆς ἀληθινῆς * ἀμ-

πέλου ὑπάρχοντες κλήματα, * βότρυν ἡμῖν πέπειρον ἐδομήσαντο * εὐρραίνοντα τὰς καρδίας ἡμῶν. * Πρός οῦς * ἀνακεκαλυμμένφ προσώπφ * καὶ καθαρῷ συνειδότι ἀναβοήσωμεν λέγοντες· * Χαίρετε, * πορθμευταὶ τῶν ἀλόγων, * καὶ ὑπουργοὶ τῶν ἐν λόγφ. * Χαίρετε, * τοῦ παντός ποιητοῦ * καὶ κηδεμόνος ἐκλόγια τερπνά. * Χαίρετε, * πρόξενοι τῶν ἀγαθῶν, * καὶ διῶκται τῶν δολερῶν. * Οῦς ἰκετεύσωμεν πρεσβεύειν ἀεὶ, * εἰρήνην σταθηρὰν τῷ κόσμφ δωρήσασθαι, * πρός τὸν Κτίστην καὶ Διδάσκαλον, * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

' Αρσενίου. ΄ Ο αὐτός.

Τοὺς Μαθητὰς τοῦ Χριστοῦ * καὶ θεμελίους τῆς Ἐκκλησίας, * τοὺς ἀληθεῖς στύλους τε καὶ βάσεις * καὶ σάλπιγγας ἐνθέους * τῶν τοῦ Χριστοῦ δογμάτων καὶ παθημάτων, * τοὺς κορυραίους Πέτρον καὶ Παῦλον * ἄπας ὁ κόσμος ὡς προστάτας εὐρημήσωμεν. * Οῦτοι γὰρ διαδραμόντες τὸ κλίτος ὅλον τῆς γῆς * ὡσπερ ἀρότρω ἔσπειραν τὴν πίστιν, * καὶ πᾶσι τὴν θεογνωσίαν κατέβλυσαν * τῆς Τριάδος δεικνῦντες λόγον. * Ὁ Πέτρε, πέτρα καὶ κρηπὶς, * καὶ Παῦλε, σκεῦος ἐκλογῆς· * οῖ καὶ ζευκτοὶ βόες τοῦ Χριστοῦ * πάντας εἴλκυσαν πρὸς τὴν θεογνωσίαν, * ἔθνη, πόλεις τε καὶ νήσους. * Ἑβραίους δὲ πάλιν πρὸς τὸν Χριστὸν ἐπανήγαγον, * καὶ πρεσβεύουσι τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γερμανού. Ὁ αὐτός.

Ι έτρε, Κορυφαΐε τῶν ἐνδόξων ᾿Αποστόλων, * ἡ πέτρα τῆς πίστεως, * καὶ Παῦλε θεσπέσιε, * τῶν ᾿Αγίων Ἐκκλησιῶν ὁ ἡπωρ καὶ φωστὴρ, * τῷ θείῳ θρόνῳ παριστάμενοι * ὑπὲρ ἡμῶν Χριστῷ πρεσβεύσατε. ΄Ο αὐτός.

Παῦλε, στόμα Κυρίου, * ἡ χρηπὶς τῶν δογμάτων, * ὁ ποτὲ μὲν διώχτης Ἰησοῦ τοῦ Σωτῆρος, * νῦν δὲ καὶ πρωτόθρονος * τῶν ᾿Αποστόλων γενόμενος, μακάριε· * ὅθεν ἄρρητα εἶδες, σοφὲ, * ἔως τρίτου οὐρανοῦ ἀναβὰς, καὶ ἔκραζες· * Δεῦτε σὺν ἐμοὶ, * καὶ τῶν ἀγαθῶν μὴ ὑστερηθῶμεν.

Ήγος γ΄. Ἰωάννου Μοναγού.

Οἱ τῆς ἄνω Ἱερουσαλήμ πολίται, * ἡ πέτρα τῆς πίστεως, * ὁ ρήτωρ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, * ἡ τῆς Τριάδος δυὰς, τοῦ κόσμου οἱ σαγηνευταὶ * καταλιπόντες σήμερον τὰ ἐπὶ γῆς * ἐπορεύθησαν ἐν ἀθλήσει πρὸς Θεὸν, * καὶ πρεσβεύουσιν αὐτῷ ἐν παρρησία * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἡγος πλ. α΄. Βυζαντίου.

Ι σορία τοῦ Θεοῦ, * ὁ συναίδιος Λόγος τοῦ Πατρὸς * χαθώς ἐν Εὐαγγελίοις προέρη, * τὰ εὕφορα χλήματα * ὑμεῖς ἐστε,

πανεύρημοι * Απόστολοι, * οἱ τὸν βότρυν τὸν πέπειρον καὶ τερπνὸν * ἐν τοῖς κλάδοις ὑμῶν φέροντες, * ὁν οἱ Πιστοὶ ἐσθίοντες * ἐπιστοιχοῦμεν γεῦσιν πρὸς εὑφρόσυνον. * Πέτρε, * ἡ πέτρα τῆς πίστεως, * καὶ Παῦλε, τὸ καύχημα τῆς οἰκουμένης, * στηρίξατε ποίμνην, * ἢν ἐκτήσασθε διδαχαῖς ὑμῶν.

Καί νον. Θεοφοκίον.

Γακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, * καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος * τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, * τὸ τεῖχος τὸ ἄρρη-κτον, * τὴν ἀρραγή προστασίαν * καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Είς τον Στίχον, Στιχηρά Ίδιόμελα.

ΤΙχος α΄. 'Ανδρέου Κρήτης.
Ττὰ κατὰ πόλιν δεσμὰ καὶ τὰς θλίψεις σου * τίς διηγήσεται, * ἔνδοξε 'Απόστολε Παῦλε; * τοὺς κόπους, τοὺς μόχθους, τὰς ἀγρυπνίας, * τὰς ἐν λιμῷ καὶ δίψει κακοπαθείας, * τὰς ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι, * τὴν σαργάνην, * τοὺς ῥαβδισμοὺς, τοὺς λιθασμοὺς, τὴν περίοδον, * τὸν βυθὸν, τὰ ναυάγια; * Θέατρον ἐγένου * καὶ 'Αγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. * Πάντα οὖν ὑπέμεινας * ἐν τῷ ἐνουναμοῦντί σε Χριστῷ, * ἵνα κόσμον κερδήσης * ἐν Χριστῷ 'Ιησοῦ τῷ Κυρίφ σου. * Διὸ δυσωποῦμέν σε * οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σου πιστῶς, * ἀδιαλείπτως ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καί.

Τὰ κατὰ πόλιν δεσμὰ * τίς διηγήσεται, * ἔνδοξε 'Απόστολε; *

ἡ τίς παραστήσει * τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς κόπους σου, * οὺς ἐκοπίασας ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, * ἵνα πάντας κερδήσης, * καὶ Χριστῷ προσαγάγης τὴν 'Εκκλησίαν; * 'Αλλὰ ταύτην * αἴτησαι φυλάττειν * τὴν καλήν σου ὁμολογίαν * μέχρι τελευταίας ἀναπνοῆς, * Παῦλε 'Απόστολε * καὶ διδάσκαλε τῶν 'Εκκλησιῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δέ.

Τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους τῆς Ἐχχλησίας, * Πέτρον καὶ Παῦλον εὐρημήσωμεν· * ὑπὲρ ἢλιον γὰρ ἔλαμψαν * ἐν τῷ τῆς πίστεως στερεώματι, * καὶ τὰ ἔθνη ταῖς ἀχτῖσι τοῦ χηρύγματος * ἐχ τῆς ἀγνοίας ἐπανήγαγον. * Ὁ μὲν * τῷ σταυρῷ προσηλωθεὶς * πρὸς οὐρανὸν τὴν πορείαν ἐποιήσατο, * ἔνθα τῆς βασιλείας * παρὰ Χριστοῦ τὰς κλεῖς ἐγχεχείριστο· * ὁ δὲ * τῷ ξίφει ἀποτμηθεὶς, πρὸς τὸν Σωτῆρα ἐχοημήσας * ἐπαξίως μαχαρίζεται· * χαὶ ἀμφότεροι τὸν Ἰσραὴλ χαταγγέλλουσιν· * ὡς εἰς αὐτὸν τὸν Κύριον * χεῖρας ἀδίχως ἐχτείναντα. * Διὸ εὐχαῖς αὐτῶν, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * τοὺς χαθ΄ ἡμῶν χατάβαλε, * χαὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν * χράτυνον, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα. Ήχος πλ. β΄. Έρραὶμ Καρίας.

Ε ορτή χαρμόσυνος έπέλαμψε τοῖς πέρασι σήμερον, * ή πάνσεπτος μνήμη * τῶν σορωτάτων 'Αποστόλων * καὶ Κορυφαίων
Πέτρου καὶ Πκύλου * διὸ * καὶ 'Ρώμη συγχαίρει χορεύουσα. *
Έν ψδαῖς καὶ ὑμνοις * ἐορτάσωμεν καὶ ἡμεῖς, ἀδελφοὶ, * τὴν πανσέβαστον ταύτην ἡμέραν ἐκτελέσαντες. * Χαῖρε, * Πέτρε 'Απόστολε * καὶ γνήσιε φίλε * τοῦ σοῦ Διδασκάλου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. * Χαῖρε, * Παῦλε παμφίλτατε, * καὶ κήρυξ τῆς πίστεως, *
καὶ διδάσκαλε τῆς οἰκουμένης. * 'Ως ἔχον παβρησίαν, * ζεῦγος
ἀγιόλεκτον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν * ἰκετεύσατε σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. (θεοτοχίον. Θεοτόχε, σὰ εἶ ἡ ἄμπελος.

Τροπαριον, ΊΙχος ο΄.

Ο ι των 'Αποστόλων πρωτόθρονοι * και της οικουμένης διδάσκαλοι, * τῷ Δεσπότη των όλων πρεσβεύσατε, * εἰρήνην τῆ οἰκουμένη δωρήσασθαι, * και ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα έλεος.

Λέγεται δὲ δίς· καὶ τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, ἄπαξ. Ἡ Εὐλόγησις τῶν ᾿Αρτων, καὶ ᾿Αναγνωσις.

EIΣ TON OPOPON.

Μετά τό, Θεός Κύριος, λέγεται, Οἱ τῶν ᾿Αποστόλων πρωτόθρονοι· καὶ Θεοτοκίον, Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Μετά την πρώτην Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Πετρου. Ἡγος πλ. δ΄. Την Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τόν βυθόν τῆς ἀλείας καταλιπών * οὐρανόθεν ἐδέξω παρὰ Πατρός * τὴν θείαν ἀποκάλυψιν * τῆς τοῦ Λόγου σαρκώσεως * καὶ παρρησία πάσιν * ἐβόας τῷ Κτίστη σου * Τοῦ Θεοῦ σε γινώσκω * Υἰὸν ὁμοούσιον. * "Οθεν ἐπαξίως * ἀληθῶς ἀνεδείχθης * ἡ πέτρα τῆς πίστεως * καὶ κλειδοῦχος τῆς χάριτος. * Πέτρε θεῖε 'Απόστολε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Τυθυμοϋμαι την κρίσιν και δειλιώ, * την εξέτασιν φρίττω την φοβεράν, * τρέμω την άπόρασιν * και πτοοϋμαι την κόλασιν, * την τοῦ πυρός όδύνην, * τὸ σκότος, τὸν τάρταρον, * την ψυχην μολύνας * και τὸ σώμα ὁ ἄσωτος. * Οίμοι! τι ποιήσω * ἐν ἐκείνη τῆ ώρα, * ὅταν τιθωνται θρόνοι, * και βιβλοι ἀνοίγωνται, * και αι πράξεις ἐλέγχωνται! * Τότε, Δέσποινα, βοήθειά μοι

γενοῦ * καὶ προστάτις θερμότατος· * σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα * ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Παύλου.

Τήν Σοφίαν και Λόγον.

Ο ὑρανόθεν τὴν κλῆσιν παρὰ χριστοῦ * κομισάμενος ὡρθης κήρυξ φωτὸς *πᾶσι, τοῖς τῆς χάριτος * καταλάμψας διδάγμασι *
τὴν γὰρ τοῦ νόμου ξέσας * λατρείαν τοῦ γράμματος * τοῖς πιστοῖς κατήστραψας * τὴν γνῶσιν τοῦ Πνεύματος * δθεν καὶ εἰς
τρίτον * οὐρανόν ἐπαξίως * ἐπήρθης μετάρσιος, * καὶ Παράδεισον
ἔρθασας. * Παῦλε ᾿Απόστολε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν
πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθψ * τὴν
άγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Αριστήριον αίνον χρεωστικώς, * ώς ή χήρα έκεινη δύο λεπτά, * προσφέρω σοι, Δέσποινα, * ὑπέρ πασών τών χαρίτων σου * σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη * ὁμοῦ καὶ βοήθεια, * πειρασμών καὶ θλίψεων * ἀεί με ἐξαίρουσα * ὅθεν ὡς ἐκ μέσης * φλογιζούσης καμίνου * ἡυσθεὶς τών θλιβόντων με, * ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι * Θεοτόκε, βοήθει μοι * πρεσβεύουσα τῷ σῷ Τἰῷ καὶ Θεῷ, * τών πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει * τὸν τόκον σου, "Αχραντε.

Μετά τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα άμφοτέρων.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τορυφαίους δρθέντας τῶν μαθητῶν * τοὺς μεγάλους φωστῆρας καὶ φαεινοὺς, * Πέτρον εὐφημήσωμεν * καὶ τὸν πάνσοφον Παῦλον· * τῷ γὰρ πυρὶ τοῦ θείου * ἐκλάμψαντες Πνεύματος * τὴν ἀχλὺν τῆς πλάνης * κατέφλεξαν ἄπασαν· * δθεν καὶ τῆς ἄνω * βασιλείας πολίται * ἀξίως ἐδείχθησαν * καὶ τῆς χάριτος σύνθρονοι. * Διὰ τοῦτο βοήσωμεν· * 'Απόστολοι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτήσασθε * τοῖς ἐορτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, και νύν. Θεοτοκίον, Αὐτόμελον.

Τήν Σορίαν και Λόγον εν σή γαστρι * συλλαβουσα άρλεκατως, Μήτηρ Θεου, * τῷ κόσμφ ἐκύησας * τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα. * και ἐν ἀγκάλαις ἔσχες * τὸν πάντα συνέχοντα. * και ἐκ μαζῶν ἐθήλασας * τὸν πάντας ἐκτρέφοντα. * ὅθεν δυσωπῶ σε, * Παναγία Παρθένε, * ῥυσθήναι πταισμάτων μου * ὅταν μέλκαι ἐκ μαζῶν ἐθήλασας * τὸν πάντας ἐκτρέφοντα. * ὅθεν δυσωπῶ σε, * Παναγία Παρθένε, * ῥυσθήναι πταισμάτων μου * ὅταν μέλδιαποινα Παρθένε άγνη, * την σην βοήθειαν τότε μοι δώρησαι, * καὶ γὰρ δύνασαι * δσα θέλεις, πανύμνητε.

Οι 'Αναβαθμόὶ, τὸ α΄. 'Αντίρωνον τοῦ δ'. "Ηχου. Προκείμενον, 'Ηχος δ'.

Είς πάσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

 $\Sigma \tau i \chi$. Οι ούρανοι διηγούνται δόξαν Θεού, ποίησιν δὲ χειρών αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Τό, Πᾶσα πνοή.

Εύαγγέλιον Έωθινον ι'. Ο Ν'.

Δόξα· Ταῖς τῶν ᾿Αποστόλων. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόχου.

Έλέησον με, ο Θεός. Και το Ιδιόμελον, Ήχος β΄.

Πέτρε Κορυφαΐε. Ζήτει είς τὴν Λιτήν.

Οι Κανόνες, άμφότεροι ποίημα Ιωάννου Μοναχού.

Ό Κανών τοῦ 'Αγίου Πέτρου. 'Ωδὴ α'. Ἡχος δ'. 'Ο Ειρμός.

» Ο ὑχ ἔστι σοι δμοιος, * δεδοξασμένε Κύριε· * ἐν χειρὶ γὰρ κραταιᾳ * ἐλυτρώσω τὸν λαὸν * δν ἐχτήσω, φιλάνθρωπε.

Τόν χορυφαιότατον * τῶν ᾿Αποστόλων σήμερον * ὡς πρωτόχλη-τον Χριστοῦ * θεοπνεύστοις ἐν ψδαῖς * ἐπαξίως ὑμνήσωμεν.

Σὲ ὁ προαιώνιος * προεγνωχώς προώρισε, * παμμαχάριστε Πέτρε, * ὡς προστάτην Ἐχχλησίας * χαὶ ὡς μέγαν σε πρόεδρον.

Οὐ σὰρξ, οὐδὲ αἴμά σοι, * ἀλλ' ὁ Πατὴρ ἐνέπνευσε * τὸν Χριστὸν θεολογεῖν * Υἰὸν Θεοῦ ἀληθινὸν * τοῦ ὑψίστου, 'Απόστολε. Θεοτοχίον.

Τό δρος τό "Αγιον, * τό ὑπερφέρον ὅχημα, * τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ * καὶ Παρθένον ἀληθῶς * μετὰ τόκον ὑμνήσωμεν.

Ο Κανών του Αγίου Παύλου.

'Ωδή α'. Ήχος πλ. δ'. Η κεκομμένη.

Ο ώσπερ όντα καλών τὰ ἀνύπαρκτα * Χριστός τῆ θεία γνώσει, * Παῦλε παμμακάριστε, * αὐτός ἐκ μητρικῆς * γαστρός σε ἐξελέξατο * βαστάσαι ἐναντίον τῶν ἐθνῶν * αὐτοῦ τὸ θεῖον ὄνομα * τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα. * ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τὴν ἐσομένην μηνύων σοι ἔλλαμψιν * τῆς εὐσεβείας, Παῦλε, * καὶ πλάνης καθαίρεσιν * Χριστός ἐπιφανεὶς * ἐν ὅρει ἀστραπόμορφος, * τὸ ὅμμα μὲν σκοτίζει τῆς σαρκός, * τὴν ψυχὴν συνετίζει δὲ * τῆς Τριάδος τῆ γνώσει * ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Περιτομήν μέν τελών όπτα ήμερον, * καὶ ζηλωτής πατρώων, * Παῦλε, παραδόσεων, * Εβραίων ἐκ σπορᾶς, * φυλῆς Βενιαμίτι-

όος, * ἐν νόμφ Φαρισαϊός τε δειχθείς * ἡγήσω πάντα σχύβαλα * καὶ Χριστόν ἐκέρδησας· * ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοχίον.

"Αχραντε Μήτηρ Θεοῦ παντοκράτορος, * ἡ βασιλίδος φυλῆς, * Δέσποινα, βλαστήσασα * καὶ μόνη τον Θεόν * τον πάντων βασιλεύοντα * γεννήσασα σαρκὶ ὑπερφυῶς, * κινδύνων με διάσωσον * τῷ Τἰῷ σου ψάλλοντα· * Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Καταβασία. 'Ανοίξω τὸ στόμα μου, *

Του Πετρου. 'Ωδή γ'. 'Ο Ειρμός.

Ο ἀκ ἐν σοφία * καὶ δυνάμει καὶ πλούτφ καυχώμεθα, * ἀλλ'
 ὸ ἐν σοὶ τῆ τοῦ Πατρός * ἐνυποστάτφ σοφία, Χριστέ· * οὐ
 γάρ ἐστιν "Αγιος * πλήν σου, φιλάνθρωπε.

Μακάριόν σε * τὸ γλυκύτατον στόμα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ * καὶ ταμίαν ἀσφαλῆ * τῆς βασιλείας ἀνέδειξε· * διὸ ἀνυμνοῦμέν σε, * Πέτρε 'Απόστολε.

Επὶ τὴν πέτραν * τῆς σῆς θεολογίας ἐπήξατο * ὁ Δεσπότης Ἰησοῦς * τὴν Ἐχχλησίαν ἀχλόνητον· * ἐν ἢ σε, ᾿Απόστολε * Πέτρε, δοξάζομεν.

'Ως ὑπέρτερος * τῶν 'Αγγέλων ὁ Πέτρος ἐν σώματι· * ἐν γὰρ τῆ ἐπιφανεῖ * ἐλεύσει τοῦτον Χριστός ὁ Θεός * κριτήν τε καὶ σύνεδρον * ἔσεσθαι ἔφησεν.

Θεοτοχίον.

'Απειρόγαμε, * ή Θεόν σαρχωθέντα χυήσασα, * των παθών ταϊς προσβολαϊς * χλονούμενόν με στερέωσον· * οὐ γάρ ἐστιν, ''Αχραντε, * πλήν σου βοήθεια.

Του Παύλου. Σὸ εἶ τὸ στερέωμα. *

Σύ λίθον θεμέλιον * ταῖς τῶν πιστῶν ψυχαῖς τέθεικας * πολυτελῆ, * ἀκρογωνιαῖον, * τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Πάντοτε την νέκρωσιν * τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι * εἰλικρι-νῶς, * Παῦλε, περιφέρων, * ήξιώθης τῆς ὄντως ζωῆς.

Παῦλε παμμαχάριστε, * τῷ θεμελίφ σου πρέσβευε * τῶν ἀρετῶν * ἐποιχοδομεῖσθαι * εὐσεβῶν τὴν λαμπρότητα.

Θεοτοχίον.

Σὲ νῦν μακαρίζουσιν * ὡς προεφήτευσας, Πάναγνε, * αὶ γενεαὶ * πᾶσαι τῶν ἀνθρώπων * διὰ σοῦ νῦν σωζόμεναι.

Καταβασία. Τούς σούς ύμνολόγους.

Ή Υπακοή, Ήχος πλ. δ΄.

Ποία φυλακή οὐκ ἔσχε σε δέσμιον; * ποία δὲ Ἐκκλησία * οὐκ εἴδε τάρ σε Ῥήτορα; * Δαμασκός μέγα φρονεῖ ἐπὶ σοὶ, Παῦλε· * κάρ γάρ σε σκελισθέντα φωτί· * Ῥώμη σου τό αἴμα δεξαμένη *

καὶ αὐτὴ χομπάζει * ἀλλ' ἡ Ταρσός πλέον χαίρει, * καὶ πόθφ τιμῷ σου τὰ σπάργανα. * Πέτρε, τῆς πίστεως ἡ πέτρα, * Παῦλε, καύχημα τῆς οἰχουμένης, * ἐχ τῆς 'Ρώμης συνελθόντες * στηρίξατε ἡμᾶς.

Ίστέον ὅτι, ὅτε λέγεται Ὑπαχοὴ, Κάθισμα οὐ λέγεται. Τοῦ Πέτρου. Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

* Ο ὅτος ὁ Θεὸς ἡμῶν * ὁ ἐχ Παρθένου σαρχωθεὶς * χαὶ τὴν * Ο φύσιν θεώσας, * δν ὑμνοῦντες, βοῶμεν * Δόξα τῆ δυνάμει * σου, Κύριε.

Βροτών άλιξα σε, * ώς ἐπηγγείλατο Χριστός, * ἀπειργάσατο θεῖον, * τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας * πρώτω ἐγχειρίσας τοὺς οἶακας.

Πρός σου δυσωπούμενος * ὁ ζωοδότης Πησους, * ὁ δεσμεῖν τε καὶ λύειν * δεδωκώς σοι εὐθύνας, * Πέτρε, γενηθήτω μοι ίλεως.

Χριστού τὰ βασίλεια * ἀνεφχθήναι ἐκτενῶς * καθικέτευσον, Πέτρε, * τοῖς τὴν θείαν σου μνήμην * πίστει ἀδιστάκτφ γεραίρουσιν.

Κυρία πανύμνητε * Θεοχυήτορ, τοὺς ἐμοὺς * λογισμοὺς σαῖς πρεσβείαις * ἐχχαθάρασα δεῖξον * εὕχαρπόν με, Μήτηρ τοῦ πάντων Θεοῦ.

Τοῦ Παύλου. Έπέβης ἐφ' ίππους. *

 $^{\prime}$ Επέβη ώς λέων * άγριωπώς λυμαινόμενος * την Χριστοῦ Έχάμνοῦ τοῦ Θεοῦ, * ην έδίωχε ποίμνην * οἶά περ ποιμην έγχειρίζεται.

Ο μέλλων φωτίζειν * τὴν οἰχουμένην σχοτίζεται· * 'Ανανίας δὲ τούτφ ἀπέσταλται, * τὸ τῆς ψυχῆς τε φέγγος διδούς καὶ τοῦ σώματος, * ἐχ θείας ἐμφανείας * σχεῦος ἐχλογῆς διδαχθείς αὐτόν.

Τῷ Παύλφ ἀξίως * ἡ Δαμασκός ἐναβρύνεται· * ἐκ γὰρ ταύτης ὡς ἐκ Παραδείσου ποτὲ * ναμάτων θείων οὖτος προῆλθε μεγίστη πηγὴ, * καὶ ἐμέθυσε πᾶσαν * τῆ θεογνωσία ἀφθόνως τῆν γῆν.

Osotoniov.

Καθείλε δυνάστας * ἀπό τῶν θρόνων ὁ Κύριος, * ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ ὡς ἔφησε, * τοὺς δὲ πεινῶντας θείων ἀγαθῶν ἐνέπλησε * τοὺς πίστει μελφδοῦντας * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Καταβασία. Την ανεξιχνίαστον. *

Του Πέτρου. 'Ωδή ε'. Ο Είρμός.

* Ο κτησάμενος ήμας * περιούσιον λαόν * τῷ αἴματί σου, Κύριε, * τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ήμῖν, * ἐν ὁμονοία φυλάττων
* τὴν ποίμνην σου.

Τήν έχ πόθου είληφως * παρρησίαν πρός Θεόν, * άξίως έθαυμάζετο * ὁ άλιεὺς χαὶ ἄγροιχος * τερατουργών παραδόξως τῆ γάριτι.

Ού χρυσίον διὰ σὲ, * οὐχ ἀργύριον, Χριστὲ, * ὁ θεῖός σου Απόστολος, * ἀλλ' ἀρετὴν χτησάμενος, * τὴν τῶν θαυμάτων

έπλούτησε δύναμιν.

Κατηρτίζοντο σφυρά * καὶ αὶ βάσεις τῶν χωλῶν * τῷ ἐνεργεῖ σου ῥήματι· * διὰ γὰρ θείου Πνεύματος * ἀπετελεῖτο παράδοξα πράγματα. Θεοτοχίον.

Σεσωμάτωται Θεός * χαθ' ὑπόστασιν, 'Αγνή, * έχ σοδ σαρχί ἐνούμενος, * μεμενηχώς οὐχ ἔλαττον * χατὰ την θείαν οὐσίαν

άσώματος.

Τοῦ Παύλου. Φώτισον ήμας. *

Σὐ τὸ ἀληθὲς * ἐξελέξω, Παϋλε, καύχημα, * τὸν Σταυρόν τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ * ἀεὶ βαστάζων * ώσπερ τρόπαιον, 'Απόστολε.

Σοὶ τὸ ζῆν Χριστὸς, * τὸ θανείν δὲ χέρδος ἄριστον· * τῷ γὰρ πόθω συνεσταύρωσαι * τῷ σταυρωθέντι * δι' ἡμᾶς, ὧ Παῦλε ἔνδοξε.

Χαίροις ἐληθῶς * ἐν Κυρίφ, Παῦλε τίμιε, * ἐχδημήσας ἐχ τοῦ σώματος, * χαὶ ἐνδημήσας * πρὸς Χριστὸν τὸν ζωοδότην Θεόν.

Θεοτοχίον.

Χαίροις ἀληθῶς, * παρθενίας τὸ χειμήλιον, * ἡ τῆς προμήτορος ἀνάχλησις, * χαὶ τῆς χατάρας * ἡ λύσις τοῦ προπάτορος. Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα. *

Τοῦ Πέτρου. 'Ωδή ς'. 'Ο Είρμός.

» Τν κήτει, Χριστέ, τριημερεύσας * Ίωνᾶς προέγραψέ σε τόν αθάνατον, * ώς νεκρόν έκούσιον * έν τη κοιλία της γης τριημερεύσαντα.

Ως πάλαι, Χριστέ, τἢ δεξιᾶ σου * ἐν ὑγρᾶ πεζεύοντα Πέτρον διέσωσας, * κάμὲ βυθιζόμενον * σάλφ δεινῶν πειρασμῶν ὑπεζά-

γαγε.

'Αφήκας, ω Πέτρε, τὰ μὴ ὅντα, * καὶ τὰ ὅντα ἔφθασας ώσπέρ τις ἔμπορος: * καὶ σαφῶς ἡλίευσας * τὸν μαργαρίτην Χριστὸν τὸν πολύτιμον.

Πειράζειν ἀφρόνως οἰηθέντας * Πνεθμα τὸ πανάγιον, Πέτρε, ἐνέχρωσας, * δ ἐθεολόγησας * πρῶτος τρανώσας Θεόν, παμμα-χάριστε. Θεοτοχίον.

Τόν πάσης ἐπέχεινα οὐσίας * Λόγον Θεοῦ τέτοχας σεσαρχωμένον ἡμῖν. * Θεοτόχον δθεν σε * χείλεσί τε καὶ ψυχῆ καταγγέλλομεν.

Του Παύλου. Την δέησιν έχγεω.

Απάντων περιφρονήσας των τερπνών * βεβλημένος του Δεσπότου τῷ φίλτρω, * καὶ τῆς κοινῆς * σωτηρίας τῷ πόθω * ὁιαμαρτεῖν αὐτοῦ αἰρετισάμενος, * ὧ Παῦλε μακάριε, καὶ νῦν * ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης ἰκέτευε.

'Αξίως σοι έδωρήσατο Χριστός * τό πολίτευμα, 'Απόστολε Παϊλε, * έν οὐρανοῖς· * μένουσαν γὰρ ἐνταῦθα * οὐκ ἐπεπόθησας πόλιν, μακάριε, * πιστός ὑπηρέτης γεγονώς, * οἰκονόμος τε τῶν μυστηρίων αὐτοῦ.

'Ως ἄριστος τοῦ Δεσπότου μιμητής * καὶ αὐτὸν ἐνδεδυμένος ὁ Παῦλος, * εἰλικρινῶς * πᾶσι γέγονε πάντα, * ίνα τοὺς πάντας κερδήση καὶ σώση λαούς· * καὶ ἔσωσεν ὡς ἀληθῶς * τῷ Χριστῷ σαγηνεύσας τὰ πέρατα.

OESTOXION.

Έπέβλεψεν ἐπὶ σοὶ ὁ Κύριος * τὴν ἐμὴν ἀνακαινίζων οὐσίαν, * ώς δυνατός * μεγαλεῖα ποιήσας, * Θεογεννῆτορ, ὡς ἔρης, πανάμωμε· * καὶ ἔσωσέ με διὰ σοῦ * ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός μου ὡς εὔσπλαγχνος.

Καταβασια. Την θείαν ταύτην.

Κοντάχιον, Ήχος β΄. Αὐτόμελον,

ρέρον 'Ακροστιχίδα· Τοῦ ταπεινοῦ 'Ρωμανοῦ ὁ ψαλμός.
Τοὺς ἀσφαλεῖς * καὶ θεορθόγγους κήρυκας, * τὴν κορυφὴν *
Τῶν Μαθητῶν σου, Κύριε, * προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν * τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· * τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον * ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὁλοκάρπωσιν, * ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Ὁ Οἶκος, Αὐτόμελος.

Τράνωσόν μου τὴν γλῶτταν, Σωτήρ μου. * πλάτυνόν μου τὸ στόμα. * καὶ πληρώσας αὐτὸ * κατάνυξον τὴν καρδίαν μου, * τος. * πᾶς γὰρ ποιῶν * καὶ διδάσκων, φησίν, οὕτος μέγας ἐστίν. * ἐὰν γὰρ λέγω μὴ πράττων, * ὡς χαλκὸς ὁ ἡχῶν λογισθήσομαι. * Διὸ λαλεῖν μοι τὰ δέοντα * καὶ ποιεῖν τὰ συμφέροντα δώρησαι, * ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΘ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Αγίων, ἐνδόξων καὶ πανευτήμων Αποστόλων καὶ Πρωτοκορυφαίων, Πέτρου καὶ Παύλου.

 $\Sigma \tau i y o i$.

Σταύρωσις είλε χήρυχα Χριστού Πέτρον,

Τομή δὲ Παϋλον τὸν τεμόντα τὴν πλάνην.

Τλη ένάτη Σταυρόν Πέτρος είκαδ' ἄορ δέ γε Παυλος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

Τοῦ Πέτρου. 'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

• Ο ἐν ἀρχῆ * ἄναρχος Λόγος * σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, *
• Τίὸς μονογενης, * εὐλογητὸς εἰ * καὶ ὑπερυψούμενος, * ὁ
• Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τό συμπαθές * θεία προνοία * τοῦ Χριστοῦ παιδευόμενος * ἐχμιμεῖσθαι, συγχωρῆ * τὸ πρὸ τοῦ πάθους, * Πέτρε, τῆς ἀρνήσεως * ὑποστῆναι χλυδώνιον.

Σοὶ ὁ Χριστὸς * πρώτφ κληθέντι, * καὶ σφοδρῶς ἀγαπήσαντι, * ώς προέδρφ εὐκλεεῖ * τῶν ᾿Αποστόλων * πρώτφ ἐμφανίζεται * ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος.

Σοῦ τὸ τρισσὸν * τῆς πρὸ τοῦ πάθους * ἐξαλείφων ἀρνήσεως * ὁ Δεσπότης, τῷ τρισσῷ * τῆς θεοφθόγγου * ἐρωτήσεως * βεβαιοῖ τὴν ἀγάπησιν.

Τῆς πρός Χριστόν, * Πέτρε, φιλίας * προετίθεσο μάρτυρα, * τὸν τὰ πάντα ὡς Θεὸν * εἰδότα Λόγον· * δθεν καὶ τὸ φίλτατον * ἐγχειρίζει σοι ποίμνιον. Θεοτοχίον.

Τὴν ἐν γαστρὶ * τόν πρό αἰώνων * ἐχ Πατρός ἀνατείλαντα * Θεόν Λόγον ἐν σαρχὶ * συνειληφυῖαν * πάντες μαχαρίσωμεν * ὡς Μητέρα τοῦ πάντων Θεοῦ.

Τοῦ Παύλου. Έν πεδίφ Δεηρά.*

Έχρημάτισε, Χριστέ, * σφραγίς και στέφανος των 'Αποστόλων σου * ό ἐπ' ἐσχάτων κληθείς των χρόνων, * σπουδή πάντας ὑπερβάλλων δέ· * μεθ' οῦ ό λαὸς * τῆς 'Εκκλησίας ψάλλει σοι· * Ο των Πατέρων ἡμων * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Εί καὶ ἐδίωξε τὸ πρὶν * τὴν Ἐκκλησίαν σου Παῦλος ὁ δέσμιος, * ἀλλ' ὑπερέβη τὴν πάλαι τόλμαν * τῷ σῷ ζήλω τῷ ἐπ' ἐσχάτων * συνήγαγε γὰρ, * Χριστὲ, τὰ ἔθνη κράζοντα * 'Ο τῶν Ιατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Σύ έξ Ίερουσαλήμ * χηρύξας ἄπασι το Εὐαγγέλιον, * περιλαβών δὲ ἐν χύκλφ πᾶσαν * τὴν γῆν, μέχρι τερμάτων, Παϋλε, * τοῦ Ίλλυριχοῦ * διδάσχων ἀνεχραύγαζες· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν* Θεός, εὐλογητός εἶ.

Έν ἐκστάσει ἐπαρθεὶς * τὸν τρίτον ἔφθασας πόλον, Πανόλβιε, * καὶ ἐπακούσας ἀἐρἡτων λόγων, * βοᾶς· Δόξα τῷ ἀνωτάτῳ * Πατρί, και τῷ Υἰῷ * ἀπαυγάσματι συνθρόνῳ, * τῷ ἐρευνῶντι σαρῶς * Πνεύματι Θεοῦ τὰ βάθη. Θεοτοκίον.

'Ως ἐπὶ πόχον ὑετὸς * ἐν σοὶ χατέβη, Παρθένε, Χριστὸς ὁ Θεὸς, * καὶ σαρχορόρος ἐχ σοῦ προῆλθεν * ἐνῶν τὰ πρὶν διεστη-χότα, * εἰρήνην ἐν γἤ * καὶ οὑρανῷ δωρούμενος * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς εὐλογημένος.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Τοῦ Πέτρου. 'Ωδή η'. 'Ο Είρμός.

Τὰ σύμπαντα φέρων * τῆ ἀποβρήτω σου δυνάμει, Χριστὲ,*
 τοὺς ὁσίους σου Παΐδας * ἐν τῆ φλογὶ ἐδρόσισας κράζον τας * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Έχτενοῦσί σου χείρας * χαὶ σταυρῷ σε περιζώσουσιν, * ὁ Δ εσπότης προφητεύων, * Πέτρε, προστάττει ἐπεσθαι χράζοντα· * Εὐλογείτε, τὰ ἐργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τῷ τῆς χάριτος λόγφ * τὸν μὲν Αἰνέαν παρειμένον δεινῶς, * Ταβηθᾶν δὲ θανοῦσαν * τερατουργῶν ἀνέστησας κράζοντας· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ό τῷ Πέτρφ τὰ ἔθνη * κεκαθαρμένα ἀποφήνας, Χριστὲ, * τῆ τοῦ Πνεύματος αἴγλη, * κάμοῦ τὰς φρένας κάθαρον κράζοντος * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

Έν μια σοι σκηνούσα * των έαυτης άγων υποστάσεων * ή Θεότης, Παρθένε, * όλη μοι όλφ ήνωται· όθεν σε * ώς Μητέρα του Θεου ήμων μακαρίζομεν.

Τοῦ Παύλου. Τὸν ἐν ὅρει * ἀγίφ.

Οἰχτίρμον, * ζώντα ἐν αὐτῷ σε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Συ ήρμόσω * ώς νύμφην παραστήσαι * τῷ νυμφίῳ * Χριστῷ τὴν Ἐκκλησίαν * νυμφαγωγός γὰρ ταύτης ἀναδέδειξαι, * Παϋλε θεοφόρε * δθεν κατὰ γρέος * τὴν μνήμην σου γεραίρει.

Ήγωνίσω * τον κάλλιστον άγωνα, * και τελέσας * τον δρόμον σου νομίμως * Χριστῷ προσῆλθες χαίρων, παναοίδιμε * δθεν τῶν στεφάνων, * Παῦλε, ἡξιώθης * τῶν τῆς δικαιοσύνης.

Θεοτοχίον.

Χαΐρε, θρόνε * πυρίμορφε Κυρίου· * χαΐρε, νύμφη * ἀνύμφευτε Παρθένε· * χαΐρε, νεφέλη ήλιον ἐκλάμψασα * τής δικαιοσύνης· * δν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παίδας εὐαγείς.

Είς την θ'. 'Ωδήν διδονται τὰ Κηρία τοῖς 'Αδελφοῖς.

Του Πέτρου. 'Ωδή θ'. 'Ο Είρμός.

• $\sum_{i=1}^{k} t \dot{\eta} v$ ὑπερένδοξον νύμφην * καὶ Παναγίαν Θεοτόκον, * $t \dot{\eta} v$ τὸν Κτίστην τεκούσαν * τῶν ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀο- ράτων, * ἐν ὑμνοις μεγαλύνομεν.

Σοῦ ἡ ὑπερβάλλουσα χάρις * δημοσιεύεται ἀξίως * τῆς σχιᾶς σου τὰ πάθη * τῶν ἀσθενούντων, Πέτρε, φυγαδευούσης * διό σε

μεγαλύνομεν.

Φάσμασι τον Σίμωνα μάγον * τον θεομάχον ἐπαρθέντα * πρός αἰθέριον ύψος * καταβαλών ἀβρήτφ θεία δυνάμει, * ὁ Πέτρος μα-καρίζεται.

Τῶν πλημμελημάτων τὴν λύσιν * ταῖς ἰχεσίαις σου παράσχου, * φωτισμόν τε χαρδίας, * χαὶ εὐφροσύνην πνεύματος τοῖς ὑμνοῦσι * τὴν μνήμην σου, 'Απόστολε. ()ες τοχίον.

Θεόν συλλαβούσα, Παρθένε, * Κυριοτόχος όνομάζη: * χατ' άξιαν διό σε * οι πιστοί συμφώνως δοξολογούντες * έν ύμνοις μεγαλύνομεν.

Του Παύλου. Όρους παρήλθες τής φύσεως. *

Σοῦ προσχυνοῦμεν τὴν ἄλυσιν, * ἡν ὑπὲρ Χριστοῦ ὡς χαχοῦργος ἐφόρεσας, * τὰ στίγματά τε, Παῦλε, * περιπτυσσόμεθα, * ἄ ἐν τῷ εὐχλεεῖ σου * καὶ νικηφόρῳ φέρεις σώματι.

Νῦν ἀναλύσας, 'Απόστολε, * πρὸς τὸν ὑπό σοῦ ἀεννάως ποθούμενον, * αὐτῷ τε ὡς θεράπων * συναυλιζόμενος, * ἀπαύστοις ἰχεσίαις * τοὺς σοὺς ἰχέτας πρὸς σὲ ἔλχυσον.

Νῦν οὐδαμῶς ἐν αἰνίγματι, * οὐδὲ ἐν ἐσόπτρφ Χριστός σοι ὁπτάνεται, * πρὸς πρόσωπον δὲ μᾶλλον * ὁρᾶται πρόσωπον, * τελείαν σοι τὴν γνῶσιν * ἀποχαλύπτων τῆς Θεότητος.

Θεοτοχίον.

Λόγον ἐδέξω τὸν ἄσαρχον * φύσιν τὴν ἐμὴν ἀναπλάσαι βουλόμενον, * καὶ τοῦτον σαρχωθέντα, * Παρθένε, τέτοχας· * διό σε, Θεοτόχε, * ἀχαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Καταβασία. "Απας γηγενής. *

Έζαποστειλάριον. Γυναίκες ἀκουτίσθητε. *

Των 'Αποστόλων άπαντες * τὴν κορυρὴν ὑμνήσωμεν, * Πέτρον καὶ Παῦλον, τοὺς θείους * τῆς οἰκουμένης φωστῆρας, * τοὺς κήρυκας τῆς πίστεως, * τὰς θεολόγους σάλπιγγας, * δογμάτων τοὺς ἐκράντορας, * τῆς 'Εκκλησίας τοὺς στύλους * καὶ καθαιρέτας τῆς πλάνης.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

τωτε Κόρη * και Θεομήτορ Παρθένε, * Προφήται προεκήρυ-

ξαν, * 'Απόστολοι ἐδίδαξαν, * Μάρτυρες ώμολόγησαν, * 'Αγγελοι δὲ ἀνυμνοῦσι, * καὶ ἄνθρωποι προσκυνοῦσιν.

Είς τους Αίνους τό, Πᾶσα πνοή ιστώμεν Στίχους ς.΄ και ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια Ήχος δ΄. δευτερούντες τὰ δύο. Ήχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ο οὐρανόθεν τὴν χάριν δεδεγμένος, * ὅτε τὴν ἐρώτησιν * πρός τὸν χορὸν ὁ Σωτὴρ * τὸν δωδεκάριθμον ἔρησε * τῶν ᾿Αποστόλων· * Τίνα με λέγουσιν εἶναι ἄνθρωποι; * τότε δὴ ὁ πρόκριτος * Πέτρος Χριστοῦ Μαθητῶν * θεολογῶν ἀνεκήρυξε * τρανῶς βοήσας· * Σὺ εἶ Χριστὸς, τοῦ ζῶντος Θεοῦ Υίός· * ὅθεν ἀξίως * μακαρίζεται ὡς ἐξ ὑψους λαβὼν ἀποκάλυψιν, * καὶ δεσμεῖν τε καὶ λύειν * τὰς εὐθύνας κομισάμενος. '

Ο έξ ύψιστου χληθεὶς οὐχ ἀπ' ἀνθρώπων, * ὅτε τὸ ἐπίγειον * σχότος ἡμαύρωσε * τοὺς ὀρθαλμούς σου τοῦ σώματος, * τῆς ἀσεβείας * ὁημοσιεῦον τὴν σχυθρωπότητα, * τότε τὸ οὐράνιον * ρῶς περιήστραψε * σῆς διανοίας τὰ ὅμματα, * τῆς εὐσεβείας * ἀναχαλύπτον τὴν ὡραιότητα. * ὅθεν ἐπέγνως * τὸν ἐξάγοντα ρῶς ἐχ σχότους Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν. * δν ἰχέτευε σῶσαι * χαὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σὐ ἐπαξίως πέτρα προσηγορεύθης, * ἐν ἢ τὴν ἀκράδαντον * πίστιν ὁ Κύριος * τῆς 'Εκκλησίας ἐκράτυνεν, * ἀρχιποιμένα * τῶν λογικῶν προβάτων ποιήσας σε· * ἐντεῦθεν κλειδοῦχόν σε * τῶν οὐρανίων πυλῶν * ὡς ἀγαθὸς ἐγκατέστησεν, * ἀνοίγειν πᾶσι * τοῖς μετὰ πίστεως προσεδρεύουσιν· * ὅθεν ἀξίως * κατηξίωσαι σταυρωθῆναι καθὼς ὁ Δεσπότης σου· * δν ἰκέτευε σῶσαι * καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο χριστοχήρυξ Σταυρού καύχημα φέρων, * σὺ τὴν πολυέραστον * θείαν ἀγάπησιν, * ὡς τοὺς ἐρῶντας συνδέουσαν * τῷ ποθουμένῳ, * εἰλικρινῶς ἀπάντων προέκρινας· * ἐντεῦθεν καὶ δέσμιος * προσηγορεύθης Χριστοῦ, * τῶν πειρασμῶν τὴν δυσχέρειαν* ὡς γλυκυτέραν * τρυρῆς ἀπάσης αἰρετισάμενος, * καὶ τῆς τιμίας* ἀναλύσεως ἡξιώθης συνὼν τῷ Δεσπότῃ σου· * δν ἰκέτευε σῶσαι * καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ήχος πλ. β΄. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

ΤΙ πάνσεπτος των 'Αποστόλων ἐπεδήμησεν * ἐορτὴ τἢ 'Εχχλησία Χριστοῦ * προξενοῦσα πᾶσι * σωτηρίαν ἡμῖν· * μυστιχως οὐν χροτήσαντες τούτοις προσείπωμεν· * Χαίρετε, * φωστῆρες
των ἐν σχότει * τοῦ νοητοῦ ἡλίου * ἀχτῖνες ὑπάρχοντες. * Χαίρετε, * Πέτρε καὶ Παῦλε, * δογμάτων των θείων θεμέλιοι ἀρραγεῖς, * φίλοι τοῦ Χριστοῦ, σχεύη τίμια. * Πάρεστε μέσον ἡμῶν

άοράτως, * καταξιούντες * δωρεών ἀύλων * τοὺς τὴν ὑμών ἐορτὴν * εὐφημούντας ἄσμασιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. Θεοτόχε, σὰ εἶ ἡ ἄμπελος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ 'Απόλυσις.

Δίδοται καὶ τὸ "Αγιον "Ελαιον τοῖς 'Αδελφοῖς, ψαλλομένων τῶν 'Ιδιομέλων τῶν 'Αποστόλων. "Ήγος δ'.

Τριστός ή πέτρα, Πέτρε, των 'Αποστόλων Πρόκριτε, * διὰ σοῦ Δε ἐν ἐαυτῷ * τὴν 'Εκκλησίαν ἄσειστον ἐθεμελίωσε, * καὶ πύλαι "Αδου οὐ κατισχύσουσιν, * αἰρετικών γλωσσαλγίαι, * οὐδ' οὐ μὴ πορθήσουσι * βαρβάρων φρυάγματα. * Ταύτην οὖν ῥῦσαι πειρασμών * καὶ κινδύνων ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, παμμακάριστε.

΄Ο αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τριστός σὲ πρώτον ἐν τἢ ἐκλογῆ, * Πέτρε, κρηπίδα τῆς πίΔ στεως ἐστεράνωσε· * σοὶ ὁ τοῦ παντός Δεσπότης προέφησε· *
Μακάριος εἶ, * Σίμων Βὰρ Ἰωνᾶ, * ὅτι οὐ σὰρξ καὶ αἵμα, οὕθ'
ἔτερον * ἱεροκήρυκά μοι πεποίηκέ σε, * ἀλλ' ὁ ἐμὸς Πατὴρ ὁ ἐν
οὐρανοῖς. * Αὐτὸν ἱκέτευε, * θεομακάριστε ᾿Απόστολε, * δωρηθῆναι
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

τηχος πλ. β΄. Θεοφάνους.

τητούς τής εύσεβείας άληθείς πήρυκας, * καὶ τής Έκκλησίας ἐ ὑπερραεῖς ἀστέρας * ὑμνοις ἐγκωμίων τιμήσωμεν, * Πέτρον τὴν πέτραν τής πίστεως, * καὶ Παῦλον τὸν ἀληθή * διδάσκαλον καὶ μύστην τοῦ Χριστοῦ· * οὖτοι γὰρ τὸν τῆς ἀληθείας λόγον * σπείραντες ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, * πᾶσι καρποφορίαν διένειμαν, * καὶ πρεσβεύουσι Χριστῷ τοῦ σωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, "Ηχος πλ. δ'. Ίωάγνου Μοναγού.

βριστής και διώκτης * της 'Εκκλησίας γέγονας, Παθλε παμμακάριστε. * οὐρανόθεν δὲ κληθεὶς ὑπερήσπισας * ταύτης παραδόξως. * ην ἰκέτεμε * ρυσθηναι ἐκ κινδύνων, * καὶ σωθηναι τὰς

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικά καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, 'Ὠδη γ'. καὶ ς'.
Προκείμενον, Ἡγος πλ. δ'.

Είς πασαν την γην εξηλθεν ό φθόγγος αύτων, και είς τὰ πέρατα της οίχουμένης τὰ ρήματα αύτων.

Στίχ. Οι οὐρανοί διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ο 'Απόστολος, πρὸς Κορινθίους, β΄. Ἐπιστολῆς. 'Αδελφοί, ἐν ῷ δ' ἄν τις τολμᾳ, ἐν ἀφροσύνη λέγω.

'Αλληλούια, "Π/ος α'.

Έξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησία Ἁγίων.

Δτιγ. 'Ο Θεός ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῆ 'Αγίων, μέγας καὶ φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλω αὐτοῦ.

Εύαγγέλιον, κατά Ματθαΐον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθών ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας. Κοινωνικόν: Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Καί γίνεται παράκλησις τοῖς 'Αδελφοῖς μεγάλη.

Δεῖ εἰδέναι ὅτι, ἐὰν τύχη ἡ παροῦσα Ἑορτὴ ἐν Κυριακἤ, προηγοῦνται τὰ ᾿Αναστάσιμα.

THE A'. TOY ATTOY MINOS.

Η Σύναξις των Αγίων ενδόξων, καί πανευρήμων Άποστόλων των ΙΒ΄.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους τ΄, καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Κορυραίων γ΄.

11/22 δ΄. "Εδωκας σημείωσεν. *

πτούς 'Αποστόλους σου, * ἐν ἢ ὑπερλάμπουσι * νοητοὶ φωστήρες * Πέτρος τε καὶ Παϋλος, * ὡς περ ἀστέρες λογικοὶ * τὴν οἰκουμένην περιαυγάζοντες, * δι' ὧν ἐρωταγώγησας * τὴν δυτικὴν ἀμαυρότητα, * Ίησοῦ παντοδύναμε, * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἡδωκας στηρίγματα * τἢ 'Εκκλησία σου, Κύριε, * τὴν τοῦ πλάνην διώκουσαν * καὶ Παύλου τὴν σύνεσιν * καὶ λαμπρὰν σορίαν, * καὶ τὴν ἐκατέρων * θεηγορίαν ἀληθῆ * τῆς ἀθείας πλάνην διώκουσαν * διὸ μυσταγωγούμενοι * παρ' ἀμφοτέρων ὑμνοῦμέν σε, * Ἰησοῦ παντοδύναμε, * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἡνοῦμέν σε, * Ἰησοῦ παντοδύναμε, * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. ὑπόδειγμα * ἐπιστρορῆς ἀμαρτάνουσι * τοὺς διττοὺς ὑυς, * καὶ μετεγνωκότα * τὸν βὲ κηρύγματι τῷ σῷ * ἀντιταξάμενον καὶ διώξαντα * καὶ ἄμφω τοῦ συστήματος * πρωτοστατοῦντας τῶν φίλων σου, * Ἰησοῦ παντοδύναμε, * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τῶν ιβ΄. τὰ παρέντα γ΄.

Ήχος δ΄. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσι. *
΄ ζ ς αὐτόπται καὶ μάρτυρες * τῆς τοῦ Λόγου σαρκώσεως, *
Δ Μαθηταὶ πανόλβιοι, μακαρίζεσθε' * ὡς ἀστραπαὶ γὰρ ἐκλάμ-

ποντες * τῷ κόσμῳ ἐφάνητε· * καὶ ὡς ὄρη νοητὰ * γλυκασμόν ἐσταλάξατε· * ὡς ἀένναοι * ποταμοὶ Παραδείσου * μερισθέντες *.
τῶν ἐθνῶν τὰς Ἐκκλησίας * θείοις ποτίζετε νάμασιν.

Ος βολίδες ἀστράπτουσαι * ταῖς ἀχτῖσι τοῦ Πνεύματος * εἰς τον κόσμον ἄπαντα διεπέμρθητε, * τὴν τῶν θαυμάτων ἐνέρτειαν * ἀρθόνως παρέχοντες, * λειτουργοί τῶν τοῦ Χριστοῦ * μυστηρίων γινόμενοι, * χαὶ θεόγραροι * θείας χάριτος πλάχες * γεγραμιέναι * θεοδίδαχτον τὸν νόμον, * Ἱερομύσται πανόλβιοι.

λιέων ὁ κάλαμος * φιλοσόρων το φρύαγμα * καὶ ἡητόρων ἡεύματα διετάραξε, * θεοσορίας διδάγματα * χαράττων καὶ δόγματα, * καὶ μυρίων ἀγαθῶν * τηλαυγῶς ἐκτιθέμενος * εὐαγγέλιον, * καὶ τρυφῆς ἀιδίου * μετουσίαν, * καὶ 'Αγγέλων ἀπολαύσεις, * καὶ διαμένουσαν εὕκλειαν.

Δόξα, Ήχος πλ. β΄. Κοσμά Μοναχού.

Η πάνσεπτος τῶν ᾿Αποστόλων ἐπεδήμησεν * ἐορτὴ τἢ Ἐχκλησία Χριστοῦ * προξενοῦσα πᾶσι σωτηρίαν ἡμῖν· * μυστικῶς οὖν κροτήσαντες τούτοις προσείπωμεν· * Χαίρετε, * φωστῆρες
τῶν ἐν σκότει * τοῦ νοητοῦ ἡλίου * ἀκτῖνες ὑπάρχοντες. * Χαίρετε, * Πέτρε καὶ Παῦλε, * δογμάτων τῶν θείων θεμέλιοι ἀρραγεῖς, * φίλοι τοῦ Χριστοῦ, σκεύη τίμια. * Πάρεστε μέσον ἡμῶν
ἀοράτως, * καταξιοῦντες * δωρεῶν ἀῦλων * τοὺς τὴν ὑμῶν ἑορτὴν *
εὐρημοῦντας ἔσμασιν.

Καὶ νον. Θεοτοχίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; * τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; * ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἰὸς μονογενὴς, * ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς 'Αγνῆς προῆλθεν * ἀρράστως σαρκωθεὶς, * φύσει Θεὸς ὑπάρχων, * καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, * οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, * ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. * Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Είς του Στίχου, Στιχηρά προσόμοια. Τιχος δ'. Ο έξ ύψίστου κληθείς.

Ο οὐρανόθεν τὴν χάριν δεδεγμένος, * ὅτε τὴν ἐρώτησιν * πρός τὸν χορὸν ὁ Σωτὴρ * τὸν δωδεκάριθμον ἔφησε * τῶν ᾿Αποστόλων· * Τίνα με λέγουσιν εἶναι ἄνθρωποι; * τότε δὴ ὁ πρόκριτος * Πέτρος Χριστοῦ Μαθητῶν * θεολογῶν ἀνεκήρυξε * τρανῶς βοήσας· * Σὺ εἶ Χριστὸς, τοῦ ζῶντος Θεοῦ Υἰός· * ὅθεν ἀξίως * μακαρίζεται ὡς ἐξ ὑψους λαβὼν ἀποκάλυψιν, * καὶ δεσμεῖν τε καὶ λύειν * τὰς εὐθύνας κομισάμενος.

Στίχ. Είς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

καὶ φωτίσαι τὰς ψυγὰς ἡμῶν. * ὅνε τὸ ἐπίγειον *

καὶ φωτίσαι τὰς ψυγὰς ἡμῶν.

 $\Sigma_{\tau(i)}$. Οι ούρανοι διηγούνται δόξαν.

υ ἐπαξίως πέτρα προσηγορεύθης, * ἐν ἢ τὴν ἀκράδαντον *
πίστιν ὁ Κύριος * τῆς Ἐκκλησίας ἐκράτυνεν, * ἀρχιποιμένα *
τῶν λογικῶν προβάτων ποιήσας σε· * ἐντεῦθεν κλειδοῦχόν σε * τῶν οὐρανίων πυλῶν * ὡς ἀγαθὸς ἐγκατέστησεν, * ἀνοίγειν πᾶσι *
τοῖς μετὰ πίστεως προσεδρεύουσιν· * ὅθεν ἀξίως * κατηξίωσαι σταυρωθῆναι καθώς ὁ Δεσπότης σου· * δν ἰκέτευε σῶσαι * καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ήγος πλ. β΄. Έρραψι Καρίας.

Τορτή χαρμόσυνος ἐπέλαμψε τοῖς πέρασι σήμερον, * ἡ πάνσεπτος μνήμη * τῶν σορωτάτων 'Αποστόλων * καὶ Κορυφαίων
Πέτρου καὶ Παύλου * διὸ * καὶ 'Ρώμη συγχαίρει χορεύουσα. *
Έν ψόδαῖς καὶ ὕμνοις * ἐορτάσωμεν καὶ ἡμεῖς, ἀδελφοὶ, * τὴν
πανσέβαστον ταύτην ἡμέραν ἐκτελέσαντες. * Χαῖρε, * Πέτρε
'Απόστολε, * καὶ γνήσιε φίλε * τοῦ σοῦ Διδασκάλου Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν. * Χαῖρε, * Παῦλε παμφίλτατε, * καὶ κήρυξ τῆς
πίστεως, * καὶ διδάσκαλε τῆς οἰκουμένης. * 'Ως ἔχον παρρησίαν, *
ζεῦγος ἀγιόλεκτον, Χριστόν τὸν Θεὸν ἡμῶν * ἰκετεύσατε σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε, σὰ εἶ ἡ ἄμπελος. 'Απολυτίκιον, 'Πχος δ'.

Οι των Αποστόλων πρωτόθρονοι.

Δόξα, Τίχος γ΄. Απόστολοι Αγιοι.

Καὶ νῦν. Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.

Καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Καθίσματα τῶν Κορυραίων κατὰ σειράν, καὶ ζήτοι αὐτὰ ἐκεῖ. Ὁ Ν΄, καὶ οἰ Κανόνες τῶν Κορυραίων, καὶ τῶν ΙΒ΄.

Ό Κανών των Κορυφαίων, οδ ή 'Ακροστιχίς: Πέτρον γεραίρω, Παϋλον ύμνω προφρόνως.

'Ωοη α'. ΊΙχος δ'. 'Ανοίξω το στόμα μου. *

Παράσχου μοι, Κύριε, * τοῦ παναγίου σου Πνεύματος * σταγόνα Χαρίσματος, * λόγον τὸν εὕσημον, * καὶ τερφθήσομαι * πιστῶς ἐγκωμιάζων * τῶν πρωταποστόλων σου * τὰ κατορθώματα.

Έλιπες, πανεύρημε * Πέτρε, προθύμως τὰ πρόσχαιρα, * καὶ Χριστοῦ τοῖς ἴχνεσιν * ἐπηχολούθησας. * Τὴν δυσπείθειαν * ἀπέλιπες δὲ, Παῦλε, * καὶ τῷ σὲ καλέσαντι * προσεχολλήθης Χριστῷ.

Τὴν χάριν, ᾿Απόστολοι, * οὐσιωδῶς ἐνδημήσασαν * ὑμτν εἰσδεξάμενοι * τοῦ θείου Πνεύματος, * διενείμασθε * τῆς γῆς ἀπάσης, Πέτρε * καὶ Παῦλε, διδάσκοντες * πάντα τὰ πέρατα.

(Hestoxiov.

'Ρητόρων πολύρθογγοι * καὶ μουσικών λίαν εὕηχοι * γλώσσαί σε οὐ σθένουσι * τιμάν ἢ μέλπειν, 'Αγνή· * ὑπὲρ ἄνθρωπον * καὶ γὰρ τὸ πεπραγμένον * ἐν σοὶ μόνῃ πέφυκε * θεῖον μυστήριον.

Ο Κανών των ΙΒ΄, ου ή Ακροστιχις:

Χριστού γεραίρω τούς σοφούς 'Αποστόλους.'

Θεοφάνους.

΄ Ωδή α΄. Ήχος δ΄. Θαλάσσης το έρυθραΐον.

τορείαν των 'Αποστόλων μέλπειν μοι * προθυμουμένω, Χριστέ, * ταζ ίχεσίαις τούτων ώς Θεός * τὴν ἀχτζνα τοῦ Πνεύματος * τοῦ Παναγίου δώρησαι * χαὶ τὴν λαμπάδα τῆς σοφίας σου.

'Ρωσθέντες ρώμη τῆ σῆ καὶ χάριτι, * Χριστὲ, τὴν δύναμιν *
τῶν ἐναντίων ἔθραυσαν ἐχθρῶν * οἱ σεπτοί σου 'Απόστολοι, *
θεοειδεῖς γενόμενοι * ταῖς ἀνενδότοις πρὸς σὲ νεύσεσιν.

Ίασεις ἐπιτελοῦντες, Δέσποτα, * τῷ σῷ ὀνόματι, * τὰ τῶν ἐθνῶν συστήματα τῆ σῆ * ἐπιγνώσει ἐζώγρησαν * οἱ εὐκλεεῖς ᾿Απόστολοι, * καὶ τῷ φωτί σου κατελάμπρυναν.

Σοφία μαθητευθέντες, ένδοξοι * Χριστοῦ 'Απόστολοι, * τῆ οὐρανίφ, πᾶσαν προρανῶς * τῶν σορῶν ἐμωράνατε * πολυλογίαν ἄχρηστον * τῆ συντονία τοῦ χηρύγματος.

Θεοτοχίον.

Τριάδος τῆς ὑπερθέου, πάναγνε, * τὸν ἔνα τέτοχας * ἐχ σοῦ σαρχὶ φανέντα χαθ' ἡμᾶς * εὐδοχία τοῦ φύσαντος, * χὰὶ συνέργεια Πνεύματος * τοῦ Παναγίου, Μητροπάρθενε.

Καταβασία. Ανοίξω το στόμα μου. *

Τών Κορυραίων. 'Ωοή γ'. Τούς σούς ύμνολόγους.

Οστόν, * ῷ πίστει προσεπέλασας. * Καὶ σὺ, Παῦλε θεσπέσιε, * τῷ θεουργῷ Βαπτίσματι * δι' 'Ανανίου πεφώτισαι.

Νωθρῶς τοὺς τῷ γράμματι τοῦ νόμου * προσπταίοντας γόνους Ἰσραὴλ * τῷ φωτισμῷ τῆς Χάριτος * ὁ Πέτρος προσενήνοχε. * Τὰς τῶν ἐθνῶν ἀγέλας δὲ * ὁ Παῦλος πλάνης ἐξρύσατο.

Γυμνούς κα! ἀ όπλους είς τὰ ἔθνη * ἀπέστειλας σοῦ τοὺς Μαθητὰς, * ἀνθ΄ ὅπλων σοῦ τὸ ὄνομα * βαστάζοντας τὸ ἄγιον· * καὶ τὸν τῆς πλάνης πόλεμον, * Χριστὲ, τῆ πίστει διέλυσαν. Θεοτοχίον.

Έπλήσθη, 'Απόστολοι, τοῦ γνῶναι * τὸν Κύριον σύμπασα ἡ γῆ, * τὸν ἐχ Παρθένου λάμψαντα * χαὶ χόσμον χαταυγάσαντα, * θείω ὑμῶν χηρύγματι, * Πέτρε χαὶ Παῦλε πανεύφημοι.

Των ΙΒ΄. Εὐρραίνεται ἐπὶ σοί. *

 \mathbf{O} ὑράνια καὶ σεπτὰ * θεηγοροῦντες ἐπὶ γῆς δόγματα, * γλώσσαις πυρὸς φθεγγόμενοι, * κήρυκες Χριστοῦ, παρεδώκατε.

Υπέδειξας ούρανούς * τούς Μαθητάς σου λογιχούς, Δέσποτα, * δόξαν την σην απασιν * έχδιηγουμένους τοῖς πέρασιν.

Γραφέντες έν οὐρανοῖς * καὶ δεδειγμένοι τοῦ Χριστοῦ σύσκηνοι, * τοὺς νῦν ἡμᾶς, Πάνσοφοι, * σέβοντας προθύμως φρουρήσατε. Θεοτοχίον.

Έσχηνωσεν ἐν ἡμτν * ὁ ἐν ὑψίστοις χατοιχῶν, Πάναγνε· * ἄνευ σπορᾶς σάρχα γὰρ * ἐχ σοῦ προσλαβὼν περανέρωται.

Καταβασία. Τούς σούς ύμνολόγους.

Κάθισμα, Ήχος δ΄. Ο ύψωθείς.

Τες * τὸν Κτίστην, 'Απόστολοι.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Ού σιωπήσομεν ποτὲ, Θεοτόχε, * τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· * εἰ μὴ γὰρ σὺ προίστασο πρεσβεύουσα, * τις ἡμᾶς ἐρρύσατο * ἐχ τοσούτων χινούνων; * τις δὲ διερύλαξεν * ἔως νῦν ἐλευθέρους; * Οὐχ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐχ σοῦ· * σοὺς γὰρ δούλους σώζεις * ἀεὶ ἐχ παντοίων δεινῶν.

Τῶν Κορυφαίων. 'Ωδή δ΄. Τὴν ἀνεξιχνίαστον. *

Το μαλεωτάτοις μεν * οἱ ἀσθενεῖς, * ἡητοριχωτάτοις δὲ μέροψιν*
οἱ ἰδιῶται * συμπλαχέντες εὐσεβῶς * Πέτρος καὶ Παῦλος ἤραντο * νίχος, τοῦ Χριστοῦ οἱ 'Απόστολοι.

'Αποστάτην Σίμωνα * μάγον δεινόν * ώς φιλοχρυσότατον ήλεγξεν * ὁ θεῖος Πέτρος. * 'Ο δὲ Παῦλος ὁ σορὸς * τὸν τρίβους διαστρέροντα * τοῦ Χριστοῦ Ἑλύμαν ἐπήρωσεν. Ίδιωτικώτατον * ὁ ἀλιεὺς * καὶ ὁ σκηνουργός λόγον ἔχοντες, * ἀλλ' ἡρτυμένον * θείω ἄλατι, ψυχὰς * τῶν φιλοσόφων ἤδυναν, * καὶ Χριστοῦ τῆ πίστει προσήγαγον. Θεοτοκίον.

Τών ΙΒ΄. Έπαρθέντα σε ίδοῦσα.

ημάτων θείων ο φθόγγος των 'Αποστόλων * πυρσοφανώς διήλθε * την οίκουμένην πάσαν, * πλάνης μέν την ύλην πιπρών, * φωτίζων δὲ χάριτι * τὰ των εὐσεβούντων συστήματα.

'Αμαυρωθέντα τῷ ζόρῳ τῆς ἀσεβείας, * θεορεγγεῖς φωστῆρες * οἱ Μαθηταὶ φανέντες, * κόσμον κατελάμπρυναν * ἀκτῖσι τῆς χάριτος * καὶ μαρμαρυγαῖς τοῦ κηρύγματος.

Ίερωτάταις λαμπάσιν ἡγλαϊσμένοι * τοῦ νοητοῦ ἡλίου * ὡς ἀστέρες τὸν κόσμον * λάμπετε, Πανόλβιοι, * φωτὶ τῆς Θεότητος, * πλάνης τὴν ἀχλὺν ἐκδιώκοντες.

 $^{\circ}$ Ράβδον δυνάμεως έχοντες τον Σταυρόν σου, * τὴν άλμυρὰν τοῦ βίου * οἱ αὐτόπται σου, Λόγε, * θάλασσαν διέτεμον, * ὡς ἵπποι ταράσσοντες * τῆς πολυθείας τὰ χύματα.

(θεοτοχίον

'Ωραϊσμένος ποικίλη φωτοχυσία * ὁ οὐρανὸς ὁ ἔμψυχος * σοῦ τοῦ Βασιλέως * τῶν βασιλευόντων, Χριστὲ, * Παρθένος ἡ ἄχραντος * νῦν ὡς Θεοτόκος δοξάζεται.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Τῶν Κορυραίων. 'Ωὸ ή ε΄. 'Εξέστη τὰ σύμπαντα. *

Ος όντα στερρότατον * Χριστός σε πέτραν κέκληκε, * Πέτρε, καὶ ἐν σοὶ τὴν Ἐκκλησίαν,* ἤς Αδου πύλαι οὐ κατισχύσουσι.* Σὲ δὲ, Παῦλε, σκεῦος ἐκλογῆς * ἔρη, τούτου φέρειν σε * ἐθνῶν ἔμπροσθεν τοὕνομα.

Πέτρος ἀρνησάμενος * ἐχ τρίτου τὸν Διδάσχαλον, * τριττῆ τοῦ φιλεῖν συγχαταθέσει * προσωχειώθη. Παῦλος δ' ὁ πρὶν βλασρημῶν, * σοβαρῶς τε θλίβων τοὺς πιστοὺς, * ὕστερον ἐχήρυττεν * δν ἐδίωχε πρότερον.

'Αχήρατον εὕχλειαν * χαὶ δόξαν τὴν ἀίδιον, * Πέτρε, πρὸς Χριστὸν σὺν Παύλω εὐρες, * τὰς χλεῖς αὐτὸς μὲν τῶν οὐρανῶν πιστευθείς· * ὁ δὲ εἰς Παράδεισον ἀχθεὶς, * ῥήματά τε ἄῥρητα * μυηθεὶς ὑπὲρ ἄνθρωπον. ()εοτοχίον.

Υπό θείου Πνεύματος * ὁ 'Ησαΐας ἔμπλεως, * τόχον τὸν ἀπάτορα προείπε * σοῦ ἐχ Παρθένου τεχθέντος, 'Εμμανουὴλ, * ὅς ἐστι Θεὸς ὁ μεθ' ἡμῶν· * ὄν, 'Αγνὴ, ἐχύησας * ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν. Τών ΙΒ΄. Σὸ Κύριέ μου φῶς. *

Τούς θείους σου, Χριστέ, * καὶ πανσόφους θεράποντας * φῶς ἔδειξας ἐν τῷ κόσμῳ, * σὲ τὸ ἄδυτον φέγγος * τοῖς πᾶσι καταγγέλλοντας.

Οι πάσαν άρετην * προρανώς έξασχησαντες, * 'Απόστολοι, της ποιχίλης * των δαιμόνων χαχίας * τους βρόχους διελύσατε.

'Υπέφηναν ήμιν * της Τριάδος την Ελλαμψιν * Θεότητος έν μονάδι * οι πυρίναις έν γλώσσαις * φθεγγόμενοι 'Απόστολοι.

(JECTOXIOV.

Σὲ ὅπλον ἀρραγὲς * κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· * σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα * τῆς ἡμῶν σωτηρίας, * Θεόνυμφε, κεκτήμεθα.

Καταβασία. Έξέστη τὰ σύμπαντα. *

Των Κορυφαίων. 'Ωδή ς'. Την θείαν ταύτην.

Α αμπρά τοῦ Πέτρου τὰ θαύματα· * σεπτὰ δὲ καὶ τοῦ Παύλου τὰ τέρατα· * τὰ γὰρ σουδάρια, * σκιαί τε τούτων νοσήματα * τῶν ἀσθενῶν ἰῶνται * προσεπεγγίζοντα.

Ο Πέτρος δντως ὁ ἔνδοξος, * καὶ Παῦλος ἀληθῶς ὁ θεσπέσιος, * δυὰς ἡ ἔνθεος, * καὶ τῆς σεπτῆς καταγώγια * ζωαρχικῆς Τριάδος, * ἀπάντων μνήσθητε.

Νοσούντων ψυχὰς καὶ σώματα, * ὡς θεῖος ἰατρός καὶ πανάριστος, * Πέτρος ἰάσατο. * Παῦλος δὲ ἔθνη κατηύγασε, * καὶ τῷ φωτὶ Κυρίου * ἐσημειώσατο. Θεοτοκίον.

Τμνείν σε χρέος οφειλομεν, * άλλ' όμως κατ' άξιαν οὐ σθένομεν. * διό ὑμνοῦντές σε * σιγή τιμώμεν τό ἄρραστον * τό ἐπὶ σοὶ, Παρθένε, * πραχθέν μυστήριον.

Τῶν ΙΒ΄. Θύσω σοι * μετὰ φωνής.

Σπηρίξας * τους μαθητάς σορία και χάριτι * δυνατωτέρους είργάσω * της Έλληνων, Σώτερ, έρεσχελίας, * και τὰ τούτων * ἀπατηλὰ κατήργησας δόγματα.

Οἱ θεῖοι * ποταμοὶ τῆς σορίας ἐπλήρωσαν * τῶν σωτηρίων ναμάτων * τὰς χοιλάδας πάσας τῆς Ἐχχλησίας, * σωτηρίου * ἐχ τῶν πηγῶν τὰ ῥεῖθρα πλουτήσαντες.

Φανέντες * ζωτιχοί ώς ἀστέρες, Πανόλβιοι, * διεσχεδάσατε πάσαν * τὴν ζορώδη πλάνην ταῖς φωτοβόλοις * λαμπηδόσι, * θεογνωσίας φέγγος ἀστράπτοντες.

Θεοτοκίον.

"Όλην σε * τὴν πλησίον καλήν τε καὶ ἄμωμον * καὶ καθαρόν εὐρὼν κρίνον, * καὶ κοιλάδων ἄνθος, ὧ Θεομῆτορ, * ὁ νυμφίος * ὁ νοητός ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάχιον, Ήγος β΄.

Τούς ἀσφαλεϊς * καὶ θεοφθόγγους κήρυκας, * τὴν κορυφὴν * τῶν Μαθητῶν σου, Κύριε, * προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν * τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν * τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον * ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὁλοκάρπωσιν, * ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

() Οἰκος, Αὐτόμελος.

Τράνωσόν μου την γλώτταν, Σωτήρ μου· * πλάτυνόν μου τό στόμα· * καὶ πληρώσας αὐτό * κατάνυξον την καρδίαν μου, * ίνα οξς λέγω ἀκολουθήσω, * καὶ ἃ δῆθεν διδάσκω ποιήσω πρώτος· * πᾶς γὰρ ποιῶν * καὶ διδάσκων, φησὶν, οὕτος μέγας ἐστίν· * ἐὰν γὰρ λέγω, μὴ πράττων, * ὡς χαλκός ὁ ἡχῶν λογισθήσομαι. * Διὸ λαλεῖν μοι τὰ δέοντα * καὶ ποιεῖν τὰ συμφέροντα δώρησαι, * ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Συναξάριον.

Tη Λ' , τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, H Σύναξις τῶν Λ γίων ἐνδόξων καὶ πανευρήμων Λ ποστόλων τῶν IB'.

Στίχοι.

Τιμῶ Θεόπτας δώδεκα Χριστοῦ φίλους, "Ηρωας ἄνδρας, καὶ θεοὺς τολμῶ λέγειν. Δώδεκα εὐκλεέας τριακοστὴ ἀγείρει μύστας.

Ταϊς των Αγίων και πανευφήμων Αποστόλων πρεσβείαις, ό Χριστέ Θεός, έλέησον και σώσον ήμας. Αμήν.

Των Κορυραίων. 'Ψόη ζ'. Ούκ ελάτρευσαν.

↓ εμαχάρισται ό Πέτρος παρὰ τοῦ Χριστοῦ * ὡς τοῦτον φάμενος * Τίὸν τοῦ ζῶντος Θεοῦ· * Παῦλος δὲ τετίμηται * ὡς σχεῦος εὕχρηστον· * καὶ ἀμφότεροι * συμμελφδοῦντες ἔψαλλον· * Ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Νομολάτρας μέν ὁ Πέτρος ἐσυνέτιζεν * ὡς προσετέτακτο· * ὁ Παῦλος δὲ ἐθνικούς· * τούτους τε τῆ χάριτι * Χριστοῦ προσέφερον * ἀνακράζοντες· * Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

'Ως πανάριστος ὁ Πέτρος, τοῦ Χριστοῦ, ποιμὴν * τὴν ποίμνην είληφε· * τῆς δ' Ἐχκλησίας αὐτοῦ * ὁ Παῦλος διδάσκαλος * ἔνθεος γέγονεν, * ἄμφω κράζοντες· * Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεός, εὐλογητός εἶ. Θεοτοκίον.

Παναμώμητε Παρθένε καὶ ἀσύγκριτε * τῆ ἀγιότητι, * ἡ τόν Θεόν ἐν σαρκὶ * ἀφράστως κυήσασα * καὶ γαλουχήσασα, * αὐτῷ πρέσβευε * παντοίων ἡμᾶς ῥύεσθαι * πειρασμών τε καὶ σκανδάλων.

Τών ΙΒ΄. Έν τῆ καμίνω. *

ρείοθετήσας * τους μαθητάς σου πρίν ο φύσει Υίος, * θέσει * χληρονόμους εδειξας πατριχής * χληρουχίας, Υπεράγαθε, * χαί συνεδρεύειν σοι * τῷ Θεῷ χαὶ Δεσπότη εὐδόχησας.

Σορίας χύμα, * καρδίας πλάτος, γλώσσαν εύλαλον, * Λόγε, * παρασχών τοῖς θείοις σου Μαθηταῖς * ἐξαπέστειλας κηρύττοντας * τὸ Εὐαγγέλιον * τῆς βασιλείας πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

'Αναρανέντες * ώσπερ νεφέλαι πλήρεις θείου φωτός * πᾶσιν * ἐπομβροῦσιν ὕδωρ ζωοποιόν * οἱ 'Απόστολοι, πραυγάζοντες· * Εὐ-λογημένος εἶ * ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

()ESTONIOV.

Πεποιχιλμένη * τη θεία δόξη ώφθης, άχραντε, * μόνη * έξ αἰωνος Λόγον τον του Πατρός * δεξαμένη, Μητροπάρθενε. * Εὐ-λογημένη σὐ * ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις, πανάμωμε.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Τών Κορυραίων. 'Ωρή η'. Πατδας εὐαγετς.

Τωμη πρατυνθείς ὁ Πέτρος θεία, * θανούσαν τὴν Ταβηθὰν εὐχῆ ἀνέστησε· * ΙΙαῦλος δὲ τὸν Εὐτυχον * ὕψους ὁλισθήσαντα * καὶ νεπρωθέντα ἤγειρεν, * ἄμφω πραυγάζοντες· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Οράσει φρικτή και θαυμασία * ο Πέτρος καταφωτίζει τον Κορνήλιον· * Παϋλος δε τον Γάιον, * Κρίσπον και Πανέστιον, * τον Στερανάν εβάπτισεν, * άμφω κραυγάζοντες· * Τον Κύριον υμνείτε, τὰ έργα, * και υπερυψοῦτε * αυτον εἰς τοὺς αἰωνας.

Φρουρούμενον Πέτρον δεδεμένον * Αγγέλου ἐπιστασία Χριστός ἔλυσε· * Παῦλον σὺν τῷ Σίλα δὲ * αὐθις προσευχόμενον, * χολαστηρίφ πόδας τε * δεινῶς τεινόμενον * ἀντίχε τὴν φρουρὰν διασείσας· * δθεν γεγηθότες * αὐτόν ἐδοξολόγουν.

(f)eotoxioy.

'Ρῦσαι τῶν παθῶν τῶν ὁλεθρίων, * σειράς τε ἀμαρτιῶν ἡμῶν διάρρηξον, * αἴς ἔκαστος σρίγγεται· * πάντες γὰρ ἡμάρτομεν, * καὶ ἱλασμὸν αἰτούμεθα * ὄντες ὑπεύθυνοι· * δν δίδου, Θεοτόκε, λιταῖς σου * τοῖς ὑπερυψοῦσὶ * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τών ΙΒ'. Χετρας έκπετάσας Δανιήλ. *

Ο θείος και πάνσοφος χορός * τῶν 'Αποστόλων Χριστοῦ * πυρὶ τοῦ Πνεύματος * ὡς ὕλην εὖπρηστον ἔρλεξε * τῶν δαιμόνων τὰ σεβάσματα, * και τὰς καρδίας τῶν Πιστῶν * ἐφωταγώγησε * τῶν βοώντων· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Συμφώνως τούς θείους μαθητάς * καὶ 'Αποστόλους Χριστοῦ, * τοὺς τὰ οὐράνια * ἡμῖν βροντήσαντας δόγματα, * τοὺς λειμῶνας

τοὺς τῆς πίστεως, * τοὺς εὐεργέτας τοὺς χοινοὺς * τῆς ἀνθρωπότητος, * τοῦ Σωτῆρος * τοὺς ὑπηρέτας ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Τὰ πάνσεπτα καὶ χωρητικὰ * δοχεῖα τοῦ φωτός, * τὰς τῶν βροτῶν ἀπαρχὰς, * τὰς τοῦ κηρύγματος σάλπιγγας, * τοὺς χειμάρρους τῆς ἀφθάρτου ζωῆς, * τὰς θεοφόρους ἀστραπὰς, * τὰς ἰαμάτων πηγὰς, * τοὺς νοεροὺς * πόδας τοῦ Εὐαγγελίου δοξάσωμεν.

Θεοτοχίον.

Ό πλήρης χενούται δι' ήμᾶς * ίνα πληρώσεως * αὐτοῦ μετάσχωμεν· * τὴν γὰρ πανάχραντον μήτραν σου * ὑποδὺς ὁ ἀπερίληπτος, * τῶν πατριχῶν οὐχ ἀποστὰς * χόλπων, σεσάρχωται· * δθεν πάντες * σὲ εὐλογοῦμεν, Μαρία Θεόνυμφε.

Καταβασία. Παΐδας εύαγεῖς.

Των Κορυφαίων. 'Ωδή θ'. "Απας γηγενής. *

Ο λον πανταχοῦ * τόν κόσμον διήλθετε * ώσπερ ὑπόπτεροι· * καὶ τό Εὐαγγέλιον * φυλαῖς ἀπάσαις, * γλώσσαις καὶ ἔθνεσι * τό τοῦ Χριστοῦ κηρύξαντες, * πάντας εἰλκύσατε * πρός τὴν πίστιν, * Πέτρε παμμακάριστε * καὶ θεσπέσιε Παῦλε ᾿Απόστολε.

Νεύσας εἰς βαθὺ * τὸ γῆρας, καὶ φύσεως * τὸ χρέος, Πέτρε, πληρῶν, * τῆ τοῦ διδασκάλου σου * Χριστοῦ μιμήσει * σταυρὸν ὑπέμεινας * σὺ δὲ τμηθεὶς τὴν κάραν σου, * Παῦλε, ὧ θαῦμα φρικτόν! * ἀντὶ λύθρου * γάλακτος ἀνέβλυσας * ὁχετοὺς, καὶ ἀπίστους ἐπέστρεψας.

⁷Ω θεία δυάς, * χόσμου το σωτήριον * ή πιστευθείσα παντός, * χαὶ πρός θεοσέβειαν * ἐξ ἀσεβείας * μεταρρυθμίσασα, * χαὶ μετὰ πότμον σώζουσα * ἔτι πιστῶν τὰς ψυχὰς, * χαὶ ἡμῶν νῦν * μνήσθητε χαὶ πρόστητε, * τοῦ Χριστοῦ Κορυραῖοι ᾿Απόστολοι.

Θεοτοχίον.

Σῶτερ ἀγαθὲ, * ὁ φύσει φιλάνθρωπος * καὶ πολυεύσπλαγχνος, * ταῖς τῆς πανυμνήτου σου * Μητρὸς Παρθένου * θείαις ἐντεύξεσι, * Ηέτρου πρεσβείαις Παύλου τε, * τῶν 'Αποστόλων τῶν σῶν, * τὰ ἐλέη * σοῦ καὶ τῆν βοήθειαν * οὐρανόθεν ἡμῖν ἐξαπόστειλον.

Τῶν ΙΒ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

 Λ ύειν τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων * τὴν ἐξουσίαν εἰληφότες * παρὰ τοῦ Δεσπότου, Θεόπται, * τὰς ἀμαρτίας * τῶν ἀνυμνούντων ὑμᾶς * συμπαθῶς ἐξαλείψατε, * καὶ σωτηρίας ἀξιώσατε.

"Όλην τὴν τοῦ Πνεύματος αἴγλην * οὐσιωδῶς ὑμῖν φανεῖσαν * πάντες ὑπεδέξασθε, Σοροὶ, * ἐν ὑπερώω * μυσταγωγούμενοι * τὰ ὑψηλὰ διδάγματα. * καὶ νῦν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Ύμιν ο Χριστός νύν τοις φίλοις * άναπαυσαμένοις βραβεύει *

τούς ἀμαραντίνους στεφάνους, * καὶ θεωρίας * θείας ἐμπίπλησιν, * δν περ νῦν δυσωπήσατε * τὰς Ἐκκλησίας διασώσασθαι. Θ εοτοχίον.

Σαρχί ἐκδημήσαι θελήσας * ὁ διαχοσμήσας πάντα Λόγος * ἐν σοὶ χατεσχήνωσε μόνην * ἀγιωτέραν * πάντων εὐράμενος, * χαὶ Θεοτόχον ἔδείξεν * ἐπ' ἀληθείας, Θεονύμρευτε.

Καπαρασια. Απας γηγενής.

Έξαποστειλαμιον. Των Μαθητών όρώντων σε.

Τον Μαθητών την πάντιμον δωδεχάδα * χαρμονιχώς συνδράμωμεν ευρημήσαι. * Χαίρετε, την σύμπασαν χυχλώσαντες, * και των έθνων ζωγρήσαντες * τὰς χαχοπίστους ἀγέλας, * μαθητευθέντων τὰ θεΐα. (Θεοτοχίον, όμουον.

Πμεϊς έν σοι καυχώμεθα, Θεοτόκε, * και είς Θεόν σε έχομεν προστασίαν. * Έκτεινον την χεϊρά σου την ἄμαχον, * και θραϋσον τοὺς έχθροὺς ημών. * σοῖς έξαπόστειλον δούλοις * βοήθειαν έξ Αγίου.

Είς τούς Αίνους, ίστωμεν Στιχους δ΄, και ψαλλομεν Στιχηρα

προσόμοια.

11/205 δ΄. Ο έξ ύψιστου κληθείς.

Χορυφαία χρηπίς τῶν ᾿Αποστόλων, * τὰ πάντα χατέλιπες * χαὶ ἡχολούθησας * τῷ Διδασχάλφ, βοῶν αὐτῷ· * Σὺν σοὶ θα'νοῦμαι * ἴνα χαὶ ζήσω τὴν μαχαρίαν ζωήν. * Τῆς Ῥώμης δὲ
γέγονας * σὺ πρωτεπίσχοπος, * τῆς παμμεγίστου τῶν πόλεων *
δόξα χαὶ χλέος, * χαὶ Ἐχχλησίας, Πέτρε, ἐδραίωμα, * χαὶ πύλαι
"Αδου * οὐ χατισχύσουσιν ὄντως ταύτης, Χριστὸς ὡς προέφησεν· *
δν ἰχέτευε σῶσαι * χαὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Είχ χοιλίας μητρός ἀφωρισμένος, * ὑλώδους ἐμφάσεως * βάρος ἀπάσης φυγών * ἀνεπτερώθης τῷ ἔρωτι * τῆς ὄντως θείας, * Παῦλε, ἀγάπης πρός ὑψος ἔνθεον· * ἔνθα τὸν ὑπέρφωτον * γνόρον τοῦ θείου φωτὸς * ὑπεισελθών ὡς τις ἄσαρχος, * τὴν τῶν ἀρρήτων * χατεπλουτίσθης ρημάτων μύησιν, * χαὶ ἀπεστάλης * τοῖς ἐν σχότει τὸ φῶς μηνύων, Χριστόν τὸν Θεὸν ἡμῶν· * δν ἰχέτευε σῶσαι * χαὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Φῶς ὑπάρχων πρὸ πάντων τῶν αἰιόνων, * ὅτε κατηξίωσας * πρός με τὸν ἄνθρωπον * ἐπιδημῆσαι δι' ἄφατον * φιλανθρωπίαν, * καὶ σὰρξ γενέσθαι δι' ἀγαθότητα, * τότε φῶτα δεύτερα * τῆς σῆς λαμπρότητος * καὶ ἀστραπῆς ἀποστίλβοντα, * τοὺς 'Αποστόλους * καὶ μαθητάς σου, Σῶτερ, ἀνέδειξας * οῖ καὶ πεμφθέντες * κτίσιν ἄπασαν τῷ φωτί σου τῷ θείψ κατηύγασαν, * δυσωποῦντές σε σῶσαι * καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τέτρε καὶ Παῦλε τοῦ Λόγου ἀροτῆρες, * 'Ανδρέα, 'Ιάκωβε * καὶ Ιωάννη σορὲ, * Βαρθολομαῖε καὶ Φίλιππε, * Θωμᾶ, Ματθαῖε, * Σίμων, 'Ιούδα, θεῖε 'Ιάκωβε, * παγκόσμιε, πάντιμε * τῶν Μαθητῶν δωδεκὰς, * οἱ ἐν τῷ κόσμφ κηρύξαντες * τὴν παναγίαν * Τριάδα φύσει Θεὸν ἀίδιον, * τῆς 'Εκκλησίας * οἱ ἀλάξευτοι ὄντως πύργοι καὶ στύλοι ἀσάλευτοι, * τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων * ἰκετεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, Ήγος πλ. δ΄. Κοσμά Μοναγού.

ν διήλθετε κτίσιν φωτίσαντες * οἱ τοῦ Σωτήρος Μαθηταὶ, *
τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων * ὡς ὕλην καταφλέξαντες * τοῖς
διδάγμασιν ὑμῶν, * τὰ ἔθνη ἐξ ἀγνωσίας βυθοῦ * πρὸς τὴν θείαν
γνῶσιν σαγηνεύσαντες ἐσώσατε· * καὶ νῦν πρεσβεύσατε Χριστῷ, *
ὅπως ἵλεως γένηται ἡμῖν * ἐν τῆ ἡμέρα τῆς κρίσεως.

Καί νϋν. Θεοποκίον. **Δέσποινα, πρόσδεξαι:** Δοξολογία Μεγάλη, καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Κορυραίων, 'Ωδή γ'. καὶ ἐκ τοῦ τῶν Δώδεκα, 'Ωδή $\boldsymbol{\varsigma}'$.

Προκείμενον, Ήχος πλ. δ΄.

Είς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθέγγος αὐτων, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτων.

Στίχ. Οι ούρανοι διηγούνται δόξαν Θεού, ποίησιν δε χειρών αύτου άναγγέλλει το στερέωμα.

Ο Άπόστολος, πρός Κορινθίους πρώτης.

'Αδελφοί, ό Θεός ήμᾶς τοὺς 'Αποστόλους.

Ζήτει Κυριακή Ι΄. 'Αλληλούια, 'Ήγος α΄.

Έξομολογήσονται οἱ οὐρανοἱ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησία Ἁγίων.

 $\Sigma \tau / \gamma$. Ο Θεός ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῆ Αγίων, μέγας καὶ φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλω αὐτοῦ.

Εύαγγέλιον, κατά Λουκάν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐστὼς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην Γενισαρέτ. Ζήτει Κυριακή Λ' . τοῦ Λουκᾶ.

Κοινωνικόν. Είς πάσαν την γην.

Εϊληρε τέρμα ὥδε μήν Ἰούνιος.

BOUND

NOV 1 1 1947

UNIV. OF MICH. LIBRARY

